

N. S. N. 6.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS I.

DIE VENERIS, v. NON. IULII, cło 1000.

HAFNIA. XXII. IUNII.

Heri, in templo aulico Fridensbur-
genfi, facro confirmationis,
quam vocant, ritu inaugura-
batur celfiffima Princeps regia,
Sophia Magdalena, auguftae
gentis, fexusque elegantioris decus. Intererant
follemni caerimoniae Rex auguftiffimus, Regina
vtraque, Principes regiae, Senatus Regis fanctior,
cum flore nobilitatis aulicae vtriusque fexus.
Aderant venerandi ordinis viri primarii, Har-
boeus, Seelandiae Praeful, Pontoppidanus, aca-
demiae Procancellarius, Profeflores theologi,
aulae oratores facri, in his Quiftius ritum hunc
administraturus. Poftea quam, decantato hymno,
expli-

A
010803

6589

explicata pro concione erant, quae ipsa Princeps inauguranda praescripserat, verba Davidica, Ps 19, 15, ad quaestionis religiosi examinis tam praesenti animo constantique respondebat celsissima Princeps, ut omnium, qui audierant, commotio cum insigni admiratione coniuncta sequeretur.

Quae Friderici quinti nomine insignita navis, praefecto Kaasgando, itineri Maroccano destinatur, iam prope litus in ancoris consistit,* vela propediem factura.

* liegt auf der Rhede.

Laudabile exemplum munificentiae reliquit Peterfenius, mercator nuper mortuus. Legavit aedes suas, templo Spiritus s. adjacentes, recipiendis in eas, alendisque ex redditibus, quos constituit, virginibus duodecim, mercatorum filiis. Accedent ad legatum illud, temporis progressu, aliae pecuniae in fenore positae, quas itidem stipendia esse voluit testatoris liberalitas.

OLYSSIPPONE. XXVI. MAIL.

Paucis ante diebus ex America adduxit navis centum & viginti quatuor ordinis Jesu sodales: quam cum centum et quinquaginta conscendissent, haud pauci scorbuto, quo plurimi etiamnum adficiuntur, perierunt. Atque hoc ipsum transvectioni Italicae moram adfert. Ceterum, credere iubemur, in Americanis regionibus,

bus, quae quidem Lusitanis parcant, eius societatis reliquum esse neminem.

HOLMIA. XXIII. IVN.

Indulsi Rex precibus, quibus Liber baro Lantingshusanus, ut deponere imperium militare in Pomerania summum sibi liceret, semel iterumque petierat: iamque in dies singulos huius expectatur aduentus. Praeerit interea exercitui Lubeckerus, Eques, et Supremus vigiliarum praefectus*, imperium illud Ehrenschwerdto traditurus, Legato bellico**, eidemque ordinis Ensisferorum praefecto.

* Generalmajor.

** Generallicutenant.

AVGUSTA VINDELICORVM. XIX. IVNII.

Hi iam apud nos rerum apparatus fiunt, quibus intelligatur, breui agiturum iri sollemnes illas pacis deliberationes. Multo etiam celebrius, quam ante nuntiabatur, futurum videmus, legatorum numero, concilium ipsum. Quos aulae per Europam principes, pacis conciliatrices, huc ablegabunt administratos, horum plerisque iam de aedibus conducendis prospectum est. Legati quidem Prussici, Liberi baronis a Plotho, etiam allata supellex. Atque aula Romana missura dicitur, qui pacificationi interfit.

E SAXONIA. XXV. IVNII.

Ex copiis Daunii, summi castrorum praefecti, fama refert, iterum delectos * esse, sexies mille homines, in Bohemiam ituros. Haec diminutio vt minus sentiat, efficiet communis Germaniae exercitus **, magnis itineribus appropinquans.

* detaſchire.

** Reichsarmee.

LIPPSTADIO. XXV. IVNII.

Nudius tertius Haga Comitum veniens hanc urbem transibat cursor, expugnati ab Anglis Palatii, Bellae insulae Castelli, nuntius.

HAMBURGO. XXIX IVNII.

Lubeca in urbem nostram se contulit Dux Megapolitanus viua cum Coniuge serenissima. Suerino iam aduenerat serenissima Princeps Virica. Aquis Pyrmontanis hic inter hortorum amoenitates perfrui velle dicuntur.

ALTONA. II. IULII.

Exercitum Sobisii ducis, qui militum octoginta millibus constare perhibebatur, sunt, qui non amplius quinquaginta millia habere confirmant. Ad terminos Hannoveranos propius mouet: propterea Hannouera aeque ac Zella plurimae res pretiosae aliorum translatae sunt.

Mensis elapsi die tricesimo Hassiaca cohors prae-

praetoria, eaque pedestris, Brunsvico profecta, Luneburgum venerat, ibidem hodie equestris etiam expectabatur. Receptum iam ante erat aerarium militare. Eodem vtrum concessurus esset ipse serenissimus Landgravius, nondum constabat.

Ferdinandus Dux, relicto ad Warburgum cum valido agmine Sporkenio, Broglie servandi causa, cum delectis inde copiis profectus erat, ad exercitum se Principis Brunsvicensis in tractu Sufatensi iuncturus, cumque Sobieski, qui propius aberat, collatis signis depugnaturus.

RES LITTERARIAE.

Liceat nobis, hoc indice, ducto ab ipsa scriptura argumento, paucis exponere, quam nobis in tradendis rebus tum politicis, tum litterariis, sequendam putemus rationem.

Enarrare animus est, sermone, quantum fieri poterit, Latino, & ad Romanae elegantiae consuetudinem composito, res in orbe terrarum nuperrime gestas.

Ad politicas quidem quod attinet, tum ex libellis publicis, tum ex litteris amicorum, feligemus potissimum eas, quae vel lectu iucundae, vel cognitu utiles visae fuerint. Quo ipso futurum speramus, ut, si quas forte novitatis

gratia minus commendarit, hae tamen alio nomine haud indignae sint, quae legantur. Communicabit etiam nobiscum Vir generosus, et in hoc publice promerendi studio paternae laudis aemulus, qui Commentarios hosce scribendos curat, bonam rerum nouarum, quae vndique ad eum perscribuntur, copiam: nec patietur, ut libellis in hoc genere et vernacula lingua et Gallica, ipsius impensis, prouideantibus concedant Commentarii Latini, hoc est, vsibus litteratorum hominum dicati.

Eo etiam accuratior nobis diligentia erit adhibenda ad partem libellorum alteram, quae, ut linguae Romanae vsus, ita forum quoque nostrum haud paullo propius attingit.

Deligemus, in copioso scriptorum prouentu, libros, de quibus exponamus praecipue hos, qui in humanioribus disciplinis versentur. Ac quemadmodum in laudando nihil sumus vel amicitiae auctorum, vel partium studio daturi: ita, si quid forte reprehendendum videbitur, nunquam commitemus, ut calumniae, aut mordacitatis, aut alius in ferenda sententia vitii, ab hac nostra humanitatis professione alieni, accusari iure queamus. Eandem aequitatis, ac modestiae legem seruabimus, quoties nobis erit de fortuna, de vita, de meritis aliorum exponendum.

Qua sane moderatione illud vicissim meritorum

ri videmur, vt, si quid in his commentariis erratum sit, quod accidere vel exercitatissimis potest, indulgeant nobis paullulum, placideque nos moneant, linguae Romanae existimatores.

Nimirum non levis operae labor est, id quod hac scriptione ipsa magis etiam experti sumus, res a veterum Romanorum cognitione vsuque remotas antiqua illa Latii lingua referre. Hic profecto non minus, quam in carmine, locum habeat illud Horatii,

*Saepe stilum vertas, iterum quae digna legi sint,
Scripturus.*

Habet in primis res tum ciuilis, tum militaris in titulis hominum, munerumque, in rerum, artiumque vocabulis, bene multa, quae quibus vocibus ac formulis efferri latine queant, vt intelligantur, non sine meditandi quaerendique labore reperiās. Idem vsu venire in nominibus hominum et locorum propriis potest. Hic qui ad latinam consuetudinem immutare omnia vellet, in alium terrarum orbem, ad alios homines ducere lectorem videretur. Cuius nos commodo consulturi subiiciemus, in vtroque genere, quoties necesse fuerit, vocum interpretationem vernaculam, vel Gallicam: finitoque cursu annuo, praeter rerum indicem, verborum quoque recensitionem dabimus.

Cete.

Ceterum omnem nos quidem operam eo conferemus, ut in ipsa narrandi ratione stilus ad veterem elegantiam castigatus adpareat. In quo tamen nunquam non cogitabimus, commentarios hic scribi, tenui eos dicendi genere, neque nimis ornato, componendos: cauebimus que molestum illud, quo peccare saepius Cicerones hodierni putantur, in rotundandis periodis studium.

Quod superest, Maecenatibus, et fautoribus litterarum, quorum ut quisque ingenio vel doctrina maxime excellit, ita tueri ac prouehere auctoritate sua et beneuolentia ingenuas artes solet, nouum hoc celebrandae linguae cultioris institutum, qua decet, obseruantia commendamus. Viros eruditos, stilo cultiori deditos, scholarum in primis ac iuuentutis doctores, quam humanissime rogamus, ac per communia litterarum sacra obtestamur, si utilem literis, si studiosis earum iucundum intelligant hunc commentandi laborem, velint sua illum suffragatione, suis consiliis iuare. Quodsi in partem quoque venire studii haud grauentur mittendis, quibus ornari libelli queant, rebus nouis, obseruationibus, versiculis cet. et nobis gratissimum facient, et de opere magis magisque perficiendo egregie merebuntur.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida excerpti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extraneis, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quiaque cum dimidio, monetae Lubecensis, solueat,

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS II.

DIE MARTIS, NONIS IVLII, cdo MCCCLXI.

---

*MANTVA CARPETANORVM.
VIII. IVNII.*

araniuezo hodie Chinconum concedet Rex, multis ex aula comitantibus. Hoc vici nomen est Castiliae veteris, Comitatus dignitate celebrati. Cuius a fratre, Duce Parmensi, nouissime redempti possessionem sollempni festoque adparatu occupabit Ludouicus, Regius Hispaniae filius*.

* Infant.

GENVA. X. IVNII.

In mari mediterraneo Anglorum naues, primi quidem ordinis duodecim, decem et tres minores, praedatoriae* vero ingenti numero.

B

voli-

volitant: quae vsque ad orientis litora ** excur-
siones suscipiunt.

Ad Prouinciae oram maritimam piraticae ***
Barbarorum tres cursibus agitantur.

* Caper.

** Levante.

*** Corsaires de Barbarie.

HAGA COMITVM. XX. IVNII.

Kaenderbachius, Poloniarum Regis Electoris
Saxoniae administer, ad concilium quo pacifi-
cationis consilia agentur, cum auctoritate lega-
tus*, crastina luce Augustam Vindelicorum iter
instituet; vnaque cum eo Brühlus iunior, Co-
mes, Hagae nostrae annos aliquot commemoratus.

* Bevollmächtigter auf dem Friedenscongresse.

Qui ad idem concilium proficiscetur, Yor-
kius, militum summus imperator, die Saturni
Londinum reuerti cogitat, augustissimi Heri
sui ea de re mandata accepturus*.

* seine Instructionen erhalten.

Lis Haareniana, qua fieri potest, diligentia
disceptatur. Jubebatur etiam nuper admodum
pars aduersa respondere quaesitori*. Quam
qui iusta expositione scribenda defendere insti-
tuerat, patronus, declarasse fertur, quae sibi
tradita sint documenta, ita comparata esse, vt
perficere eiusmodi laborem nec possit, nec velit.

* ward verhört.

PORTV

PORTV GRATIAE. XVIII. IVNII.

Quae loco litoris nostri portuoso constituta est Anglorum classis, die mensis huius vndecimo constabat nauibus bellicis* binis, tribus leuioris structurae**, vna vectoria***. Interceptum ab his fuit nauigium paruum, lintheis Fecampo Bononiam vehendis oneratum: capta etiam nauicula piscatoria.

* Schiff von der Linje.

** Fregatte.

*** Pinke.

LVTETIA PARISIORVM. XXII. IVNII.

Datum est a Rege negotium viris sex ex his, qui ipsius sunt a consiliis publicis, vti constitutiones patrum ordinis Jesu cognoscant. Causlae orator* dictus est, libellorum supplicum magister**, Fleßelius, regni Senatus ante haec consiliarius***.

Stanleius, Magnae britanniae administer, heri in conspectum Regis adductus, et ab hoc liberaliter admodum clementerque exceptus fuit. Neque tamen quae cum nostris consilia confert, maiorem pacificationis spem faciunt, quam quae Londini colloquia serit Bussyus.

Guadalupae praefectum, quod insulam hanc ante oppugnatoribus Anglis tradidisse censebatur, quam extrema defensionis expertus esset, Martinicae, iudicii bellici sententia de gradu digni-

dignitatis equestris deiecit, ordinisque S. Ludouici insignibus orbauit.

* Rapporteur

** Maître des requêtes.

*** Parlementsath.

VINDOBONA. XX. IUNII.

Sub finem mensis Seylerus, Comes, Ratisbona Augustam vindelicorum cogitat. Eodem etiam Flemmingius, Comes, vna cum coniuge propediem abire decreuit. Iter illud quando ingressurus sit Kaiferlingius, Russiae Imperatricis legatus, nondum constat. Huic, vt in illustri illo conuentu longeque celeberrimo, pro Herae suae dignitate et opibus, splendore ac magnificentia prodire queat, ad pensionem solitam additi dicuntur imperiales Russici * quadragies mille, atque vicies mille cibariorum ** nomine: praeterea ad sumtum itinerarium insignis pecuniae summa attributa.

* Rubel.

** Tafelgelder.

HIRSCHBERGA. XIX. IUNII.

Per circuli huius pagos edictum Prussicum propositum est incolis de farinae panisque copia facienda, vt simul atque usus postulasset, subministrari statim possit.

Moueri exercitum Prussorum, dubium non est: intraque dies paucos certiora perscribi hac de re poterunt. Princeps Bernburgicus in montosis prope Kunzendorffium locis cum selecta

lecta manu magni roboris adhuc consistit. Ibi quamdiu ipse Rex augustissimus principia castrorum * posita habuit, singulis fere diebus per agros equo vectus, obuiosque sibi ruris incolas comiter subinde humaniterque allocutus est.

* Hauptquartier.

Discedente iam cursore, audiebatur, ex Laudoni copiis, quas legionibus nonnullis auxisset communis Germaniae exercitus, duodeviginti cohortes * multasque turmas ** ad Silesiae fines accessisse, easdemque a Friedlandia vsque ad Conradi filuam longe lateque dispergi. Atque saltus quoque, qui in eo sunt tractu, a Croatis obsideri dicebantur.

* Bataillons Infanterie.

** Reuterey.

ALTONA. VII. IULII.

Nouissimis Holmensium litteris d. XXVI. mensis praeteriti datis, accepimus, Strombergium, comitem, regniue Suecici senatorem, muneris huius vacationem petiisse. Eodem die iter Wermelandicum ad aquas Lockanas ingressus est Rex, vna cum Regina genteque regia. Itineris comites, praeter complures alios genere et dignitate conspicuos, erant Schefferus, Hamiltonus, et Lagerbergius, Regni senatores.

Modo litteris ex Silesia allatis perfertur, Golzium, ducem militum, qui exercitui Prussico cum summa fortitudinis et prudentiae bellicae laude praefuit, morbo, in quem inciderat, vitam finisse.

RES LITTERARIAE.

HOMERI opera omnia, ex recensione et cum notis Samuelis Clarkii. Accessit varietas lectionum ms. Lips. et codd. veterum, cura Jo. Augusti Ernesti, qui et suas notas adspersit. Vol. I. II. III. IV. Lipsiae, 3. mai. clc lccclix - lxi.

Hunc indicem editio praefert elegantissima principis poetarum: abs quo ut veteres olim litterarum auspicia ducebant, sic nos, forte confultius, hunc recensendae supellectilis litterariae laborem auspicamur. Quae res ipsa etiam boni ominis non nihil habere videbatur, et ad id, quod agimus, aptissime cadere: quod hic ita-
tim, tanquam in vestibulo, ponere ac venerari liceret nomina lectoribus nostris pridem iucunda duumvirorum, de humanioribus studiis, hac quidem memoria, omnium maxime meritorum. Inscriptum enim IO. AVGVSTVS ERNESTI opus illud IO. MATTHIAE GESNERO.

Sed ad Homerum veniamus, et, cum Clarkianus labor dudum celebratus sit doctissimorum hominum vocibus: illis inuentis quid Ernestina diligentia adiecerit, referamus. Quod enim Clarkii editionem hic repetere propositum erat: propterea non immutandis, quae minus recta viderentur; sed addendis, quae lectorem monerent, impensa potissimum fuit.

Itaque

Itaque contextum hic legimus, qualem Clarkius dederat, hoc est, Barnesianum, praeter quam in paucis, neque ex libris scriptis, collatisue editionibus antiquis magnopere castigatum. Sed adiecta est partim ex codice manu scripto bibliothecae Paullinae, ante mille amplius annos exarato, partim ex editionibus veteribus, varietas lectionum ea, quae et fundamenta quaedam iaciat editionis locupletioris, et materiam praebet idoneam, si quis textum Homeri ad libros veteres melius constituere elit, quam nunc est in editis.

Eadem de causa versio Clarkii, emendatio illa quidem ceteris, sed tamen permultis locis parum elegans, qualis erat, relicta est. Neque in notis, eximiis alias, et ad intelligenda Carminis Homericæ artificia praestantissimis, quidquam fuit recisum, quod vel nimium censetur, vel alieno loco positum. Sed faciendum sibi putavit adnotationibus, quas adsperfit eruditissimus Ernesti, ut de utriusque generis peccatis moneret, atque etiam subinde, quomodo poetica quaedam epitheta intelligenda essent, indicaret. Qui praeterea de suo adiecit, quae vel ad lectionem, vel ad verba et sententias illuminandas pertinerent. Neque minus in varietate lectionis iudicium interdum interposuit suum. Denique, quoniam ad bene intelligendos poetas epicos et suavius legendos maxime prodest, seriem totius operis, ac descriptionem tenere:

tenere: vniuersae tum Iliados, tum Odyssaeae argumentum adiunxit.

Tomo quarto extremo comparet *Batrachomyomachia*, s. Ranarum et Murium pugna, quam ad fidem veterum librorum recensuit, variisque lectionibus et notis suis illustrauit celeberrimus editor. Qui eadem se ratione vsurum promittit in Hymnis et Epigrammatis.

Haec quidem in quintum Tomum, quem acriter nobiscum exspectabunt litterarum Graecarum et Ernestii nominis cultores, reiciuntur, in quo et Indices et alia studiosis Homeri non inutilia exhibitum iri prorsus, confidimus.

Valde praeterea nitidum esse Homerum Lipsiensem, et eiusmodi, qui specie ipsa allicere lectorem possit, qui officinas Lipsienium, et editoris elegans etiam in hoc genere iudicium norunt, facillime coniicient.

Excitari nonnunquam hominum studia editione aliqua solent. Quod vt in Homero vsu veniat vtrique interpreterum, qui suauissimi, quo pollent, ingenii commendatione vatem Graecum vernaculo carmine reddere apud nos, et ornare instituerunt, non possumus, quin cupide optemus.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quiaque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluant.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS III.

DIE VENERIS, VI. IDVVM IVLII, cło 100CLXI.

HAFNIA. XXX. IVNII.

Inde a die huius mensis decimo quinto Rex augustissimus, consensu rursus equo, viuarium * Friedensburgensē lustrare cursu coepit per horas aliquot continuas; nullasque amplius ex funestissimo casu doloris reliquias sensit. Qui ad arcem illam pertinent horti quam diligentissime nunc instruuntur, ornanturque.

* Park.

Atque etiam celsissimus Princeps, regni Heres, arcis suae Friedenlundicae hortos refici ad pristinae elegantiae speciem iussit. Aedificia qui-

C

quidem noua ad Jardini, praefecti architectorum regii, descriptionem * exstruuntur.

* Rifs,

EX EADEM VRBE. III. IULII.

Illustriſſimum Comitem de St. Germain, inclytum antehac apud Gallos belli ducem, Rex noſter auguſtiſſimus Supremum caſtrorum praefectum * dixit.

* Generalfeldmarſchall,

LONDINO. XXV. IUNII.

Haud fieri poſſe videtur, vt inter nos et Gallos de capitibus pacificationi praeftruendis * conueniat. Anglia quidem inducias eiſmodi eſſe vult, quibus belligerantes omnes contineantur: Americam borealem ſibi ſeruare decreuit, Guadalupam vero, Inſulam S. Ludouici et Goream Gallis reddere ea lege, vt hi Minorcam reddant.

* Prälimiaairtikel,

Gallia exſcenſionem orae noſtrae minari dicitur: eoque ſpectare ingentes illos rerum in portu Gratiae *, Brivate **, et Rupeſforti *** apparatus ferunt. Sed nihil eſt, quod magnopere commoueamur. Omni ora maritima naues habemus diſpoſitas, regiones etiam militetutas: praeterea praefſto eſt clafſicula **** hoſtili, eiſmodi quid conaturae, haud impar. Iamque altera etiam clafſis quae expeditioni deſtinatur,

tur, ita instructa est, ut exire possit. Praeter Portum magnum ****, alii etiam navium tum classicarum, tum vectoriarum pleni.

* Havre.

** Brest.

*** Rochefort.

**** Escadre.

***** Portsmouth.

*EX PRAETORIO PRINCIPIS BRUNSVICENSIS
AD VICVM KIRCHDVNKENSEM.*

XXVII. IVNII.

Hodie mane Princeps serenissimus Hammona cum exercitu suo in castra Kirchdunkensia concessit. Hammonae reliquit Kielmannseggium Comitem cum cohortibus octo, quatuorque turmis. Quae ad eandem urbem castra habebant legiones Anglicanae quatuor, cum parte exercitus maxima * se coniunxerunt prope Sutarum **: ibi Ferdinandi Ducis castrorum principia adhuc permanent. Hostiles copiae prope Werlam contractae subsistunt. Ad eas acerrimo impetu lacessendas omnia modo comparauimus, neque dubium est, quin crastina luce futurum sit praelium.

* Gros der Armee.

** Soest.

Dux quidem ipse copias sibi omnes Anglicanas et Brunsvicenses adiunxit, pariterque Sa-

tellites Hannoueranos cum Borkii ducis peditibus. Granbyus cum agmine mediocri in expeditionem missus est quopiam.

CARNOVIA*. XXIV. IUNII.

Expectamus in hoc tractu, in horas quidem, Russorum ingens agmen, pariterque Bethlemum et Janum, Duces Caesareos, cum copiis, quibus praesunt. Qui ex hac parte in Silesiam Prussicam iunctis viribus irrumpent. Quo tempore ipso exercitus Russorum vniuersus, et Laudonus dux id agent, vt reliquas conuentae expeditionis ** partes exsequantur.

* Jägerndorf.

** verabredeter Operationsplan.

LIPSIA. II. IULII.

In struendis circa urbem aggeribus fudibusque defigendis continua hic opera ponitur. Agmen, quod nulli legioni adscriptum * Colignonio paret, ad exercitum Henrici regis Prussorum Principis abiit. Praeterea omnia hic satis quietata sunt.

* Freybataillon.

EX AGRO BRANDENBURGICO. V. IULII.

Omnia iam bello strepunt. Pomerania Russorum excursionibus late infestatur: qui quod Stargardiae reliquum erat horreum diripuisse, et complura inde vehicula deduxisse feruntur.

Spar-

Spandauia firmioribus etiam operibus munitur: et vt copiosum ibi promptuarium * bellicum fit, nihil non comparatur.

* Magazin.

ROSTOCHIO. III. IVLII.

Quae in his regionibus Bellingii, Tribuni militum, ductu degunt copiae Prussicae, in vnum paullatim locum coguntur. Quod discessus, qui instet, signum interpretantur nonnulli. Sunt qui propterea contrahi dicant, vt ex his partibus occurrant Suecis, qui Ehrenschwerdti, noui ducis sui, auspiciis propediem aliquid suscepturi videantur.

ALTONA. X. IVLII.

Ex tractu Francofurtensi redditae litterae Serenissimam coniugem Electoris Palatini narrant die XXIX. mensis elapsi matrem factam esse Filioli sed hunc modo natum decessisse.

Litteris Hannoueranis modo perlatis cognouimus, Sobisii exercitum, cum instare Ferdinandum sensisset, aliquantum retrocessisse; Spoerkium ducem, numerofo foederati exercitus agmine auctum, rursus progredi eo consilio, vt Brogliani exercitus, qui in itinere est, impetus reprimatur. Eodem nuntio accepimus, Scheiterum, summum excubiarum praefectum, * cum agmen Gallorum prope vicum
Ruh-

Ruhrensem adortus fuisset die II. huius mensis, conflictu illo superiorem diceffisse. Die III castrorum Ferdinandi principia Tremoniae ** erant.

* Major.

** Dortmund.

RES LITTERARIAE.

In media Dania versari eloquentiam Germanorum, indeque ad nos specimina eius perferri pulchra, mascula, et quae imitari nostrates velint, si non aliis exemplis multis pateret, vel hic, quem prae manibus habemus, fasciculus fidem faceret. *Reden über die glückselige Regierung FRIEDERICHS des Fünften, Königs in Dännemark und Norwegen. Nebst andern Reden, theils gehalten, theils übersetzt von Johann Bernhard Basedow, Professor. Kopenhagen und Leipzig, gedruckt von Jonas Lindgren, der Königl. Ritteracademie in Soroe Buchdrucker. 1761. 8. maj. plag. 18.*

Inscriptus est liber CHRISTIANO, celsissimo Principi et in spem imperii genito: neque erat, ad quem propius pertineret regnatricis illius prudentiae, quam hic celebratam legimus, et felicissimi imperii imitatio. Praefatione exponit praestantissimus orator, quid consilii in colligendis orationibus suis, addendisque et conuertendis quibusdam alienis secutus sit.

Ora-

Orationes priores tres generis sunt panegy-
rici, earumque *binæ* natalibus regiis dicatae fe-
licitatem Daniae, bonoque Principi proposita
praemia enarrant: *tertia*, sacris summi liberique
imperii saecularibus dicta, mutuae caritatis inter
imperantem et subiectos vinculum illa regiminis
forma maxime adstringi, demonstrat. *Quarta*
tradendae in academiis equestribus disciplinae
sanctioris necessitatem et rationem lectissimis ar-
gumentis, partimque ex ipsa huius saeculi con-
ditione arcessitis, docet: habita, cum auctor
celeberrimus praelectiones sacras regio iussu au-
spicabatur. Memoriam Rosenkranzii *quinta*
prosequitur, generosissimi Iuuenis Musis Sora-
nis immatura morte erepti. *Sexta* in ipsis,
quae diximus, sacris saecularibus danice recitata
fuit a Sneedorffio V. C. tum Professore Sorano,
post ad docendum celsissimum Principem regium
Fridericum Hafniam euocato. Qua quidem
de prisca apud Septentrionis populos summi
imperii forma, deque omni prudentia civili
tam grauitè eleganterque exponitur, vt, con-
uertenda hac oratione, praeclare meritum de
eloquentia Danica putemus interpretem Ger-
manum. Et illae quidem orationes in academia
Sorana publice recitatae fuerunt.

Quae sequuntur binæ e Gallicis Tallemantii
iunioris conuersae sunt, tum Colberti, viri il-
lustrissimi, obitum lugentis, tum confirmata
a morbo

a morbo Ludouici XIV. Regis valetudine laetantis. Postremam hanc non sine pia cuiusdam laetitiae sensu legerint hoc ipso tempore, quicumque de restituto nuper ciuibus suis orbique FRIDERICO nostro, Regum amabilissimo, cogitauerint.

Adpendix denique oratiunculas complectitur ex prosphonemático genere varias, e Gallicis pariter conuersas, quibus Academia Parisina salutationis officium viris feminisque principibus praestitit.

Ceterum, quemadmodum nulli dubitamus, quin politissima haec eloquentiae politicae et moralis exempla plausum commotura sint existimatorum: ita de laudibus Baseldouianis nunc quoque Christianeo nostro academico, quod ornat Vir eruditissimus, lubenti animo gratulamur.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinq̃ue cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS IV.

DIE MARTIS, PRID. ID. IVLII, CLO IOCCLXI.

LONDINO. III. IVLII.

Aestatem hanc totam in vrbe degent
Rex, celsissima Walliae Prin-
ceps, et reliqua gens regia,
raroque villas, et ex inter-
uallo inuisent. Urbanam com-
morationem, quae aulicos omnes vno loco
contineat, tum pacificationis negotia suadent,
tum apparatio eorum, quae ad Regem impo-
nendo diademate inaugurandum pertinent. Huic
Caerimoniae constitutus est mensis Augusti dies
sextus.

Iter Augustanum nondum ingressus est, qui
pacificantium concilio interfuturus erat, Comes
D Egre-

Egremontanus. Moram illi et tarditatem asferre videntur consilia parum expedita, quae apud nos Bussyus, apud Gallos Stanleius agitat. Praeterea locus ipse concilii * Londino tam longe distat, ut malle putetur Pittius, et qui eius auctoritati plurimum tribuit, populus, Magnae-britanniae Galliaeque causam inspectante ministrorum nostrorum collegio disceptari.

* Congressus.

Algeriae orator cum nuper in Regis conspectum primum adducendus esset, ut leones, equi, oves, Principis sui munera, sollemni secum ordine in conclaue interius intromitterentur, postulabat. Vix tandem vocibus aulicorum, qui rem nostris moribus minime decoram demonstrabant, permotus, consilio destitit. Cui cum Rex dolere se vicem eius dixisset, quod in diem parum commodum eius incidisset conuentus; nubila enim tempestas erat et adsiduo imbre difficilis: scite admodum Afer, Mihi vero, inquit dies hodie illuxit candidissimus omnium maximeque honorificus, qui conueniendi tanti Regis copiam attulerit.

WARSOVIA, I. IULII.

Heri celsissimus Curoniae Dux, grauiori morbo recreatus, hinc in Curoniam suam rediit. Ex diebus aliquot hic commoratur illustrissimus Comes Mercy d'Argenteau, Legatus ad aulam Russicam Caesareus et regius.

ALTO-

ALTONA. XIV. IVLII.

Perlatum nobis est exemplum eius libelli, quem latine conscriptum dictando in Comitibus Ratisbonensibus promulgavit nuperrime de pacificatione Augustana Greiffenhemius, Regis Sueciae legatus. Eius haec verba sunt.

„ Rex Sueciae Dominus meus clementissimus initio motuum in Germania excitatorum complurium Sacri Romani Imperii Statuum nomine requisitus, ut una cum regia Galliarum Maestate sponsonem foederum Westphalicorum executioni daret, mense Aprili Anni 1757 Statibus in Comitibus Ratisbonensibus congregatis declaravit; quibus momentis impelleretur ad eam agendi rationem, quam sibi sequendam proposuisset onus suscipiendo, quod quam graue esset, haud ignorabat.

„ Trium Religionum in Germania stabilitarum Legumque et constitutionum Germanicarum conseruatio, non minus quam pax firmis et aequis conditionibus restituenda, ii fuerunt fines; ad quos obtinendos Regia Maestas summis viribus maximisque impensis contendendum duxit.

„ Ex eo tempore Rex Sueciae communicatis cum Maestate Christianissima consiliis nihil intactum reliquit, quod ad scopum tam salu-

27 tarem obtinendum conducere arbitraretur,
28 non mediocri quidem dolore affectus ex cala-
29 mitatibus, quibus oppressa Germania ge-
30 muit: atque ut arma ad eam defendendam
31 fuerunt capienda, ita ponere ea non minus
32 necessarium censeret, cum primum ea quae lu-
33 stitia zelusque ob omni studio priorum
34 commodorum remotissimus postulabant, cu-
35 mulate impleta esse videantur,

27 „ Hoc tam salutari consilio Rex Sueciae Do-
28 minus meus clementissimus una cum Rege
29 Christianissimo aliisque Potestatibus foedera-
30 tis aulis Londinensi et Berolinensi proponen-
31 dum curavit, ut unanimi consensu pacis ne-
32 gotium instrueretur indicendo congressu, cui
33 obeundo Augusta Vindelicorum visa est op-
34 portunitissima. Cui propositioni summam
35 humanitatem et eximium pacis studium spi-
36 ranti cum Maiestates Britannica et Borussia
37 nonnuere non dubitauerint, Rex Sueciae eodem
38 modo, quo tum, cum exequi fideiussionem
39 necesse fuit, Status Germanicos hac de re
40 certiores faciendos existimavit, simul decla-
41rans se per omne illud tempus, quod paci
42 conciliandae impenditur; nunquam imme-
43 morem fore causarum, quae Ipsum ad arma
44 capienda impulerunt.

27 „ Omnes itaque Sacri Romani Imperii Prin-
28 cipes et Status in fide, quam Regia Maiestas
29 „ Sue

„ Sueciae disertis verbis non semel dedit et
 „ nunc denuo dat, plane possunt acquiescere,
 „ nihilque Rex Dominus meus clementissimus
 „ magis in votis haber, quam vt Imperator
 „ Principesque et Status Imperii ad instruen-
 „ dum et perficiendum negotium tantopere
 „ expetendum consilia studiaque sua conferant
 „ quo tranquillitas Europae et pax Germaniae
 „ concilierur. Ratisbonae die 22 Iunii 1761.

„ de Greiffenheim. “

Nouissimi ex Polonia nuntii afferunt, Russos
 ita se comparare, vt Vratislauiam petitori vide-
 antur. Eorum ad latus progreditur Ziethenii
 exercitus. Qui cum vix vnus lapidis spatio
 dirimantur, creberrime pugnis velitaribus * con-
 currunt. Sunt, qui propediem iustum et in-
 gens praelium ** commissum iri, autument.

* Scharmüzel,

** Hauptaction.

RES LITTERARIAE.

Cum pars hodie inter Germanos elegantiae
 habeatur, eaque haud exigua nosse linguam
 Francogallorum, et adhibere probabiliter tum
 loquendo, tum scribendo posse: vtilem sane
 operam nauant, qui ad illam facultatem homi-
 nes nostros adducunt. Neque defuerunt, ex
 quo linguae Gallicae apud nos studium inualuit,

D 3

cui

qui eius se tradendae magistros profiterentur. Verum quam sint ieiuni plerumque illi vulgares magistri, praesertim ubi ad stilum incumbere paullo diligentius studiosi iuvenes, academici in primis, ac linguae politulae interiora scrutari cupierint, experientia satis ipsa edocet. Neque hoc mirabitur qui eos cogitauerit, nec Latinis litteris, neque aliis disciplinarum partibus, saepe ne politioris quidem vitae usu instructos ad tradendam linguam accessisse, quam, utpote patriam, solis auribus et vulgari consuetudine hausissent.

Ab isto docentium grege uti maxime distabat Franciscus Roux, linguae Gallicae apud Jenenses quondam Lector clarissimus: ita longissime seiunctas et doctrinae et vitae rationes habet Vir celeberrimus *Isaac de Colom du Clos*, Philosophiae Doctor, et in academia Goettingensi Professor extraordinarius. Edidit praeter alia opuscula, quae linguae Gallicae studium expeditius efficerent, nuperrime *Du Closius* *Exempla epistolarum*, quibus argumentorum omne genus persequitur, stilique praecepta ad usum transferre docet. *Modelles et lettres sur toutes sortes de sujets, pour enseigner à appliquer les regles du stile.* Ad partem priorem modo accessit altera. Paginas implent ambae continuas 816, in 8.

Utraque praefatione consilii sui rationes facile lectori probavit Vir ornatissimus. Tametsi enim non deerant varii generis epistolae, Richeleti, Mille-

Millerani, Fureterii aliorumque iudicio collectae, desiderabatur tamen, propter immutatam ex eo tempore vel linguae, vel stili rationem, liber, qui exempla recentissimi vsus praeberet, qui exigere scriptiones doceret ad stili cultioris praecepta, qui ex positis enunciationibus contexendae epistolae artificia traderet, qui denique variandas pro rerum personarumue varietate formulas, atque vrbانيتatis adeo hodiernae indolem referret. Quae cum in emendandis iuuenum scriptionibus sequeretur auctor: enata sunt paulatimque perfecta haec ipsa epistolarum specimina.

Iam capite primo, concinno ordine, quem alio libro constituerat, Epistolia (*billetts*) conspiciamus, familiaria, seria, delicatiora (*galants*). Sequuntur epistolae. Quae cum vel in salutationis officio et verborum honore (*compliment*), vel in grauiori quodam argumento (*sujet réel*) versentur: illi quidem generi caput secundum tributum est, hoc per reliqua latius diducitur. Nimirum caput tertium epistolas exhibet, quibus sensum animumque aperimus (*lettres de sentiment*). Capitis quarti, (quo ipso libri pars altera incipit) epistolae, de negotiis priuatis; quinti, de publicis exponunt. In hoc publico genere, nominatim aulico, qui exerceri volunt, his maximopere commendat auctor Sneedorffii V. C. cuius superiori libello nostro eloquentiam laudabamus, de eo argumento opusculum ante hos decem annos Gallica lingua conscriptum.

Caput

Caput sextum epistolas complectitur, quae iucunditate quadam placeant (*lettres de plaisir*). Vltimum denique ex variis generibus mixtas habet.

Haec, quam recensuimus, epistolarum varietas, insertis etiam adnotationibus vtilissimis distincta est. Praeterea interposuit Du Closius epistolas nonnullas ex Germanicis Gellerti et Stockhausenii conuersas, itemque germanicas aliquot: quibus et discere eleganter interpre-
tandi rationem, et rei ipsius periculum facere tirones possent.

Ad manus etiam sunt celeberrimi Auctoris libri, eiusdem fere generis, bini: quorum alter, quem ipse cum epistolis suis coniunctum voluit, observationes stili, praesertim epistolares, complectitur, *Reflexions sur le stile et en particulier sur la maniere d'écrire des lettres*, iam tertium editus; alter, quem inscripsit, *Principes de langue françoise*, grammaticam exhibet, atque ante aliquot annos auctior prodiit. Vtrumque librum, sed priorem maxime, de meliore nota commendamus elegantiae Gallicae studiosis.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quique cum dimidio, monetae Lubecensis, soluant.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS V.

DIE VENERIS, XVI. CAL. AVGVSTI, clō Iccclxi.

CONSTANTINOPOLI, IV. IVNII.

Qui Melitensibus dira quaeuis minari ferebantur, adparatus maritimi, his nihil eiusmodi propositum fuisse magis magisque confirmatur. Exhibit quidem intra dies paucos cum classe aliquanto instructiore summus Praetor naualis*, sed, quod constans fama fert, nulla alia de causa, quam ut ab insulis Archipelagi tributa annua exigat.

* Grosadmiral.

Manifesta denuo et in vrbe ipsa, et in suburbiis locisque vicinis pestilentiae indicia sunt.

E

Pala-

Palatii imperatorii * noua narrare qui solent, magnum Imperatorem ** dicunt Sultanam, Principem recens natam, Satrapae *** cuidam desponsurum. Quo ipso, per sanctiones palatinas, onus huic imponitur sumtum, qui in educandam alendamque sponfam, et futuram adeo coniugem, infumuntur.

* Saail.

** Grosfultan.

*** Bassa.

CASINCA, CORSICAE VRBE. V. IUNII.

Consilium nostrum sedem figet Cortae. Paulum ducem, cuius salute libertatis nostrae spes omnis continetur, ut cautiùs adire pericula vellet, obtestati sumus. Populus tricesimam bonorum et fortunarum quarumcunque partem in publicos sumtus vna pensione contribuendam obtulit. Ad Genuensium edictum breui a nostris respondebitur. Stat nobis illud, de iure nostro haud quaquam decedere. Naues actuariæ minores * binae, quas parabamus, in summa fabrorum, lignorum, rerumque omnium copia, parum abest, quin instructae iam ornataeque sint.

* Galioten.

LONDINO. VII. IULII.

Augustissimo Regi de coniuge deligenda constitutum esse, iam quidem satis exploratum habemus. Significauit ipse consilio sanctiori delectam

lectam sibi esse Serenissimam Principem Sophiam Charlottam, Sororem Ducis Megapolitani Strelitiensis natu minorem; breuique fore, vt ea sollempni more poscatur. Certiores de re iam fecit Butius Comes administratos in aulis principum nostrates. Populo exoptatissimum nuntium pertulerunt ephemerides aulicae libello extraordinem diuulgato. * Nata est Virgo celsissima, et cunctis, quae regiam coniugem ornant, virtutibus conspicua anno huius saeculi quadragesimo quarto, d. XIX. Maii.

* außerordentliche Hofzeitung.

BREMA. XIII. IULII.

Ex foederato exercitu ad viginti quinque millia hominum in vicinas nobis regiones diuerunt. Agmen illud prope Vechtam, ad quintum hinc lapidem, consistet. In nostram urbem introierunt milites Angli mille et ducenti. Qui incolas omnes iis, quae ad victum comparari solent, in menses aliquot prouidere iubent. Molitores quidem, proposita centum imperialium mulcta, vetantur per hebdomadas sex operam suam cuiquam, praeter exercitum foederatum, commodare.

HANNOVERA. XIV. IULII.

Ex litteris in castris nostrorum datis vix vlla committendi iusti praelii spes esse videtur: quod, exercituum alter alteri ex aduerso paene consistat, neuter tamen in aciem exeat. Neque

ramen de induciis quidquam adhuc relatum audivimus: ac pugnae velitares etiamnum frequentantur.

Agmen Lucknerianum contendisse cum Gallico, et superius discessisse fertur, sed rumore nuntio.

Die huius mensis decimo Anglorum aerarium militare Nouoburgo Monasterium transportatum fuisse fama similiter refert.

RES LITTERARIAE.

Completitur FRIDERICI quinti, Regis optimi maximi, munificentia partes scientiarum artiumque omnes, quaecunque ad augenda civium et humani generis commoda vim habere iudicantur. Botanices studio, regnoque adeo vegetabili diligentius perscrutando quanta iam praesidia paret, docebit propositum Hafniae cal. Maii *Programma de opere FLORA DANICA dicto, iussu regio edendo, adiecta speciminis loco iconae plantae Rubus Chamaemorus*. Quod Germanorum lingua scriptum est, exemplum duas in Folio plagulas implet. Latinum, cui adiuncta est in altera paginae area interpretatio Gallica, tribus eiusdem formae plagulis constat. Subscriptum habent nomen *Georgii Christiani Oederi*, Med. Doct. et Prof. Reg. Botanices. Vtrique exemplo adiecta conspicitur icon rubi, quem modo diximus, tum nigra puraque, tum colorum varietate distincta.

Sed

Sed Programmatiss sententiam, rerumque momenta, ipsius potissimum verbis, strictim perscribamus.

Imperavit Rex, noui horti botanici conditor, opus de plantis spontaneis terrarum imperii in Europa regii eo consilio, vt plantarum cognitio, quae sane ad multas vitae partes pertinet, et communis inter ciues, et publice vtilior efficiatur. Allicit eos, qui ruri habitant, ad botanices studium ipsa tellus: superest, vt nobilissimum studium ratione quadam iuuetur ac dirigatur. Consultum videbatur conscribi opus eiusmodi linguis vernaculis, h. e. Danica et Germanica: cuius vt copla fieri quam plurimis possit, exempla bene multa gratis distribui vult Pater patriae munificentissimus inter vtriusque regni et reliquarum terrarum Praefules sacros ea lege, vt, si qui in eorum dioecesi fuerint, qui vtilem Botanicae operam nauaturi videantur, his opus illud in certum tempus commodent.

Neque tamen ciuibz solis, sed exteris etiam consultum voluit fautor omnium indulgentissimus. Continebit videlicet haec Flora nostra plantas insignis terrae tractus, a confiniis Albis fluiui vsque ad mare glaciale, alpinas et maritimas, verbo magnae partis, potissimum septentrionalis Europae. Exterorum itaque commodum etiam Latina lingua edetur.

Non est, quod metuant emtores, ne serius ocus intercidat opus hoc, numerumque augeat eorum, quae magnis ausibus coepta, adhuc fragmenta esse videmus. Sub augustissimis auspiciis coeptum est publicum, et pars instituti regii botanici: cuius leges praefecto cuilibet horti imperant elaborationem, et quando olim ad finem perductum erit, exornationem operis. Neque sane erat priuati hominis, ausa eiusmodi moliri, quae et sumtus exposcunt grauiore, propter icones maxime, partem operis pretiosissimam, et plus in exsequendo auctoritatis, plus denique temporis, quam aut priuata fert conditio, aut vitae humanae breuitas. Atque optandum est Botanicae, vt hoc exemplo excitati meridionalis Europae Principes ad simile institutum animum adiciant.

Negotium vero hoc vniuersum in partes duas dispescitur, quarum altera ad Botanicam puram pertinet; altera adplicatam complectitur, et plantarum vires ad vsum humanum transfert. Ac prioris quidem hic pertractionem indicimus: alterius, ad societatem aliam virorum doctissimorum delatae, suo quoque tempore ratio habebitur.

Separabitur vero, propter emendi vtendique commoditatem, a doctrina verbis tradita, & textu iconum adparatus: quem habere Florae emtores eodem loco poterunt, quo Herbarium
vium

viuum quod dicitur. Etenim plantae ab artificibus instituto botanico adscriptis stipendiaque regia merentibus et sculptae egregie (nonnullae partes etiam microscopii ope), et ad plantas vigentes pictae conspiciuntur. Quae chartae formam solitam magnitudine excedunt plantae, earum quidem integrarum imminuto modulo exprimitur imago, partes autem nobiliores conseruata magnitudine naturali adduntur.

Textus partes tres sunt, I. Elementa Botanicae cum dissertatione de methodo docendi: II. Catalogus plantarum indigenarum ditionis Danicae, in quo omnes recensentur, additis notis et characteribus communibus et propriis, at breuissimis, et selectis, ne moles impediatur, quo minus portatile volumen fiat. III. Sylloge descriptionum earundem plantarum, adiecta synonymia. Atque hae partes simili forma chartae octaua edentur: separatim vero prout emptores voluerint, venibunt.

Fasciculus iconum primus in lucem prodibit circa Pascha anni 1762, sexaginta tabulis totidem plantarum species complexa.

Textus primam partem incolis ditionis regiae anno, quem diximus, exeunte; exteris autem eodem tempore, quo fasciculum secundum iconum, anno 1763 trademus.

Argen.

Argentum quidem ante soluendum non est, quam opus tradatur, optamus autem, ut nomina tua dare emturi velint: sed maxime, qui icones cupiunt inducendis coloribus ornari, ut mature id significant. Nomen qui dederint, persoluent quatuor imperiales aeris Danici pro primo fasciculo iconum nigrarum; nouem autem pro fasciculo pictarum: qui dare neglexerint, elapso hoc anno adiicient dicto pretio quartam eius partem. Eius rei facultatem celebriorum urbium bibliopola praebebunt.

Atque illa quidem Programmatis summa est. Subsequitur *Enumeratio plantarum sexaginta*, quas primus iconum fasciculus exhibebit. Nos interea instituto regio pia, qua ciuem decet, laetitiae adplaudimus, atque, si uspiam, hic certe, in felicissimis Daniæ terris, futurum putamus, ut
inscripti nomina Regum
Nascantur Flores.

Commentatorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: præstantque in tabernis, vno quilibet assc, venales. Extranei, quibus repræsentare annum pretium placuerit, numos librales quinq; cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBVS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS VI.

DIE MARTIS, XII. CAL. AVGVSTI, CLO DCCCLXI.

PETROBVRGO. XXIII. IVNII.

Augustam Vindelicorum hinc abiit nudius quartus Czernischevius Comes, pacificantium conventui interfuturus: Hunc paullo ante abitum, Augustissima Imperatrix quinquagies mille imperialibus Russicis donabat. Legationis ab epistolis secretis * est Struuius, Professor.

* Gesandtschaftssecretaire.

Adhuc in vrbis palatio aestiuo exoptatissima valetudine perfruitur Augustissima: nec nisi post hebdomadas aliquot ruris amoenitates petet.

F

Classis

Classis nostra ad litoris crepidinem* disposita, et ad exeundum paratissima heri lustrabatur, Ei pro praetore** praeficietur qui Revaliam iam petiit, Polänskius.

* auf der Rhede.

** Viceadmiral.

Aulae Hispanicae Legatus, cuius iam allata est supellex, hac hebdomade ipse exspectatur.

VELSIPPONE. IX. IVNII.

Tertiam*, Atlantici maris insulam, d. XV. Aprilis graui terrae motu concussam fuisse, misissae inde litterae narrant. Angrae urbis aedificia tantum non omnia corruerunt ita, vt incolae rure in tuguriis** manere cogantur. Quo motu cum terra discessisset, exortus est, longius tamen ab vrbe, mons igniuomus (Vulcanum appellat vernacularum consuetudo). Nec dum desierant eruptiones ignium, cum eius rei ad nos nuntius discederet.

* Tercera.

** Baracken.

OPPAVIA*. VI. IULII.

Laudoni copiae Russicis quibusdam auctae id agunt, vt propius accedant. Russorum exercitus primarius septuaginta quinque millia capitum complexus Viadrum iam attigit. Quem ad Bythoniamne**, an ad Carolatum transiturus sit, nondum compertum est. Commeatus
copia

copia vt adfit, neque ex hac parte vlla rebus gerendis mora adferatur, fatis est tum in Moravia, tum in Silesia superiorem prouisum Praeterea horrea Russorum omni rerum genere abundant.

* Troppau.

* * Beythen.

DRESDA. III. IULII.

Adhuc aduersorum exercituum vterque statum suo mansit. Equitum copiae, quae in agris vicinis degunt, * primo quoque tempore in castra diuertent. Nullae per hunc tractum pabulationes susceptae: * * sed fena nunc conuehere coepit rusticus repraesentatione emturis***. In castris pedites meditationes obeunt militares. **** Urbis quoque cohortes praesidiariae armis quotidie exercentur. Ex his validissimi quoque deliguntur legionibus inserendi. Nudius tertius reuersi ad nos centum amplius Saxones, qui huc conuenerant, Herbipolin ***** discedebant: eiusque generis complures ex eo tempore aduentarunt.

* cantonniren.

** Fouragierung.

*** gegen baare Bezahlung.

**** manoeuvriren.

***** Würtzburg.

Modo comperimus, Henricum Prussorum ducem Schlettauia profectum, castraque ex Katzenhufis pariter mouisse. Albim, Misniam versus,

propius accessurus dicitur Princeps celsissimus. Illud quidem constat, cum ante vel ex emissariis Prussorum Hungaricis *, vel ex manipulis nulli legioni adscriptis ** ad nos se transfugae reciperent; heri hodieque ex copiis eorum legionariis bene multos aduenisse. Torgauia Wittebergam translata est rei tormentariae pars haud exigua: atque etiam in hac vrbe futurum est valerudinarium.***

* Hufaren.

** Freypartheyen.

*** Lazareth.

EX SAXONVM LITTERIS. VII. IVLII.

In ore omnium hic versatur Amazon Prussica. Virago est annorum viginti trium, Anna Sophia Detzlouia, Treptouiae ad Regam nata, quae fusco colore et virili masculam speciem praebeat. Haec, insciis parentibus, adsumto Caroli Henr. Buschmanni nominae, primum se militiae Colbergensi adscribi voluit: post in Frederici Principis cataphractis * stipendia per biennium meruit. Ex velitatione quadam Bambergensis, cum saucium habuisset brachium iniistrum, praeliis Kayensi et Kunnersdorfensi cataphracta interfuit. Graui morbo adfecta Misniae erat in valetudinario relictæ: sed cum inde Torgauiam aegroti ducerentur, in itinere ipso nomen dedit cohorti, quae granata igniferi iaculabatur, ** Hassiacae; cum vesti linea *** induta calo putaretur. Glandium, quas diximus,

mus, iaculatrix, in utroque tum ad Strehlam, tum ad Torgauiam certamine fortissime pugnavit: ex altero etiam, vulneribus binis capite colloque exceptis, captiva ducta est Dresdam. Sed cum inspectum iri captivos aliorum vehendos inaudisset, domum redire ad suos constituit: moxque mulierculae, quae aegrotos curaret, auxilio ex valetudinario elapsa, fortuna iuvante stationes hostium principes * * * * transit. Commutato tamen iterum consilio militem se addixit Colignonio, cohortis Tribuno, abs quo ad legionem Röbelii pedestrem missa, trimestrem in illa militiam toleravit. Sed hic catastrophe incipit Fabulae. Commilitonum non nemo, qui ablatus sibi furto octo grossos diceret, nomen eius defert. Illa innocens, et nullius culpa conscia in custodiam traditur. Qua iniuria commota Subcenturioni * * * * *, cuius generis sit, indicat, et se, cui integro militiae quadriennio nulla poenae subeunda nota fuerit, hac ignominia affectam, militaturam amplius pernegat.

* Cuirassiers,

** Grenadierbataillon.

*** Kittel.

**** feindliche Vorposten.

***** Lieutenant.

ALTONA. XXI. IVLII.

Ex foederati exercitus praetorio * missi extra ordinem cursores pulcherrimae victoriae nuntium quoquoerius perferunt. En litteras

Magdeburgi d. XVIII. Iulii datas. „Hodie
 „vesperi Comes a Dohna, subcenturio, idem-
 „que adiutor castrensis, citato equo vectus * *
 „exoptatissimum nobis nuntium attulit: fufum
 „efle a Ferdinando Duce haud procul Wilm-
 „feno exercitum Broglii; captiuorum, cum
 „curfor difcederet, tria millia iam adfuiſſe, tor-
 „menta duodecim, ſigna militaria quinque,
 „hoſti ablata; Gallos, cum in Schedingenſem
 „vicum quinquies irrumperere tentaffent, a Prin-
 „cipe Brunouicenſi repulſos; ab eodem exer-
 „citus Sobifiani primum agmen * * * pariter
 „proſtigatum fuiſſe.

„Nobiliffima victoria illud confeutus eſt im-
 „perator ſummus, vt quae hoſtes viribus ſupe-
 „riores conſilia ceperant progrediendi cum im-
 „petu, diſtrahendi exercitus foederati, ea iam o-
 „mnino irrita ſint, vt, amiſſis etiam horreis non-
 „nullis ſpe ipſa commeatus, reique frumentariae
 „intercludantur.”

* Hauptquartier,

* * en Courier.

* * * Avantgarde.

RES LITTERARIAE.

Significauit nuper Regiae celsitudinis Prin-
 ceps CHRISTIANVS, illa ſaeculi ſpes futuri,
 placuiſſe ſibi deuotae mentis officium, quo car-
 men ſaeculare obtulerat P. C. Henrici, Eloq. et
 Poëſ. Prof. Alton. Donauit auctorem inſigni
 numo

numo aureo, qualem in Academia regia mereri praestantissimi artifices solent. Principale munus comitatus est litteris humanissime scriptis Principis aulae magister, Perillustris atque excellentissimus a Reventlou, ordinis Dannebrogici eques, et Regis a consiliis intimis. Primaria numi facies sacram FRIDERICI QVINTI effigiem refert, plenam illam maiestatis et gratiae; altera Genius inter artificum opera conspicitur lauream porrecturus CONANTI.

Quae Lutetiae Parisiorum celebratur, Academia inscriptionum et litterarum elegantiorum, in conuentu mensis praeteriti publico communi suffragatione societati suae adscripsit, qui de rebus litterariis referret, Virum summe venerandum *Godofredum Schütze*, S. S. Th. D. atque historiae sacrae et patriae in Christianeo acad. Alton. Professore celeberrimum.

Floret Christianeum nostrum academicum numerofo Iuuenum coetu, qui tum reliquas litterarum partes, tum linguas orientis laudabili studio colant, suaeque specimina diligentiae haud raro publice proferant. Eius rei documentum heri in auditorio maiori fuit Dissertatio philologica *de Rabbini in exponenda historia Ionae errantibus*, quam praefide *Io. Christoph. Sticht*, S. S. Theol. et LL. OO. Prof. publ. propugnabat auctor vale dicturus *Frid. Christ. Reichenbach*, Norbya-Slesuicensis, S. S. Theol. Studiosus. 4 plag.
in

in 4. mai. Conscripsit hanc commentationem ornatissimus Iuuenis, ut tum optimo parenti Io. Gotthilf. Reichenbachio, Viro summe venerando, Augustiss. Regis a consiliis sacris, dioecesium Alton. et Pinneberg. praefuli, et Christianei ephoro, tum vero doctoribus acad. rationes studiorum redderet. Cui quidem consilio praeclare satisfecit. Rabbiorum enim errores conuicturus, ad sua eos capita reuocat, atque primum rem ipsis doctorum verbis enarrat; tum mentitam esse falsamque sententiam, demonstrat: denique veriore ipsius s. codicis hebraei auctoritate stabilit. Commentandi ratione ad coniuncta disputationi argumenta delatus v. c. ad Schechinam, ad profelytos, eleganter de illis exponit. Neque minus egregie in ipsa disputandi palaestra virili officio perfunctus est, cum oppugnatores haberet eruditos Iuuenes *Ioach. Henr. Gerberum*, et *Menon. Henr. Reichenbachium*, fratrem minorem.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinq. cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent,

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS VII.

DIE VENERIS, IX. CAL. AVGVSTI, MDLCCCLXI.

GENVA. XXIX. IVNII.

In rebus Corsicanis nulla amplius ad meliorem spem inclinatio videtur futura. Itaque in Senatu multorum sententiae statuunt, circumspectum esse Principem, qui Reipublicae in regnum illud iura summumque imperium redimere pretio quam aequissimo velit.

HOLMIA. XIV. IVLII.

Locka perscribitur, Augustissimum Regem eius loci aquis tam prospero successu usum fuisse, ut valetudinem, adfectam ante, confirmatam iam planeque restitutam sentiat.

G

EX

EX LITTERIS SVEVORVM NOVISSIMIS.

Copiae Württembergicae hoc quidem anno in aciem non producentur, quin omni militia vacabunt. Qui in gregariis extranei merebant, exauctorati * sunt: milium praefectis ** dimiata stipendia dependentur. Populares qui sunt, in praesidiis collocabuntur.

* Abgedanket.

** Officiers.

HANNOVERA. XIX. IULII.

Heri Oeynhufius Comes, supremi excubiarum praefecti vicarius*, praemisso cursorum tubis canentium strepitu, celer nuntius adebat victoriae, quam ab hoste clarissimam reportavit exercitus foederatus. Cras itaque inter tormentorum in aggeribus circa urbem tonitrua, festorumque fulmina ignium**, templam nostra carmine Ambrosiano*** personabunt.

* Major de Brigade.

** Lauf- und Freudenfeuer.

*** Das Te Deum.

Priuatim scriptae litterae victoriam illam ita narrant.

Fieri vix poterat, ut tantus Gallorum exercitus regione diutius contineretur, ubi neque loca munita illi, neque horrea praesidio essent, nostrorum etiam excursionibus subiecta difficulter frumenta saepissime diriperentur. Gallorum,
(fi

(si quidem Lippstadio potiri vellent, quo vno ad Rhenum inferiorem via et receptus * patebat) permultum intereat, Lupiae ** ripam dextram tenere: itaque tentanda videbatur praelio fortuna. Neque tamen non intelligebant Duces Galli, rem factu difficilem fore, qui copias foederatas a Ferdinando ad oram Lupiae consulto collocatas dispositasque viderent. Huius enim exercitus primarius retro atque a tergo, Hammona oppido et Lupia fluuio tegebatur. Pone fluuium, Lippstadium versus, Spörkii agmen; infra vero oppidum Wangenheimii subsistebat. Quae quidem agmina incursum posse peti haud videbantur, tum Lippstadio, tum Lupia satis tecta, certas etiam exercitus principis suppetias habitura. Itaque hunc ipsum adoriri statuit praetorium *** Gallicum.

* Communication mit dem Niederrhein.

** Lippe.

*** Generalität.

Iam, relicto Paderbornae agmine Xaueriano, Hammonam tendebant copiae Gallorum ita, vt Sobisianae quidem sinistrum cornu, Broglinae dextrum conficerent: quorum illud angusta via inflexaque procedebat Vnnam. Noster quidem exercitus initio non aduertebat frontem **, qui vel non putaret se adortum iri, vel hostem latius circumfistentem nondum eo loco conspiceret, vnde fieri impetus deberet. Mox Sobisiani

fiani alam nostrorum dextram, quam crebro laceſſebant, petituri videbantur.

* durch einen Umweg defiliren.

** Fronte machen.

Ex improviſo d. XV. vesp̄eri hora sexta Brogliani exercitus agmen Anglos, qui Granbyo duce exercitus noſtri ala ſiniſtra haberi poterant, adoritur, hoc, vt credibile eſt, conſilio, vt a Lupia excluderet. Sed fortiter impetum ſuſtinent Angli, fruſtraque hoſtes in ſeram noctem pugnam ducunt. Principio de ſtatione Wilmsenſi decedere coguntur noſtri: ſed eam tamen circa horam vesp̄eri octauam rurfus occupat Wutgenauius, ſummi ducis vicarius*, qui Gallorum ſimul trecentos capit.

* Generallicutenant.

Die XVI. bene mane iterum adoriuntur vicum Wilmsenſem Galli: pariterque Voguii ductu, ſummi ducis vicarii, impetum faciunt in pagum Schedingenſem, quem ante frontem ipſam agminis Brunouicenſis ſitum pedestri milite tenebamus. Iamque pagum tormentis acriter verberatum irrumpunt: ſed cum agminibus aliquot aduolans Princeps Brunov. excedere eos cogit, interfectis multis vulneratiſque. Circa meridiem Ferdinandus Dux, cum cohortibus ſex, quas Spörkenii exercitus miſerat, ab lateribus hoſtem circumuenit*, vt turbato ordine cederet.

* in die Flanke fallen.

Neque

Neque interea Sobisianae copiae cessarunt. Die XV. vesperi satis illae quidem acriter insistebant alae nostrorum dextrae, quae versus Hammonam se reciperet. Atque etiam postridie novos impetus tentabant, fortiter illos repulsendos a Brunouicensium Principe.

Non venit in partem neque pugnae, neque victoriae equitatus: quod in saluosus locis et siluosis omnia peragenda erant.

EX PRAETORIO FERDINANDI.

XVIII. IULII.

Ita nunc consistimus, ut hostem ex aduerso habeamus. Nihil iterando praelio certius. Nos quidem ad ineundum paratissimi. Certamine superiori, hostium, praeter quater mille captiuos, ad sexies amplius mille tum interfectos, tum faucios numeramus.

ALTONA, XXIV. IULII.

Qui nouissime ex foederato exercitu nuntii aduenerunt, eum castra, quae ante haberet, repetiisse confirmant: principia quidem castrorum. Ferdinandi d. XIX. Hohenoueri fuisse. Pari-ter in castra, haud procul Sufato, sua rediisse narratur exercitus Gallorum. Spörkenium in illis prope Hersefeldum, cis Lupiam, degere referunt; Wangenheimii agmen ad Lippstadium.

RES

RES LITTERARIAE.

Platonis dialogos aliquot, exeunte saeculo proximo, Francogallis suis interpretatus erat satis eleganter Dacerius. Huius exemplo et societatis Lips. voce excitatus ante hos viginti quinque annos Vir eruditissimus Ioh. Sam. Mullerus, Iohannei Hamburgensis Rector praeclare meritis, hominibus nostris interpretatione limatiore legendos dedit selectos dialogos sex ita, ut Graeca Platonis verba simul exhiberet, et quae ab interprete Gallo accepisset ad intelligendum auctorem utilia, haec emendatiora etiam Germanice redderet. Gratissimum esse utriusque institutum debebat his, qui veluti gustum aliquem capere coenae Platonicae vellent. Sed nondum erat post illos saeculi XVI editores, qui ampliores philosophiae illius antiquae tamquam epulas adponeret, qui totius Platonis edendi et illustrandi curam, scholarum in primis causa, susciperet.

Suscepit eam nunc, quo nemo temere post Iohannem Augustum Ernesti rectius sustineat, eius in cathedra Lipsiensium Thomana successor, Fischerus. Sumtu Langenhemii anno proximo initium cepit utilissimum institutum. *Platonis dialogi quatuor, Euthyphro, Apolog. Socratis, Crito, Phaedo, Graece et recensione Henrici Stephani varietate lectionis, animaduersionibusque criticis breuibus illustrati ab Ioh. Frider. Fischero. plag. 14. 8.*

Prae-

Praefatione, quam Carolo Andreae Belio, Prof. Lipsi. celeberrimo, inscripsit, primo de scholarum quarundam minorum ephoris et magistris verissime conqueritur, tum de editionibus Platonis principibus tribus, Aldina, Hopperiana, Stephaniana paullo fufius disputat, postremo quam in edendis quatuor primis dialogis rationem secutus sit, docet.

Contextum Stephani totum retinuit, exceptis duobus tribusue locis. Sed praetermisit interpretationem Latinam: et cum enarrandum in scholis Platonem ederet, ineptum putavit nimis cumulari notas, quarum in locum succedere peritorum magistrorum vox et doctrina deberet. Horum tamen iudicium utile duxit adiuuari notis criticis breuibus, ut quae esset vera cuiusque loci scriptura, antequam interpretarentur verba, viderent. Sed ne tamen imbecillitas tironum plane se destitutam queri possit, spem facit edendae seorsum clavis Platonicae, ad modum eius, quam in versiones Graecas V. T. parat. Ceterum, quum diffideret a se librarium ita liberalem et humanum reperiri, qui totum Platonem suis impensis vno tempore formulis describeret: faciendum putavit, ut quaternos quinosque dialogos annis singulis separatim ederet.

Non substitit in prima illa tetralogia Platonis accurata Fischeri et prompta doctrina, quam Ernestii

nestii quondam voce laudari meminimus. Ad manus est recentius eius specimen, quod modo bibliotheculae nostrae intulimus hoc indice inscriptum, *Palaephati de incredibilibus historiis, Graece et recensione Segim. Frider. Dresigii cum eiusdem notulis, quibus suas animaduersiones una cum indice verborum Graecorum copiosissimo atque praefatione adiecit Iob. Frider. Fischerus. Editio tertia. Lips. sumtu Iob. Christ. Langenhemii. Plag. 9. itidem octonis.*

Quemadmodum superioris libri praefatio obseruantiae, qua Belium colit Vir humanissimus, testis est: ita haec fraterni amoris, quo Iohannem Albert. Christoph. suum prosequitur, sensum suauissime exponit. Reliqua pertinent ad declaranda paullo copiosius ea, quae describendo indice modo tetigimus. Editionum cum septem numerentur, de singulis erudite disserit. Quo loco Dresigii coniecturas notat vanas, Carpzo-
uii viri s. Ven. specimen laudat obseruationum philologicarum in Palaephatum. Neque huic addita est interpretatio Latina, neque eam omnino requireret qui subiunctum verborum indicem viderit vel mediocriter Graece doctus.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinquē cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIJ
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS VIII.

DIE MARTIS, V. CAL. AVGVSTI, CLCCLXI.

HAFNIA. XX. IVLII.

Ex diebus aliquot publice compertum habemus, fore, vt matrimonio sibi iungat excellentissimus Liberbaro a Sölenthal, Regis ab intimis consultationibus, comitatus Ranzouiensis administrator, ordinis-que Elephantini Eques torquatus, matronam viduam, Perillustreis quondam Brandtii, qui Regis a consultationibus fuit, coniugem.

LONDINO. XVII. IVLII.

Dilatum iri per hebdomadas aliquot scimus nuptias regias propter obitum, quo nihil eiusmodi cogitantibus erepta est Reginae futurae mater,

mater, Serenissima Dux Strelitienſis. Qui hac hebdomade ingreſſuri erant iter Megapolitanum, Comes ab Harcourt, et reliqui viri illuſtres, hinc ante diem huius menſis XXV. non diſcedent. Interea quaecunque ad ſacrum connubiale regia magnificencia quam ſplendidiffime inſtruendum faciant, ſtudioſiſſime omnia comparantur. In palatio St. Iacobi * quae Carolinae quondam erant, conclauia, vſibus Reginae accommodantur iam, ornanturque. Reparando palatio quo liberius impendi opera, ſine mora et impedimento, queat, Kenſingtonum Rex diſceſſit.

* St. James,

Westmonaſterii quae ita ſitae ſunt aedes, vt conſpici ex illis ſollemnis pompa Regem deductura poſſit, ingenti pretio in vnum illum, quo Rex inaugurabitur, diem conducantur: nonnullae quadringentis, aliae quingentis numorum Sterlingicorum libris.

Nudius tertius ſupremus vrbiſ Praetor regi-
us * cum aliquot ordinis ſenatorii viris ** ad
conueniendum celſiſſimum Ducem Eboracenſem
*** ſollemni more e curia procedebant. Eos
comitabantur ex aromatum inſtitoribus delecti.
**** Hi Principi litteras exhibebant, quibus
tribui eum ſuae adſcripſerant. Quo facto, ius
ipſi ciuitatis conferebat Praetor. Vtriuſque ge-
neris diploma, ſcitiffime pictum, in capſula aurea
porrigebatur. Graſtiſſimum ſibi ciuitatis amorem
eſſe,

esse, declarabat Princeps regius, qui verbis illum humanissimis prosequeretur, ciuibusque ipsis dextram offerret osculandam.

* Lord Mayor.

** Aldermanns.

*** Herzog von York.

**** Deputirte der Gewürzkrämer-Gilde.

WARSOVIA. XII. IVLM.

Missus ab exercitu Russorum cursor, paucis ante diebus aulae nostrae confirmavit, Tottlebium comitem, nobilem illum antea ducem, neque vna Russis expeditione probatum, comprehensum denique, et in vincula coniectum esse; idem accidisse militum cuidam Tribuno*, et Magistro equitum Hungarorum**, praetereaque decem Praefectis militum inferioribus*** et duobus Indaeis.

* Oberster.

** Husaren-Rittmeister.

*** Unterofficiers.

Tottlebius cum praesidio armatorum* centum et quinquaginta ad Butturlinum comitem, eundemque castrorum Russicorum praefectum** deductus est. Ibi obiectae sunt ei litterae, quas manu sua scripsisset, a Laudono interceptae. Post, excussio eius tabulario***, deprehensae etiam litterae argentariae**** in quibus ingens

pecuniae summa ageretur: repertum etiam aliud
sponsionis fideique scriptum pignus *****.

* Escorte.

** Feldmarschall.

*** Kanzeley.

**** Wechselbriefe auf eine große Summe Geldes.

***** Versicherungs - Schreiben.

EX LITTERIS LVSATICIS. XII. IVLII.

Russi copiosum illud, quod ad Posnaniam habent, horreum tanto militum praesidio tuentur, ut irrita fuerint Prussorum diripiendi illius consilia. Agmen Russicum in Silesiam superiorem, Oppauam * versus, irrupit, cum Austriaco ibi coniungendum. Laudonus, rei tormentariae in expeditione praefectus **, ipse ad conferenda cum duce Russorum consilia profectus esse dicitur.

* Troppau.

** Feldzeugmeister.

EX BOHEMIA. XII. IVLII.

Agmen Odonellianum Zittauia mouisse, breuique cum Laudoni copiis coniunctum iri, nemini amplius dubium esse potest. Eisdem Russorum etiam agmen iungetur die huius mensis decimo quinto. Ad illas his diebus missi hinc viginti medici vulnerarii signo sunt, quam primum futurum, ut cum hoste manum conferamus. Copiae caesareae regiae ad Landshutum substituerunt.

PRA.

Iam in eo est, ut rerum in Silesia gerendarum expectatio moueatur. Sub ipsa mensis auspicia, Brentano duce agmen militum ad Regium montem usque progredi iusserat Laudonus. Mox copias ex montanis regionibus omnes deduxit Prussiae Rex: quibus prope Sueidnitium contractis, castra die septimo habuit sic disposita, ut dextrum cornu ad pagum Pülzensensem; sinistrum ad Faulbrückensem pertineret. Qua re impulsus Laudonus Brentani agmen, quod haud procul Conradi filia confederat, cohortibus nonnullis augeri iussit. Ipse illis, quae Okellio duce accesserant, exercitum auxit suum.

VRATISLAVIA. XIX. IULII.

Instat, si quid coniectura consequimur, momentum belli decretorium. Imminent nobis Russi ita iam, ut accedere propius nequeant, quin infestis signis in eos inferatur exercitus regius. Huic Zietheni copiae auxilia ferre mutua possunt. Quod nisi aut Butturlinus, castrorum praefectus*, aut Laudonus pugnam capefferit, uterunque primus apertum latus praebuerit, in hunc impetus a nostris fiet. Omnes in Poloniam viae interclusae a Russis sunt, ut ne cursus quidem publici commeandi facultatem habeant. Neque mercatores nostri, rebus ambiguis, quidquam ad Viadrum negotii vel suscipere vel committere audent.

* Marschall.

Nudius quartus Ueterseno, vbi dies aliquot apud Ahlefeldtium, comitem et equitum ducem *, commoratus fuisset, in urbem nostram concessit illustrissimus Comes a Saint Germain, Supremus castrorum praefectus. **

* General der Cavallerie.

** Generalfeldmarschall.

RES LITTERARIAE.

Soram euocati sunt ab Augustissimo Rege, qui in Academia equestri Professorum munere fungantur duo viri doctissimi: alter *Andreas Schutte*, iuris publici et politices; alter *Owe Guldberg*, eloquentiae et historiarum Professor.

Institutum fuit sub ipsum superioris saeculi exitum in celeberrimo Hamburgensium Gymnasio, vt qui Logices et Metaphysices munus ambirent, publice sine socio Respondente disputarent: eoque tum instituto inter primos vsus est Io. Albertus Fabricius, summum illud postea et litterarum omnium et Gymnasii decus. Ante hos sedecim annos eodem consilio in cathedram superiorem escendere meminimus, cui diuturniorem eius ornandae facultatem optauissemus, Schaffshausium. Vacat ex viri desideratissimi obitu, qui d. XV. Febr. huius anni contigit, munus: et repetendum censebant illustres reip. Proceres pristinum disputandi ritum.

tum. Huius rei causa *Dissertationem philosophicam de prouidentia Dei indiuiduali* edidit, atque auctoritate et consensu amplissimi Scholarcharum collegii in Gymnasio d. XXIII. Iulii proposuit Io. Henr. Vinc. Noelling, Philosophiae Magister, et ordinis philosophici in academia Ienenfi adiunctus. Noueramus iam auctorem ex aliis scriptis philosophum subtilem et acutum: eumque hic sui similem comperimus. Argumentum ipsum eiusmodi est, ut in hanc aetatis nostrae licentiam, qua parum digne nonnulli de prouidentia et vi diuina philosophantur, apprime conueniat. Veriorem doctissimus Noellingius animo informauit summi Numinis notionem.

Disputationis sectione priore, quam dogmaticam inscripsit, constituta prouidentiae diuinae eiusque indiuidualis definitione, ex natura tum ipsius, tum rerum creatarum demonstrat primo, Deum in efficiendi mundi consilio rerum etiam singularem, quae futurae essent, rationem habuisse: deinde, cum duae sint prouidentiae partes, conseruatio rerum et gubernatio, utramque in rebus etiam indiuiduis et minimis versari euincit. Quibus subtiliter traditis illa addi vult prouidentiae perpetuae signa, quae considerata tum animalium, tum plantarum propagatione, ad sensum paene reuocauit Vir amplissimae solidaeque eruditionis laude celebratissimus Herm. Sam. Reimar, libro illo, quo de praecipuis Theologiae nat. locis patrio sermone ita exposuit,

fuit, vt interioris philosophiae scientiam cum amabili quadam popularitate coniungeret.

Sectio altera, quae polemica est, collatis rationibus concreditur cum his, qui providentiam Dei, continuatam maxime, quae res singulas minimasque complectatur, negant. Impugnant eiusmodi curam, qui sibi forte molestam meruunt, variis argumentis. Esse Deo indignam dicunt, et, rebus certa lege deuinctis, haud necessariam: sufficere, maximis providere Deum, hisque tuendis maiestatem suam proferre: mundum, tanquam machinam impulsu semel motam, non egere amplius Dei, velut adiuuantis artificis, manu: satis esse, si quae generi subsunt, partes conseruentur: votis hominum vel stultissimis annuendum esse Deo, qui cuiusque indiuidui rationem habeat: eundem denique non passiurum, quod fieri videamus, vt bellis, tempestatibus, pestilentia, terrae motibus, cet. regiones hominesque in summam miseriam detruantur. Sed in his et similibus, quae dicuntur, nullam esse vim ad imminuendam diuini Numinis curam, breuiter hic solideque legimus demonstratum.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet assc, venales. Extranei, quibus repraesentare annum prætium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIJ
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS IX.

DIE VENERIS, PRID. CAL. AVGVSTI, cło lccccli.

CONSTANTINOPOLI. XVII. IVN.

Exiit heri classis nostra, naues bellicas * octo, actuarias ** septem complexa. Quam in Melitenses ituram, quod rumor sparserat, nemo nunc quidem est, qui putet.

* Schiffe von der Linie.

** Galeeren.

Moldaviae et Wallachiae principes loco movit magnus Turcorum imperator*. Primus successorem habuit filium: alteri substitutus est qui regioni quondam utrique praefectus erat, Constantinus Waywoda.

* Der Sultan.

Novissimi Persarum nuntii confirmant, liberari nondum posse turbarum calamitatibus, quibus triginta amplius annos iam adfectum fuit, florentissimum olim imperium: Heraclium Principem inter eos, qui regnum adfectant, auctoritate plurimum valere: esse iam in eius potestate Hendischi urbem, et Eroanum*, sedem olim regiam; illam vi expugnatam, hoc ultro victori celsisse, decies mille aureos Venetorum** annui tributum nomine imperanti. Armis positus Heraclio se cum familia sua dederat Assadus, aemulorum potentissimus: quem tamen Heraclius, quod ei non satis confideret, Tiphli*** in arcem condidit. Huius se imperata facturos receperunt quoque provinciarum aliquot et urbium procures. Hi tot tantique successus, ipsaque Heraclii in rebus gerendis prudentia, ut animus aduertat aula Turcica**** faciunt; neque temere verendum sit, ne in Europaea se negotia interponat.

* Erivan.

** Zechini.

*** Teflis.

**** Die Pforte.

LONDINO. XXI. IULII.

Qui heri mane ex India orientali naui bellica aduehebantur Centuriones duo, Monkton, et Hughes, litteras pertulerunt Cootii, militum Tribuni, et Steuensii, classis praefecti, felicissimae expeditionis indices. Subiit d. XV. Ianuarii

nuarii deditiōem Pondicheria. Obsidionem
tū remotiorem*, tū arctiorem tanto studio
continuarunt Angli, ut ab omni cum suis com-
mercio exclusi, omni spe suppetiarum deiecti prae-
fidiarii Galli, tueri diutius locum non potuerint.
Hi itaque (bis mille et septuaginta duo erant)
cum omni re tormentaria, apparatu bellico, cet.
ex deditiōis conditionibus** in potestatem ve-
nerunt Anglorum. Populo ingentem laetandi
materiam, nulla interposita mora, significarunt
explosa turris*** et viuarii**** tormenta. Qui
in vrbe erant, primores Regem adire propera-
bant, gratulandi causā. Vespera omnes per
urbem aedium fenestrae festis luminibus collu-
cebant.

* Blocquade.

** Zu Folge der Capitulation.

*** Tower.

**** Parc.

EX EADEM VRBE EODEM DIE.

Quae diem illum aureum excipiebat, nox
aliū attulit non minus laetabilem nuntium ex
India occidentali. Die VII. Iunii, diui Domi-
nici insula, ex Caribarum numero, quam Galli
adhuc tenebant, duce illustri Rollone vi expu-
gnata et in nostram ditionem redacta fuit.

* St. Dominique.

EX GALLORVM LITTERIS DE PRAELIO AD PA- GVM FILINGSHVSIVM D. XV ET XVI. IVL.

FACTO.

E castris Erwettanis cohortes Estinghusium

moueri iusserat die XV. mane illustrissimus Broglius, summus castrorum praefectus; ipseque Susato * eodem discesserat. Hora vesperi quarta cum omnibus copiis triplici proficiscentium ordine ** iter ingrediebatur, arcis Nadelenfis, pagique Filingshusii potiturus. Adiuturus erat consilium Sobisius, locorum quorundam aditus cum exercitus sui parte seruans.

* Soest.

** Colonne.

Quae sinistro ordine ad fluii ripam tendebant Stainvillio duce cohortes, arcem illam occupare iussae erant. Occupant, captis qui male pertinaces fuerant, praesidiariis centum.

Dextri ordinis qui primum agmen ducebat, Closenius, irruptionem receperat in pagum Filingshusium faciendam. Quam fortiter perfecit, ut hostes etiam pertinacius resistentes intra concaedes, * quas ante castra habebant, compelleret, ac tum ibi, tum in castello ** quod constituerant, consideret. *** Ex illis nos locis eiicere **** semel iterumque tentauit Granbyi agmen; eiecturum fortasse, nisi submittendis auxiliis aucta fuisset manus Closiana.

* Verhack.

** Redouté.

*** Posto fassen.

**** delogiren.

Postridie inde a prima luce tormenta hostium excutiuntur. Sub horam septimam manipulatum progredi * ordines ex media acie et a dextro cornu

cornu ad sinistrum videmus. Acrius tormentis sclopetisque nostros verberant. Mox instructa acie accedunt, potentioribus nos copiis adgressuri. Cum inexpectata quaedam et minus prouisa comperisset illustrissimus Broglius, repetenda sibi iudicat castra Ostinghusana: itaque eo se recipere exercitum iubet. Recedimus satis recte: nisi quod vnā legionem Rougiam hostis consequitur, partimque reditu excludit. Huius etiam signa aliquot capit. Amituntur tormenta eiusdem quatuor, deiectis globulorum ictu, qui vehabant, equis. Quod in aliis quinque tormentis pariter accidit.

defiliren.

Ipse castrorum praefectus summus extrema recedentium agmina duxit. Ordine acieque seruata retrocessimus. Crebro gradum stitimus: quo ipso imposuimus hosti, qui relinquere fossarum munitiones et ex pago Filingshusio egredi non auderet. Leuiiores armaturae cohortes aliquot Ultrupium vsque secutae. Vulneratos ex nostris omnes fere nobiscum abduximus: neque minus illa tormenta tria, quae hosti pridie cesserant, militesque quos ceperat, ducentos

Nostrorum quidem bene multi desiderantur; neque tamen tanta iactura est, quantam existimet forte, qui pugnas binas tam acres cogitarit. Caesarum, vulneratorum, captorumque qui exhibitus fuit, index bis mille et quadringenta capita numerat. Dux Havreenfis brachio truncatus, Rougius, Marchio, pede; Veracius

grauiter vulneratus: vno tres ictu tormentario, cum ad arborem confedissent. Praefectorum quoque alii partim vulnerati, partim capti. Ceterum duces nostri militesque maxima virtutis documenta omnes dederunt.

RES LITTERARIAE.

Posse etiam de rebus subtilioribus ornate et populariter exponi; nec disciplinarum, sed scriptorum vitium esse, quod in nonnullis scientiarum campis

Pro molli viola, pro purpureo narcisso,

Carduus, et spinis furgat paliurus acutis:
id vero inter recentiores primus, nisi fallimur, clarissimo exemplo demonstraui Fontenellius. Qui locum illum astronomicum de pluribus mundis non solum suauissimo dialogo persecutus est, sed ita etiam ornauit, vt probaret illustrissimae Comiti, quae nihil praeter discendi studium attulisset.

Idem fere argumentum, quod celeberrimus Francogallus tractauerat, continuatum nunc a Germano videmus ratione, quae quam proxime ad dialogicam accedit. *Cosmologische Briefe über die Einrichtung des Weltbaues, ausgefertigt von I. H. Lambert.* s. Epistolae Cosmologicae de systemate mundi. Augustae Vindelic. 1761. plag. 22. 8 mai.

Cupierat fane Auctor, quod in praefatione fatetur, meditationes suas ita exponere, vt Fontenelliani operis veluti pars altera haberi, remotis

tis tamen illius vorticibus, possent. Quod si minus consecutus videbitur his, qui illam siue ingenii Gallici, siue sermonis suauitatem et elegantiam, vel ex celeb. Gottschedii interpretatione, requirent: reperient tamen multa hic perspicue dilucideque tradi, alias a communi captu remota. Epistolis illa, quam dialogis persequi maluit, quod essent, quae non nisi continenti oratione explicari posse viderentur.

Duo hic amicos inducit scribentes, quorum alteri docentis partes tribuit, indole non magno pere diuersos. De notandis personarum moribus propterea non valde laborandum duxit, quod in eiusmodi scriptione argumentum fere solum censeatur. Neque tamen verborum praetermisit honores: quo et epistolarum mos seruaretur, et lector haberet, vbi paullulum veluti requiesceret.

Epistolae viginti sunt. Earum priores de singulis partibus huius vniuersi exponunt, deque corporum, quae ad systema nostrum solare referuntur, ordine et compage. A cometis docent non esse tantum periculi, quantum fingerent nonnulli ante annos aliquot: systema illud solare non tam desertum videri cultuque vacuum, quam putent forte, qui operam non dederint obseruationi: planetis denique haud quidquam dignitate concedere cometas.

Sequentes epistolae paullo audacius, duce tamen probabilitate, ordinem definiunt et rationem fixarum. Harum proxima quantum a sole distet,

distet, indagarunt Astronomi: nihil amplius. Sed quoniam exinde, quo inter se ordine iunctae sint, nondum intelligitur: cogitationes hic suas interponit Auctor ingeniosus sane eiusmodi, quae, tametsi geometricae demonstrarionis vim non habeant, perducunt tamen ad altiore gradum verisimilitudinis queant. Sumtionum, quibus in colligendis rationibus utitur, plurimae telescologicae sunt, et a consilio condendi mundi repetitae. Quibus ut vim pondusque conciliaret, conclusiones inde elieuit, experientia dudum ipsa comprobatae. Qua in primis ratione utitur epistola sexta et septima, ubi multo plures esse cometas, quam planetas docet. Adhibuit praeterea grauitatis legem, unde nonnulla arcesseret, quam quidem toti vniuerso adsignat.

Multa in his epistolis deprehendet lector attentus, quae mirificam ingenii sollertiam prodant: multa, quae ad colligendae probabilitatis artem pertineant. Ac spem facit Auctor, fore, ut quae sibi in illo genere obseruata sint, ad praeceptionum formulas redacta, olim euulget.

Lambertum, Acad. Scientiarum Elect. Boicae Membrum et Professore honorat. in astrorum scientia ita versari, ut excellat, norint, qui ipsius Photometriam, et nuperrime editas insigniores orbitae cometarum proprietates expendunt.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet assc, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinq; cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBVS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS X.

DIE MARTIS, PRID. NON. AVGVSTI, clō DCCCLXI.

PETROBVRGO. X. IVL.

Quod hic breui temporis spatio crebra vidimus incendia, non levis mouetur suspicio, ab improbis ea et sceleratis hominibus excitata fuisse. Sed maiora damna et detrimenta nullo adhuc incendio cepimus, quam quo hoc ipso die consumpta dolemus copiosa lini et cannabis promptuaria *. Quam quidem iacturam maiorem esse putant, quam vt quadragies centenis millibus imperialis Russicorum ** sarciantur. Multae naues onerariae *** maiores, plenae mercium, nonnulla extraneorum nauigia, quae cum maxime

onerabantur, elegans ille pons nauticus urbem
versus, flammis perierunt. Casus grauiissimus
ne multorum rationes turbet, valde verendum
est. Plurimum sane detrimenti mercatoribus
adferet, neque exteris minus, quam nostris

* Flachs und Hanf Magazine.

** über vier Million Rubel.

*** Barken.

Hodie Augustissimam Imperatricem, audi-
entia facta, primum salutauit Hispaniae re-
gis Legatus Almodauarius, marchio: et qui non
ita pridem aduenit legatus Danicus, comes ab
Haxthausen Imperatoriae celsitudinis Ducem
eiusque coniugem in Petriaula* veneratur.
Ibi quoque dies hic, quo Magni Ducis nomen
fasti retulerunt,** sollemniter magnificeque fe-
stus agitur.

* Peterhof.

** Namensfest.

GEDANO. IV. IULII.

Proximo Solis die a meridie Russorum classis
triginta amplius nauium in litoribus nostris col-
locabatur. Cras in mare rursus exibat: Col-
bergae obsidionem, vt quidem fertur, susce-
ptura.

LONDINO. XXIV. IULII.

Ex diebus aliquot valetudine Rex minus com-
moda vtitur. pustulis dicitur labore eis, quas
vulgo variolas nothas* vocant. Sed ita se ex-
feruisse easdem audimus, vt magna spes sit, fo-
re,

re, vt intra paucos dies valido Rege et restituto gaudeamus.

* Windblattern.

Praeter Wedderburnium, qui primus victoriae nuntius diebus aliquot ante aderat, venit heri a Ferdinando duce missus Adiutor alarius * idemque militum tribunus Fitzroi, paullo accuratorem descriptionem adferens. Indixit statim Augustissimus in diem solis supplicationem ** omnibus vrbis nostrae templis celebrandam.

* Flügeladiutant.

** Dankfest.

Heri pariter a Prussiae rege celer nuntius aulae nostrae aduenit. Eam Prussus copiarum instructionem * nuperrime instituit, vt breui tempore rerum magnarum nuntios expectare inde posse videamur.

* Disposition bey den Armeen.

Ab Holmesio, classis praefecto, nauis Gallorum bellica sexaginta tormentis instructa, capta est, et in Iamaicae portum ducta. Magnam illa pecuniae vim, ornamenta vasaque multa vsui sacro dicata *, Indicum **, saccharum cet. vehabat.

* Kirchengerräthe.

** Indigo

Classes mercatoriae * binae, quarum altera nauibus quadraginta, altera centum et quadraginta constabat, ex Indiae portibus profectae,

K. 2

comi-

comitante quod satis esset praesidio **, ad oram nostram adpulsae sunt.

* Kauffahrdeyflotte.

** Unter hinlänglicher Bedeckung

PRAGA. XXI. IULII.

Laudoni exercitus die huius mensis XVII. haud procul Brunauiio adhuc degebat. Bren-
tanus dux cum magno militum expeditorum *
numero vltra Waldburgum, Silesiae oppidu-
lum, subsistit.

* Leichte Truppen.

Russi ad Viadrum tendunt sursum: eorum
prima acies Trebnitium, ad tertium a Vratisla-
uia lapidem, iam venerat. Ziethenius, hostium
dux, transiecto rursus Viadro Vratislauiam pe-
tisse fertur.

Qui Laudoni imperio paret, exercitus ad
octoginta militum millia augetur. Quo qui-
dem consilio non Zittauia solum Odonellianum
agmen eo abiisse, sed Dresda etiam legiones eo-
dem ductas esse scimus. Fieri non potest, quin
subira rerum Silesiacarum conuersio sequatur.
Beckius, ad Zittauiam cum quinquies vel sexies
mille hominibus mansit, Silesiam ea ex parte ser-
uaturus.

EX TRACTV HANNOVERANO. XXX. IUL.

Bröglii exercitus, quantum coniectura colli-
gimus, Cassellas petet. Eum insequitur Ferdi-
nandus. Sobisii copiis, quae trans Ruram se
receperunt, instat Sereniss. Brunov. Princeps.

Paucis ante diebus de hostium agminibus,
vnum quidem Hämelschenburgum venerat, ali-
ud Ludam haud procul pyrmonio: sed vtrum-
que

que iam discessit. Sunt, qui Lucknerum ducem, qui Pyrmonti in praesens consistit, cum acie discedentium extrema pugna velitari concurrisse, confirment.

ALTONA. IV. AVGVSTI.

Ex Strelitiensium litteris, serenissima Magnaebritanniae regis sponsa, cum Stadam venerit, nauem ibi, quam Charlottae cursoriam * vocant, conscendet. Londinum usque comitatura serenissimam dicitur matrona perillustis Cocceia, vidua.

* Charlotten - Jagdt

RES LITTERARIAE.

Gronouianae editionis exemplum in tabernis librariis iam pridem frustra quaerebant, qui emendatissimum habere Plaurum vellent. Diuturni desiderii expectationem nunc explevit Georgii, bibliopolae Lips. cura, cuius impensis prodierunt *M. Accii Plauti quae supersunt Comoediae, cum commentario ex variorum notis et observationibus, ex recensione Ioh. Frederici Gronovii. Accessere ex eiusdem lectionibus Plautinis notulae asterisco notatae. Cum Praefatione Io. Augusti Ernesti.* 8. mai. Alphab. 3.

Ex praescripto indice iam vident quibus Batavae editionis notitia est, auctam esse Lipsiensem novis Gronovii animadversionibus. Elegans praeterea et nitida est: ipsumque hoc quod in partes duas tributa, commoditatem adfert emtori, qui compagem paullo crassiore nolit, ut duobus concinnari voluminibus queat. Sed in

dotibus eius numeramus quoque praefationem Ernestinam, quae tum de editoribus Plauti, tum de interpretibus ita disputat, ut in illa breuitate diligentius non possit.

Non facile alium esse demonstrat de scriptoribus Latinis, qui aequè male ac Plautus tractatus fuerit ab iis, qui eum emendatiorem reddere cuperent: praesertim cum plerique ad eam rem parum vel ab ingenio ac doctrina, vel potius a libris bonis instructi accederent. Qui aliis porro saluti fuerint, numeri poetici, refrenanda corrigendi, id est, corrumpendi libidine, hos vero Plauto certissimam pestem attulisse: dum quisque ad eas, quas sibi opinione finxisset, metri leges utcumque, vel addendo, vel detrahendo, vel mutando reuocaret, et iis parere cogeret. Quid in Terentio refingendo Bentleius fecerit, notum est. Idem se in Plauto facturum minabatur. Quo certe futurum fuisset, ut Plautum vix maiori ex parte receptum perdidissemus.

Animaduerterat iam saeculo XVI. peruersum emendandi studium Simo Carpentarius, qui Plauti Comoedias 1513 Lugduni, quod verisimile est, edidit. Causam corruptionis ex libidine in primis faciendorum aut concinnandorum versuum ad leges metricas agnouit et nominatim reprehendit Nic. Angelius, cum anno post noui exempli Plautum Florentiae ederet.

Duobus illis, Gallo et Italo, cum Plautus iam nonnihil debuisset, secuti, qui illorum diligentiam longe multumque superarent, Germani tres. Primus quidem *Ioach. Camerarius*, qui

qui antiquissimis et optimis codicibus manuscriptis comparandis, ita Plautum correxit, ut prope nouus videri posset; ut merito sospitator Plauti adpelleretur. Post cum comoediae nostrae rursus tentarentur ab iis, qui versus ad leges suas concinnatos cuperent *Iam. Gruterus* eas ex Camerarianis et aliis codicibus a 1592 suae integritati restituit. Tertius denique accessit *Ioh. Frider. Gronovius* (Hamburgi, patre Wismariensi, natus, Dauentriae et Lugduni Bat. nominis famam consecutus) qui et Camerarianis et Gruterianis inuentis et aliis codicibus usus est.

Interpretes Plautus probabiles duo potissimum ante Gronovium nactus erat, alterum Lambinum, sui ingenii et doctrinae copiis fretum; alterum Taubmannum, qui quidquid alii ad bene intelligendum vel in commentariis ad Plautum, vel sparsim in libris suis dixissent, in commentarii continuum corpus redigeret, adspersis etiam suis. Horum omnium delectum habuit in adornandis observationibus Gronovius, ita ut de suo etiam adderet, quae vel ad cognoscendam interiorem latinitatem, vel ad sensum obscurorum locorum, aut iocorum vim et venustatem pertinerent. Quo factum est, ut ipsius editio ceteris omnibus praeferretur. Non defuerunt post Gronovium, homines docti, qui ea scriberent, per quae aliquid novae vel emendationis, vel lucis accessurum Plautinis Comoediis putarent. Sed placuit talia colligenda relinquere ei, qui nouum commentarium in

Plau-

Plautum aliquando scribere susciperet, et sola ea quae Gronovius scripsisset, repetere.

Quae cum hic iam renouata omnia videamus: optamus cum editore celeberrimo, ut studium quoque legendi Plauti, quod magnopere quondam vigeat, atque ad intelligendam linguae Lat. proprietatem vnice ducit, renouetur. Ac tamen in nonnullis locis Plautinos et numeros et sales patienter nimium miratos fuisse Romanos facile credamus Horatio: in plurimis tamen venustates et lepores reperimus eos, qui non gloriosius, quam verius ab ipso Plauto scriptum probent Epigramma ap. Gellium. Noct. Attic. I, 24.

*Postquam morte datus Plautus, comedia luget;
Scena est deserta deinde Ritus, Ludu' Iocusque,
Et numeri innumeri simul omnes collacrimarunt.*

Hamburgi superiori hebdomade alter candidatorum vacui muneris (vid. Libell. VIII p. 63) eruditionis suae specimen disputando publice edidit. Iussu et auctoritate amplissimi Scolarcharum collegii argumenta quaedam ad euincendum quod ad inuestigationem cognitionis perfectio facultatum animae practicarum aequae necessaria, quam theoreticarum, in Gymnasio Hamburgensi d. XXX Iulii defendet Martinus Fridericus Plitiscus. R. M. C. plag I et dimid. 4.

Commentationum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extraneis quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARI
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XI.

DIE VENERIS, VII. ID. AVGVSTI, clc lccclxi.

HAFNIA. XXXI. IVL.

Vidimus hic proximo Martis die, quo nihil optatius, nihil iucundius videre potuissimus. Recuperata valetudine in urbem redibat Rex amabilissimus, tot votis civium et desideriiis expetitus. Excipiebat FRIDERICVM communi inter se congratulatione ingens hominum, qui ad portam et in urbis aggere praestolabantur, multitudo. Postridie urbem cum rure commutavit Augustissimus, futura hebdomade ad nos rediturus.

WARSOVIA, XXIII. IVLII.

Nudius quartus Princeps regius Clemens, sa-

L

salu-

tato Rege, Aquisgranum * abiit, comitantibus. Bellegardo, Regis Electoris administro, et Zawoiskyo, supremo militiae adiutore **. Inde Romam petet celsissimus Princeps, sanctoribus studiis vacaturus.

* Aachen.

** Generaladjutant.

Quam Patrum Iesu collegium, quod Leopoli * est, litem intendit academiis Cracouiensi et Zamoscienfi, ea hic ex diebus octo, magno vtrunque disceptantium motu, in iudicio aulico agitur.

* Lemberg.

Lubomirskyus Princeps, summus regni Poloniae ensifer *, et Potokyus comes idemque Palatinus ** Belcensis, grauiori morbo adfecti sunt, quam ut conualescendi spes superfit.

* Kröngroschwerdtträger.

** Woywode.

LVTETIA PARISIORVM. XXVII. IVLII.

Sobifius Princeps castrorumque praefectus, si famae credimus, primus cum auctoritate administrator regius * intererit concilio pacificationis Augustano.

* Als erster Königl. gevollmächtigter Minister.

BERNA. XIV. IVL.

Abhinc paucis diebus Thermas * se conferent foederatae Helueticorum reipublicae ** ordines, comi-

riorum causa: quibus tum de rebus interioribus deliberabunt, tum de legatione, *** quam Augustam Vindelicorum ad pacis concilium mittent.

* Baden.

** Eidgenossenschaft.

*** Deputation.

Sardiniae Regis copiae tametsi expletæ sunt numero, omnibus tamen locis confinibus inveniuntur qui milites conducant. Ac quod arrhabonem Rex præberi iussit valde liberalem, undique ad conquistores multitudo confluit. Colliguntur per silentium etiam cohortes aliquot nulli legioni adscribendæ *.

* Freycompagnien.

EX LVSATIA SUPERIORE. XXX. IVL.

Mirifica nunc omnes expectatio tenet rerum in Silesia vel gestarum iam, vel gerendarum. Haud procul Münsterberga acerrima inter Prussos et Austriacos per procurfationem pugna commissæ fertur.

Vratislaviae tanto studio aggeres struuntur, ut nemo fere sit, qui ab opere faciendo immunis relinquitur.

EX TERRIS BRANDENBURGICIS. II. AVG.

Berolino qui veniunt, multa ibi a variis artificibus egregio pretiosoque opere perfici narrant, quibus Sponsam donaturus sit Magnæ britanniae Rex.

EX TRACTV HANNOVERANO.

IV. AVGVSTI

Die mensis huius secundo ad Bürenum adhuc constitebat exercitus foederatus. Galli Sufato ita discesserunt, vt trecentos ibi vulneratos reliquerint. Vrbi quidem soluenda imperauerant, tributi nomine, quadraginta millia imperialium. Sobisii exercitus circiter vices mille homines complecti dicitur, postquam ad Broglii copias reliqui abierint. Quae quo nunc loco consistent, compertum est nemini.

Lucknerus, supremus excubiarum praefectus * cum agmine, quod ducit, ad Steinheim, Paderbornense oppidulum, progressus est: Freytagius, militum Tribunus, Holzmündam discessit.

* Generalmajor.

HAMBVRGO. VI. AVGVSTI.

Gymnasii nostri Professor communibus Patrum suffragiis dictus est Vir praenobilissimus atque doctissimus, Iohannes Henr. Vinc. Noelting, Viri plurimum reuerendi Iohannis Andreae Noelting, ad aedem St. Michaelis Diaconi longe meritissimi, filius.

ALTONA. VII. AVGVSTI.

Qui e Saxonia nuntii veniunt, pugnam velitem narrant, qua cum agmine Austriaco acriter decertarit manus Prussica venatorum militarium.

Ham-

Hamburgo Lutetiam Parisiorum profectus est perillustriſ a Champeaux, Galliarum Regis ad circulum inferioris Saxoniae legatus.

RES LITTERARIAE.

Complura iam ex celeberrimo Brunouicenfium Collegio Carolino ſcripta prodierant, quae ad vernaculae orationis cultum ſiue ſolutae, ſiue ligatae, pertinerent. Eberti, Zachariae, aliorumque doctiſſimorum virorum nemo eſt quin ingenium et elegantiam ſuſpiciat ac miretur. Sed exſpectabatur dudum aliquid eius generis etiam a Gärtnero, cuius cognita virtus et poliſſima doctrina deſiderium etiam accendebant. Eo nunc gratior eſſe debet, quae ſubſcripto viri eloquentiſſimi nomine prodiit Orationum collectio. *Sammlung einiger Reden, von C. C. Gärtner, Profeſſor der Sittenlehre und der Redekunſt an dem Herzogl. Collegio Carolino. Brunſw. im Verlage des Fürſtl. Weiſenhauſes 1761. plag 8. et dimid. 8 mai.*

Orationes numero paucae ſunt, ſex enim tantum modo complectitur haec collectio, generis panegyrici omnes: ſed adeo pulchras, adeo ad politulum illud, quod regnare in aulis Principum ſolet, iudicium concinnatas, vt facile auctorem agnoſcamus magnorum hominum et elegantiffimorum uſu perpolitum. Iam qui eas in ſplendido Principum conſeſſu dixerunt, Iuue-

nes, tales fuerunt, qui natalium splendore nouam eloquentiae gratiam conciliarent. Sed age, nomina eorum cum orationum argumentis ponamus.

Primam natalibus serenissimae Ducis Philippinae Charlottae scriptam pronuntiauit Wilhelmus Iulius, nobilis a Plotho. *Secundam* in nuptiis Ernesti Friderici Salsfeldiae Ducis cum Sophia Antonia Principe Brunouic. dixit Christ. Alb. Gunther Liberbaro a Brockenburg. *Tertia* rursus Serenissimae natalibus consecrata fuit a Iohanne Friderico a Lattorff. *Quartam* in Caroli Ducis, fundatoris collegii Carolini, sacris natalitiis habuit Hans Christian Liberbaro a Schwarzenau. *Quinta* Serenissimae Duci diem natalem gratulatus est Carolus Ludouicus Comes a Giech. *Sexta* idem officium Carolo Duci praestitit Hans Iulius Comes a Schweinitz et Krain, idemque Liberbaro a Kauder.

Ceterum, qui praefatus est, librarius spem facit edendi non ita multo post secundi voluminis, quod carmina Gärtneri complectetur.

Berolini ex taberna Georgii Ludou. Winter prodire tandem coepit quod iam dudum promissum

missum erat, *Spectaculum Naturae et Artium*, quatuor linguis, Germanica, Latina, Gallica et Italica. Prima haec collectio, plagulis 15 formae quatuor, tabellas exhibet triginta, descriptiones viginti octo. Et illas quidem satis affabre caelatas conspiciamus. In aduersa pagina quatuor areis distinguitur totidem linguis facta naturae vel artis explicatio.

In praefatiuncula de tarditate huius opusculi moraue se purgat editor, iis praesertim, qui pretium repraesentauerant; atque si res ex sententia, quod quidem sperat, euenerit, sedulo se pollicetur facturum, ut mercatu proximo autumnali collectio secunda prosteret. Praemittetur operi aliquando praefatio amplior, quae rationem eius omnem, usumque copiosius declararet.

Subiungere liceat in hoc libello, quae mense proximo acciderunt, mortes virorum quorundam et dignitate et doctrina illustrium. Naturae itaque concessit

Romae, d. XII. Iul., anno aetatis septuagesimo nono, *Dominicus Passionei*, eminentissimus aulae Pontificiae purpuratus, idemque litterarum
Mae

Maecenas summus. Cuius obitu octauus iam
in senatu sacro vacat galerus purpureus.

Parisiis, d. III. Iul. *Emanuel a Parthenay*, anno
aetat. nonagesimo octauo. Hic Bossueti Histo-
ria vniuersali Latine conuertenda primum in-
claruerat.

Frankofurti ad Moenum, d. IV. IUL. *D. Ioh.
Philipp Fresenius*, ordinis sacri Senior meritissi-
mus.

Lipsiae, d. VI. IUL. *D. Christoph Wolle*, disci-
plinae sanctioris extra ordinem Professor, et ad-
diui Thomae Archidiaconus.

Londini, circa mensis exitum, *D. Thomas Scher-
lock*, anno aet. octogesimo. Doctissimus eccle-
siae Anglicanae Episcopus, variisque scriptis
clarus.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti,
foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in ta-
bernis, vno quilibet assc, venales. Extraneis quibus reprae-
sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XII.

DIE MARTIS, III. ID. AVGVSTI, clo MCCCLXI.

HAFNIA. III. AVGVSTI.

Die XXVIII. Iulii Rex augustissimus
Virum perillustrem Schimmel-
mannum, Ahrensburgi domi-
num, Commerciorum praefec-
tum summum * dixit, regi-
umque in circulo Saxoniae inferioris Admi-
nistrum.

* Intendant general de commerce.

Quae ex portu Islandiae profecta, navis
quatuordecim dierum cursu litori nostro redux
appulsa est, piscatum nuntiauit in istis locis non
valde quaestuosam hoc anno euenisse: non quo-
ris maritimis copiosi illi piscium greges deef-

M

sent;

sent; sed quod procellae vehementiores ac tempestates mare commotum tenerent.

HOLMIA. XXXI. IV. II.

Heri Locka Drottningholmiam reuerterunt Rex et Regina cum celsissima gente regia.

Duabus legionibus equitum Hungarorum * nouis praeficiendos Tribunorum dignitate putauerunt regni Sueciae Ordines, Wrangelium Liberumbaronem, regiumque Hamburgi administrum, et Comitem a Putbus, Tribuni adhuc legatum **.

* Hularenregimenter.

** Oberstlieutenant.

In exercitu ut aemulatione incendenda virtutis studium alatur, praemia constituta sunt certaque stipendia his, quos rebus praeclare fortiterque gerendis eximie et insigniter meritos fuisse constiterit.

EX TRACTV ANHALTINO. I. AVG.

Lipsia nunciatur, iussos esse urbis incolas, comparare sibi in menses tres, quae ad victum pertinent: suburbiis etiam, nulla mora interposita deeedere, quod fieri possit, ut incendenda videantur, exercitu imperii adpropinquante.

FRANCOFVRTO AD MOENVM. III. AVG.

Litteris Westphalicis d. XXX. Iulii datis cognouimus, Paderbornam ab omnibus Gallorum copiis vacuum esse, a Broglioque duce castrorum principia Driburgum translata. Ibi quidem exercitus cornu dextrum degit; sinistrum, cui praefectus Eques a Muy, prope Dringenber.

bergam. Priores agminis ordines *, praefecto Clofenio, ad Istrupium collocati sunt; impedimenta exercitus maiora ** ad Peckelshemium; manus subsidaria ***, Lusatiae Comiti parens, ad Niemium. Comes vicarius a Belfunce, Werram superiorem obseruat.

* Avantgarde.

** Das grosse Gepäcke.

*** Die Reserve.

Ex tractu Lipsiensi allatae litterae, aduenisse exercitum imperii et postulasse narrant, vt vrbs sibi traderetur.

**EX PRAETORIO FOEDERATORVM
BVHRENENSI. III. AVG.**

Heri a meridie ex copiis Anglicanis Satellitum defultoriorum * legiones tres, pariterque de magno exercitu nostro easteruae pedestres ** binae ad Granbyi agmen, Meerhofium versus, tendebant ita, vt tentoria sua impedimentaue in castris relinquerent. Eodem paullo post equo vectus, serenissimus Ferdinandus noctem cum illis transegit. Eam noctem totam in armis fuerunt tum illae, quas diximus, tum magni exercitus nostri copiae. Vbi illuxit, etiam prima Spörkii acies Brinkeno Meerhofium tetendit, relictis pari modo tentoriis impedimentisque.

* Dragoner-Garde.

** Brigaden Infanterie.

Vixdum ad Granbyi agmen peruentum erat, cum hostes, qui tum isthic, tum pone Montem

Martis * magno numero obuiam contrahen-
sent **, vehementer ceperunt nostros tormen-
tis vexare. Neque multo post ab utroque agmi-
ne aduerso scilopetis acta res est. Wangenhe-
im us interea, summi ducis vicarius, cum agmi-
ne suo quod visus fuerat Montem Martis du-
cturus, dextrorsum oppidum praeterit, et ho-
stem partim a tergo adoritur, partim a latere
circumvenit. Itaque Galli insigni clade adfecti,
perturbatis ordinibus, Warburgum se recipere
coguntur.

* Stadtbergen.

** Starkaufgedrungen.

RES LITTERARIAE.

Callimachi hymni, epigrammata, et fragmenta,
cum notis integris H. Stephani, B. Vulcani, Annae Fa-
bri, Tb. Cracui, R. Bentlei; quibus accedunt Ezechie-
lis Spanhemii Commentarius, et notae nunc primum
editae Tiberii Hemsterhusii, et Davidis Rubnkenii.
Textum ad mss. fidem recensuit, Latino vertit, atque
notas suas adiecit Io. Augustus Ernesti Lugd. Batav.
apud Sam. et Io. Luchtmanns, academiae typographos.
1761. 8. mai. Tomis duobus, quorum prior
uno Alphabeto et 20 plagulis; alter duobus et
decem plag. constat.

Nunquam adhuc elegantius, nunquam curis
eruditorum emendatius prodiit Callimachus,
quam hac editione factum est. Qui enim no-
stra memoria principatum fere tenere litterarum
Grae-

Graecarum putantur, apud Batauos Hemsterhusius, et Ruhnkenius, in nostratibus Ernesti, hi ad ornandum pro virili poëtam accesserunt. Primae tamen hic partes Ernestinae sunt, eademque tam illustres, ut in nullo auctore Graeco edendo maiorem Vir eruditissimus vel diligentiam vel laborem posuerit.

Puer iam Poëtae huius familiaritatem comparare sibi coeperat, tum Spanhemii commentario, quem prope ambitiose laudari vidisset, tum hymnorum venusta simplicitate incitatus. Quam cum repetenda subinde lectione deinceps cole-ret, fiebat, quod in omni longiori amicorum consuetudine solet, ut interdum videret aliquid latentis vitii, non quod poëtae ipsius esset; sed quod ei ab aliorum vel negligentia vel mala sedulitate adpersum esset. Coepit post haerere nonnunquam in sensibus verborum: nec satisfaciebant interpretum responsa, omnium minime Spanhemii. Excutiendis omnibus cum sibi nonnihil profecisse visus esset, consilium cepit edendi Callimachi. Sed illud abiicere tum coëgit duplex editio, Lipsiensis et Britannica. Ante annos aliquot a Luchtmanis, qui de illo conatu eius rescierant, rogabatur, ut suam ipsis operam in renouando Graeviano exemplo dicaret. Enimuero tum maioribus copiis, maiori-que apparatu et cura rem agendam existimavit.

Primum igitur omnium librorum manuscritorum opem sibi aduocandam duxit. Adiit *Florentiae* bibliothecam Mediceam. In qua cum

non comparuisset ille vetus codex, unde prima editio ducta videbatur, conuertit se ad Ambrosianam *Mediolani*: indeque duorum e saeculo fere vndecimo librorum lectiones retulit. Impetraturum se Venetiis ex bibliotheca S. Marci putabat excerpta codicis, qui princeps in hoc genere ponebatur: sed ea res, incertum qua de causa, intra promissorum spem stetit. Mox *Romanarum* Vaticana quatuor codicum e saeculo decimo quinto lectiones misit. Hinc a Ruhnkenio V. C. lectiones accepit e codice regio *Parisi*nae bibliothecae notatas, item e Vossiano *Leiden*si, nec minus e *Palatino* Salmasii. Praeterque illa eodum excerpta nactus est exemplum Callimachi ex editione Vasconiani, item aliud editionis Aldinae.

Post haec cura fuit conferre inter se editiones, praesertim veteres, quae non satis diligenter inspectae ab editoribus, ne a Graeuio quidem, fuerant. Primae igitur editionis, quae Florentina est per Lascarium facta a. 1494 cum visendae facultas non contingeret, lectiones tamen a Graeuiana diuersas accepit Londino. Reliquas editiones excussit ipse, Aldinam, Frobenianam, Parisinam ap. Vasconianum, Stephanianam cet.

His praesidiis librorum scriptorum et editorum instructus contulit se Vir praestantissimus ad formandum textum hymnorum. In quo certe hoc consecutus est, ut ille pluribus locis emendatior, quam in superioribus editionibus nominetim Graeuiana, quae adhuc emendatissima visa erat, prodiret. Supplementa lacunarum

rum non eiecit quidem, sed tamen inclusit vncis. De coniectura textum vix vno et altero loco mutauit, sed in re manifesta, et eruditissimorum virorum consensu. In duobus hymnis aliquoties lectionem vulgatam Ionicae formae mutauit in Doricam: cum boni editoris esse crederet, certam aliquam legem sequi. Superiorum more editorum Epigrammatum Fragmentorumque collectioni prodesse studuit, addendis quae aliorum diligentiam fugissent.

In reliquis praestantissimae huius editionis dotibus eminent interpretatio notaeque Ernestinae. Cum versio hymnorum vulgata multis locis parum accurata, nec satis Latina esset, novam facere, quam veterem et alienam interpolare maluit. In notis primum hoc egit, vt mutati textus Graeniani rationem redderet, varias lectiones adferret, coniecturas excuteret: post vt obscura et ambigua perspicue explicaret, quaedam etiam in verbis et sententiis illustraret. In quo laudabili et breuitate et modo vsus est, vt pote qui ea hic legenda dare noluerit de verbis et formis loquendi, quae ad quemlibet alium scriptorem dici possent, nec proprie ad textum Callimachium pertinerent. In Fragmentis si qui sint, qui copiosiores notas datas velint, hi cogitent, quanto rectius sit, libris veterum scriptorum integris legendis ingenium ad copiam rerum et verborum aler, et ad elegantiam cogitandi et dicendi acuere ac polire, quam in veterum et rariorum verborum, vt Augustus vocabat, foetoribus eruendis et tractandis ingenium

et tempus vexare. Ad has tamen reliquias tractandas sic accessit, ut quae per observationes, quas in promptu haberet, aut cum ingenium aliquoties ad cogitandum intendisset, vel corrigi vel explicari et illustrari possent, ea non negligeret.

Quod superest lectoribus nostris non ingratum fore putamus addi hic a nobis nomina virorum, qui in hac editione iuvanda humanissimum Editori officium praestiterunt. Ex Italia laus illa debetur *Martino*, bibliothecae Mediceae custodi, *Ioanni Checcotio*, Canonico et Archiepresbytero Vicetino, *Barfotto* denique, Collegii scholarum piarum in urbe Roma rectori: in Helvetiis *Breitingero*, et *Beckio*, Basiliensi Theologo: in Batavis *Hemsterbusio*, sed in primis *Rubnkenio*, Graecarum litter. in Leidenensi acad. Professore, meritisimo. Londini utile studium nauavit Vir reverendus *Henricus Gally*. His gratiam habebunt nobiscum humanitatis et elegantioris doctrinae studiosi.

Sed iidem dolebunt etiam nobiscum iacturam, quam non Georgia Augusta magis, quam litterae omnes, in primis hae nostrae, die III. huius mensis fecerunt in Ioanne Matthia Gesnero: tametsi senex reliquit vitam, quam virtute et immortalibus meritis ornauerat.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extraneis quibus repraesentare anavum pretium placuerit, numos librales quinque eum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XIII.

DIE VENERIS, XIX. CAL. SEPT. | MDCCCLXI.

MELITA. XXX. IVNII.

Tametſi malum nobis, hoc certeſi an-
no, a Turcis non metuimus:
nihil tamen ſupremus ordinis
Magiſter *, ſenex octogena-
rius, prætermittit eorum, quæ
ad excipiendum, fortiterque propulſandum im-
petum pertinere iudicat. Omnia nunc inſtru-
cta iam et ornata habemus. Legionibus ſex,
quæ caſtra verſus occidentem habent, Princeps
Heidershemensis præeſt, ſupremi magiſtri in
Germania Vicarius **. Reliquæ copię Simoni,
ſummo militum duci, parent. Clāſſis naues
complectitur quadraginta quatuor, in his ma-
iores

iores *** tres, triremes **** sex, actuarias quatuor *, bellicas minores ** item liburnicas *** vnam et triginta. Omnis ora maritima suggestis tormentorum ****, atque aggeribus munita est.

* Großmeister.

** Großprior von Deutschland.

*** Schiffe von der Linie.

**** Galeeren.

* Gallioten.

** Fregatten.

*** Xebequen.

**** Batterien.

GENVA. XVIII. IVLI.

Proxima hebdomade Bastia reduces hic expectantur Senatores nostri, spe omni pacificandae insulae abiecta. Neque enim sunt, qui ad pagos * Corficanos abire, vel villas negotii cum insulanis agendi, partes excipere velint. Quod hi laqueo interimunt, nulla mora interposita, quemcunque eo ad se consilio missum suspicantur. Duas naues bellicas minores recens constructas tricenis tormentis in naues nostras armauerunt.

* Pieven.

Quae cum ita sint, de tradenda Philippo regio Hispaniae filio, insula serio deliberant Senatores, satius esse rati decedere regno, si obtineri

neri tractus possit territorio nostro adiacens, quam persequendo iure opes atque copias accipiti fortunae permittere.

VINDOBONA. XXVII. IVL.

Qui, quo in statu sint res Silesiacae, paullo attentius considerauerit, vix sibi fore persuaserit, ut aula nostra inducias ineat. Ad iustum res praelium, pugnamque decretoriam spectare videtur, neque alia ratione confectum et compositum iri bellum, et genere ipso et magnitudine longe eorum, quae hoc seculo gesta sunt, grauissimum.

PRAGA. I. AVGVSTI.

Certissimis auctoribus accepimus, magnam exercitus Russici partem in Silesiam peruenisse, ipsaque castrorum principia Oppaliae* constituta esse. Laudonus, summus rei tormentariae praefectus, cum legionibus nonnullis dimisit comitem a Draskowitz, supremi castrorum praefecti vicarium**, qui agmen Bethlemium augeret, eiusque ipse imperium gereret.

* Oppeln.

** Generalse'dmarfchallieutenant.

Contuendi hic facultatem habent, qui eiusmodi specie delectantur, leonis, et formae dignitate magnitudineque, et mansueta praeter morem natura valde commemorabilis. Matronarum leonem, propter mite ingenium, de-

minus vocat. Vindobonae, vnde huc adducebatur, dignam iudicarunt beluam, quam contemplarentur Augustissimi, cum gente imperatoria.

EX SILESIA INFERIORE. V. AVGUSTI.

Russi cum aliquot abhinc diebus agmen copiarum traicere Viadrum vellent, in suggestum tormentorum Prussicum, cuius suspiciones nulas haberent, incidebant. Mittebantur tamdiu e tormentis fulmina, dum Russi retrocederent. Fragores procul auditi coniecturas mouerunt varias. Fuerunt, qui vel commissos exercitus hostiles putarent; vel Ferdinandi reportatam a Gallis victoriam celebrari. Sed haec militaris congratulatio iam facta erat d. XXIV. Iulii. Neque adhuc praelio congressae sunt copiae: necdum conuenisse inter duces Butturlinum et Laudonum perhibent, vter eorum in aduersos hostes prior faciat impetum.

LIPSIA. III. AVGUSTI.

Sedulo hic instruere pergimus quaecunque requirere videtur defensio contra hostem paranda. Mensis elapsi die XXVIII. ad centena vehicula fudes.* conducebant. Ex eo urbis portae vespere hora nona clauduntur, emittunturque stationes excubitorum priores **. Suburbiorum incolis indictum nuper fuit, sibi rebusque suis prospicerent, si forte praesidii praefecto *** incendendi necessitas imponeretur. Civibus

vibus conquirenda sunt cibaria in mensis tres. Cohors quaedam nulli legioni adscripta, vt suburbia tueatur, vrbis portas tenet. Magistratui nostro demandatum est, vt curam gerat praefidii militaris, eaque de caussa Plissae castellum **** frumento refertum praestet.

* Pallisaden.

** Piquets.

*** Commendant.

**** die Pleissenburg.

DESSAVIA. VII. AVGVSTI.

Henricus Prussiae Princeps delectam militum manum dimisit, quae imperii exercitum a lateribus circumueniat. Qua re fit, vt progredi ulterius nequeat. Lipsia nihilo minus strenuam meditatur defensionem, si accidat, vt vrbis editio postuletur.

HANNOVERA. XI. AVGVSTI.

Ex clade illa, qua die quinto huius mensis a Granbyano agmine adfectum fuit Gallicum, fructus ad nostros eo ampliores redundant, quod hostes trans Dimalam * repulsi fuerunt.

* die Diemel.

ALTONA. XIV. AVGVSTI.

Vratislaviensium litterae die quinto datae recte omnes perlatae sunt. Quo ipso confutatur rumor, qui urbem a Russis cinctam sparserat.

RES LITTERARIAE.

Eduardi Youngii meditationes nocturnas nemo fere erit magnorum, quae fert Britannia, ingeniorum cultor, quin norit, quin cupide legerit et relegerit. Ea est tum argumenti gravitas, tum elocationis vis atque dulcedo, ut nihil possit illis noctibus luculentius, nihil suavius cogitari. Decem iam anni sunt, cum praestantissimum carmen illud Germanice conuertit sermone soluto, sed ad ligati suauitatem proxime accedente, Io. Arnoldus Ebert, Vir celeb. Carolini Brunouicensis Professor. Tertiae editionis ante quinquennium factae cum diuendita exempla essent, noua nunc comparuit superioribus emendatior iterum, multoque splendidior. Verba hic ipsius auctoris legimus, quibus e regione addita est interpretatio illa, et subiunctus commentarius amplissimus.

Dr. Eduard Young's Klagen, oder Nachgedanken über Leben, Tod, und Unsterblichkeit. In neun Nächten. Sicut lacrimae rerum, et mentem mortalia tangunt. Virg. Nebst desselben sieben characteristischen Satiren auf die Ruhmbegehrde, die allgemeine Leidenschaft. Aus dem Englischen ins Deutsche übersetzt. durchgehends mit kritischen und erläuternden Anmerkungen begleitet, und mit dem nach der letzten englischen Ausgabe abgedruckten Original herausgegeben von I. A. Ebert, Prof. Erster Band. Braunschweig 1760. 8. mai. Alphab. 1. plag. 5. Cum nouem sint noctes
 Young.

Youngianae : earum quatuor complectitur volumen hoc primum.

Nostrorum hominum haud facile quisquam reperietur, qui vel Ebertum linguae Anglicanae studio et scientia superet, vel vernaculae nostrae vim et elegantiam ad reddendam praefici carminis et paullo abstrusioris virtutem feliciter transferat. Itaque huic interpretationi contingit, quod in plerisque contra fieri solet, ut vehementius etiam probetur lectori, qui auctorem ipsum intelligat loquentem.

Sed ad commendandum opus nihil accommodatius erat adnotationibus cuiusmodi hic additas videmus. In medium profert doctissimus Interpres partim veterum et recentiorum loca, quae ante oculos habuisse, atque adeo imitatus fuisse putetur Youngius: partim similia aliorum cogitata, quibus hi Youngium imitati videantur. Nonnunquam auctoris sententiam paullo planius effert, et ex aliis ipsius locis confirmat et ornat. Sunt etiam observationes, quae vel linguae Britannorum verbum aliquod aut formulam explicent, vel ritum gentis et consuetudinem, cuius ignorance haerere saepissime nostri in legendis Anglis solent, accuratius tradant.

Denique editionem novam nova inscriptione dica-

dicatam voluit Viro summe venerabili Iohanni Frid. Wilhelmo Ierusalem, Youngianae virtutis aemulo.

Vix de Brunouicensi prelo exierat illa Eberti interpretatio, cum ecce aliam luci publicae exposuit vicina Hannouera, specie et nitore valde similem: quae pariter contextum Youngii praefert, sed hexametris vernaculis redditum, nullo commentario addito. *D. Edouard Youngs Klagen oder Nachtgedanken über Tod, Leben und Unsterblichkeit. Englisch und Deutsch. Hannover 1760, 1761.* Duobus illa voluminibus 8. mai. constat. Prius sex noctes complexum totidem, quot Brunouicensis pars prima plagulas habet: alterum, quo reliquae tres continentur. Alphab. 1. et 8. plagulis absoluitur. Nomen suum ignorari voluit interpres, reliquo officio ita perfunctus, ut debebat is, cui cum Eberto contentionis esset certamen.

Commentariotum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XIV.

DIE MARTIS, XV. CAL. SEPT. clō lccclxi.

LONDINO. IV. AVGVSTI.

Heri vesperi ad societatem mercatoriam Indiae orientis venit terrestri itinere missus a Praeside et Senatu Bombayensi nuntius. Mihienſe castellum, et quidquid orae Malabaricae eo pertinet, facta deditione d. X. Februarii in arbitrium ac potestatem Anglorum venisse.

Georgius Anson, ex Angliae optimatibus *, in summo rei naualis ** senatu primus a negotiis commissis, Magnaeque britanniae praetor naualis ***, ad altiore[m] nuper dignitatis

gra-

gradum euectus est. Dixit eum Rex Praetorem ****, et supremum omnis rei maritimae praefectum *****.

* Lord.

** erster Lord-Commissarius der Admiralität.

*** Vice-Admiral.

**** Admiral.

***** Oberbefehlshaber der ganzen Englischen Marine.

Aularum nostrae et Gallicae deliberationes quemadmodum ceciderint et quo loco sint, tametsi nondum compertum est: illud tamen in aprico est, aulam nostram magni momenti res meditari gerendas. Eoque minus dubium fuerit, traiectionem iri in Germaniam decies mille milites, quibus confirmandae videbantur copiae Anglicanae; quod vasa sua sarcinasque in naues iam imposuerunt plurimi militum praefecti.

In portu Spithead parata copia est navium vectoriarum *, quae Alcidae, navis bellicae, praesidio, simul ac ventum idoneum nactae erunt, Eboracum novum ** petent. Transuehantur illis nauibus copiae, duce Amherstio, in Floridam et Louisianam incursionem facturae.

* Transportschiffe.

** Neu-Yorck.

Plimutho pergunt ad Bellam Insulam cursum dirigere naues, frumento et animalibus viuis onustae. Ibi quas habemus copiae et vigent, et valent.

Ex

Ex nostro in Germania exercituum mors nuntiatur Blackii, sacerdotis castrensis et aulici. Et ea quidem iactura dupliciter adficimur. Primum singularem Vir eruditionem cum pari vitae sanctimonia, morumque suauitate coniunxerat. Alia praeterea dos erat, non illa quidem per ecclesiae Anglicanae liturgiam magnopere necessaria, quod scriptorum ludo * cum paucis inter nostros excelleret. Delectabatur hominis consuetudine Galliae regis in aula nostra quondam legatus, Marchio a Mirepoix ita, ut saepiuscule ad ludendum inuitaret. Huius quoque commendatione effectum fuisse dicunt, ut in sacerdotibus aulicos referretur.

* Schachspiel.

EX SILESIA INFERIORE.

IX. AVGUSTI.

Funestus Lignitio fuit dies huius mensis sextus diro incendio, quod inde ab hora matutina tertia ad octauam amplius centenas aedes in cineres conuertit.

DRESDA. IV. AVGUSTI.

Aduersorum in hoc tractu exercituum idem adhuc status permanet. Equites in campis tendunt *. Copiae imperatoriae regiae meditationes certaminum grauiorum ** semel iterumque obierunt, inspectantibus Daunio, ceterisque militum ducibus. Legionum nonnullae

tormentis sclopetisque varia exercitationum genera persecutae sunt ***.

* cantonniren.

** grösse Manoeuvres.

*** manoeuvriren.

In castris Henrici, Prussorum Principis, militari more celebrata fuit illa ad Lupiam victoria *.

* Victorie Schiesse.

Increbescit rumor, qui pertulerat, ex eiusdem copiis agmen ad duodecim millia militum Albim primo quoque tempore transiturum. In Silesiam illud perrecturum narrant, eoque consilio quinquaginta pontones illos ad Strehlam deorsum transuectos esse.

Strenue urgent opus qui in reparandis ornandisque palatii aedificiis versantur. Sed Regis apud nos futura hieme videndi pertenuis spes est, vel nulla potius, postquam de vestiario regio *, quaecunque ad hibernum cultum pertinent, cum reliqua eius generis suppellectili Warsouiam translaturum iri accepimus.

* Garderobbe.

* Nondum cessat interdictum illud, quo in suburbiis moliri aedificationem vetamur.

MAGDEBURGO. XV. AVGVSTI.

Ex Silesia accepimus numerosum illud agmen
Ruslicum, quod prope Vratislaviam constiterat,
die sexto huius mensis coepisse, septem aggeri-
bus opugnare urbem *, et ex tormentis globos
lapideos iacere **: id cum maxime fieret, Tauen-
zienium, summi ducis vicarium, cum cohorti-
bus septem urbe egressum, gradu hostes loco-
que depulisse ***. Clades Russorum et iactura
non exigua fuit. Nostorum militum non
nisi septem desiderati. Die nono magnus ho-
stium exercitus ad Trebnitium in acclivibus lo-
cis consistere visus est; die decimo haud procul
Volavia fuit Czernichevii agmen.

* von Batterien beschossen.

** Haubitzgranaten werfen.

*** delogica

HANNOVERA. XIV. AVGVSTI.

Exercitus foederatus per dies tres continuos
magna itinera confecit. Die mensis duodecimo
Detmoldiam peruenerat, ubi castrorum initia
nunc habet Ferdinandus. Spörkenius Lem-
gouiae iam erat cum agmine suo nudius ter-
tius. Haud ita pridem ad vicum Willebad-
Essen Broglius haerebat. Itaque nostri mul-
tum antecesserunt hostem: qua quidem re et
Hamela et omnis ad Visurgim regio satis tecta
videtur.

RES LITTERARIAE.

Ioannes Bapt. Ioseph. Villart de Grecourt, lucem adspexerat Turonii * circiter annum 1683. A teneris sacro ordini destinatus beneficium canonicum **, quod dicunt, inuenis obtinuit. Cum ad tempus conciones sacros non sine laude habuisset, displicere illud vitae genus coepit. Itaque Lutetiam Parisiorum excurrere frequentius instituit, ibique deliciis frui, quas parere hominum politiorum coetus et celebrationes solent. Ingenium liberale et hilare, viuida vis imaginandi, natua quaedam festiuitas, facillime ei studia hominum amoresque conciliabant. Latinis litteris satis excultus cum Romanorum praestantissimo quoque quandam veluti familiaritatem contraxerat. Scriptores gentis suae vernaculos non legebat magnopere, praeter Rabelesium, Marotum et Fontanum, quos memoria tenebat totos. Libertatis tantus amor erat, vt nulla se lege perpetua seueraque, neque in vitae neque in studiorum ratione adstringi pateretur. Viuere desit Turonii d. II. Apr. 1743.

* Tours.

** ein Canonicat.

Poëtarum nostrae aetatis nemo fere carmina sua tot editionibus repetita vidit, quot Grecurtus. Sed lucri studium fecit, vt multa paulatim, quae Grecurti non essent, adderentur, non-

nonnulla etiam deformarentur. Expectabatur exemplum diligentius adornatum; quo consilio contendenda erant superiora, consulendi qui cum auctore familiarius vixissent eius generis existimatores. Atque huic diligentiae debetur noua haec, quae prodiit editio. *Oeuvres diverses de Grecourt; nouvelle édition, soigneusement corrigée, et augmentée d'un grand nombre de pièces qui n'avoient jamais été imprimées. A Luxembourg, 1761. in 12. 4. Vol.*

Volumine primo Epistolas legimus et Fabel-
las. Et illae quidem maximam partem vel vi-
tam pingunt sensumque auctoris, vel hominum
quorundam illustrium, quibus inscribuntur, ho-
nori dicatae sunt. In Fabellis sunt, ubi utile dul-
ci mixtum compareat. In primis placet illa,
quam Solitarium et Fortunam inscripsit. Quae
ab Hagedornio nostro elegantissime reddita in
huius operum parte secunda legitur.

Volumen secundum narrationes et cantiun-
culas complectitur. In illo narrandi genere re-
gnare videtur Grecurtus: tanta est varietas re-
rum et suauitas. In elocutione tamen et versi-
bus struendis negligentior nonnullis visus est:
deinde etiam lasciuior aliquanto, quam ferant
honestae voluptatis amatores. Pulcherrimae
narrationis exemplum est quod inscribitur Li-
naria Ioannis XXIII. ab Hagedornio pariter
conuersum *. Ad cantiunculas quod attinet,
pluri-

plurimae turpicalae sane sunt, et crapulosae libidini, quam humanis deliciis aptiores.

* der Hänfling des Pabſtes Iohannes des XXIII.

Tertio volumine comparent Epigrammata, carmina Madrigalica, vt consuetudo recentiorum vocat: in his optima videntur, quae a Voltario profecta aliunde ſcimus. Sequuntur carmina mixti generis: poſt nescio quid Dramatis comici, cuius inſcriptio eſt les Rillons-Rilletes: hinc Philotani nomine carmen ſatiricum, et huius veluti adpendix Bibliotheca damnatorum: denique noua quaedam, neque ante hac euulgata.

Quae in volumen quartum reiecta ſunt, eorum nihil eſt Grecurti. Carmina ſunt non vnius generis, praeſtantiffima, ſi a paucis diſceſſeris, et variis auctoribus debita, Henaldo, Mangenoto, Montcriſio, Bernardo, Arnaldo, Voltario, St. Lamberto, aliis.

Gloriae Grecurtianae rectius conſultum fuiſſet ab editore, ſi praetermiſſet ea, quae non tam ingenium artemque Poëtae, quam corruptum viuendi licentia iudicium poſteritati notum facient.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exſcripti, foras dantur ſingulis hebdomadibus bini: praſtantque in tabernis, vno quilibet aſſe, venales. Extranei, quibus repraeſentare annuum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecenſis, ſoluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XV.

DIE VENERIS, XII. CAL. SEPT. ClO MCCCLXI.

VINDOBONA. V. AVGVSTI.

Hebdomade proxime futura iter Augustanum inituri putantur, qui nomine imperatorio regio cum auctoritate Legati mittentur. Ad perficienda vasa conuiuialia *, quibus valde pretiosis vtentur, quam diligentissime incumbunt fabri apud nos argentarii.

* Tafel-service.

ERLANGIO. XIV. AVGVSTI.

In Franconiae circulo suppeditandorum Gallis pabulorum designatio * agitatur. Per quas
P regi.

regiones dispersitae hac aestate fuerunt Gallorum copiae, quaeque adhuc legionibus aliquot Saxonum equestribus alimenta praebent, his ex circuli ordinum decreto, damnum illud praestabitur. Quae enim praecipue et extra modum impendia fecerunt, ea refarcient tractus reliqui nulla copiarum mansione vexati. Neque minus quidquid ex pabulis superat, sibi seruabunt. Sed qui Gallorum a commissis sunt **, hoc omne, tamquam ex stipulatione suam, vindicant, utque in horrea ad Moenum Gallica transportetur, postulant.

* Eintheilung der Fouragelieferung.

** das Französische Commissariat.

DRESDA. V. AVGUSTI.

Quo tempore praeter morem quietus esse, ac paene otiosus videtur exercitus uterque, imperatorius regius, et Prussicus, negotium insistit suum communis Germaniae exercitus. Qui stationes militum principes * ad Mitweydam usque et Geringswaldiam nuper promouerat. Quarum statum exploraturus Kleissius, Prussorum tribunus, cum militibus mille octingentis ad Rochlitium processit. Inde d. XXIX. Iul. Döbelium jam reuerterat.

EX SVECORVM PRAETORIO REHBERGENSI IX. AVG.

Prussi, iacturam, quam die V. huius mensis prope

prope Bartovium fecerant, vlturi, postridie mane in illas ad Röpenacum itineris angustias *, quas ab exigua manu teneri crederent, impetum fecerunt acerrimum.

* Pass.

Ad dextram angustiarum cum legione Westermannica consistebat Wrangelius, Tribuni legatus, collocato prope pontem tormento, et ad sinistram milite excubitore *.

* cin Piket.

Ira consistentes nostros hostis adoritur Bellingius, cum levis armaturae equitibus suis, cum peditibus nonnullis, et quinque dispositis in fronte tormentis. Reliquum interea peditatum ab vtraque parte anguste procedere * iubet a lateribus nos circumuenturum.

* defilire.

Wrangelii prima cautio est, ne a tergo teneatur. Itaque cogere suos incipit, et quadrato agmine aliquot centenos passus, seruatō ordine, retrocedit.

Hic opportune nostris auxilio venit Hesseinsteinus comes, legionem Ostrogothicam adducens. Ipse, sequente primo granata ignifera iaculantium manipulo, per Westermannos, qui

ordines paullulum laxant, transit, atque fufis in hostem glandibus, Wrangelio explicandae primae aciei * facultatem praebet.

* en Fronte deployen.

Quo facto, hostis ex omni parte cedere incipit: cumque praeterea Dalecarliae legio, itemque cohors non legionaria, cum a latere circumuenisset, quam citissime potest, se recipit. Nos viarum angustias rursus occupauimus.

MAGDEBURGO. XIII. AVGVSTI.

Heri tristi nuntio accepimus, Albertum Henricum, Principem Brunsvicensẽm ex vulnere d. XX. Iulii, cum hostium prope Werlams stationem quam fortissime vrgeret, accepto, die nono Augusti Hammonae diem obiisse. Aula propter illum casum in quatuor hebdomadas lugubria sumet.

*EX PRAETORIO FERDINANDI PROPE
REILSKIRCHEN. XVI. AVG.*

Blombergo hac translata sunt castrorum initia. Non leui coniectura ducimur, vt instare praelium putemus. Exercitus noster praeclare se habet. Princeps Brunsvicensis Hardenhusii ad tertium a Warburgo lapidem cum agmine constitit: Kielmanseggius, militum dux, cum desultoriis equitibus * Bockii, et legionibus pe-
de-

destribus quinque, in tractu Monasteriensi. Quam ad urbem ita approquinat Sobifius, ut obsidione eam cingere velle videatur. Lucknerus consilia Belfuncii ut irrita fierent effecit. Ad ripam Visurgis citeriorem omnia ab hoste vacant. Hic, cum nobis, Vslariam versus, satis fortiter restitisset, repulsus fuit, relictis, quos captiuos abduximus, triginta militum praefectis, et sexcentis gregariis. In illis erat Ienner-tus, legatus legionis **, quae tantum non omnis deleta est. Qua nos occasione vexilla cepimus tria. Quod si viarum angustias tempore occupare venatores nostri militares potuissent: futurum videbatur, ut vniuersum Belfuncii agmen interciperetur. Lucknerus dehinc Huxariam *** tetendit, hoc consilio, ut et pontem ibi hostium, et officinam pistoriam destruat.

* Dragoner.

** Brigadier,

*** Hörter.

RES LITTERARIAE.

Cum Homerum commendabamus libello II, Graecarum litterarum studiosis, nondum allata nobis erat quae Turici nuper hoc indice prod-
iit, *Novae clavis Homerica: cuius ope adit us ad intelli-*

gendos sine interprete Iliadis libros omnibus recluditur. Interspersae sunt selectae clariss. virorum Camevarii, Clarkii, Ernesti, cet. annotationes et scholia. Opera Ioannis Schaufelbergeri, publici in schola Turic. Paedagogi. Praefatus est Io. Jacob. Breitingerus, Prof. philolog. s. publ. et Canon. Turic. plag. 20. 8. mai.

Ipsa illa Homeri editio Ernestina occasionem dedit Schaufelbergero conficiendae clavis Homericæ. Cum enim lectores illa requirant, qui sermonem Graecum iam satis calleant, quod pleraeque notae in prosodia, arte critica, ceterisque eiusmodi versentur: adornandum videbatur interpretandi subsidium, quod etiam iis, qui mediocriter litteras Graecas intelligerent, esset accommodatum.

Itaque primo singularum prope vocum analysin instituit, earumque vim ac potestatem ostendit. Deinde, quae ex antiquitatibus Graecorum illustrari debebant, in medium attulit. Cumque nonnullis s. codicis locis lux aliqua adfundi ex auctoribus profanis possit: huius rei etiam periculum aliquod in Homero faciendum putavit, Geo. Raphelii, Lamb. Bosii, aliorumque exempla secutus. Neque minus praestantissimorum Homeri interpretum animadversiones, quoties ad explicandam artis poet. rationem facerent, in consilium adhibuit. Scholiis etiam
in

in Homerum vsus est iis, quae studio Iosuae
Barnesii Cantabrigiae edita sunt a. 1711.

Hanc primam operis partem, quae libros
Iliadis quatuor priores complectitur, lectoribus
offerre Auctor tanquam laboris specimen voluit.
Quam si beneuolo et aequo animo acceperint,
mox secundam, et reliquas deinceps promittit
secuturas. Finem denique labori imponet in-
dice, in quo nomina deorum, heroum, popu-
lorum, locorum, quorum in Homero mentio
fit, explicabuntur.

Breitingeri, Viri cel. praefatio consilium di-
vinum in conseruandis tot antiquae Graeciae
monumentis persequitur, ipsiusque linguae
praestantiam praedicat, quae tanta sit, vt prae-
Romana communis eruditorum lingua fuisset
constituta, nisi religiosa quaedam superstitio
hanc prae illa in publicum ecclesiae occidentalis
vsu confecrasset. Deinde auctoritate ac testi-
moniis probat doctissimorum virorum, magna
inesse in litteris Graecis, et in vniuersa poësi
praesidia, tum ad caelestem doctrinam expli-
candam, tum ad reliquum orbem liberalis culti-
orisque disciplinae fulciendum et sustentandum.
Denique laborem hunc commendat Schaufen-
bergeri, qui auctore et suffragatore Breitingero
ad clauem eiusmodi parandam accesserit, quae
non ieiunum et proletarium indicem, qualis
esset

esset illa clavis in Homerum Schreueliana, sed commentarium vtilissimum praestet.

Est nobis ad manus clavis Homerica, opus primum in Anglia concinnatum, cet. quae Rotterodami a. 1655. 8. min. sine auctoris nomine prodit. Illius libri exemplum a. 1673. editum in auxilium a se vocatum profitetur Turicinus noster.

Lutetia Parisiorum refertur, nouam propediem a Voltario curatum iri Operum Petri Cornelii (Corneille) editionem, observationibus caelatisque tabellis ornata: repraesentari ab emtoribus pecuniam in sumtus, atque ab ipso Rege suppeditatum esse ducentorum exemplorum pretium. Ex splendida editione quod lucri futurum sit, hoc omne ad Corneliā virginem, summi poëte proneptem, rediturum, cuius educandae curam Voltarius suscepit.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet assē, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque eum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBVS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIJ
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XVI.

DIE MARTIS, VIII. CAL. SEPT. clō IOCCLXI.

LIBVRNO. I. AVGVSTI.

Constantinopoli grauissimam erupisse
seditionem, multumque per
eam sanguinis effusum esse,
accepimus. Quibus illa caus-
fis coorta sit, nondum constat.
Illud scimus, in consilio magni Imperatoris su-
premo * iam ex aliquo tempore discordias factio-
nesque gliscere coepisse.

* Divan.

COLONIA ALLOBROGVN*. V. AVG.

Aduenit huc per dies hosce Dux Villarij, Pro-
vinciae praeses **, Tronchini, celeberrimi apud
nos medici, consiliis et opera ad confirmandam
Q vale-

valetudinem vsurus. Illi Voltarius arcem suam, Delicias dictam, concessit habitandam. Die huius mensis octauo expectatur illustriss. ab Etrées, supremus castrorum praefectus, cum Duce ab Uléz, eadem de causa huc venturi.

* Genf.

** Gouverneur von Provence.

LONDINO. XI. AVG.

Multum in aula versatur Bussyus Galliae Legatus, eiusque dignitati diligenter consulitur. Crebra idem consilia agit cum Pittio, et reliquis ministris regiis. Litterarum, quas de pacis negotio ab aula sua nuper missas accepit, tametsi argumenta ipsa ignoramus, illud tamen confirmatur, non ingrata visa fuisse aulae nostrae: nihilo minus esse in illis, quae immutata magnopere velimus.

Quae missus a Stanleio cursor heri attulit, non exigui momenti fuisse, indicio est, quod simul ac relatum de illis ad Regem esset, aduocarum fuit consilium maius, quaesitumque, nouae conditiones a Gallis latae accipiendae viderentur, an minus?

Reuocatae a nauigatione dicuntur legiones, quae in Germaniam traicere parabant. Eo profecturos volunt de nuper conscriptis, quot opus sit ad redintegrandas copias praelio Filinghusano diminutas.

Interea prospero successu noua peditum legio scribitur Voluntariorum Reginae nomine or-
nanda.

nanda. Mille homines erunt. Eorum iam maxima pars lecta est.

Neque minus nautici, quo fieri potest, studio coguntur*. Quorum, ex quo mandata agi coepta sunt, decem millia conquesta dicuntur. Quibus alterum tantum adiectum iri perhibent.

* Matrosen pressen.

EX LITTERIS BEROLINENSIBVS. XX. AVG.

Heri, cum abierat cursus publicus, circa meridiem, nuntiauit extra ordinem celer*, die huius mensis decimo quinto haud procul Lignitio iusto praelio caesum fuisse a Rege nostro Laudoni exercitum, eique iunctum Fermori agmen: Glogauiae retineri per excursiones hostiles eius victoriae nuntios: exinde sine vlla mora Regem iter habuisse ad magnum Russorum exercitum: Ziethenio partes dedisse persequendorum Austriacorum.

* Stafette.

Hac nocte cursor aderat militum praefectus, qui hodie prima luce iter inceptum perrexerat. Haud dubiam esse confirmabat Austriacorum cladem. Magdeburgum properabat. Inde igitur expectanda erunt reliqua.

MAGDEBURGO. XXII. AVG.

Russorum exercitus, die XII huius mensis prope Leobusium* Viadro traiecto, Parchwitzium inter et Lignitium castra posuerat. Exinde

Lignitio aequae ac Glogauia litteris d. XVII datis relatum primo, mox aliis postridie eius diei scriptis confirmatum legimus, Regem die XV. praeclaram ab Austriacis Russisque victoriam reportasse. Huius ratio omnis enarrabitur, simul ac communicandi cum exercitu regio data rursus facultas fuerit.

* Leubus.

Bellingius, militum tribunus, detrimenta inferre Suecis nunquam intermittit. Agmen Hessensteinii prope Cölpinum iterum adortus equitatum cecidit hostilem, compluresque abduxit captiuos.

Die XII. praesidiariorum Sedinensium manus illa prope Neuwarpum scapham * Suecorum, cum excursionem parabant milites, cepit.

* Chaloupe.

EX LITTERIS SILESIACIS. XXII. AVG.

Vratislaviae a Russorum tormentis, quibus per horas sex verberata vrbs fuit, haud leue damnum illatum dicitur, in primis templo canonicorum*. Dimittere oppugnationem coacti Leobusium Russi discedebant duce Czernischevio (cuius agmen vicies mille capitum censetur): cumque eorum magnus exercitus, qui inter Leobusium Vratislaviamque consistebat, agmen Knoblauchii Prussicum facile cohibuisset, Viadro Czernischevius nullo negotio traiecto
prope

prope Parchwitium substitit. Inde ad Lignitium progressus cum Austriacis, Draskovitio et Bethlemo se coniuncturus erat.

* der Dom,

Perspecto eius consilio, Rex Cantio Lignitium celeri itinere proficiscitur. Ad Nicolstadium die huius mensis XV. agmen Austriacum (duodecim millia militum erant, et horum maxima pars equites) inuadit, ac dissipat. Austriacorum grauissima clades fuit, equitum praecipue, et granata ignifera iaculantium. Quo facto Rex copias suas prope Walstadium collocauit. Russorum exercitus a Knoblauchio; Laudoni, prope Iauraium*, a Ziethenio seruator.

* Iauer.

In tractu quidem Parchwicensi nihil gestum perhibetur, praeter quam quod tormenta a Russis Prussisque excussa fuerunt. Iam ex eo tota res pendebit, quousque exercitus aduersi locum suum statumque tueri poterunt*. Russi populationem late faciunt. Austriacorum agminum praecipue laudatur Beckii, quod accuratae disciplinae pareat** eo vsque, vt Russorum leuiter armatos populatione prohibeat.

* sich in ihrer Position erhalten,

** gute Mannszucht halten,

RES

RES LITTERARIAE.

Polybium, summum ex Graecis prudentiae militaris magistrum, nostra memoria celeberrimum reddiderunt praeclari illi et amplissimi commentarii, quibus eum illustravit, et ad usum hodiernum transtulit Folardus, Eques. Diffusi operis quae prodierat epitome, opere ipso praesantior, nova nunc editione eiusmodi et ornatum et splendorem accepit, ut nihil in hoc genere cogitari excellentius queat.

Esprit du Chevalier Folard, tiré de ses Commentaires sur l'Histoire de Polybe, par main de Maître. Ouvrage utile aux Officiers: nouvelle édition, corrigée et plus ample d'un tiers que toutes celles qui ont paru jusqu'à présent, avec vingt quatre plans ou figures nécessaires pour l'intelligence de cet abrégé. A Berlin chez Chretien Frederic Voss, et se trouve à Lyon chez Jean Marie Bruyset, Imprimeur Libraire. 1761.

Nec nostrae tenuitatis est, ornare commendatione epitomen illam, neque omnino necesse est; cum longe lateque diffusa eius laus sit. Quae si minus celebrata foret, sufficeret nominare Auctorem, summique manum Artificis venerari, ut, quo loco haberi opus debeat, adpareret. Equis enim de re militari rectius, quis prudentius scripserit, quam Rex et ingenio, et rerum bellicarum usu maximus?

Quae

Quae adhuc plurimis locis factae editiones fuerant, ex mancis omnes erant et inchoatis exemplis ductae, variis etiam praeterea mendis oblitae. Noua haec iussu Auctoris, et tanquam in ipsius conspectu adornata, qua fieri potest, cura et diligentia perfecta est, multis etiam capitibus nouis, iisque grauissimis aucta: v. g. de receptu ex clade honorifico; de impressionibus in castra faciendis, oppugnandique cautione; de adhibenda itinerum diligentia, prouisioneque in praeliis, siue plano loco, siue angusto et montoso, adiunctis instruendae aciei modis; de laeessendo interpellandoque exercitu obsessore; de cautione in statuiis adhibenda, cct.

Additae praeterea caelatis tabellis sunt nouae sex. Nullum denique elegantiae typographicae genus praetermissum videtur.

The History of the Theatres of London and Dublin, from the Year 1730, to the present time etc. By Mr. Victor, late one of the managers of the Theatre-Royal of Dublin. London for Davies. 1761. 2 Vol. in 12.

Historiam hic theatrorum tum regii Dublinensis, tum Londinensium enarrat Victor, actor ipse fabularum, reiue scenicae praefectus, quaeque apud Anglos et Hibernos per annos triginta ludorum ratio fuerit, satis diligenter exponit. Adiunxit indicem fabularum omnium

in scenis Londinensibus inde ab a. 1712 actarum, quem multis etiam adnotationibus et observationibus illustravit. Aptissimus sane liber est ad eorum, qui ludis scenicis ducuntur, delectationem. Nouerat ipse et diligentius perpexerat qui hoc saeculo inter Anglos agendis fabulis inclaruerunt. Multa de illis singularia refert, neque ante hac edita eiusmodi, quae retinere lectoris studium possint.

Gli Scrittori d'Italia etc. hoc est, Scriptores Itali cet. Auctore Mazzuchello, comite. Brixiae, apud Bossinum. IV. volum. in fol.

Persequitur vasto opere illustris auctor vitas eorum, qui inter Italos scribendis varii generis libris nomen famamque consecuti sunt: eorumque scripta ipsa observationibus historicis et criticis illustrat. Volumina iam erant tria. Quod nuper accessit quartum, neque inquirendi studio, neque explicandi solertia illis cedit. Eandem hic diligentiam animaduertent lectores, eandem in diiudicandis libris sagacitatem et elegantiam. Quintum volumen parat eruditissimus editor. Quod si responderit superioribus, dubium nullum est, quin insigni sibi beneficio deuincturus sit litterarum cultores.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIUM
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XVII.

DIE VENERIS, V. CAL. SEPT. MDCCCLXI.

ROMA. I. AVG.

Nouissimo cursui publico tradita fuit Pontificis epistola*, quae adscisci in quamlibet Germaniae ecclesiam posse declarat Clementem, regium Saxoniae Principem.

* Breve.

VINDOBONA. XII. AVG.

Ex diebus aliquot ad Diui Stephani iterum in supplicationem sacramque pompam processum fuit*. Rei sacrae heri a meridie intererant Imperatrix Regina, et celsissimarum Archiducum nonnullae.

* eine Procession anstellen.

R

Nuper

Nuper admodum de potestate supremi aulae praefecti* exempti sunt, et ad militarem rationem instructi, Equites imperatorii regii corporis custodes**, constituto etiam iudice militari. Eorum senioribus tanquam insigne tribuit Regina Apostolica, ut, cum vestibus suis priuatisque induti prodeunt, pectore fasciolam*** peculiarem gestent, qua agnosci, et distingui pro ordinis dignitate queant.

* Obersthofmarschallamt.

** Hofschießwacht.

*** Bandouliere.

Qui die mensis octauo aduenerat, Bipontinus Princeps Fridericus, postridie eius diei Schönbrunnam concessit. Propediem, ut fama est, Posonium* abibit.

* Presburg.

ARA VBIORVM. XVIII. AVG.*

Nudius tertius Elector noster serenissimus Praefulque summus, accepto Roma pallio, in facello aulico a Lucino, Pontificis legato, sollemni solitoque ritu consecrabatur.

* Bonn.

Die XV. Colonia Agrippina, quo pridie venerat, Aquisgranum* profectus est Clemens, regius Saxoniae Princeps.

* Aachen.

LONDINO. XIV. AVG.

Hic quidem spem pacis cum Gallis faciundae evanescere omnem videmus. Non conveniunt, quae novissime a Bussyo latae sunt, conditiones: neque enim constituunt de capitibus iis, quibus inniri pax firma stabilisque deberet. Futuram potius esset, illis acceptis, ut saepissime in necessitatem adduceremur tuendi armis possessiones nostras extraneas. Itaque deliberationum, quae utroque consilio maiori, diebus XII. et XIII. in Palatio divi Iacobi * agitatae sunt, haec summa fuit: „Dimittendas videri pacis conditiones „Gallicas, neque enim accipi posse salvis, quae „tum nobis ipsi, tum fociis debeamus, officiis. „Experiendum esse, an bello acrius persequendo „effici possit, ut aequiores ferantur.“ Atque de illa sententia, misso statim cursore, certior factus est Stanlejus. Incredibili omnes cupiditate ardent cognoscendi conditiones illas reiectas. Huic propediem satis fiet, si, quod speramus, typis expressae in vulgus emittentur.

* St. Iames.

Sunt, quae suspicionem moveant, Gallos id agere, ut in Magnam Britanniam aliquid tentent, quo copias nostras distineant*. Propterea iussae sunt complures naues bellicae minores**, diuersis inter Caletum et Dunquercam*** cursibus, Gallorum si qua molimina sint, explorare****. Quin breui etiam exitura putatur numerosa classis. Certe nauibus bellicis

nouis (quarum Oceanus et Blenheim tormenta nonagena; Africa sexaginta quatuor vehit) mandatum est, vt primo quoque tempore cum aliis nonnullis Portum Magnum ***** petant.

* Eine Diversion machen.

** Fregatten.

*** Calais und Dünkirchen,

**** kreuzen.

***** Portsmouth.

CLIVIA*. XIX. AVG.

Quae exercitum Sobisianum reliquerunt, cohortes praetoriae **, in hoc tractu consistent. Cuius rei quae causa sit, prorsus ignoratur. Heri Calcariam venerant generosi equites defultorii***: quos hodie huc putamus venturos. Leuiter armati equites**** vrbe nostra excedent et alio quodam loco tendent*****. Reliquae copiae Xanthi, et in ceteris ad Rhenum locis degunt.

* Cleve.

** Truppen vom Königl. Hause.

*** Gens d'Armes.

**** leichte Cavallerie.

***** Cantonniiren.

EX PRAETORIO FERDINANDI BRONKHUSANO. XXIV. AVG.

Fürstenbergo nudius tertius mouit Gallorum exercitus, et per vicum Sollingensem transiit. Vslariae praetorium collocasse dicitur.

BRVN-

BRUNSWICO. XXIV. AVGUSTI.

Gallos, qui nuper admodum Visurgim traiecerant (quadragies mille erant) repullos fuisse, modo a celeri nuntio accepimus. Proximo Iouis die serenissimus Hassiae dominus Luneburgum concedet.

RES LITTERARIAE.

Duabus potissimum rebus nobilitatum fuit saeculum decimum quintum, arte typographica inuenta, nouoque orbe detecto. In vitroque genere, quis verus auctor repertorque fuisset, dubitatum aliquamdiu disceptatumque fuisse nouimus. Artis tandem inuentio auctori suo, nominique Germano vindicata est. De nouo orbe, communior quidem sententia Columbum laudat, sunt tamen qui Vesputium, alii qui Behaimum, Germanum, repertorem demonstrant. Litem, posthabito patriae studio, sola veritate rerumque testimoniis ductus diremissemus nobis summa inquirendi iudicandique sollertia videtur E. Tozium, Academiae Gottingensis a secretis. Prodiit ibidem opusculum vernacula oratione eleganter conscriptum, in 8. paginis 128, hoc indice, *Der wahre und erste Entdecker der neuen Welt, Christoph Colon, gegen die ungegründeten Ansprüche, welche Americus Vespucci und Martin Behaim auf diese Ehre machen, vertheidigt von E. Tozen, Universitäts-Secretair zu Göttingen.*

Disputationis partes duae sunt. Prior evincit, *Christophorum Cololum* (ab Hispanis enim Colon, ab Italis Colombo, vulgo Columbus vocatur) fuisse, qui primus tum terram continentem, tum insulas novi orbis detegeret, et hunc propterea ipsius potius, quam *Americi Vesputii* nomine adpellandum videri. Non novam quidem sententiam tuetur consultissimus Tozias; Gallorum enim nonnulli, in his nuperrime Prevot, idem statuere: sed luculentius rem omnem enarrat, novisque testibus, ut est in rerum gestarum monumentis diligentissime versatus, confirmat.

Christophorus itaque Columbus, Genuensis Italus, supremus turmae Hispanicae praefectus, suscepta a. 1498 tertia navigatione (prima a. 1492 insulas Cubam, Hispaniolam; altera a. 1493 et sequentibus, Iamaicam detexerat) ad novi orbis terram continentem oramque maritimam Pariae primus omnium delatus, ulterius etiam quarta navigatione provectus est. Americus contra Vesputius, Florentinus, primum iter maritimum anno demum 1499 et sequenti; alterum 1502, utrumque mercator et nauta sub Alphonsi de Ojeda imperio, fecit. Sed, quod primus terrae continentis videri repertor vellet, edita itinerum suorum historia, primum ad annos 1497 et 1498; alterum ad 1499 et 1500, insigni impudentia retulit. Post, cum a Rege Hispaniae tabulas novi orbis terrestres et maritimas describere iussus fuerat, fraudulenter illa opportunitate usus, quae

quae detectae erant regiones, ex suo nomine Americam inscripsit. Actum de Coloni gloria erat: nisi filius, Diego Colon, iniuriam ulturus, lege agi, causamque cognosci voluisset. Ita nudata quidem fraus fuit; sed nomen nouo orbi semel impositum ad nostram aetatem remansit: tamen commutandum censebant Hispani, et Lusitani. Erant, qui Coloniam, vel Coloneam, vel nouum orbem Hispanum dici vellent. Bodmerus carmine illo, quo reperiorem cecinit, Colombonam adpellat. Quae cum ita sint, frustra esse consilium intelligitur Bandini abbatis, qui Florentiae nuper, vita Vesputii Italice scripta, liberare ciuem suum a fraudis suspicione voluit.

Altera disputationis parte, *Vtrum Martino Behaimo, clarissimo nauigatori, tribui orbis noui detectio possit*, simili diligentia sollertiaque disquiritur. Behaimo, Norimbergensi, illam gloriam primus adscripsisse, pro suo in urbem studio, videtur Wangenseilius, Professor Acad. Altorf. celeberrimus. Ab hoc detectas primum insulas Azores, et alio itinere reliquas: quin ad fretum Magellanicum penetratum fuisse. Quae a Wangenseilio accepta confidentius etiam tradidere, Wulferus, Cellarius, Omeisius, et ipse adeo Schwarzius: mirifice vero auxit et ornauit Io. Frid. Stüven, qui credere nos iussit, Behaimum detectas a se regiones tabula geographica descripsisse, hanc obtulisse Alphonso V. Lusitano. Eam deinde visam Colono, qui ut postea Magellanus

con

consilium inde detegendi orbis ceperit. Testimonii causa globum terrestrem, quem dicunt, commemorat, Norimbergae apud illustrem Behaimorum gentem adseruatum, quo Behaimus omnia ipse delineauerit. Hunc in aes incisum exposuit cel. Doppelmair. Laudatoris audaciam reprimere poterat Behaimi ipsius modestia, qui, Colono superstes, nihil sibi ex ipsius laude decerpfit.

Illa omnia diligenter collecta expensaue doctissimus Tozius, tum collatis studiose rationibus, tum vero testibus locupletissimis, refellit.

Ceterum, terrae eiusmodi transmarinae coniecturam Veteres iam fecisse, ex locis quibusdam adparet. Detectioni praeluisse videtur Seneca tragicus, in Medae actu II. extr.

Venient annis saecula seris,
Quibus Oceanus vincula rerum
Laxet, et ingens pateat tellus,
Tethysque novos detegat orbés,
Nec sit terris vltima Thule.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus representare annum pretium placuerit, numos librales quingulum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XVIII.

DIE MARTIS, CAL. SEPT. clo DCCCLXI.

HAFNIA. XXIV. AVG.

Nouam benignitatis suae significatio-
nem dedit Rex augustissimus
urbis ciuibus, cum societati
eorum, qui ludicro iaculandi
exercentur *, varios redditus
indulfit; et, praeter alia ornamenta, hoc, vt
regii nominis ductu coronato ** insigniri liceat
quae distribui inter eos solent, praemia.

* Schützengilde.

** gekrönter Namenszug.

Sortitionis, quae regio concessu hic celebra-
tur *, octavae expediri hodie classis quarta coepit
S est.

est. Exiit fors primaria quatuor mille imperialium: ea ad collectionem Othinianam * * pertinet.

* privilegirte Königl. Lotterie.

** Odensee.

LONDINO. XXI. AVG.

Augustanae legationis a secretis esse Rex voluit Thomam Robinsonum. Sed ipsius concilii quando futurum sit initium, nemo facile dixerit. Fortassis non prius, quam anni tempestas armis rem agi vetuerit.

Auidius in dies expectatur Regina designata. Paucis post aduentum diebus in sacello aulico diui Iacobi ritibus sacris confirmabitur connubii foedus. Interea ad excipiendam sponsam regiam nihil non comparatum est. Quod si tempestas ventusque idoneus fuerit, Thamesi Greenwichum vsque aduecta Princeps celsissima, ibi quidem pernoctabit. Postridie ubi ad arcem Whitehalensem perrexerit, inde carpento magifico diui Iacobi palatium petet.

Qui Regi Reginaeque inaugurandis dictus erat dies, utrum dilatus sit, nondum explore scribi potest. Diadema recens factum, quo per illas caerimonias Rex utetur, nuper ex Turris conclavi, quo gemmae asseruantur*, in palatium transferebatur. Reginae concinnatum est pectoris ornamentum, quo vix quisquam splendidus

dius adhuc conspexerit. Centies mille libras Sterlingicas illud, et quae princeps in eo gemma fulget, quindecies mille, exaequare pretio dicitur.

* Juweelenkammer des Towrs.

Opes nostrae maritimae tametsi ad trecentas et quinquaginta naues bellicas, maiores, minores excreuere: complures tamen in naualibus nostris primae magnitudinis naues construuntur.

NAGA COMITVM. XXV. AVG.

Ex variis locis ad nos perfertur, Ceylon insulam ab Anglicana classe tantum non omnem cingi, indeque naues mercatorias exire prohiberi. Certiora ea de re pluraque edoceri maximopere cupimus. Ex insula quidem nullus adhuc nuntius peruenit.

AMSTELODAMO. XX. AVGVSTI.

Ex Westphalia nuntiatur, iussas esse cohortes regis Galliae praetorias * Lutetiam Parisiorum reuerti: quod in eas hi sumtus impendendi sint, quibus ali octo mille milites queant.

* die französischen Hausruppen.

A Cambesorto, excursore * Gallico, Osnabrugam vsque porrecta expeditio fuit. Currum is publicum, qui inde exierat detinuit: neque tamen, quam se ablaturum putabat, pecuniam deprehendit.

* Partheygänger.

HILDESIA. XXVII. AVGUSTI.

Ex diebus aliquot Osteroda propius ad nos accessit agmen Luckneri. Cras Hannoueram concessurum putatur. Ibi, quibuscunque arceri vis hostilis potest, diligenter omnia parantur. Operibus quidem vrbs munitionibusque praeclare septa est. Defixae sudes: tormenta in aggeribus disposita: quodidie aliquot centeni homines sarmentorum fasciculos *, crasque militares ** conficiunt. Neque minus praesidium auctum: namque ad cohortem Landsbergensem nudius tertius Brunsuicensis legio Fridericiana, herique Rhedenia accessit, quam hodie Zandriana consequetur. Itaque quatuor militum millia conficere praesidium censetur.

* Fatchinen.

** Schanzkörbe.

RES LITTERARIAE.

The Life of Addison, Secretary of State to King George I. h. e. Vita Addisoni, Regis Georgii I. in rebus publicis a secretis. Londini ap. Paynium 1761.

♥ Natus erat Iosephus Addison a. 1672 d. 1 Maii Milstonii, Wiltoniae * vico, patre Lanceloto Addisono, Lichfeldiae decurione **, et Conuentrae *** archidiacono, matre Iohanna Gulstonia, Wilhelmi Gulstoni, Praefulis Bristoliensis, sorore. Sarisberiae **** cum litterarum disciplinis prae-
cole-

colebatur, amicitia sibi coniunxit, quo postea familiarissime usus est, Richardum Steelium. Anno aetatis 15 ad academiam Oxoniensem accessit. Post in Collegium Magdalenae receptus, et liberalium artium magister renunciatus amicitiam colere coepit Henrici Sacheverelli, variis dehinc motibus clarissimi.

* Wiltshire.

** Dechant.

*** Coventry.

**** Salisbury.

Auctoribus veterum classicis diurna nocturnaque manu versandis ita excolebat ingenium, quod praestantissimum nactus erat, ut et pulchre cogitandi iudicandique facultate excelleret, et oratione vteretur Romana, veterique Latio digna. Cuius rei testimonia sunt *carmina latina* eleganter facta, et antiquae plena urbanitatis. Mox etiam, annos natus viginti duo, patrio sermone, cui summum olim decus conciliaturus erat, nomen coepit illustrare suum. Primum elegantiae vernaculae specimen dedit *epistola ad Drydenium* scripta: alterum *interpretatione libri quarti Georgicorum*, cui praemisera, suppresso nomine, *disputationem* illam, quae inserta legitur Virgilio Drydeniano. Paulo acrior haec est in eius temporis Aristarchos quosdam, et censores umbraticos; sed tam erudita, tam pulchra, ut etiamnum criticae artis exemplum habeatur.

Sed in primis, quantum in sublimiori genere valeret, demonstravit carmine Latino, quo *pacem Guilielmi auspiciis Europae redditam* a. 1697 cecinit. Hoc non fauorem, sed amicitiam paene sibi conciliabat Iohannis Somersii, cui illud inscripserat, in Curia Anglicana Senatoris, et sigilli regii custodis*. Huius beneficio Maecenatis cum trecentas libras numorum sterlingicorum, stipendii annui nomine, obrinisset, consilium cepit in eundi itineris litterarii: mira enim videndae Italiae cupiditate flagrabat. Ante tamen quam abiret, vno volumine collecta edidit carmina sua latina, quae *Musas Anglicanas* inscripsit: quae quidem adeo probavit Boilauio, cui dono dederat, ut singularem is elegantiae antiquae facultatem Anglorum ingeniis tribueret. Italiae amoenitate veterumque monumentorum veluti religione captus, utrumque argumentum pulcherrime persecutus est, *epistola poetica ad illustriss. Halifaxium*: qua grati simul in Maecenatem animi magnique documentum eo luculentius statuit, quod de republica iam cesserat is, nullamque fortunae spem ostenderat.

* Lordlieg-ibewahrer.

In patriam redux *itineris suis narrationem edidit*, multis variisque rebus novis, iucundis, utilissimis refertam, planeque eiusmodi, quam antiquitatis pariter ac nouitatis gratia commendat. Epistola, qua librum hunc Somersio tradidit, exemplo quoque esse potest his, qui recte et eleganter

ganter fungi illo dedicandi officio voluerint. Neque minus ex Italia secum retulerat insignem *veterum numorum* scientiam, quam eleganti mox dialogo exposuit.

Non multo post accidit, vt cum Hallifaxio conquereretur Godolphinus, supremus aerarii praefectus*, de poetis, qui inuitis fere Musis nobilissimam Marlboroughii ducis victoriam Blenheimensem cecinissent. Itaque Halifaxit admonitu conscripsit Addisonus carmen illud, quod *expeditionis militaris* (the campaign) nomine celebratissimum est. Inde primus ei ad munera publica, et honores amplissimos gradus fuit.

* Lordschatzmeister.

Anno 1709 euulgare coepit, nouo instituto, Steelius libellos morales et satiricos. Cum *Garrulus* (the Tattler) quem vocauerat, comparuisset, auctorem, qui latere voluerat, ex quadam in locum Virgilianum obseruatione agnouit Addisonus, illique se operis persequendi socium obtulit. Huius etiam maxima et pulcherrima pars nostro debetur. Pari modo coniunctis deinde viribus a. 1711 ad concinnandum *Spectatorem* (the Spectator) accesserunt. Cuius tanta erat cupiditas legendi, vt singulis diebus vices mille libelli venderentur. Anno 1713 scribi coepit *Tutor* (the Guardian): maxima et hic parte ad Addisonem auctorem referendus. Nihil nos in illo morali genere et satirico praestantius

tius apud Anglos editum nouimus tribus illis libris. Qui et Gallice Germaniceque conuersi sunt, cupideque lecti, & sublato signo exemplum prae buerunt, quod nostri in primis, edendis similibus, sequerentur, aemularenturque.

Anno 1713 in scenam primum prodiit *Cato*, isque huic tragoediae plausus datus est, ut tricies quinquies, nulla interposita fabula alia, reponenda esset. Qua de re eleganter in epistola quadam scripsit Popius, Catone olim minus commotam fuisse Romam, quam nostra memoria Magnam britanniam. Prologum fabulae fecerat idem Popius; epilogum Garthius. Huius tragoediae interpretationes variae sunt Gallicae, duae Italicae, Latina Patrum collegii, quod Audomaropoli* floret, Germanica illustri Gottschediae.

* St. Omer.

Praetermittimus reliqua ingenii Addisoniani monumenta. Eorum a nostris praecipue leguntur dialogi de veterum numis, expeditio militaris, et *Cato*, postquam Miscellaneis Anglicanis commendata fuerunt a Thomsono, linguae Anglicae doctore apud Gottingenses celeberrimo.

Vivere desiit perillustri Addisonus d. 17 Jun. a. 1719 aetatis anno quadragesimo septimo. Morti proximus arcessiuit ex cognatis iuuenem quendam ingeniosum et eruditum, apprehensa que plorantis manu, moribunda voce, *Animaduerte sis inquit, quam tranquille placideque mori homo christianus queat.*

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XIX.

DIE VENERIS, PRID. NON. SEPT. clō lccclxi.

NEAPOLI. XXVIII. IVL.

Instruitur hic nauis bellica, cui imponantur quae aula nostra munera mittet magno Turcorum Imperatori. Lentos fieri adparatus Turcorum bellicos, omnibus ad nos locis perscribitur. Itaque non est, quod sibi inde metuat orbis christianus. Neque mari Siculo infestos esse piratas Afros * audimus.

* Corfaires de Barbarie.

MANTVA CARPETANORVM. IV. AVG.

Qui in seminario, Philippi V. quondam auspiciis

ciis coepto, educandae iuventutis generosae operam navant, Patres ordinis Iesu, fidem suam et diligentiam tali modo probauerunt Regi, ut perficiendo instituto bis mille aureos quinque imperialium * annuos concesserit.

* Pistoles.

LVTETIA PARISIORVM. XXIV. AVG.

A supremo Britanniae minoris * Senatu, qui Redonibus ** est, senatus Parisini exemplo, sententia *** proposita fuit, qua iubentur quot quot per Britanniam in collegiis sodalium Iesu superiores sunt, intra triduum, in curia iudiciali ****, ad publicos actorum commentarios ***** referre, quo iure quaque lege sedibus quibusque et constitutionibus utantur.

* Bretagae.

** Rennes.

*** Arret.

**** Gerichtshof.

***** Protocoll.

LONDINO. XXV. AVG.

Qui ex itinere in urbem rediit, Dux Eboracensis *, ut primum exscendisse Sponsam regiam renuntiatum fuerit, obviam ei processurus dicitur splendido adparatu, multisque nobilium comitantibus. Gratulationem videlicet significabit Serenissimae Principi ex consuetudine praecedentium temporum, de exoptatissimo ipsius in hoc regnum aduentu.

* Herzog von York.

In-

Intercessore Rege nostro, conuenisse, fama est, inter Prussiae Regem et Ducem Megapolitanum, de concedenda ducatus huic praestandaque onerum militarium immunitate.

Heri, vesperi missus iterum Parisiis ad Bussyum cursor venit. Quo facto, quae de pacis conditionibus is attulerat, statim cum Administris nostris communicauit Bussyus. Earum quae prima lineamenta* fuerant, valde nunc immutata dicuntur; Gallique cessuri Canada omni, hac lege, vt ipsis relinquatur insula Sabulosa**, ad praeparandos ibi, qui ex Terrae Nouae piscatu referri soleant, asellos. Quod vtrum largiendum videatur, nec ne, propediem a consilio regio statuatur.

* Plan.

** P' Ile de Sable.

Nec tamen propterea in adparando bello, vlla ratione cessatur. Thamesi quae naues vectoriae consistebant, numero fere septuaginta, hae flumine iam deuectae Portum Magnum petent, copias excepturae.

EX BRANDENBURGICIS. XXIX. AVG.

Restituti nondum sunt cursus ex Silesia publici: interea per cursores extraordinarios, certosque homines* ex illa belli sede, quae nouissima erant, nobis allata sunt.

* Expressen.

Russi traiecto prope Leobusium cum omnibus copiis Viadro (audacter sane, quod nec castrum a tergo, quo se recipiant, si res cogat, nec agmen suorum reliquerunt), per tractum Lignitensem Iauraium et Strigauiam vsque late omnia occupauerant, ita quidem, vt diebus huius mensis XVII. et XVIII. facili negotio cum illis se coniungere Laudonus potuerit. Quo tempore coniungebantur, in proximo erat Rex; neque tamen quidquam fecit, quo coniunctionem impediret: vnde credibile fit, eam non inuito Rege factam. Cuius quidem consilii non vna causa adfertur: illa praecipue, quod alias linquenda ipsi fuisset statio, qua ad tegendam Silesiam superiorem nihil accommodatius videatur.

Nihil itaque Rex, quam agmen Ziethenium ex tractu Nouoforensi * propius alae dextrae adiunxit, eo modo, vt haec Cantium et Vratislaviam versus; sinistra vero ad Suidnicium tendat. Quodsi Suidnicium hostes vel Vratislaviam inuadant, utrique Rex vrbi, copiis suis valde opportuna, accurrere auxilio potest. Ita res erat die mensis XXII; cumque reliqua Silesiae superioris propugnacula satis tuta viderentur: nulla hostibus, obsidionem aliquam tentaturis, praeterquam Glogauiam versus, aperta via manebat.

* Newmark.

Neque enim verendum putatur, ne regem inua-

inuadant, quem situs ipse, locique natura tegat. Enimuero quod fieri vix potest, vt tanti exercitus loco quem tenent, diu consistant: primo quoque tempore ingens rerum mutatio fiat necesse est. Quod Tessenae * Russis constitutum erat horreum, nulli ipsis, per situm, vsui est: neque ex promptuariis Polonicis aduehi quidquam potest. Ita consumtis, quae secum adduxerant, res frumentaria omnis, nisi quam Silesia suppeditauerit, ex Bohemia erit ab Austriacis aduehenda.

* Tetschen.

INSULA SANCTA *. XXIX. AVG.

Heri meridie, nauium per breuia ductores ** nostri, classiculam *** Ansoni bellicam in altum deduxerunt: quae, cum illi hora quinta discedebant, cursum suum vento idoneo perrexit. Nauseae molestia **** non magis adfecta fuit serenissima Princeps, Regis M. britanniae sponsa, quam Ansonus, celebratissimus ille aetatis nostrae nauigator.

* Helgoland.

** Lootsen.

*** Escadre.

**** Seekrankheit.

EX POMERANIA. XXXI. AVG.

Tandem Russorum quadraginta nauium classis die XXV. ad Colbergam constituta, verberare urbem coepit ex nauigiis, quibus mortaria excutuntur.

* Bombardierpramen.

RES

RES LITTERARIAE.

Quo rarius hodie fieri solet, ut qui in disciplinis seuerioribus, mathematicis in primis, excellunt, iidem ingenii suauioris laude, atque carminis adeo facultate commendentur: eo maiorem admirationem excitat si quis in utroque genere egregii quid praestitisse videatur. Hane merito laudem tribuimus doctissimo auctori, cuius Londino nuper allatum opus vidimus. Ibi enim typis vulgati sunt, *De Solis ac Lunae defectibus libri V. P. Rogerii Iosephi Boscovich, Societatis Iesu, ad regiam societatem Londinensem. Ibidem autem et astronomiae Synopsis, et theoria luminis Newtoniana, et alia multa ad Physicam pertinentia, versiculis pertractantur; cum eiusdem Auctoris adnotationibus.* 1 Alphab. 9 plag. in 4.

Conscribendi huius operis initium fecit clarissimus poeta anno 1735. Trecenti versiculi erant, etiamnum per varios libros dispersi. Duodecim annis post ad telam, quam exorsus erat, reuocabant P. Noceti, et Staius is, qui philosophiam recentiore versibus explicauit. Maximam carminis partem inde ab a. 1749 concinnauit in itinere litterario, quo recreandi animi causa regiones Pontificis lustrauit.

Ieiunum optis et spinosum suspicari posset, qui ex indice praescripto nihil eo magnopere, praeter Solis et Lunae defectus, expositum putaret.

aret. Sed illud poëtarum, qui in argumento subtiliori versantur, vitium felici auctor conatu vitauit. Modo enim, rerum opportunitate vsus, varios philosophiae et astronomiae locos cum argumento coniunctos tetigit: modo adhibenda, quatenus ad astra pertinet, veterum mythologia, vt carmen aptis suauibusque episodis nitesceret effectit. Neque parum habet iucunditatis naturalis illa et pulchra versuum numerique poëtica facilitas.

Libro primo vniuersam Astronomiae doctrinam veluti compendio exhibet noster ita quidem, vt quae difficillima esse explicatu solent, quam luculentissime ante oculos ponat. *Secundo* quibus causis fiat, ostendit, vt sol lunaeque tenebris obducantur; quo vel ordine vel tempore defectus illi conspiciantur; illis denique obseruandis quid ad perficiendam Geographiam vtilitatis accedat. Atque eadem occasione tum telescopia et micrometra, Anglorum inuenta, tum Veneris illum per orbem solis transitum, eiusque generis alia commemorat. Liber *tertius* et *quartus* quae solis, quae lunae defectiones phaenomena spectaculaque pariant, exponunt. *Quinto* denique, luna cum caligine vniuersa tegitur, cur rubro plerumque colore appareat, docetur. Huc delatus auctor rem paullo altius repetit, Neutoni inuenta illustriora recenset, ipsumque veluti Apotheosi aliqua caelo atque aeternitati consecrat.

Iam in exponendis rebus et pingendis quam pulchre et artificiose versetur, vel exemplo fuerit locus is, quo septem colores principes effert.

Quae minus a recto discedunt tramite fila,
His *rubens* color est, quali cum prima sereno
Urget equos aurora die, solemque sequentem
Nuntiat, aut quali se cella papauera iactant,
Sanguineusque ardet venis turgentibus humor.
Proximus huic, *fuluo* nomen qui duxit ab auro:
Immitis color! heu, quantis mortalia corda
Exagitat curis acuens! quae dira per orbem
Bella mouet, turpesque dolos atque impia furta!
Pone subit fessis solamen dulce colonis,
Qui falcem vocat, et maturas *flauus* aristas
Ostentat late campis, finemque laborum. cet.

Vniuersum opus constat versibus 5430; itaque comparatum est, ut facile allicere disciplinae mathematicae cultores, et qui poësi ducuntur, retinere omnino queat. Quae vero subiectae sunt auctoris adnotationes copiosae, lectori, vel matheſeos ignaro, si qua forte haeserit, ad rem facilius percipiendam proderunt.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini; praestantque in tabernis, vno quilibet assē, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XX.

DIE MARTIS, VI. ID. SEPT. MDCCCLXI.

HAFNIA. XXXI. AVG.

Huius mensis die XXVII ex ciuibus nostris iaculatorum societas*, de iiciendae auis ludicrum, more sollemni et annuo, ante portam occidentis celebravit. Sollemnitati interesse dignabantur Regiae celsitudinis Principes Christianus et Fridericus, et serenissimi Hassiae Principes, cum splendido illustrissimorum hominum comitatu. Quae deinde praemia distribuebantur, his inscripta verbis augustissimi Regis Symbolum nonnecque praeferebant, *Prudentia et Constantia*. F. V. 1761. d. 27 Aug.

* Schützengesellschaft.

ROMA. XII. AVG.

Certissimis nunc auctoribus scimus, quas aula nostra cum Lusitanica controuersias habuit, eas Regum Christianissimi et Catholici, arbitrio compositum iri, cum partu, qui instat, leuata fuerit regia Brasiliae Princeps. Eo huc consilio veniet Patriarcha Lusitaniae purpuratus.

Splendida illa et numerosa supellex libraria, quam reliquerat Passioneus, ecclesiae Romanae purpuratus, a summo Pontifice coemta, in collegium sapientiae, quod dicunt, transportatur. Huius quae adhuc bibliotheca fuit, non multi neque pretii, neque vsus erat. Illa Passionei, singulis hebdomadibus dies aliquot, omnium vsibus patebit.

GEDANO. XX. AVG.

Versatur hic qui Regi regniue senatui libellos supplices refert*, illustrissimus Comes Potoskius, vt de augendis stipendiis cognoscat. Is adeste sibi ad dicendam causam, vrbis et magistratum et ciues iussit. Sed cum eiusmodi iurisdictione ciuitatis nostrae immunitatibus iurique prorsus aduersetur: iudicem illum recusauit Magistratus, et ne quis ciuium se sisteret, edicto prohibuit. Publicatum fuit illud edictum, signo tubae dato, in omnibus vrbis compitis. Rem illam Warsouiam statim ad Regem reulit Potoskius.

* Kronreferendarius.

EX LITTERIS GLOGAVIENSIBVS.

XXVIII. AVG.

Nunc minus infestae nobis tractuique nostro esse incipiunt hostium excursiones: posteaquam et longius recedere eorum exercitus coepit, et male mulcati sunt non semel iterumque, sed saepissime, excursores.

EX HAMELAE VICINIA. III. SEPT.

Ex Hassia modo Ferdinandus in tractum Paderbornensem exercitum suum reduxit. Castrorum quidem initia nudius tertius Bünam translata sunt. Itinere illo Hassiaco effecit Dux serenissimus, ut hostis magnam copiarum, quas Göttingae haberet, partem Castellae incitato cursu ablegaret: neque minus, ut Marpurgum versus remittenda esset res tormentaria grauior. Brenkhufii adhuc, haud procul Huxaria consistit Spörkhus.

Ex Westphalia nobis nuntiatur, interceptam Dorstiae ab Huthio, Tribuno Hassorum, integram Gallorum legionem esse, horreumque ibidem ingens captum.

FLENSBURGO. XXVIII. AVG.

Die XXVI conuentu suo exornabant urbem nostram summi militum imperatores, Serenissimus Marggrauus Brandenburgensis, et illustrissimus Comes a St. Germain, vterque supremus castrorum praefectus; Serenissimus Dux Son-

derburgensis; serenissimi Principes, alter Beuerensis, summi ducis vicarius, alter Anhaltinus Bernburgensis, supremus vigiliarum praefectus; Viri excellentissimi, a Kalkreutt, summus equitum praefectus, et a Rieppur, summi ducis legatus; Perillustris a Gähler, summus et vigiliarum praefectus, et castrorum metator; illustrissimi Comites a Moltke, cum Ducum adiutoribus*, et praefectis legionum supremis**.

* Generaladjutanten.

** Staabsofficiers.

Lustrabatur, haud procul ab ouili constituta legio desultoriorum*, quae Brockenhuusio, Tribuno eidemque regis a cubiculo, paret. Per horas aliquot obibat meditationes bellicas tum equestres tum pedestres** legio illa, pulchre et expedite, ut magnam inde voluptatem et ipsi duces caperent, et quae spectatum aduenerat multitudo. Lustratione peracta urbem intrabant, quos diximus duces serenissimi atque illustrissimi, et in Hospitio serenissimi Marggrauii prandio excipiebantur.

* Dragonerregiment.

** Manoeuvres zu Pferde und zu Fuß.

Die XXVII. mane iidem duces praefectique militares in vicinum hinc campum concedebant, constitutas ibi cohortes quinque pari ratione lustraturi. Aderant cohors Regis praetoria*, ductore illustrissimo Comite a Dannefskiold-Lauerwig.

erwig, Regis a cubiculo, summoque stabuli magistro; agminis granata iaculantis cohors, ductu Perillustri ab Olten, Tribuno, Regisque a cubiculo; cohors Slesuicensis, ductu Perillustri von der Lûhe, legionis Legati; legio denique Oldenburgica ductore Perillustri a Raben, item Tribuni legato.

Cohortes campestri more dispositae, laudisque aemulatione incensae suis singulae meditationibus fungebantur, inspectante magna hominum multitudine, vsque ad horam a meridie primam. Illustrissimi tum Dannefskioldi domum summi hospites se conferebant, multique praeterea praefectorum militarium. Apparatum ibi prandium erat octoginta amplius conuiuis ** splendidum.

* Bataillon Leibgarde.

** Mittagstafel von mehr als achtzig Convents.

Die XXVIII. Tollstadium hinc et Apenradam tendebant summi duces, copiarum, quae illuc contrahantur, tum equestrium, tum pedestrium, censum habituri. Quo facto ad statua quisque praesidiaque sua reuertetur.

ALTONA. VIII. SEPT.

Nonnullae Holmensium litterae illustrissimos Comites, Bondium et Bielkium, in regni Senatum rursus arcessitos esse nuntiant. Equestris ordinis nonneminem a deliberationibus publicis remotum fuisse, incerto adhuc rumore fertur.

RES

RES LITTERARIAE.

In censura eorum, qui post renatas litteras Latine scripserunt, nihil fere sollemnius est, quam vituperari Iustum Lipsium. Huius ut animi vitaeque inconstantiam: sic inaequale et inconstans scribendi genus reprehendunt. Eum dicunt, symbolo, quo uteretur, *Moribus antiquis*, ad scribendi rationem translato, stilum verbis obsoletis et innumeris archaismis inquinasse: concisa nimis et abrupta oratione consecutum illud Horatii, Brevis esse laboro, obscurus fio. Nimias ellipses versiculo etiam exagitarunt,

*Lipsius ellipses crebras usurpat, ut illum
Forſan ab ellipſi nomen habere putes.*

Cumque orationes (octo illas praecipue, quas Ienae collectas edidit Io. Henr. Kromayer) negari haud posset latinas esse et eleganter scriptas, fuerunt, qui eas Lipsio suppositas existimarent.

Excusare Lipsium post alios, et defendere instituit hic atque illic Gesnerus, in suis ad fundamenta stili cultioris Heinecciana adnotationibus: invidiam fecisse Lipsio statuit finias quasdam, et infamasse deinde ipsum, cuius se imitatores tulissent. Sed nemo, quod quidem sciamus, dedita opera Lipsium copiosius defendit *Christiano Adolpho Klotzio*, cuius *Oratio pro Lipsii Latinitate Ienae in consessu Societatis Latinae d. XX. April. A. C. clc lccclxi recitata*, typis escripta est, plag. 4. in 8. Adi-

Aditialis est oratio, qua primum eruditionis, stilique elegantioris specimen Academiae Salanae exhibuit, qui apud Lipsienses iam inclarescere coeperat, doctissimus Klotzius. Eminent in Lipsii reprehensoribus Scioppius, Henr. Stephanus, Rol. Maresius, Vossius maior et Morhofius. Quorum ita auctoritatem, et in hoc quidem genere, iudicium eleuat orator, vt non magno-
pere nocere debuisse Lipsio euincat. Scoppio nec Ciceronem ipsum satis Latine scripsisse vi-
sum; cumque homines recentioris memoriae summi ab eo exagitati fuerint, mirum haud esse, si Lipsio non pepercerit. Reliquos ampla qui-
dem eruditione praeditos, neque tamen eos fu-
isse, quorum existimationi permitti elegantioris stili Latini censura posset. Horum tamen alio-
rumque reprehensionibus factum, vt Lipsii ora-
tio in prouerbum paene abiret, et inepta habo-
retur etiam ab his, qui eius scripta non legissent. Primam reprehendendi Lipsii causam inde na-
tam censet auctor, quod ab illa Ciceronianorum natione secessionem putarit faciendam, tametsi liberam et ingenuam imitandi rationem proba-
ret. Quodsi proprium sibi et singulare dicendi genus confinxisse Lipsium dixeris, neminem-
que quem imitaretur, habuisse, facile putat osten-
di posse, Lipsium ad Senecae se Tacitique ratio-
nem et ingenium potissimum conformasse, sed ita vt non seruiliter se adstringeret. Qua occa-
sione, veterum imitatio quomodo instituenda sit, praeclare docet. In Lipsii scriptis nullam
repe-

reperiri vel vocem vel loquendi formulam, existimat, quin probari bono aliquo auctore queat. Hinc nominatim persequitur, quae Lipsiano stilo obiecta vitia fuerunt. *Brevitatem* praecipue secutus est Lipsius: sed tum cum ipsum argumentum eam pateretur. *Archaismus* vsus est, verbisque paullo obsoletioribus: sed raro, et elegantiae causa, in libris, quibus res antiquas et criticas exponeret, in epistolis ad amicos, qui ab eiusmodi ratione non abhorrent. Facilius etiam abstergi posse *obscuritatis* vitium videtur, et excusari illud quod *Gracca* multa et poetarum *hemistichia* immiscuerit. Fuisse concedit, qui imitando Lipsio a vera Latinitatis via longius abirent: sed ipsorum hoc, non Lipsii culpam esse. Denique itili Lipsiani veluti effigiem quandam ponit: quaeque a se dicta sint, non ad Orationes Lipsii, sed ad reliqua etiam scripta pertinere, confirmat. Ceterum ita conscripta est Oratio clariss. Klotzii, ut elegans iudicium, Interior rerum antiquarum cognitio, cultissimumque et Romanum dicendi genus adpareat.

Commentariorum libelli, charta omnes *missa* exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: praestantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXI.

DIE VENERIS, III. ID. SEPT. clo lccclxi.

NEAPOLI XI. AVGVSTI.

Nauium ex oriente redeuntium magistri * referunt, a Turcorum classicula ** (decem nauibus maioribus, et sex liburnis *** constat) exigendis Archipelagi tributis missa, omnes in quas incidat, naues Constantinopolim ire cogi, ibique reliqua aulae Turcicae mandata excipere.

* Schiff.patron.

** Escadre.

*** Xebecken.

GENVA. XII. AVGVSTI.

Saturni die exhibant hinc naues octo tum

X

actua-

actuariae minores *, tum praedatoriae **, piratas Afros et praedones, nauigationi nostrae infestos, fugaturae. Propositum simul a Consilio fuit edictum, quo non solum parandarum in piratas nauium potestas cuilibet priuato conceditur; sed etiam in singulas naues captas centum numi aurei quatuor imperialium ***, praemii loco, constituuntur. Capienri ceder nauis, et quidquid in eadem reperietur, praeter nautas, tormenta, et arma: haec enim res publica sibi vindicat.

* Gallioten.

** Brigantinen,

*** Dublonen,

LVTETIA PARISIORVM. XXVIII. AVG.

Comitem a Choiseul, qui, in aula Vindobonensi quondam legatus, ad concilium pacificationis Augustanum cum auctoritate mittetur *, nuperrime Rex in aulae Purpuratis ** esse iussit. Quo facto, locum is suum in senatu sanctiori occupauit.

* bevollmächtigter Abgesandter.

** Staatsminister,

Versaliis nudius tertius, Rege praesente, de magni momenti rebus deliberabat consilium sanctius. Sed de quibus nominatim caussis, et quid actum sit, nescimus iuxta eum ignarissimis. Coniectura quidem ad nouas condiciones ducit a Stanleio latas,

Neuf-

Neufvillius et Griffetus, Ordinis Iesu sodales, et eloquentiae sacrae laude celeberrimi, nuper sacro ordine, cuius nondum votum quartum nuncupassent, se abdicauerunt. Quorum exemplum secuturi per Galliam mille amplius alii feruntur, qui eidem societati nomen dederant.

PORTV MAGNO *. XXVIII. AVG.

Quae hic in re maritima omni ex parte comparationes fiunt, ingentem expeditionem aliquam significant, primo quoque tempore suscipiendam. Sed illa quorsum spectet, nemo dixerit. Eduardus quidem Hawkus propediem in naui, regio Georgio, vexillum figet **. Classarii qua fieri potest diligentia, coguntur ***, earumque suplentur legiones.

* Portsmouth.

** die Flagge an Bord — aufstecken.

*** Matrosenpressen.

LONDINO. I. SEPT.

Reginae designatae aduentus quo longius producitur, eo est expectatio maior. Quae ad connubia regia pertinent, parata sunt omnia. Quo die caerimoniae sacrae fient, variorum in palatio St. Iacobi ludorum concursum futurum *, sed vespere neminem admissum iri, a supremo cubiculi regis Praefecto ** praedictum est. Inaugurationi regiae constitutus est mensis huius dies XXII. Credi vix potest, quantum sit nobilitatis in comparanda tum vestium, tum reliqui

cultus magnificentia studium. Prorsus hic aemulantium more agitur.

* Es wird appartement seyn.

** Oberkammerherr.

Spes pacis in dies magis magisque extenuatur. Cuius consilia tametsi agitare rursus cum ministris nostris, Pittio in primis, coepit Bufius: irrita tamen fore videntur. Sunt, qui ad oppugnandam S. Martini insulam omnia iam instructa esse et comparata affirmant.

MITAVIA. XIX. AVG.

Prosperrima nunc valetudine utitur celsissimus Dux noster: qui singulari sua humanitate, et iustitiae amore summam sibi nobilium gratiam benevolentiamque conciliat. Confirmati sunt, timore posito, civium animi, qui initio nescio quid auitae religioni metuebant a Principe sacris pontificiis addicto. Nullam optime Princeps facultatem praetermittit testificandae suae in ciues voluntatis, atque fidei qua servare ac tueri, ex legibus et pactis, iura eorum et immunitates studet. Quo etiam consilio conventum prouincialem* extra ordinem in mensis huius diem XXVII indixit. Deliberationem cum nobilitate habebit de augendis amplificandisque vtriusque ducatus commodis.

* Landtag.

KILONIO. VII. SEPT.

Imperatoriae celsitudinis Princeps, magnus-
que

que Russiae Dux suum per Holsaticas regiones vicarium summum esse voluit celsissimum Holsatiae Principem Georgium. Hunc propediem ad nos concessurum audimus.

ALTONA. X. SEPT.

Quorundam litteris nuntiatur, ex classe ad Colbergam Russica iam die mensis tertio quingentas amplius pilas ferreas puluere nitrato factas * in urbem iniectas fuisse. Nocte sequenti futurae dicebantur, Romanzonio duce, operum militarium appropinquationes **.

* Bomben.

** Eröffnung der Laufgraben.

Ex Silesiae confinio nuntiatur, conspectos nuper inter Landshutum et Hirschbergam Cosacos fuisse. Unde Russorum partem in locis ad Bohemiam montosis constitisse apparet.

Serenissimi Ducis Megapolitani copiae, ex Rugia reducees, intrasse Rostochium feruntur.

Litteris Lauenburgicis comperimus, in ducatum Megapolitanum inuectum esse, Stutterheimii ductu, agmen circiter quinque mille Prussorum.

RES LITTERARIAE.

Dudum apud FrancoGallos vsitatum fuit, ex

X 3

Grae.

Graecis et Romanis conuertere Gallice praestantissima veterum monumenta. Quibus legendis fit, vt non viri tantum inter eos nullis praeterea litteris magnopere eruditi, sed matronae etiam feminaeque illustres, eam sibi nonnunquam veteris memoriae cognitionem comparent, quam apud alias gentes hi, qui ipsos antiquorum libros versant. Neque inter nostros defuerunt, qui simili instituto veteres ciuibus traderent legendos: non iuuenibus solum, qui in ludis litterariis ad intelligendos auctores adducuntur; sed viris etiam et feminis, rerum forte antiquarum studiosis. Consilium illud singulari quadam diligentia persequi velle videtur, qui Gedani nuper operis veluti primum volumen edidit hac inscriptione, *Sammlung einiger merkwürdigen Stücke aus den Schriften der alten Römer, so aus dem lateinischen übersetzt, und mit einigen erläuternden Anmerkungen begleitet worden. Danzig, bey Daniel Meißner, 1761.* Hoc est, *Collectio insigniorum aliquot librorum ex veterum Romanorum scriptis, additis, quibus conuersa e Latino illustrantur, adnotationibus.* I Alfab. 14 plag. in 8.

In praefatione consilii sui rationem et exponit auctor et commendat, ducto ab ipsa veterum laude initio. Esse eos praestantissimos cogitandi pulchre iudicandique magistros: hodiernos scriptores, quo propius ad illos in suo quisque genere accesserint, eo meliores verissime iudicari. Vtilissimam operam nauari ab his, qui
expe-

expeditiorem reddere studeant linguarum, quibus monumenta illa continentur, cognitionem; quique ad explicandos mores et ritus antiquos nulli labori suo parcant. Neque tamen illorum opera omnes tolli difficultates: semper enim manere illud, ut qui linguam non calleat, a lectione veterum et imitatione arceatur. Superesse, ut interpretandis veterum libris, sed recte et eleganter, studium vtilissimum excitetur, communicenturque cum pluribus utilitates ab antiquis sperandae et petendae.

His praemissis ad exponendam rationem ordinemque collectionis huius progreditur. Deliget potissimum libellos veterum Romanorum eos, qui ad emendandos mores, ad conformandum iudicium intellectumque pulchri prodesse prae reliquis videbuntur. Quos ut cum voluptate legant, ut plane intelligant lectores etiam antiquitatis expertes, tum interpretatione accurata elegantique, tum subiectis adnotationibus efficiet. Quae eiusdem auctoris scripta sunt, non interpositis aliis sequentur, ita tamen, ut iucundae simul varietatis ratio habeatur.

Primo loco comparet *Entropii breuiarum historiae Romanae*, quo in rem publicam veluti introductur lector, resque Rom. gestas dilucido ordine conspicit. Magnam haec res utilitatem habet ad reliqua scripta eo rectius et facilius intelligenda: quorum nullum est, quin ex historia gentis

gentis lucis aliquid accipiat. Sequuntur Romanorum scriptorum principis orationes sex, una pro *Archia*, pro *S. Roscio Amerino* altera, et *Catilinariae* quatuor. His et reliquis Tullianis item tanquam introductionis loco praemissa est *vitae Cic.* descriptio paullo amplior.

Interpretatio Germanica non inelegans est, nec sine studio confecta. In observationibus notisque illud compendium factum, ut, postquam semel explicata res quaedam, v. c. ritus, fuit, huius deinde vocabulum relatum in indicem facili negotio remittat lectorem, sicubi haereat, ad locum ubi exposita res atque descripta fuerat.

In Gymnasio Hamburgensium d. VIII. Sept. eloquentiae ac philosophiae docendae munus auspicato ingrediebatur Vir ampliss. atque doctiss. Io. Henr. Vincent. Nölting, habita oratione sollemni, De providentiae diuinae singulis in hoc mundo rebus consulentis excellentia. Ad panyrinlitteratam reipubl. Proceres et amatores litterarum, tabella publice proposita inuitauerat Io. Georg. Büsch, Vir celeb. Mathematicum Professor, et h. a. Gymnasii Rector.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXII.

DIE MARTIS, XVII. CAL. OCTOBR. MDCCCLXI.

LIBVRNO. XVII. AVGVSTI.

Perlatum ad nos est veluti edictum a rebellantibus Corsis ad omnes Europae Principes missum, Confirmant illi his litteris, permansuros se in proposito susceproque consilio, nullumque periculum recusaturos, vt a ceruicibus suis iugum illud Genuensium deiiciant. Quod si res in summum forte discrimen deducatur, futurum, vt cuiusuis Principis, qui immunitates ipsorum facultatesque saluas velit, imperium praeferant dominationi reipublicae eius, qua cum in praesenti bellum gerant.

VENETIIS. XII. AVG.

Cum respublica nostra propugnaculum fere habendum sit regionum Christianarum; et ingentes, qui a Turcis terra marique sunt, belli adparatus suspicionem in dies maiorem moueant: permisit summus Pontifex litteris extra ordinem missis, ut Consilium nostrum ab ordine sacro ditionis Venetae, belli Turcici causa, tributum * centies mille aureorum colligeret.

* Türkensteuer.

MANTVA CARPETANORVM. XVII. AVG.

Tametsi apud nos legis vim non habent litterae Pontificiae*, nisi a Rege confirmatae: Pontifici tamen gratificaturus, supremus fidei quaesitor**, nulla interdicti regii ratione habita, litteras eiusmodi peruulgauit, quae aduersus librum Italice scriptum, *Catechismo Anti-Giesuitico*, propositae fuerant. Itaque ab Senatu Castiliae iussus est, intra horas viginti quatuor vrbe excedere, et ab eadem se ad duodecimum lapidem remouere. Quo facto Guadalaxaram hinc in coenobium concessit.

* Apostolisches Breve.

** Groß-Inquisitor.

LVETIA PARISIORVM. IV. SEPT.

Ex consilii sanctioris, quod praeterito Saturni die habebatur, sententia*, significari iussit Rex Senatui supremo**, velle se, ut ad exsequendum illud aduersus ordinis Iesu sodales decretum elapso

elapso demum anno integro accedatur, neque eorum Gymnasia ante claudantur. Quo cognito, postridie eius diei Praeses Senatus summus, *** comitantibus senatorum nonnullis, Versalias se contulit. Atque ab illo tempore in omnibus fere curiis **** quotidiana ea de re consilia agitantur.

* Resultat des Königl. Staatsraths.

** Parlement.

*** der erste Praesident.

**** Kammeru.

Olyssippone perscribitur, regiam Brasiliae Principem felici partu matrem factam esse, Regemque fidelissimum, magno inde gaudio affectum, statim in Italiam ablegasse, qui summo Pontifici, et vtriusque Siciliae Regi laetum illum nuntium perferret.

EX TRACTU VIADRINO. VIII. SEPT.

Qui ex Silesia nuntii veniunt, exercitus aduersos eodem adhuc loco consistere, referunt. Russi non minus, quam Austriaci impedimenta grauiora Landshutum misisse; illi etiam Viadro pontem imposuisse binis locis dicuntur.

Saxonicis litteris si fides habenda, haud exiguum certaminis cum communi Germaniae exercitu initi fructum retulit Seydlitius, summi Prussorum ducis vicarius. Captos esse sexcentos confirmant, ipsumque exercitum ultra Salfeldiam, persequente Seydlitio, fugatum.

EX WESTPHALIA. VIII. SEPT.

Mensis elapsi die XXVIII. Vesaliam cum equis vehiculisque suis se conferre iuebantur quicunque ad comitatum Bentheimensem subiecti pertinent. Tormentis inde grauioribus ad Sobisii exercitum vehendis operam nauabunt. Postridie eius diei Regi christianissimo comitatus omnis sacramento pietatis obstringebatur *, fisci occupabatur possessio **.

* die Huldigung ward eingenommen.

** von den landesherrschaftlichen Cassen ward Besitz ergriffen.

RES LITTERARIAE.

In vita Addisoni, quam libello XVIII enarrauimus, attulimus quoque hoc, libellis moralibus et satiricis, quos ille cum Steelio edidisset, exemplum fuisse proditum, quod nostri imitarentur. Tot ex eo tempore scripti et collecti a Germanis sunt eius generis libri, ut possit, qui studium adhibeat, bibliothecam mediocrem vel solis eiusmodi collectionibus conficere. Sed earum dubitamus an ad Britannici exempli vim et elegantiam ceterasque virtutes vlla propius accesserit hac, quae per triennium superius, *Ephori septemtrionalis* nomine, Hafniae prodiit.

Der nordische Aufseher, herausgegeben von Johann Andreas Cramer. Kopenhagen und Leipzig bey Ioh. Benj. Ackermann. Volumen primum 1758, forma quarta

quarta minori, libellos sexaginta complectitur: *secundum* a. 1759 sexaginta quatuor; *tertium* 1760 sexaginta nouem libellis constat.

Ea hic est virtutum, quibus cenſeri ſcriptores ſolent, ſimilitudo, vt libello primo non temere auctor perhibitus fuerit Arthur Ironſide, filius Neſtoris Ironſidii eius, ad quem relatus erat Tutor ille ſ. Ephorus Britannicus (the Guardian.) Facile ſine dubio perſuadebatur lectoribus illa ſanguinis coniunctio, cum tantam ſiue ingenii, ſiue animi conſiliique ſimilitudinem conſpicerent.

Propoſitum in primis erat editori praeſtantiſſimo ſummeque venerabili, deſcribenda virtutis omnis amabilitate, ad eam complectendam excitare ciues, dignosque reddere, qui FRIDERICI V. auſpiciis, maiora in dies virtutis praeſentia et felicitatis incrementa caperent; incendere ſanctiſſimae religionis, colendique ſummi Numinis ſtudium; expolire mores et ingenia, pulchrique ac veri intellectum acuere, perfequendis artium elegantiorum tum praeceptis, tum exemplis; exponere nonnunquam de ſcriptis et vitis magnorum hominum, ac legendi ſimul imitandique rationem tradere; conſulere poſteritati, educandae et inſtituendae iuuentutis conſiliis; quaecumque denique vitam tum publicam, tum priuatam ſuauiorem beatioremque efficiunt, ea rationibus ex ipſa rerum hominumque natura depromptis, commendare.

Illā vero omnia felicissimo hic successu perfecta deprehendet quicunque intelligere et sentire docta et pulchra potest. Nec minor est tractationis, quam rerum ipsarum varietas. Iam continenti disputatione, iam epistolis et ad eas responsionibus, iam dialogis, quin et alia quāpiam ingeniosa ratione argumentum exponitur. *Conscriptis soluto sermone libellis* interposita carmina sunt, non de rebus illa ludicris, sed de grauissimis argumentis, et a commota mente, plēnaque dulcissimi furoris profecta. Orationis praeterea vernaculae ea vis est, is lepos et urbanitatis color, ut cum delectatione aculeos in mentibus lectorum relinquat.

Praedicationi nostrae facile fidem conciliabimus, si a quibus auctoribus conscripti sint libelli, referamus. Indicauit eos, per singulas scriptiones, index praefationi voluminis tertii subiunctus, qui hac parte multorum satisfecit curiositati, quemadmodum nostram in plerisque coniecturam comprobauit.

Libellorum longe plurimi *Cramero* debentur: neque eorum, quae ante commemorabamus, generum ullum est, quin ab eo illustratum sit amabili ista, qua tantopere excellit, dicendi vi ac suauitate. Ab eo profecta quoque sunt saluberrima instituendae iuuentutis, et diuini seruatoris amore imbuendae, consilia: quae sane ut parentes, ut scholarum magistri sequantur, toto pectore cupimus.

Proxi-

Proximus ab illo locus adsignandus est celebratissimo *Klopstockio*. Huius praeter alia multa sunt, quae ad formandum pulchri et recti iudicium, ad intelligendam verae Poëseos indolem, vel ad aliam humanitatis partem spectant: diuinitus omnia cogitata et reddita. Vtrique auctori summo carmina debemus, quibus vel, ad pietatis studium, diuinum Numen celebratur, vel amabilissimi Regis laudes cum felicitate Daniae coniunguntur.

Copulatum hic cum charissimi mariti nomine suum voluit sexus pulchrioris quondam decus, *Klopstockia*, cuius paullo post felici coniugio ereptae cineres et monumentum seruat vicinum nobis in Ottonis vico coemiterium. Transmiserat illa Hamburgo, vt videtur, ad editorem, epistolam, quam hic legimus, de feminarum more et cultu perelegantem.

Epistolarum aliquot ex genere morali et politico ingeniose pulchreque scriptarum auctor est *I. F. Barisien*.

Rei musicae scientiam politiori educationi vindicat, eiusque perficiendae rationem atque in rebus sacris vsum libellis quibusdam scite docteque persecutus est *G. B. Funke*, Abbatis Bosii de Poësi et Pictura gallice differentis interpretis praestantissimus.

Vnius

Vnius libelli, quo de legum moralium vi et natura paullo subtilius exponitur, materiam sup-
peditauit celeberrimus *Bafedonius* noster.

Praeter auctores nominatos fuerunt, qui non edito nomine, bene mereri de opere publice vtili vellent: quorum hic insertas epistolas aliquot videmus.

In voluminis tertii praefatione, quae libellis quibusdam obiecta fuerant, diluit et infirmauit Editor summe venerabilis ea ratione, quae candidum eius pectus, moderationemque praeclaram decebat. In conclusione denique, hoc quasi decursu perfunctus lampada tradit Viro doctissimo, qui Danorum vernacula simile parabat institutum, edendo *Spectatore reipublicae patriae studio*.

In libello superiori XXI. p. 165 v. 22 legatur *quinquies* mille.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque eum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXIII.

DIE VENERIS, XIV. CAL. OCTOBR. clc lcccclxi.

HAFNIA. XI. SEPT.

Hodie in templo Spiritus s. primis religionis nostrae sacris initiabatur Iudaeus, annorum vigintitrium iuuenis. Nomen adsciuir Vollrathi Augusti. Ritum oratione sacra commendabat Hegelundus Vir summe reuerendus, explicando Zachariae capitis XIII commate I.

LIBVRNO. XXII. AVG.

Litterae Constantinopoli ad nos mari perlatae, de pactione * inter aulas Turcicam et Prussicam conuenisse, liquido confirmant. Iamque
Z condi-

conditiones eius comprobatae ** d. XXIII Jul. inutuo traditae sunt; quo die audientia facta ad purpuratorum aulae Turcicae principem *** accessit iterum perillustis a Rexin, Administer Prussicus. Pactum ipsum eiusmodi est, quo commercia amicitiaeque constabiliri solent: quo etiam nomine indicatum fuit administris extraneis. Eodem tempore Legati regis Prussiae titulum adsumsit Rexinius, fideique litteras **** tradidit.

* Tractat.

** die Ratificationen auswechseln.

*** Grosvezier.

**** Creditiv.

Quae de caede Constantinopolitana sparserant libelli Italici, ex litteris nostris falsa prorsus fuisse deprehenduntur.

Quae nuper exierat classis Turcica, ex Archipelagi insulis tributum coëgit: sed pestilentia dicitur tam grauitè conflictata, ut in nauibus nonnullis vix triginta homines numerarentur superstites.

LVTETIA PARISIORVM. VII. SEPT.

Proximo Iouis die, ex supremi regni senatus decreto, conscissus manu carnificis et combustus fuit liber, hoc indice, *Historiae sacrae et profanae Epitome, ab Horatio Tursellino contexta.* Hac ab editione remoti sunt numeri Romani cor. Conti-

nere iudicabatur et iuventuti instillare opiniones, regiae potestati, sacraeque summi Principis personae infestas.

Stanleio missus Londino cursor attulisse nuperrime dicitur Consilii, d. XXVIII. Aug. ibidem habiti, summam*. „Pittium ferunt significasse „Bussio, Datas esse ed Stanleium litteras, quae „aulae Britannicae definitam sententiam** ferrent. Quam si repudiare Gallia persisteret, „statim secuturum illud, vt Stanleius reuocaretur***.“ Sed rem in eum locum non deductum iri spes est: eo magis, quod grauiora non postulare in praesenti dicuntur Britanni, quam prius, cum Bellam insulam, Pondicheriam, Insulamque Dominici nondum tenerent. Ab aula nostra responsum iam esse, dicunt. Pacisue itaque, an belli consilia potiora sint, breui declarabitur.

* Resultat.

** Finalentschließung.

*** seinen Rappel erhalten.

LONDINO. VIII. SEPT.

Tandem aliquando, ex decem dierum navigatione, aduentu nos suo beavit, Regina tot votis expedita. Heri d. VII. Sept. mane, circiter horam quintam, Ansonus cum nauibus suis litori Haruicensi adpulsus est. Ipsa Princeps celsissima hora a meridie secunda exscendit. Nocte illa Withami, in villa illustrissimi Aber-

cornii, acta, hodie, praeterito Gronwico, hora post meridiem tertia, Iacobi palatium intrauit. Incredibile dictu est, quanta Regis, regiae gentis, aulae omniumque incolarum laetitia fuerit. Qua transeundum aduentanti erat, innumera- bilis praestolantium multitudo vias occupauerat. Londinum non attigit Serenissima; sed, vrbe sinistrorum praeterita, per Westmonasterium ad diui Iacobi deflexit. Ingentibus vrbs gau- diis, quam late patet, completur. Undique sclopetorum continui fragores; aeris, quid- quid est, campanitinnitus; splendidissimi ignes festi; nervorum tibiatarumque cantus; acclaman- tium denique ac gratulantium voces, gesticantis laetiae significationes produnt. Ipse Rex cum ardentissimi amoris testificatione Sponsam exce- pit. Itaque hoc vespere ipso celebratur in pa- latio Iacobitico connubium.

DRESDA. V. SEPT.

Interceperat nuper Kleiftius, Tribunus ho- stilis, cum equitatu suo Hungarico, Vlanorum nostrorum stationem extremam. Sed cum d. XXVI Aug. in agrum inter stationes aduersarias interiectum, frumentatum exiisset, illatum sibi haud lene detrimentum sensit. Amplius cen- tum et quadraginta de suis caecos vulneratosue, et octoginta captos desiderauit.

EX EISFELDAE AGRO. V. SEPT.

Osterodae Gallorum agmen venatores inuasit
Hanno.

Hannoueranos et Brunswicenses: eorumque complures deiecit, et qui pedites essent, cepit. Galli ad Clausthalum penetrarunt, neque dubium est, quin vltius progrediantur. Quia Lucknerum Hildesiam vsque fugatum, fama, sed incerta adhuc, refert.

HANNOVERA. XII. SEPT.

Galli haud longius sesqui milliarum spatio ab vrbe nostra abesse nuntiantur. Nuntio fidem conciliant qui hic propugnandi causa apparatus sunt. In foro disponenda curavit Magistratus instrumenta ad iaculandas aquas, si forte per obsidionem incendium excitetur: neque minus exciuium numero homines triginta adesse iussit, qui in templa transportent et recondant, quicquid seruari potuerit. Die crastino mane expectatur agmen Lucknerianum. Cum fidem dederit Serenissimus Ferdinandus, fore, vt intra biduum auxilio nobis adsit, animum quidem haud despondemus. Quam diligentissime instruitur horreum omni cibariorum genere in hebdomadas sex. Ante portam Aegidii hortos amoenos haud aequis oculis conspiciamus destructos: quorum nunc loco vinea militaris * facta est. Forte quae Broglius agit, ab imperatorio consilio proficiscuntur potius, (nimirum vt accessu suo exercitum nostrum loco mouear) quam ab expugnandae vrbis proposito.

* ein bedeckter Gang.

STRALSUNDIA. X. SEPT.

Colbergae obsidionem acriter vrgeri, non vnus nuntius confirmat: Romanzouii quoque agmen propius accessisse ad dextrum cornu hostium, cui praeest Dux Würtenbergicus: hunc propterea stationum principum nonnullas iam subduxisse*: intercludi Colbergam communione cum Sedino: denique ex Wollina insula agmen quinquies mille amplius Suecorum cum Romanzouiano se coniuncturum.

* Vorposten einzichen.

RES LITTERARIAE.

Nulla temere est litterarum pars, quae nostra memoria diligentius excolatur disciplina naturali. Neque enim vniuersa solum capita eius et genera tradunt naturae interpretes; sed singulas etiam partes accuratius inquirunt. Recte quidem meritoque. Nam post immortalis Dei cognitionem, quae hac ipsa disciplina amplificatur, nulla est neque tam cognata naturae hominum, neque eorum discendi cupiditate magis digna. Vtramque praeclare munere studioque suo coniungit Vir summe reuerendus atque celeberrimus, cuius hic opusculum commendamus.

Iacobi Christiani Schaeffer, Sereniss. ac Potentiss. Regis Daniae et Norvegiae a Consiliis, Philosophiae Doctoris, Gymnasii academ. Altonani Professoris honorar. Eccle.

Ecclesiae euangel. Ratisbon. Ministri, Academiae Imperialis Roboretanae, Berolinensis, ac Bauaricae, Societis litterariae Duisburgensis, et Teutonicae Goettingensis, nec non Liber. art. Lipsiens. Socii, Epistola ad Regio-Borussicam societatem litterariam Duisburgensem, de Studiis Ichthyologici faciliiori ac tutiori methodo, adiectis nonnullis speciminibus, una cum Tabula aeri incisa, figuras coloribus suis distinctas exhibente. Folia 3. in 4.

In piscium naturam variaque genera tametsi laudabili studio inquisuerint Willugby, Artedi, Linnaeus et Kleinus : longe tamen abesse a perfectione putat Schaefferus hanc historiae naturalis partem. Eius rei causas affert praecipuas tres. Primo nondum in piscibus factum est, quod in plantis praestitit Linnaeus: caremus enim adhuc philosophia ichthyologica. Quae enim in hoc genere ab Artedio edita sunt, quod imaginum caelo expressarum lumen non habent, vsui non satis accommodata videntur. Deinde neque ipsarum imaginum copia adhuc adest ea, qua vel vniuersae ichthyologia, vel diuersa eius systemata et classes illustrentur. Tabulae denique deficiunt, quae piscium partes potiores plene perfecteque exhibeant. His causis praecipuis alias etiam additas ab auctore in subiuncta adnotatione videmus.

Studium vero illud quo expeditius reddatur, partes piscium omnes suadet, ut coloribus, quos
natura

natura tribuit, suis repraesententur; harum deinde partium ut index tum communis, tum proprius conficiatur, cuius hic exemplum ponit; ut qui proficere velit, systemata illa tria, Artedii, Linnaei, et Kleinii cognita sibi satisque perspecta reddat. Kleinii quidem rationem ad quindecim classes reuocat p. 14 allatas. Haec omnia exponi Isagoge quadam ad Ichthyologiam expeditiorem optat, et hanc deinde ipsam subiungi.

Planissime vero consilium explicat suum caelati piscis, suisque coloribus picti exemplo. Is est, ex Kleiniano systemate, *Cyprinus cirrosus*, *squamis duplo vel plus maioribus quam primus, huc atque illuc nudus, cute duriore*. Edidit hic nouum specimen Vir eruditissimus sagacitatis, variis iam scriptis declaratae, qua naturae partes recens detectas peruestigat.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini; prostantque in tabernis, vno quilibet assc, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXIV.

DIE MARTIS, X. CAL. OCTOBR. clō IOCCXLI.

HAFNIA. XIV. SEPT.

Slesuico nuntiatur, Carolum, celsissimum principem Holsatiae Glücksburgensem, anno aetatis quinquagesimo sexto, cum haud diu decubuisset, vitam cum morte commutasse.

Heri Theodori nomine insignata navis, ex Islandia redux, prope litus nostrum in ancoris constitit*. Falcones illa centum et tres attulit. Eodem fere tempore aliam etiam nauem ex eadem insula vidimus reducem.

* legte sich auf hiesiger Rhede vor Anker.

Aa

LVTE

LVTETIA PARISIORVM. V. SEPT.

Ex mensibus aliquot in Delphinatu congregatur merces vetitas importantium manipulus*: qui ad ducentos auctus dicitur, vario armorum genere, duce quoque callido, et ad audendum proiecto, instructos. Globus est sceleratorum, illius, quem famosus pridem Mandrinus collegerat, valde similis. Sed ea iam fiunt, quibus breui disiiciatur.

* eine Bande von Contrebandiers.

LIPSIA. VIII. SEPT.

Discesserat hinc, hebdomade ineunte, agmen Gallicum Labadii, tribuni, ad exercitum Henrici, Prussiae principis, ducendum. In itinere, orta militum seditione occisus fuit summus excubiarum praefectus*, et ex reliquis complures vulnerati. Quo facto Altenburgum se conferre ad communem Imperii exercitum instituit agmen illud, vna cum tormentis: Tribunus et Praefectorum nonnulli iter ad Prussos continuarunt. Missa est hinc de praesidio nostro valida manus, quae seditiosos consequatur: iamque haud procul Altenburgo acriter pugnatum esse dicunt.

* der Major.

Qui ex Silesia nuntii veniunt, de belli calamitate omnes queruntur. Lignitium dimidia parte igne consumtum, reliqua direptum fertur. Fuga sibi consulentes familiae bene multae sua, quae moueri possunt * in Lusatiam asportant.

* ihre Mobilien.

Res

Res monetalis diligentissime agitur, multa-
que a praesidii praefecto ad defendendam urbem
parantur.

Torgaviae munitionibus, fama est, bina a
Prussis noua opera adiungi.

MAGDEBURGO. XV. SEPT.

In summam rerum maximarum expectatio-
nem hostes adduxerat Aultriacorum cum Russis
coniunctio: verum spei non respondit euentus.
Die mensis quinto castra adhuc sua inter Striga-
uiam et Würbenum habuit Heros augustissimus,
omnibusque hostium copiis ita obstitit, vt neque
imperum tentare, neque omnino hostilia facere
auderent. Quin certissimis auctoribus compe-
rimus, exercitus Russici impedimenta die IX
Sept. haud procul Steinauo Viadrum rursus
transuecta fuisse; neque minus constanter ex
Silesia nuntiatur, magnum Russorum exercitum,
duce Butturlino, summo castrorum praefecto,
Viadrum versus mouisse.

EX AGRO BRANDENBURGICO. XIX. SEPT.

Platenius, summi ducis legatus*, qui cum ali-
quot militum millibus ad disperdenda, quae Russi
in tractu Posnaniensi habebant, horrea missus a
Rege fuerat, eorum tria prorsus euertit. Ea
re potissimum motus Russorum exercitus ma-
gnus, trajecto Viadro, Poloniam repetit, prin-
ceps illud, quod Posnaniae est, horreum, si fieri
poterit, tuiturus.

* Generallicutenant.

In Pomerania nuper fortuna minus prospera
 vñ sumus. Agmen Russorum numerosum, quod
 in agro Treptouiensi constitit, profligare in-
 stituebat Wernerus, summi itidem ducis vicarius,
 cum aliquot desultoriorum turmis*, tribusque
 peditum cohortibus**. Sed, quod numero ni-
 mium quantum superiores erant hostes, hunc
 impetus exitum habuit, vt et Wernerus ipse in
 hostium potestatem redigeretur, et tormenta
 quaedam amitterentur.

* Escadrons Dragoner.

** Bataillons Infanterie.

Colbergam etiam nunc tormentis acriter ver-
 berari, accipimus.

RES LITTERARIAE.

*Soterion augustissimo Danorum Regi FRIDERICO
 QUINTO e suggestu academico Christianei in publica
 panegyri a. d. XXXI Martii a. r. f. cdo MCCCLXI dictum
 a Godofredo Schütze, f. Tocol. Doct. et Prof. ff. Senat.
 sacr. reg. adfess. academiae Scient. Hafniens. Beolinenf.
 et Parisicenf. Sodali. Altonae prostat in bibliopolio Dav.
 Iversenii. 2 plag. in 4.*

Iam pridem cognita fuit auctoris summe ve-
 ner. et celeberrimi, etiam in hac disciplinae ele-
 gantioris parte, facultas. Haud facile praeberi
 canendi materia poterat, quae heroici carminis
 spiritum, et Poëtae in commouendis animis vir-
 tutem magis exposcere videretur, quam haec
 ipsa;

ipsa; quae et de nato Regum optimo, et de reddito eodem ac restituto cum civium congratulationibus Musarum iubila coniungebat.

In libris, quibus studiosi iuvenes ad solidiorem linguae cognitionem ducuntur, eminet sine dubio bonum lexicon, hoc est, eiusmodi, quod primo recte eleganterque interpreteretur verbum singula, tum in formulis loquendi coniuncta; deinde satis copiosum sit, nec quaerentem facile destituat. Vtraque dote commendari in primis conveniebat lexica linguarum veterum; quod adhiberi in his viui interpretes nequeunt. Sed neutram fere habebant quae ad Graecam linguam iuuenibus plerumque proponebantur, Schreuelianum et Hederichianum.

De postremo hoc ut conqueri amplius non possit, effecit iam ante annos aliquot accurata doctrina et diligentia viri inter Germanos in hoc genere facile principis. *Græcum Lexicon manuale tribus partibus constans, hermeneutica, analytica, synthetica, primum a Beniamine Hederico institutum, post repetitas Sam. Patricii curas nunc auctum myriade amplius verborum innumeris vitiis repurgatum, plurimisque novis significatibus verborum locupletatum, cura Io. Augusti Ernesti. Lipsiae in bibliopolo Joh. Frid. Gleditschii MDCCLIV. Forma 8. mai.*

Duram fuisse, taediique plenam Lexici illius emendandi locupletandique prouinciam facillime iudicabit, quicumque hoc exemplum cum ante editis, contulerit. Neque enim is erat, vel Hedericus, vir cetera doctus et laboriosus, qui Lexicon Graecum satis bonum instituere; vel Patricius, Britannus, qui perficere illud posset. Id quod de utroque satis probat praefatio Ernestina. Sed audiamus eam potius, quid praestitum sit, enarrantem.

In parte prima correxit vir eruditissimus, si quid parum vel recte, vel accurate, vel perspicue scriptum esset in significationibus vocabulorum tradendis. Tum in verbis, quae Grammatici proprie dicunt, operam dedit primum, ut actiua et media, etiam tempora interdum, ex usu optimorum scriptorum, distingueret, deinde ut significationes in vocibus, quae non unam rem denotant, digereret diligentius, et quoad fieri posset, a propria et prima significatione, quomodo ceterae ducerentur, ipso ordine indicaret. Auxit etiam significationum numerum e suis aliorumque obseruatis. Sed maxime in hac parte laborauit hoc, ut accurate exponeret verba e praepositionibus composita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum stultia accusanda est, tribuentium interdum praepositionibus aliquam vim, ubi ex usu loquendi veterum nullam habent, aut falsam adeo, aut ita exprimentium, ut nemo intelligere possit. Denique ipsis verbis
locu-

Iocupletare hoc Lexicon studuit. Additamenta Patriciana auxit iis, quae e suis lectionibus notata permulta habebat, item quaecunque viros doctos, in his Reimarum, V. cel. (in Dionem Cassium indice) indicare repererat nondum in Lexicis prodita esse. Adhibuit denique Dan. Scotti appendicem ad Thesaurum Stephani Londini 1745 duobus voll. in fol. ad quam se castigationes editurum promittit. Sic verborum decem millium summam expleuit.

In altera parte, quae in resoluendis vocabulis versatur deleri curavit per idoneum virum ea, quae nemo vel quaerat, vel quaerere debeat.

Tertiam partem quae Latinarum vocum interpretationem graecam sistit, plane sublatam volebat vir prudentissimus: et sustulisset, nisi intercessissent librarii, qui eam rem suis rationibus putarent obsuturam, quod in scholis multis eius usus esset. Sed ita cessit horum voluntati, ut totam hanc partem intactam relinqueret. Quem librarii commemorabant, usum exagitat merito. Sed locum hic ipsum legi iuuerit.

„Audio sane, esse hoc adhuc in nonnullorum
 „institutis, ut tirones scholasticos iubeant sub-
 „inde latina graece vertere, aut Epistolas, Ora-
 „tiunculas, Carmina, graece scribere: esse etiam,
 „quod multo magis mirere, qui hebraice. Rem
 „agunt boni viri, ut lenissime dicam, perinutilem
 „et

„et absurdam: non tam propterea, quod grae-
 „ce scribendi facultas nullum hodie vsum habet,
 „quamquam hanc quoque ob causam, quam
 „quod ab hominibus istius aetatis, tam parum
 „in legendo versatis, qui plerumque nil nisi ad
 „verbum interpretari perpauca didicerunt, qui
 „graecae linguae genium nullo modo cogni-
 „tum habere possunt, ab his, inquam, quod vel
 „bonum, vel mediocre, ac non stultissimum sit,
 „effici nihil potest. Attulerunt aliquoties iuue-
 „nes e Scholis in Academiam hanc delati, talia
 „graecae orationis specimina: in quibus alia non
 „intelligebam, quae autem intelligebam, ita et
 „sententiis et verbis vitiosa atque inepta reperie-
 „bam, ut risum non magis tenere possem, quam
 „Erasinus tenuisse traditur, cum Epistolas obscu-
 „rorum virorum primum legeret: cum interea
 „isti se valde beatos crederent, et bene graece
 „scire putarent. Quare omni modo rogandi
 „sunt magistri, ab Inspectoribus autem scholarum
 „cogendi, ut illud tam inutile, tam noxium in-
 „stitutum dimittant, et tirones potius graecis
 „scriptoribus melioribus legendis et accurate
 „cognoscendis exerceant.“

Ceterum nitide exscriptum est hoc Lexicon
 Lipsiense. Litteris minutioribus effectum,
 ut manualis nomen tueatur.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti,
 foras dantur singulis hebdomadibus binis prostantque in ta-
 bernis, vno quilibet assse, venales. Extranei, quibus repre-
 sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
 cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXV.

DIE VENERIS, VII. CAL. OCTOBR. MDCCCLXI.

LONDINO. XI. SEPT.

Die huius mensis octauo, hora post meridiem tertia, in viuarium S. Iacobi * delata Sponsa regia a Duce Eboracensi * * excipiebatur. Ante horti regii portam cum descendisset, obuiam ei properabat Rex: quem cum flexo genu venerationi vellet, amplexabatur eam augustissimus, manuque adprehensa per scalarum gradus in palatium deducebat, ad sumendum cum gente regia, quae istuc conuenerat, prandium. Quo finito, relictoque confessu vesperi circiter sextam, ad celebran

Bb
bran

brandum connubiale sacrum conuiuæ vestiebantur.

* in St. James's Park.

** Herzog von York.

Sollemni post ordine ad facellum regium, hora nona, procedebatur. Praeuntibus centum et viginti matronis illustrissimis splendide ornatis, Sponsam comitabatur Dux Eboracensis. Sponsae latus vtrumque claudebant virgines, Ducum filiae, sex. Eius extremitates vestis excipiebant * virgines aliae decem, Comitum filiae. In facellum delatam sequebatur Rex ipse. Ad altaria cum accessisset par augustissimum, consecrandi caerimoniani ministrabat Cantuariæ antistes **. Sponsae parentis vicem exhibens cellissimus Cumbriae Dux Sponso eam regio tradebat. Sub tegmine pensili *** confederant Rex et Regina, imposito capiti insigni regio. Ex aduerso in sella honoraria ****, sedebat Regia Walliae Princeps, in sellis sine pluteo et brachiis ***** reliqua gens regia; ceteri sub-selliis utebantur.

* die Schleppe tragen.

** Erzbischof von Canterbury,

*** unter einem Himmel,

**** Lehnstuhl.

***** Tabourets.

Finita, circiter decimam, caerimonia, postquam iactando tubulo igniuomo * signum esset datum,

datum, quaecunque in viuario, vrbisque turri
 ** disposita erant, tormenta excutiebantur.
 Coena hinc a Rege et Regina, genteque regia
 et aulae Proceribus ad horam diei primam du-
 cebatur. Incredibile dictu est, quam splendide
 omnia, quantoque magnificentiae adparatu ador-
 nata fuerint.

* Rackete.

** Tower.

Postridie is erat aulae cultus conuentusque*,
 quo nemo temere splendidiorē viderit. Ade-
 rant Bussius, Galliae legatus, ceterique Admi-
 nistri extranei. Superabatur etiam, quae pridie
 conspecta fuerat, vestium magnificentia. Suc-
 censis lampadibus, et Regis palatium, et aedes
 per urbem omnes illustratae erant; cunctisque
 vicis festi collucebant ignes. Noctu sequebatur
 celebritas saltatoria**. Choreas cum sorore Au-
 gusta ducebat *** Dux Eboracensis.

* Cour bey Hofe.

** Ball.

*** den Ball eröffnen.

EX EADEM VRBE. XV. SEPT.

Nuper in consilio sanctiori subscribendo no-
 mine suo confirmavit Rex augustissimus man-
 datum, quod in precationibus publicis, post-
 quam supplicatum pro Rege fuerit, Reginae
 quoque salutem Deo commendari iubet.

Iussu quoque regio die XII sollemniū praeconum vocibus, inter tympanorum tubarumque concentus, declaratum in vrbis vicis maioribus fuit, die mensis huius vicesimo secundo futurum, ut vna cum Rege, imposito diademate inauguraretur regia coniux Charlotta.

Ex litteris Hispanicis, in dies magis magisque confirmare studebit Rex catholicus, quam adhuc cum aula Britannica amicitiam gessit.

VESALIA. XVI. SEPT.

Sobisii copiae, postquam per aliquot dies conuicuerant, ex die mensis huius duodecimo mouere coeperunt. Prima quidem acies hodie mane, Condatis * Principis ductu, statim prope Recklinghusium relictis, Tremoniam ** obtinet. Si famae credimus, primo quoque tempore ad oppugnandam Hammonam accedent Galli.

* Priatz von Conde.

** Dortmund.

HANNOVERA. XVIII. SEPT.

Vt nunc quidem rerum status est, omni cura prouideri debet, ut ne Hamelae quidquam desit eorum, quae ad victum, ceteraque vitae subsidia pertinent. Numerosum enim in ea vrbe atendum est praesidium. Itaque eo ut omnis generis cibaria conuehantur, laniis, lixis, mercatoribusque immunitates varias publico illustrissimi Consilii edicto propositas videmus.

HAM-

HAMBURGO. XXIII. SEPT.

Heri, quae apud nos versatur Societas mercatorum Anglicana, diem, Regis et Reginae Magnae Britanniae inauguratione festum celebrabat. Intererant laetitiae, praeter Administros extraneos, ex Magistratu delegati. Prandio inter sollemnes salutationes peracto, festiucorum ignium spectaculum vesperi praebebatur, Soncini, praestantis architecti, artificio comparatum.

RES LITTERARIAE.

Quae in sacro codice hebraeo carmina leguntur, quod a ratione reliquarum gentium poetica discedunt, occasio enata est eruditis inquirendi in naturam poeteseos hebraeae. Varias de hoc argumento opiniones, ipsamque argumentum erudite persecutus est praestantissimus Carminum Davidicorum interpres vernaculus Io. Andreas Cramer, Vir summe vener. postremis disputationibus parti Psalmorum primae subiectis. In illam rem diligentius reliquis inquisivisse videntur duo Britanni: quorum alter, *Franciscus Nave*, Londini a. 1736 sententiam suam, edito Psalmorum David. libro, exposuit; alter, *Robertus Lowth*, maiori etiam eloquentiae et eruditionis adparatu Oxonii a. 1753 edidit *de sacra poesi Hebraeorum praelectiones academicae*, quibus metricae Harianae consutationem subiecit. Lowthianum opus, splendide editum, quoniam magno pretio constabat,

minori forma edere iam ante annos tres cepit Göttingae *Io. Dau. Michaelis*, Professor Georgiae Augustae celeberrimus: suisque adnotationibus et additamentis, ut Oxoniensi exemplo hoc Göttingense longe praestet, effecit. Huius libri ita instructi et ornati cum pars prior comparuisset, mirifica expectatio commovebatur posterioris, quam nunc inter medios belli strepitus a viro eruditissimo perfectam videmus. Ambae partes duo alphab. cum dimidio fere complent.

Requirebatur ad librum ita adornandum vir eiusmodi, qui et solidam linguarum orientis scientiam haberet, et vim omnem poëseos non sentire tantum, sed exprimere ipse, et carmine reddere posset. Ab utraque facultate qui aequè instructus sit, atque eruditissimus Michaelis, novimus neminem. Coniungit ille cum amplissima orientis litteratura, gentilicio decore, proprias ingenii politissimi, omnique elegantiori doctrina exculti virtutes, eumque divinae artis usum, ut in praestantissimis poëtis dudum numeretur. Plenissimam eius rei fidem faciunt adnotationes, tum illustranda ratione Lowthiana, tum vero emendanda, nonnunquam etiam refellenda. Utraque dote Anglum superat: sed maxime linguarum cognitione, et subtili illo, accuratoque pulchri iudicio.

Quo tempore prima operis pars edebatur, Lowthium putabat iam fato functum esse: qua
re

re fiebat, vt sententiam de multis suam liberius, quam alias facturus fuisset, proferret. Postea in viuis adhuc asse auctorem rescivit. Itaque in partis secundae praefatione eum alloquitur ipsum, veluti lectorem adnotationum, eumque praecipuum et principem. Factum esse illo errore, facete addit, vt ipse nunc posteritatis de opere ipsius iudicio interesse queat. Quod sane eiusmodi futurum est, vt minime reformidandum videatur.

Praelectiones Lowthi sunt quatuor et triginta: quae vel de interiori Poëseos natura exponunt, vel externam hebraeae formam persequuntur. Quae in margine subiectae sunt doctissimi editoris notae, harum paucissimae in refellendo versantur, longe plurimae auctoris sententiam novis cogitatis, selectisque exemplis illustrent, nonnullae ad linguae et grammatices rationem paullo propius pertinent. Praeter notas illas, disputationes nonnullas Lowthianis suo loco inferuit, quibus ea pertractat, quae ampliora videbantur, quam vt notis concludi possent. Harum quatuor numeramus. *Prima* de imaginibus carminum sacrorum ex mythologia poetica arcessitis praecipit. Atque illa parti primae addita est. *Alter*a earundem sententiarum diuersis vocabulis repetitarum vsum hermeneuticum definit, *Tertia* Psalmos vicesimum nonum et sexagesimum octauum interpretatur, quibus (vtri et decimo octauo) insignem quandam prae reliquis sublimitatem tribuit. *Quarta* liber lobi vera-

verane historia, an ficta narratio sit, inquit, eiusque simul aetatem, consilium et argumentum declarat. Desideramus tamen hic doctissimi Michaelis disputationem de poëseos orientalis ingenio; cuius, latine conuertendae spem nonnullam fecerat.

Quae in explicandis Poëtis adhiberi subsidia possunt ex philologia, critica, historia, geographia, physica cet. depromta, ea hic ad declarandam carminum, tum vniuersæ, tum singulatim, pulchritudinem ingeniose et diligenter adhibitae animaduertimus. Multis inde locis ante minus intellectis lumen illatum est clarissimum. Quam persequendi pulchri rationem si ad poëtas Graecos Romanosque transferre aliquando vellet sagacissimus Michaelis, meliora inde ornamenta sine dubio accessura essent auctoribus classicis, quam adhuc ex splendida forma chartaeque nitore eorum plurimi habent. Atque spes nonnulla est fore, ut ingenium excellens diligentiamque eo conuertat Vir in Romana lingua versatissimus. Certe demandatum ei esse accepimus, ut, dum vacat eloquentiae munus, de poëtis Latinis aliquem suis praelectionibus illustret. Idem in auctore Graeco facturus dicitur Heilmannus, sanctioris disciplinae Doctor, veterisque Graeciae interpretis celeberrimus.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinq; eum dimidio, monetas Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXVI.

DIE MARTIS, III. CAL. OCTOBR. MDCCCLXI.

HAFNIA. XXI. SEPT.

Coldingam ex aula nostra prospero itinere delati sunt serenissimi Hassiae Principes. Quorum heri mater ibidem expectabur regiae celsitudinis Princeps, Landgrauii coniux, Zella veniens.

PETROBURGO. I. SEPT.

Proximo Solis die, qui mensis Augusti tricesimus erat, relicto Peterhouio, Augustissima Imperatrix urbem, hiemis receptaculum, repetiit. Aduentantem excussa in castello, et militiae navalis praetorio * tormenta salutabant.

* Admiralität.

Cc

Lon.

LONDINO. XVIII. SEPT.

Quod paucissimi tam cito futurum putabant, iam euenisse fertur, vt Bussio in Galliam, in Angliam Stanleio reuertendum sit. Ille quidem modo valere iussit Pittium. Quin iam instructus esse lembus * dicitur, quo Caletum ** vehatur. De pacis conditionibus quae inter Pittium et Bussium acta sunt, publico scripto ab aula nostra aiunt expositum iri, vt, aequane an iniqua postulauerimus, orbi vniuerso pateat. Neque tamen illo Legatorum discessu omnes de pace deliberationes incidentur. Nec vero iam discessit Bussius.

* Schalupe,

** Calais.

EX AGRO HANNOVERANO. XIX. SEPT.

Nisi primo quoque tempore contuenerint pacis conditiones, propediem futurum videtur, vt grauissima inter copias foederatas et Gallicas pugna decernatur. Ad eam omnia iam praeparari a Ferdinando, auctoribus non contemnendis accipimus.

EX MEGAPOLITANIS. XXI. SEPT:

Die XVI. qui Gustrouii fuerant Sueci, trecenti Wismariam abierunt, equos, quibus instrui turmae possent, ad exercitum comitaturi*.

* die Remontepferde zu escortiren.

ALTONA. XXIX. SEPT.

Die mensis huius vicesimo quarto Guelpher
byrum

bytum * accessit Clofenius cum octies mille Gallis magnoque tormentorum adparatu. Urbis praesidium, bis mille milites sunt, ut se dederet, postulauit. Quod cum futurum omnino negasset Stangius, praefectus, munimenta acriter verberare globulis coepit. Nitrato quidem puluere farti iam centum et quinquaginta iniecti erant. Zellam interea concessit una cum cellissima gente, sereniss. Dux Brunsvicensis. Ex die XXV. Hannouera portas habuit clausas. Sobisianus exercitus magna vi in Westphalam progreditur.

* Wolfenbüttel.

RES LITTERARIAE.

Die XXV Sept. in Christianeo academico praelectionibus aestiuus finis imponebatur disputatione auctumnali. *De origine idearum exercitationem philosophicam secundam* publicae eruditorum disquisitioni exponebant Praeses D. Godofredus Prose, Philos. atque Mathes. Prof. P. Christianei h. a. Director, atque Respondens, Ioannes Henricus Fabricius, Berne-Delmenhorstianus. Ex officina Burmesteriana, 4to.

Delatus erat Vir summe ven. in prima de origine idearum exercitatione ad trinitatem Platoniam. Itaque hic primum docet, qui illa de ideis somnia cum patefacta nobis diuinitus doctrina sanctoque diuinæ Triadis mysterio comparent,

parent, quantopere vel in optima fide fallant, non Platonem ipsum, sed Platonicos iuniores secuti. Deinde reliqua de ideis obiectivis, scilicet sensu physiologico sumtis, excussurus, philosophorum, qui a scholis ad maiores ecclesias erectis, *scholastici* dicti sunt, famosa de rerum formis atque ideis certamina componit, ex sanioris philosophiae principiis. Accurate hic versatur vir solide doctus in quaestione subtili tum tradenda, tum iudicanda, eaque perspicuitate, quam in praelectionibus ipsius insigni cum fructu suo praedicare auditores solent.

In fine, praeter *additamentum miscellaneorum positionum*, sunt congratulationes, quibus Fabricium, ingenio nobis et animo amabilem, prosequuntur, qui in contrarias partes disputabant, iuvenes ornatissimi, C. W. Deutsch, I. Zoëga, A. A. Thieffen.

Laudauimus libello superiori XXV Lowthum de poësi Hebraeorum differentem. Laudanda etiam est Musa Lowthiana. Ita nobis placuit redditum ab ea carmen triumphale Israelitarum, quod Iesaiæ Cap. XIV 4-27 legitur, ut cum celeberrimo editore, qui in Relationum Götting. fasciculo decimo iudicium de illo opere tulerat, non dubitemus affirmare, aut poetici adflatus omnino exsortem esse, aut latina non intelligere, si quem illud non delectet, lectumque iterum legere iuuet.

Ergo

Ergo insolentis corrui Imperi
 Insana moles? occidit urbium
 Regina victrix, nec subacto
 Effera iam dominatur orbi?

Fastus tyranni contudit impios
 Iehota vindex, sceptraque ferrea:
 Qui verberare haud vnquam remisso.
 Fregit atrox populos gementes.

Nunc ipse diras iure subit vices.
 Pacata tellus vndique gaudio.
 Exsultat effreni, et solutos
 Ingeminat sine more cantus.

Secura summis stat Libani in iugis
 Ridetque cedrus: sicne iaces ferox?
 Iam nemo saeuam, te iacente,
 Per nemorum dabit alta stragem.

Te propter imis concita sedibus
 Nigrantis Orci magna fremit domus:
 En! luce defunctos tyrannos
 Sceptrigeras solis ab altis.

Exciuit umbras, hospitis in noui
 Occursum euntes. Tene etiam, occupant,
 Te viribus, te luce cassum
 Conspicimus, similemque nostri?

Orbumque fastu? non comitum frequens
Deducit ordo: non tuba, non lyrae
Concentus; at squalentis Orci
Nox premit et taciturnus horror:

At turba circum plurima vermium
Fervat, pererrans membra licentius,
Foedumque tabo diffuentes
Laeta cohors populatur artus.

Vt decidisti coelitus agminis,
Eoe, clarum fiderei decus!
Vt decidisti, qui domabas
Victor ouans populos trementes!

Nuper minatus: scandam ego nubila;
Stabo Sionis culmine in arduo
Sublimis, et qua spectat Arcton
Arce sacra solium locabo:

Subiecta calcabo astra, premens polum,
Terramque torquens numine, par Deo.
At dura te leti profundo
Vis cohibet barathro iacentem.

Ac forte quisquam conspicit auio
Deforme corpus litore: stat diu
Incertus, admotoque pronus
Lumine, te propius tuetur.

Mox

Mox infit: hic est, quem fuga, quem pauor
Praecessit? hic, quem terricolis grauem
Strages sequuta est vastitasque? hic
Attoniti spoliator orbis?

Indigna regum colla graui iugo, et
Duris catenis subiicere insolens,
Lateque diffusa ruina
Per laceras equitare gentes?

Reges, tyrannique, et validum ducum
Manes superbi, non sine gloria
Conduntur omnes, et repositi
Sedibus in patriis quiescunt;

At te supremis mortis honoribus,
Vili carentem munere pulueris,
Inter cadentum turpe vulgus
Sordidum et indecorem sepulcris

Egere auitis: te, quia patriae
Tuisque iniquum; te, quia gentibus
Fatale portentum. Malorum
Nullus honos cineres sequetur;

Poena immerentes ob patrium scelus
Natos manebit. Funditus impiam
Delete gentem, ne superbos
Proroget vltcrius triumphos:

Nam-

Namque ipse confurgam, omnipotens ait,
Et nomen exstinguam Babylonium,
Stirpemque, natosque, ultimasque
Reliquias generis nefandi;

Urbemque diris alitibus dabo
Ferisque habendam: vasta teget palus
Demersam, et aeterno profunda
Obruet exitio vorago.

Dixit sacramentum inuiolabile
Iehoua: sic stat consilium; hic tenor
Fatigue non mutandus ordo,
Terminus hic stabilis manebit:

Frangam superbas montibus in meis
Vires tyrannorum; eripiam truci
Iugo laborantes, meorumque
Ex humeris onus amouebo.

Iehoua dixit: quis dabit irritum?
Gentes in omnes hanc Pater en! manum
Extendit: extentam Iehouae
Quis poterit cohibere dextram?

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti,
foras dantur singulis hebdomadibus bini; prostantque in ta-
bernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus reprae-
sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
eum dimidio, monetæ Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXVII.

DIE VENERIS, VI. NON. OCTOBR. MDCCCLXI.

LVTETIA PARISIORVM.
XXV. SEPT.

Die XV Lunaeuilla profectus Versali-
as prospere aduenit Stanislaus
Rex, Ducatum Lotharingiae
et Barrensis dominus. Postri-
die eius diei Princeps a Galli-
czin, Augustissimae Russorum Imperatricis cum
auctoritate legatus *, facta audientia, discessus
caussa vltimum conueniebat ** Regem, Regi-
nam, Delphinum, et reliquam gentem regiam.
Adelaida et Victoria, Principes regiae, die XXIV
Aguas Plumbarias *** relinquent, huc rediturae.

* bevollmächtigter Minister.

** hatte seine Abschiedsaudienz.

*** Plombieres.

Dd

Quae

Quae pacis reconciliandae spes erat, ea omnino discessisse videtur. In eius locum successit, omniumque animos occupavit prosequendi, quanto adparatu poterit, belli cura. Per hosce dies ab aula sua litteras accepit Stahrembergius Comes, legatus regius et imperatorius, quarum die proximo copiam fecit Duci a Choiseul. Qui simul significasse dicitur, augustissimae Reginae imperatrici ita iam prouisum esse, vt, si huius anni expeditione nondum repressae viderentur opes Prussicae, futurum, vt aestate, proxima ad eas accidendas maior etiam vis adhiberi queat.

Diremtae sunt quae inter Imperatorem Turcicum et Equites Melitenses exstiterant, controuersiae. Erant illae de restituenda naue praetoria. Quod cum durum visum esset Meliten-sibus: redemptam Rex nauem Turco reddidit. In ancipiti grauique periculo versabatur res Me-liten-sis. Quae contra hostem parabatur defen-sio, longe minor futura erat, quam quae vi Turcicae, siquidem initio prorupisset, sufficeret propulsandae. Ex eo autem tempore omni opere firmata sunt insulae propugnacula: praesidarii etiam ad vices mille amplius aucti.

VINDOBONA. XVI. SEPT.

Die XIII memoriam obsidionis Turcicae, qua a. 1683 auspiciato liberata fuit haec imperii se-des, sollemni ritu celebrauimus. Ex arce Schön-brunnensi in templum aulicum Augustiniano-rum

rum se conferebant Imperator, Regina imperatrix, Principes imperatorii bini, Iosephi Archiducis coniux, et celsissimae principes quatuor natu maiores. Inde ordinis sacri, tam superioris, quam inferioris, pompa, comitante Legato pontificio, magnoque nobilium ex aula et prouinciis numero, ad S. Stephani procedebat. Intererant ibi Augustissimi orationi sacrae sollemnique ad altaria supplicationi*. Peracta re diuina, terna militis praesidiarii excutiendis sclopetis salutatio fiebat, terque audiebatur tormentorum in aggeribus fragor. Finitis caerimoniis, aula campestri ornatu**, nobilium stipata cohorte Schönbrunnense palatium repetebat. Vesperi comoediae Gallicae opera dabatur.

* dem Dank- und Lobamte beywohnen.

** in Campagnestaate.

PASSAVIO. XVIII. SEPT.

Eorum, qui in spem venerunt consequendae infulae* Passauiensis, confidere prae reliquis debere videtur Celsissimus Poloniae Saxoniaeque princeps Clemens: eoque magis, quod aula imperatoria ipsius studere dignitati perhibetur.

* Bisthum.

STVTGARDIA. XII. SEPT.

Institutum hic a serenissimo Duce videmus Pictorum, sculptorum et architectorum academiam: cuius Tutor ipse ac Protector esse voluit. Conuentibus obeundis destinata sunt quaedam

noui palatii conclauia. Quicquid ad Academiam rei grauioris pertinet, de eo ad Protectorem referet curator primus Bilfingerus, Serenissimi a consiliis regiminis. Artificum, qui serenissimo Duci operam suam condixerant, praecipui senarum academicum constituunt. Ex illis sexto quoque mense deligitur Rector. Iidem binis quotidie horis publica opera et gratuita picturam linearem * docent. Tironum classes duae sunt: altera eorum, quibus vel e gypso facta, vel alia ad imitandum exemplaria proponuntur; altera eorum, qui ex natura ipsa viuoque exemplo veritatem in simulacrum transferunt. Quotannis die sereniss. ducis natali, praemia distribuentur. Mensibus vero singulis semel quidem certe celebrandi sunt conuentus ordinarii. Peculiare quoque sigillum Academiae tributum est. Denique alii etiam, sociorum nomine, adscribi Academiae possunt.

* Zeichnen.

RATISBONA. XXI. SEPT.

Concilii Augustani spes extenuatur, et tantum non euanesce ad tempus aliquod videtur. Administer quidem Prussicus, Liberbaro a Plotho, quos Augustam Vindelici miserat, equos huc reduci iussit. Complura etiam vehicula Seyleri Comitis, aulae Vindobonensis cum auctoritate legati, supellectilem inde revexerunt. Huius coniux Vindobonam propediem petet: vnde argumentum ducunt, fore ut maritus ibidem aliquam diu commoretur.

EX

*EX AVSTRIACORVM PRAETORIO FREYBUR-
GENSI. XIII. SEPT.*

Ex quo discesserunt Russi, nihil apud nos magnopere contrigit praeter hoc, quod Draskowitius Weydendorffium versus cum agmine suo mouit; Luczinskius autem ad communem imperii exercitum reuertit. Hesterno die castra communita reliquit Rex Prussiae ita, ut paullo nunc propius a nobis absit.

EX TRACTV VIADRINO. XXVIII. SEPT.

Novissimus ex Silesia nuntiis si fides habenda (neque enim ea satis praestari potest), Saxoniam versus mouere coepit Austriacorum exercitus; eodemque sequi discedentem cogitat Prussiae Rex. Interim in Silesia manebit agmen Czerlicheuianum.

EX VISVRGIS VICINIA. XV. SEPT.

Holtzmindae adhuc degit Broglius, ibique Visurgim transiturus putatur. Spörkii copiae, seruandi hostis causa, ad Huxariam pariter consistunt.

Ante dies aliquot Brunsvicensium equites Ungari interceperunt magni pretii ad cultum elegantioremerces*, quae aliquo transportabantur. In illis ducenta ex auro erant horologia.

* Galanteriewaaren.

ALTONA. II. OCTOBR.

Vera fuerunt, quae de Clofeniana ad Guelpher-

pherbytum expeditione nuper referebantur. Per horas quatuor urbem verberarunt Galli. Quam cum defendi fortiter intellexissent a Stammero, summi ducis vicario; eodem, quo venerant, die retrocesserunt.

RES LITTERARIAE.

Eam inter eruditos nominis famam consecutus est Langletus Fresnoius, ut non possint non cupide legi qui Lutetiae Parisi apud Duchesium de Vita et scriptis eius commentarii prodierunt. *Memoires pour servir à l'Histoire de la vie et des Ouvrages de Monsieur l'Abbé Lenglet du Fresnoy. Nil admirari prope res est una, Numici, Solaque quae possit facere et servare beatos. Hor. Plag. 9 et dimid. formae duodec.*

Quin eo utiliores et iucundiores esse commentarii illi debent, quod eorum auctor ante oculos habuisse videtur praescriptos Horatii versiculos. Cum enim plerique vitarum scriptores laudationes potius, quam veras historias componere, et ea praecipue congerere soleant, quae admirationem virtutis et eruditionis habeant: hic sine ullo partium studio et Langleti et eius scriptorum tum virtutes, tum vitia commemoravit.

Natus erat Langletus Fresnoius Bellouaci *
 a. 1674. Lutetiae Parisiorum ad sanctiorem disci-

disciplinam tanto studio tamque felici successu incumbibat, ut anno aetatis vicesimo secundo eruditam ederet confutationem *Mysticae ciuitatis dei*. Post a litteris sacris subito animum studiumque ad politices et historiarum cognitionem conuertit. Atque eadem fere ratione deinceps conuersis semper studiis reliquos scientiarum veluti campos ita peruagatus est, ut ad Chemiam quoque deferretur.

* Beauvais.

A. 1715 Insulas * ad Principem Electorem Coloniae ablegabatur: neque minus gratiam inibat Eugenii principis. Sed cum libertatis amans alterius esse nollet, munus aulicum capessere recusabat. Illudque vitae nullius seruitio adstrictae institutum inter varias fortunae vicissitudines constanter retinuit. Longe plurima, ut pecuniam sibi ex libris faceret, conscripsit. Neque aliorum serinia compilare atque praedari adeo, dubitauit. Stilo utebatur libero admodum et mordaci: quo fiebat, ut nullum ei tempus a litibus et cum ceteris scriptoribus controuersiis vacaret, ipseque velut domicilium haberet Castellum illud Parisinum **. In scriptis eminet illud, quo discendae historiae rationem tradidit, (*Metbode pour apprendre l'Histoire*). Vastam sibi diffusa lectione eruditionem comparauerat, neque intra legitimos fines conclusam. Die 16 Ianuarii a. 1755 cum camino propius adsidens inter legendum dormitasset, in ignem incidit,

incidit, quo grauius adustus mox periit. Librorum, quos vel ipse confecerat, vel ab aliis conscriptos ediderat, indicem hic satis plenum perfectumque videmus. Atque etiam Langle-tiana promittit auctor, ex libellis eius manuscrip-tis nec dum editis congerenda.

* Ryffel.

** die Bastille.

Lugdunensi Batauorum academiae graue nu-per vulnus inflictum est. Die XIX huius men-sis, anno aetatis sexagesimo nono obiit *Petrus a Muschenbroeck*, artis salutaris doctor, et philoso-phiae ac matheseos Professor longe celebratissi-mus. Adscriptus erat vir ingenio et experientia summus academiis scientiarum quotquot naturae indagandae studio clarent. Neque vanum inde sibi titulum, nominique additamentum capta-bat, sed suis eas scriptis et consiliis ornabat. Ad eum audiendum ex remotissimis Europae re-gionibus confluebant homines interioris scientiae studiosi.

Ex Göttingensi Academia perscribitur, au-ctum esse a Rege M. Britanniae Consilarii aulici dignitate virum celeberrimum *Ioannem Dauidem Michaelis*. Quem honorem quemadmodum gra-tulamur Viro meritissimo, atque litteris adeo: ita, vt diu ipse ornamento sit Georgiae Augu-stae, orbique eruditorum toto pectore cupimus.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXVIII.

DIE MARTIS, PRID. NON. OCTOBR. clō lccclxi.

 REGIOMONTE NORVAGORVM,
XVIII. SEPT.

Hesternō die, templum apud nos recens instructum, et Friderici nomine insignitum sacro ritu inaugurabatur: futurum illud monumentum pii studii, quo FRIDERICVS rex quaecunque ad summi Numinis cultum pervinent augere ac prouehere ninitur quam munificentissime. Peragebatur a dedicationis caerimonia hunc in modum. Hanc disposita in montanis tormenta vigintiseptem excutiebantur. Cuium cohors cum centurionibus suis ad templum progressa, postquam gradum stitisset *, ternam sclopetis salutatio-

Ee

tationem faciebat **. Hinc aes campanum pul-
 sabatur, celebrandi templi signum. Interea
 temporis, qui in metallis operantur more suo
 vestiti cum laternis aderant. Aera iterum mota
 excussaue nouem tormenta in templum conuo-
 cabant coetum. Inaugurandi causa explicabatur
 pro concione a Nannenstadio, Praefule eloquen-
 tissimo, Iesaiæ II. comma 3. orationemque exci-
 piebant preces publicae ac sollemnes. Post
 inter concentus musicos dona muneraque sua
 conferebant Helzenius, Regis a consiliis status,
 idemque summus rei metallicae praefectus ***
 neque minus reliqui fodinarum praefecti ****,
 vrbisque ciues Facta re sacra, ciuibus metal-
 licisque sub ductoribus suis ordine collocatis
 ***** , tormenta, vt ante, excutiebantur. De-
 nique perillustri Helzenius mensa excipiebat
 Praefulem, et praefecturae metallicae socios tri-
 ginta conuiuiis adparata. *****

* Halte machen.

** Salve geben.

*** Berghauptmann.

**** das Oberbergamt.

***** unter Paradirung der Bürgerchaft und Bergleute.

***** Tafel von 30 Converts.

PETR. BVGO. VIII. SEPT.

Ex Turciae confiniis accipimus, Tartaro-
 rum principi * non satis prospere cessisse quam
 in Circassos suscepserat, expeditionem. In Sinen-
 sium confiniis exorta est inter Calmuchos Mon-
 galenses

galenses discordia, nec dum sedata. Calmuchia Princeps, cuius per turbas illas occisus fuit maritus, huc venit, aulae nostrae fidem imploratura. Non consequetur quae volebat, Teimuras, Georgiae Princeps, cuius Heraclius filius in primis regni Persici aemulis esse perhibetur. Adueneratis, manum sibi conscriptorum militum * ab aula nostra expetiturus. Nimirum suspicionem mouere Turcis nolumus.

* reguläre Truppen.

Discessit hodie comes ab Esterhasy, Imperatoris Rom. Germanici legatus. Salutandae Imperatricis officio ante dies aliquot perfunctus, ingentis pretii munera ab eadem tulit, pyxidem clarissimis gemmis distinctam, effigiem augustissimae, anulum decies mille solidis Russicis * aestimatum, pulchram denique pellem Sibericam **.

* Rubel.

** Zobelpeltz.

Die solis, in aulae celebritate Legatorum Danici et Hispanici coniuges in conspectum Augustissimae primum adducebantur a Comite Woronzouia, superiori aulae magistra*.

* Oberhofmeisterin.

Diem hic decimum quintum agit Tottlebius Comes. Nefarium ipsi cum hoste litterarum commercium fuisse, res est exploratae veritatis.

E e 2

Neque

Neque tamen adhuc, quod in eiusmodi re fieri solet, peculiare ab aula propositum edictum videmus. Grauitur aegrotat. Quo ipso magis etiam commouebitur illa tote orbe celebrata Imperatricis clementia, ut aliquid ex merita poena remittat.

Mercatoribus Russicis, quos proximo incendio ingentem iacturam fecisse constat, subuenit aulae liberalitas. Damni haec partem tertiam compensare, promptuaria etiam rursus exstruere decreuit.

Aestate hic suauissima usi sumus. Fuerunt per complures dies calores, quales esse sub aequatore solent. Sed minus celebrem vidimus nauigationem: exinde fortasse, quod illa incendii damna veris maiora et nostrates et extranei crediderunt.

EX VISTVLAE VICINIA XXI. SEPT.

Qui die mensis vndeicesimo Posnania venerat, cursor numerosum agmen Prussicum nuntiavit Glogauia maiore profectum in Poloniam irrupisse: ab eo quae Kobylini, Gostini et Schremii erant promptuaria bellica, disturbata fuisse omnia; praesidiarios Russorum milites partim occisos, partim captos, tormenta etiam plurima abducta. Kobynium ipsum die decimo quinto incendio consumtum narrant. Posnania Thorunium tempore concesserat praesidium Russicum cum aerario militari.

DRES.

DRESDA. XIX. SEPT.

Ex quo castra mouit Russorum in Silesia exercitus, multa et in hoc tractu, et apud hostes agitantur. Die XV rem pistoriam *, et impedimenta grauiora Torgauam versus deduci iussit Henricus Princeps. In cuius exercitu omnia sunt ad iter paratissima. Diebus XV et XVI Dippoldiswaldensis statio, cui praest Haddickius, multis praesidiariis aucta confirmataque fuit. Illam auxilio destinari communibus Germaniae copiis, coniectura ducimur, ut credamus. Ad Albim stationem hostium, quae quadraginta amplius equitum erat, interceptam fuisse, fama peruulgat.

* die Bäckerey.

Rupe regia * Pirchius nuper summi ducis vicarius, praesidiique praefectus, mortem obiit valde senex. In cuius locum succedet qui Warsouia exspectatur Spoerkenius.

* Königstein.

EX CASTRIS AD COLBERGAM. XX. SEPT.

Heri praestructum operibus munimentum * ab hostibus, decem cohortibus adductis, tentabatur **. Vehementissima erant tum e tormentis, tum e felopetis fulmina per horas quinque continuas. Locum nihilominus obtinuerunt nostri. Completus est strage campus. In occisis numerari dicuntur Dolgoruckius Princeps, multique militum praefecti. Legio quoque gra-

E e 3

nata

Colberg

nata iaculantium, quam praestantissimam hostes habebant, tota concissa fertur. Quinque nos praefectos militares cum trecentis gregariis cepimus. Hostium tria millia minimum vel caesa, vel capta sunt. Nostrorum vix trecenti desiderantur.

* eine Redoute.

** ward bestürmet.

RES LITTERARIAE.

Quemadmodum omnis naturae indagatio nostra aetate maiora in dies incrementa capit: ita subtilior etiam illa et interior, in qua Chymia elaborat, eximio quodam studio excolitur. Neque tamen qui in hoc genere versantur vel auctores ipsi, vel libelli eiusdem omnes pretii sunt. Vanos reperias adhuc multos ac nugatorios: quique inter illos boni sunt et laude digni
- - apparent rari nantes in gurgite vasto.

In praestantissimis Chemicis numerari hac memoria scimus *Marggrafum*, virum illustrem: neque dubium est, quin ipsius scripta, quorum nunc pars prima prodiit, eruditorum suffragiis comprobentur. *Andr. Siegm. Marggrafs, Directors und Chymici der Königl. Preussischen Academie der Wissenschaften, und der Courmaynz. Academie nützlicher Wissenschaften ordentlichen Mitglieds, Chymischer Schriften erster Theil. Berlin, bey Arno d. Werner, Buchbändler. 1761. Alphabetum complent formae octavae mai.*

Eru-

Erudita librum praefatione, lectuque dignissima, commendavit, qui ipse in chemicis praeclarum nomen sustinet, D. Joh. Gottlob Lehmann. Viginti quinque iam anni sunt ex quo observationes suas cum regia scientiarum Academia Berolinensi communicavit Marggraffus, in Miscellaneis et Commentariis academiae legendas. Earum nonnullae Germanice conuersae, tametsi satis negligenter hic atque illic, variis etiam libellis insertae comparuerunt. Sed cum essent, qui Marggraffiana separatim collecta optarent (neque enim cuiusuis est coemere Commentarios Academiae omnes, neque legere eos potest, nisi linguae Gallicae gnarus); ipseque auctor haud pauca haberet recentissime reperta, nec dum edita: suasores ipsi erant tum Lehmannus, tum alii, ut colligendi edendique laborem ipse susceperet. Atque illi studio debentur quae hic in vnum fasciculum collectae sunt, tractationes auctae et emendatae.

Viginti numero sunt, tum principiis suis instructae, tum experimentis perspicue copioseque descriptis probatae. Mineralia, quae Physicorum consuetudo vocat, hoc est, ea, quae ex venis terrae nascuntur, hic potissimum examinata videmus. *Prima* in aeris illius, quod Platinam del Pinto dicunt, naturam inquirat. *Secunda, tertia, quarta* de Phosphoro exponit. *Quinta sexta*que argenti, aliorumque metallorum solutionem explicant. *Septima* experimenta Lapidis Lazuli

Lazuli refert. *Octava, nonaque* de Sale alcali fixo minerali tanquam basi salis communis tractat: quo etiam *decima* pertinet. *Vndecima, duodecima* et *decima tertia* in explicanda aluminis natura versantur. *Decima quarta* in oleum cedrinum inquirat. In *sequenti* observationes quaedam chemicae insigniores adferuntur. *Decima sexta* de Zinco, quod dicunt: et *decima sexta* de purando per acidum salis argento experimenta tradit. *Sequentes duae* aquae naturam indagant. *Vicesima* denique de formicarum oleo expressibili, earumque Acido inscribitur.

Partem hanc scriptorum primam excipiet sequenti tempore altera, in similibus tum observationibus tum experimentis versatura. Quam eo cupidius expectabunt naturalis disciplinae cultores, quo maiores ex eiusmodi naturae explicatione, ita, ut hic factum est, exposita, ad multas vitae partes, utilitates commoditatesque capiuntur. De quibus, quod ad partem hanc primam attinet, prudenter et considerate sententiam tulit Lehmannus, Praefationis auctor.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini; prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXIX.

DIE VENERIS, VII. ID. OCTOBR. clo lccclxi.

HAFNIA. II. OCTOBR.

A bhinc dies octo, in templo Reformatorum coetui dicato initia-
batur, anno aetatis tricesimo
sexto, homo Indus ex Guinea
oriundus. Inter sponsores ad
fontem sacrum * erat, qui eum ex India addu-
xerat, Mallenillius, centurio. Administraba-
tur ritus Srubenrauchii manu, verbi diuini
praeconis, qui oratione explicabat locum Genes.
IX, 27.

* Gevattern.

ROMA. XII. SEPT.

Purpuratorum designatio in proximum No-
uem-

F f

uembrem reiecta est. Galeri** interea, quibus ornentur, Pontificis vestiario*** iam illati sunt. Superiori hebdomade, facta audientia, ab Alexandro, Franciscoque Albano, patribus purpuratis, delata ad summum Pontificem dicuntur nomina eorum, quos sacrae dignitati destinarent, aulae Principum. Qui a Lusitaniae rege conferri galerus solet, de eo ante designationem, quam diximus, nihil constituetur. Quo ipso patet, relinqui a summo Pontifice reconciliandae gratiae locum, quin eam adiuuari adeo.

* die Kardinals-Promotion.

** Kardinals-Hüte,

*** Garderobbe,

Die mensis vicesimo patres sacrorum rituum causa congregandi publice proponunt in templo Vaticano edictum, quo beatorum ordinibus inferetur Barbarigo, purpuratus quondam pater: iamque parantur impensis pontificiis, quae ad illam caerimoniam pertinent. Vitam quidem Barbarigi, Latine et Italice a Giacometto et Sagristano conscriptam, typis iam excudi summus Pontifex curauit.

LVTETIA PARISIORVM. XXV. SEPT.

Aulam nostram rumor est, conuocato die XVII Sept- Versaliis consilio sanctiori, misissimur curforem cum litteris, quibus Büßius Londinum reuocetur. Itaque non solum, ne bellum ducatur, verum etiam ne latius dispergatur, ve-

ren

dum omnino est. In terras quidem Brunsuicenses expeditionem, si vel maxime occupatio earundem sequatur, nondum suffecturam putamus alendis per totam hiemem copiis. Praeterea facultatem habiturus videtur Ferdinandus Princeps impediendae vel tollendae adeo illius inter Cassellas et Francofurtum communionis.

MONACHIO. XXIV. SEPT.

Quae ab incolis Pirbaumensibus Ratisbonam delatae sunt, religionis sacrorumque causa, quetae, de illis cognoscere aula nostra constituit. Quo consilio Bauaricus Ratisbonae legatus, Liberbaro a Schneid, cui causam Princeps Elector commisit, primo quoque tempore in rem praesentem venturus dicitur.

EX HASSIA. XXIX. SEPT.

Brogliani exercitus maxima pars ad Cassellas adhuc subsidet, tormentis urbis tecta *. Quas ob exercitu copias seiunxit summus Castrorum praefectus, Visurgim versus misit, ut in terras Hannoueranas iterum faciant irrumpendi periculum. In agris illis primo mansiones temporariae ** erunt. Cum illis nunc copiis ipse Dux versatur, Cassellis profectus.

* steht unter den Canonen.

** Cantonirungs-Quartiere.

Foederatorum excursiones per Wetterauiam omnem ultraque Friedbergam tendunt: milites-

que illos leuiter armatos, quo fieri modo potest, adiuuat Ferdinandus dux: inde factum est, ut rem satis adhuc prospere gererent. Illud in primis agunt, ut Gallis victum omnem comitatumque praeripiant. Die XIV missos a Gallis cursores duo interceperunt, illisque additum comitatum * hominum quindecim vel conciderunt, vel disiecerunt. Biduo ante in vicinia nostra prope arcem Weissenstein acrior velitatio **oriebatur inter milites Gallos et Scotos montanos septuaginta. Initio quidem superiores Scoti erant: post Galli, suppetiis aucti, circumueniebant Scotos, qui postquam, exhaustis scloporum farturis ***, quam pertinacissime eorundem manubriis **** propugnassent, dedere se cogebantur. Postridie reddebantur commutatione *****. Gallis illa velitatio hominibus paene centum partim occisis, partim vulneratis constitit.

* Escorte.

** Scharmützel.

*** sich verchiessen.

**** Flintenkolben.

***** wurden ausgewechselt.

Die XXVI aduecta foederatis tormenta grauiora suspicionem confirmant eorum, qui Cassellis aliquid instare coniiciebant. Urbis certe praesidium ad eam defendendam quam diligentissime omnia instruit. Prope Wolfsanger variae munitiones vallares*, et ad Fuldae ripam
pol

post circitorum viam loricae * * parantur. Sed similia fere parant etiam foederati in cliuis *** Wilhelmhusanis, quod exinde tormentis adpeti **** via Mündensis potest.

* Retranchements.

** Brustwehre.

*** Anhöhen.

**** bestrichen werden.

GRÖNINGIA. XXX. SEPT.

Ex Frisia Orientali qui fuga sibi prospexerunt quotidie fere huc veniunt. Emdam Galli, tributis, quae volebant, exactis, reliquerunt. Urbem a vicinia agricolis defendi audimus, qui ut hostibus discessus quam difficillimus efficiatur, qua fieri potest diligentia, procurant.

RES LITTERARIAE.

Nudius tertius in auditorio Christianei maiori praelectiones suas in *philosophiam moralem* Oratione de variis circa hanc disciplinam quaestionibus auspicabatur Vir praenob. ampl. et doct. *Ioannes Bernhard. Basedow* P. P. Sollemnem conuentum proposita tabula indixerat D. Godofredus Profe, Christ. acad. h. a. Director.

Gratulantur sibi Musae Christianeae nouum hoc, quod in viro eruditissimo ex Sorana academia acceperunt, ornamentum. Celebrata dudum sunt soli li. que scriptis testata ipsius in

doctrinam moralem merita. Orationem, quam non sine voluptate audiuius, doctam illam et latinam, vt typis exscribi velit eloquens orator, venementer optamus.

Laetum studiosis Iuuenibus festumque diem fuisse, vel ex concentu musico vespertino intelleximus, quo hilaris eorum pietas noui Doctoris auspicia prosequabatur.

Lipsiae, heredum Heinſianorum impensis prodierunt C. C. S*** *Carminum libro duo*. Vita verecunda est, Musa iocosa mihi. Ouid. Plag. 6. forma octaua.

Litteris, quas titulus praefert, *Carolus Christianum Schillingium* significari, Lipsiensis academiae ciuem, pag. 55 discimus. Decem et quatuor carmina sunt, fauente Minerua, felicique veterum imitatione facta, ita vt Propertii, Tibulli, Ouidiique discipulum facile agnoscamus. Varii generis hic querelas legimus, delicatiores nonnullas, iocosas, serias, iucunda omnes facilitate, neque minus ingenii dote commendabiles. Carminis vndecimi, in grauem auctoris morbum, partem aliquam proferre liceat.

Mors, precor, immatura meae, mors parce
iuuentae,

Non ego, morosi sint tua praeda senes.

En,

En, quam saepe vocant, longi quos poenitet
neui,

Si bene procedas ordine, tutus ero.

Me decet Idaliam capiti circumdare mirtum,

Nympharumque choris insinuare manus,

Et cupidis doctos oculis lustrare libellos,

Vmbra vbi pampineis decidit e foliis.

Sic tua laus alios inter fortasse canetur,

Inferti numero, me quoque vate, Deum.

Verum vbi candescunt rara nive tempora, et aeras

Me prohibet Fliidibus ludere fera senem,

Cum spernam tristis citharas, fugiamque choreas,

Et mihi erit duro non leue crimen amor;

Tum licet iniecta constringere membra catena,

Tum tremula nigra cingere nube caput.

Neque laudem non merentur quae inde a pag.
53 sequuntur, Epigrammata. Graecum illud
Moschi, quod habet Anthologia, ita hic red-
ditum est.

In Amorem Agricolam.

Peram humero imposuit, posita facula atque
pharetra,

Et sumsit stimulum perniciosus Amor.

Credidit et Cereris foecundo semina sulco,

Subiecitque bouum fortia colla iugo.

Tum facie in caelum versa: Aut plue, Jupiter,
inquit,

Europae aut cogam sub mea aratra bouem.

Extre-

Extremum opusculi carmen Ode est ad Musam, pulchra et in dissimili genere reliquis carminis similis.

Lutetia Parisiorum perscribitur, Regi nuper, Reginae, gentique regiae oblata a *Buffono* fuisse *Historiae naturae*, quas recens composuit, partes, octavam et nonam, atque ab iisdem cum insigni benevolentiae significatione acceptas. Ex Gallico sermone eleganter conuersas habemus operis eius partes priores: quas proximo mercatu verno octaua sequetur.

Magdeburgi sub finem mensis proxime elapsi decessisse accipimus *Bosium*, Professore ante hac Academiae Wittebergensis cum scriptis suis, tum experimentis electricis celeberrimum. Dolebunt nobiscum quicumque litterarum litteratorumque amore tanguntur viri doctissimi fata. Obsidione Wittebergensi incendio amiserat domum et quidquid habebat rei familiaris, et, quod Physico longe etiam gravior erat, pretiosum machinarum instrumentorumque adparatum, bibliothecam denique copiosam, ac quae editurus erat a se conscripta. Magdeburgum delatus militari manu, et in custodius inclusus ipse periit.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXX.

DIE MARTIS, III. ID. OCTOBR. clō ICCCXL.

PARMA. XI. SEPT.

Macinesli, qui vicus tredecim Placentia lapides distat, rudera detecta sunt Velleiae, vrbis terrae quondam motu depressae. Cum vicum, contemplandi causa, inuiseret Dux noster regius Hispaniae princeps, ad locum ducebatur ante iam effosum, sed terra rursus lapidibusque contextum. Vbi cum per fodiendi speciem terram mouissent fossores, tabulam marmoream eruebant hac inscriptione,

Saeculo felici

PHILIPPI BORBONII
VELLEIA

resurges

Augurum decretum.

Gg

LV.

LVTETIA PARISIORVM. XXVIII. SEPT.

Die XXII discessit hinc Stanleius: itaque nos Bussium exspectamus, breui rediturum. Omnium nunc sermonibus celebrantur persequendi belli consilia. Sunt, qui ab aula Hispanica spem factam dicant, fore, vt causam nostram amplectatur.

In portum Gaditanum * diebus huius mensis XII et XIII prospera navigatione adpulsa ex India classis, regi quidem vices, mercatoribus vero septuagies centena millia solidorum Hispanico- rum ** reportasse fertur.

* zu Cadix.

** 2 Millionen, 7 Millionen Piaßters.

BRUXELLIS. XXVII. SEPT.

Cum magis magisque in dies extenuari spes pacis videatur: numerosas iterum ex Gallia copias in Germaniam ituras, audimus.

HAGA COMITVM. VI. OCTOBR.

Ex Londinensium litteris Ostenda ad nos perlatis, die XXV. Sept. nondum discesserat Bussius: quin pridie eius diei noua ipsi mandata * Versaliis attulerat cursor. Qua de re cum certiore fecisset Pittium: rumor increbuit, propius rem ad compositionem adductam esse. Nilominus classem expeditioni paratam ** exire iussit Rex, vt primum nacta ventum idoneum fuerit.

* neue Instructionen.

** die Expeditionsflotte.

Lit-

Litterae quidem Parisinae de foedere loquuntur inter Gallos et Hispanos ad bellum tum inferendum tum defendendum die XXVI Aug. sancito. Sed fidem nemo temere habuerit rumor, vel definito die mentienti.

EX SILESIA INFERIORI. IV. OCTOBR.

Communis est, qua Silesia vexatur, belli calamitas. Qui in vrbes confugerant rustici, aequae ac ciues, pane ex granis fressis * vescuntur. Hic atque illic, Cosaccorum causa, ex equitibus nonnullos in securitatem dederat ** Beckius, Austriacorum Praefectus: quos, ex quo Russi discesserunt, deduxit. Czernischevii Copiae magnum Russorum exercitum secutae perhibentur.

* geschroten.

** Salvegarden.

EX VIADRI VICINIA. VIII. OCTOBR.

Grauior ex Silesia nuntius venit. Quo tempore Rex Nissam * versus cum exercitu tendebat, Austriacorum agmen ad Suidnicium accessit: Globos igniferos iniecit: nocte mensis superioris postrema, in urbem, facto impetu, irrupit.

* Neisse.

EX LITTERIS BREMENSIBVS. V. OCTOBR.

Nocte, quae diem Veneris sequebatur, ad vrbis nostrae fossas adpropinquabat agmen Gallorum. Quod tametsi Penzius, praesidio nostro

praefectus, immittendis e tormentis fulminibus, profligauit, haud tamen terrore adhuc metuque omnino vacamus.

EX EADEM VRBE. VIII. OCTOBR.

Numeroſum eſt vrbis noſtrae praefidium, et quatuor fere militum millia explet. Illud diu noctruque animum ad cauendum intendit. Quas vrbani miles ſtationes tenebat, eas Anglo cedere coactus fuit.

EX TRACTV AD ALBIM INFERIOREM.

XI. OCTOBR.

Heri Zella Lüneburgum perrexit Aula Brunſuiciſis: inde intra paucos dies Hamburgum conceſſura. Nondum perlatae ſunt quae heri cum ex Germania ſuperiore, tum Brunſuico exſpectabantur, litterae. Vrbem illam a Gallis obſideri, exploratum habemus.

RES LITTERARIAE.

Essai ſur la neceſſité de conferer les emplois ſelon les talens, par Mr. le Baron de Loc*. — moniti meliora ſequamur. En Europe chez les libraires. MDCCLX. Plag. 5. formae 8. mai.

Eruditum eſt ſcriptionis ſpecimen pulchrumque, quo munera rei publicae ingenii animique facultatibus conuenienter deferenda eſſe, probatur. Dedicauit auctor nobis ignotus opusculum

Iam Comiti de W**, non magis nobis cognito. De bono publico se meriturum putabat, id quod in Praefatione profiteretur, si indictum illud argumentum, et graue, et vtile, paullo diligentius excuteret. Duplici potissimum hominum generi, patronis et clientibus, scripsit. Orbis vniuersi ciuis, regionum nominatim nulli addictus, nulli infensus, quod consideratio contemplatioque diceret rectum et salubre, libere reddidit: tamen vsus forte hic atque illic et consuetudo alia omnia ostenderent. Quod consilium si tamen cuiquam nimis liberum esse, et excusatione egere videatur: hunc cogitare iubet illud regum sapientissimi dictum Eccles IX, II. quo non dignitatem; sed tempus saepe et fortunam dominari in rebus humanis, docetur.

Praefationem excipit velut Introductio breuior. Tractandi haec rationem exhibet, vocibusque nonnullis, a quibus sequentium intellectus pendet, quae vis ac significatio tribuatur, exponit.

Tractatio ipsa diuisa est in partes tres. Earum prima inscribitur *de ingeniorum dissimilitudine, cuiusque causis*. In corporibus et formis magnas esse dissimilitudines, sed maiores etiam in animis existere varietates, experientia docet. Verum huius rei, vt alicubi dixit Ouidius, causa latet, vis est notissima. Ioannes quidem Huartus, Hispanus, in *Examine ingeniorum* multa de hoc

argumento egregia tradidit; nonnulla tamen, sententiae suae nimium amans, experientiae contraria. Auctor noster rem ita expediendam putat, ut mentes hominum dicat per se eadem omnes vi praeditas, neque aliam alia quasi subtiliorem esse; sed diuersos perfectionis et imperfectionis gradus, quos in animorum actionibus animaduertimus, a varia tum cerebri conformatione, tum fluidorum, quibus corporis temperatura constet, mixtura arcessendas videri. Superesse tamen etiam hic fatetur, quae difficiliorem explicatum habeant. Differentiam naturarum, et varias facultates, concludit, non ab hominibus, tanquam auctoribus pendere; verum diuino consilio adscribendas esse, nascentibus eas, prouti visum fuerit, tribuenti. Ingenium ad res omnes pariter factum (*un esprit universel*) in iis, qui fieri non possunt, ponendum videri: verissimum enim illud Virgilii, Non omnia possumus omnes. Suum igitur quisque ut ingenium noscat, maxime suadendum esse, ne quidquam sequatur, quod adsequi nequeat. Quo vero natura cuiusque tendat, ex studio ipso, quo ad artem aliquam vitaeque genus feratur, intelligi posse. Nec tamen in illo naturae impulsu omnia esse: sed facienda rerum pericula inspectantibus viris doctrina et experientia claris, horumque iudicio et auctoritate nitendum iuueni, si quem forte amor sui, vel honoris opumque cupiditas aliquo rapiat. Consilium denique suum subiungere non dubitat auctor ingeniosus

ex-

explorandorum iuuenum, qui ad publica se negotia adplicant,

*Secunda libelli parte docetur, quam necessitatem habeant rationes deferendorum naturae congruenter munerum: quibusque caussis fiat, ut locum nonnulli minus decentem sortiantur, tantaque magnorum hominum paucitas sentiatur. Ad rationes illas quod attinet: omnia hic ad reipublicae salutem, utilitatemque civium reuocantur. Rem publicam utiliter administrare, nisi qui partibus suis recte fungitur, non potest: sed quomodo recte fungetur, qui natura facultatem non habet? Pessime consuli communi bono necesse est, ubi non vir muneris; sed munus viro quaeritur. Quibus positis, quid de munerum nundinatione statuere debeat auctor, salutis publicae amans, facile intelligitur. Quam cum in celebratissimo de Caussis legum opere (de l'Esprit des Loix) tueatur illustris Montesquieu: quam eius ratio vana sit, hic ostenditur p. 27. obs (a). At educatio et doctrina, quae natura negauerat, largiri possunt. Minime vero. Naturam illae perficiunt; quod qui possunt, si nulla sit? At longi temporis usus et exercitatio (la routine) magnam vim habent. Vtique, sed non eam, quae naturae vicem sustineat. Verissimum itaque reperitur vulgatum illud, *Natura facit habilem, ars facilem, ususque potentem*. Subiungit noster veluti corollarium morale, iniurium videri in rem publicam, qui, natura repugnante, eius partem attingat, ab eoque praestan-*

standum, quod inde damni fuerit. In quo Pufendorhium auctorem laudat. Hinc qui fiat, ut succedant muneri, qui sustinere nequeant, ostendit, indignitate rei paullo, ut videtur, commotior. Patris patronique orationem adfert, quā ille filio, hic clienti persuadet, ut ne oblatum munus defugere velit, etsi grauius fortasse, vel ingenio minus accommodatum videatur. Iam illi ingeniorum cum muneribus dissimilitudini etiam adscribit, quod deficient viri in suo genere magni et praestantes, quod defint Richelii, Mazarini, Colberti, quod in re militari nullos videamus Louvoisios, Turennios, Condésios. Neque enim quasi lassam et effectam esse naturam, ut nihil iam laudabile pariat. Inerti denique acclamat cum Horatio, *Viuerē si recte nescis, decede peritis.*

Pars tertia ex diuersa illa ratione quae in utramque partem sequantur, exponit. Ac primo quidem imaginem effingit auctor rei publicae, hominibus, quibus minime conueniebat, commissae: eiusque partes temporaque quid inde detrimenti capiant, docet. Is ipse, qui inuita natura officii munus agat, ostendit, quam misere vel in optima voluntate laboret. Subicit deinde felicissimae gubernationis et ciuitatis formam. Grauiissima denique apostrophe tum ad Principes horumque administratos, tum ad munerum candidatos, elegans opusculum lectuque dignissimum concludit.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXXI.

Die VENERIS, XVII. CAL. NOVEMBR. ClO DCCCLXI.

FERROLIA. VIII. SEPT.

 Litteris Saffiae d. XII. Aug. datis nuntiatur, Lusitanicam nauem vectoriam*, quae Insulas Accipitrum** peteret, a pirata Salensi*** in portum vi adductam**** fuisse: illumque piratam cursum suum ad oras Lusitaniae rursus direxisse.

* Transportschiff

** die Tercerischen Eylande.

*** ein Kaper von Salee.

**** aufgebracht.

Muley Hamet, Mustedi filius cum montanorum incolis rebellantibus se coniunxit, quorum
Hh septua-

septuaginta millia amplius aduersus Imperatorem Maroccanum arma ceperunt. Fessae * praefectum, qui Marochii ** in vrbe noua imperatorem se dici iusserat, veteris incolae de gradu deturbatum occiderunt.

* Fetz.

** Marocco.

MANTVA CARPETANORVM *

Gibraltar ad nos perlatum est, die XX Aug. Saundersium, Praetorem Angliae naualem, cum classe sua duodeuiginti nauium portu exiisse. Principio quidem cursu fretum versus retendit. Noctu vero cum vertisset ventus, conspectae sunt postea naues variis promontoriis, inde ad S. Vincentii insula ad fretum usque. Propediem Rex Valdoletum concedet.

* Madrid.

LVTETIA PARISIORVM. V. OCTOBR.

Primo huius mensis die in vespere declinante Londino reducem habuimus Bussium. De interrupta cum Anglis pacificatione nihil adhuc audimus singulatim. Sed breui futurum est vt rem causamque omnem legamus, iussu Regis typis exscribendam, et cum regis in aulicis principum ministris communicandam.

Interea omni Gallia ii sunt adparatus, quod bellum summa vi persequendum indicent. Partibus administrorum quilibet suis maximo studio per-

per-

perfungitur. Cui certe diligentiae debemus,
 quod cum nulla ciuibus indicta fuerint tributa
 noua, in promptu iam sint futurae expeditionis
 subsidia. Inuenta ratio dicitur, qua mensibus
 singulis quindecies mille chiliades * amplius li-
 brarum Gallicarum Regis aerario inferantur.

* 15 Millionen Livres.

VERSALIIS. IV. OCTOBR.

Comiti a Choiseul, rerum publicarum ad-
 ministro * partes datae sunt procurandi quae ad
 aulas extraneas pertinent **. Iamque is inferi-
 oribus ministris, quae fieri ab illis vult, man-
 dat. Atque Bussium iam apud eum conspectum
 fuisse, perhibent.

* Staatsminister.

** das Departement der auswärtigen Affairen.

Ignorare haud quaquam videtur aula nostra,
 quid Angli de rebus Americanis consilii cepe-
 rint. Belsuncium, bello Germanico nobilem,
 fama est, insulae S. Dominici praefectum iri;
 Equitem a S. Cruce*, illum Bellaeinsulae defen-
 sorem, Martinicae, quaeque ibidem sunt, colo-
 niarum praesidio destinari.

* le Chevalier de St. Croix.

LONDINO. XXIX. SEPT.

Portus Britanniae omnes nauium adparatu
 bellico strepunt. Breui exhibit, quae Portu
 Magno * expeditioni parata est, classis. Hur-

Hh 2

ius

ius imperium supremum tenebit Hawkius. Sub quo imperabunt vigiliarum praefecti * * duo. Militibus, qui illa classe vehentur, praeerit Kingsleius, dux bellicus. Nauibus tam bellicis, quam vectoriis imposita est frumenti copia ea, quae in binos menses sufficiat. Eo omnia spectare coniiciamus, ut quae sola Gallis reliqua est, Americae colonia, eripiatur.

* Portsmouth.

** Contre-Admirals, oder Schoubbynachts.

Illam, quam diximus classis ubi profecta erit, alia colligetur Portu Magno, quam primum fieri poterit, exitura. Huic quid propositum sit, nondum patet. Expeditioni Europae parari extra dubium est. Gravissima sane sunt quae aula nostra agitat consilia, et cum foederatorum salute et utilitate coniunctissima.

Die XIX. Sept. valde senex decessit Blackneyus, ex Angliae proceribus, portui Mahonis, * quo tempore castellum illud Galli, una cum Minorca, Insula, expugnabant praefectus.

* Port-Mahon.

DVNQVERCA. XXX. SEPT.

Nudius tertius Londino Dubrim * adueniens Bussius Stanleium ibi adhuc offendebat, pridie eius dei Lutetia reuersum. Ibi tum quidem una cibum capiebant. Quo facto hic iter Londinense

nense persequabatur: Bussius heri mane Bolo-
niam * nauigabat, inde Lutetiam perrecturus.

* Dover.

** Boulogne.

AMSTELODAMO. X. OCTOBR.

In Frisia orientali, postquam aducti a Gallis
fuerunt milites legionarii *, turbæ omnes mo-
tusque cessarunt. Sed grauiissima sunt, quæ
imperantur, tributa. Quatuor domibus sin-
gulis pendendi erant bis mille numi aurei. **
Nouissimæ litteræ conuenisse narrant, ut Gal-
li omnes, accepta pecuniæ summa, ex regi-
one illa discederent, neque eam, quoad duraret
bellum, repeterent. Gallosque iam demigrare
coepisse.

* regulirte Truppen.

** Ducaten.

RES LITTERARIAE.

*Christophori Saxii Oratio in septem artium liberalium
magistros, habita publice Traiecti Batavorum, a. d. IV.
Non. April. quum in doctorum hominum pancgyri Aca-
demiae se rectura solenniter abdicaret. Apud Brode-
ler. pagg. 76. formæ 4.*

Eleganti oratione et lectu dignissima demon-
strat celeberrimus auctor, quæ artes liberales
numerentur, harum numerum septenarium nullo
idoneo fundamento niti. Veteres, tametsi de

artibus ipsis praestantissime praeciperent, nihil tamen de numero earum constituisse: neque Dialecticam in illas vnquam retulisse. Primum hoc quidem factum esse a S. Augustino: postea et in hoc errore mansisse Martianum Capellam, Boethium, Cassiodorum, reliquos sequentis aetatis scriptores, et alterum etiam addidisse, vt non nisi septem artes haberentur.

Deinde *discrimen inter scientias et artes* verum ita definit, vt illas dicat principiis firmis et immutabilibus niti; in his contra longe plurima ab ingenio, a vi imaginandi et inueniendi pendere, quae tum addant nonnihil, tum immutent. Inde Dialecticam concludit non ad Philosophiam sed ad Artes pertinere. Insignes multas et pulcherrimas observationes inserit, quibus artium natura et indoles mirifice illustratur. Saxium eleganti et Romano dicendi genere vti, dudum nouimus. Sed habet haec oratio praecipue virtutem illam, quae a decoro et verborum delectu et proprietate oritur. In adnotationibus sententiae veterum et loca copiose allata sunt, quae ad argumentum plenius intelligendum ac probandum faciunt. Commendamus hanc orationem praestantissimam omnibus, qui ad tractandas artes, discendamque philosophiam animum adiacere instituunt.

Commendauimus libello XXVIII illustris
Marg-

Marggrafii scripta chemica, laudatore Lehmanno. Huius nunc, in eodem genere praestantissimi, in manibus habemus Artem exploratoriam.

D. Iohann Gottlob Lehmanns, Königl. Preussisch. Bergraths, Mitglieds der Königlichen Academie der Wissenschaften, der Churmaynzischen nützlicher Wissenschaften, der Englischen Societät zur Aufnahme der Künste, Manufacturen und der Handlung, und der Academie zu St. Petersburg ordentlichen Mitglieds, *Probier-Kunst. Berlin, bey Arnold Weber, privil. Buchhändler. 1761. 1 Alphab. et 5 plag. in 8. cum adiunctis tabulis quibusdam caelo expressis.*

Dicatum est opusculum munificentissimo scientiarum artiumque statore, Maximiliano Iosepho, Bauariae Principi Electori.

Non deerant qui de metallis explorandis probandisque praeciperent, libri, cum facile reperirentur Crameri, Gellerti, Erkeri, Schlüteri, aliorumque scripta virorum de hac parte disciplinae naturalis bene meritorum. Sed deesse videbatur libellus habendis praelectionibus, tradendaeque arti aptus satis et accommodatus. Auctorum enim plerique non tam interiorem fossilium indolem et naturam rimabantur, ut compositionem texturamque docerent quam artem tradebant ad aerarii rationes et commoda reuo-

reuocatam, hoc est, explorandi pondus quod quaeque terra metallica boni metalli in se contineret. Vulgarem, qui id consilium sequuntur, explorandi artem tractant. Itaque cum Lehmannus cognoscendorum fossilium rationem docere vniuersæ vellet, nouus erat libellus, et ad illam rem accommodate conficiendus. In ipsa rerum argumentique expositione breuitatem praecipue sequendam duxit: quod partim quidquid huius artis est, non tam praeceptis et libris, quam vsu disci debet; partim alios scriptores conferre, et in consilium adhibere facile potest, qui percolere hanc scientiam voluerit. Longe tamen plurima hic reperient lectores frustra in aliis scriptis, quae eundem indicem praeferunt, quaesita.

Paucula de hoc instituto suo praefatus vir experientissimus, longioris sermonis loco, disputationem offert de *Spuma lupi s. lupo Iouis* (Wolfram, Wolfarth)*, qua ostendit, breuis illae libri sui theses quomodo transferri vtiliter ad sublimiorem Chemiae vsum possint.

Opusculum ipsum sectionibus viginti sex constat. Quibus, pertractata prius generatim arte exploratoria, instrumentisque expositis, varia deinde metallorum genera, aurum, argentum, aes cyprium, ferrum, stannum, plumbum cet. qua ratione exploranda sint, perspicue admodum docetur. Huius perspicuitatis causa adiectae sunt tabulae quinque, quae veluti supellectilem chemicam, potioresque machinas aeri incisas repraesentant.

imperium traditum fuit Georgio Comiti a Moltke, legionis cataphractorum Iuticæ magistro.

* Oberster über das Leibregiment Dragoner.

** Oberster des Holstein. Cürassierregiments.

*** Generaladjutant.

**** Rittmeister bey der Garde zu Pferde.

Qui heri, die solis, redierat Friderici Principis regii, natalis, hodie in aula sollemni celebratione colitur. Idem contigerat proximo Mercurii diei, nata Charlotta Amalia, regiae celsitudinis Principe, sacro.

CONSTANTINOPOLI. II. SEPT.

Per dies aliquot in palatio imperatorio * habita fuerunt extra ordinem consilia: sed in illis quid statutum sit, celatur. Illud scimus, ad omnes imperii Ottomannici portus missum esse edictum, quo frumentorum in regiones peregrinas exportatio vetatur. Multis experimentis cognitum est, ab annonae gravitate ortas in hac imperii sede turbas et seditiones plerasque: harum itaque causas tolli eiusmodi edicto placuit.

* Serrail.

Quem nuper cursorem hinc ad Regem suum dimiserat Rexinius Regis Prussiae legatus, interemptus fuit in itinere, ab eo qui ipsi custos additus erat praetoriano milite Turco *. Et hic quidem se fuga subduxit. Litterae vero, quas Cursor ferebat, repertae et in urbem remissae fuerunt.

fuerunt. Has reddi Legato iussit Turcorum dominus**.

* Janitschar.

** der Grofsultan.

EX LONDINENSIVM LITTERIS. XXV. SEPT.

Nunquam in hac vrbe dies inaugurando Rege festus maiori ciuium omnis aetatis ordinisque laetitia celebratus fuit, quam XXII Sept. Cuius eo gravior memoria futura est, quod nullius neque iniuria, neque damno turbata felicitas fuit. Reparatam etiam statim vidimus, quae vnica fore putabatur, iacturam. Amissus videlicet erat, in coenaculo Westmonasteriensi, ex coronae regiae apice ingens adamas: sed remotis mensis reperiēbatur. Hunc postridie Duvaliorum sollertia coronae rursus inseruit.

Qui insulam Nevis, quae ex Antillarum numero est, incolunt, magnopere conqueruntur, quod iam ex aliquot annis nullae ibidem procellae, frequentissimae antehac, sentiantur. Ex quo enim tempestas illa turbulenta cessauit, noua non febrium modo, sed aliorum etiam morborum insulae incubuit cohors.

PETROBURGO. XVIII. SEPT.

Heri propter Imperatricis nomen augustum, quod fasti retulerant, conuentum suum sollemnem celebrauit Academia scientiarum. Auditoribus numerosis legebat Aepinus, Augustissi-

mae a consiliis, et physices Professor, disputationem latinam de calore per orbem terrarum dispartito: Kotelnikofius vero, Professor et Gymnasii Inspector, libellum proponebat lingua Russica conscriptum, quo matheseos purae in iudicando utilitas demonstrabatur.

WARSOVIA. VII. OCTOBR.

Nudius tertius diem electo quondam Rege insignem recolebat sollemnis aulae pompa*: quae hodie etiam Regis natalem splendide celebrauit. Hoc die ipso expugnati a Laudono Swidnicii nuntium, laetissimum sane, attulit certus homo ea de causa missus.

* der Hof war in Galla.

** ein Expresser.

EX MARCHIA VCKERANA. XII. OCTOBR.

Sueci quam citissime gradum retro ferunt. Qui eos insequitur Bellingius, Tribunus, iam ad Swerinoburgum perrexerat, quod Ancelamo viro milliari distat. Stutterhemius, supremus vigiliarum praefectus, prope Pasewalckium tranquille consistit.

MARIAE MONASTERIO. XIII. OCTOBR.

Dimalam* nudius tertius traiecit exercitus: cuius heri praetorium Hüneburgi erat. Prope diem, quis futurus sit rei exitus, adparebit. Ab hinc dies aliquot manipuli venatorum Fridericiani

ciani ** pars pedestris fere tota, et equitum sexaginta, nulla culpa sua, capiebantur.

* die Diemel.

** die Friederichsche Jägerbrigade.

EX HANNOVERANIS. XV. OCTOBR.

Heri ad meridiem agmen Wangenhemianum, cui dux ipse praeerat, concentu militari * Hannoveram transiit, Seendam concessurum. Pulchri omnibusque rebus instructi tum viri, tum equi erant.

* mit klingendem Spiele.

Guelpherbyto in ditionem redacto Brunsvicum hostes obsidebant, praesidio minus valido instructum. Itaque posteaquam Lucknero, ut suppetias urbi adduceret, mandatum fuerat, is d. XII. Oct. iter ingressus, noctu, insciis hostibus, Ockeram transiit. Quos statim adortus, ea quae volebat, feliciter consecutus est. Nam et in urbem immisit cohortes sex, et hostium, concisis permultis, quingentos vna cum castrorum praefecto * cepit. Quo facto, ipse cum equitatu ad Castrum Boynum ** reuertit; hostes, obsidione soluta, Guelpherbytum discesserunt. Expeditione illa ictu exanimatus fuit Rothenburgius, Brunsvicensium supremus vigiliarum praefectus ***.

* Marechal de Camp.

** Peine.

*** Generalmajor.

Iam ante dies aliquot, praefidarii septingenti, qui vna cum Guelpherbyto in hostium potestatem venerant, commutatione restituti, Hannoveram venerunt.

RES LITTERARIAE.

Retulimus libello XXX. quae Parma acceperamus de repertis nuper Velleiae urbis rudibus. In illis praeter alia vetustatis monimenta eminent variae magnitudinis statuæ duodecim admirabili arte perfectæ. Vestitum maximam partem referunt ad togæ consularis similitudinem compositum. Viui corporis habitus tam artificiosè molliterque expressus est, ut in commissuris flexiones vel subtilissimæ conspiciantur. Capita truncis inserta ossiculo fuerunt. Signa tantum non omnia adhuc integra sunt, eorumque inscriptiones haud mutilæ summam antiquitatem testantur.

Pars erant monimenta illa operis magnifice exstructi, quod in medio propylæum habebat forma quadrata oblonga, lapidibus contectum, et utroque latere canali, ad deducendam aquam, instructum. Ambitus ipse bases habebat columnarum aequali omnes spatium positarum, sustinendæ porticui ampliori: secundum hanc erant camerae minores permultæ. Ex ipsa ædificandi ratione *Forum* aliquod fuisse coniicimus. Cui coniecturae fauent etiam varia, quibus fora instructa fuisse scimus, ornamenta.

Numi

Numi quoque reperti sunt haud pauci, itemque marmora rarissimi generis, et, in fragmentis, ex aere nonnulla. Aenea est tabula longa, nominibus inscripta eorum, qui Traiano imperatore, pecunias instituendo orphanotropheo contulerant.

Insigni cum voluptate Dux serenissimus eruta illa contemplatus est. Exinde cum ad illustrandam historiam et rem antiquam nova praesidia peti posse iudicaret: viris quibusdam eruditis inquirendi negotium dedit.

Atque illa quidem de monimentis Velleianis relata legimus. Sed Velleia vrbs quo tempore terrae moru depressa fuerit, nemo adhuc, quod sciamus, ad liquidum explorauit. In libellis, qui Traiecti ad Rhenum prodeunt, vir quidam doctus hanc temporis eius notationem proposuit.

„ A Plinio lib. VII. c. 49 memoriae proditum
 „ est, Fl. Vespasiano et Tito imperantibus recensitos fuisse Italiae incolas, et *Velleiaci*, prope
 „ Placentiam, complures inuentos, qui centum
 „ annos amplius vixissent; nimirum sex qui annos 110; quatuor, qui 137 compleuissent; vnum, qui annorum esset 140. Sed is census incidit in annum a Christo nato septuagesimum
 „ quartum.

„ Phle-

„Phlegon suo de Mirabilibus et longaevis
 „libello indicem inseruit ciuium imperii Rom^a
 „qui centesimum aetatis annum viuendo atti-
 „gissent, quorum is nomina ex censorum ta-
 „bulis studiose collegerat. In illo indice *Velia*
 „quidem senes sunt sex, annorum centum; vnus
 „annorum centum et duorum. Atque haec re-
 „censio facta est anno post natum mundi serua-
 „torem centesimo decimo septimo.

„Iam Velleianum illud Plinii, vel illa Phle-
 „gontis *Velia*, vtrum *Velleia* haec sit, prope
 „Placentiam nuper detecta, inquirendum foret.“

Ex Megapolitanis accipimus, Bützouii in dies
 efflorescere nouam Musarum sedem, Academiam
 Fridericianam. Viros in eam doctissimos con-
 uocat Ducis serenissimi cura ac munificentia.
 Iurisconsultorum ordini nuper dedit *Trendel-
 burgium*; Medicorum, *Schaarschmidium*: docendae
 Historiae munus mandauit *Trozio*, qui Acade-
 miae Göttingensis adhuc a secretis fuerat. Ante
 hiemem praelectiones illi suas auspicabuntur.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti,
 foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in ta-
 bernis, vno quilibet assc, venales. Extranei, quibus reprae-
 sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
 eum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXIII.

DIE VENERIS, X. CAL. NOVEMBR. clō IDCCCLXI.

LVTETIA PARISIORVM.
XII. OCTOBR.

De scripti illius publici, quod aula nostra cum Administris extraneis communicauit, argumento illud inaudiuimus, quatuor potissimum capita fuisse, de quibus inter nos et Anglos haud conueniret.

Primo, Americae septentrionalis ad Ohium vsque possessionem sibi postulabat Britannia, nullique Gallorum naui bellicae, sed piscatoriis tantum, intrare illius regionis portus permittebat: ex Anglis etiam constitui visores * volebat, qui naues illas perquirerent.

* Visitatores.

Kk

De

Deinde, quidquid ante bellum indictum Gallis mari eripuissent ut, iure illud in praedam cessisse statueretur, Angli postulabant.

* für gute Preise erklärt.

Tum, copiae Hassiacae, Brunsvicenses et Hannouerae ut coniunctae manerent; Angli in patriam reuerterentur, similiter etiam exercitus Broglianus et Sobisianus. Hassiam, Cluuiam, quasque praeterea regiones Galli in praesenti tenerent, eas possessoribus restituerent.

Postremo, ut aula Gallica praeter eos, quos prima stipulatione promississet, vicies quater mille homines, nulla Vindobonensi auxilia submitteret: rursus ut Magnae britanniae liceret, quae cum Rege Prussiae pacta esset, praestare.

LONDINO. XIII. OCTOBR.

Die V. Oct. Pittius, vir rei publicae peritissimus, et Britannis suis mirifice amatus, Regis adhuc in rebus publicis a secretis*, hoc munus ipsum deposuit. Bis cum ad se arcessiuit Rex, utque munere illo diutius fungi vellet, suasset: verum is in proposito perstitit. Propter summa viri et immortalia merita, coniugem eius, Estheram Pitt, matronam illustrem, Rex Baronissam M. Britanniae dixit, huiusque posteros masculos, Barones Chathamenses esse iussit. Pittio vero uxoriue, quoad vixerint, ter mille libras numorum stellatorum**, stipendii nomine, attribuit.

Illud Pittii munus demandum a Rege est Comiti ab Egremont, qui ad pacificationem Augustanam cum auctoritate abiturus erat. Eodem die Comes a Temple, sigillorum regni adhuc custos, similiter se hoc munere ultro abdicauit.

* *Secrétaires.*

** *Pfund Sterling.*

Ab illa munerum commutatione natus rumor erat, fore, ut interrupta cum Gallis pacificatio instauraretur. Sed illum falsissimum esse, nuper aula declarauit: quae non usuram se pacis conditionibus professæ est, quae nomini Britanno vel inutiles, vel minus decorae viderentur.

Similiter aula confutauit sermones eorum, qui usum et commercium inter Magnam britanniam Hispaniamque diremtum iri dicerent.

Qui ad Helenae insulam profecti erant, ut Veneris per solem transitum obseruarent, Astro-nomi nostri, frui illo spectaculo per nebulosam tempestatem haud potuerunt. Qui Bencolam eodem consilio ablegati fuerunt, utrum meliore fortuna visi sint, nondum compertum habemus.

VINDOBONA. III. OCTOBR.

Hodie missus a Laudono Vinsius, Tribuni legatus, praemisso quatuordecim cursorum tubis suis canentium strepitu*, certiores nos fecit, nocte mensis superioris postrema a Laudono,

cum impetum in Suidnicium facere decreuisset, adductas esse cohortes viginti: sub ipsum adgrediendi initium, puluere pyrio cuniculi in aërem sublatos adgressorum trecentos, sed hoc ipso ad rem persequendam reliquos audaciores factos: itaque hora sexta matutina munitissimam urbem in Laudoni potestate fuisse: Zastrouium ducem cum ter mille militum praesidio in deditionem cessisse: urbem omnibus rebus abundare: deprehensa etiam tormenta centum et viginti.

* unter Vorreitung 14 blasender Postillons.

DRESDA. III. OCTOBR.

Hac expeditione tota, illud praecipue agere visus est Rex Prussiae, ut Suidnicium copiis regeret. Deinde Russis cum exercitu nostro coniunctis mutata ipsius ratio fuit. Postea, cum propter comaeatus inopiam, & Laudono discesserat Butturlinus, non defendere bellum, sed inferre cogitabat Prussus. Iter siue in Silesiam superiorem, siue in Morauiam inibat. Sed hac temporis opportunitate uti sciuit Laudonus. Qui cum itinera aliquot facere hostem sinisset: subito ad Suidnicium accessit. Die Mercurii hora tertia matutina praestructa munitioni opera * quatuor adortus est. Vrbi copiae nostrae, seruatō ordine nullo strepitu successerunt ita, ut aduenisse prius, quam venturas, hostes audiret. Illa, quae diximus opera tanta celeritate expugnabantur, vix ut facultas esset obsessis tormenta quaedam excutiendi: cum nul-

nullum excuterent nostri. Sclopetorum igne accidit, vt pulueris nitrati promptuarium in aërem proiiceretur: id quod trecentos circiter homines nobis, et totidem hostibus abstulit. Hinc expugnata munimenta exteriora: muri scalis superati: effractae portae. Vix dies illuxerat, cum urbem iam tenebat Laudonus.

* die Aussenwerke.

EX DAVNII PRAETORIO DRESDENSI.

IV OCTOBR.

Quas stationes habebat exercitus noster, easdem adhuc feruat. Henriciani quoque exercitus summa * Schlettauui permanet: tametsi modo progredi suos Princeps; modo regredi iubet **. Quod nouissimo Lascii impetu illatum Prussis damnum est, hoc a circulo Misnico reparari volunt. Qui, ne de futuro tempore imparati offendantur, filuas circa Huberti arcem regias exciderunt.

* das Gros der Armee.

** Märsche und Widermärsche thun lassen.

HANNOVERA. XV. OCTOBR.

Hodie mane per urbem transibat, paruo comitatu, serenissimus Brunsvicensium Princeps heres, Brunsvicum perrecturus.

Heri ipso meridie agmen Wangenheimianum hac eodem tetendit: iamque Walthausianum expectatur.

Mariaemonasterio heri Falkenhagium translatum fuisse praetorium accipimus.

EX HOLSATICIS. XIX. OCTOBR.

Praeterita nocte subito sanguine ictus * decessit Fridericus Carolus, Holsatiae Ploenenfis Dux. D. IV Aug. a. 1706 natus Princeps serenissimus, d. XXI Maii a. 1729 principali imperio potitus erat.

* am Schlagflusse.

RES LITTERARIAE.

Traiecti ad Rhenum apud Kroonios prodiit, *Henrici Cannegieteri de mutata Romanorum nominum sub Principibus ratione, Liber singularis. Item Postumus, Bataviae adsertor, Hercules Magusanus, et Deusoniensis, aggerum Bataviae auctor, ex numis atque ex inscriptionibus demonstratus. Nec non Trebellii Polionis negligentia castigata; et monumentum Dodenverdense expeditum. A. 1758. I Alphab. 19½ plag. 4.*

In exponendis, quae apud Batauos reliqua sunt, Romanorum monimentis cum versaretur auctor eruditissimus, saepius ei occasio subnaſcebatur inquirendi in nomina Romanorum. De quibus quid sentiat, et quare ab aliorum sententiis discedat, singulari libro sibi tradendum putavit. Nominum, quae apud Romanos, stante republica, in usu esset, ratio vniuersa satis copiose declarata a Sigonio fuit: sed quae dein-

deinceps sub caesaribus commutatio in hoc genere facta est, de hac nondum satis diligenter expositum erat. Itaque has sibi partes iunxit Cannegieterus. Neque tamen agitat as inter eruditos de nominibus controuersias persequitur; sed, ad fontes ipsos progressus, ex veteribus monumentis numisque, quaecunque ad explicandam rem facere iudicaret, depromit.

Principio quidem sub imperatoribus docet, in cognominum locum successisse praenomina, et haec ipsa rursus illis substituta fuisse; gentis mox nomina utrorumque locum occupasse; deinde iisdem temporibus non praenominibus fratres, sed cognominibus distinctos fuisse; varias in nominibus tum adoptatorum, tum peregrinorum mutationes factas, quod praesertim hi, in ciuitatem adsciti, vna cum Romano suum barbarum nomen retinerent; eadem aetate quoque frequentari coeptam illam coaceruationem nominum, quibus praetermittendis tot in historiis turbae exstiterunt; sub Antoninis maxime, latius processisse licentiam in adsumendis nominibus nouis, vnde in Inscriptionibus illud *qui et, vel siue* cet. Simili quoque diligentia persequitur seruatorum, feminarum, item Augustarum, et primi temporis Christianorum nomina.

Quae inde a pag. 111 ad 174 sequitur disputatio, ea *Postumi* res illustrantur, qui a Valeriano et Gallieno praefectus limitis transrhenani et Gal.

Gallias constitutus, illo captiuo, Galliam, Hispaniam, Britanniam et Germaniam praeclare tuebatur. Multa habet disputatio illa ex antiquitate collecta, cognituque iucunda.

Quam quae excipit p. 175-210, iudicium fert de *Trebellio Pollione*, qui solus et Postumi, et reliquorum eiusdem aetatis tyrannorum vitam et res gestas composuit ita, ut fidem mereatur. Hunc tamen peculiari commentario docet Cannegieterus multa praetermisisse, quae suppleri ex numis queant: eundemque simul cum aliis eius temporis scriptoribus contendit.

Denique vberimis adnotationibus illustrat illud *Monumentum Dodenwerdense*, quod, cum primus in Harpocrate suo explicasset Cuperus, nouissime ab Hagenbuchio in D'Orvillianis Miscellaneis criticis T. X. XI. XII. explanatum fuit. Illud hic aeri incisum, adiuncto etiam alio, comparet. Multa hic praeterea reperiuntur, per se minuta, quibus a Cannegieteri ingenio et doctissimis obseruationibus commendatio pondusque accessit.

Commentatorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXIV.

DIE MARTIS, VI. CAL. NOVEMBR. MDCCCLII.

HAFNIA. XIX. OCTOBR.

Die XV Oct. Coldinga discessit celsissima Hassiae Landgravia, comitante serenissimo Principe filio, natu maiore, Rensburgum ad legionem, cui praest, abituro. Serenissimus Princeps heres, huiusque frater minor hic reduces expectabantur. Die XVII Flensburgum venit Landgravia: heri Slesuicum peruehi voluit.

OLYSSIPPONE. XXII. SEPT.

Mensis huius die XVII sententiam suam ex-
sequabatur quaesitorum fidei tribunal *. Res
sane eiusmodi est cuius exemplum vix habeant
L1 sacri

sacri tribunalis tabulae **. Publice in ferali
 pegmate *** iugulatus, rogo mox ardenti cre-
 mabatur famosus ille ordinis Loyolitici sodalis,
 Pater Malagrida: qui cum Reginae, aulaeque
 procerum a confessionibus esset, impiae illius
 contra Regem coniurationis concitator fuit.
 Perscripta quidem quaesitorum sententia causas
 supplicii adfert libros ab eo editos duo, pestife-
 rarum opinionum plenos, falsas praedictiones
 de commutanda republica euulgaras, cet. Sed
 causae illius acta satis nota sunt, scelerati que
 hominis atrox facinus dudum in vulgus emanauit.

* man hatte ein Auto da Fê.

** Register der heil. Inquisition.

*** Chavott.

ROMA. XXVI. SEPT.

Melitenfibus cum nihil in praesenti quidem
 a Turcis metuendum videatur: reuertendi in
 patriam potestas facta est Equitibus extraneis,
 a supremo ordinis magistro.

* Großmeister.

MEDIOLANO. XXVIII. SEPT.

Ex sancita nuper inter Reginam imperatricem
 et Mutinae ducem pactione, huius Principis
 copiae per triennium adhuc Herae nostrae sti-
 pendia merebuntur.

VINDOBONA. VII. OCTOBR.

Iucundum oculis fructum cepimus ex tropaeis
 Suid.

Suidnicio huc nudius tertius allatis a Carolo Lichtensteinii principe, supremo vigiliarum praefecto. Signa militaria erant viginti quinque, tympana tria, aperto illa vehiculo imposita. Heri, decantando publice hymno Ambrosiano*, sollemnes Deo gratiae actae sunt.

* das Te Deum.

EX EADEM VRBE. X. OCTOBR.

In arce Schönbrunnensi, presente Augustissima, de variis rebus, quae ad publicam salutem pertinent, consilia conferuntur* frequentiora. Ibidem aula, propter caeli, quae coepit, asperitatem, ad diem Theresiae sacrum, nec diutius, mansura putatur. Regiae celsitudinis princeps Iosephus ante dies aliquot Trautmansdorfium petierat (vicus est Bathiani Comitum, supremi aulae magistri**) venandi studio ductus.

* werden Conferenzen gehalten.

** Oberhofmeister.

Laudono, summo rei tormentariae praefecto*, capsulas binas dono misisse dicitur Regina imperatrix, quae varii generis pretiosa continerent, addidisse etiam epistolae** duo, quibus significaret, quantopere sibi placuerit demonstrata ab eo, in expugnando Suidnicio, prudentia et fortitudo. Qui primus captae urbis nuntium attulerat, Vincius, tribuni legatus, ab Imperatore augustissimo bis mille numis aureis; ab

Imperatrice vero, annulo lapillis splendido, donatus fuit. Heri nouus a Laudono cursor aderat; sed quid rei attulerit, nondum enotuit.

* Generalfeldzeugmeister.

** Handbilletten.

Nouissimis ex Silesia litteris accepimus, Prusiae Regem, relicto ad Nissam cum agmine suo Principe Anhaltino Bernburgensi, inter Brigam et Vratislauiam cum exercitu maiori subsistere.

LVTETIA PARISIORVM. XVI. OCTOBR.

Ducem a Choiseul, rerum extranearum bellicarumque administrum, ab illis se munere vel omnino, vel maximam partem abdicaturum, rumor est. Cui tamen sunt, qui parum fidei habendum censeant: quod sparsus ab iis videatur, qui arrepta Pittiani consilii similitudine, nouum quid et inexpectatum narrare voluerint.

LONDINO. XVI. OCTOBR.

Die XII. Oct. in consilio sanctiori iure iurando obstringebatur Comes ab Egremont, Pittii loco, Regis in publicis rebus a secretis futurus. Granthamum, ex Angliae proceribus*, sigillorum regni custodiae praefectum iri putant: quam nuper deposuit Comes a Temple. Huius frater, Iacobus Grenville, regiae domus adhuc quaestor, itidem se illo munere abdicauit. Vix dies praeterit, quin horum consilia alii imitentur.

* Mylord.

** Cassirer des Königl Hauses.

Quana

Quam Pittius deponendi muneris 'causam habuerit, omnes ignorant. Illud certum est, fore, ut quae ad persequendi belli rationem facient, ab eius successore, quanto fieri studio potuerit, procurentur. Varia nunc in utramque partem scripta videmus; quorum aliis exagitur, aliis defenditur Pittius.

VESALIA. XVII. OCTOBR.

Sobisius, destructis Coesfeldiae munimentis, cum exercitu suo Borkenum concessit, ibique castrorum initia habet. Copias trans Rhenum in hiberna deducere constituit quam primum vacua fuerint loca, quae nunc quidem cohortes praetoriae * tenent, in Galliam reuertentes. Illud tamen consilii utrum exsequi possit Dux Gallicus, quoad Monasterio Lippstadioque caruerit, plurimi dubitant. Certe ab anni tempestate ad expugnandas vrbes parum praesidii videtur petiturus.

* Königl. Französ. Haustuppen.

EX HANNOVERANIS. XXIII. OCTOBR.

Adhuc Ohrae praetorium constitutum habet Ferdinandus: ipsiusque exercitus, qui ante erat, status permanet. Freytagius Goslariam usque progressus est, hostium, qui ex illo tractu discessuri videntur, consilia exploraturus.

HAMBURGO. XXIV. OCTOBR.

Nudius tertius ab illustri amplissimoque Scho-

larcharum collegio, dictus est, qui Richeio succedat, Godofredus Schütze, Sanctioris disciplinae Doctor, et in Christianeo Altonano historiae sacrae et patriae Professor longe celeberrimus.

ALTONA. XXVII. OCTOBR.

Si nuntiis quibusdam credimus, qui Imperatoris augustiss. negotia Bremae agit*, Liber baro a Vrintz, custodiae traditus est a foederatis, et ipse quidem cum coniuge Stadam abductus, quae penes eum scripta erant, Hannoveram transmissa sunt.

* der Kaiserl. Resident.

Laudonum quoque rumor spargit tentasse, an subito et improviso irrumpere Coseliam posset: sed conantem repulsiisse emissas a praesidio pyxides, fragmentis ferreis impletas*.

* Cartätschen.

RES LITTERARIAE.

Hildesia ad nos peruenit eximium eloquentiae vernaculae, in funebri genere, exemplum, a praestantissimo oratore editum. *Trauer- und Gedächtnissrede, welche bey dem feyerlichen Leichenbegängnisse des weyland hochwürdigst-durchlauchtigsten Fürsten und Herrn, Herrn CLEMENT AVGVST, Churfürsten und Erzbischofs zu Colln, Bischofs zu Hildesheim, Münster, Paderborn und Osnabruck, Hoch- und Deutschmeisters, Herzogs in Ober- und Niederbayern u. s. f. am 10. März 1761 in der Hauptkirche St. Andreæ vor einer*

einer hochansehnlichen und volkreichen Versammlung gehalten D. Johann Carl Koken, der evangelischen Kirchen in Hildesheim Superintendent, des Consistorii Assessor primarius, des Gymnasii Andreani Ephorus, und der übrigen Schulen Inspector. plag. 8 in fol.

Dicauit Kokenius, Vir summe vener. orationem, reverendissimi et serenissimi Principis Electoris memoriae sacram, Senatui Canonico-
 rum aedis sacrae primariae, qui, sede vacante, regimini praeest.

Orationi praescriptum legimus locum Senecae de Clementia c. 13 dicendi argumento mirifice conuenientem. „Hoc, quod parenti,
 „etiam PRINCIPI faciendum est: quem appel-
 „lauimus PATREM PATRIAE, non adulatione
 „vana adducti. Cetera enim cognomina ho-
 „nori data sunt. MAGNOS et FELICES et AV-
 „GVSTOS diximus, et ambitiosae maiestati quid-
 „quid potuimus titulorum congesimus, illis
 „hoc tribuentes: PATREM quidem PATRIAE
 „appellauimus, vt sciret, datam sibi potestatem
 „patriam: quae est temperatissima, liberis con-
 „sulens, suaque post illos ponens.

Verba f. codicis explicanda (textum vocat consuetudo vulgaris) leguntur I Sam. 25, 1. Mortem illa Samuelis referunt, luctumque, quo principem sacrum prosequeretur populus Israëliticus.

Per-

Perfecti principis suisque numeris absoluti imaginem effingit orator ad patris patriae similitudinem expressam. Quam postquam Samuelis potissimum exemplo illustrasset: transit ad Clementem Augustum, atque in diuo Principe fuisse virtutes eas leniores, quibus pater patriae censeatur, ex vitae ipsius historia, rebusque gestis demonstrat.

Grandem hic et masculam eloquentiam offendimus, nullo nec sententiarum, nec verborum fuce, quo tantopere sibi placent hodierni laudatores nonnulli, maculosam. Is etiam erat diuinus Princeps, qui sine illis adulatorum lenociniis laudari vere posset: et eam in Kokenio nouimus cogitandi ac dicendi vim, quae facile careat infucatae eloquentiae subsidiis.

Additum orationi est Carmen exsequiale non minus egregium, ad leges Neuhausij, Gymnasij Andreani Cantoris, inter concentus musicos decantatum.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monete Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXV.

DE VENERIS, III. CAL. NOVEMBR. clō MCCCLXI.

MANTVA CARPETANORVM.
VI. OCTOBR.

Propositum fuit die XVI mensis elapsi,
Regis edictum, quo definito
pretio constituitur, quanto
venire in posterum panis in
hac vrbe debeat. Eodem pi-
ores frumenta sibi ex vrbis promptuario com-
parare iubentur.

Nocte, quae d. VII Sept. sequebatur, agris
olstris fundisque ingentem cladem gravissima
impestas attulit. Partim grandine quassatae
sunt vineae circa urbem ad vicesimum lapidem,
partim torrentibus stratae. Horum quoque
impetu Coenobii Franciscanorum, quod Pa-
Mm stranae

stranae est, pars euerfa fuit. Illatum illo turbine damnum sarcire vix poterunt decies centena millia solidorum argenteorum.*

* eine Million Piaftres.

NEAPOLI. XXVII. SEPT.

Producit Rex illam in arce Porticensi commorationem: ibique piscarui non sine voluptate operam dat. Neque enim suadere adhuc voluit supremus aulae ipsius magister, Princeps de San Nicandro, vt venatu se oblectaret.

GENVA. III. OCTOBR.

Danicae naus magister, Algeria tredecim die rum cursu aduectus, retulit nobis, reducem ibi fuisse nauem actuariam minorem*, quae cum in nauigium onerarium** Genuense incidisset, a caelos de suis quatuordecim homines, vulneratos vndecim, fateretur: exortum inter Algerienses et Tunetenfes bellum nondum finitum esse: graui pestilentia magnam vtriusque gentis stragem fieri: Algeriae quatuor, Tuneto duas fupereffe naues, quae piraticam facerent***: die mense Augusto medio naues Hispanorum bellicas tres ad Algeriam visas, quae postea discesserint.

* Galliotte

** Pinque

*** Corsaire.

ROMA. III. OCTOBR.

Litteris, quibus natum Beirae Principem Pontifici nunciauerat Lusitaniae Rex, amicissime ille quidem rescripsit: neque tamen epistola publica*, sed litteris tantum priuatis. Adparet itaque, quod etiam aliis rebus perspicitur, nondum aulae nostrae cum Lusitanica convenire. Neque magis confecta iam videtur quae Sedi apostolicae cum Geauensium republica fuit con-
trouersia

* in cinem Eteve.

VERSALIIS. XV. OCTOBR.

Heri Regis Sueciae legatus, liberbaroa Schef-
fer, audientia facta, exhibuit Regi fidei publi-
cae litteras. In conspectum Regis, Reginae,
Delphini et reliquae gentis regiae adducebatur
illustri de la Live, sollemnium admissionum
magistro.*

* Introduceur des Ambassadeurs.

Comitante Duce a Choiseul, ad Regem quo-
ae officii causa accessit Bussius, Londino re-
dux. Cui Rex quam humanissime significauit,
probari sibi quae in Aula M. Britanniae egisset,
cum auctoritate legatus.*

* Ministre plenipotentiaire.

LVTETIA PARISIORUM.

Versalias heri peruenit Clemens, regius
Saxoniae Princeps.

Mm 2

Non-

Nondum rancus factus est, qui de confectis inter aulam nostram et Hispaniam pactionibus rumor erat. Sed agi illis de inferendi belli foedere, nemo crediderit. Renouatam existimant plurimi antiqui foederis sanctionem, additis fortasse capitibus nonnullis, quae ad res praesentes pertineant. Neque enim facere potest Hispania, quin de conseruandis, quae nobis reliquae sunt, coloniis cogitet: in dubium enim vocaret, quin certis ipsa periculis offerret possessiones * suas. In praesens quidem longe praerimum mari valet Anglia. Cuius nos consilium vt ad irritum cadant, omni studio efficiemus. Iamque haud exigui a nobis adparatus nauale tum Brestiae, tum Rupifortii ** fiunt: in aliis etiam portibus ea instituuntur, quae expeditionem aliquam portendant. Dunquerque munimenta quam fortissima habeat, quantum fieri potest, molimine agimus.

* Etablissements.

** Rochefort.

WARSOVIA. XII. OCTOBR.

Ex variis palatinatibus delecti * ad Regem mittentur rogatum, vt consilium illud de minuendo monetae pretio ** vel abiiciatur omnino, vel aliter a quaestoribus *** instituat quod multae exinde in vrbibus oppidisque rubae nascantur.

* Deputate.

** Reduction des Geldes.

*** Schatzmeister.

ALTONA. XXX. OCTOBR.

Regem Prussiae litterae quorundam referunt, ad Vratislaviam nuper cum exercitu substitisse, cum Laudonus eodem versus progrediretur.

Ex castris ad Colbergam Prussicis accipimus, nihil neque castris munitissimis, neque vrbi deesse eorum, quae ad victum ac defensionem pertineant.

RES LITTERARIAE.

Coburgi apud Io. Car. Findeisen prodierunt *Io. F. id. Gruneri Opuscula ad illustrandam historiam Germaniae pertinentia.* Volumen I, 1760. plag. 20. forma 8. Volumen II, 1761. I Alphab. 2 plag.

Praeclara expectari in hoc genere poterant a Grunero, Gymnasii Casimiriani, quod Coburgi fleret, Professore celeberrimo, quod quibus ad Historiam subsidiis opus est, ea omnia possidet: amplam et philologiae et antiquitatis cognitionem, diligentiam in perquirendis monumentis veterum summam, acre praeterea iudicium vsuque subactum. Quae collectio haec complectitur, singula maximam partem lecta iam fuerunt: neque tamen, cum pauca tantum exempla typis exscripta essent, sin multorum manus peruenire potuerunt. Vetera hic aucta comparent, et emendata: veteribus etiam noua addita sunt. *Primo volumine* haec continentur. I. Exercitatio de *Henrici Raspe, Land-*

grauii Thuringiae, et Comitis Palatini Saxoniae, in Regem Rom. electione, rebus in imperio gestis, et vitae exitu. II. *Dissertatio de electione Rudolphi I. Caesaris Augusti.* III. *Dissertatio de Henrici minoris, aduersus Ottonem II. rebellantis, genere.* Noua est disputatio haec, neque ante edita. Argumentis admodum verisimilibus euincitur, Henricum hunc, Carinthiae ducem, eundem esse, qui alias Suinfurtensis cognomine adducitur, eundemque genti imperatoriae Ottonum non paterno tantum, sed etiam materno genere, id quod in praefatione demonstratur, coniunctum fuisse. Noua quoque est quae sequitur, disputatio IV. *de Margareta, Popponis XIII. Comitis de Henneberg filia, Conradi, Comitis de Wildberg, uxore.* Ignota fuit haec Margareta Spangenbergio, Chronicorum Hennebergensium auctori: valde etiam confusa et perplexa sunt, quae de dote ipsius refert Hoennius in historia Saxonica Coburgensi. Itaque in lucem protulit Grunerus monimenta duo nondum edita; quorum altero de praediis ipsius dotalibus, altero de dote exponitur: adiunctis nonnullis, quae ad explanandam matronae illius historiam faciunt. V. *de Comitibus de Trubendingen, ducum Meraniae hereditibus, dissertatio.* VI. *Origines Monasterii ordinis S. Benedicti in Bantz;* Situm est hoc monasterium inter Coburgum et Bambergam, ab Albratha s. Berta fundatum, filia Ottonis eius, quem, quod Suinfurti commoraretur, Marchionem Suinfurtensem dicebant. Sententiam hic suam
tuetur

ructur Auctor aduersus Schoepfium. VII. *de instauratione Monasterii ordinis S. Benedicti in Bantz*, facta per Ottonem S. Episcopum Bambergensem. VIII. *Fasciculus Diplomatum hactenus non editorum*. Duodecim sunt diplomata: quorum nonnulla adnotationibus illustrantur. Profecta sunt ab Imperatoribus, Conrado II, Rudolpho I, et Ludouico IV, a Comitibus Hennebergicis et Orlamundanis, ab Episcopis denique Herbipolitano et Bambergensi.

In altero volumine sunt, I. *Antiquitates Coburgenses*. Has ipsas, anno proxime elapso primum editas, altero tanto auxit, et simul emendauit Vir doctissimus. In tractu Coburgensi qui olim populi habitarent, non definit: Pagum *Trusali* fuisse putat, illamque regionem omnem ad Pagum Grapfeld orientalem pertinuisse. Et hoc quidem documento probat Wulfingi, Bambergensis Episcopi, a. 1306 dato. Urbis ipsius, quoad vicus maneret, nomen erat *Trusalstai*: arx primo Coburgum uocata, Henrici aucupis iussu a Cobbo comite exstructa, et ipsius nomine adpellata videtur. Idem post urbi propinquae nomen inditum. Hinc Coburgi dominos inde ab initio stirpis Carolinae enarrat Grunerus, ad a. 1291, quo, cum vitam finiisset Poppo XIV, comes, urbs a Comitibus Hennebergicis, hereditatis iure, ad Marchiones Brandenburgicos transiit. Varias hic disquisitiones inferit auctor, lectu illas quidem dignis-

gnissimas; sed relatu nimis longas et copiosas. Atque spem facit persequendae ad recentiora tempora historiae Coburgensis. II. *de rebus Hermannii II. Comitis de Henneberg Commentarius*. Subnatus est ex programmatibus octo, quibus auctor historiam illam ad annum 1273. deduxerat. Hic magno studio et labore conquisita undique sunt, quae reliquam Hermannii illius vitam illustrant, ipsique commentario quandam iustae historiae speciem comparant. III. *Fasciculus diplomatum hactenus non editorum*. Itidem duodecim sunt numero. Primum *Ottonis S.* est, Episcopi Bambergensis a. 1137, et monasterii institutionem habet. Reliqua scripta fuerunt ab *Embrico*, Episcopo Herbipolitano, a *Godeboldo* et *Poppone*, Comitibus Henneberg. ab *Hermannno*, Episcopo Monasteriensi, a *Conrado*, Archiepiscopo Moguntino, ab aliis.

In libello superiori XXXIV. p. 270 v. 15 legatur *repulisse*.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum! pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO.

LIBELLVS XXXVI.

DIE MARTIS, III. NON. NOVEMBR. clō Iocclxi.

MEDIOLANO. XI. OCTOBR.

Regimini nostro ostensa fuisse ratio dicitur, qua fieri queat, vt Addua * nauigabilis reddatur.

* die Adda.

LONDINO. XX. OCTOBR.

Crebro consilium aulae sanctius cogitur, cui, tamuis deposito munere, saepius interest Pittius. Diem sibi citium ordines definierunt, de rebus publicis * deliberaturi, quibus gratias agant, quod tot tantaque patriae officia praestiterit.

* eine Adresse.

Nr

HAGB

HAGA COMITVM.

Die Veneris proxime elapso, cum foederat Belgii ordinibus * consilia conferebat Comes Affry, Galliarum regis legatus. Exemplum illis obtulit conflati nuper d. XXVI Aug. inter Gallos et Hispanos pacti. De cuius argumentis et capitibus postquam multum disputatum fuit illud pro certo nunc adfirmari potest, ad defensionem omnia spectare, nihilque quaesitum esse praeter antiquorum, quibus uterque populus iunctus fuit, foederum renouationem. Quod addita capita quaedam secretiora ** dicunt, de eo nihil habemus explorati.

* Generalstaaten.

** einige geheime Artikel.

DÜSSFLDORPIO. XXIV. OCTOBR.

Quae copiae Gallorum missae in hiberna putabantur, Rhenum rursus praeter expectationem traiecerunt. Proinde suscepturus adhuc creditur aliquid nouae expeditionis exercitus qui Sobisio paret. Borkeno hodie profectus Dorstam tendebat. Magna etiam vis tormentorum parata itineri erat.

EX AGRO VIADRINO. XXV. OCTOBR.

Regem in castris Strehlenfibus adhuc subsistisse audiebamus, ab eoque lectum agmen, Schenkendorffio duce, Vratislauiam propius accessisse. Laudoni exercitus, cum iuncto ipsi agmine Czernischeuii, in tractu Suidnicensi degere pergit.

Beckius

Beckius inter Iauriam et Hirschbergam locum occupauit. * Excursionibus tam Russi, quam Austriaci per Silesiam inferiorem, ad Glogauiam usque, per superiorem, ad Nissam suscipiunt: quibus agrestes campi ** maxime infestantur. Dona etiam quae gratuita vocant, a dynastis exigunt earum regionum, quas copiis tenent. Quia tributa et vectigalia ante diem solui iubent. Alium praeterea ingentem copiam, incertum qua de causa, Suidnicium conuehendam imperarunt.

* sich postiret.

** das platte Land.

EX LITTERIS SEDINENSIBVS.

XXII. OCTOBR.

Heri ingentes hic tormentorum fragores audiebantur. Qui quorsum pertinuerint, ignoramus.

ALTONA. III. NOV.

Colbergae utrum iam facta sit deditio, nondum constat.

RES LITTERARIAE.

Hamburgi modo prodiit 5 plag. 1 fol. programma, quo Senem meritis annisque maturum Virum nobilissimum, amplissimum, doctissimum, Michaelen Richey, Historiarum et Graecae linguae utraque XLIV annos in Gymnasio Hamburgensi Professore publice la-

get eet. *Ioannes Georgius Büsch, Marb. P. P. et hoc
anno Gymnasii Rector.*

Sancta esse omnibus debet, qui litteras amanti
memoria senis celeberrimi, qui ut verissime hic
praedicat ipsius quondam auditor, post collega
quod siue viuendo attingi, siue bene merendo
expleri potest, hoc omne attigerat, atque con
summauerat.

Editus erat in lucem Richeius Hamburgi a
1678. d. 1 Octobris, patre Ioanne Richey, mer
catore nobili et opulento, matre Esthera Engels.
Haec post crebros abortus, vnumque filium al
tero post natales mense extinctum, hunc tan
dem maturo partu extremum omnium elidit,
cum annum iam ingressa esset quadragesimum
sextum. Vnde fortassis factum, ut iuuenem
continua infirmitas, vehementesque interdum
morbi vexarent: ita ut ipse non dubitaret di
cere, pluris parentibus medicorum operam me
delamque stetisse, corpori subinde adhibendam,
quam omnes in educationem impensos, quam
uis eximie largos, sumtus. Posteaquam in Io
anneo a Rectore *Ioanne Schulzio*, et Conrectore
Ioachimo Henningio, litteris satis praecultus esset,
Gymnasio adscriptus, doctoribus vsus est in
Hebraicis *B. Anckelmanno*, in Philosophia pra
ctica et Eloquentia *Placcio*, in Historia et Graeca
lingua *Georgio Eliezare Edzardo*, in Logicis et Me
taphysicis *Gerhardo Meiero*, in Mathefi *Menzero*,
in

in Physica et Poësi *Müllero*. His Rabbinica iunxit ductu vtriusque *Edzardi*, *Esdrae* patris, et *Iodoci Pancratii*, filii. Vfus quoque iam tum est *Io. Alb. Fabricii* priuata opera, hiftoriam litterariam, et notitiam librorum tradentis. Algebrae quoque per integrum amplius annum operam dedit, duce *Meifnero*, praeceptore Scholae Iacobaeae. Ad neminem autem maiori cum ftudio fe adplicuit, quam ad *Ioannem Fridericum Mayerum*, qui Viteberga Hamburgum aduocatus ad munus Pastoris ad D. Iacobi, antiquum ob amorem laborum academicorum, Profefloris extraordinarii munia, in Gymnafio fponte obibat, et in primis frequentibus exercitiis publicis cum socio laboris, *Gerhardo Meiero*, ingenia lectorum quorundam iuuenum exercebat. In his primas partes egit Richeius tum respondendo, tum opponendo, crebrisque ingenii, et, in ifta aetate minime vulgaris, doctrinae editis fpeciminibus fic fe diuimuris iftis commendauit, vt cariorem haberent neminem. Cum feriis iucunda coniunxiffe praefantiffimum iuuenem, inftitutum ipfo auctore Collegium musicum indicat, in quo primas partes agebat, nunc ad inftrumentorum musicorum concentum fubgravi voce cantans, nunc ipfe vocales digitis chordas impellens, aut dulces tibia, fiue minori, fiue longa modos effundens.

In Gymnafio patrio per triennium ita praeparatus, linguarum etiam Gallicae et Italicae

cognitione ornatus, Vitebergam a. 1689 petiit. Doctores ibi habuit in Theologiae partibus *Hannekenium*, *Neumannum* et *Roescheli*um; in Historia *Schurzleischium*; in Physicis *Roesbelium* et *Vaterum*; Stilum Latinum expoliuit duce *Schurzleischio*, in Graecis litteris priuatissima *Knauthii* opera vſus. Cum vitae ſe academicae addixiſſet, primo, poſtquam Vitebergam adierat, ſemeſtri honores Magiſtri impetrauit. Septies ibi publice vel opponentis vel reſpondentis partes ſuſtinuit. Fecit tamen perpetua eius aduerſaria, valetudo, vt, biennio vix Vitebergae exacto, abſitum maturaret.

Hamburgo ſuo redditus, partam doctrinam variis incrementis augere ſtudit: longe ſcilicet ab opinione remotus eorum, qui ex academia reduces a fonte ſe ipſo ſapientiae rediſſe putant, nec inueniri poſſe doctorem tanto ingenio vltius inſtruendo parem. Ad vtrumque *Edzardum* denuo ſe adplicuit Rabbinicae, Syriacae et Arabicae linguae cauſſa, ſummumque virum *Jo. Albertum Fabricium* iterum adiit. Haud multo poſt in Academiam Gryphicam inuitabat noſtrum, oblato Profeſſoris extraordinarii munere, qui Hamburgo Gryphiswaldam conceſſerat *I. E. Mayerus*. Sed obſtitit tum quidem male confirmata valetudo. Biennio poſt, cum Lipſiam digreſſus eſſet excuſſurus inde in partem meliorem Germaniae, retractus eſt ex itinere litteris a patre acceptis, vt Rectoratum Stadenſem obtineret. Susce-

Suscepit scholam illam regendam a. 1704, et per annos octo eidem summa cum laude prae-
fuit. At a. 1712. tristi contagio, obsidionis
quoque metu, inde secessit Hamburgum. Hac
commoratione, partu amisit dulcissimam con-
iugem, cui per annos sex iunctus fuerat, quam
Charitinae nomine Poëta consecrauit. Cum
litteris ad magistratum Sradensem missis, mu-
nere se Rectoris abdicasset, retrahi se Hamburgo
non passus est, quamvis oblato anno 1715 mu-
nere Rectoris Gymnasii Stettinensis.

A. 1717. Musis Hamburgensibus vindicatus
fuit, cum Professor Historiarum et Graecae
linguae renuntiaretur. Hanc ille Spartam,
excellenti eius ingenio amplissimaque doctrina
dignam, quantum valetudo tulit, omni, quae
in doctorem cadit, laude ornauit. Elegantem
viri suauemque docendi rationem copiosius hic
persequitur celeb. Buschius, ipse testis, illudque
caput ita concludit.

„Audiui saepius ipse, quoties doctus quidam
„peregrinator aut vir nominis haud obscuri au-
„ditorium introiret auscultandi tanti viri gratia,
„audiui, inquam, apta digressionem in argumen-
„tum quoddam sermonem deflectentem, quod
„ad virum istum, habita ratione siue patriae, siue
„dignitatis, siue studiorum propius pertineret,
„et sic de illo verba facientem, vt diu praemo-
„nitum matura meditatione omnia expromere
„puta-

putares. Nec minus hoc ad nos pertinebat. Præbamus enim exemplo dissertatiunculæ historicæ subsecivæ quidem, at qualem alter vix multo cum labore et diuturna lucubratione expromere potuisset."

Scripta eius non e volumine, sed ex argumenti dignitate et elegantia aestimanda sunt. Praeter disputationes varias et programmata, separatim edita, multa ipsius sunt in Novis literariis Germaniæ, in Bibliotheca historica Hamburgensi: Carmina vero vernacula haud pauca in Collectione Weichmanniana. Inprimis autem opera eius eminuit in elaborando libro immortalis, cui titulus est, *Der Patriot*, qui a. 1724 edi coeptus per tres continuos annos et delectavit ciues, et delectando emendavit. Superfunt varii labores manu scripti: quos ut edat optamus doctissimus Richeii nepos Michael David Steen, ordinis sacri Hamb. Candidatus. Obtigit Richeio, quod ante eum nemini Professorum Hamb., ut Rectoratum Gymnasii anno 1758 septimum capefferet. Inter vulnera domestica post coniugis mortem gravissimum fuit, quod morte filii vnici, Ioannis, persensit: qui ab illustribus reip. patriæ Senatu Viennam, ad obeunda Syndici legationum munia, ablegatus, ibidem a. 1738. summae civium patrisque spei eripiebatur.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXVII.

DIE VENERIS, VIII. ID. NOVEMBER. clō MCCCLXI.

CONSTANTINOPOLI XVII. SEPT.

Ex diebus aliquot insignes aula Turcica commutationes vidit, auctoritati adscribendas, quae apud Imperatorem valet purpuratorum princeps*. Locomotus fuit, et vnum milliare ab vrbe abesse iussus, summus religionis praefulus**. Nec minus aliis abrogata munera fuerunt tum aulica, tum militaria.

* Gros-Vezier.

** Musti.

Adrianopoli diram vastitatem efficit pestilentia. Aleppo eam prorsus abiisse audimus.

OO

HOL

HOLMIA. XXIII. OCTOBR.

Quae ad Colbergam fuerat classicula * nostra, finita huius anni expeditione, salua rediit ad Blekingiae oras adpulsa.

* Escadre.

Propediem hinc Vindobonam disceder Comes a Goes, Imperatoris Romani Germanici extra ordinem legatus.

LONDINO. XXIII. OCTOBR.

Nullum amplius dubium superest, quin Indiam occidentis petat classis Rodnei hoc consilio, ut cum Amhersto, Douglassio Coluilloque coniuncta Martinicam insulam adoriatur. Quae quidem expeditio ad rationem * Pittii instituitur. Haud defuturi videntur Galli insulae, quoad fieri poterit, tuendae: cuius praefectus, de la Touche, incolas omnes non armis solum instruxit, sed etiam in legiones descripsit. Praeterea milites exspectat quindecim nauibus, duce Belfuncio, aduehendos, nisi coniunctionem impederit Keppelii nostri vigilantia: adhuc enim naues illae in variis Galliae portibus retinentur.

* Plan.

Ex litteris Philadelphia allatis cognouimus, conuenisse in eam urbem principes nationum sex Indicarum, pacem sibi cum Anglis qualibet sanctione reconciliaturi. Qui cum spem optimam se habere significassent Praefecto nostro,

fore,

fore, vt Angli vel redderent terras, vel aequo pretio redimerent; respondit Praefectus, persolutum illis iam esse, quidquid deberetur. Quo illi audito circumuentos se, adfirmarunt, tum emtione, tum regionum dimensione; verumque se nunc putare, quod a Gallis praedictum audiuisent, nihil Anglis aliud propositum esse, quam vt primum Gallos expellerent, post Indos vel exstirparent, vel sexuire sibi cogerent. Itaque frustra fuit ille conuentus. Sed ablegabit, putamus, aula nostra in Americam, qui feros homines, oblato quater sexiesue mille librarum Sterlingicarum pretio, mites mansuetosque reddat.

EX VISVRGIS VICINIA.

XXVIII. OCTOBR.

Heri Anhaltini Principis et Wutgenauii ductu, ex foederatorum prope Ohram castris mouerunt Cohortes * Hassiorum octo, turmae Hannoueranae quatuor, traiectoque, qua pontem nauticum fecerant, Visurgi, tractum Hildesiensem petiuerunt. Agmen illud cum exercitu Principis Brunsvicensis iungendum expeditioni nondum cognitae destinatur. Ferdinandi adhuc praetorium Ohrae versatur. Hannoueranorum res frumentaria, quam supremus annonae et stipendiorum praefectus *** Dundas, procurat, Hamela ante dies aliquot Rintelium ducebatur: quod facilius ex hac vrbe pro-

spici victu potest agminibus Hardenbergii et Bockii.

* Bataillons.

** Es adrons.

*** Generalcommiffair.

Göttingae stabula multa exstruunt Galli. Ligna assesque praestare iussae sunt praefecturae vicinae. Urbis praesidium ad duodecies mille, equites maxime, auctum iri, rumor erat.

SEDINO. XXX. OCTOBR.

Nullo Colberga periculo premitur. Adpulsa ad urbem sunt per dies hosce, variae naues, quibus vel alimenta, vel reliqua vitae subsidia aduehebantur. Ex quo nullas in propinquo naues hostiles fuisse, intelligitur.

EX TRACTU HOHENSTEINENSI.

XXII. OCTOBR.

Duderstadii in demoliendis disiiciendisque oppidi aggeribus et muris multae hominum manus continentur. Ad subeundos labores euocati sunt ex vicinis agris magno numero fossores et operarii.

EX HASSIAE CONFINIO. XXIV. OCTOBR.

Modo ducem militarem a Grandmaison cum mille militibus intrasse Longosalissam accepimus: Mulhusae vero pistrinum castrense * institui. Munimenta Göttingensia, addendis etiam nouis, quam firmissima sunt. In Wanfridae horrea
magno

magno adhuc studio inuehuntur frumenta et cibaria, Göttingam inde transuehenda.

* Feldbäckerey.

ALTONA. VI. NOV.

Hannouera accepimus, d. XXIX Octobr. ibi mortem obiisse virum illustr. atque consultiss. Christianum Ludov. Scheidium, Regis M. Brit. a consiliis aulicis, et Bibliothecae Hannover. praefectum.

RES LITTERARIAE.

Quanquam satis feruet inter nostrates studium Historiae, nec defuerunt, qui de ea vniuerse tradenda bene mererentur: carebamus tamen compendio, quod vocant, res antiquas ita complexo, vt omnis earum ambitus dilucido ordine, et breuitate non leiuna ante oculos poneretur. Qui enim in tradenda hac disciplina versantur, partim ea opinione imbuti sunt, vt antiquissimae memoriae exiguum praeium tribuant; et res mediæ aevi, recentiorisque aetatis solas esse putent, quarum cognitione supersedere nequeamus: partim vero propterea negligere antiqua videntur, quod ad pernoscenda tradendaque, veterum linguarum scientia opus est. Sed angustam nobilissimae disciplinae notionem concipit, si quis, neglectis antiquis vel obiter perlustratis, sola recentiorum temporum cognitione tueri se Historici nomen existimat. Veriora

eum docebit quod Göttingae apud viduam Var-
dehoek nuper prodiit opus hoc titulo,

*Johann Christoph Gatterers, ordentlichen Lehrers der
Geschichte zu Göttingen. Handbuch der Universalhistorie
nach ihrem gesammten Umfange, von Erschaffung der
Welt bis zum Ursprunge der meisten heutigen Reiche
und Staaten. Nebst einer vorläufigen Einleitung von der
Historie überhaupt, und der Universalhistorie insonder-
heit, wie auch von den hieher gehörigen Schriftstellern.
2 Alphab. 20 plag. 8. mai.*

Praestantissimo libro tum pars illa Historiae,
quam saepe negligi diximus, qua ratione tra-
ctanda sit, ostenditur: tum vero quam sit am-
plus huius disciplinae ambitus, accurata diligen-
tia docetur. Paulo vberius videtur opus, quam
ut praelectionibus academicis, quales nostris
moribus instituuntur, absolui totum possit. Sed
eo est ad repetendam hanc litterarum partem,
eo ad augendam amplificandamque doctrinam
accommodatius. Primam veluti partem exhi-
bet historiae vniuersae: concludit enim hic do-
ctissimus Auctor historiam antiquam, ipso sae-
culo post Christum natum quinto; et eadem se
ratione concinnaturum promittit recentiore.
Multa se debere profiterur Rollini scriptis histo-
ricis, multa Historiae illi orbis vniuersi, Baum-
gartenii adnotationibus illustratae. Haud raro
quae ibi verbosius exposita erant, in breuem
summam collegit. Neque tamen propterea
fontes

fontes ipsos adire neglexit: qui id operam daret, ut rectius nonnulla et accuratius traderet, quam ab illis factum animaduertisset. Certe in temporum ratione maxime sibi discedendum putauit ab illis orbis historici concinnatoribus. Optimum adhuc in eo genere ducem expertus est *Petanium*, quamuis nonnunquam alucinatum. Itaque rationem *Petauianam* etiam ad eorum imperiorum historiam, quae ille non attigerat, transtulit.

Praemissa operi Introductio per paginas centum et viginti extenditur. In ea exponit celeb. Gattererus primo de historiae natura et indole, itemque de scientiis, quae huc pertinent, adiutricibus, tum de historia vniuersali, eiusque fontibus et subsidiis, in quibus copiose recenset libros v. c. chronologicos, geographicos, genealogicos, narrationes itinerum cet. Scriptores praecipue antiquorum rituum, per classes suas dispositi, magno hic numero comparent. Vtilissimus in primis est index ille veterum Historicorum, inde a *Mosè* ad *Ioannem Antiochenum*, pag. 80-109 deductus. Sed per totum opus hic atque illic magna diligentia laudatos reperimus cuiuscunque generis libellos historicos.

Iam quod ad historiae antiquae tractationem ipsam attinet, ea vnde viginti libris comprehenditur. Eorum primus ab orbe condito ad dilu-

diluuium pergit; secundus inde ad narium Abrahamum; tertius historiam populi Israëlitiici inde ab Abrahamo ad finem captiuitatis Babylonicae complectitur; reliqui res persequuntur Moabitaram, Ammonitarum cet. Aegyptiorum ad tempora Alexandri M. antiquissimi etiam Syriae regni cet. quas denique excipiunt res Christianorum, primis quinque saeculis. Parum hic tributum videmus auctoritati eorum, qui Sinensium antiquitatem summam iactant.

Librorum omnium eadem descriptio est. Primo scriptores proferuntur, deinde fontes ac subsidia; sequitur sedes regionum et locorum; post narrantur res gestae; denique cuiusque imperii res ecclesiasticae, politicae, domesticae, litterariae explicantur.

Illam vero omnia, qua fieri decebat, diligentia et breuitate, ita tradita sunt a celeberrimo Gatterero, ut nihil deesse videatur eorum, quae quis in epitome historiae antiquae, vel ad res narrandas, vel ad notanda tempora, iure requirat. Itaque facere non possumus, quin hunc librum reliquis in eo genere longe praefereamus.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus binis; prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum primum placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXVIII.

DIE MARTIS, IV. ID. NOVEMBER. clc lccclxi

GADIBVS. * XXIX. SEPT.

Qui ante dies aliquot in sinu nostro ancoras iecit, duarum navium regiarum praefectus, deprehensas a se confirmavit, inter Carthaginem novam** et Fretum, naues Anglorum bellicas septendecim.

* Cadix.

** Carthagera.

CENTVM CELLIS. * XI. OCTOBR.

Ex Corsica accepimus, Paolum per tractum Capo-Corso, quem nuper intrauerat, acrius progredi. Eiusdem nominis portum, expugnato Castello Rogliano, clausum tenet. Illius castelli

Pp

prae-

praefectus discesserat Maginagium, quingentis militibus, tribus etiam turribus instructum. ibi bis hostem repulerant praefidarii: sed cum parari tertium impetum vidissent, sine vlla spe auxilii, deditionem fecerunt. Ac per eundem tractum quas tueri non possent turres, Genuenses ipsi supposito pulvere pyrio deiecerunt. Iamque Adiacium** Corfis cessisse rumor erat, hosque ad oppugnandam Bastiam se instruere. Interceperunt naues binas, quae, Cales*** Bastiamque petiturae, copiosum commeatum, neque exiguum pecuniae summam vehabant.

* Civita-vecchia.

** Ajaccio.

*** Calvi.

HAGA COMITVM. XXX. OCTOBR.

De augendis copiis, quae res praepotentium ordinum consilio proposita fuerat, breui aliquid decerneretur. Ad decies mille auctum iri, audimus. Ex litteris Africanis verendum est, ne ab Algeriae regimine foedus cum republica nostra dirimatur.

VINDOBONA. XXI. OCTOBR.

Die XVI. Octobr. in collegio Theresiano publice sollemniterque disputabat Ludouicus Kanoeky, Comes, praesente serenissimo Vindobonensium antistite *, cui Regina illud negotii dederat.** Intererant actui tum disputatoris parens, supremi castrorum praefecti vicarius***, tum

tum ex optimatibus Hungariae **** complures. Ad quaestiones ex omnibus historiae, philosophiae et matheſeos partibus tam promte eleganterque respondebat illuſtriſſimus iuuenis, ut magna ingenii admiratio eſſet. Finito actu, Reginae nomine donabatur ab Antiftite catena aurea, cui aptus erat numus auguſta effigie decorus. Diſtributa fuit per hanc occaſionem pars prima eruditi operis, quod, auctore Georgio Pray, ordinis Jeſu ſodali ſumme reuer. inſcribitur *Annales veteres Hunnorum, Avarum et Hungarorum.*

* Se. Fürſt. Gnaden der Herr Erzbischof.

** dazu ernannter Kaiſerl. Königl. Commiſſarius.

*** Generalfeldmarſchalllieutenant.

**** Hungariſche Magnaten.

EX HERCYNIAE * TRACTV. XXIX. OCTOBR.

Vaubecourtio nuper ab oppido montano Clausthal datum fuit amoris cultusque ſignum, quo vix quiſquam ducum hoſtilium a capta vrbe ſe adfectum gloriatur. Cuſus ipſi fuit, honoris cauſſa, numus argenteus, floreni magnitudine ſeſquiſemunciam ** pondere aequans. Primaria numi facies Vaubecourtii effigiem refert, militari veſte *** induti. Dextra is bacillum imperatorium **** tenet; ſiniſtra libram, quae vtraque lance ſchedulam habet. Alteri, quae praeponderat, inſcriptum eſt *IVS HONESTI*; alteri, *IVS BELL.* Addita ſunt verba, *PONDERE VALET HONESTVM.* Verſa numi facie oppidum Clausthalenſe forma ſeminea

conspicitur. Haec cum insignibus in clypeo, sub lauru sedet, a fulminibus, quae nubes emittunt, tuta; in tractu officinis metallicis conspicuo. Addita est inscriptio, SVPERNAS AVERTIT IRAS. In areola vero leguntur haec, RECTO, MODESTO, DVCI VAVBECOVRT. CIVIT. CLAVSTHAL. 1761. Excogitauerant illius numi descriptionem duo Galli, militum praefecti. Paulo rarior futurus est, quod inter cudendum typus dissiluit.

* Harz.

** anderthaib Loth.

*** Uniforme.

**** Commandostab.

ALTONA. X. NOVEMBER.

Modo extra ordinem cursor renuntiavit de praelio, quo cum Xauerii agmine congressae Principis Brunsvicensis et Luckneri copiae, superiores discesserint.

RES LITTERARIAE.

In recentioribus Britannorum Poëtis is est Alexander Pope, in cuius scripta praecipue convenire videatur illa libri praestantis gloria,

— — — et mare transit,

Et longum noto scriptori prorogat aevum.

Nihil ab eius ingenio profectum est, quod non omni aetate prodesse simul et delectare, atque apud omnes gentes puncta ferre existimatorum debe-

debeat. Nemo eo rectius medium illud tenuit,
 in quo veram carminis virtutem ponimus, ab
 inertī tenuitate quorundam, et a furibunda plu-
 rimorum vesania aequē remotum. Dulcis Popii
 est, et amabilis furor, quo incalēscere poētā
 recta ratio iubeat.

Instituerunt annos abhinc viginti et quod ex-
 currit, politionis Europae nationes, etiam hae,
 quae non admodum fauere nomini Britanno so-
 lent, scripta Popiana, carmina in primis, in ver-
 naculam suam, tum ligato, tum soluto sermone
 conuertere. Initium fecerunt Galli: secuti sunt
 in libellis quibusdam singulis nostrates. *Com-
 mentationem de Homine* reddiderunt vernaculo car-
 mine Brockesius, Vffenbachius, et nuper etiam
 Kretschius: latino Io. Ioach. Gottlob Am-ende,
 Vir f. vener. *Raptus cincinnati* Musa debetur illustri
 Gottschediae. *Artis criticae periculum* interpretes
 duo habuit, alterum ligatum G. E. Mullerum,
 solutum alterum, C. F. Drollingerum. Fortaf-
 sis etiam alii in aliis conuertendis operam po-
 fuerunt.

Sed deerat, qui optabatur, interpres, qui to-
 tum nobis Popium continuis voluminibus exhi-
 beret, qui illam constantem sibi similemque in
 diuersis generibus Popiani ingenii stilique ele-
 gantiam redderet. Atque diutius, putamus, de-
 futurus erat, nisi prouinciam suscepisset, Popii
 sui amore, illius apud nos in carmine siue graui,

Pp 3   siue

siue iocoso, felix pridem imitator, *Ioannes Iacobus Dusch*, humaniorum litterarum in Christianeo acad. Alton. Professor celeberrimus. Hoc interprete reperto, nullis sumtibus parcendum statuit Iversenii nostri liberalis animus, ut Popii opera, Germanice soluta oratione conuersa, quam nitidissime prodirent. Sequendum sibi etiam putauit elegantissimus interpres exemplum Londinense illud, quod a. 1752 nouem voluminibus formae octauae mai. editum omnia Popii, tum carmina, tum alia scripta, (praeter Homerum ab eo conuersum) complectitur, eruditis et copiosis Guil. Warburtonii commentariis illustrata. Popii huius vernaculi cum duo volumina iam ante biennium comparuissent, modo accessit tertium. Eorum communis index est:

Herrn Alexander Pope Esq. sämtliche Werke. Mit Wilh. Warburtons Commentar und Anmerkungen aus dessen neuester und bester Ausgabe übersetzt. Altona, bey David Iversen.

Volumen I. a. 1758 editum constat plagulis 19. Post praefatiunculam, qua Duschius de suo interpretandi consilio eleganter exponit, sequitur longior Popii praefatio. Hanc excipiunt conscripta a variis auctoribus in Popium carmina. Hinc Popiana ipsa incipiunt: De carmine pastoralis disputatio, cum Eclogis quatuor, totidem anni tempestates complexis. Messias, ecloge sacra ad Pollionis Virgiliani imitationem
con-

confecta. Silua prope Vindeforium. Ode in
 die S. Caeciliae, aliaeque cantiunculae. Artis
 criticae periculum. Raptus ciccinni, carmen
 generis iocosi epicum. Elegi in memoriam fe-
 minae cuiusdam minus felicitis. Catonis Addi-
 soniani prologus.

Volumen II. a. 1759 emissum, plagulasque
 18 complexum, praeter ea, quae hic in exemplo
 Anglicano leguntur, nonnulla habet ex volumi-
 nibus tertio et sexto. Cum enim omittere pla-
 cuisset contextum Latinum eorum carminum,
 quae conuerterat Popius: conquirenda vide-
 bantur, quibus iusta efficeretur voluminis ma-
 gnitudo. Leguntur autem hic: Sapphus ad
 Phaonem epistola, itemque Eloisae ad Abaelar-
 dum. Famae templum. Chauceri de Ianuario
 et Maia narratio. Balneatricis Chaucerianae
 prologus. Thebaidis Statianae liber primus.
 Narratio de Dryope, itemque de Vertumno et
 Pomona, ex Metamorph. Ouid. Lusus non-
 nulli, quibus poetas Anglos imitatus erat Po-
 pius iuuenis. Nonnulla imitatione Horatii red-
 dita. Carmina varii generis. Epitaphia. De-
 nique Popianis illis subiuncta est I. Brownii de
 Satira disputatio, Warburtono inscripta.

Volumen III. a. 1761. plagulas continet 22.
 Hic primum locum occupat carminum Popii
 princeps, longeque nobilissimum, illa de Ho-
 mine commentatio, quatuor epistolis constans.
 Sequun-

Sequuntur p. 127 - 210 commentarii, quibus epistolae illae explicantur, amplissimi. Hos excipit precatio generalis, h. e. Deo opt. max. ab omnibus populis sectisque consecranda. Eam et libera versione reddidit doctissimus interpres, et legibus poeticeis adstricta: quarum hanc non sine voluptate quadam contulimus cum duabus aliis, Hagedorniana et Kretschiana. Postremo comparent Epistolae morales quatuor: prima in virorum indolem, eiusque cognoscendae rationem inquirat; altera similiter de feminarum ingenio moribusque exponit; duae reliquae in usu diuitiarum abusuque declarando versantur.

Quod reliquum est, gratulamur Interpreti doctissimo, ac de disciplina elegantiori etiam hoc ipso opere praeclare promerito dimidiam laboris partem feliciter absolutam: nullique dubitamus, quin ad omnes, qui sincerum veri pulchrique iudicium amant, fructus inde redundaturi sint vberissimi iucundissimique.

In libello XXXII. p. 256 v. 19 legendum est
Tozio.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXIX.

DIE VENERIS, IDIVS NOVEMBR. clō lccclxl

HAFNIA. VI. NOV.

Nuper Rex augustissimus a consiliis status esse voluit Virum illustrem Adolphum Gotthardum Carstens, Cancellariae Germanicae secretarium, qui adhuc a iustitiae consiliis fuerat.

NEAPOLI. XVI. OCTOBR.

Tum piscatu, tum reliqua re nauali * tanto-
pere se Rex oblectat, vt negligi alia opera vo-
uerit, dum perfecta esset, quae ad Pausilipum **
conditur, arx pulcherrima. Scaphas *** aliquot
construi iussit qua forma Venetorum phaselae ****
solent, quibus ad maris litus vehi nonnunquam

Qq

possit

possit animi voluptatisque caussa. Aedificium praeterea campestre exstructurus dicitur in tractu illo valde nitidum. Qua re iucundior multis futura est in collibus illis commoratio, maiorque actae ipsius celebritas. Ceterum magnificentia sua humanissimus Princeps in dies magis magisque sibi civium animos deuincit.

* Marine.

** Possilipo.

*** Barque.

**** Gondola.

Cum finitum fere esset triennium, ex quo Siciliam pro Rege gubernabat illustrissimus Marchio Fogliani: prorogatum ipsi fuit, magna Sicularum congratulatione, imperium illud in annos tres.

ROMA, XVII. OCTOBR.

Qui nudius tertius huc venerat, purpuratus pater Eboracensis *, Equitem St. Georgii, parentem suum, salutaturus, eodem die vespere Tusculum ** repetiit.

* der Cardinal von York.

** Frascati.

Consilium cepit regiae celsitudinis Dux Parmensis, instituendi, in vrbe imperii sui principe, academiam pictorum et sculptorum. Itaque Battonio, clarissimo pictori, mandauit, vt a summis quibusque artificibus Romanis specimina fieri

fieri curaret picturae linearis *. Quorum quae praestantissima visa erunt cum legerit celsissimus Princeps, amplis ea praemiis redimet.

* Dessins.

VERSALIS. XXIX. OCTOBR.

Regi ante dies aliquot ordinis aurei velleris insignia * tradebat Hispaniae legatus illustriss. de Grimaldi, Marchio. Illis ornari Artesiae ** Comitem voluit Rex catholicus.

* Orden des güldnen Vlieses.

** Artois.

LONDINO. III. NOVEMBR.

Conuocabatur quidem hodie regni Senatus*: neque tamen adhuc typis descripta est Regis ad vtramque Curiam ** oratio. Fieri enim hoc prius nequit, quam electus fuerit nouus inferioris curiae orator ***. Quod munus, graue profecto et insigne, vix dubium est, quin Custio deferatur.

* das Parlament ward eröffnet.

** Häuser.

*** Sprecher des Unterhauses.

Classiculae, qua Rodneius Indiam occidentalem petiit, naues binae, velox altera, altera tormentaria **, amissis malis Plymouthum redierunt. Sed earum in locum statim missae Rodneio fuerunt aliae binae.

* Fregatte.

** Bombardiergalliotte.

De copiis terrestribus quinques mille milites ex Bella insula in Americam missos esse, inter omnes constat. Quae de diruendis soloque adaequandis * Bellae insulae operibus nuper tradebantur, vana esse deprehenduntur. Imminutae illa transuersione copiae, propediem supplebuntur aliis, ex Anglia submittendis.

* schleiffen.

Quod nonnullorum ex Gallia litterae significarunt, classem Brestiensē exscensionem minari Scotiae, id quidem parum credibile videtur.

In belli Germanici ratione nonnihil commutabitur. Quas habemus opes maritimas, his sic utemur, ut non necesse sit nobis, quidquam reddere eorum, quae vi capta expugnataque tenemus.

RATISBONA. XXIX. OCTOBR.

Vindobona relatum legimus, ab Imperatore augustissimo ad Comitē, in imperio Rom. et German. dignitatem euectum fuisse Ioannem Fridericum Liberum baronem a Bachof, augustissimi Regis Daniae in aula imperatoria extra ordinem legatum.

COLONIA AGRIPPINA. III. NOV.

Litteris Florentia ad nos perlatis cognouimus, obiisse ibidem Fabricium Serbelloni, eminentissimum patrem purpuratum. Natus in eadem

eadem vrbe d. XXX. Apr. a. 1693, a Benedicto XIV. Pontifice summo, a. 1753 ecclesiae Rom. sacerdos, ac Bononiae legatus dicebatur. Frater ipsius est Ioannes Baptista, Comes a Serbelloni, in copiis regiis imperatoriis summus castrorum praefectus*.

* Kaiserl. Königl. Feldmarschall.

EX AGRO HANNOVERANO. VI. NOV.

Nudius tertius mane ex Hamelae vicinia movit Granbii agmen. Eodem tempore Ferdinandi exercitus, trajecto Visurgi, in acclivibus Hastenbeckii locis castra fecit ita, vt serenissimi ducis praetorium in praefecturae Ohsenensis curia* collocaretur. Heri vero inde Halam concessit exercitus, cuius primum agmen Granbii erat. Intra paucos dies futura videtur haud exigua rerum commutatio. Militi panis copia tributa, quae in decem dies sufficiat. Impedimenta exercitus grauiora cum officinis plerisque pistoriis ad Hamelam conducta sunt, tormentis eius tegenda**.

* Amthaus.

** unter den Canonen von Hameln.

PRAGA. XXX. OCTOBR.

Vnius miliaris spatio sursum concessit Prussiae rex: quo paratiorem haberet lignorum commensusque copiam. Quae Suidnicii fortuna fuit, eadem Coseliae futura erat, si ad rem gerendam necessaria tempore praesto omnia fuissent.

Qq 3

DRES.

DRESDA. XXIX. OCTOBR.

Reuocatae sunt, quae disiunctae ab exercitu, et mense Augusto Berolinum missae fuerant, cohortes tres, et turmae Hungaricorum quinque: et cum agmine suo, quod ad Döbeliam consistit, rursus coniunctae.

Qui a Laudoni exercitu cum viginti militum milibus, ut quidem fama est, profecti erant duces, Buttlerus et Beckius, in Lusatiam superiorem mouerunt.

ALTONA. XIII. NOVEMBR.

Novissimis Pomeranorum litteris confirmatur, discessisse omnino ex tractu Colbergensi Russo- rum copias, tum difficili immitique tempestate coactas; tum vero quod soluta fuisset obsidio naualis.

RES LITTERARIAE.

Magnam felicitatis tum priuatae, tum publicae partem ab institutione iuuentutis pendere, ita notum est, et vel vulgi iudicio comprobatur: ut mirum videri debeat, rem omnium confessione longe saluberrimam, tantopere plerumque negligi, certe publica auctoritate minus, quam debebat, adiuuari. In nonnullis ciuitatibus ita prolabi videmus iuuentutem, ut non praeceptorum amplius disciplina, sed principum opibus refrenanda ac coercenda sit. De puerorum

rorum educatione est vtilissimus *Plutarchi* libellus, diligentius ille quondam in scholis legi solitus. De puellis educandis consilia egregia sunt *Fenelonii* et *Lockii*: elegantia etiam, quae in variis libellis moralibus et satiricis proposita legimus. Iucundam quoque nuper rationem iniit et ad vsum valde accommodatam nobilissima femina *la Beaumont*, conscribendis opusculis elegantissimis *le Magazin des Enfants*, *le Magazin des Adolescescentes*. Huc spectant quae *Lipsiae*, auctore *Io. Frederico Maio*, Politices ac Philos. mor. P. P. impensis *Gollneri*, prodierunt, „Consilia bene instituendae ad annum aetatis decimum sextum puellae: libelli de puerorum educatione pars altera. Vbi simul discipuli in praeceptorem officia traduntur, et in praefatione disquiritur, quo tempore futurum videatur, vt tot praeclaris de institutione puerili consiliis plenior, quam adhuc factum sit, euentus respondeat.“ Plag. 7½ octonis.

Vorschläge zum glücklichen Unterrichte eines jungen Frauenzimmers bis in das sechszebnte Jahr, als der zweyte Theil der Vorschläge zum glücklichen Unterrichte eines Knaben bis in das sechszebnte Jahr; wobey zugleich die Pflichten eines Schülers gegen seinen Lehrer ausgeführt werden. Nebst einer Vorrede von dem glücklichen Zeitpunkt, worinne die gute Anweisung zur vernünftigen Kinderzucht grössere Wirkungen thun werden, als jetzo: aufgesetzt von Johann Fridrich Mayen, der Politik und Sittenlehre öffentlichem Lehrer in Leipzig.

Prae-

Praemissis quaestionibus aliquot generalibus, ostendit auctor celeberrimus, quibus rebus a puerorum disciplina discedere puellarum educatio debeat. Quo loco de corporis etiam temperatione exponit, et pro eius diuersa natura tractandorum puerorum modum definit. Deinde quibus litterarum artiumque partibus qua ratione imbuendae sint virgunculae persequitur. Nulla hic vel noua, vel ante incognita proponuntur; neque enim id consilii erat doctissimo auctori: sed de rebus notis ita exponitur, ut multa tamen dicantur, quae iucunda obseruatu sint parentibus, quaeque ad omnes partes in rem suam conuertere vtiliter queant. Inde a pagina 90. discipuli in praeceptorem officia explicantur.

Illa vero omnia eo rectius hic, et vitae accommodatius praecipere cognouimus, quod is est prudentissimus auctor, qui usu ipso edoctus, quid institutioni puerili conueniat, vnus omnium optime nouerit, deque illustrando hoc argumento praeclare dudum, non vno libro meritus fuerit.

In praefatione, tum demum a praeceptis et consiliis instituendae iuuentutis expectandum euentum prosperum ac felicem docet, cum non parentes solum praeceptoresque, verum etiam magistratus, et qui ciuitatibus praesint, rationem habere succrescentis rei publicae iuuentutis, et hanc salutis partem legum et institutorum auctoritate iuuare, coeperint.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XL.

DIE MARTIS, XV. CAL. DECEMBR. MDCCCCLXI.

HAGA COMITVM. X. NOV.

Quae tum e Gallia, tum ex Hispania
perscripta sunt de pactione
d. XXV Aug. ab vtrisque ini-
ta, animaduersionem excitant
hominum politicorum, et in
deliberationes publicas potissimum cadunt. Fa-
cile enim futurum putant reipubl. ordines, vt
aula Londinensis flagitet quae sibi ex foedere
debentur, auxilia. Ex quo enim allatus fuit
pactionis illius paullo certior nuntius, proposita
fuisse dicitur quaestio, consultumne videretur
augeri rei publicae copias vicies mille homini-
bus? Sed consilium illud reiectum fertur, non
minus quam alia eiusdem argumenti, quo tem-

Rr

pore

pore serenissima Princeps vidua rei publ. prae-
esset. Interea viginti militibus augebitur cen-
turia * quaelibet. Quodsi enim duci bellum,
latiusque dispergi futuro anno videatur, satis
maturum censetur fore, si mense Ianuario Fe-
bruarioue illa conscribendorum militum consilia
suscipiantur.

* Compagnie.

HANNOVERA. XIII. NOV.

Eimbeckam heri castrorum principia transtu-
lit Ferdinandus. Ad urbem nostram copiosum
instruitur foeni straminisque horreum.

Lucknerum, supremum vigiliarum adhuc
praefectum *, ad altiorem dignitatis militaris
gradum euexit Rex augustissimus, summique
ducis vicarium ** esse iussit.

* Generalmajor.

** Generallicutenant.

ZELLA. IX. NOV.

Hoc vespere ipso certus nobis cursor refert,
prope vicum Scherf-Oldendorf a tribus hostium
agminibus tentata fuisse agmina nostrorum duo,
Principis Brunsvicensis, et Luckneri. Auxilio
Principi venisse Granbyum. Profligatos Gallos
retrocessisse ad exercitum maiorem. Opimae
praedae facultatem habuisse Luckneri Hungari-
cos. Hercyniae tractum hostibus vacuum esse.

EX SILESIA INFERIORI. VII. NOV.

Latius ad Marchiae Brandenburgicae fines
vsque praedatum excurrunt Austriaci Russique.
Rex Strehlae adhuc commoratur, hospitio sub-
urbano vsus. Temporarias coniunctasque sta-
tiones habent * vtriusque exercitus milites. Ne-
que tamen adhuc finem impositum hornae expe-
ditioni putamus.

* caatonniren.

EX AGRO BRANDENBURGICO. X. NOV.

Strenua adhuc defensione fungitur Colberga.
Agmen Bergicum, quod vi expugnare statio-
nem * Prussorum inter Stargardiam et Pyritium
conaretur, repressit Platenius satis male mul-
catum.

* einen Posten forciren.

LVNEBURGO. XIV. NOV.

Ex Brunsvicensium litteris, vel hodierna
luce, vel crastina, Zella Brunsvicum reuerte-
tur Dux serenissimus, omnibus civium votis
expectatus. Cras pariter ex vrbe nostra eodem
reditura est ipsius coniux celsissima.

ALTONA. XVII. NOV.

Nouissimis e Saxonia nuntiis comperimus,
VI et VII huius mensis impetum a Daunio
exercitum in castra Henrici Principis prope Sier-
siam munita. Irruentibus tamen strenue
resisterant Prussi, fecit tamen immutata Dau-
niani

niani exercitus collocatio, ut in Lusatiam inferiorem discedere consultius putaret Dux serenissimus, sibi que submittendum a Rege agmen iungere. Discedentem subsequutus est, mora nulla interposita, Daunius. Quae cum ita sint, in horas inde aliquid rei grauioris expectatur.

RES LITTERARIAE.

Prolusio de mercatura veterum Romanorum, in primis de equite Romano, negotiatore. Qua Viro illustrissimo ac praenobilissimo Rudolpho Michaeli Ridelio Senatori reipublicae Hamburgensis grauisimo dignissimoque, felicissima muneris suscepti auspicia gratulatur Ioannes Martinus Müller, Ioanne Hamburg. Conrect. Hamburgi literis Harmfenianis MDCCLXI. 4 plag. in forma quarta mai.

Eleganti hac doctaque commentatione Vir clarissimus, celeberrimo Collegae suo cognominis, simul et Patronum illustrem publice colit et reliquos litterarum existimatores grato munusculo adficit. Neque enim adhuc, quod quidem sciamus, expositum paullo disertius fuit libellus singulari de mercatura Romanorum.

Antiquissimis temporibus quaestiuosa mercaturae negotia prorsus ignorabant ciues Romani vel bellis, rei que tum publicae, tum privatae studio impediti, vel a nauigandi periculis abhorrentes: certe nullas cum exteris nationibus

rationesque contraxisse videntur. Sed erant aduenae multi et peregrini, qui permutandarum vendendarumque mercium causa, tum e vicinis regionibus, tum e disiunctissimis terris Romam confluerent: erant serui, qui ex Romuli institutis, praeter alia ministeria, mercaturas etiam et negotiationes exercerent. Vtrique hominum generi quoad relicta esset mercatura, fieri non potuit, quin ab ingenuis hominibus eius studium contemneretur.

Sed temporis progressu, cum varias commerciorum utilitates, et ad omnes vitae partes commodam intellexissent Romani; mercatura etiam in laudibus poni, immo a viris principibus celebrari usurparique coepta est. Itaque in singulis Romanorum ordinibus negotiatores fuisse reperias. Inter equites, qui negotiarentur eminebant publicani, h. e. qui redimendis publicis redditibus, atque iis in primis vectigalibus, quae in provinciis ex agris, ex pascuis, ex portibus mercibusque redundarent, publico perfruebantur. Vehementer enim alucinantur, qui veterum Romanorum publicanos (*Generalpächter, Zollpächter*) cum eiusmodi hominibus, quos nostrates *Zollner* vel *Zollbediente* vocant, comparandos putant. Hi illorum erant administri (*Zollbediente*), tum portitores (*Zolleinnehmer*), tum magistri scripturae (*Zollschreiber*). Nec senatores, etsi id ipsum nonnullis secus videatur, negotiatorum numero excludendi. Plurimi enim ex equestri ordine,

quem in negotiis quaestuosis versarum patet, in senatum cooptabantur. Quos, impetrato munere senatorio, statim abieciſſe commerciorum vſum, minus ſane credit ille videtur. Praeterea ipſi ſenatores, maioribus magistratibus, aedilitate, praetura, conſulatu et cenſura nondum perfuncti, adhuc priuatorum hominum iure utebantur. His accedit, quod tempore belli, et in extremis rei publicae anguſtiis ſaepe necelle erat, vt, qui redempturis patrimonia auxiſſent, etiam reipublicae, ex qua creuiſſent, ad tempus commodarent conducereſque ea, quae ad exercitus alendos opus eſſent: cuiusmodi negotiationes erant centonaria, ſagaria, argentaria, frumentaria cet. Quibus denique argumentis robur addit ipſa lex tribunitia, qua poſtea ſenatoribus, ne quaestum facerent, ne ad mercaturam animum adiungerent, neue naues mercatorias haberent, interdictum eſt.

Sub Imperatoribus ita feruere negotiantium ſtudia coeperunt, vt iam non ciues ſolum priuati, ſed proceres quoque Romanorum commercia exercerent. Ipſe luxus vt plures aduehendae eſſent merces peregrinae, atque mercatura latius in dies pateret, effecit. Huic negotiandi ſtudio adſcribendae vel in primis videntur immenſae quorundam priuatorum hominum diuitiae.

His ita diſputatis cum viros **Romae** vel **natalium**

talium splendore, vel virtutis morumque commendatione summos, mercaturae operam dedisse, pateat: qualis illa mercatura fuerit, docendum est. Quam-eiusmodi fuisse ostendit doctissimus Müllerus, qualem solam in laude ponendam iudicavit Cicero, qui de Offic. I, 42, *mercatura*, inquit, *si tenuis est, sordida putanda est. Sin magna et copiosa, multa undique adportans, multisque sine vanitate impertiens, non est admodum vituperanda. Atque etiam, si satiata quaestu, vel contenta potius, ut saepe ex alto in portum, ex ipso portu se in agros possessionesque contulerit, videtur iure optimo posse laudari.* Hanc descriptionem qui tenuerit, quid de ingenuorum ciuium, quid de equitum, quid de senatorum mercatura statuendum, facile expedierit.

Primum est, *ut non fit tenuis et sordida; sed magna et copiosa.* Hoc in equite, in senatore, vel in ipso Imperatore Rom. requiri, nemo erit, quin intelligat. Vulteium quidem Horatianum (Epist. I, 7, 65.) facile ferimus *vilia vendentem tunicato scruta popello*; sed hominem ingenuum volumus ab omni sordidae artis quaestusque specie remotissimum. Huius fuerit, de sua ipsius pecunia naues omnibus rebus instructas per omnes terrarum oras maritimas dimittere, rerum, quibus abundet patria, exportationem; quibus egeat, inuectionem iuuare liberaliter cet.

Alteram mercatura laudem habet, *cum ipsa multa*

*multa undique adportat, multisque sine vanitate imper-
tit.* Et hanc quoque habuisse mercaturam, in qua
principes Rom. versarentur, historia antiqua do-
cet. Ex Africa, Sicilia, Sardinia magnam omnis
generis frumenti copiam; Alexandria, vrbe Ae-
gypti, piper, aromata, telas, libros, papyrus,
chartas, vitra, lina, stupas, sindones et vestes Ba-
bylonicas; ex Numidia, marmor et columnas;
ex India, ebur; ex Attica, trabes hymettias; ex
Arabia felici, tura et suffimenta deferenda cura-
bāt. Hoc etiam portoria s. vectigalia indicant,
quae ex rerum venalium, in primis peregrina-
rum mercium, inuentione et reuentione collige-
bantur. Ad hoc potentiorum mercatura nu-
merosas manus poscens, tenuiorum indigentiae
opitulabatur. In his erant praeter alios, *merca-
tores, negotiatores, institores, calculatores, s. ratiocina-
tores, (Buchhalter, Rechnungsführer) proxenetae
s. pararii (Mäkler), praecones.* Erant praeterea
*turatores, nautae, vectores, operarii, carrucarit, mer-
cenarii,* quibus in recipiendis, colligendis, et
transmittendis mercibus opus esset.

Tertium ex descriptione Ciceroniana momen-
tum est, *et opes copiosis et magnis mercaturis collectae
ad coemendos comparandosque agros fertiles et possessiones
rusticanas conserantur.* Atque hanc disputationis
partem, iucundam in primis, similiter vsu Ro-
manorum illustrat Auctor elegantissimus. Cete-
rum spem facit tractationis de mercatura Rom.
enucleationis, cui hanc veluti prolusionem prae-
miserit.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XII.

DIE VENERIS, XII. CAL. DECEMBR. MDCCCLXI.

LONDINO. VI. NOV.

Heri, quo die coniurationis sulphureae memoria ritu anniuersario re-
colebatur, splendidus erat au-
lae conuentus. Congrega-
bantur ordinum Periscelidis*,
Cardui** et Balnei*** equites, signis quique
suis ornati, Regi, gentique augustae ea de re
gratulaturi.

* Ritter vom Hofenbande.

** Ritter vom Distel-Orden.

*** Ritter des Bâdes.

Perlatos huc videmus commentarios de actis
inter Galliam Angliamque pacificatoriis, *Memoire*
Ss *histe-*

historique sur la Negociation de la France et de l'Angle-terre cet. Quo de argumento vtrum quidquam editura sit aula nostra, nondum constat.

Stanleius iam redux. Lutetia Paris. missam acceperat Regis christianissimi effigiem, magni pretii lapillis distinctam. Vicissim hinc prope diem Bullio quod aeque pretiosum sit, muneri mittetur.

Magis magisque evanescit quae erat, spes de Pittio rei publicae iterum praeficiendo.

Intra paucos dies sciemus, futurum ne sit nobis bellum cum gente, quae media adhuc integraque manserat, an minus.

EX EADEM VRBE. X. NOV.

Die VI. Nov. iterum, ex quo convocatum habemus regni senatum, in curiam superiorem* prodibat Rex, in cuius conspectum a communi concilio** adducebatur huius orator*** futurus, Ioannes Cust. Comprobato viro, per supremam regni Cancellarium**** significabat Augustissimus curiae inferiori, quaecunque illa pro iure ac libertate sua factura esset, ea ab se omnia rata habitum iri.

* das Oberhaus.

** die Gemeinden.

*** der Sprecher.

**** Grosskanzler.

Postea

Postea oratione Rex in folio sedens initia dabat * consultationibus. Quo digresso cum discessisset commune concilium, de oratione in senatu regia ad illustres regni proceres ** referebat Cancellarius Angliae supremus. Quo facto, utraque curia pro se quaeque Regi quidem libello gratias agendas ***, Reginae vero nuntios ablegandos decreuit.

* eröffnete die Sitzung.

** Lords.

*** Dankfagungsadresse.

LVTETIA PARISIORVM. IX. NOV.

Rursus agitatum iri audimus consilia inter aulam nostram et Londinensem pacificatoria: quorum iam inter se leges communicasse dicuntur aulae. Ut verisimile non est, Galliam in iis, quas antea ferebat conditionibus perstituram: ita sperandum quoque videtur, fore, ut Angli, pacis iam quidem non minus, quam nos, cupidi, de pristinis postulatis nonnihil remittant.

Die huius mensis secundo, Versaliis Regem Reginamque officiose salutavit Princeps Condatis ex Germania redux.

RATISBONA. V. NOV.

Die mensis nono rursus instaurabuntur comitia*. Delegatorum imperii ordinum conveniui** propediem exhibitum iri dicunt mandatum imperatorium***, quo novae pecuniae

menstruae, ab expeditione Romanâ dictae ****, postulabuntur.

* Reichstagsversam'ungen.

** Reichsconvent.

*** Kaiserl. Commissionsdecret.

**** Römermonathe.

EX FRANCONIAE TRACTV. X. NOV.

In terris Hennebergicis Galli, vt Werram fluvium navigabilem habeant, omni opere nituntur. Vbicunque impedimenti quid obicitur, cataractis rem expediunt. Cuiusmodi opera cum immensam fere materiam requirant, silvas excidi totas videmus. Eo labore regionis incolae quotidie continentur. Illud quaerere videntur Galli, vt pabula cibariaque comparari expeditius, et si res exigat, viterius etiam transuehi possint.

DÜSSELDORPIO. X. NOV.

Ex copiis Sobisianis ad Rhenum inferiorem tot remanent, quot retinendo flumini tegendoque suffecturae videantur. Pontes illi non vno loco imponuntur.

Vesaliae Galli ea parant, quae euerfionem munimentis vrbisque operibus ac demolitionem haud dubie portendant.

RATZEBURGO. XII. NOV.

Bellingium tribunum subito in terras Megapoli-

politanas reuertisse cum ter mille militibus, et in vico Wredenhagen stationem praecipuam habere, litteris inde allatis cognouimus. Praeterea dimitti ab eo, accepimus, ceteruas, quae Ducis serenissimi copias redeuntes intercipient, suo agmini supplemento futuras.

RES LITTERARIAE.

Antiquissimi maiores nostri, incultioris Germaniae incolae, quemadmodum morum probitate reliquis populis facile antecellebant: ita in ipso deorum cultu, tametsi cum aliis communiter alucinabantur, tenebant tamen aliquid, quod a naturae verique ratione propius abesse videatur. Praeclare hoc docet, quae Isenaci nuper plagulis 6 formae quartae prodiit, *Ioannis Friderici Eckhardi, Ill. Gymn. Isenacensis Directoris, ampliff. philosoph. ord. Ienensis Adiuncti, societatis Teutonicae et Latinae membri honorarii, de Germanis antiquis deos suos parietibus minime cohibentibus, Commentatio.*

Eleganti libello probare contendit Vir doctissimus, Tacito potissimum auctore usus, notionem dei longe rectiorem, diuinaque natura digniorem animis informasse Germanos veteres, quam a ceteris deorum cultoribus factum sit. Cuius rei veritas ut clarius adpareret, et velut apertior aditus ad illa Germanorum sacra fieret, nonnulla ante sibi stabilienda putauit Eckhardus atque probanda. Primum, falsum esse Iulium

Caesarem docet, cum Germanos neget cultui diuino studere, et esse Deum putare: nam nec fieri posse, vt ab vniuersa aliqua gente ac natione nullus colatur deus; nec magnam vim inesse in Caesaris testimonio, quem veris facta immiscuisse, saepeque narrantem a vero aberrasse, iam inter veteres confiterit. Neque tamen in hoc malevolentiae Caesarem accusat, quem potius ex Romanorum indole iudicasse de Germanis et narrasse putat. Deinde opinionem pariter reii- cit eorum, qui Germanis non Dei solum vnius, sed Triadis etiam diuinae cognitionem tribuere non dubitarunt.

Parte commentationis prima verisimili ratione euincitur, prae reliquis gentibus Germanos ve- teres notionem concepisse dei immensi et infiniti. Quam cum sola ratio aliqua ex parte doceret, ta- men non retinuerunt ceteri populi a veri dei cultu alieni, vel certe corruperunt. Cui qui- dem rei occasionem dedit templorum in rebus sacris cultuque diuino vsus. Sed illi corruptelae eo minus obnoxii fuerunt Germani, quod nul- lis templis, nullis imaginibus vterentur. Atque hoc institutum ipsum videri potest, ex Taciti quidem verbis, ab accuratiori dei infiniti cogni- tione profectum, quam quae vulgo recepta esset. Quod vt luculentius adpareat, parte secunda demonstratur, cultum illum, quem in templis paragerent veteres, haud cadere in notionem dei immensi et infiniti. Eadem ratio parte tertia ad cultum imaginum transfertur.

Pars

Pars quarta in argumento principe versatur, ex cap. nono Taciti de Moribus Germanorum arcessito: simulque remouet illam, quae ex *templi* vocabulo, aliis in locis vsurpato, esse videbatur, repugnantiam. Adfert praeterea Graecorum Persarumque in hoc iudicio consensum, et in causas quare ita statuerent, inquit.

Germanorum hinc rationem simili modo expendit auctor eruditissimus, il s^{ue}, allatis in vtramque partem rerum momentis, primas etiam tribuit. Ac ne partium studio quidquam dedisse putetur, ad monumenta ipsa, Eddam in primis, remittit. Veriores illas Dei notiones inde a Noachi tempore acceptas traditasque existimat.

Ratisbonae litteris Zunckelii exscripta legitur *Bibliotheca, siue Catalogus librorum, quibus utitur Georgius Septimus Dieterichs, Comes Palatinus Caesareus, et Reipublicae patriae Ratisbonensis Senator.* Pars I. 1760. pagg. 172. octonis. Pars II. 1760, pagg. 194. Pars III. 1761. pagg. 195-334.

Quod alias in bibliothecis publicis fieri solet, vt euulgandis librorum indicibus ipsae bibliothecae eruditis hominibus, etiam exteris, veluti aperiantur: hoc in priuata supellectili facit liberalitas Dietericiana. Offert Vir illustris thesauros hic suos multo studio collectos litteratorum v^{is}ibus;

vsibus: et, quo expeditior sit vtendi facultas, quales illi et cuiusmodi sint, commoda ratione indicat.

Prima Catalogi pars opera maiora complectitur litterarum ordine. Ea potissimum ad Historiam et Juris disciplinam pertinent. Vastiorum quidem voluminum et pretiosorum copiam non valde magnam deprehendimus: sed eo maiorem librorum vtilium, et rariorum. In his Res publicae Elzevirianae, quae vocantur, adfunt omnes. Nec pauci sunt libri singulares, qui in iure Ordinum et Ciuitatum imperii Germanici versantur, iique rarissimi, v. g. de rebus Austriae, Stiriae, de Norimberga, Sedino, Argentorato cer.

Parte secunda adparatus incipit disputatorium, programmatum, et opusculorum ex omni scientiarum genere. Atque hic potissimum diuitiae comparent Collectoris, amplissimae sane et admirandae. Tota enim pars, ex litterarum serie priores tantum tres exhibet: quartamque partem complent omnem sequentes litterae quatuor. Illae septem litterae libellos indicant minores duodecies mille septingentos et octoginta: hoc ipso saeculo et superiori in Germania aliisque terris editos; in quibus complures sunt, qui forte nusquam alibi reperiantur. Haec collectio illustri possessori viginti annorum diligentia constituit.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLII.

DIE MARTIS, VIII. CAL. DECEMBR. clc lccclxi.

OLYSSIPPONE. XXV. SEPT.

Typis iam expressa legitur copiose descripta cognitio *, quam de famoso illo Gabriele Malagrida instituit quaesitorum fidei tribunal **. Si a vaticinationibus, quae ad Regem spectant, discesseris, argumentum scripti omne versatur in errantibus, seditiosis, impiisque decretis, quae homo sceleratus duobus libris euulgarat. Horum alter, Lusitanico sermone conscriptus est hoc indice, *Heroica e admiraval Vida de gloriosa Santa Anna, Mai de Mayia Santissima, dictada da mesma Soberanissima Senhora e seu Santissimo Filho*: hoc est, Vita heroica et gloriosa sanctae Annae, sanctissimae Mariae

Tc

ma-

matris, ab ipsa domina praepotenti sanctissimo filio suo dictata. Alter inscriptus est, *Tractatus de Vita et Imperio Antiebristi*. Atque in illis prauitatis erroribus ad vitae finem perstitit homo fanaticus, neque sibi eos extorqueri passus est, saniora iudicum consilia contumaciter aspernatus. Itaque quem iste adflatum diuinum venditabat, hunc animum sanctitatis simulatione, fastu, temeritate, stultitiaque inflatum declarauit tribunalis sacri sententia: quae pestiferarum opinionum condemnatum magistratui tradidit, addita formula, qua more solito rogabantur noui iudices, vt, quoad fieri posset, misericordiam adhibere reo vellent, nec poenas cum sanguine poscere. Enimuero hi neutiquam obsecundantes, paullo etiam grauius in maleficum statuerunt. Sententiae haec summa erat: Reum a sacro iudicio propter nefarias, quibus infectus esset opiniones, sibi traditum, re causaeque diligentius cognita, morti addici ita, vt ad palum iugulati corpus igne concremaretur, cineresque spargerentur, ne vestigium ipsius vllum superesset. Ceterum Mediolanensis erat Malagrida in Comensis territorii vico, Minaio, editus.

* das Verhör.

** die heil. Inquisition.

VESONTIONE*. XXII. OCTOBR.

Tribus praemiis eruditorum hominum studia et sollertiam excitat scientiarum artiumque liberalium Academia nostra, d. XXIV. Augusti
a. 1762

a. 1762 distribuendis. Quorum bina legauit Talardi Ducis, rebus humanis iam erepti, liberalitas: tertium ab hac ciuitate constitutum est.

* Besançon.

Eloquentiae proponitur numus aureus 350 librarum Gallic. quem auferet qui oratione, semihorae curriculo praelegenda, optime excusserit quaestionem, Saepiusne illa rerum domina Fortuna hominem, quem beet, an homo fortunam quaerere videatur?

Historicis disquirendum est, Coenobia illa nobiliora*, vulgo St. Claude, Luxel, et Lure dicta, quo tempore vsa sint iure regibus sacro**, et quam illud late patuisse videatur? Praemium erit numus aureus 250 librarum Gallicarum.

* Abteyen.

** Rechte der Regalien.

Denique, regularum officinae qua ratione perfici queant, qui ostenderit, numo aureo 200 librarum donabitur.

MONACHIO. XX. OCTOBR.

Diem serenissimi Principis Electoris nomine insignem, sollemniter nuper coluit Academia, quae hic floret, scientiarum. Die XII Octobris in numeroso auditorum confessu orationem Latinam de iis, quibus Scholasticorum philosophiam hodierna superat, recitabat Vir illustris a

Wolter, Serenissimi Principis a consiliis sanctioribus, Medicus primarius, ordinis Academiae philosophici director.

D. XVIII. de exhibitis Academiae libellis quinquam proposita praestantissimis praemia ferre deberent, diiudicabatur. Tribuitur vero numus aureus modi maioris quinquaginta hungaricos aequans.

Quaestione physica disquirendum erat, Ad succum plantarum nutritium quid plantae ipsae, quid soli natura conferret, solumque qua ratione ad ferendas fruges emendandum? Quam cum a non vno docte eruditeque pertractatam vidissent Academici: praemium tamentribuendum statuerunt disputationi hoc disticho insignitae,

Fortunatus et ille, Deos qui nouit agrestes,
Panaque, Syluanumque senem, Nymphasque sorores.

Aperta, quae obsignata erat scheda, auctor prodibat Berolinensis, vir ill. atque cel. a Justi.

Historica quaestio in regum Franconiae et Ba-variae ducum ex gente Angilolfingica iure alterno versabatur. Omne punctum tulerat scriptio, quae hunc versiculum praeferebat,

Molliter austerum studio fallente laborem.

Resignabatur adiuncta libello scheda. Sed haec, nomi-

nominis loco, scriptum aliud symbolum habebat, media parte abscissum: simul rogabantur arbitri, vellent, si forte huic scripto primas detulissent, libellis illud publicis indicare. Interea Academicorum nonnulli ex stilo, ipsaque disputandi ratione intelligere sibi videbantur ab eodem viro praestantissimo, cui modo praemium Physico adiudicassent, hanc quoque disquisitionem profectam. Quod ipsum vere eos coniecisse euentus post comprobavit.

In annum sequentem propositae pariter sunt quaestiones binae: altera historica est; altera ad Astronomiam pertinet.

BRUXELLIS. VII. NOV.

Adhuc per fines nostros transire videmus copias Gallicas.

Exeunte mense superiori in viuario Harenensi statua ponebatur marmorea serenissimi Principis, Belgii Austriaci praesidis. Morem illa vestitumque Romanum refert, atque vna cum basi ad quindecim pedes altitudine protenditur. Circa eam minores statuuntur quatuor, Deas, theatri praesides, Melpomenen, Thalian, Euterpen et Terpsichoren repraesentaturae. Nihil in toto opere desiderauerint periti, quo censeri artis Phidiacae excellentia soleat.

EX EADEM VRBE. XI. NOV.

Quae Gadibus nouissime allatae sunt, litterae,

minime laeta nuntiarunt : Algeriae principis * iussu, vno die templa sacris Romanensibus dicata clausa fuisse omnia; fidei propagandae causa missos in custodiis teneri; horum etiam nonnullos carris addictos esse. Illius consilii quae causae fuerint, ignoramus.

* Dey.

RES LITTERARIAE.

De cognatione Historiae et Eloquentiae cum Poësi. Lipsiae ex officina Langenhemiana, pagg. 40, formae quartae. Disputatio est, quam haud ita pridem in academia Lipsiensi ad disceptandum proposuerunt fratres praestantissimi, *Samuel Fridericus Nathanael Morus*, Artium Magister, et *Christian. Gottb. Benjamin*, Laubanenses.

Nemini vel ignota vel dubia esse potest Historiae et Eloquentiae coniunctio, et utriusque cum Poësi cognatio: neque tamen omnes rationem illius vinculi communis satis perspiciunt. Quod vel error indicat eorum, qui illud ingenio scriptorum potissimum deberi, et ab horum pendere arbitrio putant. Itaque superuacua videri haud debet Auctoris nostri diligentia, quae in cognationis illius naturam et originem accuratius inquirat.

Primo quidem loco de cognatione illa exponitur, quae Historico cum Poëta intercedit. Sed illa neque ad annalium scriptores pertinet, neque

neque ad eos, qui sine ornatu villo res gestas enarrant: sed in his versatur, qui pragmatica ratione, quam dicunt, historiam persequuntur. In horum oratione multa reperias verba poëtica, figuras insigniores, epitheta vero pulcherrima; quo quidem nomine non adiectiva, quae dicimus, sola intelligenda sunt, sed quaecunque etiam alia, quae loco eorum adhibere stilus ornator solet. In elocutione etiam paullo audaciores nonnunquam historicos videas; quo ipso poëtas imitantur, quorum est, vnam rem variis modis multisque verbis efferre, ita tamen, ut certa ipsius pars ac veluti facies comparear: Deinde similitudinem inter se habent Historici et Poëtae in tractandi ratione. Narrationes utrique suas pari modo descriptionibus amplificent, aliisque rebus adiungendis. Comparationum usu perspicuitatem et delectationem quaerunt, lectoris studium excitant. Etiam tum poëtas imitantur historiarum scriptores, cum, quod saepius fit, sententias inserunt, et meditationes philosophicas, quo utilior fiat historia et ad usus vitae accommodatior; cum nonnunquam, placendi causa ab argumento paullulum digressi, sermones familiares referunt, et narratiunculas etiam immiscent. Neque tamen in illa similitudine nihil inter Historiam et Poësin discriminis remanet: id quod erudite ab auctore nostro ostenditur. Qui deinceps etiam conquisitis argumentis probat, illa omnia Historico a Poëtis adsumenda esse, siquidem

dem lectorum vtilitati consulere, et quae narrat, infingere animis voluerit.

Hinc ad Oratoris cum Poëta cognationem progreditur Auctor elegantissimus. Expōita paucis eloquentiae natura, eodem, quo ante vſus fuerat ordine, adhiberi ab oratore docet verba poëtica multa, tropos, epitheta selecta: quantaque elocutionis diuitiae requirantur, quanta numeri suauitas, ex ipsius, qui verba facit, consilio probat.

Hic atque illic paullo forte copiosius persequi argumentum suum videatur Vir praestantissimus: sed haec ipsa copia non inutilis erit litterarum studiosis, iunioribus praesertim, qui ex hac commentatione non pauca discere et in vſum suum conuertere poterunt. Loca hic bene multa sunt, quae accuratam veterum lectionem et interiorē cum Auctoribus classicis consuetudinem prodant. Recta etiam de rebus et disciplinis iudicia, atque oratio tersa nitidaque commentationem hanc de meliori nota commendant.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS

POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLIII.

DIE VENERIS, V. CAL. DECEMBR. MDCCCLXI.

HOLMIA. III. NOV.

Qui Reginae imperatricis iussu, diu in hac aula Legati extra ordinem munere functus erat, illustrissimus Comes a Goes, Vindobonam reuocatus est, inque, audientia priuatim facta, valere aulam nostram iussit. Eum augustissima Hera sibi a consiliis sanctioribus esse voluit, simulque Archiduci natu minimo dedit aulae magistrum.

In Hernosandiae xenodochio alitur singulari quadam paralyfi laborans Ioannes Danielssonenström, in vico Ierefta, qui ad Nordingren-
am Ingriae dioecesin pertinet, d. XVI. April. a.

1715 editus. Hic ex quo lucem adspexit, brachiis iners fuit ita, ut nunquam ea altius quam ad ventriculum sustollere potuerit. Manus naturae modo conformatas, sed introrsum humeros versus inflexas habet: quo fit, ut, tamen capere illis porrectum v. c. pileum baculum possit, vestem tamen induere parti corporis superiori nequaquam possit. Brachiis pedibusque utitur tenuibus valde et infirmis: pedibus quidem dupliciter incuruatis. Quorum cum plantae retrorsum conuersae sint, digiti introrsum vergunt ita, ut oblique se mutuo contingant. In illa pedum distortionem, qua et disculter ingreditur, neque consistere diu potest singulari tamen facultate praeditus est. Nam inter pedum digitos insertum cochleare non solum ori admouet; verum etiam, capta foris pannos pellesque conscindit; quin, digitali proposito, vestes sartorum more, capitisque tegmina utrique sexui conficit. Praeterea calami qua pedis digiti iunguntur, immisso, satis commode scribit: vitrum poculumque ori admouit, intricata fila extricat, et in glomum inducit, reliquaque eiusmodi manuum opera pedibus perficit. Ante annum aetatis decimum neque pedibus uti, neque manibus ad ullam rem poterat. Xenodochio, quod diximus, d. I. Kirsebom a. 1741 exceptus, mense Iulio a. 1757, impetrata eius rei venia, matrimonio sibi iunxit Xenodochii illius oeconomiae praefectam, Kirsebom Hans Datter Löfdal. Ceterum homo staturae

est humili, fronte porrectiore, viuidis oculis,
 rine nigro. Memoria satis valet: voce etiam
 nau praeditus admodum modulare cantat. Re-
 gionis cultusque diuini praeceptis animum ha-
 et praeclare imbutum. Pedum alacritatem
 quod singulis annis imminui sensit, ne ingraui-
 cente aetate ad ineuntis adolescentiae imbecilli-
 tem recidat, veretur.

DELPHIS*. XXIV. OCTOB.

Serenissimae gentis Nassouicae Arausionensis
 in nouo vrbis templo sepulchrum, cui repa-
 do biennii labor impensus fuit, pristino tan-
 splendore restitutum conspicitur. Exstru-
 illud quondam a. 1609 fuit, ordinum Bel-
 iussu Guilielmi I Arausionensis monumentum,
 rarissimo artifice de Keyser.

* Delft.

* Oranien.

Proxime loculamenta antiqua, quibus infi-
 Principum comparent*, ex aduerso ei,
 Frisonis nostri capit, nouum aliud effe-
 um est, insignibus serenissimae Principis,
 mi praesidis hodierni matris, splendidum.
 podio loculamento est scutum Arausionense et
 annicum, subrotundum sectumque, corona
 posita, ab vnicorni et Leopardo sustentatum.
 el circumfit niger margo duplex. Ex co-
 caput eminet Genii inaurati. In margine

nigro litteris inauratis scriptum legitur verbum
OBIIT.

* Wappenbehältniß.

Loculamentum praefert corpus siccatum tantum non prominens argento inductum. Coronam illud clausam sustollit. Eius larvae caput obuoluitur velamento argentato. Ponuntur statuae binae inauratae hominum magnitudine; dextrorsum quidem Genius, inuersam faciem manu tenens; sinistrorsum femina, plorantis gestu. Supra Genium attollitur vexillum, in quo nigris litteris inscriptae sunt voculae *je maintiendrai*, h. e. tuebor. Pariter femina supereminet vexillum, hac inscriptione, **VIXIT DICE TVTA LIBERTAS**. Ex aduersum duae lampades accensae visuntur. Sub scuto in nigra litteris aureis, significatur dies, quo vitam finit serenissima princeps, XII Ianuar, cl. locum Inferius impositum visitur duabus columnis, cussatim iacentibus, clepsammidium. Super scutum parieti infixae sunt signa vexillaque, quae in ipsa exsequiarum pompa adhibita fuerant.

* Sceleton.

GEDANO. I. NOV.

Inter summos litterarum patronos meritis fert Polonia nostra illustrissimum Principem Iosephum Alexandrum Jablonowsky, ordinis Spiritus s. itemque s. Michaelis et s. Huberti Equitem, Nouogardiae Palatinum, nuper et

Academiae Scientiarum Parisinae adscriptum. Contraxit liberalissimus Princeps cum ciuitate nostra rationem, qua certa pecuniae summa fundatur, vnde quotannis aurei numi quatuor redeant, his tribuendi, qui de propositis in medium quaestionibus optime exposuerint.

Maximus quidem numus, quadraginta hungaricorum, orationi dissertationiue promittitur in perficienda Poloniae iunctarumque regionum historia versanti. Secundus, triginta hungaricos aequiparans, quaestioni Geometricae destinatur. Tertius, viginti hungaricorum, ad tractationem spectat, qua Physicis et agriculturae scientia inuetur. Quarto denique numo donabitur, qui artis mechanicae et hydraulicae locum aliquem persecutus fuerit.

LONDINO. XI. NOV.

Transmissam ex Dominica legimus a Praefecto militari, illius insulae descriptionem: cuius haec summa est.

Possessionum, quas imperio nostro adiecimus haud sane postrema videtur Dominica. Magnas insula opportunitates habet, plurimaeque inde commoda capere M. Britannia poterit. Vberrimus est fabarum arabicarum*, nucum Indiae** et optimi generis gossypiorum*** prouentus. Magna etiam sacchari, eiusque nobilioris, copia futura erat, nisi cannarum cultum negligi ab incolis maluissent Galli, veriti,

ne inuidiam excitaret insula propter vberiore
copiam celebranda.

* Caffeebohnen.

** Cacao.

*** Baumwollstauden.

Longitudine insula ad decem fere milliaria
protenditur, latitudine septem vel octo complet.
Media parte montuosa est, et siluestris. Fluvii
aliquot riuulisque rigatur; et cum siccitate nulla
laboret, campos praeber nunquam non viridan-
tes. Quae sane fecundi soli feracisque indicia
habentur. Sinus a Roberto Principe nomina-
tus, omnium in litoribus Indiae maxime portu-
osus est, et propter aquandi lignandique oppor-
tunitatem nauibus nostris siue bellicis, siue mer-
catoriis dudum notissimus. Iam vada admodum
piscosa reperiuntur, et in orae maritimae pascuis,
pecudes multae, variique generis volucres. Quae
hic gignitur, *Nicotiana* *, similis est eius, quam
Martinica fert, longeque praestantissima ducitur.

* Tabac.

RES LITTERARIAE.

Amstelodami nuper impensis Harrevelti cum
eruditis communicatum est Gallice scriptum
opusculum, lectu meditatiue dignissimum. *De
la Nature* inscribitur, et ex metaphisicis, moralibus
et phisicis, complectitur locos quatuor, ad co-
gno-

gnosendam naturam tum omnem, tum humanam longe vtilissimos. Quatuor illud partibus constat.

Parte prima de bono et malo in hac rerum natura, disputatur. Sunt, qui omnia esse mala dicant; plures tamen, qui bona omnia: sunt, qui plura malis bona contendant; rursus non nulli mala volunt frequentiora. Ex his sententiis philosophus Gallus nullam omnino probat: potius demonstrare adnititur, quod sibi ante persuasit, aequam esse per omnes naturae partes boni malique mensuram. Quam ille aequilibratam viginti octo capitibus docet ubique animaduerti, in ortu, et eorum, quae procreata sunt, nutritu, in voluptate, in diuersitate ordinum humanorum, in artibus et disciplinis, in rebus mercatoriis, bellicis cet. ac simul de coniunctis cum illis rebus quaestionibus exponit. Sed quod in bellis, praeter alia bona, illud etiam inesse dicit, quod diminuenda hominum multitudine, ne impedimento sibi onerique sint, caueatur, rationem sane adfert parum probabilem. Refertissima enim incolis est Sinenfium regio; nequetamen hi bellis sibi opus esse iudicant, quibus eiusmodi alleuamentum quaeratur.

Parte libri secunda, quae de generatione simplici omnium similique inscribitur, *De la generation uniforme des êtres*, argumentis stabilire contendit, quaecunque sint, minima, maxima, vno
omnia

omnia modo gigni. Habent hic naturalis disciplinae cultores, quo ingenium suam sollertiamque exercent. Auctor quidem ad probandam sententiam, et exemplis per experientiam cognitis, et analogiae, quam vocant, legibus diligenter usus est: eo pag. 331 progressus, ut astris astra generari doceat.

Parte tertia, principia philosophiae moralis ad naturae instinctum refert: huncque ad sensus reliquos sextum adiungit, ac moralem nominat; quaque ratione emendandus videatur, ostendit.

Pars ultima, Physicis spirituum titulo insignita, *De la physique des Esprits*, Psychologiam quandam praefert, cum corporis fabrica, arcta conjunctione copulatam, indeque facultates mentis viresque omnes arcessentem. Nouam hic et inusitatum Psychologiae formam induunt fibrae illae (*Fibres sensitives, intellectuelles, volitives, motrices*) et aliae eiusmodi partes corporis ad significandam mentis naturam adhibitae. Nonnulla profecto ita comparata putamus, ut inferuire verò indagando vtiliter possint. Otium certe delectabuntur lectorum, qui meditandi studio teneantur, neque naturae vim ignorent.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLIV.

DIE MARTIS, CAL. DECEMBR. clō ICCCXLI.

HAFNIA. XX. NOV.

Dignitate auxit Rex augustissimus, et a Consiliis iustitiae esse voluit viros duo, in ciuitate Altonana de re partim ciuili partim litteraria longe meritissimos, alterum Ioannem Adolph. Petr. Gries, Syndicum ciuitatis, et Cancellariae regiae Consiliarium; alterum Georgium Christ. Maternum de Cilano, philosophiae naturalis, medicinae et antiquitatum Graec. atque Rom. in Christianeo acad. Professore.

Concessit nuper in imperium optimi Regis, successionis atque hereditatis iure, Holsatia
Xx Ploe-

Ploenenfis. Itaque propositum fuit die XIII Novembris ducatus illius ciuibus edictum regium, quo exspectare propediem iubentur solemnem, regiminis cum sacramento pietatis susceptionem. Comprobatam interea voluit Augustissimus atque constabilitam auctoritatem eorum, quos Dux quondam serenissimus vel iustitiae administrandae, vel aliis rei publ. partibus praefecerat.

LUTETIA PARISIORVM. XVI. NOV.

In portu Gratiae * adhuc versatur Puysegu-rius Marchio, summique ducis vicarius. Ibi ex aulae mandato construenda curat nauigia noui generis, plana, remis agenda. In omnibus regni portubus defensionis causa conficientur, vt fama est, naues actuariarum, ad descriptionem illam, quam a. 1752 proposuerat Grammontius Eques. Octoginta illae milites capiunt. Prorae imponitur tormentum globuli triginta sex librarum capax. ** Constratae praeterea sunt, velisque et clauo instructae. Cum ad digitum tantummodo vicesimum octauum, vel tricesimum deprimantur ***; vix orae locus fuerit, quo non adpelli incolumes queant. E contrario fieri vix poterit, vt ad oras eiusmodi nauigiis tectas quidquam suscipiant naues bellicae.

* Havre de Grace.

** eine sechs und dreissigpfündige Canone.

*** nur 28 bis 30 Zoll tief gehen.

In Britannia minori * viginti quinque vel triginta millia militum congregantur. Quam rem qui cum aliis eiusdem generis contulerit, vix dubitare possit, quin in Angliae oras exscensio paretur, ducibus quidem, qui in portu Briuate ** adsunt, Belfuncio, et Equite a Sancta cruce. Quaecunque bello persequendo inserviunt, acri studio summaque contentione instruuntur omnia. Paulo enim insolentiores se gerere videntur, fortuna sua nimium confisi Angli.

* Bretagne.

** Brest.

VINDOBONA. XI. NOV.

Latus in dies per Saxoniam se diffundunt copiae nostrae. Die V. Nov. iubente Daunio, in stationes hostium principes * impetum fecit Riedius, Dux militum, hoc ipso consilio cateruis quibusdam turmisque auctus **, tanta vi, ac virtute, ut non de statul modo suo deiicerentur hostes, verum etiam, praeter bina tormenta campestria ***, Centuriones duo, Subcenturiones **** tres, cum centum et triginta gregariis desiderarent: ne caesos longe plures vulneratosque commemoremus. Quin oppidula quoque Nossen et Roswein eodem tempore petita expugnabantur.

* Vorposten.

** mit einigen Bataillons und Escadrons verstärkt.

*** Feldstücke.

**** Lieutenants.

Postridie eius diei Döbelium, ad Muldam
vsque, progredi iubebatur agmen Riedianum.
Quod vt tutius fieret, dextrorsum ac sinistror-
sum procedebant agmina alia bina: quorum al-
teri praeest Campitellus, summi castrorum prae-
fecti vicarius*; alteri Albertus, reginae celsitu-
dinis Princeps. Qua quidem re effectum est,
vt a lateribus nunc admodum coërceatur exer-
citus hostilis.

* Feldmarschall - Lieutenant.

WARSOVIA. XVIII. NOV.

Si vera narrant litterae ex Pomerania vlti-
ori nouissimae, copiis suis hiberna ibidem con-
stituet Romanzouius, augustissimae Imperatri-
cis iussu.

EX VISTVLAE VICINIA. XIX. NOV.

Gedano in Pomeraniam conuehitur ingens
frumenti copia, alendis Russorum copiis desti-
nata. Exinde conicere posse videmur, id quod
similiter aliis quoque signis adparet, non tam
cito, ac putabamus, futurum, vt Russi ex re-
gione illa discedant. Interea Camini Colber-
gaeque libera sunt nulloque metu impedita com-
mercia: compluresque adeo, qui sub iniuria ob-
sidionis inde diffugerant, Colbergam redeunt.

MAGDEBURGO. XXIV. NOV.

Stargardia Greiffenbergam cum agmine suo
obuiam processerat serenissimo Principi Württem-
bergico

bergico summi ducis vicarius a Platen. Itaque relictis, quae ad Colbergam per menses quinque magna virtutis fama obtinuerat, castris Treptotiam concessit Princeps, atque d. XVI. Nov. Greiffenbergae se cum agmine illo Plateniano coniunxit. Quod ante quam faceret, satis validam manum reliquit, praesidio Colbergenfi, cui praestit Tribunus ab Heyden, adiiciendam. Qui discessus, tametsi inspectantibus Roman. zouil Bergique copiis fieret, tantum abest, ut quidquam nostris detrimenti intulerit, ut in ipso itinere etiam capti fuerint hostium nonnulli.

EX TRACTU HANNOVERANO. XXIV. NOV.

Eimbecae adhuc subsistit praetorium Ferdinandi. Stationes temporarias coniunctasque * perit agmen serenissimi Brunsvicensium Principis. Ipse Princeps heres, una cum Friderico Principe Gandershemii versatur. Gallorum exercitus in silva Sudhemensi subsistens impedimenta grauiora diuersis itineribus Cassellas curat transuehenda **, ipseque paullatim Werram tra-
hiet in hiberna concessurus. Itaque apud nostros similiter omnium sermonibus celebrantur hibernacula propediem constituenda. Oldershusii in tractu Nordhemensi agit Lucknerus, summi ducis legatus; Hardenbergius vero in vico Mackensensi, prope oppidulum Dassel. Us-
lariam tenet Friderici, tribuni militum vicarius. Eimbecae trecenti homines continentur in refectendis, quae a Gallis disiecta erant, operibus.

Quo quidem consilio conuehenda sunt sudium
stipitumque *** tria millia. Nordhemii Gallorum
quatuor millia numerantur: indeque ad vicos
Hardenbergensem ac Bouendensem diffusuae
sunt hostiles copiae. Quae Göttingae consti-
tuta erant, horrea, propter glires muresque,
quorum in illis infinita multitudo exorta est,
Cassellas deducuntur.

* Cantonirungsquartiere.

** läßt desiliren.

*** Pallisaden.

BEROLINO. XVI. NOV.

Inter aetatis nostrae macrobios merito refe-
rendus est, qui in oppido Grossen-Ziethen die
XXI Octobris ex Colonis Gallicis vitam finiit,
Daniel Ammyer, postquam annos centum et
tredecim mensesque tres viuendo expleuisset.
Natus erat Blesis * anno saeculi superioris qua-
dragesimo octauo. Stipendia in copiis Gallicis,
Succicis et Imperialibus meruerat. Valetudine
grauisus erat firma et constanti. Tertia ante
obitum hebdomade subito morbo tentatus periit.

* Blois.

HANNOVERA. XXVII. NOV.

Modo certis auctoribus comperimus, fere-
nissimum Ducem Ferdinandum, die XIX mensis
praeteriti, feбри ardenti vehementius correptum
dies quindecim decubuisse. Quod temporis
spatium occasionem suam ratus illustrissimus
Bro-

Broglius, summus castrorum praefectus, cum lentius a nostris rem agi sensisset, stationem, quam ala ipsius dextra deseruerat, rursus occupandam duxit.

RES LITTERARIAE.

Histoire generale des Conjurations, Conspirations, et Revolutions celebres, tant anciennes que modernes, par M. Desormeaux. Lutetiae Paris. apud Duches-
nium. Tomus IX paginis 480 forma 12 ma-
iori, Tomus X p. 403 constat.

Opus hoc, quo coniurationes, et rerum pu-
blicarum conuerfiones tum veteri, tum recen-
tiori memoria insigniores enarrantur, primum
auctorem principemque habuit *Duportum du Ter-
tre*, cuius etiam nomine dudum innotuit. Is
octo volumina ediderat, cum a. 1759 mense
Aprili, operi perficiendo rebusque humanis eri-
piebatur.

Successit in laborem, qui eum nunc adden-
dis voluminibus binis finiuit, Vir doctissimus
Desormeaux, primam illam Duporti descrip-
tionem secutus. Supererant, ad absoluendam hi-
storiam omnem, coniurationum commutatio-
numque exempla ea, quae ex India Orientis
arcessita hic legimus. Quae nemo fere est, quin
sciat, quam grauiam, quam numerosam, quam ad
nostram aetatem continua fuerint. Itaque quae
in

in India maiori, Mogolis, quem vocant, imperium complexa, acciderunt, praeter volumen nonum integrum, decimi etiam paginas ducentas et octoginta implent. Inde a Timuri f. Tamerlanis aetate exorsus clariss. Desormeaux ad annum 1755 argumentum persequitur.

Tomi decimi pars reliqua commutationes exhibet regni Siamensis, quarum longe nobilissima habetur ea, in qua primas partes egit celebratus ille Constantius. Multo breuius auctor, si in solo argumento principe versari voluisset, rem expediturus erat: sed ingenium ille moresque populorum et formam imperii, atque alia eiusmodi sibi accuratius describenda putauit, quibus et iucundior reddi historia, et ad vsus accommodatior fieri solet. In rebus tradendis auctores secutus est locupletissimos: id quod tum praefatio vniuersè indicat, tum ipse narrandi modus haud obscure ostendit. Nam a laudandis nominatim testibus, et ab adnotationibus subiiciendis consulto abstinuit. Ceterum operi per se iucundo nouam ex stilo eleganti commendationem comparauit.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini; prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetæ Lubectensis, soluent.

DE REBUS

POLITICIS ET LITTERARIIS COMMENTARII ALTONANI. CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLV.

DIE VENERIS, PRID. NON. DECEMBR. CLD DCCCLXI.

VERSALIIS. XX. NOV.

 Nudius tertius, facta publice audientia, Regem salutabant hinc discessuri reipublicae Hamburgensis oratores, Faber et Clamer. Qui eadem de causa in conspectum quoque Reginae, Delphini, huius-que coniugis, nec minus Ducis Bituricensis*, comitis Prouinciae et Artesiae**, regiarumque principum adducebantur.

* Berry.

** Artois.

In dies singulos hic ex Germania reducem
spectamus Sobisium, summum castrorum
Yy prae-

praefectum. Is tum Regi de statu et conditione copiarum, quas reliquit, referet; tum vero de futurae expeditionis ratione * cum summis aulae administris consilia communicabit.

* Operationsplan.

LVTETIA PARISIORVM. XXIII. NOV.

Quae Briuate portu * commorabatur, classis, et copiis et reliquo adparatu instructissima, superiori hebdomade, vt ventum idoneum nacta esset, exitura dicebatur, et Martinicam petitura. Non abiectum videtur illud in Angliam consilium. Nautis ac classiariis quinque mensium stipendia repraesentata sunt. Expeditionis naualis duces iam ante dies aliquot, mandatis instructi, in suas quisque stationes discesserunt **. Dici vix potest, quanto studio non tantum Briuate portu, Rupifortii ***, Telone Martio ****, Dunquercæ, verum etiam in reliquis regni portubus ac navalibus ad reficiendam rem maritimam incumbatur. Sane quae adparantur, eiusmodi sunt, vt dubium nullum relinquant, quin res quaedam grauissima agitetur. Sed illa quænam sit, definire nondum licet. Illud quidem certissimum habetur, opes nostras maritimas quadraginta amplius navibus bellicis auctas propediem fore.

* Brest.

** sind nach ihren Posten abgegangen.

*** Rochefort.

**** Toulon.

HAGA COMITVM. XXVIII. NOV.

In dies huc ex foederato exercitu adueniunt Angli, militum praefecti: ipseque adeo Granbyus iam iam exspectatur. Ex quo magna significatio fit, ad finem perductam esse huius quidem anni expeditionem bellicam.

LEODIO*. XXVIII. NOV.

Hiberna in Praefulis nostri regione constituta sunt generosis Gallorum equitibus defultoriis **. In ipsa vrbe hospitantur legionis principes cum summo duce ***. Legio equestris regia **** Stableri ***** Malmediique commorabitur.

* Lüttich.

** die Französische Gens d'armes,

*** der Generalstab.

**** das Regiment Royalcavallerie,

***** Stably.

RATISBONA. XXI. NOV.

Heri noctu accepimus, die XIX huius mensis ad Praefulis Passauiensis dignitatem communibus suffragiis euectum esse Josephum Mariam Thuni Comitem, Gurcique Praefulem.*

* Bischof von Gurk.

WARSOVIA. XIX. NOV.

Palatinum Siradiensem petitori dicuntur augustissimae Imperatricis iussu duodecies mille Russi, ut vel Nobilium eius regionis consilia obseruent, vel, quod alii caussantur, cibariorum,

quae in Silesiam mittuntur, exportationem impediunt.

RES LITTERARIAE.

Ad tenenda tradendaque, quae nobis aeternae salutis causa patefacta sunt, tantam vim habet sacri codicis recta solidaque interpretatio, ut inter sanctioris disciplinae doctores prae reliquis bene mereri de religione videantur, qui interpretandi artem tum ipsi accuratius callent, tum ceteris ad eam excolendam doctrina sua praeceptisque profunt. Non caremus neque doctoribus, neque libris, qui se ad eam rem duces profiteantur. Plerique tamen vel in philosophandi studio nimii ex dialecticis subliter congerunt quaecunque ad legendos interpretandosque auctores spectare putant: vel aliorum in hoc genere praecepta, leges, regulas, canones magno labore colligunt. Neutri in illa disciplina quod operae pretium sit, efficiunt. Qui longo usu, legendis, explicandis varii generis scriptoribus, qui accurata linguarum scientia, qui criticis legibus, qui antiquitatum cognitione ampla, et aliis eiusmodi subsidiis praeparati ad scribendam artem accedunt: ab his demum expectari potest, quod vere usui futurum sit. Talem se dudum praestitit cum aliis scriptis tum disputationibus illis, quibus difficultates N. T. recte interpretandi persecutus est, celeberrimus Lipsiensium Theologus *Ioannes Augustus Ernesti*.
Huius

Huius modo ex officina Weidemanniana plagulis 16, octonis prodiit *Institutio interpretis noui Testamenti ad vsus lectionum.*

Enatum est paullatim, vt fieri in academiis solet, praestantissimum opusculum ex dictatis, quibus Vir summe ven. auditorum rogatu, collecta traderet, quae vel sibi meminisset in interpretando profuisse, vel aliis in videndo vero obfuisse. Ea hic diligentius digesta exculta et inter legendum interpretandumque paullatim aucta, vt laborem scribendi studiosis demeret, tempusque, quod dictando periret, lucraretur, litterarum formulis exprimenda tradidit.

In docendi ratione primum cauit Vir summus, ne absoluta decreta, quos vulgo etiam canones vocant, scriberet; deinde laborauit, vt ab veris obseruationibus praecepta duceret, eaque eiusmodi, quae certam et perspicuam notam, et quasi ansam veri tenendi haberent, et vsum certum ac facilem redderent.

Praefationem, qua de scribendi libri consilio exponitur, Prolegomena excipiunt, de interpretatione vniuersa. Haec duabus rebus continetur, subtilitate intelligendi, et subtilitate explicandi. Sed vtrique proposita est quaedam veluti materia, in qua versetur, eaque est in libris ipsis, atque in adparatu quodam doctrinae. Atque hac distributione totius opusculi ratio nititur.

ritur. Duabus itaque partibus constat: quarum prior observationes generales praeceptaque complectitur; altera de libris noui Foederis agit, ad quos transferri qua obseruata praeceptaque sunt, debet, deque subsidiis, quibus expeditior usus reddatur. Ex ipsa illa descriptione pars prima rursus fit bis partita. Nam vel *contemplatiua* est, quae generales observationes de sensu et generibus verborum habet; vel *praeceptiua*, quae de modo sensus indagandi exponit.

Partis primae sectio prior contemplatiua inscribitur, huiusque caput I. *de sensu verborum*. II. *de verborum generibus et vario usu*. Quae duobus illis capitibus disputantur, eorum sane usus latissime patet. Explicata sensus litterae s. litteralis, quem dicunt, ratione, varii variorum errores notantur, et quomodo caueri queant, ostenditur. Deinde vocabulorum in propria et tropica distinctio vtiliter enucleatur: sed in primis de emphasium natura et indole diligentius subtiliusque exponitur, et quas reales nonnulli dixerunt, nullas esse euincitur. Aliae etiam vocum distributiones exponuntur. Sectio posterior praeceptiua est, vti diximus, et de sensu recte quaerendo; siue de regulis interpretandi agit. Huius Caput I. *est de usu loquendi reperiundo in linguis mortuis, et scriptore quolibet vniuerse*. De locis parallelis, quae vocant, de Scholiastis, de versionum auctoribus erudite tractatur. II. *de sensu reperiendi rationibus usus subsidiariis*. Orationis con-

contextus, analogia linguarum, et reliqua interpretandi auxilia quem usum praestent, docetur. III. *de reperiendo usu loquendi N. T.* Hoc capite eruditissime explicatam legimus illam de genere orationis, quo scriptores N. T. usi sunt, controuersiam, tantis quondam inter eruditos motibus agitatam. Nec minus utiliter hic Analogiam fidei definitam reperimus. IV. *de dictione tropica iudicanda, et interpretanda.* V. *de Emphasibus iudicandis.* Qui in hoc genere a plerisque committi errores solent, eorum cauendorum ratio traditur. VI. *de Compositione eorum, quae inter se pugnare videntur.* VII. *de Versionibus et commentariis scribendis et iudicandis.*

Pars opusculi altera de instrumento hermeneutico, eiusque legitimo usu inscribitur. Eius Caput I. est *de libris N. T. eorumque auctoritate, integritate, distinctionibus.* II. *de codicibus scriptis eorumque usu.* III. *de editionibus N. T.* IV. *de Versionibus.* V. *de libris doctorum veteris ecclesiae uniuerse, eorumque usu.* VI. *de variis lectionibus, earumque causis, fontibus, iudicio et delectu.* VII. *de usu versionis LXX. V. T. et fragmentorum Aquilae, Symmachi cet.* VIII. *de usu scriptorum Iudaicorum.* Nominatim quid Philonis et Iosephi scripta utilitatis interpreti N. T. adferant, ostenditur. Quae ab eruditissimo auctore in tribus illis capitibus prioribus huius secundae partis de N. T. tabulis disputantur, tam docta sunt, tam diligenter exoussa ut nihil adhuc de illis argumen-
tis.

tis solidius scriptum arbitremur. IX. *de Interpretibus N. T. eorumque usu.* X. *de usu disciplinarum.* Recensentur hoc capite extremo scientiae ad explicandum N. T. necessariae: et illae quo modo ad usum transferendae sint, ostenditur. Disciplinae eiusmodi sunt Grammatica, eaque accuratior et subtilior, ars critica, rhetorice, dialectice, geographia, chronologia, Historia, antiquitates. In quibus adhibendis tum usum latius persequitur doctissimus Ernesti; tum etiam abulum quorundam interpretum notat.

Optabunt nobiscum sanctioris disciplinae studiosi, ut breui edatur, quod extrema praefatione promissum legunt opus contra hos, qui per speciem reverentiae aduersus scripturam sacram et verba divina, fanaticam quandam barbariem, et artem somniandi ac ludendi in scripturis inducere tentant.

Quod reliquum est nulli dubitamus, quin futurum sit, quod optat Auctor summe ven, ut per hunc libellum quamplurimis scripturarum sacrarum recte atque ordine cognoscendarum atque scrutandarum studium incendatur iisque hoc opusculum ad bene intelligendum, et cognoscendum quam plurimum profut.

Libello XLIII. p. 344. v. penult. legatur *delectabunt.*

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini; prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubacensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLVL

DIE MARTIS, VI. ID. DECEMBR. *MDCCCLXI.* 1

GENVA. VI. NOV.

Ex Corsica quae quidem huc perscribuntur magnopere discrepant ab iis, quae in libellis extraneorum publicis relata legimus. Maginagium castellum iterum quidem, sed non meliori, quam ante, successu adortus est Paolus, rebellantium Dux. Quem ex castello Algaïola quoque pulsum esse, comperimus. Qui ad montium tractum superiorem pertinent pagi *, a rebellantium partibus discesserunt. Quin Fiumorbensis etiam sumtis aduersus Paoli factionem armis in auxilium vocauit Tribunum nostrum militem, Martinettum. Hunc d. vicesimo quinto mensis

Zz *prae-*

praeteriti Bastia eo abiisse, accepimus. Omnibus, quae ad defensionem pertinent, abunde instructum scimus locum illum.

* *Pieves.*

MANTVA CARPETANORVM. X. NOV.

Quae per superioris aetatis incuriam spreta apud nos ac neglecta fuerat Ars typographica, inde ex aliquot annis tanta cepit incrementa, ut quotidie ex prelis nostratium prodire videamus opera, quae vel nitidissimis extraneorum nihil concedant. Efficiet tamen Regis ad praeclara quaevis et vtilia intenti cura, ut ad maiorem etiam elegantiam ars praestantissima prouehatur. Consilium cepisse dicitur Augustissimus condendae Academiae peculiaris, in qua iuvenes artis illius studiosi accuratius edoceantur. Imbuentur simul etiam aliis disciplinis eiusmodi, quibus adiuti excellere aliquando in illo genere praereliquis possint.

LVTETIA PARISIORVM. XXIII. NOV.

Ratio in praesenti initur constituendae fortis, cuius nunquam reddendae vsura cum vita creditoris cessant *. Sors ipsa quadragies mille millia conficiet librarum Gallicarum **.

* *Leibrentenfocietät.*

** *Vierzig Millionen Livres.*

Iussus est Broglius, summus castrorum praefectus, in Galliam remittere milites, quibus
carere

earere posse exercitus videretur. Illis si addantur qui ex copiis Sobisianis reuerti iam coeperunt, facile conficiatur numerus triginta milium. Nec minus vrgetur in portubus nostris adparatus naualis. Sunt, qui Scotiae parari ab aula nostra exscensionem, adfirment.

EX EADEM VRBE. XXVII. NOV.

Indices sibi accuratiores mitti a variorum portuum praefectis voluit Dux a Choiseul coniugum et liberorum, quorum mariti patresue, cum stipendia regia mererent, expeditione maritima perierunt. Orbitatis incommoda leuare beneficiis suis decreuit Rex munificentissimus. Qua re simul futurum putamus, vt plures in posterum militiae nauali nomen dare lubentius velint.

RES LITTERARIAE.

In iis, qui de stilo Romano praeceperunt iam per annos quadraginta principatum merito suo obtinuit illustris quondam in Academia Halensi I. C. et Antecessor Io. Gottl. Heineccius. Cuius Fundamenta stili cultioris nemo nescit quanto cum plausu tum magistrorum, tum adolescentiae excepta fuerint, cum a. 1719 edita primum essent. Commendabant libellum ordo, perspicuitas, et illa orationis, etiam in tenuissimis praeceptis, vbertas et elegancia. Nonnullis etiam placebat hoc, quod in addita sylloge exem-

pla inuenirent ipsius auctoris, quibus praecepta illa egregie illustrata dicerentur. Itaque libellus in plurima gymnasia introductus saepius typis exscribebatur. Quam in Academia Halensi, vbi natus erat, laudem obtinuerat, eam in Göttingensi etiam maiorem consequabatur commendatione Gesneri, viri in hoc litterarum genere tum principis, cum hic in primo programme, quo a. 1734 praelectiones suas indicebat, de Heinecciano opusculo ista posuisset, “Explicamus ill. Heineccii Fundamenta stili cultioris, libellum ita studiose arreptum, tritumque iuuenum ad haec sacra contendendum manibus, vt classicam prope auctoritatem consecutus esse non immerito videatur; libellum tanto maioris faciendum, quod earum rerum praeceptiones luculentas oppido continet, quibus subnixus magnus illius auctor ad id fastigium peruenit, in quo cum venerabunda quadam admiratione illum constitutum videmus.”

Superabat priores editiones, quae a 1736 sequebatur, sexta, auctior illa et emendatior. Miserat ad Fritschium bibliopolam, ipsius rogatu, Io. Lud. Vhlius, Vir doctiss. (cum Heineccius ipse aliis laboribus distineretur) quae ex illustri Auctoris ore accepta libello adscripisset. Haec partim, vbi commodum fieri poterat, suis locis inferebantur, partim seorsum praefationi nouae ab Vhlio profectae subiungebantur. In sylloge exemplorum accedebat ad perillust.

Iuue-

Iuuenem Carolum Sigfried de Plesse epistola, qua Partis II. cap. I. de epistolis conscribendis vsus ostenderetur.

Sed maior libellum praestantissimum, mortuo Auctore fortuna manebat. Anno 1743 primum adnotationibus Io Matthiae Gesneri ornabatur editione septima: cum e suis in eum commentariis impetrari a se passus esset Vir summus quae vel emendando illi, vel augendo viderentur idonea. Quae praefationi Vhlianæ subiuncta fuisse modo dicebamus in editione sexta, in hac iterum suis locis inferebantur. In locum eorum, quae praefatus erat Vhlius, succedebat Bibliopolæ praefatio, qua lectoribus exponebatur nouae editionis consilium et ratio, in primis vero Gesnerianae reprehensiones diligentius vindicabantur a peruersâ calumniatorum interpretatione. Dignus est locus, qui hic exscribatur, cum praefatione illa, Gesnero aequae atque Heineccio perhonorifica, careat editio postrema. "Illud, inquit Bibliopola, praetermittere non possum, quod monitos lectores voluit Vir celeberrimus, si qua reprehendi videant illustris Viri dicta, non id eo consilio factum, ut illius laudi vlla ex parte obrectetur, quam ille aliis suis operibus factisque et consiliis tantam consecutus est merito suo, ut si nunquam hunc libellum edidisset, vel is plane aboleretur, nihilominus illius esset illustre ad omnem posteritatem nomen futurum. Ita iu-

“dicasse ipsum illustrem virum, satis apparet;
“qui hunc tanquam partum ingenii sui, iuuenili
“aetate susceptum, maioribus rebus admorus
“abdicauerit velut, certe aliis comendum or-
“nandumque reliquerit.

“Non igitur hoc agitur Gesnerianis annotati-
“onibus, vt laus Heineceii imminuatur, Ges-
“nerus inde crescat, temerentur illius manes,
“hic quasi ruinis illius famam suam superstruat;
“pulchere id quidem fuerit ridiculum: cum Ges-
“nerus, quod sciunt, quicunque illum audi-
“erunt, inculcare diligenter suis auditoribus so-
“leat, si disputandum sit contra Heineccium,
“non cogitandum esse virum meritis ac gloria
“grauem, qualis nunc est Heineccius, sed iu-
“uenem ingeniosum illum, diligentem, do-
“ctum, eum tamen, qui per aetatem et diffi-
“cultates alias nondum legere, colligere, diu-
“dicare potuerit omnia; qui suo praeceptori
“Thomasio quaedam crediderit, iudici aliarum
“rerum acerrimo, sed ab his studiis aliquantum
“alieno. Hoc igitur voluit Gesnerus, vt libel-
“lus, qui plurimis adhuc profuit, vtilior etiam
“esset in posterum, absterfisque naeuis quibus-
“dam, nonnullis autem rebus adiectis, magis
“placere possit. Si quis quid aliorum inter-
“preteretur, ille vero de suo animo indicabit,
“non de Gesnero, cuius est candide et simpli-
“citer agere. Insultare autem mortuo qui po-
“tuit, quem vinum coluit, a quo beniuolen-
“tia

“tiae pignora habuit publica et privata.” His atque talibus subiungit bibliopola litteras Gesneri et Heineccii mutuas, obseruantiae amicitiaeque plenissimas. Ceterum in sylloge exemplorum loco epistolae ad perillustrem Plessium, quae editioni sextae adiecta erat, epistola hic legitur, qua Joanni Lud. Vhlio dissertationem in Acad. Götting publice defensam gratulatus erat Heineccius. Accessit vero oratio de iurisprudentia veterum Rom. formularia, ritibusque quibus negotia ciuilia explicabant, sollemnibus, publice et more maiorum Franequerae dicta ab Heineccio, cum iurisprudentiae professionem sollemniter auspicaretur.

Vix praeterierat quinquennium, cum a. 1748. libellus proponeretur editiona octaua, denuo nouis multis Gesneri obseruationibus qua auctus, qua emendatus.

Octauam illam secuta est a. 1756. nona editio, nullis, quantum quidem nos obseruauerimus, adnotationibus nouis aucta.

Anno, quo haec scribimus 1761. decimum comparuerunt Jo. Gottl. Heineccii *Fundamenta stili cultioris*, nunc demum omnibus Jo. Matthiae Gesneri animaduersionibus, emendationibus, additamentis et praefatione locupletata. Accurauit, digessit, suas quoque obseruationes adiecit Nicolaus Niclas. 1. Alphab. plag. 16.

Praetermissam hic esse bibliopolae praefationem, iam diximus. Gesneriana, quae eius locum occupat, scripta est Kal. Iul. c1o lxxclxi. Itaque inter postre-

strema Gesneri opera referendus est labor, quo quae in Heineccium commentatus erat reliqua omnia collegit. Tradidit vero illa Niclasio Ilesfeldensis Paedagogii doctori clarissimo, veterique sibi amicitia cognito ac probato. Cui cum iniunxisset Gesnerus, ut ex omni, quam prae manu haberet, materie ipse suo iudicio nouum quasi opusculum formaret: maluit tamen vir modestissimus manere in plurium annorum instituto, perfecitque signis quibusdam, uti quid ab Heineccio sit, quid a Gesnero, quid ex ipsius denique Graecula praesertim penu additum, facile intelligatur. Omissa hic primum est, quam dudum sublatam voluerat Gesnerus, tota Sylloge Exemplorum Heinecciana. Adiecit doctissimus Niclasius Excurfus quatuor. Horum *primus* est de periodis et earum usu, ex Gesneri primis lineis artis oratoriae: *secundus* de Chiasmo: *tertius* de sublimitate vel sublimi, et stilo sublimi, qui vulgo sic dicitur; a Niclasio uterque profectus: *quartus* ex Gesneri iisdem primis lineis complectitur partem illam, quae docet gratulari, gratias agere cet. Effecit copia illa nouarum obseruationum, ut resecta licet sylloge, duabus tamen plagulis auctior sit haec editio superiori.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet alle, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLVII.

DIE VENERIS, III. ID. DECEMBR. CLCCLXI.

ROMA. XIV. NOV.

Collegiis Canonorum Monasteriensi, Paderbornensi atque Hildesheimensi indulgit Pontifex, vt inter-
tium mensem differrent eli-
gendi summi Praesulis caer-
moniam. Die Martis ad remum dabatur * in
septem annos mercator librarius Pagliarini,
quod conscriptos in patres societatis Jesu libel-
los varios in vulgus edidisset.

* auf die Galeeren verdammt.

HOLMIA. XXVII. NOV.

Die huius mensis XXIII. in sollemni ordinum
equestrium conuentu ab augustissimo Rege,
Aaa col-

collegii illius Cancellarius dicebatur Comes illustrissimus Nicolaus Eckeblad. In locum is successit Tessinii Comitis, qui cum splendido munere illo, tum reliquis se abdicauerat, quibus cum laude summa erat perfunctus. Quo die ipso ex praefectis militum complures Equitum ensiferorum, stellaeque polaris insignibus ornabantur.

EX VARISCIA*, XXVII. NOV.

Comunem imperii exercitum vix verisimile est hac hieme Franconiae hospitia reperiturum. Die vndeicesimo huius mensis in tractu nostro prope Weidam et Graefenbrück hospitari coepit, loco tam arcto, ut vna domo homines quinquaginta vel sexaginta contineantur. Illis ligna et stramenta praebere incolae iussi sunt.

* das Voigtland.

EX TRACTU HASSIACO. XXX. NOV.

Cassellis quidem praetorium sibi constituit Broglius, Dux et summus castrorum praefectus. Sed mansurum illud ibidem dicitur usque ad eum finem dum exhausta sint ad Werram horrea et promptuaria. Frumenti vecturae Francofurta Alsfeldam sine intermissione exercentur. Ut copiae Gallorum non nisi cateruatim * secederent, effecisse dicuntur partim itinera impedita, partim consilia, quae agitare foederati viderentur.

* bataillonweise.

HILDESIA. III. DEC.

Ferdinandi Ducis praetorium in vrbe nostra per hiemem futurum dicitur. Hodie Eimbeca discessit Serenissimus. Qui cum Brugae pernoctauerit, crastina luce intrabit urbem. Hameliae sibi hospitium parat vna cum legionum principibus Spörkenius, coniunctarum in hibernis copiarum parti praefuturus*. Monasterii acturus hiemem dicitur Brunsvicensium Princeps heres. Qui die Lunae Hannouera huc venerat Fridericus Princeps breui eodem redire cogitat. Propediem hic exspectatur Wangenheimius, dux militum. Anglorum copiae equestres Coppenbruga et Paderborna in Frisiam orientalem transibunt hiematurae: pedestribus hiberna constituentur in tractu Osna-brugensi. Eodem hoc die ipso iam abiit Hameliae adhuc commorata legio Carriana: in cuius locum Bukeburgica succedet. Illustrissimus Bukeburgi comes Hameliae in praesens degit. Legiones pedestres Hardenbergii et la Chevalerii Eimbecae manebunt praefidiariae.

* einen Theil des Cordons commandiren.

EX AGRO BRANDENBURGICO. V. DEC.

Litteris ex Pomerania vltiore acceptis cognouimus, obsideri adhuc Colbergam a Romanzouio Russorum duce bellico, ab eoque omnia fieri, vt vrbe potiretur. Castrorum initia habet in vico Grossen-Gestin. Eugenius Würtembergiae Princeps cum agmine suo Greifen-

bergam

Aaa 2

berga

berga Schiffelbeinum versus, in Marchia noua, mouit, iamque adeo Russos propius accessit.

Henrici Principis in Saxonia exercitus prope Katzenhusana locum maxime opportunum ob-
tinet.

RES LITTERARIAE.

Göttingae hoc anno die XIV Nov. celebra-
uit societas regia scientiarum sollemnem illum
conuentum, qui in diem eius mensis decimum
cadit. Libellum de *nitro Plinii* legebat Io. Dau.
Michaelis, aulae Confiliarius. Ex difficillimis
apud Plinium locis est is, qui de nitro tractat,
libri XXXI capite X. Cum in lingua hebraea
vna voce *Borith* et alcali et salpetrae significari
iudicasset Vir doctissimus, in eam opinionem
adducebatur, vt a Plino pariter communi voca-
bulo vtrumque indicatum statueret. Facillime
enim fieri poterat, cum nec Chemiae subsidiis
neque oculis armatis instructi veteres ad inda-
gandam salis naturam accederent, vt falsa haec,
valde inter se, et in multis similia, confunde-
rent, vnoque nomine insignirent. Quod idem
Arabibus in Borace accidit, quem a sale nitro
voce non distinguunt. Atque illud vere se con-
iecisse vidit, cum paullo diligentius in Plinii lo-
cum inquisiisset, Christ. Guil. Büttneri, sui in
histor. nat. praeceptoris, auxilio, in rebus medi-
cis praesertim, vsus. Quaecunque apud Pli-
nium

nium de nitro leguntur, modo ad sal petrae, modo ad alcali, siue sôdam Hispanicam, siue alcali nostrum intelligas, modo ad nitrum spectant, h. e. alcali naturae solius vi praeparatum, maxime Aegyptiacum illud, quod admixtum sal marinum habet. De rebus illis maximopere diuersis quae in aduersariis suis reperisset Plinius, ea in hoc caput omnia collegit: itaque haud raro duorum versuum alter de sale petrae; alter de cinere clauellato agit. Quin est, vbi cum nitro confundat tophum illum, quem vel hodie nonnulli naturae parum gnari, cum vasis coquorum adhaesit, sal petrae vocant. Certe quod in nonnullis Asiae speluncis destillare ex molibus dicunt, nihil aliud, quam tophum esse, verisimile videtur.

Atque nonnulla etiam Plinii loca singula hac disputatione illustrabantur. Qui locus inquit, *in Aegypto autem conficitur*, non est, vt putabat Schikardus, de duobus Aegypti desertae lacubus intelligendus, quorum fundo nitrum gignitur, (propterea forte, quod, cum solo illo deserto generetur Kali herba, huius per calores a pastoribus incensae, cineres in lacus istos vi venti deferantur). Nam ab eo loco, quo lacus nitrosos constituit Plinius, remotiores, bidui scilicet itinere, sunt, et, vel ipso Schikardo iudice, nimium attolluntur, quam vt exundantis Nili recipere aquas possint: et, quod caput est, hic vbi verba *nascitur et conficitur* sibi invicem opponit Plinius,

non de aliquo naturae munere, sed de nitro loquitur arte humana confecto. Hoc qua ratione confici potuerit, docet praestantissimus Michaelis. In illas prope Nilum fossas vallesque cum coniecta essent cadauera stercoreaque, cuiusmodi hodiernum Aegyptii in nitrosos lacus conijciunt, atque alcali cineres vel nitrum accessissent, necesse erat a Nili superfusa aqua idem effici, quod fieri in salis petrae officinis videmus. Hic quam similis Aegyptus sit Indiae a Gange inundatae, quae nitri veluti patria est, ostenditur. In eiusmodi regione, animalium feracissima, vel casu et natura confici sal petrae potest.

Alter Plinii locus impeditior est, *faciunt ex his vasa, nec non frequenter liquatum cum sulphure coquant carbonibus.* Non vasa hic cogitanda sunt, quae ex sale petrae fuso sulphureque confiant, qualia esse vix possunt; sed duo hic a Plinio adferuntur. Primo sal petrae Aegyptiacum tam lapidosum esse dicit, ut vasa exinde delectationis causa conficiantur, quod vel ex sale vulgari fieri solet ubi copiosius adest, v. g. Halae: quodque in Aegyptiaco facilius locum haberet, si ad ea conficienda adhiberetur nitrum, quod teste Huntingtone, in utroque lacu glaciei instar cohaerescit. Deinde in Aegypto sal petrae dicit addito sulphure liquari. Hoc quidem effici sulphure non multo potest, quo purgetur sal petrae particulis pinguibus commixtum, albidumque reddatur: vel adhiberi potest utriusque

que aequa portio, quae vbi detonuerit, h. e. cum strepitu et fulgore deflagrarit, sal polychrestum praebet. Forsitan vtrumque indicare Plinius voluit.

Quae hac disputatione proposuit Vir illustris, ea ad illustrandas antiquitates hebraeas, explicandaque sacri codicis loca nonnulla transferet proxima recitatione, quae fiet mense Decembri. Praemia quaestionibus proposita tribuere hoc conuentu non potuit Societas propterea, quod libelli ad eam missi fuerunt nulli; cum extranei fortasse hoc belli tempore studiorum intermissionem fieri crederent. Sed proposita ab eadem fuit quaestio noua, quam qui optime explicauerit, numum aureum viginti quinque hungaricorum auferet die X Nov. a. 1763. *Vermiculorum lucentium historiam quandam conscribi iubet, quae eorum varia genera enarret, membra visceraque describat, horum usum indicet, de parte lucente accuratius doceat qua aetate, in quo sexu, et qua de causa lucem emittat?* Legibus Academiae non satisfaciet, qui ex itinerariis aliisque libellis notis collecta exhibuerit. Suas quisque observationes, et quae re diligentius exquirenda cognouerit, proferat. Ac tamen si gratissimum futurum erat, si quis perfectam vermium lucentium historiam offerret: in tribuendo tamen praemio noua potissimum, et factis experimentis cognita ac probata spectabuntur. Disputationes ante primum Septem-

prembis diem a. 1763 transmittendae sunt, nullisque notis, quae auctorem prodant, insigniendae. Inscribitur libello symbolum aliquod: hoc ipsum in schedula quadam scribit ipsius auctor: huius conscissae partem alteram ad Societatem mittit, alteram sibi seruat. Hac deinde transmissa auctorem se demonstrat, qui libellum suum praemio adfectum ex relationibus publicis didicerit. Porro onere liberandae sunt, quae mittuntur, disputationes, et vel ipsi Societati, vel ei, qui ipsius est ab epistolis, inscribendae: quo quidem munere in posterum fungetur Kaestnerus, Acad. Goetting. Professor. Eaedem ut lingua Latina conscribantur, merito requiritur.

Extraneis Societatis regiae membris adscriptus est, qui in exercitu ad Rhenum superiorem Gallico supremi Chirurgi munere, suisque scriptis inclaruit, Antonius Louis, vir longe celeberrimus.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscriptae foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numes librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLVIII.

DIE MARTIS, XVIII. IANVAR. CLCCLXI.

HAFNIA. VII. DEC.

Perfectum hodie vidimus in templo b. Virginis superbum illud monimentum summo quondam apud nos Duci maritimo Corto Siuerson. Adelerio constitutum. Deletum illud fuerat fatali incendio a. 1728. Ex marmore Italico est longe pulcherrimo. Opus tanta arte elaboratum, vt admiratio commoueatur spectatorum, siue prominentes in eo figuras * considerent, siue symbola additasque inscriptiones.

* Bas-reliefs.

CONSTANTINOPOLI. XX. OCTOBR.

Palatium vrbani hifce diebus repetiit sum-
Bbb mus

mus Turcorum Imperator, in arce ad mare nigrum aestiua, Caragatsch, aliquantum commoratus.

In suburbiis nostris Pera et Galatha, multa hominum millia abstulit, per hebdomadas aliquot saeuens pestilentia. Spem adfert hiemis aduentus, fore, vt infami malo, ad tempus certe, liberemur.

BARCINONE*. XXX. OCT.

Iam pridem neque tanta, quanta in praesenti, prosperitate vsa est res Hispanorum maritima, neque oculos hominum et sermones tantopere commouit. Biennii tempore constructas vidit Fanum S. Christophori ** naues nouem ex cedro omnes, quarum quatuor octogenis et ternis, quinque sexagenis ac quaternis tormentis armatae sunt. In naualibus adhuc versantur aliae sex, plurium etiam tormentorum capaces. Eiusdem praeterea magnitudinis naues bellicae octo Ferroliae, Gadibus***, et Carthagine noua **** construuntur. Ex Suecia duodecim expectari, rumore nuntio accipimus. Adfirmavit praefectorum naualium nonnemo, in naues secreto imponi magnam vim tormentorum, glandiumque et pulueris pyrii, vt in Dominicam transueheretur.

* Barcellona.

** Havana.

*** Cadix.

**** Carthagena.

Gadibus naues conscendunt quatuor cohortes militum recens conscriptorum, variique ex veteribus legionibus lecti manipuli, in Americam transportandi, et legiones ibi peculiares confecturi. Quin conscriptum iri dicunt triginta hominum millia, quibus terrestres copiae augeantur. Cum renunciatus fuerit illius multitudinis in Americam aduentus, tum futurum volunt, vt aula nostra quorsum consilia illa spectent, declaret. Interea male ea res habet mercatores, qui hic negotiantur, Anglos; in primis ex quo tempore iussus fuit Marchio de la Mina Gallorum negotiis, quantum fieri posset, accommodare.

VINDOBONA. XXV. NOV.

Die solis, mensis vicesimo secundo, posteaquam admissionibus vacassent * Imperator et Regina imperatrix, in templum St. Stephani sollemniter concedebat aula vniuersa. Ibi cum administrarent Legatus pontificius, aulae purpurati, aliique primae dignitatis viri, rem diuinam summa caerimonia faciebat ** Praeful noster, illustrissimus Princeps a Migazzi. Deo commendabantur quicunque tum viui, tum mortui ad augustissimam domum Austriacam pertinerent.

* nach geendigten Audienzen.

** verrichtete das feyerliche Hochamt.

Constituendo nouo regimini cum maxime
Bbb 2 opera

opera nauatur: tamenſi in multas difficultates incurrat illa commutatio. Eadem non vnus alteriusue muneris deſcriptione continebitur; ſed ad plures rei publicae partes pertinebit. Cum ipſis noui anni auſpiciis, ſi famae credimus, initium fiet.

LONDINO. I. DECEMBR.

Bedfordiae ducem Rex auguſtiſſimus ſigillorum regni cuſtodem * eſſe voluit. Idem Comitem a Thomond aerarii regii quaeforem **; Comitem a Powis theſauri cuſtodem ***; et Cawendiſhium, ex Angliae proceribus, redituum domus regiae conſignatorem **** conſtituit.

* geheimer Siegelbewahrer.

** Caſſirer.

*** Schatzmeiſter.

**** Controlleur des Königl. Hauſes.

ARGENTORATO. XXV. NOV.

Quicumque hic commorabantur Regi Pruſſiae ſubiecti, excedere vrbe iuſſi ſunt a Vibrayo, marchione, ciuitatis huius praefecto.

Heri huc venerat Rouſſauius, Vir ingenio ſcriptisque clariffimus. Craſtina luce Bullionum cogitat, Muſis ibi ſuis librisque vacaturus.

BEROLINO. VIII. DEC.

Ocellum Gallice a ſe conuerſum cum Henrico, regiae ceſſitudinis Principi, cui inſcripſerat,

rat, nuper misisset illustris Marchio ab Argens, Regis a cubiculo: respondit ei Princeps litteris humanissime scriptis, hisque adiunxit Tabaci thecam splendidam valde ac pretiosam.

DUSSELDORPIO. IV. DEC.

Hodie Coloniam Agrippinam hinc tendet Sobisius Princeps, et supremus castrorum praefectus. Inde Lutetiam Parisiorum perget. Quo absente, exercitui ad Rhenum praefuturus est Comes a Vogue, summi ducis vicarius.

EX MOENI VICINIA. V. DEC.

Die XXVIII Novembris dimittebatur exercitus Broglie ducis, in hiberna concessurus. Ipse dux die I. Decembris Cassellas saluus sopesque peruenit.

Eodem, quem modo diximus, die Francofurtum venit Stainvillius Comes. Die tertio Hanoviam concessit. Hodie vero iter Parisinum persequetur.

EX POMERANIAE SVECICAE CONFINIO.

X. DECEMBR.

Si famae fidem habemus, quae Platenio et Schenkendorfio parent agmina, in Saxoniam redire iussa sunt, Henrici Principis copias actura. Eo spectare dicuntur Serenissimi Principis consilia, ut ante quam de hibernis cogitet,

Austriacos ex tractu metallifero * rursus
eiciat.

* Erzgebürge.

Colbergam accepimus, die huius mensis septimo deditionem nondum fecisse. Russi tamen, ex quo discessit agmen Würtembergicum, et suburbiorum et portus domini fuerunt.

EX MEGAPOLITANIS. X. DEC.

Cum nuper sub Bellingio Prussi in hunc ducatum intrassent, in Rugiam reditum tulisse ferent. Ducis copias certum est. Sed ex his ad Prussos transfugisse quadringentos rumore nuntio fertur.

ALTONA. XV. DEC.

Vratislaviensium litterae detectam coniurationem narrant, quae contra Regis Pruss. salutem facta sit. Id egisse dicuntur auctores nefarii, ut Regem Austriacis traderent. Evasisit periculum augustissimus satis feliciter, cum ex ducibus ipsius bellicis bini in potestatem hostium venissent.

RES LITTERARIAE.

Ex Popii scriptis praecipue illam de Homine commentationem interpretes plures nactam fuisse tum nostrates, tum Gallos, diximus libello XXXVIII cum Duschii nostri in Popium merita

com-

commendabamus. Gallicis interpretationibus addenda est, quae hoc anno Lugduni Gallorum apud fratres Duplain prodiit.

Essai sur l'Homme, nouvellement traduit de l'Anglois, avec des Notes critiques et un Discours sur la Philosophie Angloise. Liber ipse paginas 244, praefatio pag. 54 implet formae 12. Non effecerunt binae, quae adhuc erant, interpretationes Gallicae, ut tertia haec vel inutilis videri vel superuacua posset. Poëtica quidem Resnelii, quamvis elegantissima, imitationem potius, quam versionem exhibet. Contra quae soluta oratione confecta est, tantopere inhaeret linguae Anglicanae genio, ut peregrinitatis etiam vitio laboret, nec sine taedio legatur. Mediam quandam viam tenet haec versio noua, sententiamque poëtae, quoad paritur Gallici sermonis consuetudo, accurate reddit: venusta est praeterea, et auribus propter numeri suauitatem iucunda. Quod soluto sermone usus est interpres, in eo recte et Popio, et sibi consuluit. Nam vel per carminis ambages vim et virtutem Popii fregisset; vel in breuitate sectanda, se ipse, frustra fortasse, torfisset.

Adnotationes passim et contextui ipso addidit, et finitae cuique epistolae subiecit, quibus vel audaciores sententias, vel loca difficiliora ita illustrat, ut poëtam defendat. Atque hoc potissimum praefatione illa longiore secutus est.

Deissini

Deisimi infimularunt nonnulli Popium, eiusque de Homine commentationem falli systematis erroribus inniti totam voluerunt. Atque etiamnum inter Gallos sunt, qui criminationi, licet conuictae, fidem habeant. Vix ab illa opinione deduci potuit Racinius iunior. Huius scriptae ad Ramseyum Equitem ipsumque Popium litterae, et horum responsiones, hic leguntur insertae. Popium egregie defendit interpret noster, neque tamen ipsius hypotheses omnes sibi propugnandas putat. Admittebat sententias liberiores Carinen, quod non doctrinae suae Popius fideique formulam esse vellet. Praeterea hic adiecta est Epistola, qua Popius de cognoscendis hominibus exposuit; quod quae in commentatione dicta erant generatim, hic per singula exempla demonstrantur. Quae per paginas quadraginta septem extenditur, disputatio de Philosophia Anglicana, laudem in primis meretur. Anglos de philosophia praeclare meritos esse proficitur: studiumque illud quibus rebus vel naturalibus vel politicis auctum adiutumque fuerit, ostendit. Illius tamen philosophiae naeuos etiam vitiaque commemorat: sed ita, ut occasionem inde dicat Gallis enatam emendandi tum cogitandi rationem, tum scribendi.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

Choiseul-Beaupré, Vefontionis * Praeful; a Rege Poloniae et Saxoniae Electore, Ioannes Franciscus Iosephus a Rochechouart, Lauduni ** Dux et Praeful, idemque Galliae ad Sedem apostolicam legatus. Sardiniae Rex commendauerat Franciscum Henricum Virginium Nat-tam, ex Dominici ordine, Albae, in tractu Montis Ferrati *** Praefulem. Praeterea ad eandem dignitatem euecti sunt, Ioannes Molino, Venerus, Brixiae **** Praeful; Cornelius Monti-Caprara, Romae praefectus, et Balthasar Censi, consilii pontificii ab epistolis.

In horum, quos modo diximus, locum suc-
cesserunt Molinarius vrbis praefectus; et Picco-
lominus Consilii ab epistolis.

* Befançon.

** Laon.

*** Montferrat.

**** Brescia.

Pagliarino, librario, propter libellum *Lupi
smascherati*, h. e. lupi detracta persona detecti,
ad remos damnato, poenam remisit, gratiam-
que fecit Pontifex, cum pro reo deprecatus
esset vrbis praefectus.

LONDINO. IV. DEC.

Cluium, tribunum militarem, multis pro-
sperisque per Indiam orientalem expeditionibus
clarissimum, Plassii, qui Hiberniae vicus est,
liberum Baronem nominavit Rex augustissimus.

Pro-

Propediem confectam speramus, quae inter aulas nostram et Russicam agitabatur, pactio- nem mercatoriam *. Prima scripti lineamenta ** iam ad nos transmisit Keithius, noster ad aulam Petropolitanam Legatus.

* Commerce-Tractat.

** die Punctuation.

Sed praeterea etiam de alia pactio- ne increbuit, qua aulae nostrae cum Germaniae quadam convenisse volunt de agmine militum in stipendia nostra transcribendo.

Quae in Germaniam ad augendum exercitum traiciuntur, copiae duodecies mille capita con- ficient.

LVTETIA PARISIORVM. IV. DEC.

Apud Luynesium, Patrem purpuratum, sin- gulis hebdomadibus regio iussu bis terque con- gregantur Archiepiscoporum et Episcoporum amplius quadraginta, qui de constitutionibus fodalium ordinis Iesu consultant. Qui cum ad Regem retulerint, sententiam de tota re dicet Augustissimus.

Duces militares quatuor atque in his Marchi- onem ab Armentieres et Ducem a Brissac pro- nunciavit Rex supremos Galliae praetores ca- strorumque praefectos *. Praeterea nonnulli

in castrorum praefectos**, alii in legionum legatos***, alii in tribunos relati fuerunt.

* Marschalis von Frankreich.

** Marschalls de Camp.

*** Brigadiers.

Nuntius aulae haud iucundus fuit, qui castellum Mahnense in ora Malabarica cum quinque operibus aliis retulit a Loueto Anglis deditum fuisse, quod ea tenere diutius non posset: trecentisque Anglos tormentis illa deditio auctos fuisse. Egressos cum concentu militari et sublati explicatisque signis praefidiarios propediem reduces expectamus.

RES LITTERARIAE.

Commemorauimus libello XXIX mortem Bosii, Professoris in Academia Wittenbergensi meritissimi. Memoriam viri nuper Academiae nomine consecrauit eleganti programme et Romano Crusius, Eloquentiae Professor.

Georgius Matthias Bose, Physices quondam apud Wittenbergenses Professor ordinarius Academiae regiae scientiarum Parisinae adscriptus, Instituti Bononiensis, societatis scientiae Suecicae, itemque Teutonicarum Gryphicae Helmstad. et Ienensis collega, natus erat Lipsiae a. 1710, d. X Sept. patre Georgio Henrico Bose, mercatore nobili, nec litterarum, quae
pe

per itinera varia excoluerat, experte; matre Eua Sibylla Bachmaier. In maioribus eius complures fuisse viros spectabiles clarisque gentibus implicatos ex vita discimus filii superstitis, quae cum is artium Magister renunciatus esset, inserta fuit Memoriae Melanthonis a Titio, Professore celeberr. concinnatae.

Cum magnam expectationem adferret peraccre ingenium longeque praestantissimum, in re valde lauta, non deerant magistrorum operae, quibus ad artes scientiasque capeffendas adduceretur. Praeter Philosophiam ac Mathesin linguas addiscebat complures: humanioribus, poësi Latinae et vernaculae vacabat, sed in primis linguas eruditorum Romanam Graecamque tanto studio complectebatur, ut vtriusque sibi facultatem compararet prorsus eximiam. Anno aetatis decimo septimo philosophiae doctor artiumque magister renunciatus, medicinae diligentiores operam nauabat eo consilio, ut disciplinam naturalem, quam praecipue exculturus erat, felicius postea tractaret. Cum disputatione publica specimen eruditionis edidisset, ordini philosophorum Lipsi. adiunctus, mathemata et physica tradere coepit ita, ut experimentis praecipue magno tum labore, tum sumtu instituendis inclaresceret. Electricitatem quam vocat physicorum consuetudo, pridem veluti sepultam, cum vix exsuscitasset apud Gallos Du Fayus, Lipsiae recolere coepit Bosius, atque

Germanorum primus fere miracula illa electrica tentauit: in quo genere deinceps variis inuentis nomen illustrauit suum.

A. 1738 in Academia Wittenbergenſi docendae Phyſices munus ordinarium adeptus, prouinciae illi tanta cum auctoritate et ſtudioſorum iuuenum adplauſu praefuit, vt ad neminem illa deferri potuiſſe iudicaretur, qui maiori eam vel doctrina vel diligentia tuiturus fuiſſet. In tradendis phyſicis et mathematicis continua viri opera verſabatur. Philoſophiam quoque nonnunquam docebat; idque vel incommodo valetudinis ſuae. Neque minus diligenter incumbabat ad ſtudia litterarum, et in ſupellectilem illam lautam ac pretioſam, quam ſibi coemendis, quaecunque ad phyſicam et matheſin facerent, praetantiſſimis tum ſcriptis tum machinis, comparauerat. In bibliothecam amplius duodecies mille imperiales impenderat: machinas vero et instrumenta ingenti pretio conſtituiſſe iudicabant quicunque ſplendidum adparatum conſpexiſſent. Tanto ſtudio cum ampliſſimam ſibi doctrinam comparafſet, fieri non poterat, quin multa conſcriberet phyſica in primis ac mathematica: quae partim ſingularibus libris edita ſunt, partim variis collectionibus ſocietatum regiarum inſerta. Magna apud exteros gloria erat nomen Boſianum: ipſe in varias ſocietates cooprabatur; inde ampla illa litterarum commercia, vt epistoſularum multa millia colligeret

ret a viris per Europam doctissimis ad eum datarum. Saepius fiebat, vt cum ad eum tanquam arbitrum difficillimas quaestiones detulissent eruditi homines, ipse tam acute prudenterque litem dirimeret, vt ab vtraque parte iniret gratiam. Saepius de occultis naturae interrogatus, ad propositam quaestionem conscripto libello integro respondit. Breui, latius patebat eruditionis Bosianae vsus, neque eruditis extraneis minora commoda, quam ipsi Academiae adferebat.

Alacer erat natura, et per omnia extra dilationes positus, sed in rebus gerendis nonnunquam paullo audacior. Amicis semper se candidum praebebat, aliquando simplicem et apertum, ac cum damno suo familiarem. Aduersus inuidos et obtrectatores (quibus eum non caruisse vel institutae in eum actiones testantur) ita se gerebat, vt insultibus eorum ingenuum magnumque animum opponeret: aliquoties tamen paullo seueriorem fecit tuendi veri honorisque conseruandi studium. In congressu amicorum ingenium prodebat hilare, iucundum, salibusque et facetiis abundans. In sermone inerat ingenua quaedam simplicitas, eaque aduersus certos homines non satis cauta. Docentis oratio viuida erat, hilaris et expedita. In matrimonio habuerat Ioannam Henricam Carpzouiam, cuius iam dudum ereptae desiderium leniebat filius, quem ex ea susceperat, paterna-

rum

rum virtutum aemulus. Praefidis in ordine Philosophorum munere aliquoties functus fuerat. Rectoris acad. prouinciae, quam secundum susceperat regendam, finem attulit notissima illa calamitas, quae ipsi quoque moriendi necessitatem accelerauit. Magdeburgi detinebatur Bosius noster, cum sua omnia incendio consumpta audiret, inter tormentorum fulmina, quibus d. XIII Octobris anni superioris vrbs verberabatur, bibliothecam, machinas, codices *manuscriptos*, epistolas, supellectilem domesticam. Qua occasione litteras ad filium dedit spei Deo confiscae plenissimas, viroque constanti et sapiente dignas. Sed cum augerentur aliis super alias malis aegritudinis causae, accessit mense Augusto dysenteria grauis, qua die 1. Sept. huius anni vitam ita, vt christianum decebat, finiuit. Paucis ante mortem annis alterius oculi vsu paene se orbatum sensit. Multa variaque a viro eruditissimo scripta sparsimque edita fuisse, modo diximus. Quae vt vno alteroue volumine colligantur optabunt, quicunque disquisitionibus mathematicis ac physicis delectantur.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS LI.

DIE VENERIS, VIII. CAL. IANVAR. MDCCCCLXI.

OLYSSIPPONE. XV. NOV.

Ex aliquo tempore domo sua prode-
untem non vidimus illustrissi-
mum Comitem ab Oeyras, pri-
mum regis administrum. Quod
cum nonnulli vulneri in cru-
rum altero adscribant, sunt qui tribuendum po-
tius magno cuidam negotio dicant, quo deti-
neatur.

Ex sinu omnium sanctorum * allatae litterae,
Nouae coloniae castellum ab Hispanis narrant
terrestri obsidione cingi: eius praefectum ex
tractu Ianeirenfi aduehenda curare, quibus hor-
rea repleat; militibus suis supplementa numerosa

E e e

scri-

scribere Comitem a Boba, Nouaeque coloniae
aditus omnes operibus tormentisque munire.

* Bahia.

LVTETIA PARISIORVM. X. DEC.

Eorum, qui rei tum ciuili, tum militari in
Canada praefecti, multa in ciues contra ius fas-
que commiserant, haud pauci in castellum Pari-
finum * coniecti fuerunt.

* Bastille.

EX EADEM VRBE. XIV. DEC.

Conualuit ex morbo, quo adfectus erat, qui
nuper sigillorum regni custos dicebatur, Berrie-
rius. Itaque nouum munus auspicantem gra-
tulabundi salutarunt vniuersitatis litterariae pa-
tres, magistratus, et reliquae curiae*.

* Gerichtshöfe.

Ineunte mensē Martio in castra Britanniae in-
ferioris congregabuntur, vt fama est, sexaginta
millia militum. Quae vtrum ad tuendas oras
nostras, an ad infestandam Angliam Scotiamue
comparentur, nondum liquet. Nouis quoti-
die coniecturis locum faciunt ex Hispania nun-
tii: sed ita varia sunt quae adferuntur et incerta,
vt nihil inde colligi explorare possit.

LONDINO. XI. DEC.

Quae ab vtraque regni Anglici curia * agi-
tantur de augendis copiis, sumtibusque sugge-
rendis

rendis consilia, ita sane comparata sunt, ut bellum praedicere videantur summis viribus in Germania persequendum. Maritimi adparatus tanti sunt, quanti nunquam ante toto hoc belli tempore facti sunt.

* das Ober- und Unter-Parlement.

Plimutho per hosce dies ad summum militiae reique naualis Senatum * venisse dicitur, qui inde iam naues aliquot profectas ad Bellam Insulam nuntiaret. Interea in portum Plimuthensem delatus nauta narrasse fertur, visam a se Gallorum nauium quatuordecim classem, portu Briuate exeuntem. Quae si ita sunt, expectari grauissimarum rerum nuntii debent.

* Admiralität.

Foederatus in Germania exercitus supplementis, quae comparat, nostrisque, qui traicientur, militibus auctus, centenis millibus constabit.

Qui in Hispania negotiantur mercatores nostri, retulisse ad regni illius consilium feruntur de negotiis suis rebusque in tuto collocandis, si forte interrupta pace belli necessitas ineidisset. Sed responsum illis fuisse dicitur Regis catholici nomine, nihil esse, quod rebus suis metuant mercatores Angli: neque enim adhuc futurum videri ut eiusmodi rerum consiliorumque commutatio consequatur.

DRESDA. V. DEC.

Tschoppam propediem translatum iri dicunt illustrissimi Daunii praetorium. Inde ad vicum Nossensem agmen Haddikii, Alberti Principis prope Hähnichium, Lascii Comitis ad Haynam, tendit. Henricus Princeps castrorum initia adhuc collocata habet in pago Barnitio. Hibernis neutra pars quieris fructura videtur, nisi quid ferro ante decidatur. Austriaci certe etiamnum de capiendis collibus Katzenhusanis cogitare videntur.

*EX PRAETORIO EXERCITVS GERMANIAE**WEIDENSI. V. DEC.*

Statu suo adhuc permanet communis Germaniae exercitus: neque ex stationibus dispositis ad illustriss. Serbellonium, summum castrorum praefectum, quidquam relatum auditur, quod memoratu dignum videatur. Hiberna nondum constituta sunt.

MONASTERIO. XI. DEC.

Die VII. Dec. saluus sospesque huc venit serenissimus Brunsvicensium heres, hibernacula in vrbe nostra sumturus. Cuius copiae eo magis otio reficiendae sunt, quod cum tota expeditione grauissimos labores bellicos pertulissent, nuper etiam, continuatis, quantum fieri poterat, itinerebus, Gandershemio huc peruenierunt.

RES

RES LITTERARIAE.

Auli Gellii noctium Atticarum libri XX. sicut supersunt. Editio Gronouiana. Praefatus est, et excursus operi adiecit Iob. Ludouicus Conradi, Iur. D. et in Collegio maiori Princ. collegiatus. Pars prima. Lipsiae impensis, Gotth. Theophili Georgii clō 1000CLXII. I Alphab. 10 plag. forma oct. maiori.

Luculentissimae sunt, quas Gellio debemus, noctes Atticae, h. e. lucubrationes de rebus variis multa eruditione refertae, quas longinquis, ut ipse loquitur, per hiemem noctibus in agro terrae Atticae perfecit. Optima editio erat, quae Lugduni Bat. clō 1000CVI. in 4. mai. cura Iacobi Gronouii prodierat. Noua quondam expectabatur ab Abrahamo Gronouio. Interea minorem acceperamus a P. D. Longolio, Curiae Regnitiae clō 1000CXLI. 8. vtilissimo indice illustratam. Major etiam expectatio erat eius, quam cum maxime Argentorati adornare dicitur V. cl. Elias Stoeberus. Huic anteuertisse videmus illam, cuius modo partem primam indicauimus, editionem Lipsiensem. Cuius quae doctes sint, ipsius editoris consultissimi I. L. Conradi, verbis referemus. Ita vero is post laudes Gellianas. “Bene igitur factum esse, Lector, “statuere debes a librario, qui, deficientibus “Gellii Gronouiani exemplaribus, eius editionem, pernecessariis accessionibus aliquot auctiorem, suis impensis renouandam suscepit.

"Is cum audiisset, multa in Gellio esse, quae ad
 "illustrandum Ius Romanum valerent, neque
 "in his interpretandis aut Gronouium aut alios
 "nihil alienae industriae ad perficiendum reli-
 "quisset, impulsus ea, quam sibi de me fortasse
 "falsam afferri passus est, opinione ad me adiit,
 "et exposita re, ut ad hoc negotium accingi vel-
 "lem, impetrauit. Sed partim operarum festi-
 "natio, partim ceterae meae occupationes fece-
 "runt, ut, quae a me disputanda essent, ea re-
 "lici debuerint ab ipso annotationum Gronouia-
 "narum contextu ad Excursus quosdam, velut
 "Appendicem libri futuros: id quod ut mihi
 "ad scribendum facilius, ita tibi, Lector, ad
 "utendum commodius fore intellego. Reliqua
 "huius editionis curatio fuit eius, qui diligen-
 "tiam suam in Plauto nuper edito, corrigendis
 "periculis typographicis, iam probauit, et ab
 "Ernestio V. S. in praefatione ad illum poetam
 "laudatus, meis laudibus facile carebit, Enoci
 "Christiani Aug. Othonis, A. M. qui et singu-
 "las plagulas intentissima cura emendauit, et
 "ubi ad orationis Gellianae aliquam vel melio-
 "rem vel certe probabiliorem lectionem doctri-
 "na et ingenio adiutus euaserat, eam suo nomine
 "insignitam Gronouianis annotationibus infe-
 "ruit: de quarum lectionum probitate, cum ipse
 "alieno iudicio steter potius quam suo, ne ego
 "quidem illas ad meum, sed ad tuum, erudite
 "Lector, arbitrium, conferendas putavi.

Prae-

Praefationem illam antecedit Editoris dedicatio, qua Gellium hunc Serenissimo Principi Carolo Theodoro, Comiti Palatino ad Rhenum et S. R. I. Electori, sacram esse voluit. Sequuntur, quae Gronouianam editionem ornauerant, epistola Dominico Passioneo, Abbati illustrissimo, inscripta, Iac. Gronouii praefatio ad lectorem, Conspectus operae post renatus litteras et typographiam repertam Aulo Gellio impensae ceter.

In fine huius Partis primae, h. e. libri noni, quo illa concluditur, comparent, Excursuum nomine, Conradi, Viri Consult. ad Gellium disputationes nonnullae. Quas cum ipse volumini posteriori subiungere decreuisset coniunctas, earum particulam huic volumini adiectam voluit librarius, ut lectoribus iam ante quasi aliquis earum gustus daretur. In quibus Editor doctissimus ordinem sequitur non Gellii capitum; sed titulorum eius doctrinae, a qua et Gellium, et quam vicissim a Gellio illustrare studuit. Earum indices exhibebimus. Primae est, *Cap. 2. §. 3. de orig. iur. et Gell. VI. 9. De Cn. Flauio*. Secundae, *Ibid. §. 4. et Gell. XV, 27. de Laelio Felice*. Tertiae, *Cap. 8. de leg. et Gell. X, 20, de Priuilegiis*. Quartae, *Cap. 4. de statu hom. et Gell. VII, 4. de venditione seruorum sub corona*. Quintae, *Cap. 9. de his, qui sui vel al. iuris, et Gell. II, 2. de publico munere vel officio*. Sextae, *Cap. 2. de adopt. et emanc. et Gell. V, 19. de arrogationibus auctoritate principum factis*.

Septi

Septimae, Tit. de Praef. urbi. et Gell. XV. 8. Octavae, §. 1. Cap. 6. de officio Praef. et Gell. XIV, 2, in causa dubia quomodo pronunciandum. Nonae, Ibid. cap. 4. et Gell. XIV, 4 de imagine iustitiae Cbrysispea.

Christiani Lud. Scheidii, cuius obitum Libello XXXVII indicauimus, memoriam sequenti Epigrammate profecutus est illustris Lipsiensium Professor, idemque poëta praestantissimus, Io. Gottlob Boehme.

Sit tibi terra levis, Scheidi, nec carmina busto,
Nec lacrimae defint, purpureaeue rosae.

Heu! decus Aonidum, Germanae gloria
gentis,

Heu! doctae periit conditor historiae.

Te patria ereptum, rerum te nuncia Musa,
Luget, Pieridum Munchufidesque salus.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti; foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS LII.

DIE MARTIS, V. CAL. IANVAR. cło DCCLXI.

HAFNIA. XXI. DEC.

Quae Regis munificentissimi sumtibus iter hinc in Arabiam felicem suscepit, societas hominum litteratorum, hanc, Constantinopoli ab aula Turcica litteris liberi commeatus adiutam, d. XXVII Sept. Alexandriam Aegypti felici itinere saluam peruenisse, ex allatis inde litteris cognouimus. Quae ubi menses aliquot tum Alexandriae tum Cairi commorata fuerit, mandatisque satisfecerit, iter suum ad Sinai montem persequetur.

PETROBURGO. XXIV. NOV.

Maturam huius anni hiemem experimur.

Fff

Newa

Newa quidem reliquique fluuii iam exeunte Octobri frigore constiterant. Tempore itaque Stephanopolin * et Reualiam reuererat, quae ad Colbergam fuerat, classis. Cuius tamen una naui, quae Astracan dicebatur, sexaginta sex tormentis armata, prope Daghoam insulam, nautis classiariisque seruatis, periit. Ceterum Stephanopoli quod erat nosocomium classiariis constitutum * * haud ita pridem incendio consumptum fuit una cum aegrotorum nonnullis.

* Cronstadt.

** das Hospital der Marine.

LVTETIA PARISIORVM. XVIII. DEC.

Collegam sibi honorarium esse voluit Academia, quae hic est, scientiarum illustr. Bertinum, supremum aerarii regii praefectum.

* Generalcontrollleur der Finanzen.

Quae Briuate Portu exierat classicula aduersis ventis in portum Berritonensem compulsa fuit. Eam binae naues Anglorum veloces * obseruant. Ad Britanniae minoris oras versari dicuntur eorundem bellicae naues vndeuginti.

* Fregatten.

Sublatum est, quod de cogendis Burdegalae * retinendisque nauibus mercatoriis erat, edictum * *. In portu Burdegalensi, praeter veloces binas, naues bellicae quatuor construuntur, sexagena tormenta vecturae.

* Bourdeaux.

** Beschlagn auf die Kaufahrdeyschiffe.

DVS

DVSSELDORPIO. XV. DEC.

Moueri rursus Gallos, quaeque ad proficiendum pertinent parasse, vt dato signo iter ingredi queant, rumore nuntio vndique adfertur.

ALTONA. XXIX. DEC.

Stralsundensium litterae d. XXI Dec. datae Colbergam narrant d. XVII deditionem fecisse; captiuumque cum praesidio suo belli iure factum fortissimum illum Tribunum ab Heyden.

RES LITTERARIAE.

Ex institutione scholastica, quae hodie plerumque obtinet, si quaeratur, quid causae sit, cur non eae, quae debebant, ad iuventutem vtilitates perueniant; variae a variis adferri causae solent. Sunt, qui in exiguo doctorum peritorum et proborum numero; sunt, qui in delicata nimisque eleganti adolescentium nostrorum educatione; sunt, qui in festinatione eorum ad sublimiores scholas nimia, neque vllis adhuc legibus coercita; sunt, qui in aliis rebus externis illius mali causas contineri arbitrentur. Quos quidem omnes recte existimasse, tantum abest, vt negari queat, vt potius omnes illas causas, modo singulas, modo iunctas locum habere, ingenue fatendum sit. At vero vna superesse videtur causa, ad quam eo respici

magis oportebat, quod non tam aliunde illa atque alius repetita, quam ex ipsis scholarum penetralibus desumpta cernitur.

Hanc docta et eleganti *Prolusione de Institutionis scholasticae terminis non sine magno scholarum detrimento migrandis*, Hannouerae clo MCCCLX duabus plag. 4 mai. persecutus est Vir de studiis humanioribus, et de scholis rectius constituendis praeclare promeritus, *Ludovicus Guilielmus Balhorn, Lycei maioris Hannouerani Director*. In illa vero disputatione triplici quaestioni responsurus primo quousque scholae limites pertingant ostendit; deinde, quo pacto hi soleant nonnunquam termini migrari; denique, quantum ex hac re scholis detrimenti accidat.

Ad primum caput quod attinet, in statuendis inferiori scholae limitibus rectissime ita versatur, ut per singulas, quibus iuuenilis aetas impertiri debet, artes doctrinasque eat. Itaque in tradenda *sanctiori disciplina*, supra primaria caelestis doctrinae elementa paullo adscendendum putat propterea, quod et in hac temporum nostrorum quiduis sentiendi pronuntiandique licentia, munito pectore beneque praeparato opus sit, nisi de sua statione deiici aut fluctuari animus debeat, et lente proficere soleant, qui, sacris litteris dicari, sublimioris earundem pertractandarum rationis plane expertes ad academias accesserint. Praeparandos videlicet esse alumnos academiae qui-

quidem partim, lubrico autem saeculo omnes. *Philosophandum* quoque in scholis, quanquam paucis, erit. Tametsi enim committendum non est, ut intelligentiae vis in iuuenibus veluti deferatur, cautio tamen adhibenda est, ne quis facile ultra *mathematicae* doctrinae elementa, et vniuersa humanae sapientiae decreta in scholis progrediatur. Maiorem sibi diligentiam vindicat *rerum gestarum et antiquitatis orbisque terrarum notitia*. Ut enim vegeta in primis et iuuenili aetati fida est memoria: temporis, seu potius aetati inferuiendum est, sed ita, ut historiae, quam dicunt, vniuersali opera potissimum tribuatur, ut in antiquitatibus maxime necessaria, ut in geographicis orbis ante, quam singularum regionum descriptiones tradantur. *Poeticen* dudum sapientibus viris animaduersum est, non posse sine insigni omnium litterarum detrimento fastidiri. Fieri haud potest, ut reuerenda effatorum diuinorum monimenta recte intelligat, ut nativam linguae vim satis perceptam teneat poetices expers et ignarus. Itaque carminis, si non pangendi, at diiudicandi praecepta ad scholam pertinent. *Oratorum* vero ars hos limites in scholis obtinet, ut eius si non vim ac numen, ornatum tamen, et varias bene apteque eloquendi species et formas mente animoque percipiant iuvenes, totumque orationis conscribendae habitum, et illud bene pronuntiandi artificium non modo cognoscant, verum etiam, propositis crebris ad imitandum veterum exem-

plis vsurpent. *Linguarum* denique *Latinae*, *Graecae* et *Ebraeae* vix est in scholis imperium definendum. *Latinae* quidem fieri non potest, vt quid in scholis nimis tribuatur. Huius sane co-
 vsque periti esse debent qui academias adeunt, vt si quid ad scribendum aut ad eloquendum proponatur, id, si nondum eleganter et venuste, verbis tamen idoneis, veris et apte connexis enuntiare sciant. *Graecarum* autem litterarum, non sacrarum tantum verum etiam profanarum, nisi e scholis intelligentia petatur, *ebraeae* item linguae nisi quis elementa saltem in iisdem iam subfelliis familiaria sibi reddiderit, verendum sane est, vt vnquam sit ad aliquam harum linguarum doctrinam adspiraturus.

Positis ita scholasticae institutionis limitibus, sequitur vt, quantopere hi soleant a multis negligi migrarique, ostendatur. Migrant hos terminos, qui in sanctiore disciplina omnes, quin subtilissimas res consectantur, aut in conuincendis erroribus habitant: qui omnem philosophiae ambitum cum iuuenibus percurrunt, et formaturi quasi Wolfios et Neutonios alteros, in vmbra sua omnes ex recondita philosophia locos pertractant: qui in enarrandis rebus gestis ita tarde se proripiunt, vt in emetiendo totius historiae ambitu quatuor aut quinque annos consumant, vel antequam vniuersae historiae imaginem tradiderint, in singulis partibus excolendis tori sunt. Iam qui e scholae cancellis ea
 ratione

ratione egrediuntur, quod vni litterarum generi studium supra, quam satis est, impertiunt, vt temporis compensatio fiat, alteri debent surripere. Iacet igitur, misereque iacet linguarum probe tractandarum in eiusmodi scholis, seu, quod nomen magis conuenit, academiis studium. Sordent tricae, quas dicunt, et nugae grammaticae. Ne tamen non legisse videantur, quae tanti fieri alias intelligunt Graeciae Latii-que veteris monimenta: festinanter auctores praecipuos percurrunt. Ebraica vero aut academiis integra reseruant, aut in primis lectionis ebraeae fundamentis securi adquiescunt.

Tertium est, vt quid ex neglectis adeo scholae limitibus damni proficisci soleat, ostendatur. Primo occurrit mirifica ista rerum commixtio, in eo tandem desitura, vt post celebratas hoc pacto in scholis academias, in academiis contra sint scholae requirendae. Quid enim aliud sunt, si vestem superbam detraxeris, et rem nudam spectes, collegia nonnunquam, quae dicuntur, fundamentalia, epistolographica, et ista non raro stili elaboratoria, quam inferiores in academia scholae? Haec sane et academiis indigna sunt, et illis academicis molesta, qui ad audienda grauiora rectius praeparati venerant. Sed maius etiam in ipsas inferiores scholas damnum inde proficiscitur. Poenitet sero alumnos temporis sine fructu consumti, virique facti male de scholis publicis earumque magistris sentiunt,

auctoꝝ

auctores aliis fiunt, vt publicas has palaeſtras fugiant, domesticisque magiſtris ſe committant, vel ſi vitare iſtas nolint, at feſtinante pede ſcholaeſticae institutionis ſtadium percurrant, quo citius eo adſpirent, vbi non ſublimioris modo doctrinae, ſed linguarum adeo omniſque eruditionis prima debeant fundamenta poni. Accedit ſummus, qui eſt nonnunquam, ſcholarum in academiis contemptus: habent enim, cur de ſcholarum doctoribus inique ſentiant doctores academici, ſuaeque iam doctrinae alumniſ temporis operaeque iacturam in ſcholis factam exprobrent. Denique ex peruerſa eiſmodi institutione ſcholaeſtica, exiſtit illa, quae ſummum literarum ſtudiis damnum adfert, praematura, quam iuuenes concipiunt, ingenii ſui opinio: quae gignere etiam ſolet nimiam ad ſublimiores ſcholas feſtinationem.

Quibus prudenter eleganterque diſputatiſ ſubiunxit doctiſſimus Lycei Hannoueram Director lectiones atque exercitationes, quibus primi ordinis iuuenes tum ipſe, tum collega ipſius, continere ſoleat. Quae ſane ita comparatae videntur, vt exemplum praebeant institutionis ſcholaeſticae iuſtis terminis circumſcriptae.

FINIS

ANNI MDCCCLXI.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS I.

DIE VENERIS, CAL. IANVAR. cIo MCCCLXII.

HOLMIA. XXVIII. DEC.

Regiis litteris iterum inuitati illustris-
simi Comites, Gustauus Bonde
et Ture Gabriel Bielke, regni
Suecici Senatores, ordinum-
que regis equestrium praefe-
cti*, adsignatum in consilio regio locum d. XV.
Dec. ceperunt.

* Commandeurs der Königl. Orden.

Ex Nordlandia relatum accepimus, in Medel-
padiae vico excogitatum fuisse ab agricola, Per
Perffen, instrumentum excutiendis spicarum
granis ita aptatum, vt quod alias sedecim ho-
mines effecissent, praestare eiusdem ope bini
pos-

A

possent: itaque illam machinam communi per Nordlandiam vsu iam recipi. Nec difficilem esse vtilissimi instrumenti repertorem: sed conficiendi vrendique rationem aequum pretium offerentibus libenter impertiri.

HAGA COMITVM. XXII. DEC.

Nondum licuit per pagum Bernensem, supplere quae conscriptae ante tempus aliquod fuerant, praetorianorum centurias Heluetianas tres*, tametsi semel iterumque Bernenses adierant foederati Belgii ordines. Sed missae nuper ad eosdem litterae eiusmodi sunt, vt illis rem causamque sine vlla dubitatione probaturae videantur.

* drey Compagnien Schweizergarde.

EX EADEM VRBE, EODEM DIE.

Foederati Belgii ordinibus litteras per hos dies tradebat Yorkius, Eques et Magnae Britanniae regis administer, quibus de reipubl. nostrae ciuibus nonnullis magnopere conquerebatur, quod cum mediam se partibus professâ esset respublica, Gallis nihilominus ad construendas naues necessaria omnia sufficerent, conuehendis in portus illorum lignis, velis, funium adparatu; eaque re ducendi belli facultatem darent. Propterea se rogatos velle ordines, vt, statutis poenis grauissimis, interdicerent ciuibus suis commercio eiusmodi Anglis noxio; eo magis quod fieri possit, vt ipsi aliquando detrimenta inde caperent.

VIN-

VINDOBONA. XII. DEC.

Swidnitii haud ita pridem detecta fuerunt loca subterranea et concamerata*, in quibus reppererunt nostri magnam pecuniae vim, arma, tormentaue bene multa, res pretiosas complures sacris vsibus dicatas**. Quae cum spem faciant plurium locorum similiter detegendorum, in ea quam fieri potest, diligentissime inquiritur.

* Gewölbe.

** Kirchenkostbarkeiten.

AVGVSTA VINDELICORVM. XVII. DEC.

Tam parum sibi constant, quae de concilio pacificantium feruntur, ut illius breui apud nos obeundi spes in dies magis magisque extenuetur. Fama quidem adhuc fuerat, primo quoque tempore adfuturos Imperatoris cum summa auctoritate legatos*, venturum quoque huc omnibus ignotum**, ut alias sibi aedes compararet, Keyserlingium, comitem. Sed iam explorate adfirmari audimus, ab aula Saxonica Dresdam hinc reuocatos fuisse, qui legatorum scrinia cum litteris*** curare debebant.

* Plenipotentiarum.

** incognito.

*** Officianten der Gesandtschaftscauzley.

TRAIECTO AD MOSAM*. XXIII. DEC.

Nocte, quae diem huius mensis vicesimum sequebatur, graui et funesto casu commota vrbs

A 2
fuit.

fuit. In aërem ferebatur locus concameratus, ubi pulueris pyrii pondo triginta sex millia adferuabantur. Qui prope locum excubias agebant milites quindecim vna cum Subcenturione** perierunt, disiectorumque confracta membra hic atque illic remotis ab vrbe spatiis inuenta sunt. Non solum funditus euersae fuerunt aedes, quibus utebatur serenissima Hassiae Philipps-thaliensis Princeps, sed ipsa etiam et domesticorum quindecim illa ruina vitam amiserunt. Simili modo Liberibaronis a Celis tum aedes euersae fuerunt, tum vxor periit. Aedificia fere trecenta, et in illis templa nonnulla, calamitatis illius indicia muris, tectis, fenestris que vitreis ostendunt. Missus est a serenissimo Principe Ludouico, qui in factum factique auctores diligentius inquirat.

* Maastricht.

** Lieutenant.

RES LITTERARIAE.

Luneburgo nobis allatum fuit carmen sollemne, quo diem Dei seruatoris nati festum celebravit Iohannei Luneburgensis Rector *I. C. Stockhausen*. Primum huius quidem generis carmen est, quod viro huic doctissimo debeatur, ex quo Schmidio Brunsvicum vocato, scholam suscepit regendam.

Quae suprema dies quondam fuit in paradiso
Nubila praeteriit lacrimisque

Im.

Immortale decus lugentibus, heu! quod
ademptum:

Nec miseris spes vlla salutis
Terrigenis fulsit. Sed gratia mira Tonantis
Fulminibus solatia miscet,
Queis superarent tristitiam vitaeque labores.
Ecce venit radians ab Eoo
Ipse Deus filius! splendens Genitoris imago
Natus homo de virgine casta.
Mirificisque ligat cum terra sidera nodis,
Caelitibus dum reddere lapsos
Hostia gratia studet. Iubare exorto, comitatus
Descendit praeconibus altis
Noctu, palmiferis Bethlem resonantibus aruis:
"Aeterno sit gloria summa!
"Pax redeat terrae, cunctis plaudentibus
alma!

"Acceptum que hominum genus Ipsi!,,
Nate Deo, salve, tibi pandunt pectora ciues,
Quos tanto dignatus honore
Natus eis similis! Resonat tibi laude Moria
Ostendens monimenta Maiorum
Plena tui desiderio, manantibus aris
Te modo significante cruore.
Psallite Christiades memores insignis honoris
Vivite semper, et auspice Christo,
Sancti. Nam viriis renouatur pristina labes;
Mors et quae sunt mortis acerba;
Horrida bella cient, nostram patriamque
fatigant.

Cui tandem Tu Pacifer adsis.

Subiunctum erat carmen vernaculum pulchrum ac dulce; quo Latinum illud paullo liberius interpretatus est idem poëta praestantissimus.

Pium illud Luneburgensium institutum ut exteris etiam pateret, effecit nuper diligentia viri, qui ante hac suis illud carminibus praeclare tuitus est, *Conradi Arnoldi Schmidii*, Professoris nunc in Carolino Brunsvicensium celeberrimi. Edidit is Luneburgi litteris Sternianis carminum eius generis suorum collectionem. *Lieder auf die Geburt des Erlösers, von Conrad Arnold Schmid.* 1761 pagg. 99. formae oct. Simul addita commentatione religiosi moris rationem et antiquitatem persecutus est.

Carmina illa (cantilenas vocant Luneburgenses) ad concentus musicos referenda sunt, quibus templa ibi primaria quatuor, inter sacrae mensae administrationem, diuinis nataliciis, calendis Ianuarii, et die magorum, resonant. Conseribuntur autem ab utroque Rectorum, qui scholis in vrbe praecipuis praesunt, artis musicae legibus a directoribus eiusdem concinnanda. Concinnatum carmen in tabula maiori descriptum proponitur inferiorum classium alumnis, in templis illud decantaturis, qui exercitatione illa quotidie horas binas continentur. Erat, quando non in templis modo illa cantilena, sed in vicis etiam urbis, publice decantabatur,

batur, cum classes quatuor inferiores vna cum praeceptoribus sex sollemni ordine processissent. Hodie in plagula maiori typis exscripta inter alumnos, variis nonnunquam picturis distincta, distribuitur, cuiusbus vero domesticatim exhibetur. Ducenti iam anni sunt, ex quo typis euulgari cantilenas institutum fuit: itaque amplius quadringentas a binis scholis propositas fuisse colligitur. Quas superesse omnes hodieque reperiri vix sibi persuadet diligentissimus huius commentationis auctor. Nihilominus spem facit nonnullam amplioris cuiusdam rei expositionis latino sermone conficiendae.

Interea ritus illius et cantilenarum rationem satis dilucide explicat. Quo tempore positum erat in more institutoque, ut in scholis templisque latina carmina audirentur, natalitium illud elegis constabat; hique elegi ad vulgares quatuor vocum modos concinnabantur a melopoco. Nimirum tum in scholis siue superioribus, siue inferioribus cum reliquis artibus ita coniungebatur musica, ut quicumque Latina discerent, illi vacarent. Seni erant versiculi Latini a Rectore discipulis Cantorique praescripti: quos hic inter ciues distribuebat, addita etiam prima nominis sui littera. Vetustissima huius generis cantilena, quam quidem Schmidius viderit, nomen habet Georgii Cosii, Iohannei Luneb. Cantoris, inscribiturque *Melodia carminis scholastici*, Anni 1629. Carmen scholae ad S. Michael.

(Melo-

(*Melodia Carminis scholastici de anno 1740 C. G.*) cuius modos fecerat Christianus Gaertner, Cantor, nondum additam habuit interpretationem vernaculam. Postea pro *melodiae* vocabulo adhibiturum fuit *Cantilenae* nomen, quo non versus ipsi significarentur, sed eorum modulatio. Id quod inscriptio probat primi carminis in Iohanne Luneb. propositi: *Cantilena 4 vocum, carminis scholastici pro schola senatoria Luneburgensium, festis natalitiis decantata, de anno 1647.* Cui addita conspicitur interpretatio versiculis Germanicis. Monumentum simul praefert belli illius per annos triginta gesti: hac quidem parte ab eo, qui in simili genere nunc versetur, imitandum. Subiungemus illud, Schmidium secuti.

Pacis qui princeps audis, tu nasceris infans,
Grex tuus ut vigeat pace, solo atque polo.
Nascere, Rex pacis, pietatis corde sereno,
Ut niteant pacis, voce manuque bona.
Sic dabis IMPERIO, pacis dux, TEMPORA
PACIS,
Pacificoque adimes bella cruenta gregi.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti
foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in ta-
bernīs, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus reprae-
sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
cum dimidio, monetæ Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS II.

DIE MARTIS, NON. IANVAR. MDCCCLXII.

HAFNIA. XXVIII. DEC.

In summum militiae naualis coniunctumque illi annonae et stipendiorum militarium consilium* adsciuit Augustissimus Christianum Conradum, Comitem a Dannefskiold-Laurwigen, classis praefecti vicarium**, itemque Conradum a Schindel, nauis bellicae praefectum***. Christianum Petrum Flensburg, qui pariter nauis bellicae praefuerat, praesse tertio ordini classiariorum**** voluit; in cuius locum successit illustr. Adamus Ferdinand. Comes a Moltke.

* das combinirte Admiralitäts- und Generalcommissariats-Collegium.

** Viceadmiral.

*** Commandeurcapitaine.

**** dritte Division des Seevolks.

B

OLRS-

OLYSSIPPONE. XXIV. NOV.

Ex tractu Ianeiro allatae litterae Brasilienses feliciter compositas nuntiant, quae nobis cum Hispanis, propter Nouam Coloniam, intercesserant, controuerfias.

MALACA*. XXIV. NOV.

Ex Martinica redux navis Massiliensis cum, transmissio iam freto, acriter insequentem sensitisset velocem ** Anglicanam, Fuengirolam confugit. Inde Malacam conducta fuit a binis piscatoriis. Narravit navis illius praefectus, die XXIV Sept. quo e portu Martinicae soluisset, in armis ibi fuisse ad triginta hominum millia: fatis tum rei frumentariae ***, tum adparatui bellico **** prospectum esse: expectari ab incolis Anglos fortiter excipiendos: raro diem praeteriisse, quin naues captas quatuor vel quinque adduxissent qui ab insula armati praedatum exiissent *****.

* Mallaga.

** Fregatte.

*** Proviant.

**** Ammunition.

***** die Armateurs der Insul.

MANTVA CARPETANORVM. IV. DEC.

Nauticis, qui inde ab anno 1744 ordines reliquerunt*, proposito Gadibus** edicto, declaravit Rex indulgentissimus, se et gratiam facturum,

eturum, et quae illis stipendia deberentur, soluturum.

* desertirte Matrosen,

** Cadix.

LVTETIA PARISIORVM. XX. DEC.

Res Galliae maritimas * opinione celerius ita auaras constitutasque conspicient hostes nostri, ut metuendas sibi vel ultro passuri sint. Ad eas omni ratione iuuandas, summi Regis administri, omnes regni ordines ciuitatesque, velut ex compacto, quaecunque fieri possunt, conferunt. Ciues Parilini, mercatorum societates, Equites Melitenses * quique Regis vel ab epistolis vel a rationibus sunt, naues Regi singulas addixerunt in belli vsum comparandas. Velorum funiumque adparatum **, qui sex nauibus sufficiat, praestabunt Argentoratenses. Nauem tormentis septuaginta duobus armandam suis sumtibus instruet Dux a Penthievre, supremus militiae Gallorum naualis praefectus ***. Horum exempla, aemulantium studio, sequuntur vrbes per Galliam principes, fodalitates multae, multi homines priuati locupletiores.

* die Marine.

** Malthefer-Ritter.

*** Segel- und Tauwerk.

**** der Groß-Admiral von Frankreich.

Qui in re tormentaria, et architectura militari exercentur *, hos cum rei maritimae ad-

dictis coniunctos Rex voluit, nauibusque in posterum stipendia mereri omnes iussit, qui scholae militaris beneficio vfi fuerint.

* das Artillerie- und Ingenieurcorps.

Die XIX. Dec. urbem hanc transiens cursor Hispanus Londinum pergebat. Illi datas ad comitem de Fuentes, Hispaniae in aula Londinensi legatum, litteras esse, quibus domum reuocaretur, * constans fama ferebat. Quae nunc illud etiam addit, die XII. Mantua Carpetanorum iam discessisse, heri sui iussu, Bristolium Comitem, Magnae Britanniae Regis administrum.

* Rappel.

DUBLINO. XIII. DEC.

Pitium quanti faceret ciuitas nostra, litteris ad eum publice missis * declarauit. Quibus, celebratis viri laudibus, prudentia in primis bonique publici studio, et rei publicae tali viro carendum esse dolebat, et gratam meritorum ipsius memoriam sempiternamque fore, confirmabat.

* eine Adresse.

LONDINO. XXII. DEC.

Consilia crebrius ex aliquot diebus conferunt aulae administri. Quae quorsum nominatim pertineant, diligentissime celatur. Illud tamen sibi intelligere videntur nonnulli, rationem iniri, si qui-

si quidem cum gente adhuc quieta, neutramque partem secuta bellum exarserit, quomodo instruendae sint vires nostrae copiaeque, ut tot hostibus terra marique pares reddantur.

Die XVI. Dec. mane mortuus est anno aetatis octogesimo Ioannes Ligonerius, Comitiss vicarius * ex Hiberniae primoribus **, Balnei Eques ***, summus et castrorum exercituumque praefectus, et rei tormentariae magister ****, primae legionis peditum praetorianorum Tribunus *****. Regis a Consiliis sanctioribus, societati denique scientiarum adscriptus. Cuius morte, quae vacat, suprema rei tormentariae cura, hanc ad Granbium, Marchionem, delatum iri putant.

* Vicomte.

** Pair von Irland.

*** Ritter des Ordens vom Bath.

**** Großmeister der Artillerie.

***** Oberster des ersten Regiments Garde zu Fuß.

HAGA COMITVM. XXIX. DEC.

Hispanos bellum indixisse Anglis fide litterarum haud vulgarium referunt libelli apud nos publici: ex aula Hispana iam abiisse Legatum Anglicum: ab Hispaniarum rege in regni optimates * relatum fuisse Ducem a Choiseul, et ordinis aurei velleris insignibus donatum.

* Grands von Spanien.

AMSTELODAMO. XXIX. DEC.

Si vera narrant litterae Haga Comitum missae, de auxiliis ex pactione debitis adpellauit Belgii foederati ordines Yorkius, Eques.

* eine gewisse trac atenmäßige Hülfe reclamirt.

RES LITTERARIAE.

Quod optaueramus, cum Libello XXIX anni praeteriti Musis christianeis nouum doctorem gratulabamur, vt typis exscriberetur oratio ipsius sollemnis, in eo votis nostris vidimus satisfactum. Expressa fuit stanno Burmesteriano binis plagulis 8. mai. Io. Bernh. Basedolvi P. P. *Oratio auspicalis, de variis grauissimis circa axiomata moralia questionibus.* Die VII Octobris 1761 Altonae habita.

Exordium orationis morati generis est, versaturque in commemorandis, quae impellere Auctorem ad obeunda quam religiosissime muneris officia debeant, beneficiis Regiis, patrocinii illustrissimorum Maecenatum, beneuolentia et exemplis spectatissimi collegii tum Gymnasiarchici tum Professorii, iudiciis denique quibus prosecuti iuuenem fuerint fautores Hamburgenses. Hinc ad ipsum dicendi argumentum progressus, quoniam publicis praelectionibus conscriptam a se Philosophiam practicam interpretaturus sit, qualem in hac philosophandi rationem sequatur, et quonam primo et generali axiomate utatur, significat ita, vt nonnullorum in

in eo genere errores noter. Quo facto ad varias circa axiomata moralia quaestiones transit orator philosophus. In quibus excutiendis quae vel rectae rationi diuinis ue oraculis parum consentanea, vel latebram praebitura impietati viderentur, oppositis rationibus impugnat: quae dubia essent, quae ab interpretibus perperam explicata, partim plane et perspicue expedit, partim diligentius definit. Sed oratio ipsa legenda est veri pulchrique amantibus: neque enim in breuem summam contrahi eiusmodi res possunt, quin tractationis suauitas pereat. In peroratione Christiani ciues compellat vir humanissimus, sui que officii admonitis confirmat, nihil se eorum, quae philosophi Christiani partibus contineantur, praetermissurum. Conferant qui eloquentiae studio ducuntur orationem Latinam cum vernaculis Viri eloquentissimi, quas anno superiori editas libello commentariorum III. laudauimus.

Ad eloquentiam vernaculam delati facere non possumus, quin masculae illius neque infucatae specimen etiam commemoremus orationem, qua sacra saecularia ob summum absolutumque imperium augustissimis Daniae Noruagiaeque Regibus delatum, Altonanis etiam Musis d. XVII. Octobr. 1760 pie laeteque culta, profecutus est *Martinus Ehlers*, Scholae Segebergensis Rector

cla-

clarissimus. Prostat haec apud Iuerfenium nostrum, quatuor formae 4. plagulis exscripta. *Die Vorzüge einer unumschränkten monarchischen Regierung vor andern Regierungsformen* cet. Non poterant nisi pulchre cogitata eleganterque reddita proficisci ab oratore, quem illustris quondam Gesneri praecepta et consilia in seminario Göttingensium philologico ad veram eloquentiam informassent.

Londini ante dies aliquot collegam sibi adsciuit regia scientiarum Societas illustrissimum Ferrerium, ex Angliae proceribus, navis bellicae quondam praefectum, eundemque fratrem ac heredem Comiris huius, qui poenam capite luit. Ipse, hac occasione data, cum sociis communicauit quae in Veneris per solem transitu, obseruasset. Quibus adiunxerat figuras manu sua quam elegantissime delineatas, nec minus Transitorium, quod dicunt, suum itidem inuentum, quo quae ad cognoscendam contemplandamque Venerem pertinent, perspicua demonstratione illustrabat. Laudauit Societas noui Collegae scriptum, nihil a se visum professum, quo planetae eius ratio rectius veriusque explicaretur.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur, singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS III.

DIE VENERIS, VI. ID. IANVAR. CLD DCCCLXII.

EX BOHEMIA. XXVI. DEC.

Propediem Vindobonam concedet Lau-
donus, summus rei tormentariae
praefectus *. Maquerium qui-
dem, militum ducem, in urbem
iam venisse accepimus; illustris-
simum vero Daunium in dies expectari.

* Generalsse dzeugmeister.

RES LITTERARIAE.

Academiae Georgiae Augustae Prorector D. Joannes
Georgius Roederer, eum Senatu, memoriam viri illu-
stris Joannis Matthiae Gesneri, consilarii Regis aulici,
Professoris eloquentiae et poëseos P. O. Bibliothecarii aca-
demici, Societatis regiae scientiarum Directoris, Prae-
sidis Societatis Teutonicae, scholarum per terras Brun-
svico Luneburgicas, seminarique philologici Inspectoris,

C

A. D.

*A. D. III Augusti MDCCLXI. feto functi, ciuibus poste-
risque commendat.* Gottingae, 4. plag. in Fol.

Contigit hac Commendatione Gesnero, quod magnis viris optandum est, et ab ipso saepius praestitum fuit, vt sempiternae gloriae per eum commendaretur, qui ipse quoque, in illo commendando, propriam ingenii gloriam consequeretur: sed ita contigit, vt quod aliis fortuna Academiae tribueret, in hoc ipsius Gesneri indicandi vis eluceat. Ipse enim funus suum indici ab Academia voluit interprete *Ioanne Davide Michaelis*. Quem nisi constaret programmatis huius auctorem esse, facile argueret, praeter prologi argumentum, singularis illa Viroque illustri propria in dicendo elegantia et in effingenda Gesneri imagine candor eximius.

Prologus quidem in argumento versatur simili eius, quo in eiusmodi scriptionibus aliquoties vsus est Gesnerus, cum ex Graecorum monumentis illustraret symbolis et mythis inuolutam et ad mystica sacra ablegatam, immortalitatis spem. Erat inter haec symbola psyche, seu ex eruca emergens papilio, quo in primis delectaretur. Placuit orienti similis imago locustae alatae. Itaque de hac se in programme ipsi scribendo expositurum, morituro post triduum Gesnero significauit illustris Michaelis. Deduxerant eum videlicet Gesneri papiliones (*Schmetterlinge*) ad locustam Salomonaeam, Eccles. XII, 5. Simul hic de Graecorum mythis illis, facili ratione explicat impeditum alias diui Petri locum Epist. II, 2, 10.

Sequi-

Sequitur, quod maximam programmatis partem implet ingenii Gesneri animique effigies, maiore quam fieri plerumque solet, libertate et veritate expressa: quod similiter ipse et in aliis pingendis facere solitus fuisset, et ut in se fieret, praecepisset. *Laudabimus inquit illustr. Auctor, si quis alius ea moriatur sui conscientia, ut similia petere a collega ne vivis quidem adulari solito, audeat.* Nos illius imaginis potiora tantum lineamenta referemus.

Ingenio talis erat Gesnerus, qualem ex scriptis omnes norunt. Non uni diligentiae, nec vigiliis debebat, quae adsecutus erat, sed multum vigori cuidam, et alacritati, et veritati naturae. Memoria non contemnenda, sed tamen, ut in tanto et philologo et polyhistore, mediocris. Duplicem in eo admirari amici, solebant ingenii felicitatem: alteram, mollitiem illam mentis, qua tanquam cereus in verum flectebatur ab aliis inuentum, nec aegre ferebat errorem sibi eximi: alteram, quod qui per omnem vitam criticus fuisset, qua cum facultate diutius exercita raro coniungi poetica solet, ipse tamen poeta Latinus esset, idque senex etiam, nec arte, sed animi impetu.

Candidum in illo pectus, et ad amicitias iungendas, ut in homine tot distento laboribus, promptum. Ingeniorum iustus aestimator erat et fautor, ex cuius consuetudine multum proficerent iuvenes; in primis si scripta, quorum delectaretur elegantia, exasciari reprehendendo vellent. Sed hae reprehensiones aequae, nihil habentes supercilii, ac ne severitatis quidem. Aliquando etiam pulchra notando in suspensionem

adducebat. Statuerat enim, ut ipse dicere consueuerat, si quis ipso arbitro ingenii vteretur, *in omni suspitione latrare*. Iniuriarum non patiens, sed qualem existimares virum non ignauum, ea alacritate animi: post breue tamen morae interval- lum, memor potius et conquerens, quam vindictae cupidus. Natura prorsus non suspiciosus, nec raro suo damno nimium bonus.

Consuetudo iucunda, quippe quam omni eruditionis variae, ingeniique praeterea ac iocorum sale condiret, ac fronte laeta exhilararet. Mores ad elegantiam vsque comiti: ut mirarere, hominem per maximam vitae partem in scholis versatum nihil contraxisse sordis scholasticae. Sed formauerat eum summorum virorum familiaritas, ut cum Weimariae degeret, Friderici Gothilf Mareschalli de Greif, supremi aulae mareschalli: aliquid forte addiderat Lipsia: nec parum hac parte Göttingae debuit, ubi se denuo, ut erat ductili ingenio, ad eorum exemplum composuit, qui eius consuetudine delectabantur, quos inter illustrissimus Hardenbergius, Consiliarius regis intimus, alique principes in toga saepeque viri.

Graecae Latinaeque doctrinae quid praestiterit, omnes norunt. Ex reliquis eius scriptis plurimum latentis antea veri, atque summa diligentia perpurgati habent Commentationes, quas Societati Regiae scientiarum recitauit. Ipse tamen si quos suos libros reliquis impensius amabat, hi fere erant, quibus Lucianum iuuenis, et Orphica carmina senex atque etiam moribundus

das poliuuit. Plerasque Europae linguas ita didicerat, vt libros illis scriptos legeret: quibus et mire variarum rerum cognitione augebatur, et gustus elegantiam perficiebat. Linguarum Orientis ita peritus, vt pauci eorum, qui eas in academiis profitentur. Historiae omnis audus. Naturae quoque studiosus; huius etiam historiae ex antiquis memor, non pauca ei recentiorum inuenta addiderat, vel propterea, quod multiplici mendacii crimine veteres absolueret recentiorum diligentia, vbi imperitis male audiunt.

Genus dictionis Latinae planum, aequabile, castum, expressum: florum nec prodigum, nec diues. Abhorrebat Gesnerus ab illo puritatis studio, quod artem nimiam habet. Valde autem ei displicebant qui neglectis veteribus recentiores imitabantur: quem *Latinismum disputantium* dicere solebat. Orator perfectus, qualem Cicero descripsit, non erat. Sed forte omnino nullus hodie vero oratori, qualem antiqui informarunt, locus est, nisi in libera republica. De Germanica lingua bene merendi occasionem ei dedit Societas, quae Göttingae coiiit, Teutonica, cuius ab ipso initio praefes fuit. Nec senem puduit, ad huius linguae optima se et recentissima exempla formantem multo imitari iuniores. Poësin Germanicam ipse vix attigit, delectabatur tamen ea, et recte de carmine iudicabat. Sed Latinis Poëtis adfuetae aures aegre ferebant carmina Germanica, quae hexametros mentiuntur.

De optima scholarum ratione quae philosophatus est Gesnerus digna habita sunt Senatui regio supremo, quae per terras Hannoueranas legum nomen haberent. Munus etiam illi demandatum inspectoris scholarum. Idem Seminario philologico praefectus, bonas ac prudentes scholarum magistros formare studuit. Bibliothecae academicae ita praefuit, ut instructissima suppellectile liberrime vterentur Göttingenses, et exteri bibliothecam inuisentes morum in Bibliothecario doctrinaeque elegantiam laudarent.

Philosophiam non solum magni faciebat, sed et crebro philosophabatur. A profitenda theologia per omnem vitam abstinuit, quod de nonnullis aliter paullo sentiret, quam sentiunt ex theologis seueriores. De bonorum enim inter Romanos, Graecos, Moslemos salute prolixius sperabat. Nec tamen ideo omnibus sectis aequus, aut naturalis religionis admirator: his potius, qui christianam doctrinam conuellere allaborant, grauius irascebatur, ut communis felicitatis hostibus, eo iam, quam olim, pestilentioribus, quod recentior aut philosophia aut consuetudo gloriae stimulos, tam Graecis Romanisque acres, obtundisset, ut demto Numinis timore vix boni ciues futuri videamur. Ratiociniis, quibus diuinitatem doctrinae christianae defendimus, minus tribuebat, quam solent, qui in theologia philosophantur: vim cogendi ad adfertiendum rotam gustus esse volebat sensusque interni. Huius se vim expertum narrabat. Saepe et addebat eam sibi displicere

splicere religionem, quae multum habeat ratio-
 cinii, sitque entusiasmo vacua; quo tamen no-
 mine non illam intelligebat amentiam fanatico-
 rum, sed partim affectus vehementiores, partim
 quod testimonium spiritus s. internum theologi
 dicunt.

Atque illa quidem eo pertinent, vt, qualis
 fuerit Gesnerus, cognoscatur. In vita eius
 enarranda iusto nobis brevior videretur Vir il-
 lustris, nisi exspectare nos iuberet ampliores
 commentarios, a cel. Hambergero, cui Gesne-
 rus, et familiari et cognato, historiam suam te-
 xendam demandauerit, conscribendos.

Natus Gesnerus die IX Aprilis, a. 1691, in
 Franconiae oppido ignobili, Roth: patre Io.
 Samuele, qui gregi christiano praeerat. Ha-
 bueritne in maioribus Conradum Gesnerum, nul-
 lo indicio constat. Patre praemature orbatum
 fuit ac formauit vitricus Io. Zuckermantel. Sed
 maiores etiam gratiae habendae Onolsbacen-
 sis gymnasii Rectori, Georgio Nicolao Koeh-
 lero, inuidendo paene praeceptor. Ienam
 adit a. 1710: Danzii maxime et Buddei audi-
 tor, huius etiam domesticus et familiaris, vt-
 pote qui filium illi crediderat. Ab anno 1715
 Vinariensi gymnasio praefuit. Mortuo serenis-
 simo Duce Wilhelmo Ernesto displicere ipsi
 Vinaria coepit, cumque antea Heilbrunnensis,
 Gothanus, Dresdendis fieri recusauisset, a. 1728
 Onolsbacense gymnasium regendum suscepit.
 A. 1730 Lipsiam, scholae Thomanae rector, pe-
 tit. Lipsiae eum a- 1734 nascens eripuit Aca-
 demia

demia Goettingensis, Cum a. 1751 Regia conderetur, Praefide Hallero, scientiarum societas, classi historicae collega ordinarius adscriptus est: mox etiam, patriam repetente praefide, Director ab a. 1753 fenestris, alternis enim VI mensibus Hollmannus societatem moderabatur. Quod munus cum Hollmannus deprecaretur, solus Gesnerus ab initio huius, quo mortuus est, anni Directoris perpetui nomine societati praefectus est. Consiliarii aulici dignitatem ab anno inde 1756 habuit. In coniugio cum Elisabetha Charitate Eberhardia, ante novem menses illi erepta, per annos triginta duo suavissime vixit. Ex quo coniugio duo illi liberi, Carolus Philippus, Augustissimo Poloniae Regi a consiliis aulicis, curaque valetudinis, et Christiana Elisabetha, quae Ioanni Jacobo Hubero nupsit, Consiliario aulico et archiatro serenissimi Hassiae Landgravii. Bellum, quod ab anno 1757 terris Hannoveranis incubuit, nec studia Gesneri turbavit, nec animi hilaritatem. Familiaris esse coepit Gallorum ducibus, duumviris praecipue, Orlickio comiti, atque equiti de Muy. Nec minus se amicum praebuit illustrissimus Comes de Vaux. Sensim tamen morbus serpere, totum corpus macie confici, vultus expallesce ac fieri Hippocraticus, ut Gesnerus ridens etiam amicis narraret, speculo se sibi Philippum Melanchthonem, contueri visum. Denique, quod extremum est in historia morbi ab illustri Richtero, Medico, descripta, placida morte succubuit mane die III. Aug. a. 1761.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS IV.

DIE MARTIS, PRID. ID. IANVAR. clō Iocclxii.

CONSTANTINOPOLI. XXVII. NOV.

Quae ad bellum comparat aula Tur-
cica *, omnia ad comprimendos
Aegypti tumultus spectare, ve-
rissimum est. Cogendi vi-
dentur, vt ad officium redeant
Cairi incolae, hoc est, Aethiopum, Coptico-
rum, Graecorum, Turcorum amplius trecenta
millia. Hi vrbis prouinciaeque praesidem ** in
carcerem tenebrosū sordidūque coniecerunt.
Demandauit negotium illud Turcorum Impe-
rator *** spectatae virtutis viro, Mustaphae,
quem ter iam vidimus aulae purpuratorum prin-
cipem ****. Alexandria is Cairum discessit,
Praefidis ibi officio functurus. Qui vt vi et

D

impe-

imperio vti queat, si consiliis et lenitati locum non reliquerint factiosi, copiis nauibusque satis instruetur.

* die Pforte.

** Bassa.

*** der Sultan.

**** Großvezir.

Vitam nuper finiit, qui imperante Osmano legatione Gallica functus, ex aliquo tempore principatum in aulae purpuratis tenuerat, Said Effendi.

Grauida est vxor Imperatoris primaria *, et iam appropinquare partus videtur. Quo vt marem edat, futurum imperii heredem, omnibus votis petendum est. Cum enim qui nunc Turcis imperat, Mustapha III. stirpis imperatoriae postremus sit, si nullam prolem masculam relinquat, verendum videtur, ne qui Persiam misere dilacerant, belli intestini furores similem aliquando per terras Ottomanicas stragem edant.

* Die Sultane.

Huius mensis die V. urbem publice intrabat Corrierius, Venetorum in aula Turcica legatus ordinarius. Apud eum graui morbo adfectus decumbit, quem itineris comitem habuerat, Boscouitius, ordinis Iesu sodalis, vir disciplinis mathematicis clarissimus.

PETRO.

PETROBURGO. VIII. DEC.

Die mensis quinto, celsissimae Principis, Coniugis Magni Ducis, natalibus festo, summa erat aulae celebritas, congregatis, ut salutandi officio fungerentur, aulicorum utriusque sexus illustrioribus, et exterorum Principum legatis. Facta in maiori aulae sacello re diuina, tum in castello, tum in militiae naualis praetorio* excussa audiebantur tormenta. Tempus vespertinum in peristyllo** quidem saltatione sollemni, in Celsissimae Principis conclauius vero coena magnifica, inter vocum neruorumque cantus Italicos traducebatur.

* Admiralität.

** Gallerie.

Die sexto solitis caerimoniis recolebatur memoria eius diei, qui Augustissimae quondam primus imperii fuerat. Noctu omnium per urbem aedium fenestrae festis luminibus collucebant*. Ante praetorium vero festi ignes succendebantur**, ad illius diei significationem comparati.

* illuminirt.

** ein Feuerwerk ward angesteckt.

MANTVA CARPETANORVM. XV. DEC.

Consilium nuperrime suum Rex catholicus bellicque cum Anglis gerendi causas inferi iussit libellis, qui hic eduntur, publicis. Satis adparuisse aulae Britannicae in illa armorum fortuna,

qua adhuc vſa ſit, impotentem dominandi cupiditatem: ſpretas ab illa reiectas que fuiſſe, quas Gallia tuliffet, aequas pacis conditiones: nunc illud agi, vt bellum ducat, deuictisque aliquando in America Gallorum reliquiis, Hiſpanas poſſeſſiones ſimiliter inuadat. Eam victoris populi inſolentiam magis ſibi etiam perſpectam fuiſſe Briſtoli, Legati Anglici, facto arroganti, cum is ex Rege ſciſcitari iuſſus, Gallis ne aduerſus Anglos opem ferre animus eſſet, ſimpliciter ſibi et praeciſe reſpondendum * monuiſſet, quod niſi fieret, bellum ſe interpretaturum, protinusque aula exceſſurum: reſponſum fuiſſe, nihil fore, quod diſcedentem moraretur.

* cathegoriſche Antwort geben.

LVTETIA PARISIORVM. XXXI. DEC.

In dies ſingulos hic bellum exſpectamus Magnae Britanniae ab Hiſpanis ſolemni formula indicendum. In Gallicia certo conſilio paratum eſſe numeroſum copiarum agmen, complures ex Hiſpania litterae narrant: atideque exſpectari miſſi ad aulam Luſitanam curſoris reditum, vt, quo illa in Anglos animo ſit, cognoscat.

Interim in commentariis aulicis * vulgatum legimus, praefcripto Verſaliarum nomine **, pactum de amicitia iungenda, inter Galliae et Hiſpaniae reges initum. Pactum familiae (*Pacte de Famille*) inſcribitur. Duodeuiginti capitibus *** conſtat. Conſenſu vtrique Auguſtiſſimorum,

morum, litteris ac figillis confirmata pacti exempla die VIII Sept. mutuo tradita **** dicuntur.

* in der Hofz itung

** unter dem Artikel von Versailles.

*** Artikel.

**** die Ratificationen sind ausgewechselt.

RES LITTERARIAE.

Wittenbergae non ita pridem Eichsfeldi literis exscripta prodiit commentatio hoc titulo, *Nocentis defensio nem Ciceroni probatam de Offic II, 14.* anquiri Joach. Sam. Weickmann, D. et P. P. Forma quarta, plagulae 6.

Ciceronis verba sunt, "Nec tamen habendum est religioni, nocentem aliquando, modo ne nefarium impiumque defendere. Vult hoc multitudo, patitur consuetudo, fert etiam humanitas. Iudicis est, semper in causis verum sequi: patroni, nonnunquam verisimile, etiamsi minus sit verum, defendere; quod scribere, praefertim cum de philosophia scriberem, non auderem, nisi idem placeret grauissimo Stoicorum Panaetio., Ita enim legendum esse locum propugnat Graevius, tum auctoritate nixus antiquissimi codicis, tum probitate Ciceronis. Vulgaris enim lectio est, *Nec habendum est religioni, nocentem aliquando, et nefarium, impiumque defendere.* Hanc Ciceronis fuisse, vix probabile videtur, nisi forte opinionem tenuisse dicas iuris

criminalis, quod vocant, doctorum, de quorum sententia, defensio nemini, ne quidem diabolo deneganda est. Vtunque tamen res se habet, Weickhmannus vir s. ven. locum illum, *Nec tamen habendum est religioni, nocentem aliquando, modo ne nefarium impiumque defendere, praecipue impugnandum putavit, nullaque ratione caussarum patronis concedendum, vt nocentem defendant. Neque enim illud viri boni esse: aduersari praeterea et eloquentiae consilio, et salutis publicae. Denique vt iustitiae speciem habeat eiusmodi defensio, nec multitudinis arbitrio, nec consuetudine forensi, nec humanitatis ratione effici.*

Inscripta est pulchra disputatio Riuino, Consiliario aulico, nuper demortuo, oblataque cum primum in ordine ICtorum Wittebergensium locum obtinuisset, diemque natalem celebraret. Carmen subiunxit Hillerus, Professor eiusdem Academiae celeberrimus.

Ex Academia Lipsiensi serenissimus Brunsvicensium Dux in Iuliam Carolinam vocavit *Wilhelmum Abrahamum Tellerum*, Artium Magistrum, et S. S. Theologiae Baccalaureum, vt ibi disciplinam sanciores Professor ordinarius doceret, simulque grauissimo sacrorum Antistitis munere fungeretur. Clarissima dudum est, et publicis librorum monumentis testata viri celeberrimi scientia,

scientia, cum in sanctiori disciplina, tum in literatura orientis felicissime progressa: nec minorem ipsi laudem peperit illa, qua in primis floret, eloquentia sacra, paternum decus. Alterum in hoc tali viro ornamentum Lipsiae auferunt Athenae Helmstadienses, quae inde quondam Carpzouium suum, Doctorem Theologum longe celebratissimum, acceperant.

Is, quem honoris causa nominauimus, *Iohannes Benedictus Carpzouius*, Abbas Regiolothariensis, et S. Theologiae Doctor, eiusdemque in Academia Iulia Carolina Professor ordinarius, quanta doctrinae et diligentiae laude munera sustineat, praeter quotidianas praelectiones, scriptiones academicæ loquuntur. Quarum quae ad manus nostras recentiores venerunt, breuiter indicabimus.

De sancta religione gladio et armis defensa. Oratio sollemnis in anniuersariis sacris Academiae Iuliae Carolinae A. D. XV. Octobr. A. clō lccclix publice habita. Plagulae tres, in forma quarta. Stilo Romano conscripta est oratio, plenaque venustatis eius, quae ex veterum auctorum consuetudine trahitur.

Promotionem doctoralem viri summe reuerendi Ottonis Nathanael. Nicolai S. Theol. Licentiati, ad aedem

aedem Vldarici et Lenini apud Magdeburgenses Pastoris A.D. XII. Decembr. A. I. S. MDCCLX. in Academia Iul. Carol. rite institutam illustriss. S. R. Imper. Comitibus, Academiae proceribus, ciuibus generosis et nobilissimis sollemniter indicit cet. Plag. 3. quaternis. Disceptatur hic quaestio illa grauis, nec parum impedita, quae *de regimine Theologorum politico*, inter nostram et Romanam ecclesiam in vtramque partem institui solet. Subiuncta sunt more consueti vita et scripta D. Ottonis Nath. Nicolai.

Reliquiae afflictionum Christi, Coloss. I, 24. Programma Sacro Paschali A. R. S. MDCCLXI. in Academia Iulia Carolina P. P. Plag. duae et dimidia. 4.

Sub praesidio Carpzouii dissertationem theologicam *de Quantitate emendationis doctrinae moralis naturalis per reuelationem diuinam* A. D. V. Sept. MDCCLXI in auditorio magno theol. publice tuebatur auctor Io. Iacob. Waffer, Oettingensis, Sac. Th. Candid. Plagul. 7. forma quarta.

Ceterum Academiae celeberrimae, quae sola fere calamitatis bellicae expers adhuc fuit, vt diuturnum sit otium, toto pectore precamur.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida excerpti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet assc. venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI
CONCESSV REGIO

LIBELLVS V.

DIE VENERIS, XVIII. CAL. FEBRVAR. CLO IOCCLXII.

EBORACO NOVO*. XXII. NOV.

De expeditione, quae in Martinicam suscipitur, bona nos spe complet insignis quaedam alacritas, qua in naues adscenderunt copiae, Monktono duce. Sed alia etiam militia paratur, vel Mississipi, vel Cayennae tractum peritura. Hallifacio soluent naues cum copiis rei gerendae destinatis.

* Neuyork.

MANTVA CARPETANORVM. XX. DEC.

Ad omnes tum vrbes tum praefecturas* missi sunt, qui aulae mandata perferant de supplementis exercitui pro cuiusque facultate comparandis.

E

Qua

Qua quidem ratione duodecies mille milites novi congregabuntur.

* Aemser.

Aulam Lusitanam adpellasse nostra dicitur de partibus, quas in illo cum Anglis bello susceptura sit: eam enim rerum conditionem videri, quae medios esse integrosque Lusitanos haud patiatur. Qua de causa quid consilii ceperit Rex fidelissimus, magnopere scire cupimus.

LONDINO. V. IANUAR.

Ipsis calendis Ianuarii, de novi anni auspiciis gratulaturi, Regem, Reginam gentemque augustam salutabant Aulici, legati principum, et reliqui illustriores.

Postridie praecerat Rex sanctiori consilio admodum frequenti. De rebus Hispanicis postquam satis deliberatum erat, commuuni suffragatione bellum decernebatur sollemni more indicendum. Mox formulam ipsam Rex, quique aderant consiliarii omnes subsignabant. Eadem hodie in publicis vrbis vicis praeconum voce euulgata fuit.

GENVA. XX. DEC.

Studiose adhuc diligenterque Sardiniae Rex in legendis militibus rebusque ad bellum comparandis versatur. Constitutum ipsi adparet, rueri iura sua, nec de postulatis* decedere. Quadra-

draginta militum millia ita parata habere dicitur, ut capessere iter quolibet momento queant.

* Prætenſionen.

HAGA COMITUM. II. IAN.

De tribus centuriis prætorianorum, Helvetiano milite ſupplendis, quale volebant reſponſum a Bernenſibus rulerunt foederati Belgii ordines.

* Compagnien Garde.

EX BOHEMIAE CONFINIO. XXIX. DEC.

Pragam ab exercitu Ruſſico miſſi ſunt haud pauci militum præfecti, legionibus ſuis res ad vitam neceſſarias coeunturi.

VRATISLAVIA. XXX. DEC.

Propoſitum d. XVI. Dec. fuit edictum regium, quo ſuae in Auguſtiſſimum fidei iterum admonentur quicunque per Sileſiam vel civium nomine Regi ſubiecti ſunt, vel iure beneficiario deuincti*; ut ab hoſtium ſuaſionibus ſibi caueant, neque eorum vtilitatibus vlla ratione pareant.

* Vaſallen.

RATISBONA. III. IANVAR.

Menſis præteriti die triceſimo Homburgius, legationis Gallicae ab epistolis, aulae ſuae iuſſu certiores fecit variorum Principum legatos, Mantua Carpetanorum d. XIX Verſalias veniſſe curſorem diremtae inter Hiſpanos et Anglos amicitiae nuntium.

ALTONA. XV. IANUAR.

Cum Suecorum copiis se coniunxisse octies mille Russos, rumor est: itaque aliquantum retrocessisse, quae complura iam loca in Megapolitanis occupassent, copias Prussicas.

RES LITTERARIAE.

Non obstiterunt adhuc gravissimi Martis tumultus, quo minus pristinum decus tueretur celeberrima Göttingensium Academia, eaque studiorum monimenta identidem ederet, quae perfici alias, nisi in tranquillo otio, non solent. Quod partim humanitati tribuendum est summorum exercitus Gallici ducum, qui a Musis illis, quantum possent, belli misérias auerterent; partim mentis animique robori, quo ad persequenda munerum officia incumbunt clarissimi Academiae doctores. Vtriusque laudis documenta habemus, praeter aliorum libros doctos et elegantes, Ayzeri, viri illustris atque consultiss. scripta. Bostigeli sumtibus nuper prodiit, *Hermannus, officione an gente Billings?* *Disquisitione Georgii Henrici Ayzeri, D. Regii Consilarii aulici, Jur. Antecessoris, et facultatis iuridicae senioris in Academia Georgia Augusta.* Plagul. 14. forma 8.

Dicatum est opusculum Georgio III. Magnae Brit. Regi, epistola eleganti, gloriosique imperii auspiciis perhonorifica.

In Praefatione tum scribendi occasio enarra-
 tur, tum supplementi loco adduntur ea, quae,
 absoluta iam et typis descripta disquisitione, il-
 lustri Auctori forte suppeditarent Parerga Göt-
 tingensia. Symbolam comparabat Ayrerus ad
 Societatis litterariae Duisburgensis, quae eum
 sibi collegam cooptauerat, scripta Latina confe-
 rendam. Eo tum consilio, prolata modo de
 Hermanno Billingo cogitata viri perillustri Lib.
 Bar. a Senckenberg, Professoris quondam Göt-
 ting. nunc in augustissimi Imperatoris et Imperii
 Senatu aulico Assessoris et Consiliarii, paullo
 diligentius examinanda putabat. Sed cum prae-
 ter opinionem sub manibus creuisset libellus
 eum in modum, vt plures plagulas contineret,
 quam eiusmodi collectiones sodalitiae admitter-
 rent, editioni illum separatae commisit.

Principia tractationis in refellenda sententia
 versantur eorum, qui Hermanno natales humi-
 liores tribuunt. Deinde natalium Bellingiano-
 rum splendor, auctore potissimum Meibomio,
 vindicatur. Cui in eo quoque adfensum prae-
 bet Ayrerus, quod Billing idem esse nomen
 putat, quod *Willich* et Saxonicum *Willeke*. Cum
 aliter in explicando et genere et nomine Billungi
 versatus esset Gundlingius, qui Nebelingum
 censeret vocandum, gente Francum: opinionem
 hanc, Harenbergio iam et Scheidio notatam, ac-
 curatius confutat. Nominis quidem Billingiani
 variae lectiones sunt, *Billinc*, *Billingk*, *Bilinc*, *Bil-*

lunc, Billick, Billigbi. Similis in ipsa denominationis ratione varietas occurrit. Originationum maxime probabilis videtur quae a more veterum Germanorum petitur, infantibus eiusmodi nomina imponendi, quae ipsis vel vitae regulas praebarent, vel boni aliquid faustive ominarentur. Vt Wittechindus (*Witte Kind*) puerum sapientem indicabat: ita varias Latinas terminationes adeptus Billico, Billichus cet. puerum aequitatis semper amantem, *Billig je*, nunquam non aequum, *s. Billig bie*, hic relidet aequitas, significabat. Ortum a Billingo nomen Billingorum aliis etiam Familiis vsitatum. Inde etiam nomina locorum quorundam in Comitatu Billingi nata.

Sequitur nominis Billingani etymologia Senckenbergiana. Nouum enim hic campum aperuit Vir perill. cum Hermanno id nominis tributum esse coniectat, non tam a gente, ex qua ortus; quam potius a munere, quo functus sit. Fuisse Hermannum ab Ottone M. inter Camerarios receptum, eique curam regionum principum educandorum demandatam: deinceps commissam etiam terrae Saxonicae procurationem. Additum inde praenomini cognomen Billingi idem denotasse, quod Ballium, Germanorum Bellis, unde vocabulum Balley, comenda, remanserit. Hinc nomini Billig in vocem Balling mutato, significatum praefecti tanto lubentius tribuit, quanto propius illud ad significationem Gallici vocabuli *Baillif* accedit.

Sub-

Subdubitat Senckenbergius, an ipse pater Hermann Billingus fuerit appellatus. Quod si probetur, eum tamen in aliqua tantum parte Saxoniae praefectum s. Ballium regium esse potuisse. Non negat illustris Ayrerus, satis speciosa esse illius nouae opinionis momenta: litteras etiam inferuit a perillustri Senckenbergio ad se datas, in quibus illa etiam vltcrius declarantur. Concedit quoque, multa nomina, munus vel officium denotantia haefisse familiis, ex quibus illud olim gerentes orti fuissent: id se speciatim de illa Comitum et Nobilium de *Vitzthum* gente, ex munere *Vicedominorum* exorta, alibi docuisse; abundeque idem testari pincernas, dapiferos, mareschallos, camerarios. At enim vero illud negat Ayrerus, Billingi s. Ballingi nomen inter officia aulae vel regni ministeria deprehendi. Locum porro Hermanno inter camerarios relinquit eo facilius, quo probabilius hoc fit ex ipsa principum iuuentutis eidem ab Ottone M. demandata educatione: in quo tamen Meibomii sententiam, de principum iuuentutis educatione Clericis tantum committi solita, remouet, allatis exemplis contrariis. Sed Balliui significatum recentiore esse docet, quam vt referri huc possit: Comitum vero, et Comeciae vocabulorum vsitatiora fuisse, plenamque in pago iurisdictionem significasse.

Neque improbabilem putat Ayrerus eorum sententiam, qui Hermannum nostrum, antequam

quam Dux Saxoniae et Luneburgi fieret, Indicem Caesareum et vicarium fuisse, atque Comitum palatii munere functum in Saxonia inferiore, contendunt. Itaque novis illam argumentis corroborat, gradusque dignitatum, ad quos sensim euectus Hermannus, enarrat. Rationes etiam excutit, ob quas Heydenreichius Billungum comitem, qui istis temporibus vixit, pro Hermanni patre agnoscere noluit. Hermannum denique largitur a loco Stubbekeshorn, unde ortus esset, nomen fortiri potuisse, si iam illa aetate eiusmodi cognomina adscititia fuissent usitata. Mortuo tandem a. 973 Hermanno, nominis Billingani memoria ad posteros propagata fuit, quamvis hi ducum Saxoniae titulo longe splendidiore aucti se Billingidas non dixerint.

Gratissimum sane erit valdeque utile historiae Germanicae studiosis hoc Ayreii opusculum, tam nitide conscriptum ut nihil ex aetatis illius, in qua versatur, barbarie traxisse videatur. Insertae sunt hic atque illic digressiones variae et observationes: in quibus cum pluscula sint, quae vix hic quaesierit lector; duplicem illustris Auctor indicem adiiciendum curavit.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS VI.

DIE MARTIS, XIV. CAL. FEBRVAR. MDCCCLXII.

GADIBVS. XV. DEC.

Litteris heri perlatis a Bristolio Comite
demandatum erat Mercatorum
Anglicorum iudici*, vt
qui eius gentis in hoc maris an-
fractu** versarentur, nautis
significaret, abundum esse nulla mora interpo-
sita Quo audito, naues octo cum binis An-
glorum velocibus (Favorite et Grammont vo-
cabantur) hodie mane hinc discesserunt, Gibral-
tariam petiturae. Noluit aula Hispanica, cum
facile posset, naues retinere. Tamen si indubium
est bellum cum Anglis gerendum: nondum ta-
men

men publicauit aula nostra indicendi belli formulam ***.

* Englische Consul.

** Bay.

*** Kriegsmanifest.

GENVA. XX. DEC.

Theſaurum, qui hic adſeruatur, Hispanicum inſigni propediem acceſſione auctum iri, dicunt. Quod cum fieri tum modo ſoleat, cum Hiſpaniſ alendus eſt in Italia exercitus: haud parum ea re commoueri animos intelligimus.

Algeria ineunte menſe Nouembri ſimul ſoluiſſe praedones maritimos * duo et viginti, acceptis inde litteris cognouimus.

* Corſaren.

LVTETIA PARISIORVM. IV. IAN.

In Tutelae * tractu facinora violenta patrant in agmen conglobati nefarii homines, qui ab importandis mercibus vetitis nomen habent **. Femina duce uti dicuntur, Mandrini eius, qui ſimili quondam manipulo praecerat, ſorore.

* Tulle.

** Contrebandiers.

Qui publica redimunt *, a ſocietate ſua excluſos voluerunt, Regis conceſſu, ſocios duo, aere alieno preſſos: in quorum locum binos alios cooptarunt.

* Pächter,

Ciuis

Ciuis quidam Parisinus, Chamouffet, boni publici studiosissimus, cui iam rei cursoriae per hanc urbem commoditas debetur, nuper etiam carpentum meritorium * proposuit duorum fessorum capax **, vno equo agendum, et duodecim assibus *** in horas singulas conducendum: cum altero tanto consent carpenta bigis iuncta.

* Fiacre. Michkutsche.

** Zweyfitzig.

*** Sols.

LONDINO. VIII. IANUAR.

Anglis iam pridem obtulerant Corsi insulae suae portus nonnullos certis legibus tenendos: sed neglectui fuerat conditio illa aulae administris. Iam vero minus displicere consilium audimus, quin in eo esse, vt cum Corsis ea de re agatur, quo tuta in mari mediterraneo loca habeamus, vbi tum refici naues nostrae queant, tum nautis recens commeatus comparari. Negotium transigi eo magis e re nostra videtur, quo certius adfirmant ex Hispania nuntii insulam Balearium minorem * Hispanis traditam a Gallis esse.

* Minorca.

HAGA COMITVM. IX. IANUAR.

Diffolutam inter Anglos et Hispanos amicitiam haud levis consequetur rationum consiliorumque per Europam commutatio *.

* Veränderung in dem System von Europa.

in A foederati Belgii ordinibus prorogata nuper fuit in annum tricesimum concessio illa, qua fruitur societas mercatorum Indiae occidentalis. *

* die Octroy.

Hebdomade proxime futura hic expectatur serenissimus Princeps Strelitiensis Reginae Britannicae frater, in Angliam transiturus.

STVTGARDIA. XXVI. DEC.

Mercurii die praeterito sollemni traharum pompa post meridiem se delectabant aulicorum paria vnum et viginti. Ipse Dux serenissimus traha vehabatur inaurata, phaleris e punicei coloris serico villoso * confectis, acque magnifice pictis *. Postea qui trahis descenderant variis cupediorum generibus reficiebantur. Hodie iucundum comoedia Gallica, nouaeque aliquot salrationes larvatae *** spectaculum praebebant.

* ponceau Sammet.

** reich gestickt.

*** Refraichissements.

**** Ballets.

PRAGA. II. IANUAR.

In itinere Vindobonensi cum per Bohemiam transiret illustrissimus Daunius, Collini cum Laudono collocutus est. Inde suspicio ducitur, Laudonum non tam propere Vindobonam concessurum. Vindobonensium litterae nouissimae

futu-

futurum ferunt, vt, si quidem persequendum sit bellum, militare in Saxonia imperium ad Xaverium deferatur, serenissimum Poloniae Principem regium; Daunius vero, summus adhuc castrorum praefectus, consilii bellici imperatorii et regii * praeses constituatur.

* Kayserl. Königl. Kriegesdepartement.

COLONIA AGRIPPINA. VIII. IANUAR.

Speculatorem * hic custodia tenent Galli, in tractu Bergensi deprehensum. Is, vestitu eremitam mentitus, partes egisse dicitur Gallorum commodis magnopere aduersas.

* Espion.

MPSIA. X. IANUAR.

Die huius mensis octauo urbem nostram intrabat regiae celsitudinis Princeps Henricus. Apeliano hospitio vititur. Locum adhuc summam stationemque obtinet qui Principis imperio paret, exercitus.

Denuo imperata sunt urbis huius ciuibz vices centena millia imperialium *, ante Februarii finem soluenda.

* drey Millionen Rthlr.

Platenii agmen ad Henrici Principis exercitum concessisse eo potissimum consilio dicitur, vt tractum Salanum et Mansfeldensem ab incursionibus imperuque rum Gallorum, tum communis Germaniae exercitus tutaretur.

EX AGRO BRANDENBURGICO. XII. IAN.

Plura e Silesia in Pomeraniam agmina dimissurum ferunt Prussiae Regem, quae coniunctas ibi in hibernis copias * Prussicas augeant.

* den Cordon.

EX TRACTU MEGAPOLITANO. XIII. IAN.

Latius se per hunc ducatum rursus effundunt Prussi, copiis aucti. Quorum ante aliquot dies cohors ingressa Rostochium est. Gustrouiam similiter tenent. Lubecam cum comitatu aulico discessit Dux serenissimus: qui Suerino etiam in alium locum transferendam curauit officinam monetalem.

ALTONA. XIX. IAN.

Qui ex Pomerania suecica modo venerunt, nuntii Suecos negant Cosacorum auxiliis confirmatos fuisse, vel ea omnino a Russis petiisse.

Megapolitanis Prussi pecunias, cibaria, nouaque militum supplementa imperant. Rostochium cum praetorio progressus est Eugenius, Wurtembergiae Princeps.

RES LITTERARIAE.

Academiae Lipsiensis nomine haud ita pridem *Ioannes Augustus Ernesti*, eiusdem h. t. Rector magnificus memoriam commendauit *Henr. Schmidt*, nuper demortui, Senatoris et mercatoris, de ciuitate optime promeriti. Plagulis

2. for-

2. formae maximae constat programma. Eo *Liturgiae* vocem persequitur Vir summe ven. eiusque vis ac significatio quam late pateat, erudite et eleganter, ostendit. Complectitur illa vox munera, quibus res publica iuuatur, omnia, siue iis ipse quis per se, siue aliorum hominum rerumque interuentu defungatur. Qua quidem ratione eodem referri quoque decent mercaturam et negotiationem, si liberaliter illa, et a probis exerceatur.

Lipsiae d. VI. Ianuar. mortem obiit *Ioannes Fridericus May*, Philosophiae morum, et Politices Professor publicus, suis in Academiam orbemque litterarium meritis clarus.

Göttingae die mensis secundo fascies academicos Webero, Professori philos. celeb. tradebat, qui menses duodeuiginti eos gesserat, Roedererus, Medicus regius. Nouum magistratum scripto programme commendauerat illustris *Michaëlis*, Consiliarius aulicus. Cognouimus illius testimonio, ita se gessisse hostes omni tempore illo, quo urbem tenuerint, vt Musarum amore amabiles viderentur, in nulla re a ratione atque ordine discessum esse, cum, iubente praefecti praefecto, anno abhinc initus esset nume-

rus studiosorum Iuvenum, quingentos fuisse, ante mensē vero trecentos tantum.

Chemnitii die XXIV. Dec. actum oratorium celebrauit *Hagerus*, artium Magister, idemque Lycei Rector clarissimus, cum sollemnitate carminē inter neruorum tibiārumque concentus decantando, indixisset. Splendidum reddebat conuentum *Albertus*, Princeps serenissimus, qui Chemnitii commorans, cum illustri ducum bellicorum, tribunorum, aliorumque praefectorum comitatu audire iuvenes haud dedignabatur. Principem ante scholae atrium ordo sacer et senatorius; in schola Rector venerabatur. Auditorium intrantem tubae tympanaque salutabant. Mox, cum Principi carmen tradidisset Rector, concentus musicus audiebatur, actui praeludens. Prodibant deinceps iuvenes quinque, Lycei illius alumni, suasque oratiunculas fauentibus cunctis, recitabant. Finito, qui iuueniles exercitationes excipiebat, concentu, dextram Serenissimus Rectori et oratoribus porrigebat osculandam, magnopere sibi placuisse actum perhumaniter significans.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque tam dimidio, monetae Lubecensis, solueat.

32

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELI VS VII.

DIE VENERIS, .XI. CAL. FEBRVAR. MDCCCLXI.

OLYSSIPPONE. XV. DEC.

Legionum * rum pedestrium tum eque-
strium centuriae ** quaternis
denis militibus, iussu regio,
augentur.

* Regiment: r.

** Compagnien.

Diebus huius mensis octauo et duodecimo ad-
pulsae naues ex Anglia duae Legato, qui hic
versatur, Britannico litteras; earumque descripta
exempla illustrissimo Comiti ab Oeyras attule-
rant. Contineri illis grauissima argumenta di-
cuntur.

G

CARO.

CARONIO *. XVI. DEC.

Heri, cum aduenisset sanctioris consilii cursor **, statim naues in portu peregrinas omnes detinendas curauit *** praesidii praefectus ****: idemque nauium sex septemque Anglicarum magistros vna domo captiuos conclusit. Ferroliam missus est qui similia mandata perferret, cursor. Ad exeundum paratas hic videmus naues bellicas septem, vnamque velocem.

* Corunna.

** Cabinscurier.

*** ein Embargo auf die Schiffe legen.

**** Commendant.

GADIBVS. XVIII. DEC.

Nouis vrbs nostra portusque munitionibus firmantur: in suggestis * collocantur tormenta: ad sinum ipsum, itemque ad castella, vnde verberari sinus potest **, suggesta tormentorum noua struuntur. In portus aditu binae naues bellicae nauigia obseruant adpulsura, in eaque diligentissime a visoribus inquiritur. Discesserunt hinc die XV. pleraeque naues Anglicanae: ex quarum binis, quae vento tenebantur, sublata fuerunt gubernacula, ablatum etiam quidquid litterarum scriptique inuentum esset. Indices praeterea confecti sunt mercium rerumque reliquiarum, quae in horreis mercatorum siue Anglorum, siue Hibernorum deprehenderentur. Quae Cayennam petebat, navis Massiliensium

one-

oneraria * * *, capta ab Anglis et Gibraltariam
subducta * * * * fuit.

* Batterien.

** die Bucht commandiren.

*** Pinque.

**** aufgebracht.

MANTVA CARPETANORVM. XXII. DEC.

Qui nuper constituti sunt a Rege, rerum
nauticarum curatores *, ad portum quisque suum
haud cunctanter discedunt.

* Commissarien des Schiffwesens.

Quinque naues Anglicas Regis iussu detinuit
Praeses Alonensis *, nautis centum et triginta in
castellum abductis. Quo tempore ipso, apud
mercatorum eiusdem nationis iudicem, signo
publico consignata omnia fuerunt.

* Alicante.

Malacam * inualidorum militum centuriae
complures aduenerunt, oras Granadae mariti-
mas vna cum reliquis copiis tutaturae.

* Mallaga.

ROMA. XXVI. DEC.

Lembi Algerienses * quatuor portum Corsi-
cae Florentinum * * intrarunt. Horum Prae-
fectus certiore fecit Paolum ducem, non eo
se consilio venisse, vt Corsis noceret; sed vt Al-
geriae principis * * * iussu pacem cum illis con-

stitueret ea lege, vt Algeriensibus portus Florentini vsum permitterent.

* Xebeken.

** St. Fiorenzo.

*** Dey von Algier.

LVTETIA PARISIORVM. XI. IANVAR.

Aulam nostram, rumor est, cum republica Genuensi de conducendis aliquot millibus nau-
tarum consilia agere.

FRANCOVRTO AD MOENV. X. IAN.

Heri, ex Thuringia ab exercitu Saxonico pro-
fectus, in hanc urbem venit Xauerius, regiae
celitudinis Princeps. Hodie Argentoratum dis-
cessit, inde iter Parisinum persecuturus.

RES LITTERARIAE.

Typis iam exscripta est, quam libello XLII
anni praet. commemorauimus, *Iohannis Antoni de*
Wolter Oratio onomastica, in honorem Serenissimi Prin-
cipis, Maximiliani Iosephi, utriusque Bauariae Ducis,
S. R. I. Electoris vel. qua gloriam et emolumenta Prin-
cipum ex conditis a se atque promotis Academiis Scien-
tiarum oriri demonstratur: habita in sollemni Academiae
Electoralis Bauariae Paucg vri, Monachii d. XII. Octobr.
MDCCLXI. 4 plag. formae quartae.

Docet primum illustris Wolterus, Medicus
Principis Elect. idemque ordinis in societate sci-
ent.

ent. philosophici director, apud omnes, omnis
 memoriae gentes cultiores fuisse sodalitates eru-
 ditorum hominum, amplificandae scientiae ac
 doctrinae causa constitutas. Apud Gallos Dru-
 idae erant, deorum cultui praefecti, et iidem
 scientiae omnis praesides: exemplo, ut Auctor
 existimat, non semper imitando, quod pericu-
 losum sit, omnem scientiam penes eos residere,
 qui soli religioni praesint. Sed illae eruditorum
 societates ut magis efflorescerent, Principum
 deinceps patrocinio et munificentia effectum est.
 Praeter alia eius rei exempla laudat illustris Au-
 ctor Cosmi Medicei, magni Hetruriae Ducis, in
 exsules Graecos prolixam voluntatem: hi enim,
 Cosmo auctore, societatem quandam philoso-
 phicam inibant, Platonis potissimum placitis de-
 ditam; ex qua originem duxisse recentiores sci-
 entiarum societates videantur. Quae qua ratione
 deinceps apud cultiores Europae populos in Ita-
 lia, Anglia, Gallia, Germania consecutae sint, co-
 piosius decet Wolterus. Postea, condendis
 eiusmodi societatibus quantam sibi gloriam Prin-
 cipes, quas civibus utilitates pepererint, comme-
 morat. Ipsi nimirum talibus institutis sapientiae
 laudem consecuti sunt, omni reliqua laude ma-
 iorem: civium autem animos errore et praeiu-
 dicatis opinionibus liberatos a nullius momenti
 rebus ad rerum utilissimarum studia, cognoscen-
 damque naturam adduxerunt. Quae magis
 etiam manifesta fiunt oppositis vitiis, supercilio
 scholastico, subtilitatibus ex trivio scholae peri-

tis, praua docendi ratione, quibus quidem vitiis medeantur scientiarum societates. Idem denique nominatim demonstratur ex scientiis singulis, in quibus tractandis versari sociorum ordines soleant: quae sane ita comparatae sunt, vt fieri non possit, quin illis emendandis, colendis, Principis aequae ac ciuium laudi et vtilitati consulatur. Atque eiusmodi fructus ab illustri illa Academia scientiarum eo vberiores expectare Bauaria potest, quo maiori studio ad praeclara quaeuis incumbunt qui Societati nomen dederunt, viri doctissimi celeberrimique.

Les Poësies d'Horace, traduites en françois, nouvelle edition. A Amsterdam, Iena et Leipzig. Chez Jean Chretien Fischer. MDCCLXII. Tomi 2. forma 12, quorum vterque plagulis 17 constat.

Inscriptio est Horatii a celeberrimo Batteusio Gallice conuersi, atque post editiones aliquot Parisinas nunc primum in Germania editi. Ienae enim exscripta haec exempla esse A. M. Mayeri litteris, pagina extrema indicat. Perfamilis est haec editio Parisinis, quarum prima a. 1750 prodiit, neque illis vel chartae nitore, vel litterarum elegantia cedit. Aucta est praefatione editoris, qua tum poëta Romanus, tum interpres eius Gallicus veris laudibus commendatur. Gratissimum sine dubio fecit Horatii, hoc est,
 poli-

politissimi poëtae, studiosis Fischerus, Vir clarissimus, nec vno nomine de bonis litteris bene meritus, qui hac ratione et parabiliorem reddidit auctorem Romanum, et iucundiores his, qui iuvari interpretatione quadam eleganti volebant.

Horatium vernaculo sermone omnium optime interpretati videntur Francogalli, et in illis Dacerius, Sanadonius, Batteusius. Dacerii interpretationem superant additi ipsius commentarii, copiosi sane et eruditi. Vtilissima editio est ea quam a. 1733 Hamburgi decem voluminibus vulgavit Vandenhoeck: subiunctae enim sunt Dacerianis, adnotationes Sanadoni potiores, Meruillii studio iudicioque excerptae. Elegantior est, et ad vim ingeniumque Horatii propius accedit interpretatio Sanadoni: nam et ipse poëta erat, et subtili elegantique iudicio pollebat. Priores editiones superat, quae Parisiis 1757, voluminibus octo prodiit. Vtrumque vicit interpretum recentissimus Carol. Batteusius, is qui de artium liberalium principiis et disciplina ingeniose et erudite exposuit.

In verbis Horatii Batteusius lectiones antiquas et vsitatas, ut decebat, retinuit, neque temere criticorum emendationes, quamvis ingeniosas, admisit. Adnotationes etiam hic atque illic breues subiecit. Lectu in primis digna est propter argumentum praefatio quae de interpretandis poëtis

poëtis egregia multa habet. Faciendum in primis est interpreti, ut spiritum poëtae, quoad fieri potest, illumque furorem amabilem reddat. Quod in Horatio facturus Batteusius tres sibi vellet leges scripserat omni studio seruandas: primam, ut notiones singulas exprimeret; alteram, ut ne loco eas suo et ordine moueret; tertiam, ut in orationem solutam, quantum posset, ex numerosa cuiusque carminis indole transferret. Vitam Poëtae breuissime descriptam excipit, de metris, quibus utitur Horatius, disputatio perspicua. Illud forte minus placere illis possit, qui castrari auctores nolunt, quod resecta sunt carmina quaedam, carminumue partes, nulla eius rei significatione facta, qua monerentur lectores. Sed hoc in iis locis factum est, in quibus nolle se interpretari Horatium scripsit Quinctilianus. Et idem ante fecerat Sanadonus. Potest interpres, cui non desit ingenium, plerumque leui commutatione rem expedire. Sed legem suam, quam modo diximus, interpretandi migrare Batteusius noluit.

Libelli superiores p. 45 versu 20 legendum est *tricies*.

Commentariotum libelli, charta omnes nitida exscripti, foras dantur singulis hebdomadibus bini; prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, solunt.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS VIII.

DIE MARTIS, VII. CAL. FEBRVAR. MDCCCCLXII.

OLYSSIPPONE. XXVIII. DEC.

Ex die huius mensis decimo tertio Anglorum naues mercatoriae comptures, bellicae quatuor Tagi ostia intrarunt.

MANTVA CARPETANORVM. XXIX. DEC.

In castellum S. Antonii coniectus est nonne-
mo gente Scotus. Is in Galliciam a Rege ad ex-
ploranda metalla missus, neglectis fodinis, ca-
stella nostra et propugnacula delineasse, formas-
que misisse Anglis dicitur.

H

MEDIO

MEDIOLANO. II. IAN.

Sauonae expectari accipique iussit Senatus Genuensis classem Hispanicam, propediem istuc adpulsuram.

VINDOBONA. IX. IAN.

Die mensis sexto in sacratio aulico ordinis aurei velleris memoriam colebat * augustissimus Imperator. Cuius in comitatu erant Archiduces, ordinis equites torquati, et Legatus ** Pontificius.

* Toisonfest.

** Nuncius,

Per dies aliquot leuiter aegrotans in cubiculo se continuerat Regina imperatrix, quae iam confirmata valetudine fruitur.

Satis belle valet Archiducis Iosephi coniux serenissima, ad pariendum vicina.

Paucis diebus abhinc ex aula Gallica huc venit Galliczinus Princeps, Russiae legatus. Nudius tertius facta audientia in conspectum Augustissimi adducebatur.

Ex Silesia allati nuntii exercitum nostrum aequae atque hostilem statum suum mansionemque adhuc obtinere referunt. Vratislaviae commemoratur Rex Prussiae.

HAGA

HAGA COMITVM. XIX. IAN.

Ex Lusitanorum litteris cognoscimus, spem pacis cum Hispanis retinendae magis magisque infringi: augerique propterea copias quibus possint supplementis. Esse qui stipendia praefectorum mereri in exercitu Lusitano velint, extraneos complures.

Lutetia Parisiorum propediem ad exercitum in Germania Gallicum reuersurus putatur Broglius Dux, supremus castrorum praefectus: quod descripta iam et constituta sit expeditionis futurae ratio*.

* der Plan zu dem künftigen Feldzuge.

EX THVRINGIA. XIII. IAN.

Erfordiae montis Petrini aggeres quam diligentissime struuntur. Ingenti numero conveli videmus vallos,* cratesque militares**.

* Pallisaden.

** Fafchinen.

DVDERSTADIO. VII. IAN.

Singulis fere diebus exploratorii milites*, ab exercituum aduersariorum utroque emissi, huc veniunt. Qui tamen itinera tam caute institunt, ut nunquam sibi obuiam fiant. Gallici quidem nullam nobis molestiam exhibent, praeterquam quod ex auenae horreo interdum asportari nonnihil iubent: quod a Lucknerianis patiter factum est. Imperatae etiam fuerunt panis carniisque vecturae. Ex pagis Eisfeldae infe-

rioris pecora multa cogunt Luckneriani, ostro-
rodam abducenda.

* Patrouillen.

ALTONA. XXVI. IAN.

Augustissimam Russorum Imperatricem Elisa-
betam Petrownam vitam cum morte commutasse,
vndique nuntii adfirmant: qui die Ianuarii sexto
Imperatorem salutatam fuisse addunt Imperato-
riae celsitudinis Principem Petrum Feodorowiz,
Magnum adhuc Russiae Ducem.

RES LITTERARIAE.

Vix ortum erat inter Principes maritimos bel-
lum illud, quod adhuc feruet, cum de captis
nauibz conqueri inciperent gentes mediae et
neutrius partis studiosae. Quo deinde frequen-
tius fiebant nauium raptus, eo grauiores audie-
bantur acrioresque querelae. Suam gens quae-
que causam, nec sine acrimonia, agebat. In
vtramque partem libelli cum rationibus idoneis,
minus idoneis, proponebantur. Sed in rem
causamque ipsam nemo erat, qui altius inqui-
reret, nemo, qui ad rectae rationis iurisque
gentium normam excuteret, quo niteretur, qua-
tenus pateret belligerantium ius illud inspiciendi,
detinendi, fisco addicendi naues eorum, qui
quietos se aduersus ipsos otiososque praestarent.
Argumentum illud cum veluti transiens in Hi-
storia sua iuris naturae tetegisset *Martinus Habue-*

rus, nunc in Acad. Hafn. Philos. Iuris et Hist. P. P., ac postea etiam paullo enucleatius exposuisset disputatione Commentariis de re mercatoria Bruxellensibus inserta: auctores ipsi fuerunt viri docti et prudentes, qui candorem eius tractandique rationem magnopere comprobarent, ut illum iuris gentium locum singulari aliquo opere pertractaret. Atque illa origo est libri, qui lingua Gallica conscriptus duobus voluminibus in 12 mai. Hagae Comitum prodit hoc indice: *De la saisie des batimens neutres, ou du droit qu'ont les Nations belligerantes d'arrêter les navires des peuples amis. Par M. Hubner, Icte, Assesseur au Consistoire de Sa Majesté Danoise à Copenhague, de la Société Royale de Londres, et de l'Académie des Inscriptions et Belles-lettres de Paris. A la Haye MDCCLIX.* Tomus prior tredecim plagulis constat; posterior vna plag. amplior est: uterque in binas partes tribuitur.

Tomi I. *pars prior* de capiendis nauibus gentium mediarum vniuerse tractat. Quod argumentum ipsum ingeniose significatur praescriptis Virgilii versiculis,

Quod genus hoc hominum? quacue hunc tam barbara morem

Permittit patria? Hospitio probibemur arcnas.

Caput I. belli naturam exponit, eiusque iura respectu principum populorumque mediorum. II. de neutrius partis studio. III. de libertate

tum commerciorum generatim, tum maritimorum. IV. de eadem, belli tempore. V. originem tradit fundamentaque, quibus innititur ius belligerantium capiendi naues gentium mediarum. VI. eius rei fines ad iuris gentium vniuersalis praescripta ponit. VII. tempora causasque examinat, quibus capi naues ex principis codicis gentium generalis possint. VIII. quibus ex communi populorum iure capi non possint.

Pars altera inscribitur de iis, quae nauium capturas antecedunt, scilicet de iuribus belligerantium mediorumque populorum mutuis, habito ad horum nauigationem respectu. Addita sunt verba poetae,

— — — *Litusque rogamus.*

Innocuum, et cunctis undamque auramque patentem.

Capite quidem I. exponitur de mercibus bellicis per iuris gentium vniuersi leges prohibendis. II. quaeritur, nauisne signo suo ac vexillo tutas praestet, quas vehat, merces? III. de inspicendis mediarum gentium nauibus tractat.

Tomi II. *pars prior* de his agit, quae sequi nauium capturam solent, scilicet quae vniuerse nauium mediarum respectu iusta putantur. Legitur hic Virg. hemistichium,

Non illi imperium pelagi.

Eius

Eius partis Caput I et II. de iudice ad hanc litem legitimo et idoneo quaerunt. III. litem ipsam eiusque diiudicandae rationem exponit. IV. de nauibus mediis, quatenus iure vel iniuria in praedam assisse iudicantur.

Pars altera de captis eiusmodi nauibus ad praescripta iuris gentium pacticii, s. pactionum inter principes populosue plures initarum, exponit. Verba habet Ciceronis de Offic. I, 7. *Fundamentum est autem Iustitiae fides: id est, dictorum conuentorumque constantia, et veritas - - credamusque, quia fiat quod dictum est, appellatam Fidem.* Huius partis Caput I. est de captis nauibus mediis generatim, ex iure gentium pacticio II merces bellicas iure gentium pacticio prohibitas tradit. III. quaerit, vtrum medii populi vexillum merces rueatur iure gentium pacticio? IV. tractat de nauibus mediis inspiciendis vi pactionum. V. de iudice ad litem idoneo, ex iuris pacticii ratione. VI. collectas exhibet variorum principum pactiones de nauibus mediis, quatenus iure in praedam cessisse iudicentur.

Finito operi subiunctum est Friderici quinti, augustissimi Daniae Noruagiaeque Regis edictum d. 30 Iul. 1756 propositum, quo ciuium nauigatio commerciaque dirigantur tempore belli, quod inter Principes maritimos geritur.

Atque illa sunt capita potiora, de quibus expositum fuit a Viro celeb. et in illo iuris et rerum genere diu multumque versato. In praemissis hic atque illic capitibus prooemio varia adfert,

fert, quibus tum illustrantur, tum ornantur frequentia. Lectu in primis iucunda est, et ad commendandum studium apta praefatio, qua consilii sui ratione reddita docet, quam parum in hoc genere expectationi satisfaciant tum academici doctores hodierni, tum vero etiam maiores illi, Seldenus, Grotius, Hobbesius, Cumberlandus. Informium librorum numero habet Auctor doctissimus illum, qui Consularis maris inscriptus a. 1539 in 4. Valentiae sermone Hispanico prodierat, Italice post et Gallice conuersus. Vattelii Ius gentium, sero sibi visum, merito laudat. Nec laude priuandum censet illustriss. Equitis d'Abreu libellum Hispanice confectum, Gallice ante annos aliquot editum, tametsi de cursibus Hispanorum praedisque maritimis potius, quam de hoc, quod quaerimus, argumento agit.

Valde probari accipimus celeberr. Hübneri opus iis, qui iuris publici partem illam solide eleganterque tractatam desiderabant. Idem ei vt apud Principes maritimos horumque administratos contingat, optamus. Pulchra dedicatione inscriptum est summo rerum ingeniorumque existimatori, Bernstorffio, Viro illustrissimo excellentissimoque.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS IX.

DIE VENERIS, IV. CAL. FEBRVAR. MDCCCXII.

HAFNIA. XXIII. IAN.

Hodie, in aulae celebritate, significatio
facta est nuptiarum, quibus
cum illustrissimo Comite Chri-
stiano Detl. a Reventlou iun-
getur Virgo illustrissima, Lu-
douici Comitis ab Holstein, Viri excell. filia.

Inter noui anni auspicia oblatuſ fuit Auguſtiſ-
ſimo Regi numuſ ab inſigni caelandi artifice Ker-
nio. Eiuſ altera facieſ ſacra Regiſ effigie ſplen-
det; altera diſtinctione habet, non illud quidem
ſatiſ Romane, ſed vere tamen laudeſ regiaſ
complexum:

Prudens regnator, constans est pacis amator,
Ergo salus Regis sint pia vota gregis.

PORTV CALE. * I. IAN.

Curae nobis nonnihil iniecerant congregatae
ab Hispanis in Galicia copiae. Cura nunc so-
lutos praestant naues Anglorum bellicae decem,
quas in portu Olyssipponensi esse scimus. Sunt,
qui Hispaniae consilia ad Hiberniam spectare
dicant, illamque expeditionem adiutum iri a
Principe aliquo, qui valida ibidem factione
polleat.

* Porto.

GADIEVS. XXII. DEC.

Veram Crucem hinc missa est navis tabella-
ria *, diruptae cum Anglis amicitiae nuntia. In-
fulas, Accipitrum ** pariter petit lembus vecto-
rius Genuensis, diuersis illo mari cursibus
agitandus ***, vt nauibus per Oceanum, redi-
turis eundem nuntium ferat.

* Advisjagd.

** Azorischen Inseln.

*** Kreuzen.

MANTVA CARPETANORVM. I. IAN.

Quid consilii captura sit aula Lusitanica, non-
dum constat. Illud satis certum putamus, si
Anglorum complexi partes fuerint Lusitani, sta-
tim fore, vt bellum a nobis indicatur, copiae-
que nostrae numerosae in Lusitaniam progredi-
antur.

ROMA.

ROMA. VI. IAN.

Paucis abhinc diebus in urbem venit illustrissimus Comes a Brühl, primarii Poloniarum Regis administri filius. Eum amicissime habet aula pontificia, et quotidie magnifico adparatu excipiunt Nobiles. Visis, quas vel splendor artis, vel antiquitatis memoria commendat, rebus, Neapolin hinc discedet. Itinere Italico brevi tempore defungetur, ne in belli, quod in his terris exarsurum putatur, flammam incidat.

FLORENTIA. VI. IAN.

Eodem tempore et dissolutam esse Hispanorum cum Anglis amicitiam, accipimus, et aduenisse iam in status praesidii castella missos ab Hispanis negotiorum curatores*, et architectos militares**, qui loca munita operibus augeant, quibus defendi ab hostium impetu facilius queant. Adpropinquare itaque intelligimus remotum a finibus nostris bellum. Quae cum ita sint, dolent civium nonnulli missionem ab augustissimo Imperatore rogasse Marchionem di Botta-Adorno summum regionis huius praesidem***.

* Commissarii.

** Ingenieurs.

*** Generalgouverneur.

LVTETIA PARISIORVM. XV. IAN.

Duas Anglorum naues vectorias*, quibus

milites ex Bella Insula in Angliam rursus transportabantur, a binis praedatoriis ** nostris captas et in Deppae *** portum subductas fuisse, comperimus.

* Transportschiffe.

** Kaper.

*** Zu Dieppe aufgebracht.

Qui ante dies aliquot cum comitatu suo advenerat, Comes a Fuentes, Hispaniae in aula Londinensi legatus, die huius mensis vndecimo in Regis conspectum adductus a Choiseulio, privatim fruebatur colloquio * Augustissimi.

* Particulieraudienz.

Voltario Rex bis mille librarum stipendio gratificatus est.

Regi gentique augustae novum Lexici sui editionem obtulit Academia Gallica.

LONDINO. XV. IAN.

Vasa iam colligit Albemartius Comes. Cui quidem quod datum est negotium, ad rutandam Lusitaniam pertinere, dicitur. Ut primum nactus tempestatem idoneam fuerit, ad oras Lusitanicas abibit.

Pocockius, classis praefectus* propediem in nauem bellicam, Namurci nomine insignem, quae Portu Magno ** armatur, conscendet. Pli-

Plimuthum castrina luce proficiscetur Howius, classiculae ***, expeditioni cuidam destinatae, imperium gesturus. Militum quidem praefecti intra decem dies adesse in nauibus vectoriis iussi sunt. Levis armaturae equitum **** legiones tres nouae conscribentur.

* Admiral.

** Portsmouth.

*** Escadre.

**** Chevauxlegers.

NANNETIBVS. II. IAN.

Baionna, Galliciae vrbe, huc delata nanis Belgica velox* indicem attulit nauium Hispanicarum, vnde intelligi illius populi vires maritimae possunt. Naues habet Hispania bellicas maiores** quidem sexaginta quatuor, tormenta 86-50 vecturas; leuioris structurae naues*** quadraginta tres, tormentorum 30-16 capaces; naues tormentarias**** sex; igniarias***** quatuor.

* eine Schnauze.

** Schiffe von der Linie.

*** Fregatten.

**** Bombardier Gallioten.

***** Brander.

KILONIO. XXV. IAN.

Proximo Veneris die, mensis huius vicesimo, mane post octauam Petroburgo vndecim dierum itinere adueniens illustr. ab Opitz, Tribunus

militum, et Magni Ducis a cubiculis*, urbem hanc ingressus est, praemisso duodecim cursorum publicorum tubis suis canentium strepitu**. Is litteris Holmero, viro excellentissimo, sanctioris consilii Praefidi, tradendis nuntium attulit, die XXV. Dec. st. vet. (qui ex nostra ratione quintus Ianuarii erat) hora a meridie tertia rebus humanis ereptam fuisse augustissimam Russorum Dominam Elisabetam Petrownam: quo facto, imperium iure hereditario et auito suscepisse Petrum III. Imperatoriae celsitudinis Principem, Holsatiae nostrae Dominum.

* Kammerjunker.

** unter Vorreitung 12 blasender Postillona.

Significato excutiendis tormentis laetissimo nuntio, congregabantur, ut sanctiori Senatui gratulandi officium praestarent, spectatissima urbis collegia. Mox in templo aulico Deo T. O. M. singulari supplicatione et hymno Ambrosiano gratiae agebantur, inter repetita tormentorum tonitrua. Peracta re diuina, in celebrioribus urbis vicis, tympanis tubisque sonantibus; voce praeconis, quem comitabatur cohors dimachorum praetoria*, sollemniter Russorum Imperator augustissimus salutabatur Petrus Tertius, plaudente hominum inuicem congratulantium multitudine. Et tum quidem festis luminibus collucebant aedes per urbem potiores; et nunc quae ad proferendam celebrandamque publice laetitiam faciunt, in urbe nostra et reliqua Holsatia

fatia imperatoria, studiosissime omnia comparantur.

* Detachement vom Leibdragoner Regiment.

Otinum* cum ante, eodem strepitu sollempni aduenisset idem cursor, et serenissimo Principi Praefuli litteras Augustissimi manu scriptas, et ipsius celsissimae Conuigi Ordinis S. Catharinae insignia tradidit, vtrumque certissimum amicitiae Imperatoriae pignus.

* Eutin.

RES LITTERARIAE.

Vindobonae haud ita pridem prodierunt *Annales veterum Hunnorum, Auarum et Hungarorum, ab anno ante N. G. CCX. ad annum Christi DCCCCXCVII deducti, et maximam partem ex Orientis occidentisque verum scriptoribus congesti, opera et studio Georgii Pray, Societatis Iesu sacerdotis. Pagg. 388 formae maximae. Addita est tabula geographica, qua vetustissimae Hunnorum in Asia sedes repraesentantur. Distributum fuisse praestantissimum opus, in libello Commentariorum XXXVIII anni superioris retuleramus, occasione disputationis in Theresiano habitae.*

Laborem hunc susceptum a se fatetur Vir doctissimus auctore et adiutore P. Frölichio, celebri eiusdem ordinis sodali. Erant vtrique in Hungarorum historia antiqua multae res nondum satis excussae illustrataeque: quibus obscurior et impeditior reddebatur, quam est hac aetate historia

storia aliarum Europae gentium. Ex Hungaris qui ad res patriae illustrandas accesserunt, recentiora plerumque tempora complexi sunt ita, ut in maiorum suorum originem vel omnino non inquirerent, vel non ea ratione, qua aliquid expediretur. Rectissime in hoc genere, post Otrokoczium, versati videntur, etsi documentis multis subsidiisque carebant, T. S. Beyerus et Desericius. Superiores omnes vicerat Diligentissimus vir *Dequignes*, opere nuper edito, *Histoire des Huns* cet. Atque huius potissimum auxilio factum est, ut in libris his annalibus certiora tradere multa et dilucidiora posset Noster.

Parte annalium prima Hunnorum res enarrat, quousque pertingunt monimenta Sinensium, hoc est, ad annum ante natum Christum 2207. Eas ad a. post N. C. 469 deducit, quo Hunnorum in Europa regnum desit. Inde a pag. 183 Auarum historiam ad medium saeculum nonum exponit. Hungarorum denique res gestae libro tertio sequuntur, ad s. Stephani initia regni perductae. Cuilibet libro praemissa conspicitur, tanquam introductionis loco, disputatio quaedam, cum tabellis geographicis, viticularum*, quibus ornari prima pagina solet, more locoque exscriptis. Praeclara sane tum diligentiae, tum doctrinae suae documenta dedit Prayus, Vir s. reu. narrationibus testimoniisque, quae ad rem facerent, colligendis, diiudicandis, in ordinem redigendis. Merito itaque rebus patriis propter vetustatem obscuris **novum** aliquod lumen intulisse censetur.

* Vignettes.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS X.

DIE MARTIS, IV. NON. FEBRVAR. cIo DCCCLXII.

NEAPOLI. II. IAN.

Mihi sunt a Rege architecti militares*, qui in casum illum eventumque diligentius inquirant, quem de praedio Aluti Ducis beneficiario** relatum accepimus. Imbribus proximi temporis frequentioribus factum est, vt mons quidam discederet. Huius pars in planitiem praecipitata spatium contexit mille et quingentorum passuum***. Qui vicinus est, torrens deturbatis ex monte acervis, alueum tantopere excessit, vt agros omnes adiacentes inundarit.

* Ingenieurs.

** Lehn gut.

*** anderthalb Italiänische Meilen.

K

PETRO.

PETROBURGO. IX. IAN.

Die huius mensis quinto, cum hora post meridiem tertia decessisset Imperatrix; nulla mora interposita, ad Magnum Ducem, qui nunc felicissime imperat, adibant Administri primarii, Senatores, Duces bellici. Qui postquam in sacro palatio vna cum centuria militum stipatorum * sacramento se addixissent ** Imperatori Augustissimo: consensu hic equo post horam quartam ad legiones praetorias***, more militari constitutas se contulit, earumque ordines tanquam cum imperio Tribunus**** perequitans, in sua verba omnes per ius iurandum adiegit ***** inter faustas plaudentium congratulationes. Hora quinta vespertina simili officio iam defuncta erat cum omnibus collegiis ciuitas vniuersa.

* Leibcompagnie.

** huldigen.

*** die aufgestellten Garderegimenter,

**** als commandirender Oberster.

***** sich huldigen lassen.

LVTETIA PARISIORVM. XX. IAN.

Ordinem sacrum Gallicanum conuocari Rex extra ordinem iussit in diem Maii primum. Conuocationem illam ad munus gratuitum * denuo conferendum spectare, putant.

* Dongratuit.

Militum terrestrium legiones * nonnullae,
muri-

mirifica quadam et illi hominum generi minus
vfitata animi magnitudine, ftipendia fua Regi
obtrulerunt in rem militiamque naualem impen-
denda. Qua voluntatis fignificatione magno-
pere commotus Rex, placere quidem fibi val-
deque gratum effe ftudium illud, refpondit;
fed tantum abeffe, vt tribui fibi eiusmodi fub-
fidia velit, vt animus fit, addere nonnihil fti-
pendiis militum, qui patriae regisque cauffa
nullum capitis fortunarumque periculum defu-
giant.

* Feldregimenter.

RES LITTERARIAE.

Ingenia hominum follertiamque praemiorum
ftimulis excitari acuique, ita publice vtile eft,
vt honeftiffimum pecuniarum fructum putemus,
qui ad hoc munificentiae genus conferatur. Eius
inftituti, quod celebrare Principes praecipue et
Academiæ collegia folent, morem imitantur
aliquando priuati beatiores, et vtilitatis publicae
ftudiofi. Bina nunc exempla laudare poffumus
Hafnienfia.

Propofuit iam ante menses aliquot ciuium
nonnemo de patria bene meriturus quinquaginta
imperialium praemia quatuor, his tribuenda,
qui in explicandis totidem quaeflionibus rem
optime gesserint. *Prima* eft, Ad reparandam
humani generis falutem cur feruatore opus erat

Deo? *Alter*, Linguis Germanicae et Gallicae quo modo praestit, quo cedit Danica? *Tertia*, Quem ad finem modumque definiri a parentibus felicitatem liberorum externam fas est, et per reipub. salutem licet? *Quarta*, Quanam feliciores fuerunt regiones, illaene, ubi de rebus administrandis scribere et proferre sententiam cuilibet liberum fuit, an hae, ubi id minus licuit? Lingua Danica conscribendae sunt disputationes, atque hunc in modum ut typis postea minoribus euulgatae sex plagulas non excedant. Hafniam porto mittuntur, Mummio librario inscriptae, liberataeque portorii onere, ante festum Ioh. Bapt. diem anni 1762. Disputationem scripto symbolo aliquo notat Auctor: idemque symbolum cum nomine suo, locique ubi commoratur, indicio in schedula scribit, quam sigillo alieno consignatam adiungit. Mensis a die Iohannis tertio praemia addicentur libellis, qui maxime probati existimatoribus fuerint, viris acutis et integris. Atque his libellis quae adiunctae sunt schedulae, resignantur solae: reliquae non resignatae remittuntur auctoribus, una cum disputatione missa, si quidem ita voluerint. Praemiis qui donabuntur, nomina sua legent in commentariis rerum novarum Danicis, locumque indicatum, ubi debitum labori praemium capere cum binis libelli exemplaribus queant. Ceterum ipse largitor munificus ignorari nomen suum voluit, praeclari facti praestitacque civibus utilitatis conscientia contentus.

Alte-

Alterum in simili genere exemplum nuper admodum praeiuit Vir illustris: qui cum de animi humani praestantia et immortalitate nullus ipse dubitet, inuitatos tamen voluit viros eruditos ad scribendam disputationem breuiorem, qua, duce tum ratione, tum sacro codice, animo, cum separatus a corpore fuerit, cogitandi agendique facultas adseratur. Auctorum arbitrio relinquitur, Latinane, an Germanica, Danica, Gallicaue lingua vti velint: modo disputationes suas ante secundum Februarii diem a. 1763 Hafniam miserint, rei cursoriae tabellario * reddendas. Quarum quae praestare reliquis videbitur, eius praemium erit numisma aureum, decem aureos Danicos aequans.

* Adresscomptoir.

De Minerva, urbis praefide. Prolusio, qua nouos urbis primariae Consules ex omnium voto creatos Lyceo suo gratulatus ad Actum oratorium et valedictorium A. D. XXX. Sept. hora post merid. III. in auditorio primo instituendum, Maecenates, Fautoresque crescentis in spem patriae iuuentutis summos, optimos quo decet, honoris et obseruantiae cultu imitat Ludouicus Guilielmus Balhorn, Lycei maioris Hannouerani Director. Hannouerae, cldo ccclxi. Plag. duae in 4.

Haud facile existit quondam vrbs, quin numen aliquod, cuius sub imperio et tutela conti-

neri illa crederetur, praecipua quadam caerimonia coleretur; licet, quis tandem cuius deus tutelarior vrbi praesideret, in arcanis imperii haberi vellent, nominatimque illud numen adorari nonnunquam vetarent, veriti, ne ab hostibus, maiorem religionis cultum pollicitis, deus ille euocaretur, et in aduersas partes traheretur. Non tamen omnes, sine discrimine, deos, liquet, hanc sibi vrbiū curam et tutelam vindicasse; ad Iouem certe et Mineruam primas fuisse, in tanto negotio, partes delatas: maximo autem populorum bene moratorum consensu Mineruae fuisse, tanquam *urbanac*, supplicatum. Itaque vt eruditorum alii de Minerua *sapientiae olim praeside*, de eadem *victrice, musica, medicinae praeside*, commentati sunt: ita doctissimus Balhornius, ab ipsa vrbe, quam ornat, veluti admonitus, de Minerua vrbis praeside, eleganti prolusione hac exponere, instituit.

Primum rei argumentum ducit ex illo *poliad* cognomine, quo saepissime insignitam legimus in Graecae antiquitatis monumentis. Fuit autem polias Minerua ab Atheniensibus in primis culta: deinde etiam a Troezeniis, a Creten-sibus. *Poliatidi* Mineruae exstructum fuit a Tegeatis templum. *Poliouchos* etiam saepissime vocatur. Apud Romanos Mineruae *urbicae* cultor summus fuit Cicero, qui non solum in sollemni illa votorum formula (orat. pro domo sua cap. 57) *custodem vrbis Minervam* veneraretur: sed
signum

signum etiam deae, domi suae religiosissime cultum, in Capitolio dedicaret, addito titulo, Minervae custodi urbis.

Cognomen illud cultumque deae postquam testimoniis veterum illustrauerat Auctor, quid sit, docet, cur adeo magnifice de Minerva eiusque praesidio, urbibus praestando senserint numinum cultores. Expedita videtur et patens caerimoniae ratio, in eo posita, ut fortitudine in primis et doctrina, quae, si ad vitae actionem pertinet, sapientiae nomen meretur, hac caerimonia declararent, iis opus esse, qui in moderandis ciuitatibus tuendisque urbibus satis cuperent feliciter versari.

Atque has laudes ipsas in Hannouerae suae Consules, tum seniores illos, Baismannum et Grupenium, tum nuper creatos Heiligerum et Alemannum meritis conferri laetatur Vir rei urbanae non minus, quam litterariae studiosus. Hanc deinde laetitiam suam opponit inuidorum vocibus, qui eum sparserant scholae pertaesum apud externos vel lautiores vel mitiores vitae conditiones circumspexisse. Quos refelli quoque dicit actu hoc oratorio. Sequuntur nomina iuuenum oratorum, cum orationum carminumque argumentis.

Petr. Paul. Desbani, Alton. Holsat. Specimen practicum de Hydrope peritonaei saccato, memorabili casu confirmato. Edidit D. Rud. Aug. Vogel, P P 3. Gottingae, litteris Hagerianis 1761. Plag. 5 et dimid. in 4.

In praefatiuncula vicariae operae suae rationem reddit lecturis Editor celeberrimus. Cathedrae publicae destinata erat haec disputatio inauguralis, eamque ob causam aliquot plagulae iam erant typis exscriptae, cum inopinato Candidatus acuta febre non solum comprehenderetur, sed eadem quoque iugularetur. Cuius cum monimentum superesse vellent amici hanc ipsam, quam propediem defensurus erat, disputationem: rogabant Vogelium, futurum eius moderatorem, ut suo et Candidati nomine emitti pateretur libellum, cuius ipse tum suusor tum adiutor fuisset. Qui ipsorum votis obtemperaturus, quidquid ad limandum opusculum faceret, contulit, spe fretus, fore, ut obscuro, de quo exponitur, morbo aliquid inde lucis adfulgeret.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, nuntios librales, quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XI.

DIE VENERIS, NON. FEBRVAR. clō IOCCXLII.

HAFNIA. XXIX. IAN.

Die Ianuarii vicesimo sexto Christianus, regiae celsitudinis Princeps quantum in iuris scientiae partibus profecisset, sollemniter demonstrauit. Instituebatur examen praesentibus tum sanctioris consilii administris, tum aliis viris vel munerum splendore, vel eruditionis gloria conspicuis. Praeclare tuiturus iudicabatur amabilissimus Princeps ingenio et doctrina eam, quam sustineret, expectationem imitandae paternae auitaeque virtutis.

Redierat hodie dies Christiani natalibus insignis:

signis: quo annum Princeps decimum quartum aetatis felici fidere ingressus est. Aula post sollemnem pompam * in publico coenabat **. Coenam excipiebat celebritas saltatoria ***.

* Gala.

** officine Tafel.

*** Ball.

Craftina lux pariter natalitiis splendeat Luisae, Principis regiae, duodecim annos natae.

Rei cursoriae curiam * dirigendam Rex tradidit illustrissimo Comiti Christiano ab Holstein, cubiculi regii praefecto.

* Generalpostamt.

Quae Sophiae Magdalenae nomine vocatur, navis societatis mercatoriae Sinensis, lustratis hodie nauris, Dixenio duce, ut primum nacta fuerit tempestatem idoneam, litus Cantonense peter.

LVTETIA PARISIORVM. XXII. IAN.

In supremos Galliae praetores castrorumque praefectos * relatus fuit Broglius Dux illustriss. Quo nomine cum Versaliis die XVIII sacramentum apud Regem dixisset, bacillum ei, dignitatis insigne ** tradidit augustissimus. Verba iuranti praecuit *** Dux a Choiseul.

* Marschall von Frankreich.

** Marschallstab.

*** den Eid vorlesen.

Sun:

Sunt, qui hoc anno in Flandriam iter susceptum iri a Rege, scribant.

VINDOBONA. XIII. IAN.

Die solis, qui mensis huius decimus erat, Bacchanalium hilaritates * coeperunt, ad cineralia **, quae dicunt, ducendae.

* das Carnaval.

** Aschermittwoche.

EX AGRO BRANDENBURGICO. XXX. IAN.

Ab augustissimo Russorum Imperatore libertate donatus Hordtius, Comes, Berolini propediem expectabitur, Vratislaviam inde ad Prussiae Regem iturus.

RES LITTERARIAE.

Georgii Henrici Ayveri opusculorum recentiorum biga. Gottingae, sumtibus Victorini Bossigeltii, MDCCLXI. Plagulae octo in 4. Opusculorum utrumque veri nominis academicum est: pertinet enim ad impertiendam Candidatis nobilitatem academicam.

Prioris inscriptio est, *Oratio de Caduceo si cui unquam, reip. certe Germanicae semper prae Hasta eligendo, in anniuersariis sacris Academiae Georgicae Augusta duorum creandorum Doctorum iuris causa praesente tum Gallici praesidii praefecto celsiss. Principe Robecquo e Gente Montmorancia d. XXX Sept. cl. lxxc.*

habita. In medios strepitus bellicos motusque agminum armatorum vicinos cum incidisset hoc dicendi officium, conueniens tempori neque ab instituto alienum sibi argumentum delegit Iureconsultorum eloquentissimus. Exordium ducit a duobus, quae tribui reipublicae solent, temporibus: ac tametsi, salua togae dignitate, sago suum honorem, suaeque ornamenta lubenter concedat; Germaniae tamen Caduceum Hasta vtiliorem videri pronuntiat. Vtriusque vim symboli, sub Confirmationis principium, exponit recitando Gellii loco, qui Fabium, imperatorem Rom. dedisse refert ad Carthaginienses epistolam, "vbi scriptum fuerit, populum Rom. "misisse ad eos hastam et caduceum, signa duo "belli aut pacis, ex quibus vtrum vellent, eligere; quod elegissent, id vnum, vt, esse "missum, existimarent; Carthaginienses respondisse, neutrum se se eligere, sed posse, qui "attulissent, vtrum mallerent, relinquere, quod "reliquissent, id sibi pro electo futurum.," Iam, postquam quae commoda ex pace, quae ex bello incommoda enascantur, eleganti descriptione, velut in compendio exhibuerat illustris Orator, causasque attulerat omnium rerumpubl. communes, propter quas pacem eligere satius sit, quam bellum, vel humaniter, vt hodie quidem fieri solet, gerendum: ad causas Germaniae proprias progreditur, confutatis ante philosophorum quorundam et politicorum ad excusandum bellum sententiis. Quas quidem causas

ex ipsa reipublicae nostrae compage et forma prudenter collectas in oratione hac legi, quam contractas hic minutasque referre malumus. Ad rogatam denique militiam conuersus, Ayrrerus, Decanus tum Ictorum ordinis, et promotor legitime constitutus, Candidatos duo, Ernestum Lud. Mullerum, Francum, et Adolphum Frid. Trendelenburgium, Megap. I. V. Doctores creat, simul Themidis insignibus, galero, librò vel aperto vel clauso, annulis, osculis quid significetur, exponit. Peroratio vota illa sollempnia complectitur.

Alterum opusculum est, *De equitibus legum, Gallis Chevaliers des loix dictis, Prolusio quondam scripta ad sollempnissimam illam panegyrim, in qua praesente indulgentissimeque annuente augustissimi Regis D. Georgii II. Rectoris magnificentissimi numine sacratissimo Calendis Aug. cl. MCCXLVIII. Candidati VIII ritu legitimo inaugurabantur. Quartum nunc auctius et emendatius edita.*

Quam coniunctum sollempnitati et huius descriptionis argumentum sit, ex ipso iam indice intelligitur. Sollemni ritu in ipsa regia praesentia creandi erant, qui *Equites legum, Gallis, Chevaliers des loix*, nostratibus, *Ritter der Rechte* olim dicti sunt. Non hic resuscitandam putauit illustris Ayrrerus controuersiam ab his, qui iura nobilium et doctorum inter se contenderunt, magnis quondam animorum motibus agitatam:

nec decidere quaestionem voluit ab eorum non-
 nemine motam, annon saltem doctores a summo
 Principe creati simul cum honoribus doctorum
 nobilitatis privilegia consequantur? Sed cur
 Doctores, iuris in primis, equitum titulis in-
 signiantur, quo haec adpellatio iure nitatur,
 quidue illi causam dederit, sibi proposuit dis-
 quirendum. Nam illud certum est, non solum
 Romanos, sed etiam Italos olim, Gallos, et Ger-
 manos inter equites armorum et legum distin-
 xisse, sicuti etiam nomina scholastica baccalauré-
 orum statui equestri non minus novimus esse
 accommodata, quam militaria gradibus Acade-
 micis tribui videmus. In hac disquisitione ad
 ea respiciendum est, quae equites cum doctori-
 bus iuris, et hi cum illis habent communia. Iam
 antiquissimi prudentiae civilis doctores omnem
 rem publiam in duo tempora diuiserunt, pacis
 alterum, alterum belli, idque simul probe in-
 culcarunt, parua esse foris arma, nisi sit consi-
 lium domi. Quod ipsum Imperator Iustinia-
 nus in suo legum corpore non vno loco confir-
 mauit. Elegans est Ciceronis in oratione pro
 L. Maraena, cap. 9. inter militiam castrensem
 et quasi castrensem comparatio. Consona prorsus
 est collatio militum et aduocatorum, quam
 in Rescripto Impp. Leonis et Anthemii depre-
 hendimus, in L. 14. C. de Aduocat. diu. iudi-
 cior. Complures sunt iuris civilis textus, qui-
 bus eadem subinde militibus togatis, quae saga-
 tis, iura et privilegia tribuuntur; plures etiam
 imperii

imperii leges, quae parem doctoribus dignitatem cum equitibus adscripserunt. His copiosius probatis elegantem comparisonem subiungit illustris Auctor. “In eo, inquit, inter se conueniunt equites et doctores, quod hi non magis, quam illi, nascantur, sed fiant. Vtrumque probatae specimina virtutis adesse debent, antequam ad suum quisque honoris gradum peruenire possit. Non creatur eques, nisi ab equite rite creato; nec doctor, nisi a doctore legitime promotus. Videmus ab iis praesertim equitibus, qui in certum volunt ordinem equestrem recipi, aeque ius iurandum de rite expleendis probi strenuique militis officiis et obseruandis ordinis sui statutis, exigi ac praestari, atque a doctoribus, omnia, quae officium dignitasque doctoralis postulat, sincere optimaque fide se peracturos esse, iurato promittentibus; et sicut illi passim simul aliis ordinibus renuntiant, fidemque suam ei vnice, in quem cooptantur, adstringunt; ita doctores nostri etiam, se in nulla alia Academia gradum doctoralem vel denuo petituros, vel accepturos esse, iurare solent. Ritus inaugurationis sollemnis vtrumque aede sacra iisdem fere caerimoniis, parique pompa, diuersis licet symbolis ac formulis, suae cuique militiae convenientibus, peragitur. — Quod autem apud illos gladius baltheusque militaris, cui accingi solent, et aurea, quibus exornantur, calcaria, vel torques, qui collo circumponitur; apud hos

"hos pileus, annulus et liber clausus apertus-
 "que significant. Vterque denique et eques et
 "doctor osculo pacis et concordiae excipi solet,
 "totumque actum honorificum utrobique con-
 "uiuia claudunt plus minusue splendida. Suis
 "igitur quisque decoribus, insignibus, iuribus,
 "priuilegiis, dignitatibus, praerogatiuis atque
 "immunitatibus, peculiari diplomate confirma-
 "tis, muniti ornatique et eques et doctor inde
 "discedunt. Denique quemadmodum exempla
 "perplura exstant Comitum, Principum, Du-
 "cum ac Regum, qui equites se creari passi sunt:
 "ita nec desunt tantorum natalium Heroes, qui
 "ad honorum Academicorum, iurium in pri-
 "mis, fastigia adspirarint ac saepissime doctorum
 "cum equitum dignitate coniunxerint.,

Contigisse non semel illam gloriam Georgiae
 Augustae ut academicam nobilitatem ab ea pe-
 rerent Equites: eaque ornari se voluisse illustri-
 simum Ducem de Newcastle, in adnotat. po-
 strema, lubentes legimus.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti
 foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in ta-
 bernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus reprae-
 sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
 cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XII.

DIE MARTIS, V. ID. FEBRVAR. CLC LCCCLXII.

HAFNIA. II. FEBR.

Heri ad aulam nostram de morte augustissimae Herae suae, et de imperio ad Petrum III. delato, sollemni more retulit illustriss. Liber Baro a Korff, Russiae legatus. Mortem Imperatricis cultu lugubri per hebdomadas quatuor prosequetur Aula, illudque luctus indicium proximo solis die edere incipiet.

Qui hic cum naui bellica hibernant, Russi die XXVII. Ian. Petro III. sacramento pietatis obstringebantur.

M

HOL-

HOLMIA. XXVI. IAN.

Diem serenissimi Principis regni heredis natalem reduxerat mensis huius viceſimus quartus. Qui cum diuino cultui, vt Solis dies, deberetur, in poſterum differebantur ſalutantium congratulantiumque Aulicorum officia. Qua quidem occasione oblatuſ fuit a duce ordinum provinciali * et reliquis oratoribus ** numuſ, quo ſuperioris anni, qui decimuſ quintuſ expleuerat Principi, memoriã ſeruari iuſſerant regni Suecici ordineſ. Eo die conuiuio Auguſtiſſimorum palam acto adhibebantur regni Senatores, aliique primæ dignitatis viri, et ex quatuor ordinibuſ delecti complureſ.

* Landmarſchall.

** Sprecher der Stände.

PETROBURGO. XII. IAN.

Schachowſkio Principi, ſupremo adhuc in iudiciis procuratori, * munerum, quibuſ fungebatur, miſſionem dedit Imperator. In eiꝯ loco ſucceſſit ſummuſ vigiliarum præfectuſ ** Alexander Iwanowitſch Glebow, in rebus bellicis ſimul primuſ a commiſſiſ *** futuruſ. Illuſtriſſimuſ comeſ Iwan Larionowitſch Woronzow, Eques cubiculique præfectuſ, conſtitutuſ eſt Senator et ſummi ducis vicariuſ **** plenoque horuꝯ munerum ſtipendio auctuſ: idem ſimul

simul in Senatus Moscouiensis curia ***** Ad-
fessorem aget.

* Generalprocureur.

** Generalmaior.

*** Generalkriegscommissair.

**** Generallicutenant.

***** im Senatscomptoir in Mosca.

MANTVA CARPETANORVM. XII. IAN.

Constitutis poenis vetuit aula, ne importen-
tur in hoc regnum merces Anglicanae. Exilio
multabuntur portitores *, si qui eiusmodi res
inseii admiserint; grauiori etiam poena, si scien-
tes peccauerint, adficientur.

* Zollbediente.

Gadibus * naues qua fieri potest diligentia in-
struuntur **. Earum duodecim iam adfunt
omnibus rebus armatae. Mercatorias *** ma-
iores fama est a Rege conductum iri, sexaginta
tormentis aptandas ****. Quo facto viginti na-
uium classicula ***** ibidem futura est.

* Cadix.

** werden equippir.

*** Kauffarteyschiffe.

**** für 6 Canonen durchbohren.

***** eine Escadre.

Praetorianorum cohortes * quatuor iter faci-
unt. Caesar - Augustam **. Quas propediem
consequentur Wallones praetoriani, defultorio-

rum equitum legiones *** quatuor, omnesque
Catalonienſes. Barcinone **** ſolae remane-
bunt legiones Flandrica et Neapolitana.

- * Bataillons Garden.
- ** Saragoſſa.
- *** Regimenter Dragoner.
- **** Barcellona.

De nauibus Anglorum bellicis nouem, quae
ad Tagi ripam ancoras iecerant, quatuor rur-
ſus vela ventis deditſſe, Olyſſippone perſcribitur.

VERSALIUS. XXIII. IAN.

Naualis militiae praefectis * ſtipendia Regis
beneficio liberaliter aucta ſunt. Idem claffariis
praetorianis ** contigit. Viro illuſtri le Car,
Academiae ſcientiarum, quae Rothomagi ***
florer, ab epistoſis, collata fuit equeſtris dignitas.

- * Secoſſicier.
- ** Marinegarden.
- *** Rouen.

LVTETIA PARISIORVM. XXV. IAN.

Propediem videbimus promulgationem re-
giæ de ſocietatis Ieſu ſodalibus. Eius haec
capita futura dicuntur.

Primum, ſocietatis illius patres foro addicen-
tur iudicioque regni ſenatus atque praefu-
lum.

Secundum, Praerit illis Vicarius generalis, qui
mores eorum factaque praefet. Hunc
lice-

licebit aulae mouere loco, minus sibi probatum.

Tertium, Quotannis in societate Sorbonica disputabunt sodales.

Quartum, Prohibentur typis euulgare quidquam, quod non ante probauerint Vniuersitati litterariae et librorum censoribus.

Quintum, ordinis illius fodalibus extraneis versari in Galliae regno non licebit.

Sextum, neque per se ipsi, neque aliis interuenientibus villo commercii iure misceantur,

Septimum, Ecclesiae Gallicanae sententiis decretisque subscribant.

RES LITTERARIAE.

Confessio, oder Bekenntniß des Glaubens etlicher Fürsten und Städte, überantwortet Kaiserlicher Majestät zu Augspurg Anno 1530. Nach den ältesten und besten Exemplaren, mit durchgängigen Anmerkungen, historischen Erläuterungen und Erweisen aus der Schrift, nebst einer Vorrede von der Gleichgültigkeit in der Religion, als einer Hauptursache der immer mehr anwachsenden Freydenkerey, herausgegeben von D. Iohann Carl Koken, der Evangelischen Kirchen und Schulen in Hildesheim Superintendenten. Hildesheim, gedruckt in der Waysenhausbuchdruckerey. 1762.

H. e. Confessio fidei Principum aliquot et ciuitatum, augustissimo Imperatori exhibita Augustae Vindelicorum a. 1530. Ad vetustissima

optimaque exempla cum adnotationibus perpetuis, illustrationibus historicis, ductisque ex C. codice probationibus cet. edita a Ioanne Carolo Koken, Doctore Theol. et eccles. euangel. scholarumque Hildesantistite. 1 Alphab. 6 plagulae, in 8.

In praefatione, quae quatuor plagulas excedit, primum docet Vir summe ven. persuasione de religionum aequalitate causam esse principem licentiae illius, quam gliscere in dies videamus, obtrectandi doctrinae diuinitus patefactae. Prauitatis illius postquam originem naturamque erudite tradidit, rationem que confutauit eorum, qui diuersarum religionum constituere concordiam voluerunt: vtrique malo optimum remedium opponit constantiam in fide, quae adiuuetur in primis cognitione librorum symbolicorum. Deinde edendae confessionis Augustanae institutum exponit. Ex quo sanctiori muneri praefuit vir de eodem insigniter promeritus, primam sibi curam in eo ponendam putauit, ut praeter codicem sacrum et catechismum Lutheri, formulam etiam Augustanae confessionis in manus traderet coetus sibi commissi. Itaque distributis, quae erant, exemplis, ipsius denuo edendae consilium cepit, sed ita edendae, ut quaecunque ad eam rectius intelligendam, et accuratius tenendam facerent, simul praestarentur. Eius consilii auctorem laudat Kokenius illustrem quondam Theologum

E. S.

E. S. Cyprianum, in Augustanae confessionis historia a. 1730 edita. Atque ad illius rationem conformare opusculum hoc instruit.

Primo hic loco comparet A. C. *brevis historia*, quae rem omnem dilucido ordine, quinque capitibus, per quaestiones et responsiones exponit. Qua narratione praeparatus lector et excitatus rectius ad cognoscendum fidei symbolum accedit.

Sequitur A. C. *formula ipsa*. Huius quidem contextus ex peruetusto et optimo exemplo descriptus est, quod in formulae concordiae libro Dresdae a. MDLXXX vulgato, legebatur. In quo tamen Editor orthographiam, rudiorē illam, ad nostrae morem aetatis paullulum immutavit. Subiecit etiam, praeter lectiones aliarum editionum varias, adnotationes non vnius generis, viles omnes lectuque dignissimas. Sed nihil hanc editionem magis commendare utilitati iuuenum debet, quam subiuncta unicuique capiti proposita, cum additis et explicatis simul dictis ex f. codice probantibus.

Formulam ita explicatam sequitur *illustratio historica*, h. e. index, lexicorum ordine compositus, quo enarrantur Principes, doctores ecclesiae, haeretici, libri cet. quorum in ipsa confessione facta mentio fuerat.

Apprime nobis utile visum est hoc venerandi Kokenii institutum, dignumque, quo uti iubentur quicunque docendae iuventuti operam nauant praeceptores, tum priuati, tum publici. Multo facilius ex hoc libro multoque iucundius caelestis doctrinae initia hauserit iuuentus, quam ex diffusis quorundam, qui catechismi nomine abutuntur, rudimentis.

Die XXVIII Ianuarii conuentum sollemnem celebrauit Academia scientiarum litterarumque elegantiorum Berolinensis, Regis augustissimi natalicia simul recolens. Praelegebat qui Academiae ab epistolis est, Formeiſius, Vir celeberr. conuerſas e Graeco sermone Maximi Tyrii disputationes. Eum excipiebat illustriss. Comes a Redern, supremus aulae praefectus, qui commentationes dioptricas proponebat ad Newtoni diciplinam conscriptas. Posthunc iterum Formeiſius audiebatur, Humberti, vigiliarum, dum viueret, tribuni, elogium recitans. Franchevillius denique, aulae consiliarius, finem imposuit confessui dissertatione, qua contra vulgarem historicorum sententiam Chlodoueam I. docebat e legitimo connubio susceptum; eiusque matrem, Basinam vel Bissinam, non vxorem fuisse, sed filiam Besini vel Bissingi, Thuringiae regis.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIJ
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XIII.

DIE VENERIS, PRID. ID. FEBRVAR. clō Iocclxiii.

NEAPOLI. XII. IAN.

Malumus nos quidem integri manere,
nulliusque immisceri partibus:
interim castella nostra militibus,
cibariis*, et adparatu bellico**
instruimus. Eadem ratione in
Sicilia rebus nostris providemus. Augustam***
munimentis firmamus et praesidiis. Barcinone
nobis aduexerunt nuper tres naues Hispanae
maiores instrumenta bellica impedimenta que
bene multa, promptuariis nostris inferenda.

* Vivres.

** Munitions.

*** Agosta.

**** Attirails de guerre.

N

ROMA.

ROMA. XIX. IAN.

Die XVI. transeundi per ditionem pontificiam * potestatem dedit Pontifex copiis Neapolitanis, statum praesidii, quem vocant, et medii cuiusdam Principis regiones ab hostili impetu defensusis.

* Durchmarsch durch den Kirchenstaat.

MEDIOLANO. XIII. IAN.

In Ticino flumine insula est, quam sibi Pedemontani aequae ac Mediolanenses vindicare coeperunt. De ea nuper ab utriusque partis accolis non sine sanguine certatum fuit. Qui missi a Consilio nostro in rem praesentem fuerant, Geometrae, intra nostros fines sitam insulam renuntiarunt. Nihilo tamen secius a Praefecto Novariae in insulam traiectioni milites, nostros inde agricolas eiecerunt. Vindobonam itaque misit Praeses noster, Mutinae Dux, certum hominem * cum litteris, quae de vi illa deque Geometrarum indiciis ad aulam referrent.

* einen Expreßten.

AVGVSTA TAVRINORVM. XVI. IAN.

Multus hic sermo est de foedere quodam vel inito, vel ineundo. Georgium Pittium, fama fert, ab aula nostra expectari, Angliae cum auctoritate administrum.*

* Bevollmächtigter Minister.

In Delphinatu quindecim millium agmen Gallorum

lorum sub imperio Dumenilii, Marchionis, co-
actum iri; Austriacum etiam agmen in Longo-
bardia * expectari, audimus.

* Lombardey.

Qui a legionibus suis signisque, sumto com-
mentu *, discesserant militum praefecti, redire
primo quoque tempore iussi sunt.

* mit Urlaub.

VINDOBONA. XXIII. IAN.

Petroburgo nudius tertius aduenit cursor, de
augustissimae Imperatricis decessu nuntium per-
ferens. Cuius litterae reliquae fidem faciunt,
fore, vt quaecunque rata habuisset Imperatrix,
eadem quoque comprobet Successor augustissi-
mus, rem que communem constanter tueatur.

Curia hic constituitur chartae signo publico
signandae *: idque negotium datum est Iosepho
a Saffram.

* Papier-Stempelamt.

Vitam nuper cum morte commutauit illustr.
Liberbaro a Knorr, in augustissimi Imperatoris
et Imperii Senatu aulico consiliarius *.

IV * Kaiserl. Reichshofrath.

PETROBURGO. XIX. IAN.

Ad funus imperatorium sollemni et exquisi-
tissima pompa ducendum omnia nunc compa-
rantur.

rantur. De cultu quidem lugubri promulgatio * typis iam exscripta est. Vbique grauissimi lucus significatio adparet.

* Trauerordnung.

Die V. Ian. grauissima valetudine per menses multos vexatus naturae concessit Petrus Schuwalow, rei tormentariae in expeditione praefectus *. Cuius memoriam nominis, propter insigne meritum, celebrabit cohors tormentaria **.

* Feldzeugmeister.

** Artilleriecorps.

LVTETIA PARISIORVM. XXIX. IAN.

De caede, qua in Versaliensi palatio occisus ferebatur fatelles regius, scribere nunc exploratus possumus. Nulla manu inimica vulneratus fuit ille planus: sed vulnus, idque mediocre, sibi ipse inflixit, eo consilio, vt praemii nonnihil auferret. Cum suis se verbis et confessione iugulasset, in castellum Parisinum * coniectus est.

* Bastille.

ROTTERODAMO. VI. FEBR.

Euulgatam hic legimus formulam, qua M. Britanniae bellum publice indixit Rex catholicus. Subscripta est in palatio Buen Retiro, d. XVI. Ianuar. 1762.

EX LITTERIS WESTPHALICIS. XXX. IAN.

Epistolis ex Belgio arcanis si fides habenda est,
Britan-

Britannicarum partium erit gens quaedam adhuc media : iamque adeo copias tum Bauaricas, tum Palatinas conduxit, stipendia sua merituras.

RES LITTERARIAE.

Inuestigationes antiqui iuris Romani. Auctore Perello. Aretii 1761. 8.

Non deesse Italiae Iureconsultos, qui cum accurata iuris et institutorum, quibus vsi quondam Romani sunt, cognitione linguae etiam veteris scientiam coniungant, inter recentiora exempla hoc etiam Perelli opusculum luculenter probat. Vtilissimas illud ad cognoscendum ius antiquum disputationes complectitur, Romano et eleganti orationis genere conscriptas. Haec autem capita habet. 1. de actione ex lege XII. Tabularum de ligno iuncto, et emendatione fragmenti eiusdem legis. 2. de perpetua mulierum tutela, de perpetua sacrorum conseruatione, et exemptionibus, quae fiebant sacrorum interimentorum causa. 3. de legibus iudiciariis, et de censoriis notis. 4. de ampliatione, compendinatione, et discordantibus iudicum sententiis. 5. de veteri instituto populi Romani in amplissimis viris ad sacerdotia deligendis, et de Censorum in senatu legendi potestate.

Grammaire françoise, ou la maniere dont les per-

N 3

sonnes

sonnes polies et les bons Auteurs ont coutume de parler ou d'écrire. Ouvrage clair et précis, dans lequel les principes sont confirmés par des exemples choisis, instructifs et agréables: par l'Abbé de Wailly. A Paris, chez Barbou. 1761.

Fieri plerumque solet, ut qui vernaculae suae praecepta tradere instituunt, non satis ordine ac ratione procedant. Francogallorum in primis hoc vitium esse solet: qui haud raro ad scribendam Grammaticam accedere solent litteris parum ac leviter imbuti. Abest ab illo vitio Wallius, cuius hic libellum laudamus bene ordinatum, subtilem, nitidum. Neque minus euitavit ficitatis vitium, sollemne illud Grammaticis, et iuuenili studio, cui id genus libri comparantur, maxime noxium. Solet enim aetas illa, phantasiae plerumque viuidae nimis indulgens, refugere praeceptorum ieiunitatem, praesertim si, quae illustrandi causa subiiciuntur, exempla non simul iucunditate aliqua et suauitate alliciant. Praecepta noster et leges loquendi, quantum fieri potuit, seruata perspicuitate, contraxit: exempla selegit ea, quae delectationis aliquid, et vel ad ornandum ingenium, vel ad conformandum animum vim haberent. Horum alia sententiam aliquam praeclaram offerunt modo soluta oratione, modo ligata: alia acutum aliquod epigramma, vel ingeniose sciteque dictum praebent. Sed sunt alia etiam, quae Grammaticam hanc a vulgari magistorum libellis

libellis segregent, quae quidem ad artem proprie pertinent: in casibus praecipue et articulis, quos dicunt. Eos quidem omnes reiectos vult; horum unum tantummodo admittit, auctores secutus Oliuetum, Girardum et Duclosium. Quae collectiua et partitiua vocat Grammaticorum consuetudo v. c. *la plûpart un nombre, une seule cet.* ea a non partitiuis v. g. *l'armée, la republique, cet.* vtiliter distinguit: illa numerum plaralem; haec singularem postulant. Alia etiam subtilitatis genera ad linguam Gallicam transtulit.

Conspectus originum typographicarum a Meermannio proxime in lucem edendarum, in usum amicorum typis descriptus. 1761. Non satisfecerunt qui adhuc de artis typographicae origine commentati sunt, illustri Meermannio, Ciuitatis Roterodamensis Consiliario, de litterarum studiis praeclare dudum promerito. Itaque conspectum hic et velut epitomen eruditis existimatoribus exponit operis maioris, propediem secuturi. Recedit ille ab opinione communi et plerorumque adhuc calculis comprobata. Laurentio Costero tribuendam inuentae artis gloriam existimat. Et sunt sane quae eius rei argumenta profert ita comparata, vt non facile confutari posse videantur.

Tiguri duplex munus elegantiorum litterarum cultoribus parat officina Orellii et Gesneri.

Eorum alterum ab ipsius *Gesneri* ingenio profectum est. Exscribuntur denuo dulcissimi poetæ opuscula typis Latinis, charta nitida in forma octava maiori. Praeter nova vitularum iconumque ornamenta, ab auctore ipso delineata et caelata, addentur ante vulgatis scripta recens confecta. Atque haec volumen quartum implebunt. In his erunt de inventa navigatione carmen: Tragoedia vnius actus, *Erasti* nomine inscripta: Fabula pastoritia, quam *Euandrum* nominavit.

Alterum *Shakespearii* opera exhibebit ex Anglico sermone in Germanicum conuersa. Poetam hunc quanti faciant Angli, et qui inter nostros ad eorum se rationem componunt, nemini fere ignotum erit. Archetypi quidem vim ac nomen merito obtinet. Interpretatur eum *Wielandus*, suo et ipse ingenio scriptisque nobilissimus. Operum volumen primum prelo iam subiectum est.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetæ Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIJ
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XIV.

DIE MARTIS, XIV. CAL. MART. MDCCCCLXII.

HAFNIA. VIII. FEBR.

Heri, facta audientia, primum ad aulam aditum habuit qui nuper aduenerat, Regis Sueciae cum auctoritate legatus.

Significata hodie fuerunt sponsalia Viri excell. Caroli a Iuel, Regis a consilijs sanctoribus et in Fionia praefecti, atque generosissimae Virginis, Amaliae a Raben, quae a ministerio adhuc fuit* regiae Principis natu minimae.

* Hofdame.

In custodiam traditus est, aliquot ante diebus
O
redux,

redux, praefectus naualis, qui, cum praesidio additus fuisset nauibus mercatoriis, earum perquiri vnam capique in mari mediterraneo passus erat. De eius nunc facto cognoscunt iudices.

TRIPOLI BARBARIAE. XXII. NOV.

Vexilla Hetruriae naualia cum parum curari a Satrapa * Turco intellexisset mercatorum Tuscorum iudex **: magnam ei pecuniae vim obtulit, veniam que Tripolitanis promisit intrandi portus Tusciae omnes. Accepit conditiones Satrapa, statimque Liburnum et Vindobonam missus est certus homo, qui eas augustissimi Imperatoris nutu comprobandas *** curaret.

* Bassa.

** Consul.

*** satisficiren.

GENVA. XVII. IAN.

Quae cum rebellibus consilia agitant Angli, ea displicere sibi magnopere, declarauit Genuensium Dux, rerum Anglicarum procuratori *. Itaque hic cursores ablegauit Londinum, eius rei causaeque nuntium.

* Englische Agent.

Allatae ex Hispania litterae consilia inter Regem catholicum et pagos Heluetiorum * agitari perhibent de duodecies mille Heluetiis in stipendia Hispanica transcribendis.

* Schweizercantons.

MEDIO

MEDIOLANO. XX. IAN.

Quod institutum a Lusitaniae et Sardiniae aulis erat, ineundae pactionis negotium, illud tantum non transactum dicitur. Laurianus Comes Augusta Taurinorum Olyssipponem proficiscetur, futurus apud Regem fidelissimum cum auctoritate administer.

VERSALIIS. XXVII. IAN.

Valetudine satis commoda gaudet qui graviter adfectus et mortuus adeo ferebatur, Bauariae pater purpuratus* idemque Leodiensis praeful**, Regemque singulis hebdomadibus bis inuisit.

* der Cardinal von Bayern.

** Bischof von Lüttich.

Ex die mensis XXV hic versatur, adsumto Lusariae comitis nomine, Xauerius, Poloniae et Saxoniae Princeps regius.

LVTETIA PARISIORVM. I. FEBR.

Quae Telone Martio* instruitur classicula**, naues quidem bellicas maiores quinque, totidem structurae leuioris***, et liburnas**** tres habebit. Quae cum exierit, Gibraltariam haud dubie petet: castri illius latus maritimum clausura, quo tempore terrestre latus premet agmen Hispanicum.

* Toulon.

** Escadre.

*** Fregatten.

**** Xebouen.

Qui Regis in publicis rebus administer erat, Marchio a Puyfieux, eo se munere abdicauit. Quo rursus ornatum voluit Augustissimus Marchionem ab Offune, suum ad aulam Hispanicam legatum, consilii que perfectorem ibidem felicissimum.

LONDINO. XXIX. IAN.

Bristolii classiculam praedatoriam * armat mercatorum societas, in mare pacificum ** exituram. Quae si flectere promontorium Hornianum *** potuerit, nullo deinceps negotio, vexandis Chiliae, Peruuiae et Mexicae oris, maximos quaestus praedasque fecerit. Similem ab aula parari expeditionem scimus. Cui praefuturus dicitur Cookius, captis ante hac, in sinu Mexicano, S. Martini, et S. Bartholomaei insulis nobilissimus.

* eine Escadre Caper.

** Südsee.

*** um das Cap Horn kommen.

RES LITTERARIAE.

Neues gemeinnütziges Magazin für die Freunde der nützlichen und schönen Wissenschaften und Künste. Amant alterna Camoena. VIRGIL. Auf das Jahr 1760. Erster Band. it. Zweyter Band. Hamburg, zu finden auf dem Comtoir der Königl. Dänischen und Schleswig-Holsteinischen fahrenden Post, wie auch auf allen übrigen Postämtern, und in allen grossen Buchläden Deutschlands.

H. e.

H. e. Promptuarium nouum, et communiter
utile his, qui scientias artesque vtilis et pulchras
amant.

Praestantissimae collectionis singulis mensibus
particula editur, mensis nomine inscripta, senis
plerumque vel octonis plagulis constans. Cu-
iusmodi particulae sex volumen conficiunt.

Promptuarii nomine tametsi ex aliquo tempore
non vnius generis collectiones apud Anglos,
Francogallos, Germanos insignitas nouimus:
earum tamen nullam vel varietate rerum, vel
utilitate, cum hac nostra comparandam puta-
mus. Reperient hic quo delectentur, quod in
vsum conuertant omnis generis ordinisque le-
ctores: eruditi, mercatores, ruricolae, artifices,
et quicunque demum cognitione aliqua ingenua
vitaeque humanae utili ducuntur. Multa hic
sunt ex Philosophia, morali in primis et natu-
rali, depromta: nonnulla ex disciplina Mathema-
ticorum. Alia ad politicen, ad ciuitatem pru-
denter moderandam, ad cultum vitae rectiorem
elegantiorumue pertinent: alia ad historiam, siue
ciuilem, siue litterariam. Recensentur nonnun-
quam libri noui, referuntur facta memoratu
digniora. Soluta oratione conscriptis adduntur
ligatae specimina selecta quaedam, odae, epi-
grammata: vel alia generis poetici, fabellae ori-
entales, allegoricae; dialogi ex campis Elysiis
et.

Volumini subiunctum videmus capitulum s. argumentorum cuiusque mensis indicem. Verum, age, ut gustum aliquem capiant lectores, eorum hic primum ponamus. Mense Ianuario haec leguntur.

1. Infinite maximi et minimi, s. vniuersi, contemplatio moralis.
2. Colloquium duorum amicorum per ambulationem vernam.
3. Cogitationes politicae de Commerciis.
4. de controuersis religionis causa agitatis, Epistola ad amicum.
5. Vita Franc. Bac. Verulamii, supremi quondam Angliae Cancellarii.
6. Ode Pindarica in natum orbis seruatorem.
7. Veri Philosophi character.
8. Consequendae laudis, nominisque per orbem litterarium illustrandi media.
9. de repugnantibus hominum notionibus.
10. Cogitationes per aestiuae noctis silentia, in castris Squoretianis, cum triduo ante commissa esset nobilissima ad Collinum pugna.
11. Dionis et Gelonis in campis Elysiis colloquium.
12. Frugum ubertas singulari ratione augenda.
13. de ranarum in hortis olitoriis utilitate.
14. de vitulis aqua feni mixta lacte alendis: quo quidem modo vnus vaccae lacte educari simul quatuor vel quinque viruli possunt.

15. Consilia diuinæ prouidentiae adserta vindicataque. Narratio orientalis.
16. Noua litteraria, et de libris quibusdam iudicia.
17. ad Erastum versiculi.
18. Epitaphium.
19. Epigramma in Cratinum.

Ex hoc vnus mensis indice intelligi rerum iucunda varietas potest. Sed in sequentibus ea maior et vberior adparet. Nonnunquam recensio subiicitur fabularum Hamburgi in theatro Kochiano actarum. Neque ornamenta iconum defunt, quibus instrui et commendari libri nitidiores solent. Tomo primo praefixa conspicitur effigies Ewaldi Christiani a Kleist, cuius elogium exhibet particula sexta. Tomus secundus terrae globum habet colorum varietate ita distinctum, vt adpareret, quibus in locis magis minusue commode obseruari posset futurus tum Veneris per solem transitus. Additae sunt figurae binae aere incisae, quae phaenomenon illud ad Astronomorum rationes explicant, cum luculenta demonstratione, quam promituario nostro inferendam miserat Petroburgo Astronomus celeberrimus.

Ceterum continuatur elegantissima collectio, titulumque suum tum vtilitate argumentorum, tum varietate, pulchre tueri.

Vita del Capitano Francesco Laparelli da Cortona.
 Liburni apud Fantechium 1761. I. vol. in 4.
 Cortonae, Herruriae vrbe propter Academiam
 antiquariam nobili, natus erat a. 1521 Lapa-
 rellus. Arti mechanicae et militari a puero de-
 ditus, eas in vtraque progressiones fecerat, qui-
 bus amicitiam mereretur Cosmi I. Magni He-
 truriae Ducis. A Pio IV. Pontifice Centum
 Cellis * praefectus et muros vrbis et portum egre-
 giis operibus muniuit. Anno 1560 Romam
 arcessitus munimentis firmavit arcem a S. Angelo
 dictam: nec minus S. Petri basilicam ad Michaë-
 lis Ang. Buonaroti descriptionem exaedificauit.
 Inde cum Melitam concessisset a. 1565, Valetam
 munitionibus ita sepsit, vt fere inexpugnabilis
 videretur. Postea in Cretam ** abiit, Veneto-
 rum, quibus cum Turcis pugnandum erat, sti-
 pendia meriturus, ibique a. 1570 fato concessit.
 Observationes praeclaras continet haec militis
 Itali vita, vnde non parum lucis inferri illius
 aetatis historiae possit.

* Civita-Vecchia.

** Candia.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti
 foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in ta-
 bernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus reprae-
 sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
 ex ^{saeculo} imidio, monetae Lubecensis, soluent.

311

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XV.

DIE VENERIS, XI. CAL. MART. cdo Idcclxii.

CONSTANTINOPOLI. XXIX. DEC.

In templum coenobii, quod Galatae habent ordinis Dominici sodales, cum armata manu irruerat eius loci Palatinus.* Itaque de vi conquestus Legatus Gallicus, cum de facto illo vt sibi satisficeret, postulasset, Palatinum delicti veniam petere a Legato iussit purpuratorum aulae Turcicae princeps**. Morem gessit Palatinus, eo simul perfugio vsus, vt diceret, imprudentem se excessisse modum in commisso sibi negotio. Itaque speramus, fore, vt qui in custodiam dati sunt, Armenii, propediem quoque emittantur.

* Waywode.

** Grosfviær.

MESSINA SICILIAE. XXI. DEC.

Die VIII. Dec. e portu Melitenſium ſoluit velox Gallica, Moritſii ductu nauem quam Turcorum Imperatori reſtituendam curat Rex chriſtianiſſimus (corona Ottomanica vocatur) Conſtantinopolin comitatura. Quod cum audiſſet velocis Anglicae in portu noſtro praefectus, ſtatim vela fecit conſequendam in manu cauſa. Quas utrum adſecutus ſit, nondum ſcimus.

LVTETIA PARISIORVM. I. FEBR.

Briuate Portu die XXIV. Ian. profectam eſſe claſſem, complures inde nuntia referunt: quorum recentiores etiam illud addunt, per triduum continuum uſam eſſe ſecundo, quo exiſſet, vento. Quae quas nominatim oras petat, tamenſi nondum ſatis compertum habemus: Martinicam tamen ipſi propoſitam eſſe, communis fert opinio. Fruſtra itaque fuit, qui prope Vxantium* inſidiis eam adpetebat cum octo bellicis maioribus vnaque veloci, Sprys, Anglorum praefectus naualis: qui nunc Plimurthum abiſſe putatur. Primo quoque tempore Telone Martio** exitura eſt ornata ibidem claſſicula.

* Oveſant.

** Toulon.

Qui Burdegalae negotiantur Iudaei Luſitani Regi nuper vitro obtulerunt viginti quatuor millia librarum Gallic. in rem naualem impendenda.

In portum Gaditanum ex India occidentali prospero cursu delatae sunt quatuor naues Hispanae, mercium, quae inde aduehuntur, indices*.

* Registerschiffe.

Victoriam, celsissimam Galliae virginem*, coniugem Regi catholico despondit fama satis constans. Quam mense Maio per montes Pyrenaeos Mantuam Carpetanorum concessuram, volunt.

* Madame de France.

LONDINO. II. FEBR.

Mensis praeteriti die XXIX. superiori Senatus curiae varias litteras exhibuit Comes ab Egremont, quae ad diremtam cum Hispanis amicitiam spectarent. Quarum cum lectus fuisset index: litterae ipsae futurae deliberationi reservabantur.

Die XXX. Caronio* aduenit naus tabellaria**: quam quidem, hoc rerum statu, ultimam ab Hispaniae oris futuram putamus. Postridie eius diei reducem vidimus Bristolium Comitem, nostrum ante hac in aula Hispanica Legatum.

* Corunna.

** Paketbot.

REGIO MONTE. IV. FEBR.

Celsissimum Holsatiae Principem Georgium Ludouicum summum tum copiarum in Germania ducem*, tum Holsatiae suae Praesidem**

P 2

esse

esse voluit augustissimus Russorum Imperator. Ipse quoque filios sereniss. Tribunos dixit legionum in Holsatia imperatoriarum.

* Generalissimus.

** Generalgouverneur.

Die XXIII Ianuar. Petroburgum hinc discessit, ab Imperatore amicissime inuitatus, Princeps celsissimus cum splendido et numerofo comitatu. Eum propediem vna cum binis filiis sequetur Coniux serenissima.

MONACHIO. XXVI. IAN.

Heri hinc discedebant in Saxoniam suam reuerfuri regiae celsitudinis Princeps Saxoniae heres, ipsiusque coniux et sorores serenissimae. Sororem suam Principesque regias magnifice donauit Bauariae Elector gemmis aliisque rebus pretiosis, quas in mensula quaeque sua inter mundi muliebris adparatus* dispositas deprehendit. Similiter amplissimis praemiis remunerata est Saxonis coniux aulae Bauaricae tum purpuratos tum ministros reliquos. Numeratae pecuniae haud levis summa tributa fuit culinariis, stabulariis, pedisequis.

* Nachttisch.

ALTONA. XIX. FEBR.

Slesuiconsum litterae sponsalia nuntiant Serenissimi ducis Sonderburgici, Virginisque ex domo Ploenensi serenissimae, natu minoris.

Copias

Copias Anglicanas, rumor est, revocatum iri ex foederato exercitu: et earum in locum successura aliunde triginta militum millia.

Magdeburgi qui captivi detinentur Russi, paullo nunc liberalius, quam antea, haberi dicuntur.

Quae inde aequae ac Berolino adferuntur, litterae spem bonam ostendunt pacis brevi constituendae.

RES LITTERARIAE.

Specimen Observationum miscellanearum in Suidam.
Halaë Magdeb. 1761. Plag. 48. in 4.

Disputatio est lectu cognituque dignissima, quam auctore et praefide *Joanne Ludov. Schulzio*, Philosophiae Prof. et Seminarii regiiInspectore, in cathedra disputantium habuit *Io. Herc. Haid*, Vlmensis.

De Suida tametsi insigniter promeritus erat summus linguae Graecae existimator *Ludolphus Kusterus*, qui, post diatribam de Suida, *Lexicon ipsum Cantabrigiae a. 1705* tribus voluminibus in fol. edidit: multa tamen aliis reliquerat emendanda, addenda, expungenda. In his feliciter post Kusterum versati sunt viri eruditissimi, *Lami*

bertus Bosius, Io. Alberti, Alex. Politus, et Io. Aug. Ernesti. Quorum diligentiam imitaturus Schulzius ea hic specimina protulit, quae summam in eo et eximiam tum auctorum Graecorum, tum Suidae notitiam testentur. Magnam in primis iudicandi dexteritatem prodit praemissa huic disputationi *Prolusio critica*, qua de pretio huius Glossarii collectis causis ac rationibus existimat. Cuius cum errores notat, eos non soli Suidae, sed his quoque tribuendos dicit, qui sua hic atque illic addiderint. In illis reprehendit 1.) Glossarum ordinem non satis aptum, et ad litterarum rationem dispositum: quem cum emendare debuissent editores varii, qualem inuenissent, reliquerint; 2.) falsas significationes bene multas vocabulis Graecis tributas; 3.) laudata, quae nihil ad rem facerent, auctorum loca, vel abrupta nimis, et vitiata; 4.) explicationes vocum et formularum repugnantes; 5.) allatas a Suida narrationes rerum factorumque minus accurate, et confusas nonnumquam res diuersissimas; 6.) Eadem saepius repetita, multaque sine adiuncta explicatione tradita cet.

Sed cum multa etiam praeclara et laude digna esse in hoc Suidae Glossario fateatur doctissimus Schulzius, iis tamen enarrandis supersedendum sibi putavit, cum nemini ignotam crederet celebrati operis utilitatem. Potius observationes in illud suas ad litteras quinque priores protulit, in quibus cum hoc potissimum ageret, ut fontes,

tes, vnde hauserat Suidas, detegeret, diligenter eum, nec sine prospero successu, cum Eustathio, cum Homeri Aristophanisque scholiastis, cum Hesychio denique, Polluce et Harpocrati-
one contendit et comparauit. Praeterea quae a Kustero et aliis annotata erant, examinauit haud raro, suasque tum animaduersiones tum coniecturas adiunxit. Atque illa diligentia factum est, vt loca non pauca illustrata hic et declarata reperiant, qui accuratiorem linguae Graecae cognitionem quaerunt. Idem nobiscum oprabunt, vt institutum hoc vtilissimum persequi velit Auctor celeberrimus, et in Graecis aequè ac disciplina critica optime versatus.

Quae apud Lipsiensis Collegii philobiblii nomine floret, societas gratulata est Telleri, sodali suo, Doctoris theologi honorem, interprete M. Christophoro Friderico Loefnero. Qua occasione obtulit hic *Observationes quasdam ad veteres interpretes Graecos libri prouerborum Salomonis*, plagulis 2. in 4. editas. Conscripserat ante annos aliquot Io. Frid. Fischerus, Scholae Thom. Con-
rector clarissimus, Specimen clauis versionum Graec. V. T. Atque eius hic exemplum laudabili studio sequitur Loefnerus. Cum verbis codicis hebraei contendit veteres illas versiones, illustrandi gratia, indeque Lexicon Stephanianum

vocabulis nonnullis ac significationibus auget; quin ipsius noui foederis locis quibusdam lucis nonnihil inferre studet. Haud raro ad explicanda interpretum suorum verba, tum glossaria, tum Hesychium in consilium adhibet. Est quoque, vbi Montfauconii in eos animaduersiones emendet. Vtilis haec interpretandi ratio est, et ad explanandum codicem sacrum inprimis apta: sed hanc cautionem habet, ne exclusis subsidiis reliquis adhibeatur sola, vel maior ei, quam decet, decidendi auctoritas tribuatur.

Proximo Martis die qui XVI erat Februarii, Christianeo acad. Paedagogioque Altonano, oratione *De spe vana recentiorum ciuitatis sacrae hostium*, publice valedixit Gymnasium Hamburgense ornaturus Vir summe ven. et celeberrimus, *Godofredus Schütze*, S. Theologiae et Philosophiae Doctor, Academ. Scient. Hafniens. Berolinens. et Parisiens. sodalis cet.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXIII.

DIE VENERIS, XIV. CAL. APRIL. MDCCCLXII.

PETROBVRGO. XIX. FEBR.

Die mensis quinto, defunctae Imperatricis corpus de ferali lecto*, ritu sollemni, sarcophago illatum, per dies decem in conclavi funebri, sub tegmine pensili** expositum conspiciebatur: eique diurnis vicibus adstabat vtriusque sexus nobilitas aulica. Die XVI tandem exsequiae magnifico adparatu pompaque maxime sollemni celebrabantur.

* Paradebette.

** Baldachin.

Mañe hora septima, signo tribus in castello tormentis dato, legiones cohortesque militum

vna cum designatoribus * congregabantur. Hora nona, audito simili signo, iudiciisque a magistris caerimoniarum factis, ex statione sua cohortes singulae in pompam sollemnem concedebant. Hora undecima, ad tertium signum, attollebatur cum ornamentis imperatoriis sarcophagus, inter continua tormentorum ex castello et praetorio nauali ** tonitrua.

* Marschälle.

** Admiralität.

Imponebatur nimirum ab imperatorio cubiculo praefectis sarcophagus trahae funebri, sumtuoso regmine contextae, iunctaeque octo equis Neapolitanis, cum atrii coloris ex serico villosa stragulis*. Traham, praecedentibus binis designatoribus, qui a consiliis sanctioribus erant, sequebatur Imperator augustissimus, via inde a palatio ad templum St. Petri et Pauli primum, assibus pannoque nigro constricta. Conductus in Templum sarcophagus collocabatur in monumento exsequiali **, signis tabulisque exquisitissime ornato.

* Sammetne Decken,

** Catafalco.

Hic, cum ab ordine sacro, qui frequentissimus aderat, peractus precandi canendique ritus esset, orationem funebrem recitabat eminentissimus Nouogardiae * Praesul. Qua finita postquam facta erat consecratio postrema, defunctae Imperatrici

ratrici vltimum vale, osculanda manu, dicebant Augustissimus et reliqui exsequiarum comites illustriores. Atque tum, inter salutationem ternam sclopetis tormentisque omnibus factam, operiebatur sarcophagus, ipsique caerimoniae, hora post meridiem tertia finis imponebatur.

* Novogrod.

ROTHOMAGO*. XVI. FEBR.

Heri ex supremæ curiæ sententia die XII. lata, ad palatii scalas publice concremabantur libri triginta, qui constitutiones placitaque Patrum ordinis Iesu sodalium complexi iudicarentur. Simul iussi sunt boni Patres ex domiciliis demigrare ante calendas Iulias, aliaque petere, vbi præsfecto magistratui pareant. Quæ bona cuiuscunque generis possederunt, administranda locabuntur.

* Rouen.

LVTETIA PARISIORVM. IX. MART.

De Martinica Insula nihil certi exploratique habemus. Quæ adhuc quidem relata accepimus rumore inconstanti, ea vero ita comparata sunt, vt fidem mereri nullam videantur. Interea timorem ponere nondum licet: tamen si clasficulam nostram, quæ Portu Brivate* exierat, cum Hispanica feliciter coniunctam recto cursu Martinicam petiisse, audimus.

* Brest.

De pacificatione quid tum Petroburgo tum ex tractu Viadrino emanarit, haud quaquam ignoramus. Sed quid statuendum videatur, nescimus iuxta cum ignarissimis.

Educandae instituendaeque iuventutis ratio quam studiosissime habetur a supremo Senatu nostro. Collegiorum, quibus sodales ordinis Iesu praefuerunt, loco aliae passim scholae instituuntur. Ipsi sodales ex urbis huius collegiis scholisque ante Calendas Aprilis, ex sententia Senatus, discedent. Lauduni*, Rupellae** aliisque locis pariter de statione decedere coguntur. Vitae praesidia illis ubique satis liberaliter praeberi videas: sed quae possessiones erant, publice veniunt.

* Laon.

** Rochelle.

LONDINO. V. MART.

Quae ex Germania et Septentrionum tractu allatae fuerunt die II. litterae, ut consilia in palatio S. Iacobi frequentius conferrentur, effecerunt. De pace Germanica sermones increbescunt. Quam sunt qui satis feliciter iam procedere adfirmant, Imperatore Russorum negotium saluberrimum auctoritate sua et prudentia iuvante.

Bellum Hispanicum latius divisum dispersumque iri putamus. Quam diligentissime id agit
con-

consilium nostrum, ut bellum illud, quanta maxima vi potest, per quatuor mundi partes geratur.

Numerosa illa classis, quam expeditioni comparauimus, mensis die III. ancoras sustulit, eodemque ad S. Helenae insulam peruenit.

AMSTELODAMO, XHL. MART.

Martinicam accepimus die VII Ian. ab Anglis tentatam fuisse tribus locis; sed eosdem ita repulso, ut hominum mille et quingentos desiderarent; nauium tres, in vadum illisas.

RES LITTERARIAE.

Art de faire le Papier, par Mr. de la Lande. Hoc indice Lutetiae Paris. Ars conficiendae chartae prodiit, I Alph. 16 plag. in fol. additis quatuordecim tabulis aeneis.

Exeunte saeculo superiori cum scribendae Historiae artium vniuersalis consilium cepisset Academia regia scientiarum, delectus fuit ex sodalibus vir eruditus *Desbillettes*, qui chartae conficiendae rationem enarraret. Proponebantur a. 1698 sculptae eo consilio tabulae aeneae octo, scriptum que suum Auctor a. 1706 in conuentu Academiae recitabat. Secutae sunt progressu temporis reliquarum artium mechanicarum et opificiorum enarrationes: quae nunc omnes in publicum prodire incipiunt. Ad illud de charta

quod attinet, seruatae sunt, passim tamen emendatae, quas diximus, tabulae aeneae, nouaeque sex additae: sed in enarrationis, quam commemorauimus, locum noua successit, auctore Landio, eaque longe perfectior.

Primum hic de chartae veteris generibus variis, et de introducto postea hodiernae vsu breuius exponitur, sed nihil adiicitur his, quae de eodem argumento iam pridem dixerant Montfalconius et Caylus, comes. Deinde conficiendae, qua nunc vtimur, chartae ratio copiose satisque accurate traditur. Officinas per Galliam chartarias hic aperit Landius, quae nuper in eo genere inuenta sint, quae edicta opificibus proposita, officinas etiam cylindraceas Belgis vsitatas, oculis subiicit: omnia denique quae ad intelligendam rationem mechanicam pertinent, diligentissime persequitur. In qua quidem re auxilium ipsi adiumentumque rulerunt viri celeberrimi Duhamel et Le Car. Neque futurum putat, vt diligentiam hanc suam, quae ignota exteris compendia prodar, improbent liberalioris ingenii artifices Galli. Vbi chartae Gallicae varia genera recensuit, cum illis Belgicam comparat. De Anglorum reliquarumque gentium officinis chartariis, nihil habuit, quod referret: de Sinensium tamen ratione libro extremo nonnihil addit.

Ceterum illud de artibus et opificiis opus, cuius libello hoc particula exponitur, Berolini prodibit

dibit Germanice conuersum, et accessionibus auctum.

In reditu felici optimorum Saxoniae Principum, Friderici Christiani, et Mariae Antoniae, redeuntem felicitatem pie gratulatur patriae Christianus Augustus Clodius.

Carmen Romanum est valdeque elegans, literis Breitkopfii forma quarta mai. exscriptum, et Oeseri caelo viticulis binis affabre scalptis ornatum. Adflata Numinis amabilique furore commotus Poëta in caelum defertur; ibi Deum conspicit, simul redeuntem videt Angelum perditorem, qui de confecto quod mandatum esset, inferendae orbi calamitatis bellicae negotio ad Deum refert. Cum conticuisset Angelus, oratione Deus maiestatis plena, resedisse iras, respondet, seque et otium patriae tot votis expetitur, et in augusto Principum pari salutis spem pignusque certissimum, redditurum. Haec veluti adumbratio poëmatidis est praestanti artificio elaborati ac perpoliti. Eminent in primis quae Angelo et Deo tribuitur oratio. Angelus quidem ita:

*Sensere, quid vis nostra, quid impetus
Posset, quid ensis, fulmen et impigrum,
Crebrisque spectatum ruinis,
In cupidos hominum furores.*

Nam

*Nam signa signis, fulmina fulmini
Dextrasque dextris, et capiti caput,
Et tela commiscere telis,
Vulneribus didicere vulnus*

Respondens Deus sic infit:

*Stat libra, nulli pondere prior,
Nec scire vestrum est omnia: sed meum
Ornare victtricem cateruam, et
Flectere humum sine clade victos*

Quam haec grauiter! sed quam leniter illa, et
placide quae sequuntur:

*Nunc una nostrae cura potentiae
Dilecta tellus, quam miser incola
Orbatus AVGVSTO Parente
Collacrimat cecidisse bello.*

Neque minus vel virtutis vel suauitatis habet
conclusio carminis:

*Quo me canentem, quo rapit impetus?
Diuina, Ciues, plaudite munera!
Praecursor optati Parentis,
Deliciae rediere nostrae.*

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti
foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in ta-
bernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus reprae-
sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
sum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXIV.

DIE MARTIS, X. CAL. APRIL. clō Iocclxii.

EX S. EVSTACHII INSVLA.
XXI. IAN.

Qui ex Martinica nuntii venerunt, haec potissimum referunt. Exscensiones ab hostibus variis locis factas esse, ad S. Annae, prope Salinas, in sinu Arlesio, et haud procul a nautarum diuersorio; tribus locis depulsos fuisse, cum ferē bis mille hominum iacturam fecissent, Gallis paucos supra viginti suorum desiderantibus; praeter nauem bellicam, quae septuaginta quatuor tormenta veheret, in S. Annae scopulos illisam, periisse velocem, Gallorum globulis suppressam*, eiusdem quoque structurae aliam eo redactam, vt nulli vsui futura sit.

* in Grund geschossen.

Aa

Qui

Qui Castellum regium aliudque illi vicinum tentaturi exscenderant, praefixis pugione sclo-
pis* in naues reiecti fuerunt. Similis ad oras
maritimas fortuna fuit, inde a nautarum diuer-
sorio ad locum, quo navium per brevia ducto-
res** habitant. Suggestis tormentorum***,
praestructis operibus munimentis****, vallis
denique fossisque litus, qua prominet, difficil-
limum hostibus aditum praestat.

* mit dem Bayonnet auf der Flinte.

** Loouen.

*** Batterien.

**** Redouten.

Insignem sibi gloriam rebus prudenter forti-
terque gerendis comparat illustris De la Touche,
dux militum: neque laudem nullam merentur,
qui eius ductu militiam exercent Indi Gallorum
sanguine nati*.

* die Criolen.

MANTVA CARPETANORVM. XXV. FEBR.

Aulae Lusitanae incerta adhuc consilia viden-
tur. Interea in portubus nostris feruent adpa-
ratus nauales et bellici. Regi supellex castrensis*
instruitur, quam sibi pariter comparandam cu-
rant procures Regem comitaturi. Tormentorum
vim magnam Rodericopolin** conuehi, eodem-
que non minus, quam in Andalusiam et Gallici-
am copias frequentes congregari videmus.

* Feldequipage.

** Ciudad Rodrigo.

Gibral-

Gibraltariam Angli, terram versus, munitio-
nibus firman. Inde a vertice montis boreali
ad occidentis latus fossam perduxerunt satis pro-
fundam.

Saundersii classicula cum ad S. Vincentii pro-
montorium per dies aliquot vagos vltro citro-
que cursus flexisset*, Gibraltariam abiit. Prae-
sidio simul erat naui, cibariis adparatuque bellico
onustae. In freto ipso nauem Barcinonensem
vina vehentem, vi capiebat.

* gekreuzet.

LIBVRNO. XXV. FEBR.

Cum lembo Massiliensi vectorio*, qui Con-
stantinopolin petebat, portum nostrum intra-
uit Pallas, naus Anglica velox. Harum qua-
tuor, a mercatorum istius gentis iudice oninis
generis commeatu oneratas, simul vt ventum
habuerint secundum, Gibraltariam abibunt.

* Tartare.

VERSALIIS. XIII. MART.

Perendie lustrabitur legio praetorianorum*
cum exercitu ad Rhenum inferiorem nostro con-
iungenda.

* das Garderegiment.

Tabellas nuper, sexagesimam, sexagesimam
primam et secundam, quae Vefontionem, Do-
lam et nobile illud S. Huberti coenobium re-
praesentant, Augustissimo obtulerunt Academiae

scientiarum collegae, qui Galliam tabulis geographicis describendam curant, Cassini, de Thury, Camus et Montigny.

PRAGA. VI. MART.

In Poloniae confinio haud ira pridem excubitores Russi vehicula decem ceperunt, auena, hordeo, fenoque onusta, et viginti alia, quibus siligo et farina conuehebatur. Ceterum in Silesia Russi satis quiete agunt. Quos qui discessuros sparserat rumor, inde natus erat, quod duces nonnulli primaeque dignitatis praefecti Petroburgum abirent, sacramentum pietatis apud nouum Imperatorem dicturi.

EX AGRO MERSEBURGENSI. XII. MART.

Subito hodie mane et improviso a copiis imperatoriis oppugnatum et expugnatum fuit Merseburgum. Capti sunt iure belli praefecti Prussorum militares nonnulli, milites vero centum et quinquaginta: captum quoque belli horreum. In persequendis qui elapsi sunt, venatoribus Prussis et equitibus expeditis cum maxime versantur Imperatorii.

BRUNSVICO. XX. MART.

Praeterito die Martis vespere, conditorio serenissimae gentis inferebatur corpus defunctae Ducis viduae. Succensis lampadibus illustrata conspiciebantur Symbola, funebria insignia domus Brunsvicensis, nomen defunctae primis litteris

litteris artificiose ductum, his additis inscriptionibus: I. Radiat Heroum progenie in terris; virtutum decore coruscat in caelo. II. Heu! pietas et fides, quando inuenient parem? III. Pietatem et iustitiam coluit, quarum Sui heredes. IV. Recessit ab oculis; in animis manet. V. Vita populorum plausus; mors planctus communis. VI. Quam cara omnibus, index omnium dolor.

RES LITTERARIAE.

Io. Alberti Fabricii, SS. Theol. D. et Prof. Publ. Bibliographia antiquaria, s. Introductio in notitiam scriptorum, qui Antiquitates Hebraicas, Graecas, Romanas et Christianas, scriptis illustrarunt. Editio tertia, ex mscpto b. Auctoris insigniter locupletata, et recentissimorum scriptorum recensione aucta, studio et opera Paulli Schaffhausen, P. P. Hamburgi, apud Io. Car. Bohn, 1760, Alph. 6. plag. 6. quaternis.

Eruditorum nemo temere fuerit, quin opus illud, diffusissimae lectionis et indefessae diligentiae Fabricianae fructum, norit. Primo editum fuit a. 1713 Alph. 3. plag. 19: iterum, auctius 1716. Alph. 4. plag. 1. Ex eo tempore longe plurima congesserat b. Auctor, quae ad opus denuo augendum facerent, addere quoque constituerat (quod ex commentario de vita et scriptis Fabricii Reimariano cognouimus) Adpendices de Academiis orbis Christiani; de Societatibus litterariis per Italiam, Angliam, Galli-

am, Germaniam, Sueciam, Daniam, Hispaniam; de Ordinibus equestribus cruciatis, religiosis et saecularibus, torquatorum equitum, et auratorum, atque militarium.

Seruata erat tertia libri, tum illis copiis tum aliis locupletandi, editio curae b. Schaffshausii, huiusque viri praestantissimi postremum opus fuit. In quo ornando quibus adiutoribus qua ratione versatus sit, praemissa ab eo praefatio docet. Ipsum illud exemplar, cui accessiones alleuerat Fabricius, adhibendum concessit celeberrimus Fabricii gener, Herm. Sam. Reimarus. Illae igitur adnotationes ut suo quaelibet loco infererentur, omnem Noster operam nauauit. Ex iis vero libris, qui recentissimis temporibus post obitum Fabricii editi fuerunt, ea excerpfit, quae antiquis moribus ritibusque illustrandis inferuient.

Atque in hoc genere magna ei subsidia bibliothecarum tulerunt collegae humanissimi, publicae quidem Io. Christ. Wolfius, priuatae ac suae Reimarus. Dedit quoque sui in Auctorem et rem litterariam amoris signum vir clariss. Io. Ioach. Schwabius, quod eos libros, quorum Hamburgi copia non erat, in Lipsiensium bibliotheca euolueret, et quae vti essent excerpta suppeditaret. Atque huic volumini nouum aliquando additurus erat b. Schaffshusius, supplementorum nomine, in quo, praeter obseruationes

nes futuras, et reliquos thesauri Vgoliniani tomos, cum haec bibliographiae editio pararetur nondum sibi visos, recenseret, et regium opus illud, quod picturas in Herculano repertas, Regis tum vtriusque Siciliae, iam Hispaniae, iussu in aere incisas, doctissimorumque virorum commentariis illustratas exhibet, cuius modo in bibliothecam laenischianam, apud Hamburgenses celeberrimam, exemplum transierat.

Non ingratum, putamus, fuerit lectoribus nostris, qui Bibliographiam hanc tertium editam possident, supplementa quaedam noua hic reperire, et quae nominatim capita Schaffshufii studio accesserint, cognoscere. Licuerit nobis ex Nouis actis Erudit. Lipsiae a. 1760 publicatis, quae eius generis a viro eruditissimo obseruata legimus hic referre. "Quis non mirabitur pag. 650. de *Septemuiris Epulonibus*, non *Epulonum*, neque *Liv.* 33, 42, aut *Cic. de Orat.* III, 19, neque *Gutherium de Muner. Pontif.* p. 222 laudari? Ibid. "de *aedituis* neque *Salmas. ad Solin.* p. 1087. neque *Turneb. Advers.* 14, 12. inueniri: de *furto per lancem et licium* pag. 782. *Aueranium* et *Wielingium*: de *edicto aeditio* pag. 740. *Roevenstrunck*: de *vsuris* pag. 807. *Petrum Hallo* et *Iac. Gaitte*, "omitti? Ad c. 11. §. 27 de poenitentia ecclesiastica, et c. 15 §. 15 de excommunicatione ecclesiastica, expectabamus *Io. d' Avezani* libros "de censuris ecclesiasticis, de depositione et degradatione "Clericorum, de interdicto, de excommunicatione. Ignoratum

"tum quoque fuit Nostro nomen *Petri Halle*,
 "cuius libros *de censuris ecclesiasticis*, *de beneficiis*
 "*ecclesiasticis*, *de regularibus*, suo loco indicare debe-
 "bat. — Quis de *cenotaphiis* pag. 1037. non ma-
 "nit *Doruillium* ad lib. III. *Chariton*. quam aliquem
 "in montanis nostris, legere? — ceterum, di-
 "ligenti comparatione prioris editionis cum hae
 "nova instituta, facile intelleximus, non solum
 "multas accessisse res, de quibus antea nihil in-
 "ueniebatur, sed nova etiam aliquot capita ad-
 "dita fuisse. Sic *cap. 2* antea *Sect. II.* absolu-
 "tum, nunc *Sect. 17.* complectitur: in *cap. 15.*
 "accessit nova *Sect. 15. de excommunicatione: capi-*
 "*ti 21.* nova praefixa est *Sect. de re litteraria* He-
 "bracorum generatim: in *Cap. 16* additum est
 "pariter nouum quid, *de commerciis ac nauigatione*
 "*veterum*. Denique de bibliothecis et diptychis,
 "de societatibus litterariis, de scachia ludo, de
 "gymnasticis exercitiis, ludis circensibus, bal-
 "neis, supellectili veterum, vita priuata Ro-
 "manorum, combustione cadauerum, urnis,
 "lucernis, inuentis veterum et recentiorum,
 "typographia, diis Romanorum, catalogo San-
 "ctorum in ecclesia Romana, aliis, multa di-
 "cuntur monenturque, quae in priore editione
 "frustra quaerebantur."

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti
 foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in ra-
 bernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus reprae-
 sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
 cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

421

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIJ
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXV.

DIE VENERIS, VII. CAL. APRIL. cJo lxxxlii.

HAFNIA. XIX. MART.

Proposito edicto Rex augustissimus delicti gratiam obrulit his, qui in copiis Danicis Germanicisque militiam deseruerunt; hac tamen lege, vt intra anni spatium se reduces sistant. Quod qui neglexerint, grauissima, quam ius militare illi crimini constituit, poena adficientur deprehensi.

Cohortem Rex colligi iussit nulli legioni adscribendam*: cui qui nomen dare voluerint ex legionariis, qui, emeritis stipendiis, vi pactionis dimittendi erant**, opimae his condiciones proponuntur alio edicto regio.

* via Freycorps.

** die ihre Capitulationszeit ausgedr.

LVTETIA PARISIORVM. XV. MART.

Supellectilem sibi castrensem quam diligentissime comparant, qui copiis ad rhenum inferiorem praefuturi sunt: ad legionem enim quisque suam medio mense Maio abierit, necesse est. Primo quoque tempore ad commissum sibi exercitum discedet Dux ab Etreas, summus castrorum praefectus. Breui pariter hinc proficisci cogitat Sobisus Princeps. Feruet in hac vrbe conscribendi militis studium, multi qui sunt, qui se scribi patiantur.

AMSTELODAMO. XVI. MART.

Demandatum est ex naualis militiae senatu delectis*, vt vela, funes nauticos, et quaecunque ad instruendas naues bellicas triginta, totidemque veloces, necessaria sunt, coëmant.

* Deputirte der Admiralität.

Neque minus de augendis copiis terrestribus consilia agitantur. Dudum rem illam diligentissime vrgebant Geldriae et Transysalanae* ordines.

* Ober-Yssel,

PRAGA. IX. MART.

Qui, impetrata venia, a signis aberant, militum in copiis imperatoris regis praefecti, iam omnes fere redierunt.

In Silesia Prussi ea agitant, ex quibus haud obscura significatio fiat, mature ex hibernaculis progressuros.

gressuros. Prope Swidnitium quidem iam pugnis
velitaribus acriter decertatum fuit, non sine detri-
mento legionis defultoriorum * Darmstadiensis.

* Dragonerregiment.

FRANCOFVRTO AD VIADRV. XVII. MART.

Heri Magdeburgo veniens urbem nostram
intrabat serenissimus Prussiae Princeps. Gra-
tissimum hospitem salutabant Academia, Sena-
tus urbis, ordo sacer, et mercatorum societas.
Adeuntes cum humanissime Princeps excepisset,
simili comitate respondit officio studioso-
rum Iuuenum, qui carmen obtulerant ad nu-
meros musicos decantandum. Finito concentu,
vocaturn ad se Polackium, Professore acad. et
hoc tempore Rectorem magnificum, coenae
adhibuit, et cum eo de rebus litterariis et ac-
ademicis collocutus, Academiam sibi commen-
datissimam fore recepit. Hodie mane hinc
discessit Princeps Vratislaviam ad Regem iturus.

EX WESTPHALIAE TRACTV. XVI. MART.

Heri castra mouere iubebatur Spörkenii ag-
men, in agro Pyrmontano adhuc commoratum.

HANNOVERA. XIX. MART.

Qui in Belgii confinio nuper mouere se coe-
perant, hostes, in statua rursus concesserunt.

Copiae in agro Hildesienfi nostrae omnia
comparant, quae ad proficiscendum pertinent.

Haud difficilem nostri conquisitionem militum habent: eosque accuratissima disciplina continent.

ALTONA. XXVI. MART.

Aulis communi aduersus Prussiae Regem foedere coniunctis significauit Russorum Imperator, quaecunque hoc bello Russorum armis expugnata essent, omnia se restitutum, spe fretum, fore ut reliqui Principes foederati similiter pacem reconciliandam commodis reliquis anteferant, bello fortasse conquirendis.

RES LITTERARIAE.

Berolini, qui abhinc annos aliquot singulis hebdomadibus edi coepti sunt, Commentarii in usum educandae et instituendae iuuentutis, *Wochenblatt zum Besten der Kinder* singulari studio, nec sine plausu lectorum continuantur. Absoluta haud ita pridem fuit partis secundae sectio prima: eaque libellos 47-70 complectitur, Alph. 1. plag. 2. in 8. impensis Birnstilii exscriptos. In superioribus parentum officia potissimum exponebantur: in his de praeceptoribus agitur. Horum officia et virtutes vniuersae ad tria capita reuocantur: quam distributionem tripartitam ab ipsa naturae ratione arcessi facile intelliget, qui quorsum spectet praeceptorum opera, cogitauerit. Requirimus a bono praeceptore virtutes dotesque alias ingenii, alias animi, alias quae

quae externae commendationis haberi solent. Quas quidem partes diligentissime persequuntur libri huius auctores, additisque passim observationibus praeclaris explanant.

Ad ingenii virtutes quod attinet, eas docent non in rerum multarum cognitione scholastica ponendas esse, sed in quadam naturae vi artibus scientiisque ad vitae usum perculsa. Quae quanto discrimine in formanda iuventute distent, dilucide ostendunt. Nec minus qua ratione iuitandum in hoc genere sit exemplum veterum, et quo modo cognosci intelligique praeceptoris ingenium queat. Eruditionem et doctrinam praeceptoris commendari praecipue volunt recto pulchri sensu ac iudicio, et humanioris litteraturae elegantia. Ad hoc argumentum delati, scholarum, quas reales vocant, emendandarum rationem proponunt, ac praeceptoris quae inesse debeat linguarum cognitio, accurate definiunt. Denique vim humanitatis, et genium saeculi ut calleat, requirunt. In animi virtutibus primo loco ponendum iudicant pietatis et religionis studium. Postremo de moribus praeceptoris exponitur, quos commendari etiam optant dotibus quibusdam v. g. corporis temperatura bene ordinata, suauitate quadam et decore vultus, docendae regendaeque iuventutis scientia.

His ita traditis, examinantur paullo diligentius Büschingii viri summe rev. consilia duo,

quorum altero instituendum suaserat studioſorum iuuenum ſeminarium in docendi muneris uſum; altero, ſcholis vrbanis praeſciendos, non praeceptores perpetuos, ſed candidatos. Deinde officii ſui in recte obeundis ſuſcepti muneris partibus admonentur tum doctores, tum ſtudioſi iuuenes, qui ad eiſmodi ſe vitae rationem praeſparant. Commemorantur pariter officia, quae praeceptoribus ſiue publicis ſiue priuatis debent, qui eos conſtituunt. Poſtremo praeceptiones adduntur nonnullae, quae ad externam educationis rationem faciunt, eamque paullo ſeuerius potius, quae lenius inſtitui iubent. Inſerta hic atque illic libellis videmus iucunda quaedam, quibus leuari legendi labor queat, carmina, fabellae, narrationes cet.

Encomium florentiſſimae reipublicae Hamburgenſis, ſub auſpiciis noui muneris, e ſuggeſtu Gymnaſii Hamburgenſis a. d. XI. Martii A. R. S. clō MCCCLXII publice dictum a Godofredo Sebütze, S. Theolog. et Philoſoph. Doctore ac Profefſore publ. Acadēm. ſcient. Hafnienſ. Berolinenſ. et Pariſin. Sodal. Hamburgi, apud Ioannem Carolum Bohn, 3 plag. formae quartae mai.

Quod recitandum indiximus nuper libello XX carmen latinum heroicum, id typis nunc deſcriptum laudare poſſumus elegantiffimum, ſuoque et argumento et auctore dignum.

Stat

*Stas igitur, stabisque diu splendore novato,
 Excubiis Procerum stabis defensa tuorum,
 Hamburgum, urbi dilecta Deo, dilecta Camenis,
 Urbi dilecta mihi.*

Ita exorsus Vir summe ven. cum bellizae calamitati,
 quae reliquam Germaniae partem premit,
 laetum Hammoniae otium opposuisset, praemissa
 inuocatione eleganti, ad laudes felicitatis plene-
 niores aditum sibi patefacit his versibus:

*Est ita. Sidereas securis passibus aulas
 Fortiter adscendo, sunt hic penetralia Diuum.
 Roma superba fero sit proxima cura Gradivo,
 Cecropiamque suam sibi Pallas vendicet urbem;
 Defendat Iuno celsae Carthaginis arces,
 Extollatque Venus sublimia moenia Troiae.
 Nil iuuat aut Troiam, aut claras extollere Athenas,
 Roma vale, propior mihi nunc est causa canendi.
 Nos quoque numina amant, quin tutelaria nobis
 Numina sunt praesto, —
 Finge tibi ad nostras si quis descenderet oras,
 Longinquis egressus agris terrisque remotis
 Hospes, et Hamburgi volet hospita tocta subire:
 Finge tibi veniat, venit huc saepe Indus et Afer,
 Ultima saepe nouum transmittit Thule colonum.
 Adspiciet laetus, laetus mirabitur urbem.
 Hic putet esse Deos ipsos, sedesque beatas
 Felici fixisse solo, sua templa domoque.*

Iam fulcra illa celebraturus quibus nixa stet salus
 publica, religionis ac pietatis studium, Iustitiam,
 litterarum artiumque cultum: olympo descen-
 dentes canit deas Hammoniae amicissimas, Euse-
 biam,

biem, Themidem, Palladem, suaque ciuitati prae-
fidia confirmantes. In Palladis oratione, qua,
Poëtae respondens, viros Hamburgensium eru-
ditissimos ad imitandum proponit, hic in primis
elegans locus est:

*Disce, nec externo, vates, monitore petendus
Virtutis tibi pulcher amor, cognata ministret
Laus animos. Aliis Decii reduceisque Camilli
Monstrentur, tu disce tuos, quos ordine longo
Nominis aeterni fama per saecula nepotum
Musa canit ciues, et quorum nomina seris
Inscribit fastis, et laudes terminat astris.
An testem poscis? Richeyus sufficit vnus,
Quem non fama silet praesens, ventura filebit
Nulla, nec obscura condet sub nube vetustas;
O! quam dulce mihi nomen, quam dulce Camenis!
Ille tibi monstrat vestigia certa premenda,
Hunc sequere.*

Illi reipublicae incolumitati inuidens Tisiphone
cum comitatu comparet, diffidia et bella mina-
tur; sed

*Ipsius caeli Pax filia scandit ab alto,
Hamburgumque suum lustrat, mentesque serenat.*

Reliqua continenti praestantissimi carminis le-
ctione suauius, quam ex disiunctis particulis
sentientur.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti
foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in ta-
bernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus reprae-
sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXVI.

DIE MARTIS, III. CAL. APRIL. clc lccclxii.

PETROBVRGO. II. MART.

Sollemni festiuitate, exquisitaque pompa celebratus fuit dies XXI Februar. augustissimi Imperatoris natalitiis insignis, nobisque longe exoptatissimus. Peracta in templo re diuina, cum salutantium congratulantiumque officio vacasset Imperator, collocata in area palatii tormenta audiebantur. Sequebatur prandium sollemne*, omnique opulentia adparatum; quod ipsum vespere excipiebat cantus symphoniae celeberrimus**. Ante coenam ip eadem palatii area succendebantur ignes festi, praeclaro artificio ita adornati, vt allegorica figurarum imaginumque significatione tum decessum
Ce immor-

immortalis memoriae Imperatricis, tum Successoris augustissimi imperii felicitis auspicia ostenderent.

* grosse Mittagstafel.

** grosses Concert.

Die XXV. apud illustrissimum Woronzouium coenabat Imperator, cum conuiuio illi primae nobilitatis viri feminaeque, vna cum Administris extraneis interessent. In conclavi maiori mensa erat centum conuiujs adparata: in adjacentibus binis, mensis duabus quadrageni adfidebant. Haec pariter vespera splendidior reddebatur festis ignibus: quam tamen luce superabat nox media, cum succensis in peristyllo aulico interiori * lampadibus, illustratae conspicerentur imagines Italiae theatrales.

* innere Hofgallerie.

ROMA. VI. MART.

Neapolin hinc discessit haud ita pridem Comes a Brühl, illustrissimus iuuenis. Hunc summus Pontifex duabus calculorum precatoriorum coronis * donauit, eo ritu consecratis, vt in ipso mortis luctamine adhiberentur.

* Paternoster.

LVTETIA PARISIORVM. XIX. MART.

Qui Vindobona nuper cursor venit, Czernischeuium nuntiauit propediem, ab exercitu Laudoni disiunctum, cum agmine suo per medios Prussos

Prussos in Poloniam iturum. Nuntio illi adiuncta legitur Reginae imperatricis sententia huiusmodi: Quam parum praesidii a Russis sibi relictum sit, cum ex illo Czernischeui discessu satis lucenter intellexerit, omnes se nervos intensuram, ut communiter cum reliquis foederatis, quoad conniti viribus posset, bellum quam acerrime persequeretur.

Qua de re cum deliberatum in sanctiori consilio fuisset, consilium pariter cepit Rex noster belli maiori tum sumtu, tum exercitu, gerendi: et de illo consilio certiore fecit Reginem. Copiae in Germania nostrae submittendis novis augebuntur: in his, ex Flandricis militum duodecim millia illuc concedent.

LONDINO. XII. et XVI. MART.

Nudius tertius in aulam venit ablegatus Eboraco nouo* ab Ambtrsto, nuntius. Hic de novae expeditionis ratione retulit, qua Georgiam primum itinere petet Dux ille militum, inde S. Augustini castellum, et post Louisianam expugnaturus.

* Neu-York.

Nautae adhuc inuiti conquiruntur quam diligentissime.

* Matrosen pressen.

Legionum, quae in Hibernia versantur, complures Corcagiam* tendunt, in naues ibidem imponendae.

* Cork.

Eius urbis ciues statuam decreuerunt Eduardo Hawkio, Equiti: quae ad portus ostium excelsa in basi ponetur.

EX EADEM VRBE. XIX. MART.

Yarmutho et vicinis portibus primo quoque tempore amplius centum naues soluent, exercitui foederato commeatum aliaque Bremam transuecturae. Eas propediem sequentur aliae supplementis militum onerandae.

RES LITTERARIAE.

Disputatio medica de Motu humorum progressu veteribus non ignoto. Quam Praefide Viro doctrina et experientia claro, D. Geo. Christ. Materno de Cilano, Aug. Regis Daniae, Noruagiae, reliqua, a consiliis iustitiae, philosophiae naturalis, medicinae, et antiquitatum Graecarum Romanarumque Prof. Bibliothecae praefecto, S. R. I. Acad. Nat. curios. collega, regiae scient. soc. Hafniensi adscripto, die XXVI Mart. a. MDCCLXII publice defendet Auctor Frid. Wilb. Petrus Fabricius, artis salutaris studiosus. Altonae, prelo Burmesteriano. 6 plag. formae quartae mai.

Primitiae sunt eruditi Iuuenis et vestigia Parentis, Doctoris medici apud Hafnienses celeberrimi, felici studio secururi. Argumentum disputationis eiusmodi est, quod diligenter pertractatum haud parum lucis inferre historiae medicae

dicae queat. Cum enim per sesqui fere saeculum fama percebuerit, sanguinis in orbem motum a. 1628 demum cognitum intellectumque fuisse: sententia haec, nisi de mechanismo cordis accuratius tradito intelligatur, quam in veteres medicos injuriosa sit, testibus fide dignis, per antiqua saecula eundo, dilucide hic demonstratur. In quo maximo sibi adiumento fuisse praedicat auctor illam, quae apud nos instructissima est, bibliothecam Cilanianam.

Motum progressivum, quem vocant, humorum generatim ignorari non potuisse, postquam docuit, in causam inquit, cur data opera de circulatione humorum nihil tradiderint veteres. Deinde, ad hos ipsos et eorum monumenta conuersus, Hippocratem, principem illum artis, motus progressivi humorum notitia haud caruisse, ex variis eius locis, diligenter hic excussis, demonstrat. Galenum vero ostendit, adducendis pariter locis notabilioribus, clariori etiam eius rei cognitione instructum. Sed cum, praetermisso Galeno, cogniti a veteribus sanguinis motus testem locupletem laudare multi soleant Nemesium, saeculi quarti philosophum eundemque episcopum Edeffanum: huius quoque, de natura hominum scriptoris, ex libelli capite 24 extr. testimonium adfertur, commemorandum illud quidem, neque tamen tanti faciendum, quanti fieri nonnunquam ab Historiae medic. scriptoribus solet. A medicis Graecis ad Arabes progreditur.

tur. In his Abubeter Rhazes natione Persa, saeculi noni medicus, et Eben Sina s. Auicenna, qui sub finem saeculi decimi floruit, scripta reliquerunt ea, vnde illos motus humorum progressiui gnaros fuisse, haud dubie adpareat: Auerroes autem, saeculi duodecimi philosophus, Aristotelem et Galenum secutus de circulatione sanguinis apte disseruit eo loco, quo anatomiam cordis eiusque formam explicauit. Saeculis XIII, XIV et XV, cum rerum linguarum que disciplinae summa barbarie oppressae iacerent, illam motus sanguinis notitiam tantum non deperditam fuisse, nemo mirabitur. Reducta illa fuit vna cum anatomiae studio, cum, instauratis post captam Constantinopolin litteris, Graecorum doctissimi, aliique ex Italis, Germanis, Belgis, Anglis, doctrinae medicae, interpretandis Graecorum Arabumque libris, praeclara subsidia saeculo XVI tulissent. Quibus ita disputatis, postquam dubia nonnullorum contra notitiam de sanguinis circulatione veteribus tributam discussit, librorum Graecorum lectio quantopere acuerit anatomicorum industriam, exemplo Realdi Columbi, Professoris Romani, Casparis Peuceri, medici Wittenbergensis et Andreae Caesalpini, Itali, ostendit: qui saeculo XVI de motu sanguinis ita scripserint, vt, quin eum nouerint, dubium videri nemini debeat. In Caesalpinum paulo iniquior Auctori videtur dissertatio quaedam Halensis de nonnullis ad motum cordis et circulationem sanguinis pertinentibus, quae §. V. p. 10. cum

eum commemoret tanquam de circulatione balbutientem. Paullum Sarpium refert noster, anno 1574 observationem de valvulis vasorum sanguiferorum in corde cum Hier. Fabr. ab Aqua-pendente, Professore anat. Patavino, communicasse, hunc vero minus sincere cum amico Sarpio egisse. Deinde hos refellit, qui illam observationem novam Professori anatomiae potius, quam ordinis Minoritarum antistiti adscribendam putarunt. Denique Guilielmum Haueium, Anglum, primum fuisse commemorat, qui circulationis sanguinis mechanismum singulari libro promulgaret. Editus primum fuit libellus a. 1628. saepiusque deinde recusus. Promulgatos ab Harueio, non vero primum inuentos fuisse perpetuos sanguinis aestus, inscriptio etiam statuae Harueio positae declarat, quam hic descriptam legimus. In conclusione denique, ignorare se fatetur, quid de Sinensibus statuendum sit, qui iam antiquitus sibi cognitum illum sanguinis in orbem motum iactent; cum tamen de corporis structura eiusque partibus admodum obscure disputent.

Dissertationi subiuncta legitur Praefidis, viri illustris ac generosi epistola, qua Fabricio suo eruditum specimen gratulatur, et praeter monita quaedam salubria, testem de motu sanguinis ex saeculo XIV. adfert, criticum Graecum: locumque ex Nemefio, illo, quam auctor attulerat, lectu digniorem.

Fran.

Francofurti ad Moenum in b. Fresenii locum
 succedet, sacri ordinis Antistes futurus, vir summe
 ven. *Ioannes Iacobus Plitt*, in Academia Rintelenſi
 ſanctioris diſciplinæ doctor et Profeſſor publi-
 cus, idemque coetus Lutherani ibidem Paſtor.

Göttinga ad nos miſſus fuit catalogus duplex:
 alter tabularum geographicarum; alter librorum
 mathematicorum, aſtronomicorum, geographic.
 et hiftoric. Supellex litteraria fuerat, *I. M. Frantzii*,
 Conſiliarii quondam regii et Profeſſoris apud
 Göttingenſes meritiffimi. Eius conſueto lici-
 tandi more diuendendæ initium fiet d. XV Apri-
 lis. Inſignis in primis et pretioſa videtur colle-
 ctio illa tabularum, quibus tum orbis terrarum
 vniuerſe, tum regiones, loca, vrbes, maria ſingu-
 latim deſcribuntur. Nec minus commouere
 emtorum ſtudia debet instrumentorum omnis
 generis adparatus.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exſcripti
 foras dantur ſingulis hebdomadibus bini: proſtantque in ta-
 bernis, vno quilibet aſſe, venales. Extranei, quibus repræ-
 ſentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
 cum dimidio, monetæ Lubecenſis, ſoluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXVII.

DIE VENERIS, IV. NON. APRILII MDCLXII.

HAFNIA. XXVII. MART.

Regio iussu armari hoc anno accepimus naues bellicas maiores viginti quatuor; leuioris structurae duodecim. Earum summo imperio praefectus est illustris a Fontenay, praetor naualis*.

* Admiral.

NEAPOLI. II. MART.

Rem naualem, summo apud nos studio perficiendam ornandamque, dirigit Franciscus Ferbicella, Siculus, scientia ac fortitudine nautica insignis. Armantur triremes nostrae, et reliquae naues omnes: in naualibus etiam liburnicae.

D d

con-

construitur sexta. Ingens quoque nautarum numerus conducitur. Praeter milites in Helvetiae pagis conscribendos, multi apud nos in supplementum leguntur.

* Xebecke.

Ante hebdomadas aliquot Melita huc venit illustrissimus a Fleuri, villarum ordinis equestris praefectus supremus*. Illi mandatae dicuntur ab aula Gallica gravissimi momenti res, cum nostra communicandae.

* Gros-Baillif.

LIBVRNO. III. MART.

Litteris ex Corsica nuper allatis, rem Genuensium fortunamque magnopere ibidem inclinatam esse, intelligimus. Prope Bastiam castellum Brunelle a rebellantibus obsidione cinctum tenetur.

AUGUSTA TAVRINORVM. XI. MART.

o Versaliis, communicatis cum aula Gallica consiliis, ad nos pervenit Georgius Pitt, Magnae Britanniae extra ordinem legatus. Heri, audientia facta, ad Regem accessit.

VENETIIS. XIII. MART.

Qui ab Algeriensibus in naui Ragusana capti, Constantinopolin ad magnum Imperatorem ducti erant vectores, libertate omnes donatos fuisse, allatis inde litteris cognouimus. Ragusae quantopere faueat, quidque eius rei publicae vexillis naua-

navalibus dandum putet aula Turcica; in hac causa testatum reliquit, eo luculentius, quod Imperator ipse, litteris sua manu scriptis, restitui homines in libertatem iussit.

PETROBURGO. V. MART.

Ordinis diuæ Catharinae insignibus donauit augustissima Imperatrix Georgii, Holsatiae Principis, coniugem serenissimam, Holsatiae Beccensis principem adolescentulam, et illustrissimam Woronzouiam, primi rerum administri coniugem.

Noua prolixæ suæ in reductum de exilio Lestockium, Comitem, voluntatis documenta exstare Imperator voluit: qui gladio eum aureo donauit, dominumque rursus esse iussit bonorum quondam suorum, quæ in publicum addicta fuerant.

HOLMIA. XIX. MARTII.

Regiæ celsitudinis Principi heredi decretum fuisse, audimus, communibus Ordinum suffragiis, vt, dicto prius sacramento, Senatui in posterum, ac Regis regnique consilio intersit. Delecti quoque sunt Principis ab aulae ministeriis futuri. Suppeditabuntur etiam Principi itineris per varias regni regiones faciendi sumtus. Eius qui vitæ studiorumque adhuc moderatores fuerant, cum munere illo abierint, stipendiis iisdem de reliquo etiam tempore fruuntur.

PALO* BENEARNORVM. VIII. MART.

Nauibus nostris malos sufficere innumeros possunt Pyrenaei montes, pinorum, quercuum, fagorum feracissimi. Itaque per biennium omni studio id actum est, vt in Darpia valle viae munirentur, et Gabarus**, Palensis fluius, nauigabilis redderetur. Iamque futurum speramus, vt mense Maio ex siluis Pyrenaeis mali Baionam conuehi queant.

* Pau in Bearn.

** Gave.

ROTHOMAGO. XVI. MART.

Die XI. carnificis manu publice consecissus in area curiae concremabatur libellus famosus, hoc indice: *Idee veridique du R. P. Gabriel Malagrida, Iesuite Italien, executé à Lisbonne par Sentence d'Inquisition; imprimée à Liège chez Syzimme, Imprimeur-Libraire, proche le Palais, à l'Enseigne de la Verité, en 1762. sans Approbation.* H. e. Notio veridica R. P. Gabrielis Malagridae, Itali, ex Soc. Iesu, Olyssippone ex quaesitorum fidei sententia ultimo supplicio adfecti; typis exscripta Leodii* apud Syzimmium, librarium, haud procul curia, sub signo veritatis, sine permissu superiorum.

* Lüttich.

HAGA COMITVM. XVII. MART.

Qui proximo die Martis Londino huc venerat, Galliczinius Princeps, hodie post meridiem iter Petropolitanum profectus. Quo itinere

Vin.

dobonam et Warsouiam petet, negotii in utraque aula curandi gratia.

VINDOBONA. XVII. MART.

Quotidie hinc ad partes stationesque sibi demandatas abeunt praefecti militares. Sed iter nondum comparant duces summi. Kaunitzium, illustrissimi comitis filium, Regina imperatrix Tribuni legatum*, Daunisque adiutorem supremum** esse voluit.

* Oberstlieutenant.

** Generaladjutant.

DRESDA. XX. MART.

Tametsi ad res gerendas haud idoneum videtur anni tempus: impedire tamen non potuit, quo minus aliquid in Prussos susciperet Torreckius, Austriacorum Tribunus. Is abhinc dies aliquot Schlaberndorfii legionem equestrem cum adortus esset, captiuos reduxit equites quidem nonaginta sex; equos centum et sexaginta.

ALTONA. II. APRIL,

Copias Austriacas maximam partem in Sileciam ituras, ex variis locis relatum legimus.

In Prussiae regno, permissu consilii Russorum supremi, bis mille octingentos homines in supplementum exercitus Regis Prussiae cogi, litterae Brandenburgensium narrant.

RES LITTERARIAE.

Die XXXI Martii, qui Regum amabilissimi natalibus candidus nobis ac festus est, venerabundae pietatis officio annuo fungebantur Musae Christianae. In sollemni panegyri orationem *de boni ciuis in patriam studio christiano* recitabat vir ampliss. atque celeberr. *Io. Bernb. Basedow*, Philos. moral. Professor.

Laetitiae publicae addebat priuatae pietatis mentisque deuotae significationem generos. Iuuenis *Adolphus Fridericus a Witzendorf*, augustissimi Regis ab interioribus cubiculis, idemque ciuis Christianei florentissimus, qui *Populi felicitatem ab optimi Principis imperio ductam* exquisita dicendi elegantia praedicabat.

Vtramque orationem, vernaculam, typis propediem exscriptam lubentissime lecturi sunt quicumque bonorum ciuium et publicae felicitatis sensu tanguntur.

*At tu natalis, multos celebrande per annos,
Candidior semper, candidiorque redi.*

De Natura, Exercitatio philosophica, quam in regio Christianeo academico a. d. XXIX Martii publicae eruditorum disquisitioni exponet, Moderatore *D. Godofredo Prose*, Philos. et Mathes. Prof.

Prof. P. Christ. acad. h. a. Directore, auctor defensor *Ioannes Zoega*, Medicinae et Philosophiae studiosus. Altonae cl^o lcccclxii. plag. 2. formae quartae mai,

In varias vocis *Naturae* significationes, tum vulgari, tum philosophorum usu receptas, postquam diligentius inquisiuit Iuuenis ingeniosus: eam rectissime vim agendi interpretatur, horumque rationem probat, qui naturam rei ipsam eius substantiam esse, dicunt. Tum errores notat eorum, qui naturam vel deum omnino, vel vim diuinam esse dicerent. Vires, quae naturam rerum constituunt, tametsi imperfectae sint, et liminibus circumscriptae, non tamen satis accurate dici corruptas vel impuras, ostendit: neque malum illud a primis parentibus ad eorum posterum quasi hereditate translatum, ipsam hominis naturam constituere, vel ad eam ita referri, ut separari ab eadem non possit; sed inesse tantum homini, eiusque naturam prauo virium, quas a Deo sanctissimo acceptas habeat, usu deformari et inquinari. Rerum, pro duplici earum genere, duplicem quoque naturam esse: alteram, quae vi motrici; alteram, quae vi cogitandi continetur: naturae proinde leges partim physicas s. mechanicas intelligi, partim logicas s. morales. Denique ordinem cursumque naturae et summam in naturae regno harmoniam commemorat, mundanae perfectionis principium, et adorandae diuinitatis documentum.

Vindo.

Vindobona ad nos perlata scidula fuit, qua Herm. Ios. Krüchten, librarius, *Catechismi Romani interpretationem germanicam*, prelo subiectam indicit. In catechismis, quibus ecclesia Rom. catholica utitur, celebrari maxime solet Romanus ille, ex decreto Concilii Tridentini, et Pii V. Pontificis maximi iussu primum editus. Qui cum conscriptus fuisset a Leonh. Marino, Aegid. Fuscarario, et Franc. Forerio, eleganti Latinitate donatus fuit a politissimo eius aetatis scriptore Paulo Manutio, et a Sirleto, patre purpurato, recognitus. Librum non semel postea typis excusum haud ita pridem, sub ipsa muneris gravissimi auspicia edendum denuo curauerat eminentissimus Romanae ecclesiae purpuratus Vindobonensium Praeful summus. Qui cum libellum in suo genere egregium etiam Germanorum lingua legi optaret, convertendi negotium nuper viris quibusdam dedit utriusque linguae doctissimis. Iamque prelo subiectae sunt plagulae priores. Quatuor partibus totum opus constat: totidemque voluminibus formae octavae, ad usum commodissimae, comparebit, charta literisque nitidis. Praefatione illud ornabit ipse Praeful eminentissimus. Finito opere, eius epitomen in usum iuventutis pariter edet officina Krüchteniana. Ceterum Catechismi illius Romani hoc ipso tempore interpretationem Germanicam alibi etiam adornari, ex hoc indice intelligimus.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXVIII.

DIE MARTIS, VIII. ID. APRIL. clc lxxix.

PETROBURGO. XII. MART.

Disciplina ciuilis vt diligentius in posterum procuretur, eius praefectus summus * Moscouiae ab Imperatore constitutus est perillustris Diwow, eques, sed ita vt ciuilis disciplinae moderatori supremo Petroburgensi sublit. In reliquis vrbibus exauctorati fuerunt qui muneri illi adhuc vacauerant, eiusque cura demandata fuit collegiis, quae prouinciis regendis ** praesunt. Haec vero ipsa, vt reliqua, nullo excepto, ex Senatus imperii auctoritate *** pendebunt.

* Generalpolicemayster.

** Gouvernements-Provintzialcancleyen.

*** Gerichtsbarkeit des dirigirenden Senate.

Ee

Pec

Per dies hosce publicatae ab eodem Senatu litterae fuerunt, Augustissimi nominis subscriptione munitae, de libertate ac iure equestri ordini concessio. Pariter promulgatum edictum illud, quo sublata est secretioris tabularii curia*.

* geheime Canzeley.

EX VISTVLAE VICINIA. XIX. MART.

Mense Maio, cum sollemni ritu inaugurabitur Imperator Russorum augustissimus, Petrus tertius, publice declaratum iri rem maximi momenti, fama undique refert.

In Russorum exercitu qui voluntarii extranei adsunt, Imperatorio iussu inde discessuri omnes feruntur.

Petroburgo apud exercitum redux expectatur illustriss. Romanzow, sub initium mensis Aprilis.

LONDINO. XXIII. MART.

Nudius tertius, noctu aduehebatur naui bellica summus excubiarum praefectus * Gates, a Monktono, duce bellico, et Rodneyo, praetore navali, ex Martinica cum litteris missus. Laetissimum litterae nuntium attulerunt, in ditionem Anglorum redactam esse Martinicam: d. IV. Febr. de conditionibus deditionis ** convenisse cum castello regio ***, d. VII. pariter cum insula Rameria. Heri, cum audita in aula essent congratu-

gratulantium voces, mox etiam tormentorum in
vrbis turri **** et S. Iacobi viuario ***** frago-
res audiebantur: vespere per vrbem edita vidi-
mus laetitiae publicae signa.

* Major.

** Capitulation.

*** Fort-royal.

**** Tower.

***** St. James Park.

VINDOBONA. XX. MART.

Hesternum diem, quo fasti nomen retulerant
Iosephi, Archiducis, sollemnis aulae pompa * ce-
lebrauit. Vestibus e serico villosis nigris, luctus
caussa, induti conspiciebantur Administri tum
nostri, tum extranei, primi ordinis nobiles, et
proceres Vngari: quorum tamen splendidae
erant tunicae interiores**. Magnifice ornatae
incedebant matronae virginesque nobiles. In
templo postquam cum splendido comitatu rei di-
vinae vacassent Augustissimi, publice prandebant.
Vespere variorum in palatio ludorum concursus
celebrabatur***.

* grosse Gala.

** reiche Westen.

*** war grosses Apartement.

Modo filiolum validam ac pulchellam enixa
fertur hora septima vespertina, Iosephi Archidu-
cis coniux serenissima.

LYTETIA PARISIORVM. XXVI. MART.

Incendio, quo nuper in vico S. Germani per
Ee 2 ipsum

ipsum mercatum, conflagnarunt tabernae, mercatoribus damnum illatum est, vices centenis millibus librarum * vix sarcendum. Necabantur ante, quam flammis correptae essent, beluae varii generis peregrinae, conspectui ibidem expositae, in his admirandae magnitudinis leo: ne forte flammarum specie obiecta in furorem actae, de caueis se proriperent atrocius aliquod spectaculum editurae. Adhuc e cineribus eruuntur merees, vel integrae vel liquefactae. In coenobio S. Augustini adseruantur, donec inuenti cognitique fuerint earum domini.

* 2 Millionen.

VRATISLAVIA. XXIV. MART.

Die huius mensis vicesimo, urbem nostram intrauit celsissimus Prussiae Princeps. Eum augustissimus patruus cum summa testificatione amoris ac necessitudinis excepit. Pridie eius die Petroburgo, ubi iure belli captus detinebatur, huc venit illustriss. Comes ab Hordt, tribunus militaris.

EX EADFM VRBE. XXVII. MART.

Nudius tertius Magdeburgo venerunt Comes a Finckenstein, Regis Prussiae conclavis interioris amicus primus *, et Hertzbergius, consiliarius sanctior.

* erster Cabinetsminister.

RES

RES LITTERARIAE.

Artis poëticae Horatianae descriptio. Praemissa ultimis orationibus quorundam Christianei academici civium a. d. V. Aprilis — recitandis: quas ordine ferente indicit *Paulus Christianus Henrich*, Eloq. et Poet. P. P. Altonae, ex officina Christianei Burmesteriana. 3 plag. in 4. mai.

Quae vulgo de Arte poëtica inscribitur, Horatii ad Pisones epistola, non eius artis solum, sed omnis fere disciplinae cultioris praecepta huiusmodi continet, ut merito codex quidam rectae rationis, sincerique de pulchro iudicii norma habeatur. Sed utilitatem libelli, rerumque praestantiam cum nemo in dubium vocaret: fuere, qui ordinem reprehenderent, qui cum transponendis quibusdam partibus qualicunque ratione emendandum putarent. Ab his reprehensoribus Horatium suum liberare hac prolusione studuit Auctor. Itaque vanum esse docet illud de ordine crimen, superuacua transponendi consilia: cum ordo adsit, qualis epistolae eidemque poëticae conveniat, quae non artis systema tradat; sed, notandis scriptorum vitiis, munus officiumque recte scribendi et iudicandi amicos doceat. Quod ut planum faceret, primum Epistolam in tres partes generales dispescit, apte satis convenienterque collocatas: earum deinceps particulas minores pariter ostendit non temere, sed consilio et recte dispositas videri. In quibus de-

signandis Baxteri rationem retinuit, epistolam in viginti quinque praecepta tribuentis.

Pars prima (v. I - III, praecepta nouem complexa) consiliis monitisque poematum recte instituendorum communibus constat, et primum de inuentione, deinde de dispositione, tum de elocutione praecipit, denique placendi commouendique vim adiungit, qua reliquae artis virtutes veluti perficiantur.

Pars secunda (v. III2 - 274, decem praeceptis constans) ad poema dramaticum in primis, eiusque genus nobilissimum, tragicum, pertinet. Hic primum de his, quae dramaticum genus cum epico communia habet, deinde de eius formae propriis exponitur.

Pars tertia (v. 275 - fin. praeceptis sex distincta) communia denuo consilia, et cuiusque carminis operisque auctori tenenda tradit: quae tamen in hoc differunt a primae partis praeceptionibus, quod hae suscipiendi operis conformandique rationem praescribunt, illa vero scriptum poema, docent, quomodo emendari ac perfici, ipsaeque poeta qua ratione ali amplius, formarique ad maiorem iudicandi scribendique facultatem debeat.

Quibus ita expositis subiunguntur nomina studiosorum Iuuenum cum argumentis, vel dicendo vel disputando pertractandis.

Prolusionis illius pag. IV. v. 13 tylothetae errore *oratione* legitur, cum legendum sit *ordine*.

Lauda-

Laudauimus libellis proxime superioribus dissertationes duas sollemnes in Christianeo publice nuper habitas. Vsu praeterea apud nos receptae sunt disputandi exercitationes, tum vernae tum auctumnales, quibus cursus praelectionum semestres, statuto tempore, finiantur. Proponit ex collegio Professorum, quem ordo vocat, disciplinae suae theses, selectioribus ingeniis discipandas. Huiusmodi sunt, quae modo dimidia plagula formae quartae mai. prodierunt, *Proposita ex disciplinis humanioribus*. Praeside *Paullo Christiano Henrici*, Eloq. et Poët. PP. a. d. V. April. Hora IX-XI exercitatione verna ab argumentis *Benedicti Woldemari ab Ahlesfeldt*, *Holsari*, *Augusti Antonii Thieseni*, *Slesuicensis*, *Matthiae Nicolai Kaeuffelin*, *Kieloniensis*, tuebitur *Martin. Iacobsen*, *Altonanus*.

Altenburgi Richterì impensis editae prostant, *Comedies Greeques d'Aristophane. Traduites en François, avec des Notes critiques, et un examen de chaque piece, selon les regles du Theatre, par Mad. Dacier.* 1 Alph. 4 plag. in 8. Complectitur libellus comoedias Aristophanis duas, *Plutum* et *Nubes*, ab Anna Fabri, quae Dacerio postea nupserat, Gallicè quondam eleganter conuersas, et eruditis obseruationibus illustratas. Prodierant primum *Lutetiae* Paris. a. 1684. In vtraque eruditorum lingua

lingua longe versatissimam fuisse Daceriam, inter omnes constat. Neque Graece tantum sciebat: sed fabulae scenicae indolem, rationemque theatralem accurate quoque callebat, subtili politu-loque iudicio praedita. Humanissimae voluptatis gustum capient, qui Nubium interpretationem notasque Dacerianas cum Aristophanis Nubibus Graecis contulerint, quas cum scholiis antiquis, ante hos decem annos, utilissimo instituto, erudita praefatione illustratas edidit Io. Augustus Ernesti.

Wittenbergae litteris Gerdesii exscriptus fuit *Romanus litteratus rusticus*, auctore M. Io. Christ. Messerschmid. Romanos litterarum disciplina imbutos, saepissime legimus rusticatos fuisse, functosque negotiis urbanis rus ex urbe, tanquam ex vinculis, euolasse. Commorationem illam rusticanam eleganter hic, licet breuibus, explicat Messerschmidius, Romanumque litteratum in praedio suo docet bibliothecam secum habuisse, commentatum fuisse, legisse, vel vacasse legenti: dictando, recitando, disputando tempus utiliter suauiterque transmisisse. Quae singula hic non sine iucunda eruditionis varietate persequitur clarissimus Auctor, tametsi bibliothecae suae usu pae-nae orbatus, cuius maximam partem ob iniuriam temporum in arcas sarcinasque collectam delitescere conqueritur.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXX.

DIE VENERIS, IDIB. APRIL. CLCCLXII.

HAFNIA. II. APRIL.

Praeterito Mercurii de sollemni hic
exquisitaque festiuitate cele-
brata fuerunt augustissimi Re-
gis natalitia: Splendide simul
et ingeniose apparatusae erant
mensae, tum regia, Principisque heredis, et
Principum regiarum, tum aulae praefecti.

Ad legati bellici * dignitatem etiectus fuit
illustrissimus Comes Fridericus a Danneskiold-
Laurwig: in supremos vigiliarum praefectos **
relati sunt tribuni adhuc militares, a Benzon,
ab Osten, a Brockdorf, a Plessen, a Keith, a
Römeling, a Schulenburg, a Wilster.

* Generallicutenant.

** Generalmajors.

Gg

Or-

Ordinis in felicissimae vniōis memoriam insignibus * ornatae ab augustissima Regina matre fuerunt matronae illustrissimae, a Scheel, ab Ahlefeld, a Reitzenstein, a Rosencrantz, a Moltke. Idem honor collatus fuit in virum illustriss. Hannibalem Wedel, Comitem a Wedelsburg.

* Der Orden de l' union parfaite.

Hodie conuentum sollemni more obiit pictorum, sculptorum et architectorum Academia. Cuius sodalibus nonnullis numismata, tum aurearum argentea distribuit Praefes excellentissimus Comes a Moltke, Regis a consiliis sanctoribus, et supremus aulae praefectus.

EX EADEM VRBE. V. APRIL.

Die praeteriti mensis vicesimo nono, ingenii sui, et in religionis litterarumque studio progressus specimina edidit regiae celsitudinis Princeps Fridericus: cum examini interessent consilii sanctoris administri, supremus aulae praefectus, virique primae nobilitatis alii.

MANTVA CARPETANORVM X. MART.

Ad stationes suas iam abierunt praefecti legionum supremi. * Copiis nostris veluti campum Martium, in quo omnes conueniant, Legionis ** regnum praebet: castrorumque principia *** Salmanticae constituentur: stationes temporariae **** dextrorsum ad Zamoram; sinistrorsum ad ciuitatem Roderici pertinebunt.

* Staabs-officiers.

** Leon.

*** Hauptquartier.

**** Cantonirungen.

LVTETIA PARISIORVM. II. APRIL.

Martinicae partem maiorem Anglis celsisse accepimus. Castellum tamen S. Petri cum copiis suis adhuc tuetur Insulae Praefes de la Touche. Impedimenta illud Anglis opinione grauiora obiciet, tum loci ingenio, tum arte humana munitissimum. Superandae sunt oppugnaturis fossae altissimae, traiciendi torrentes rapidi, qui augeri etiam imbribus tempore aequinoctii solent. Praeterea cliuis pluribus cingitur illud castellum, qui tormentorum suggestis * omnes muniti sunt.

* Batterien.

EX TRACTV VIADRINO. XXXI. MART.

Regiomonte relatum legimus, inter Prussos Russosque de pactione mercatoria * agi, quae ita comparata sit, vt ingens inde ad vtramque nationem commodum videatur redundaturum.

* Handlungstractat.

RES LITTERARIAE.

Augustae Vindelicorum ex officina Academiae Caesareo Franciscuae prodiit sermone vernaculo, auctore *Samuele Wilhelmo Oetter*, Com. Pal. Caes. praeclari operis de Insignibus pars prima, qua imperii Romano-Germanici insignia illustrentur: cum praefatione Henrici Christiani L.B. a Senckenberg, in Augustiss. imperatoris et imperii senatu aulico consilarii. A. 1761. plag. 18, formae quartae mai. praemissis, quae 12 fere plagu-

plagulas complent, dedicatione et praefationibus. Index vernaculus est; *Samuel Wilhelm Oetters*, Com. Palat. Caesar. wöchentlichen Wappenbelustigung erstes Stück. Oder Erläuterung über das Wappen des Heil. Röm. Reichs. Mit einer Vorrede begleitet von S. T. Herrn *Heinrich Christian*, Freyherrn von Senckenberg, der Römisch-Kaiserl. Majestät wirklichen Reichshofrath.

Post indicem illum primo hic loco legitur augustissimi Imperatoris *Francisci I.* edictum *Vindobonae* d. 3 Jul. 1755 datum, quo *Academiae Caesarco Francisceae artium liberalium* nomine insignitur societas artificum et litteratorum *Augustana*, quae auctore *Ioanne Daniele Herz*, ciue *Augustano*, chalcographo et artifice celeberrimo, coierat, nouaeque Academiae sigillum peculiare, varia iura, immunitates, honores decernuntur. Addita est icon signi adfabre sculpta, „scutum, videlicet in forma cordis caeruleum stellis aureis, „vbique constratum, in cuius medio supra cespitem viridem insistit *Lyra Apollinis* nouem „chordis, quam manus ex nubibus argenteis versus sinistram progrediens digitis pulsat; scuto „incumbit corona aurea, supra quam littera *F* „similiter aurea conspicitur; in circuitu scuti legitur Lemma, *Artes et scientiae crescunt concordia et studio*; totum scutum quiescit quasi in pectore „*Aquillae bicipitis* furui coloris, dextro pede enssem et sceptrum, sinistro vero pomum Imperii tenentis, alis scutum protegentis, et rostris „suis subsequenter scripturam, *signum Caesarco-Francisceae artium liberalium Academiae*, sursum extendentis.

Dedi-

Dedicationi, qua Francisco I. has Academiae suae tanquam primitias offert Oetterus, praemissa conspicitur in aes incisa tabula augustae gentis ora vultusque referens. Eius tabulae prima forma, a Martino de Meytens, pictore aulico, viventium magnitudine expressa servatur in Iosephi Archiducis arce, Belvedere. Quam, cum postea caelo suo minoribus figuris imitatus esset Godofredus Haid, denuo hic paullo contractius, sed elegantissime, caelaram exhibuit, *Ivan. Daniel Hertz, sac. Rom. imp. Nob. de Hertzberg, S. C. M. Franc. I. Conf. A. A. L. L.*

Sequitur praefatio auctoris, Samueli Wilhelmi Oetter, Comitis Pal. Caesar, et verbi divini apud Lindenenses ministri, viri multis et egregiis scriptis de Historia dudum praeclare promeriti. In hac primum instituti operis rationem enarrat: deinde emendationes nonnullas et additamenta profert, quibus in clariore luce ponantur ipsius operis argumenta. §. IV. perillustri Senckenbergii operam ad detegendum Constantinopoli Alexii Comneni Imp. Graec. sepulcrum collatam laudat. Tum tabulas caelatas explicat, quibus opus hic atque illic ornatum est. Denique in continuanda paullatimque perficienda hac insignium collectione qua ratione versaturus sit, indicat. In aes incisa exhibebuntur insignia Imperatorum, Regum, Principum Comitum, Lib. Baronum, Nobilium, Civitatum, omnia quotquot reperiri poterunt. Singulis in posterum hebdomadibus edentur binae plagulae.

Partem hanc primam excipiet altera, de Franco-
niae ducum; tertia de Moguntini Archiepiscopi
insignibus, cet. Prodibunt etiam ex illa Acade-
mie Augustanae officina tum Ephemerides lit-
terariae, tum scripta sociorum, siue coniunctim
siue separatim edenda. Facultas praeterea dabi-
tur edendorum monumentorum eiusmodi, quae
propter additas figuras imaginesque rariora sunt
v. g. Vredii sigilla comitum Flandriae, Mabillo-
nii opera cet. Constituet quoque, aliarum exem-
plo societatum, Academia Franciscæ præmia
his, qui propositas quaestiones optime explica-
uerint. Ita v. g. numos aureos sex auferet, qui
causam probauerit, cur Moraviae marchiona-
tus insigne habeat aquilam, eamque albo rufo-
que colore variam? In fasciculum collecti eden-
tur missi ad Academiam de propositis argumen-
tis libelli, ipseque fasciculus ornabitur effigie
eius, qui quaestioni satisfecerit.

Illam auctoris praefationem excipit praefatio
perillustri Senckenbergii, quae de insignium
doctrina vniuersa ita exponit, vt facile agnosca-
mus virum rerum Germanicarum, morisque ac
iuris antiqui longe doctissimum. Scientiae illi-
us in Historiae et Iuris studio vtilitatem docet.
Eius comparandae subsidia refert. De rege ar-
morum (Roy d'armes, Wappenkönig) itemque
de Heraldis s. Fezialibus, vtrorumque officio et
auctoritate copiose disputat, ita vt additis
in fine excerptis ex Nicolao Vptono, ex notis ad
eundem, ex Claudio Faucheto, ex Spelmanni
glossario, dictis fidem conciliet.

Opus

Opus Oetteri ipsum, quatuor sectionibus distinctum paragraphis constat septuaginta tribus. Principio moris antiqui fuisse docetur, coniungi componique in scuto figuras insignium binas, sic ut vnam referrent: idem factum in aquila Imperii bicipite, eam aquilas binas referre: aquila ita geminata ad geminum imperium, alterum Germaniae, alterum Italiae respici. Deinde causa adfertur, quare nigri coloris sit aquila illa: quare pedes et rostrum habeat rutili coloris: quare in area conspiciatur aurea. Aquila imperii orientis aurea erat; occidentis contra nigro colore. Solebat enim niger in insignibus color imperium referre occidentem versus situm. In pedum rostrique colore servata est indoles aquilae nigrae naturalis. Area denique similitudinem refert solis splendore igneo occidentis.

Atque illa, multaque alia erudite hic solideque traduntur, et subiectis etiam adnotationibus copiose probantur. Praeterea varios hic errores legimus notatos virorum in hoc doctrinae genere multa ceteroquin cum laude versatorum.

Praeter illud Oetteri opus, illustris Hertzbergii donum, missa ad nos Augusta Vindelicorum fuit scidula, qua continuandi illius operis, et repraesentando pretio melius emendi ratio ostenditur, aliique libri religiosi indicuntur, ex officina Academiae Franciscanae comparandi: v. g.

Alt und neue Cron der heiligsten Wunden Iesu Christi durch den Wohllehrw. Pater Guilielmum de Woel von Uronestey anfangs in Lateinischer Sprache herausgegeben. cet.

Item Tägliche Erbauung eines wahren Christen zu dem Vertrauen auf Gott und dessen Dienst in Betrachtung seiner Heiligen auf alle Tage des Jahrs in auserlesenen Kupfern. cet.

Roboreti * naturae nuper concessit Girolamo. Tartarotti, Abbas eruditionis laude clarissimus. Oppugnator is acerrimus erat superstitionis illius, quae fascinationi et incantamentis vim tribuit. Aduersarios expertus est, praeter Maffei-jum, qui diui Dominici instituta, et qui Iesu nomen sodales profitentur. Interea hoc effecisse scriptis suis videtur, vt multis nunc locis paullo cautius iudicet quaesitorum fidei tribunal. **

* Roveredo.

** Inquisition

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXI.

DIE VENERIS, XVI. CAL. MAII. CLC DCCCLXII.

EX IAMAICA. I. FEBR.

Capta nuper et huc subducta fuit Gallorum navis tabellaria. * In qua repertae sunt, vna cum edicto Hispanorum bellico, complures maximi momenti litterae. Exinde in Angliam hinc missus est Burkius praefectus navis, ad Rodneyum vero certus homo in Insulas infra ventum sitas. ** In mari, quod Hispaniolam et Cubam interfuit, naues Hispanorum bellicas maiores septendecim versari accepimus. Qua de causa detinenda ***
H h putavi-

* Paquetboot.

** Leewards - Inseln.

*** Mit einem Embargo belegt.

putauimus, quae in portu nostro sunt, omnis generis nauigia.

OLYSSIPONE. II. MART.

Et in vrbe hac, et in reliquis regni partibus, ipsiusque propugnaculis quiescentia sunt omnia: neque adparatus bellici sunt eiusmodi, quibus opus foret, si quis ab Hispanis metus esset. Ex quo Regem fidelissimum medium prorsus ac nullius partis futurum intelligitur, quem modo huc, modo illuc inclinasse, commentariorum apud extraneos scriptores nonnulli tradiderant.

MEDIOLANO. XXII. MART.

Ex quo nuper Augustam Taurinorum venit Pittius, Anglorum in aula Sardiniae Administer, multorum hic cupiditas intelligitur cognoscendi, quid is rei attulerit, et quae consilia ageret. Quantum adhuc quidem perspeximus, nihil molitur, quod ad interrompendum Italiae otium pertineat. A seruandae pacis studio haud discessurum putamus Sardiniae regem. Atque idem quoque Reginae imperatrici, et Gubernatori nostro, Mutinae Duci, videri, vel hoc indicio est, quod vrbis adhuc praefidiaria Königs-eggii cohors, in Germaniam per hosce dies concessit, in Silesiae exercitu militatura.

VINDOBONA. XXVII. MART.

Valetudine satis prospera vna cum filiola virtutis celsissima puerpera, Iosephi Archiducis coniux.

Die

Die XXIII. matronarum curae manibusque exemerunt Augustissimi Ferdinandum et Maximilianum, Archiducum natu minimos, et illustrissimo comiti a Goes regendos tradiderunt, in aula Suecica antehac legato.

Qui legationi Turcicae destinatur, Penklerus, ad Imperii comitum dignitatem euectus nuper fuit. Constantinopoli sub exitum mensis proximi abibit, cum comitatu quingentorum fere hominum. In his duodecim operam suam nauabunt linguae Turcicae diligentius exercendae: quorum qui reliquos linguae eius facultate praestiterit, redeunte illustrissimo Penklero, Constantinopoli residens negotia nostra acturus est. * Legati princeps negotium versabitur in renouandis pacis sanctionibus: deinde natum heredem gratulabitur aulae Turcicae.

* als Resident.

VRATISLAVIA. XXX. MART.

In utroque exercitu aduerso ea sunt, quae propediem copias deductum iri in campum indicent. Austriaci quidem quae ad Suidnicium agmina habent, submittendis militibus augent.

EX EADEM VRBE. III. APRIL.

Proximo Mercurii die ad Regem augustissimum Prussiaeque principem cum accessissent cultus et obseruantiae causa * Czernischevius, comes summique ducis legatus, et reliqui duces Russorum militares, prandio omnes regio adhibebantur. Nudius tertius hinc ad exercitum;

qui Viadrum iam transferat, rursus abiit comes illustrissimus. Exercitus quidem in agris War-tae vicinis stationes habebit temporarias.

* Cour anachen.

Qui in hac vrbe captiui commorantur, praefecti militum Austriaci, hinc in alia ditionis Prussicae castella abducentur.

LVTETIA PARISIORVM. VI. APR.

Die praeteriti mensis postremo ad patrum ordinis Iesu collegium regio iussu adiit Comes a St. Florentin, patresque de claudendis ex senatus regni sententia scholis hortatus est. Atque illi statim dicto audientes fuerunt. Dilationem quidem a Rege libello supplici iterum petierant boni Patres: sed ipso Regis responso ad Senatum reiecti fuerant. Itaque die I. Aprilis in varia Vniuersitatis litterariae collegia mittebantur illorum adhuc alumni, in quibus Armenii non nulli et Sinenses erant, Christianae religionis elementis imbuti. Reliqui ex collegio discipuli ac tirores * in alias scholas inferiores discesserunt. Depositis ordinis sacri vestibus communes induerant, quo a plebeculae ludibriis tutiores prodirent.

* Aus dem Noviciate.

Telone Martio * accepimus, ibidem pariter ab vrbis Praefide iussos fuisse eiusdem ordinis sodales collegium suum ex Senatus sententia relinquere: atque in illud introductos publice fuisse

fuisse oratorii patres, cum, inter tympanorum tubarumque concentus, ciues in armis omnes adstarent.

Toulon.

AMSTELODAMO. X. APR.

Martinicae castellum a S. Petro dictum in Anglorum potestatem d. XIII. Febr. venisse, allaris inde nuntiis, accepimus.

EX LITTERIS MEGAPOLITANIS. V. APR.

Proximo Iouis die Suerinum intrauit agmen sclopetariorum * Prussicum. Billerbeckius, Tribunus, in villam Kirchstück, quae vnum ab vrbe milliare distat, concessit: eo ad accipienda die VIII mandata euocauit magistratum ciuesque potiores quadraginta. Rostochium pariter valido Prussi praesidio tenent. Indictum nuperrime ciuibus tributum trecenta imperialium millia aequat.

* Fusilierbataillon.

RES LITTERARIAE.

Lob-Rede auf den Allerdurchlauchtigsten Grösmächtigsten Fürsten und Herrn, Herrn PETERN den Dritten, Kayser und Selbsthalter aller Reussen, cet. Erben zu Norwegen, regierenden Herzog zu Schleswig, Holstein, Stormarn und der Dithmarschen, Grafen zu Oldenburg und Delmenhorst, cet. bey Gelegenheit Dero Besteigung des Russischen Kayserthrones,

an Dero allerhöchsten Geburtstage im Namen der Holsteinischen Academie gehalten von *Jo-
hann Michael Schwaniz*, der philosophischen Facul-
tät jetziger Zeit Dechanten, der Weltweisheit,
wie auch der Beredsamkeit und Dichtkunst of-
fentlichen ordentlichen Lehrer.

Ita inscriptum est, Kilonii litteris Bartschii
Acad. Typogr. 9 plag. in folio editum, illustre
illud pietatis atque laetitiae monumentum, quo
inter publicas patriae festiuitates suam in augu-
stissimum Principem obseruantiam die xxvi Febr.
declarauit Academia Holstata.

Exordium orationis, in quam proprie con-
uenit panegyricae nomen, duxit praestantissi-
mus Academiae orator Schwanizius a tempore
ipso, quo et recolenda esset nati Principis me-
moriam, et simul celebranda primum suscepti mo-
do imperii auspicia, Deinde orationem ita ins-
tituit, vt felicitatem ciuium doceat non tam a
regionis, quam incolant, natura et indole, vel
ab imperii forma, quam ab imperantium con-
silio et virtute pendere. Hinc ad effingendam
in Petro III. Imperatore augustissimo, summi
perfectique Principis imaginem progressus, elu-
cere in eodem probat excelsas domus Oldenbur-
gicae virtutes, clementiam, litterarum amorem,
sapientiam, illudque in primis augendae felicitatis
publicae studium, cui luculentis adhuc testimo-
nii demonstrato ampliorem posthac campum
praebitura sit vasti imperii potestas. Peroratio
dulcis-

dulcissimi adfectus plena, expectationem Europae, post tot belli calamitates, pacificatorem optantis, spem denique et vota Academiae, eleganti apostrophe, complectitur.

Eidem Viro doctissimo atque celeberrimo Carmen quoque debetur suaue ac sonorum, quod in illa sollemnitate inter reliquos concentus musicos decantatum fuit.

Publico officio priuatum addidit pietatis Academicæ interpreter dedicatione, qua Imperatori optimo maximo orationem hanc obtulit.

Lipsiae haud ita pridem, auctore *Ioanne Augusto Ernesti*, viro summe ven. tribus formae maximae plagulis prodiit Programma, quo publico Academiae nomine memoria commendatur b. *Christophori Wollii*, Doctoris Theologi, disciplinae sanctioris extra ordinem Professoris, et ad diui Thomae Archidiaconi. Lectu illud dignissimum est, tum propter vitam, quam enarrat, viri de variis eruditionis partibus egregie promeriti, tum propter insignes obseruationes, litterarumque studiosis commendandas, quae possim ab Auctore doctissimo insertae leguntur. Egestatem cum grauissimam aduersariam experiretur Wollius iuuenis, tam amice passus est, vt noua inde studiorum incitamenta fumeret. Am-
plissima

plissima vero erat viri eruditio, et per omnes fere disciplinarum campos diffusa. Quam cum laudasset celeb. Ernesti, haec addit: "Qui tot linguas, tot artes ac disciplinas, tam bene ac copiose tenuit, non satis docet, quantum capiat ingenium humanum, si modo aperire se doctrinae vndique affluent, eamque serio complecti, exaggerare eius thesauros, et fideli custodiare, tinere velit? non pudorem incutit ignaviae, quae tam libenter angustis se vnius disciplinae finibus continet, atque etiam se ingenii humani imbecillitate, et disciplinae cuiusque amplitudine velat, et, ut etiam impudentior sit, modestae cuiusdam sapientiae nomine ornat? Deinde ad perfectum Theologum, et venerabili hoc nomine dignum quid quantumque requiratur, Wollii exemplo demonstrat.

Berolini die IV Aprilis sanguine ictus obiit R. *David Hirschel Fränkel*, anno aetatis quinquagesimo quinto, celebris Iudaeorum doctor coetusque praefectus, et cum aliis scriptis, tum erudito in Talmud Hierosolymitanum commentario clarus.

In libelli proxime superioris titulo alium diem posuit typographus. Legatur DIE MARTIS.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXII.

DIE MARTIS, XII. CAL. MAII. clc lccclxii.

CONSTANTINOPOLI. I. MART.

Praeterito Iouis die Scutarium hinc transuehebatur armata triremi infortunatus ille Hassan Aga, satrapa antehac horreis ad Danubium Turcicis praefectus.

Ibi, cum exscendisset, strangulatus laqueo ferico fuit. Quo necis genere adfici solent, qui in aulae offensionem incurrerunt purpurati Turcici, et prouinciarum praefides. Iusto is diutius conclusum in horreis tenuerat frumentum, eaque re ut magna annonae caritate et fame adeo per dies octo vel decem ciuitas nostra vexaretur, effecerat. Eum interuertisse putabant nonnulli partem donorum, quae Meccam quotannis ad

Mahumedis sepulcrum mitti ab aula Turcica solent.

PETROBURGO. XXIII. MART.

Die mensis huius XX. legionem praetoriam equestrem * futuro ipsius Tribuno tradidit Imperator augustissimus, Georgio, Holstiae Gottorp. Principi celsissimo. Quod ut rite fieret, eo die mane legioni, insigni sollemnique ordine collocatae, ** praecerat ipse Imperator. Qui, cum aduenisset Princeps, arma statim expedire per salutationem militarem *** iussit, lectioneque publice propositi ea de re edicti formulam. Quo facto, accepto imperio, Principis iussu salutabatur Augustissimus inter tympanorum tubarumque concentus.

* Leibgarderegiment.

** in Parade gestellt.

*** das Gewehr präsentiren.

Inde in coetus catholici templum concessit Imperator, ibique celebrandis in beatiss. Imperatricis, Elisabethae Petrownae, memoriam exsequiis interfuit. Adparatu funebri magnifice exornatum erat templum, dulcique concentu musico resonabat. Peracta re diuina, apud templi eius Patres paullisper commoratus Augustissimus, oblatam aedificandi templi maioris descriptionem clementissime comprobavit.

BARCINONE. XVIII. MART.

Ad cohortes, quae congregantur, supplementis explendas nulla vi opus est, praeterquam
in

in desidiolis quibusdam et erroneis, non vni adhuc ciuitati molestis. Ad Lusitaniae fines qui conuenit, exercitus a praecauendo nomen trahet, atque aliorum militatum ibit, vt primum a bello abhorreere Lusitanos constiterit.

MANTVA CARPETANORVM. XXIII. MART.

Die mensis decimo lustrabatur a Rege catapultariorum * turma, quadringentis militibus selectis constans. Quae desertoribus proposita fuerat, venia hanc vim habuit, vt eorum bene multi, cateruatim nonnunquam, reuerterint. Salmanticam, post plures duces alios, nudius tertius quoque abiit Marchio a Soria, summo copiis imperio praefuturus. Is tamen exercitus cui expeditioni destinetur, nondum nouimus explorare. In Vandalitia ** qui congregatur, verissimile est Gibraltariam obsidione cincturum.

* Carabiniers.

** Andalusien.

HAGA COMITVM. XIV. APR.

In dies magis magisque incenditur cupiditas cognoscendi, quatenus cum foederati Belgii ordinibus nonnullis consilia agitarint Administri, Austriacus, Gallicus, Anglus atque Hispanus. Illud solum, nihilque praeterea, expiscari ab hominibus politicis licet, de grauissimi momenti rebus, quae ad communem Europae rationem pertinerent, deliberatum fuisse.

In Bengalae tractu nouae inter Anglos Bata-

uosque lites nuntiantur exortae: iamque ab Anglis capta audimus loca, quae a societate mercatorum nostrorum Indica tenerentur.

Litteris Anglicanis Ostenda ad nos perlatis si haberi fides potest, in Magnae Britanniae stipendia transferibuntur quadraginta Russorum milia.

ROTTERDAMO. XIII. APR.

Londinensium litteris die huius mensis secundo datis accepimus, castellum Petrinum, totamque adeo Martinicam, in Anglorum venisse potestatem: omnes Gallorum milites praesidiarios primo quoque tempore inde in Galliam transnectum iri.

VRATISLAVIA. VII. APRIL.

Nudius tertius a meridie reducem Petroburgo vidimus, qui iure belli captus ibidem detinebatur, Wernerum, summi ducis legatum.

Coselia postquam allatus fuit de morte Lattorfii nuntius: vrbi illi castelloque praesse Rex voluit Sasfium, Tribunum, Brigenfi adhuc praesidio praefectum: eique simul legionem tradidit pedestrem, quae Lattorfii quondam fuerat.

LIPSIA. X. APR.

Quotidie huc conducta conspiciamus nova militum Prussorum supplementa. Quae cum ad militiam satis praeparata armisque exercita fuerunt,

fuerunt, ad stationes suas, addito comitatu, abducuntur. Platenii agmen propediem propius congregabitur.

Ex Lusatia inferiore discedere accepimus Prussos.

Laudoni copiae, die XXVI. praeteriti mensis ex hibernaculis maximam partem extractae, Strigouiam versus processerunt.

HANNOVERA. XII. APR.

Londinum euocatus ab augustissimo Rege perillustri Behrius, in senatu sanctiori consiliarius, iter illud per Belgium iam suscepit.

EX POMERANIAE CONFINIO. XIII. APR.

Propediem Russos ex Pomerania et Marchia Noua discessuros indicant imponendi passim Viadro pontes nautici.

In Saxoniam abeunt, Henrici Principis exercitum aucturae, quae in Marchia noua adhuc constiterant cohortes Prussicae.

Ribnitii die mensis VII. factas Prussorum cum Suecis in duos menses inducias fuisse, exploratae res veritatis est. Sed quam mox relicturi sint Prussi ducatum Megapolitanum, nondum habemus compertum. Ante dies aliquot Rostochium abduxerant ciues nonnullos Suerinensium primarios, soluendi tributii obfides.

BILEFELDA, XII. APR.

Hodie ab hibernis Monasteriensibus discessura, et Ruram versus duplici proficiscentium agmine* motura erat exercitus foederati pars maxima. Sed quo illud consilio fieret, nondum constabat.

* in zwey Corps.

VINARIA. VII. APR.

Hodie mane circiter horam nonam in praedio suo Osmannstädt, quod duo ab vrbe lapides distat, vitae cursum confecit vir illustrissimus Henricus S. R. I. Comes a Bünau, augustissimi Imperatoris a consiliis sanctioribus, Ordinum Seraphini, Ioannitici, et Vinariensis Eques. Natus erat d. 11 Iun. a. 1696.

ALTONA. XX. APR.

Incertus adhuc rumor est, missa esse ad exercitum foederatum a Friderico Eugenio, Württembergiae Principe, aliquot millia militum; Saxones ab exercitu Gallorum seiungi, in Silesiam iter habituros.

RES LITTERARIAE.

D. Christiani Wilhelmi Küstneri, Consist. et Facult. Iurid. Assessor, ac ciuit. Lips. Syndici, Chrestomathia iuris Enniana, seu Loci Ius Romanum illustrantes ex Ennio cum notis adiectis. Lipsiae apud Ioa. Wendler. 5 plag. in 8.

In praemissa opusculo praefatione consilii sui
ratio-

rationem exponit auctor consultissimus, et in coniungendis cum iuris scientia litteris humanioribus multa cum laude versatus. Colligere instituit ex veteris Latii auctoribus quae cunque ad illustrandum ius Romanum faciunt, loca extantiora, eademque adnotationibus suis observationibusque illustrare. Eius instituti initium sibi ab Ennio faciendum putavit, quod hic et antiquissimus fere est historicorum et poetarum; et verbis antiquis obsoletisque utitur, quae intellecta ad explicandas XII. tabulas, fontem illum iuris Romani, eo vim maiorem habent, quo propius ab illarum legum aetate abfuit Ennius. In ponendo operi titulo morem secutus est Küstnerus, b. Gesneri, praeceptoris quodam sui, non vnus Chrestomathiae auctoris. Quem titulum non implevit modo ipso facto; sed superavit etiam, quod promissis maiora praestitit. Vbique enim, praeter solidam antiqui iuris scientiam, philologiae et critices, nec minus antiquitatum et historiarum ampla accurataque cognitio comparet. Multa hic reperient elegantioris iuris scientiae studiosi, quae ad ius solide intelligendum pertineant: itaque nobiscum optabunt, ut breui sequantur etiam, quarum praefatione extrema spes facta est, reliquae ex Lucilio aliisque auctoribus R. iuris Chrestomathiae. Ceterum inscripsit opusculum eruditissimus Küstnerus Parenti suo, senatus bellici sanctioris consiliario, ei-que acceptam ante annos quinquaginta doctoris dignitatem, ipsumque adeo iubilaeum academicum, gratulatus est.

Quae

Quae de puellarum virginumque adolescentium institutione, scribendis promptuariis, iam pridem insigniter promerita fuerat, femina ornatissima *Le Prince de Beaumont*, nuper etiam eiusdem argumenti fabulam romanensem edidit hoc indice, *Civan Roi de Bungo, Histoire Japonnoise*. Duabus illa partibus constat: propediemque Lipsiae in Lankischii taberna libraria prostabit germanice conuersa.

Ex eadem pariter proditura expectatur interpretatio vernacula libri Gallici, *Les progrès du commerce*. Eo tum historia mercaturae et commerciorum inde a prima origine diligentissime traditur; tum vero eius rei ratio hodierna eleganter describitur.

A serenissimo Marggraui Brandenburgico Culmbacensi euocatus Lipsia nuper fuit *Iohannes Rudolphus Kiesling*, Doctor Theologus, et linguarum orientis adhuc Professor ordinarius: futurus in Academia Erlangensi sanctioris disciplinae Professor ord. templique academici Pastor.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus representare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXIII.

DIE VENERIS, IX. CAL. MAIL. clc. lccclxii.

NEAPOLI. XXIII. MART.

Allatae nuper Mantua Carpetanorum litterae Lusitanos negant neutrius partis futuros. In itinere iam sunt Hispani, regnum illud duobus vel tribus locis irrupturi. Insigniter auctae sunt, ex quo rebus praest Carolus III, vires Hispanorum bellicae. Qui cum antea militum vix octoginta millia haberent, centum nunc et quadraginta millia numerant.

OLYSSIPPONA. XXII. MART.

Ex quo huc aduenit illustriss. Tirawley, continenter ab aula nostra Mantuam Carpetanorum missi sunt cursores tres. Hispanorum apud nos

K k

legatus

legatus domesticos suos omnia ad abitum comparare iussit. Inde denuo significatio fit conjunctionis propediem dirimendae. Iamque adeo declarasse Hispania dicitur, nequaquam sibi probari condiciones, quibus neutrius partis studium Lusitani proposuissent.

LVTETIA PARISIORVM. XII. APR.

— Omnium hic animos commouit, ille amissae totius Martinicae nuntius: quae qua ratione factum sit ut ab Anglis tam cito expugnaretur, intelligi vix potest.

Haud minorem animaduersionem excitat in eunda Prussorum cum Russis pactio.

Ante dies aliquot Casselas discescit Sobisius: breuique suam ad Rhenum inferiorem stationem petiturus est Comes ab Errées, summus castrorum praefectus.

Die mensis I. de vitae huius theatro discescit, qui haud leues quondam partes egerat, Germanus Ludov. a Chauvelin, regionum ordinum praefectus *, Sigillorum custos ** regisque in rebus extraneis a secretis ***. Magna is auctoritate pollebat, quo tempore rebus praecerat purpuratus pater a Fleuri: cui cum visus esset paulo arrogantior, deposito munere, secedere iubebatur.

* Commandeur des Ordres du Roi.

** Garde des sceaux.

*** Secrétaire d'état au Département des affaires étrangères.

Ex nouissimis Hispanorum littëris in dies magis magisque euoluitur rerum, quae inter aulas Hispanam Lusitanamque agebantur, exitus: ita quidem, vt breui aliquid expectari debeat.

DUBLINO. XXX. MART.

In tractu Waterfordiensi locisque vicinis eae nuper turbae factae sunt ab improborum hominum globo, quae parum abesse a seditione viderentur. Effractis carceribus mittebantur captiui: passim diripiebantur domus: conscindebatur propositum a Regis vicario * edictum. Sed missi iam sunt, qui globum illum disiiciant.

* Vice-König.

PETROBURGO. XXV. MART.

Propter valetudinem minus commodam vt deponere munus sibi liceret, petierat illustrissimus comes Alexey Grigorjewitsch Rasumowsky, Eques, ac supremus castrorum praefectus. Annuit petitioni Augustissimus, virumque de patria optime meritum cum summa testificatione suae in eum voluntatis honestissime dimisit.

EX POMERANIA VLTERIORI. IV. APR.

Die mensis huius tertio, Petroburgo Stolpam rediit Romanzouius Comes, idemque exercitus in Pomerania Russici praefectus summus, et propter insignem humanitatem ac clementiam omnibus acque carus et exoptatus. Stolpae is praetorium constituet. Eius iudicio commendati singularem apud Imperatorem gratiam inie-

runt, quicunque in expeditione superiori eximiae cuiusdam virtutis documenta ediderant.

DRESDA. IX. APR.

Mature copias in expeditionem eductas fore, ex diligenti rerum adparatu intelligimus. Die XXIV. ex Lusatia superiore in Silesiam concessit Beckii agmen. In eius locum successerunt venatores, et defultoriorum equitum primarii, qui prope Altenburgum constiterant.

* Staa-sdragoner.

HAYNA. XIV. APR.

Ad Henrici Principis exercitum conuecta nuper Magdeburgo fuerunt tormenta grauiora bene multa. Eius quoque horrea omni commearus genere complentur. Castra Austriaci tam hic quam Budissae habent numerosa. Praesidii Dresdensis Austriaci vices permutaturi Saxones dicuntur.

RES LITTERARIAE.

Gedanken über die vornehmsten Fehler heutiger Geschichtschreiber, welche dem wohlgebohrnen Herrn, Herrn Iohann Heuß, Sr. Königl. Majestät zu Dännemark, Norwegen, hochbestalltem Kanzeleirathe und Postcommiffario in den Herzogthümern Schleswig und Holstein, bey Gelegenheit Dero den 17. März dieses 1761ten Jahrs erfreulich erlebten Geburtsfestes nebst schuldigstem Glückwunsche übergiebet *August. Benedict Michaelis. D. R. D.*

Hamburgi duabus plagulis in quarto mai.
superiori

superiori anno prodierat elegans illa commentatio, qua Historicorum nostrae aetatis naeuos exstantiores notauit Augustus Benedictus Michaelis, Iur. Vtr. Doctor, Vir in historiae et iuris scientia egregie versatus, et non vno specimine cognitus. Scriptionis huius initio, rationem exponit consilii sui, illudque a carpendi studio, vel nimio veterum amore, quo impulsus videri forte nonnullis posset, vindicat. Esse etiam nostro saeculo Historicos largitur, in quos vitiorum, quae hic notantur, nullum cadat, illustrissimum Bünauium, Masconium, Scheidtiū, Buderum, Böhmiū, perillustrem Holbergium, Köhlerum, aliosque paucos, qui ne decus apud nos deperdat Historia, scriptis suis diligenter caueant: sed verendum esse addit, ne transferri aliquando huc possint illa Virgilii, paullulum immutata,

— — Extrema per illos

Historia excedens terris, vestigia fecit.
De eius disciplinae detrimentis conquestum testatur b. Baumgartenium. Historicorum vitio fieri docet, vt de nobilissima disciplina contemnitius nonnunquam iudicent philosophiae, dialectices in primis, magistri.

In historicorum recentioris memoriae vitiis vel primo loco ponendum iudicat Auctor consultiſſimus nimium illud ingeniose venusteque scribendi studium. Haud exigua orationis historicae virtus est elegantia et venustas quaedam simplex, quae suauitate lectoris animum retineat: sed veritati officiunt nimiae dicendi vneres et

aliqua

K si 3

studio

studio conquisitae. Nonnullorum nostrae aetatis cum scripta legas, dubites, veramne historiam conscribere, an mutuari inde fabulae Romanensis argumentum voluerint. In quo abuti etiam anecdotorum licentia solent. Nec in vitio leuiori sunt, qui eorum, quae tradunt, testis auctoresque adferunt nullos. Quo fit, ut in rei veritatem inquirere lectores nequeant. Superfedere illo nominandorum testium studio his solis licet, qui epitomen concinnant doctoris voce illustrandam. Illud quoque incommodum est, quod fieri haud raro videmus, ut cum habet aliquis quibus singulare aliquod factum in luce ponatur, non illa commentariis cruditorum inferenda curet, sed compendium ipse integrum historiae condat. Sed hoc vitium longe grauisimum, quod qui ad conscribendam historiam nostra aetate accedunt, recentiora tantum complexi, superiora plerumque, et quae maiorum memoria contigerunt, negligenda sibi putant. Itaque mediæ aevi historiam, cuius ineunte hoc saeculo tantopere feruebat studium, hodie fere incultam iacere dolemus: cum numerosa sit cohors malorum scriptorum, qui viuentium Principum res gestas, vel gerendas potius, consarinent. Posteris relinquendae erant illae partes, maiori olim fide, quam nunc fieri potest, exsequendae. Si qui sunt nostra aetate, qui de rebus mediæ aevi exponere instituant, eorum plerique, quaecunque supersunt, vndique nullo adhibito iudicio corradunt, et hominum nullis vel exiguis quondam meritis clarorum indices
amplis.

amplissimos proferunt. Denique illud in hoc genere historico vitiosum est, et animaduersione dignum, quod scripti ab exteris, Anglis potissimum et Gallis, libri sine delectu, lucri causa Germanice conuertuntur. Id quod magis etiam ridiculum est in rebus Germaniae, quarum monimenta subsidiaque longe veriora penes nos, quam penes externos esse, nemo dubitauerit.

Coniunctum cum illa disputatione argumentum habet ea, quam nuper admodum edidit idem Vir doctissimus I. B. Michaelis, Commentatio. *Gedanken von einigen Vorzügen, welche die heutigen Geschichtschreiber, über die in den altern und mittlern Zeiten gelebt, erhalten.* Pariter haec inscripta est viro illustri Ioanni Heuß, de nostrae aetatis historia, cui suppeditari argumenta ephemeridibus vernaculis, Latinis, Gallicis, curat, praeclare promerenti. Simili elegantia, quamquam breuius, commoda illa indicantur, quibus superare veteres Historicos possint hodierni, sua si bona norint. Insignia incrementa ceperunt nostra aetate disciplinae litterarum tantum non omnes: vnde, propter commune scientiarum vinculum, fieri non potest, quin multa quoque ad Historiam bona redundant. In multa nunc luce collocatam habemus, quae obsita olim tenebris erat, scientiam naturalem. Itaque abesse a recentiorum historiis possunt illae rerum incredibilium narrationes, quarum plenae sunt veteres, Graecae et Romanae: abesse possunt illa, quibus mediae aetatis Historici scatent, commenta, cum lapides vel sanguinem pluisse nar-

rant, cum sanctorum miracula referunt, vel ipsos publicae calamitatis nuntios, cometas, et id genus reliqua. Ab eloquentia et poësi vtrum noua lux inferri historiae possit, erudite hic disquirat praestantissimus Michaelis, et in illa quaestione caute versandum esse docet. Etenim primo, quod ad poësin attinet, dubium adhuc videri, antiquisne an recentioribus principatus debeat. In quo auctoritate utitur indicis maxime idonei, b. Gesneri, quam in programme de vita ipsius retulit Vir illustris Ioa. Dav. Michaelis, Nostri frater germanus. Deinde videndum esse, ne abusu eloquentiae ac poëseos in mendacii suspicionem adducatur historia. Porro, nec deesse nostrae aetati Historicos, qui virili dulces miscuerint. Denique, si Historicos Graecos et Romanos elocutionis nitore non dum consecuti videantur hodierni: horum illud incuriae adscribendum esse.

Elegantia haec, quae in utroque libello legimus, de Historicis monita, si diligentius tenerent, qui ad hanc litterarum partem accedunt, breui futurum esset, ut veterum in illo genere laudem superaremus.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet assē, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXIV.

DIE MARTIS, V. CAL. MAII. CLCCLXII.

HAFNIA. XX. APR.

Die XVIII. in templo Fridensburgenfi
aulico, praesente aula, coetu-
que illustri, religionis confes-
sionem publice edidit Wilhel-
mina Carolina, regiae celsitu-
dinis princeps. Inaugurandi ritum eleganti
grauique oratione administrabat Blochius, con-
cionator aulicus.

Ad equestrem, qua Liberi barones gaudent,
dignitatem euexit Rex augustissimus virum per-
illustrem Henricum Carolum a Schimmelmänn,
legatum in circulo Saxoniae inferioris extraor-
dinarium: eique Hafnia discedenti ordinis etiam
Danebrogici insignia contulit.

PETROBURGO. XXX. MART.

Nobilium adolescentum cohorti * praefectus nuper ab Imperatore augustissimo fuit Iwan Iwanowitsch Schuwalow, legatus bellicus. Interesse quoque dignatus est Augustissimus lustrationi litterariae, qua suorum in mathematicis aliisque disciplinis ac linguis profectuum specimina dare iuebantur nobiles illi. Eodem die, cum prandio adhibuisset eius cohortis praefectos primarios, saltantes quoque vidit iuvenes, digladiantes, et ad artis praescripta salientes: ** eorum etiam centuriam exercitationes militares obeuntem. Denique delecti ex illis centum et quinquaginta duo diligentiae suae praemium tulerunt, praefectorum militarium dignitatem.

* Gade tenkorps.

** voligiren.

Die XXIII. propositum a supremo senatu fuit edictum imperatorium, quo, ad rectius constituendam rem militarem, curia quaedam militaris * instituitur. Eius se praesidem dixit ipse Augustissimus, Adsesores vero Celsissimum Holsatiae Principem Georgium, Sereniss. Trubetzkium, et Holsatiae Beccensis Principem: Villeboisium praeterea, rei tormentariae in expeditione praefectum summum; ** Glebouium, rerum bellicarum curatorem supremum; *** Meigunouium, legatum bellicum; denique Liberum baronem ab Vngarn, supremum militiae adiutorem.

* Kriegscommission.

** Generalfeldzeugmeister.

*** Generalkriegscommissaire.

VINDOBONA. X. APR.

Frequentes in urbem veniunt indeque rursus discedunt cursores, cum mandatis bellicis. Per hosce dies primus quoque ex Silesia aduenit cursor castrensis: * hic adductas iam ex Saxonia nuntiauit legiones imperatorias regias nouem, pluresque expectari; a Rege Prusiae iussos esse Silesiae incolas rebus suis, quae moueri possunt, cauere; imminere itaque accerrimae expeditionis periculum; a Laudono omnia apparari, ut quam primum deducere copias in campum possit. Peractis paschatos feriis hinc discessurus est Daunius.

* Feldstaffette.

LONDINO. XIII et XVI. APR.

Die IX cum Olyssippone aduenisset cursor, postridie eodem rursus mittebatur alius. Neutrius partis studium tamen seruare principio constituerat aula Lusitana: videntur tamen quae ab Hispanis facta sunt, iam iamque exigere, ut auxilia illi nostra mittamus. Iamque nomina audimus copiis auxiliaribus praeficiendorum. Quibus si carere fortasse Lusitania potuerit, ex Algarbia illae Gibraltariam petent, et, cum praefidiariis coniunctae, clasculam augebunt, inuadendis Hispaniae oris destinatae.

Deliberatum per dies aliquot fuit de pacis conditionibus, Georgio Pitt, nostro ad aulam Taurinensem legato, propositis, cum Lutetiam is Parisiorum transiret. Mox tamen improbatæ

prorsus reiectaeque fuerunt, illis, quas Bussius ante tulerat, praeterquam in tribus Hispaniae capitibus, haud absimiles.

Artis hic Daedaleae periculum facturus est peregrinus nescio quis. Ingenti pretio allectus, ex turri S. Brides volatu petet viuarium, * altero inde lapide remotum. Idque se, nisi tempestas obstiterit, intra sex temporum puncta ** praestitutum, recepit. Alis ille binis caudaque, adaequilibratam affabre efficitis, vterur. Quae de re illa mirabili et inaudita factae iam sunt, sponfiones tricies mille libras numorum Sterlingicorum efficiunt.

* Hyde-Park.

RATISBONA. XV. APR.

Petroburgum hinc reuocatus ab Augustissimo fuit, qui pacificationi Augustanae interfuturus erat, Russiae legatus, illustriss. Comes a Keyferling. Ad aulam is Polonam extra ordinem legatus ibit. Itaque redire suos, et huc reuehi iussit quae Augustam Vindelicorum de supellectili transportata fuerant. Similiter conductas ibi aedes locatori iam renuntiavit Liberbaro a Plotho, Regis Prussiae ad Comititia legatus.

BEROLINO. XVII. APR.

Regem castra mouisse, proximi ex Silesia nuntii referent. Waldeburginuper Laudonus praetorium habuit, cum exercitu aliquantulum progressus:

gressus: proptereaue breui futurum videtur, ut aliquid rei grauioris agatur. Quae adhuc siue Russis, siue Suecis oppositae fuerant, copiae regiae, in Saxoniam fere omnes tendunt.

EX AGRO WESTPHALICO. XII. APR.

In praedio quodam tractus Monasteriensis equestri reperta fuerunt ante dies aliquot fusa ex metalio tormenta viginti sex, sclopetorum duplicata * centum et viginti cum adparatu bellico ** satis copioso.

* Doppelhaken.

** Ammunition.

FRANCOFVRTO AD MOENVM. XVIII. APR.

Die mensis huius decimo sexto, meridie ipso, inter tormentorum fragores, collocatis ordine militari praesidiariis, urbem nostram intrabat Sobisius Princeps, idemque castrorum praefectus summus. Hodie mane rursus hinc discescit: Marpurgi pernoctare cogitat, crastina luce Cassellas venturus.

BRVNSVICO. XXIII. APR.

Nudius tertius, praemisso cursorum publicorum tubis suis canentium strepitu, aduolantem vidimus Taubenhemium, centurionem, Principisque heredis adiutorem castrensem. Expugnatum die XIX castellum Arensbergense, nuntiabat, caprumque iure belli cum duce Mureto praesidium.

RES LITTERARIAE.

Augendis perficiendisque scientiis tametsi haud parum profunt academiae et vniuersitates litterariae, si, qui in illis docent, non lucri cupiditate, sed vero scientiarum studio et amore ducantur: nihil tamen ibi, praeter scientiarum elementa, tradi studiosis iuuenibus potest. Hi enim, exacto triennio vel quadriennio, cum ingenia perfici maxime incipiunt, discedere solent, succedentibus aliis, quibuscum similia denuo eademque studia repetenda sunt. Itaque si qui doctores publici quae inchoata in scientiarum partibus parumque adhuc absoluta intellexerunt, perficere et ornare voluerint, extra docendi munus ordinarium, necesse est, hanc disciplinis operam nauent, siue soli quae per se reperierint, prodant; siue, quod melius, coniunctim cum aliis, adhibitoque sociorum studio et iudicio, omnia diligentius ante examinent ac perpendant. Atque hoc tanquam fundamento nituntur societates litterariae, academiae scientiarum, quae non iuuenum erudiendorum causa, sed vt ipsae scientiae perficerentur, tum in vrbibus quibusdam celebrioribus v. g. Londini, Berolini cet. tum in ipsis vniuersitatibus, quas dicimus, v. g. Lipsiae, Gottingae cet. institutae fuerunt.

Huic rationi, prouehendarumque scientiarum studio suos quoque natales debet societas erudita, quam haud ita pridem instituit Academia Duisburgensis. Constat illa viris partim ex
eius

eius Academiae doctoribus, partim extraneis, eruditissimis celeberrimisque: id quod ex prima scriptorum parte satis intelligitur, quae hoc indici inscripta comparuit.

Der Duisburgischen Gesellschaft Skriften, nebst einigen gelehrten Neuigkeiten und Aufgaben. Erster Theil. Duisburg und Cleve, verlegt Gottfried Christ. Benedict Hoffmann. 1761. I Alphas. formae quartae mai.

Praefatio propositum societati consilium exponit, ita sane comparatum, ut fieri non possit, quin insignis inde ad scientiarum incrementa utilitas redundet. Complectitur illud, praeter disciplinas altiores, bonas etiam litteras et humanitatis studia. Quae nota iam in disciplinis et constituta sunt, haec diligentius illustrabuntur, quo via muniatur reperiendis novis. Quae manca passim in scientiis defectaque visa erunt, his vel ipsa opera societas, vel monitis consiliisque aderit supplendis, perficiendis. Ad reducendas quae deperditae vel diminutae sunt, artes bonas et utiles incumbet. In statum conditionemque scientiarum, colendo epistolarum commercio, inquireret, quaeque scripta prodibunt, de his liberum et aequum iudicium feret. Qui cum societate communicare cogitata sua voluerit, huic liberum erit sermone Latino, Gallico, Germanico vel Belgico uti. Commentariis, praeter sociorum scripta, inferentur missa ab aliis solide disputata: vitae sociorum, qui decesserint, ad maiorem, quam fieri, vulgo solet, usum conficiendae; litium eruditarum historiae, diplomata maioris momenti antiqua; desideria, monita,

monita, consilia; inuenta noua, cer. Societati adscriptis, eius rei testimonium mittitur Latinum, typis exscriptum, sigillo societatis, subscriptoque secretarii nomine munitum. Praefationem hanc et instituti narrationem societatis nomine concinnarunt D. P. Iacob. Ammendorf, S. Theol. Prof. publ. et D. O. L. ab Eichmann, Iuris P. P.

Collectio ipsa continet disputationes capitaeque XVII. quorum quindecim in selectis historiae, iuris ac philologiae argumentis versantur, auctoribus viris illustribus ac doctiss. *Christ. Lud. Scheidtio, Io. Car. Henr. Dreyero, Wolr. Burchardi, Christ. Henr. Breuningio, Georg. Litzelio, Ern. Lud. Dan. Huchio, Ottone Lud. ab Eichmann, Io. Gottl. Wilb. Dunkel.* Caput XVI. exhibet noua litteraria: in his indices tum nasserum ad societatem scriptorum, librorumque in quibus perficiendis cum maxime occupantur viri eruditi; tum habitarum nuperrime in academia Duisburgensi disputationum. Denique capite XVII. argumenta ex variis disciplinis, doctrina sanctiori, iuris et naturae scientia, historia, antiquitate Iudaica, proponuntur eruditis ad disputandum tractandumque.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXV.

DIE VENERIS, FRID. CAL. MAII. CLIO ICCCXLII.

NEAPOLI. XXX. MART.

Ante dies aliquot ingentem nobis terrorem incuslit tempestas cum magno fragore tonitribusque. De caelo tacta fuerunt plura vrbis aedificia, et in templo del carmine Maggiore fulminis ictu perierunt sacri ordinis viri quatuor, vulnerati sunt duodeviginti.

MANTVA CARPETANORVM. XXX. MART.

Accepto initae inter aulas Lusitanam et Londinensem pactionis nuntio, iter parauit dux exercitus Hispani, viginti quinque millibus capitum constantis. In Beiram irrumpere et hostilia

M m

lia

lia quacvis facere iussus est, simul vt, Hispaniae legatum Olyssippone Mantuam Carpetanorum discesfisse, audierit. Etenim, si ab aula Lusitana responsum minus gratum tulerit Legatus, illud sibi bellum sollenniter indictum interpretabuntur Hispani, ipseque legatus inde, insalutato Rege, abibit.

PETROBURGO. VI. APR.

Binos in hebdomadas singulas dies sibi definiuit Imperator augustissimus conferendis cum supremo Cancellario consiliis; diem Lunae et Iouis.

Menses abhinc aliquot castra inter urbem hanc et Czarko Zelo positurus est tricies mille militum exercitus.

Superiori hebdomade missus a sereniss. Wolkonskio, Romanzouii apud exercitum in Pomerania vicario, cursor aduenit, induciarum ab exercitu Imperatorio Prusficoque pactarum nuntius. Eius pactionis capita hodie proposita publice fuerunt.

LVTETIA PARISIORV. XIX APR.

Ad exercitum, cui praefuturus est, nunc demum, quamquam valitudine minus commoda, discesfit illustrissimus Comes ab Erreés.

Quae Petroburgo allatae sunt, litterae discesfuram inde narrant maximam partem Gallorum, qui

qui commorati ibidem in fide et clientela defunctae Imperatricis fuerant. Vindobonam pariter reuertetur Imperatoris Romani administer.

Mantua Carpetanorum certissimis nuntiis alatum perhibetur die mensis huius sexto, binis proficiscentium ordinibus, in Lusitaniam irruptionem fecisse, ibique confedissee * copias Hispanas.

* Posto fassen.

LONDINO. XX. APR.

Ex Corcagiensium litteris, nihil amplius periculi imminere a seditiosis cognouimus. Disperditos esse maximam partem, vel Corcagiae, * Dublini, Waterfordiae in carceres coniectos, qui motus illos concitauerant. Nullam culpae partemtribuendam coetui per Hiberniam sacris Romanensibus addicto.

* Cork,

Hodie primum post Paschatos ferias sollempnem confessum celebrauit vtraque regni curia.

Anglorum in mari Indico copiae navales nauibus maioribus quadraginta, multisque minoribus; terrestres vero vices mille militibus constare perhibentur.

VINDOBONA. XVII. APR.

Scripta hic exempla legimus nouae pactionis, quam iniisse cum Anglis Russi dicuntur. Eius

simillimae sunt leges his, quae constitutae quondam inter utramque gentem de soluendis pecuniis, militibusque suppeditandis fuerant. Quae de causa multi sunt, qui dubiam putent eorum exemplorum fidem et auctoritatem.

Celsissimo Holsatiae Principi Georgio Ludovico cum honorem haberi eum vellet Augustissimus Russorum Imperator, quo adfici solent sanguine imperatorio nati, salutandi quoque officio apud illum primos defungi voluit Administros legatosque extraneos. Horum itaque nonnulli ea de re ad aulas se suas relatuuros responderunt.

PRAGA. XVII. APR.

Iussu Imperatoris augustissimi praesidii loco in hac vrbe remanent cohors Seruestana, binaeque eiusdem gentis centuriae, quae granata ignifera iaculantur. Ad quas explendos convocati huc fuerunt, si qui sua sponte mereri stipendia voluerint, ciues Anhaltini.

DRESDA. XIV. APR.

Ab exercitu imperatorio regio tametsi complures e Saxonia in Silesiam legiones abeunt: haud tamen exigua militum manus in his regionibus; vna cum Germaniae exercitu remanet.

Die V. in Silesiam hinc deducebatur praetorium. Simul Altenburgum petebat Comes Maquire, exercitu Germaniae communi praefuturus. Vtrumque exercitum imperio reget Comes a Serbelloni, supremus castrorum praefectus.

Paucus

Paucus ante diebus ab Henrico Principe in custodiam datos fuisse accepimus ex circuli Misnienfis ordinibus viros viginti, hosque transuectione Magdeburgensi terreri.

HAGA COMITVM. XXIV. APR.

Non magni momenti sunt, quae in Hibernia concitatae feruntur turbac. Contentio omnis inde erat, quod praedia, sua, vt fructuosiora forent, sepibus cinxerant domini.

EX THYRINGIA. XXI. APR.

Dolendas Lipsiae vices narrant, qui inde ad nos veniunt. De imperatis ciuitati tributis quod nondum solutum sit, vi cogi militari: * malignis febribus absumi homines multos: annonam in dies ingrauescere.

* durch Execution herbey treiben.

RES LITTERARIAE.

Vita del Padre Girolamo Savonarola. H. e. Vita Hieronymi Sauonarolae. Luccae, impensis Giuntini, 1761. conscripsit vitam illam Pacificus Burlamacchi, vnus eorum, quos ex corruptis moribus ad meliorem vitam traduxerat Sauonarola. Sed emendauit eam auxitque Timotheus Boroni, ordinis diui Dominici sodalis. Natus erat Sauonarola in agro Ferrariensi, a, 1452; Qui cum ad litterarum studia quam diligentissime iuuenis incubuisset, anno aetatis vicesimo secundo diui Dominici instituta professus, dure admodum seuerique vitam egit. A 1483 quae

sibi diuinitas patefacta diceret, efferre in vulgus, et doctrinae sanctioris ea tradere capita coepit, quae non ab omnibus aequo animo audirentur. Sed longe grauius sibi malum contraxit partis studio, quo turbis se immiscuit, quibus res publica Florentina agitabatur: audacior enim erat, et per omnia extra dilationem positus. Pontificem ipsum cum non veritus esset attentare, exterminatus ex communitate sacra fuit: post a concitata plebe Florentina per vrbis vicos tractus, viuisque combustus, vna cum duobus sodalibus, Dominico de Pescia et Siluestro Maraffi. Id quod contigit a 1498. d. XXIII Maii. Haud pauca in illo de vita Sauonarolae commentario tradita leguntur non vulgaria. In primis animaduersione digna sunt, quae referuntur de nostro, Laurentii Medicis confessionem excipiente.

Ceterum vita Sauonarolae ex variis auctoribus collecta adhuc quidem optime exposita reperiabatur apud Baylium. Vnde facere non possumus, quin describamus illud a Flaminio conscriptum epitaphium elegantissimum.

Dum fera flamma tuos Hieronyme, pascitur
artus,

Religio fleuit dilaniata comas:
Fleuit, et o dixit, crudeles parcite flammae;
Parcite, sunt isto viscera nostra rogo.

Storia di varii Costumi sacri, e profani degli Antichi.
H. e. Historia morum apud gentes antiquas
tum sacrorum, tum profanorum. Auctore Car-
melio, e soc. Iesu. Venetiis 1761. duobus vol.
in 8. Additae Editioni secundae reperiuntur
dissertationes tres, quarum prima in explican-
do Herodiani loco versatur; secunda consecra-
tionem Imperatorum similem fuisse docet pom-
pae funebri, qua celebrari exsequiae solent du-
cum Venerorum; tertia quare ab Homero Ne-
ptunus dictus sit deus, qui terram tremoribus
concutiat, disquirat, simulque de motu Olyssip-
ponensi exponit. Pasim in hoc libro litteris
Latinis, Graecis, Hebraicis, Etruscis, doctrinae
suae copiam ostendit Carmelius, aliis quoque
scriptis cognitam,

Quae Lutetiae Parisiorum floret litterarum
elegantiorum Academia, cum d. XIII Dec. anni
praeteriti conuentum sollemnem celebraret, de-
clarabat eius Secretarius perpetuus Le Beau ad-
iudicatum esse Schmidio, Bernensi, praemium
ab illustriss. Comite Caylus constitutum. Pro-
posita erat quaestio, *Quibus nominibus insignitus ab
antiquis Nilus, quoque ritu cultus fuisset? item Attribu-
torum, quae in ipsius monumentis leguntur, quae caus-
sa videretur?* Eadem de Canope, Aegyptiorum
deo, proposita fuerant. Legebantur deinde va-
rii generis libelli, elogium historicum demortuo-
rum nuper sodalium, Praesidis a Bon, et Renel-
lii, Abbatis, commentarius Garnerii de Philoso-
phia Platonis, Ode pindarica a Chabanano con-
uersa,

uerfa, disputatio iunioris le Beau de parasitis de-
orum antiquorum, cum adiunctis obseruationi-
bus de parasitis scenicis.

Quaestionum nouarum, quibus in annum fu-
turum 1763. praemium academicum proponi-
tur, haec argumenta sunt, *Pontifex maximus quae-
tura exercebat in sacerdotia urbis et prouinciarum? Num
quid ipsi auctoritatis, erat in sacerdotes templaque vel
deorum Rom. prouinciis illatorum, vel prouincialium?*

Londini binis formae quartae voluminibus
splendide typis exscribuntur *Thompsoni opera*. Au-
ctoris illius, praeter celebratum illud de anni tem-
pestatibus poema, alia etiam sunt non minus pul-
chra, illud v. g. quod arceam indolentiae inscrip-
sit, Tragoediaeque et odae complures. Vtrum-
que volumen subscriptores duobus numis aure-
is Anglic. rediment. Quae inde confecta fuerit
summa, in monumentum maxime impendetur
Thompsono in templo Westmonasterii exci-
tandum.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti
foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in ta-
bernis, vno quilibet assc. venales. Extranei, quibus reprae-
sentare annum pretium placuerit, numos librales quinque
cum dimidio, monetae Lubecensis, soluant.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXVI.

DIE MARTIS, IV. NON. MAII. MDCCCCLXII.

HAFNIA. XXVI. APR.

Die huius mensis XIX. nouo edicto
sublatum voluit Rex optimus
illud die V. Martii propositum,
quo butyri, caseorum, carniū
porcorumque exportatio vs-
que ad exeuntem mensem Iunium vetabatur.
Itaque inde a mensis Maii initio illa cibariū
genera, quicunque voluerit, exportabit.

PETROBURGO. IX. APR.

Facta d. XXV. mensis praet. audientia, ad
Imperatorem augustissimum accedebant Admi-
nistri legatique regii, Danicus, Suecicus et Bri-
tannicus: Imperatricem magnumque Ducem
N n pari-

pariter salutaturi, nisi obstitisset horum valetudo minus commoda. Idem coenae quoque Imperatoris adhibebantur, cum symphoniae interfuissent, ipso Augustissimo fides plectro pulsante.

Ad rem navalem in dies magis magisque perficiendam studiosissime incumbet Imperator: coque consilio conducturus dicitur nautas praefectosque Anglicos, marium, quae Rusiam alluunt, vsu peritos.

Ante dies aliquot, cum oblata a Rege Prusiae ordinis aquilae nigrae insignia accepisset Imperator, sollemne in aula convivium celebrabatur. Ei intererant, inuitati ab Augustissimo, quicunque hic commorantur nobiles Prussii. Primum inter epulas poculum libabatur Regi Prusiae, supremo ordinis eius magistro; * sequebatur poculum Imperatoris: post simili ritu Equites reliqui omnes consalutabantur. Singula vero pocula significabat tormentorum in castello et praetorio navali ** fragor.

* Großmeister des Ordens.

** Admiralität.

Die IV. de exilio reducem vidimus illustrissimum senem, supremum quondam castrorum praefectum, Comitem a Münnich. Aduentanti obviam processerant laetantes simul et de clementia Imperatoris inter se congratulantes qui cumque cum Heroë illo necessitudine coniuncti superfunt.

HOLMIA. XII. APR.

Dignum se demonstrat regiae celsitudinis Princeps heres illo regni ordinum iudicio, quod nondum annos septendecim nato permiffum fuit tum regio, tum aliis regni confiliis intereffe. Qui Sacramentum die V. Apr. dicturus, praefentibus regni ordinibus multisque aliis, orationem ad Regem habuit eam, quae admirationem omnibus ingenii et eloquentiae iniiceret. Confcripferat illam orator ipfe ferenisiffimus, nullius auxilio adiutus, memoriterque totam recitabat. Ni il iuvene regio praeclarius, nihil maius excogitari fingique ad fpern parentum Auguftiffimorum et ciuium expectationem poteff.

WARSOVIA. XV. APR.

Nuper admodum ex Verania veniens Cofacorum manus urbem hanc praeteriit trans Viftulam, Thorunium verfus, exercitum Rufforum petitura. Eo noftris moleftior fuit tranfitus, quod equis fuis, quos complures habebant, ex horreis incolarum pabula Cofaci conquirerent.

Petroburgo nuntiatur, cogitare Imperatorem de perficiendo confilio, quod propositum quondam defunctae Imperatrici fuerat, conferendi in publicum facri per Ruffiam ordinis bona, eiusque ordinis hominibus praebendi, quod ad fuffitentandam vitam fufficiat: quod quidem in fingulos annos hominesque frumenti modiis viginti, et imperialibus Rufficis decem definitur.

MEDIOLANO. VI. APR.

Pacem nos sperare iubent allatae Augusta Taurinorum litterae, qua bella omnia componantur, Regique Sardiniae confirmetur dominium liberum traditarum ipsi regionum. Eaedem spem adferunt nonnullam, fore, ut cum Pedemontii principe matrimonio iungatur aliqua serenissimarum Austriae Archiducum.

VINDOBONA. XVII. APR.

Futura hebdomade in conspectu omnium ponentur quae Constantinopolin secum feret perillustis Penklerus, munera splendida aulae Turcicae tradenda. Eum Albae Graecae iam expectat itineris impensarumque curator* Turcicus.

* *Spesier-Commissaire.*

Ex copiis, quibus in Saxonia praestit Henricus Princeps, complures in Silesiam concedere accepimus, breuique eodem secuturum Principem ipsum, relicto, qui Prussis praesit, Seidlizio. Suidnitium versus, quod tentaturi nonnihil videbantur hostes, ex Lusatia superiori in Silesiam ductum fuit Beckii agmen. Haud procul ea urbe posita habemus castrorum principia.*

* *Das Hauptquartier.*

LVTETIA PARISIORVM. XIX. APR.

Ex aula Romana reditum parat legatus noster, eminentiss. Rochechouartus. Qui cum ad Pontificem de emendandis patrum ordinis Iesu constitutio-

stitutionibus retulisset, respondisse fertur Pontifex, *Sint, ut sunt in Gallia, aut non sint.* Responso illo minus grato commotus Rex, sublato, quo patribus fauebat, edicto, causam eorum senatorum regni curiis tradidit disceptandam.

Serenissimus Prouinciae Comes cum eam nuper aetatem attigisset, qua eximi de matronarum manibus solent filii regii: traditus fuit nouis morum studiorumque moderatoribus, Duci a Vauguyon, et praefuli Lemouicensi. *

* von Limoges.

In castellum Parisinum abductus fuit qui Canadae quondam praefuerat, Marchio a Vaudreuil. Ex aula discedere iussus fuit praeful Augustodunensis, * largitionum Regis sacrarum praefectus. **

* von Autin.

** A'mosenier.

HAGA COMITVM. XXVII. APR.

Regi fidelissimo declarasse Rex catholicus fertur, Tametsi iure suo postulare regnum Lusitaniae posset, iis maioribus ortus, qui iusti eius domini fuissent: se tamen iure illo uti nolle, neque eius obtentu quidquam tentaturum, si arma secum coniungat Rex fidelissimus ad excutiendum illud, quo Lusitania dudum prematur, iugum; sin acquisitam conditionem reiiciat, facere se non posse, quin iure suo usus, regnum illud vi occupet. Ad ea respondisse Rex Lusitaniae di-

N n 3

citur,

estur. Haud sibi disceprandum videri de iure, quo regnum obtineat genti suae per ducentos fere annos hereditarium, quodque liberum nullo obnoxium Europa omnis fateatur: miram tamen sibi orationem visam, qua usus sit Rex catholicus: quod si ab Anglis vi abduci se a neutrarum partium studio sensisset, statim se partes Hispanas amplexurum; sin' autem ab Hispanis vim eiusmodi adhiberi intellexisset, cum Anglis se arma coniuncturum. Ceterum se componendae inter Hispanos Britannosque litis arbitrium haud grauare, si quidem vellent, suscepturum.

EX SILESIAE CONFINIO. XIV. APR.

Illam Prussorum cum Russis pactionem perfectam iam transactamque Vratislauienses palam praedicabant. Illud quoque certum habebant sub finem Aprilis Prussicae ditionis rursus fore Regiomontum et Colbergam; ineunte autem Maio futurum, ut reditus publici inspectantibus Prussis administrarentur.

EX LIPSIAE VICINIA. XXIV. APR.

Lipsia Torgauam discescit magna praesidii pars: eodemque secuturus dicitur Platenius, Dux militum. Omnibus locis Prussi iter parant. Equos omnes, ne vectorum quidem exceptis, cogere, pontesque, quicunque ab vrbe ad Lindenauium vsque sunt, dissoluere fertur praesidii Lipsiensis praefectus.

EX AGRO BRANDENBURGICO. XXVII.

Vratislauiæ adhuc erat Rex Prussiae, cum nouissimus inde cursor publicus discederet, propediem

pediem tamen petiturus denuo putabatur vicum Strehlensem, vbi praetorium habuerat expeditione superiori. Eodem quae destinabantur copiae, partim iam aduenerant, partim in itinere erant.

RES LITTERARIAE.

Stutgardiae d. XIV. Apr. sollemnem conuentum primum celebrauit Academia artium elegantiorum, quam a sereniss. Duce Würtemb. anno superiori constitutam anni eiusd. libello XXVII. laudauimus. Conuentui interfuturus ipse Serenissimus, vna cum splendido comitatu hora quinta vespertina, cum in palatium nouum se contulisset, obseruantissime in vestibulo a curatore supremo, Rectore, Professoribus, sodalibusque academiae exceptus, in conclaue amplum deducebatur, quod sollemnitati aptatum, praeter tirones academicos, ingentem numerum auditorum capiebat. Ibi postquam vniuersum artis institutum non sine voluptate contemplatus esset Dux, et de artium fati dixisset sodalium nonnemo, euocabantur ab academiae secretario hi, quibus academicorum iudicio decreta praemia fuerant. Mox praemia illa, a supremo curatore sibi porrecta, quam humanissime distribuebat Serenissimus. Numi erant in hanc rem ipsam cusi, quorum qui primae classee artificibus destinarentur, capsulis argenteis cum figuris prominentibus, iisque partim inauratis tradebantur. Eiusmodi praemium in prima classe auferebant pictores duo, totidemque sculptores,

res; in classe secunda pariter duo, picturae linearis artifices. Ex primo genere erant Iosua Scotti, et Iacobus Colomba, Itali; ex altero Thomas Schaitthauff, Bauarus, et Ludov. Bossi, Italus; ex tertio Ioh. Conr. Schleehauf, et Ioh. Gorth Müller, Würtembergenses. Quo facto, iustratis iterum, quae proposita tironibus erant, exemplis formisque, visisque operibus, quae ad Academiam miserant focii duo honorarii, comprobavit Serenissimus studia tum professorum, tum tironum cum luculenta suae in omnes prolixae voluntatis testificatione.

Qui Lutetiae Parisiorum iussu regio *conversio-
num caelestium* in singulos annos descriptionem parat, Landius, Academiae scientiarum socius, Regi nuper libellum obtulit, qui anno 1763 futuras iam exhibet. Inscribitur is *Connoissance des Mou-
vemens celestes*, et praeter solitos calculos, tabulas habet astronomicas novas; novam determinandi solis lunaeque defectiones rationem; veneris per solis orbem transitus nuperi historiam, multaque alia capita cognitu iucunda.

Commentationum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, solvant.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXIX.

DIE VENERIS, PRID. ID. MAII. CLIO ICCCXII.

GENVA. X. APR.

De rebus Corsicis quae nuntiantur, neque certa sunt, neque satis sibi constant. Illud scimus, ingenti sumtu et vix credibili, inde ab annis triginta nobis constituisse illius insulae possessionem. In quo genere quae adhuc damna facimus, horum vix decimam partem sarciant redditus pagorum, qui nobis supersunt. Illa nos fortuna erigit, quod nec molestae nobis sunt turbæ, quibus Europae pars maxima vexatur, nec metuendae adeo de futuro tempore videntur. Hispania quidem pacem nostram haud sollicitabit, nosque eadem, qua Ætruria fruitur, conditione esse sinet. In quo

quo beneficium agnoscimus Reginae imperatricis, aulae Hispanae salutem nostram commendantis. Quas hic pecuniae summas per negotiatores contrahit Augustissima, earum expedita ratio erit, simul atque fidem suam interposuerint Hungariae ordines. Ceterum illi pacto familiae, quo coniunctionem sanxerunt gentis Borboniae principes, nomen quoque suum Regina dedisse perhibetur.

GEDANO. I. MAI.

Petroburgo allatae litterae Imperatorem augustissimum referunt in palatium recens exstructum pridie paschatos immigrasse: quae in area militari * domus tabernaeque lignae fuissent, plebi omnes ad praedam propositas, paucisque momentis deportatas fuisse. Vias circa urbem publicas cum infedisset ex aliquo tempore manus latrocinantium: missi sunt ex peditibus, et Hungaricis, qui eos conquirant.

* Paradeplatz.

PETROBURGO. XIII. APR.

Quae prope urbem stativa sunt, quinquagies mille homines captura dicuntur. Hi exercitiis Prussicis ad praelia praeparabuntur. Quo consilio Imperator a Rege Prussiae nonnullos militum praefectos, in his Knoblochium, sibi expetiisse fertur.

EX EADEM VRBE. XVIII. APR.

Heri ingens per urbem grauisimumque incendium ortum est. Quod, cum discederet cursor, nondum extinctum erat.

RIGA.

RIGA. XXIII. APR.

Libera in hunc annum declarata fuit frumenti e portubus Elsthoniae et Lestoniae exportatio: leuiora etiam, quam ante, vectigalia tributaque soluentur. Itaque quaestuosa in posterum erit mercatura frumentaria.

ROMA. XVII. APR.

Praefulem Mantuanum dicturus erat Pontifex virum reuerendiss. de la Pueblam, cum in tabulario reperiret Mantuae gubernator, comes Firmianus, Pii IV. epistolam, qua ius datum est Ducibus Mantuanis commendandi ternos candidatos, vnde quem vellet, eligeret Pontifex. De qua re cum relatum ad Reginam Imperatricem fuisset, haec iure suo vsa est. Tardius quidem, dicto iam Puebla, reddebantur litterae reginae: sed, quod eundem cum binis aliis commendarent, futurum speramus, vt, quod factum est, ratum habeat aula Vindobonensis.

FLORENTIA. XVII. APR.

Nocte, quae diem XV. antecedit, terram motu contremiscere, maiori metu, quam periculo sensimus. Die XV. vespere increbuit motus, vt in vico S. Laurentii detrimenti nonnihil caperent domus quorundam, qui rure adhuc in tuguriis manent.

LVTETIA PARISIORVM. III. MAII.

In agro Versaliensi quotidie fere Rex venationum voluptate fruitur. Prope S. Cyri fa-

num haud ita pridem arduarum per falcones aucupio * intererat Princeps regni heres una cum coniuge et sororibus serenissimis. Hoc quidem anno Compendium ** vix concessura videtur aula. Rex enim modo Fonte Bellaqueo, *** modo S. Huberti fano commorabitur: serenissimus vero Delphinus, ut primum in castris prope Dunquercam congregatae copiae fuerint, eo abibit, illis praefuturus.

* Reiherbitze.

** Compiègne.

*** Fontainebleau.

Nudius tertius Mantua Carpetanorum Verfalas venit cursor, praelii satis fortunati nuntius, quo cum Rodneyi classe, haud procul a S. Domini insula, pugnasset coniuncta Gallorum Hispanorumque classis. Anglicarum navium quatuor suppressae, nonnullae ita dirutae fuerunt, ut nulli amplius usus sint.

Ex ordinis Iesu sodalibus adhuc fuerunt, qui Regis gentisque augustae a confessionibus essent. Illud nunc munus abrogatum est illi ordini: neque incredibilia narrare videntur, qui futurum putant, ut boni Patres sub mensem Augusti solum vertere iubeantur. Lugduni retenta fuerunt eorum tum pecuniis, tum bonis aliis onusta vehicula, regiones exteras petitura.

Quas in vico à la Fleche dicto habitabant, aedès speciosae laxaeque, domicilium futurae sunt nobilibus, militaris scholae alumniis.

Ham-

Hamburgi, per Saxoniae inferioris circulum, legati administrique regii munere fungetur per-illustr. Borchius, Argentoratensis.

HAGA COMITVM. VII. MAIL.

Grosio, aulae Rusficæ extra ordinem legato, litteras attulit cursor Petropoli veniens, quæ haud exiguam spem spaciis ostendere dicuntur. Quas ille statim expedito nauigio in Angliam transmissit.

EX BOHEMIA. I MAIL.

Die XX. April in castra prope Sorgauiam concesserunt exercitus Imperatorii regii copiae pedestres: cuius adhuc equites in campis vicinis degunt.

Haud ita pridem Vratislaviae adhuc praetorium erat Prussicum: copiasque Rex suas cis Viadrum contrahebat ad vicinos vrbi pagos. Illae nunquam non expeditioni, rei que gerendae paratissimae sunt. Nuper Rex vna cum Prussiae Principe castra obequitabat, trium legionum Hungaricarum praesidio tectus. Illae hic atque illic paruulis praeliis laceffebant Austriacorum stationes principes.

EX SILESIAE CONFINIO. III. MAIL.

Propediem fore, vt res praelio committatur satis significant qui castra castris conferunt, exercitus oppositi. Quod Wernero paret, agmen Prussicum viciis mille capirum esse perhibetur.

Berolino in Silesiam transportari magnam vim tormentorum accepimus.

Lipsia iam ante tempus aliquod translatum rursus Torgauiam fuit Prussorum rei militaris supremum in expeditione consilium. *

* Generalfeldkriegsdirectorium.

RES LITTERARIAE.

Esse etiam hoc tempore, qui carmine Latino veterum elegantiam consequantur, neque Musae vernaculae studio, ita negligi Romanam, ut intereat, exemplo nuper illustris Richteri demonstraui-
mus. Goettingensium poetae Ienensem adiungimus, cuius haud ita pridem, ex officina Fickelscherii, versiculi 4 plag. formae 8. prodierunt hoc indice, *Christiani Adolphi Klotzii*, Phil. et LL. AA. Mag. Rev. Capit. Wurf. Capitular. Extraord. Poetae Caesar. Laur. Acad. Caesar. Scient. Robor. et Soc. Altorf. Teuton. et Acad. Elector. Mogunt. Scient. vtil. Collegae, Societ. Ienensi Latinae ab Epistolis, *Elegiae*.

Inscripsit libellum Klotzius celeberrimo Lipsiensium Iurisconsulto Hommelio, eique, quomodo ab ineunte iuventute ad poeseos studium incubuerit, eleganter narrat. Quod se a facilitate Ovidiana longius forte abesse dicit: agnos-
cimus

scimus viri modestiam, quem poëtam, non factum, sed natum, ipsa Carmina satis probant. Horum primo (sunt vero duodecim) Dresdae scripto, urbis illius, Saxoniae ornamenti, excidium deplorat. Secundo, patriam relinquens, qua in illam caritate feratur, dulci quadam pictura exprimit. Elegiam tertiam qua igni a se traditos versus suos bene multos, in his satiras, postquam narrasset, ita concludit,

Credite, qui tradit flammis oculo irretorto
Atque animo forti scripta poëta sua:
Major Alexandro, qui totum vicerat orbem,
Quique Phrygum exitium, maior Achille fuit.

Vices suas elegia quarta dolet, quod legendi sibi sint libri plures mali, ieiuni, rerum verborumque inopes. Quinta Bischofswerdae, urbis patriae, desiderium, actosque ibi iuventutis annos prosequitur. Sexta constitutum sibi docet a fortuna minimum pendere. Septima tactum imminentis mortis praesensione animum securae immortalis vitae cogitatione delinit et consolatur. Sequentibus elegis modo de conditione sua minus prospera conqueritur; modo a laurea poët. qua Wittebergae donatus fuerat, novos sibi colendae artis stimulos subiici adfirmat; modo in saeculi mores inuehitur. Deinde ardere se cupiditate visendae Italiae ostendit. Mortem denique Zigeri deflet, in familiam suam domumque adsciscendi. Plagula extrema Odas tres exhibet in felicem reditum Serenissimi Principis

• cipis Elector. Horatiano spiritu confectas. Binae
strophae, in quibus loquens inducitur Saxo-
nia, hae sunt,

Rex magne Olympi, sidera quo quatis
Quo caelum et orbem, cunctaque temperas,
Huc verte vultum: cerne totum
Hic populum tibi supplicantem.

Demitte caelo, quae mihi pristinum
Decus redonet, quae referat patrem,
Augustum amandum, mitte coelo
Cinctam olea viridante pacem.

Hamburgi prodit *Pars II. bibliothecae b. Richeit*,
quae libros medicorum, philosophorum, aucto-
rum veterum, interpretum, criticorum, philo-
logorum, lexicographorum, Grammaticorum,
Rhetorum, Orator. Epistolographor. Poëtarum
cet. die VII. Iunii publice distrahendos exhibet.
Constat illa paginis 882, delectuque librorum
respondet expectationi, quam commouerat pars
prior, libello XXII. a nobis commemorata.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti
foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in ta-
bernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus reprae-
sentare annum primum placuerit, numos librales quinque
cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XXXX.

DIE MARTIS, XV. GAL. IVN. clc Iccclxii.

OLYSSIPPONE. VII. APR.

Hebdomade superiori habebatur consilium aulicum; nec minus qui rebus bellicis praesunt congregabantur deliberaturi. His cum interfuisset illustriss. Tirawley, Londinum statim dimisit nauem tabellariam. Adhuc in vrbe commorabatur administrator Hispanus. Per Lusitaniã omnem studiosissime tum milites leguntur, tum Regis aere coëmuntur equi; horum quidem qui tres alit, Regi vnum vendat, necesse est. Militibus quae ex aliquo tempore debebantur, stipendia solvantur.

Equitum et desultoriorum legiones binis au-

R r

gentur

gentur centuriis: quarum singulae constabunt in posterum equis quadraginta.

Quae nudius tertius exiit, clasfis nostra, naues bellicas maiores habet septem; adiunctis velocibus binis.

MANTUA CARPETANORVM. XX. APR.

Aptas iam et omnibus rebus ad nauigandum instructas esse, quae adparandae erant naues, confirmant qui ex portubus nuntij adueniunt. Intra hebdomadas ad summum tres eductae erunt copiae nostrae maritimae.

Custodibus nuper tradebantur monachi duo Lusitani, propter vetitum litterarum commercium in suspicionem adducti.

Litteris Olyssippone allatis haud obscure significatur Lusitaniae auxilia et argentaria et militaria ferri a Britannis hac lege, vt quas Portu Cale habent operas mercatorias, * his iura immunitatesque restituantur, vel augeantur etiam.

* Factorie.

ROMA. XXIV. APR.

Concesit Reginae imperatricis precibus summus Pontifex, vt episcopatui in Hungaria Vacensi * praesit Eminentissimus Migazzius, pater purpuratus, idemque Vindobonensium Praeful summus, eiusque muneris redditibus annuis fruatur.

* Waitzen,

GENVA.

GENVA. XXIV. APR.

Die XXII. Martii cum rebellantium agmine, cui ipse dux Paolus praeesset, acerrimo praelio dimicavit cohors nostra, ductore Matra, tribuni legato. Complures in acie caesos reliquerunt hostes fusi fugatique, in illis ductorum suorum nonnullos. Quod cum haud procul Viuario factum esset, illud oppidum statim intrauit victor, indeque obsides abduxit duo, quorum plurimum valere auctoritatem apud seditiosos cognouisset. Inde Curiam * propius accessit.

* Cor.e.

LVTETIA PARISIORVM. III. MAIL.

Ad ruendam ab Anglorum impetu Borboniam, maris Indici insulam, missus a rege est Curfayus, Marchio, castrorum praefectus, Corsicana quondam expeditione nobilis.

Craftina luce consilio priuato * praeerit Rex, quod nunquam ante hac fecerat. Ludouicum quidem XIV bis tantum in diuturno imperio consilio illi scimus interfuisse. Neque tamen quidquam ibi rei insolitae tractatum iri, putamus.

* Conseil des Parties.

Ex curiae Redonensis * decreto igni concrematus fuit editus ab ordinis Iesu sodalibus hoc indice libellus, Remarques sur un Ecrit intitulé, *Compte rendu des Constitutions des Iesuites par Mr. Louis-René de Caradeuc de la Chalotais, Procureur-Ge-*

neral du Roi au Parlement de Bretagne. Inuidiae calumniaeque procuratorem regium, de Constitutionibus referentem, infimulauerant in illis annotationibus Patres, Grauius nunc quoque, curiarum Galliae exemplo, in sodales statuere incipit quod Artesiae praeest, consilium prouinciale.

* Rennes.

De bello Lusitanis inferendo, promulgasse die XII. mensis praet. aulam Hispanam, dieque XVII. edictum proposuisse, multa sunt, quae persuadeant. Adhuc tamen nihil ea de re publice scriptum vidimus. Priuatorum litterae fines Lusitaniae iam ingressos narrant Hispanos. Quibus quae subsidio iturae sunt copiae nostrae, propediem discessurae dicuntur.

PETROBURGO. XX. APR.

Proximo Saturni die, in palatio Imperatoris hiberno, recens condito, facta est solitis caerimoniis consecratio templi aulici, a Christo reuiuisciente nominati. Ritus illum administrabat eminentissimus Nouogardiae Praeful. Circiter horam VI. vespertinam, salutantibus tormentis, Augustissimus, relicto palatio ligneo, in nouum illud, quod diximus, immigrauit. Eadem vespere ordinis S. Andreae insignibus ornatus fuit excellentissimus Narischkin, supremus aulae praefectus. Postridie eius diei, h. e. paschatos die, mane in aulam congregabantur vtriusque sexus nobiles, quibus Imperator comitibus cum
templum

templum petiſſet, rei diuinæ vacabat. Inde
reducem excepit prandium in peristylio * cen-
tum amplius conuiuis adparatum.

* Gallerie.

VINDOBONA. I. MAIL.

In puerperii memoriam, quo feliciter perfuncta
eſt Archidux ſereniſſima, ætæ vidimus in thea-
tro aulico die XXVII. April. drama muſicum, ſer-
mone Italico concinnatum. Elegantiſſimæ fa-
bulæ, *Il Triouſe di Clelia*, quam huic feſtiuitati
ſeruataſ voluerant Auguſtiſſimi, auctor eſt Me-
taſtaſius, vir in illo genere apud Italos princeps.
Haud ignorabunt, qui Liuium (II, 13) legerunt,
Cloeliæ nomen, virginis Romanæ. Modos
fabulæ Italicæ fecerat Haſſius, rei muſicæ ar-
tifeſ longe dulciſſimus.

COLONIA VBIORVM VII. MAIL.

Lutetiæ Pariſiorum haud ita pridem deceſſe-
rat doctiſſimus Abbas de la Caille, in ſummos
noſtræ ætatis mathematicos referendus. Hu-
ius amicorum nonnemi miſſum legimus, conſo-
landi cauſſa, tetraſtichon illud,

Deſine flere virum celeri qui morte redemptus
Viuit, et eſt vitæ conſcius ipſe ſuæ.

Ah! noſtræ potius longum miſeratus agonem
Quod toties morimur, forſitan ille dolet.

WARSOVIA. I. MAIL.

Die Lunae Vindobonam hinc discescit serenissimus Curoniae Dux, inde Thermas Carolinas petiturus: die autem Mercurii ad exercitum Austriacum in Silesiam abiit Albertus Princeps, ut expeditioni intersit summi ducis vicarius.

STOLPA. IV. MAIL.

Qui heri per urbem hanc iter habebat; perillustris Simolinus, legatus ad comitia Ratisbonensia Ruslicus, quo tempore Petropoli discessisset, omnia ibidem adparata fuisse narravit, ad inaugurandum imposito diademate Petrum III. Definitum esse illi caerimoniae diem huius mensis duodecesimum.

EX SILESIAE CONFINIO. VIII. MAIL.

Vratislauiam munitioibus firmatur ita, ut aggeres circa urbem ad integrum milliare struantur. In illis operibus exerceri quotidie scimus mille homines.

RES LITTERARIAE.

Fata Telemachi a Fenelonio conscripta, saepius constat, quam ullam fabulam aliam ex Romanensium genere, et edita, et in linguas peregrinas conuersa fuisse. Inter minores editiones princeps est longeque utilissima haec, quae Hamburgi a. 1732 in 12. mai. ex officina Vandenhoeckii prodiit, veterum poetarum locis,
nouis

nouis adnotationibus, vita Auctoris cet. locupletata. Maiores editiones nitore et elegantia facile superat, quam recentissime forma maxima Lugduni Bat. et Amstelodami cura Io. Wetstenii et Henrici Chatelani excusam dedit ornatissimam.

Les Aventures de Telemachus, fils d'Ulysse, par Mesire Fr. de Salignac de la Mothe Fenelon cet. *Nouvelle Edition* conforme au manuscrit original; avec des notes pour servir d'éclaircissement à la fable cet. le tout enrichi de Planches et de Vignettes, qui ont rapport au sujet 1761. in Folio. *Leide* chez I. de Wetstein, et à *Amsterdam* chez Henri Chatelain.

Multa habet editio haec, quibus vincat illam quamvis splendidam, quae a. 1734 forma quarta prodierat, ut secum hic ipse Wetsteinus certasse videatur. Summa est tum chartae elegantia, tum litterarum, characteribus ad hoc opus ipsum recens fufis. Acres oculos adhibuit corrector emendandis, quae superiora exempla infederant, operarum aberrationibus. Noua ad pulchritudinem ornamenta accesserunt tabulae caelatae quatuor et viginti grandiores; quibus totidem librorum frontes illustrantur, et viticulae quadraginta, librorum cuilibet tum coronidis loco subiunctae, tum hic atque illic conspicuae, ab ingeniosis omnes artificibus profectae.

Adnotationes ipsae duorum generum sunt. Aliae quidem loca explanant, quibus ad fabulas

las antiquas Auctor alluſerat : aliae, mores aulae Gallicae, quae tum eſſet, perſonasque allegoriae artificio inuolutas, in luce ponunt. Inſcripta eſt ſplendida editio Sereniſſimo Principi foederati Belgii gubernatori, epiſtola digna quae ab omnibus in ſpem imperii genitis legatur.

Quae ſequitur, ſcripta lectoribus epiſtola de praetantia operis ita exponit, ut conſilium Auctoris rationemque dilucide perſequatur.

Illi Principum iuniorum institutioni additus eſt Fenelonii libellus alter, quo imperantium facta ad conſcientiam reuocantur. *Examen de conſcience pour un Roi.*

Ceterum manibus noſtrorum hominum adhuc crebro teri Telemachum a Neukirchio quondam verſibus vernaculis redditum, ex eo intelligi poteſt, quod modo Norimbergae quartum foras datam videmus interpretationem illam. Mallemus toties repetita conſpicere *Fata Telema-
chi Latino carmine reddita*, quae a. 1743 Berolini, ſuntibus Rüdigeri, binis formae 8. mai. voluminibus nitide prodierunt.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exſcripti foras dantur ſingulis hebdomadibus bini : proſtantque in tabernis, vno quilibet aſſe, venales. Extranei, quibus repraeſentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecenſis, ſoluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLI.

DIE VENERIS, XII. CAL. IVN. CL. ICCCXLII.

HAFNIA. XIV. MAII.

Quem equestri dignitate haud ita pridem, ordinisque Dannebrogici insignibus ornauerat Augustissimus, perillustrem Schimmelmañum, huic nuper etiam titulum indidit Liberi baronis a Lindenburch.

NEAPOLI. XX. APR.

Ante dies aliquot portum intrabant naus Anglorum bellica minor et sex vectoriae, vina hic coëmpta, Gibraltariam, in vsum praesidii, abducurae. Potestatem enim Rex Anglis concessit, comparandarum sibi apud nos omnis generis mercium. Quae res spem nobis neutrarum partium haud exiguam adfert.

Pacto conuenisse dicuntur Hispaniae Rex et ciuitates Barbariae, vi cuius Rex quidem quingentes mille solidos Hispanicos * illis quotannis soluet; ciuitates autem praedatoriae molestiam exhibere desistent nauibus Hispanicis et Neapolitanis; praeterea in libertatem restituent, quoscunque viriusque nationis seruos abduxerant. Ex hac quidem re utilitatem Hispania capiet, eo maiorem, quod praestantissimi nautae sunt maximam partem, illi in seruitutem abstracti.

* Pfasters.

LONDINO. VII. MAIL.

Sine caede et sanguine expugnatae a nostris fuerunt insulae Granata, S. Luciae et S. Vincentii.

Grauiori morbo adfectum dolet aula serenissimum Principem Strelitensem, Reginae fratrem.

Diebus huius mensis quarto et septimo ex Germania cursores cum magni momenti litteris aduenerunt.

In Lusitaniam nuper cum Boynio, legionis legato * transierunt praefecti militum complures.

* Brigadier.

Palatium Buckinghamense sibi Rex compartuit, futurum Reginae, si Regem vita superet, domicilium.

LVTETIA PARISIORVM. X. MAIL.

Concilii sacri in templo Augustinianorum celebrandi initium heri factum est: cum rem diuinam pontificali ornatu fecisset Praeful Narbonensis, orationem vero Condomensis sacram habuisset. De offerendo Regi munere gratuito deliberaturum reuerendum ordinem haud, paucorum opinio est.

Quae de commisso prope S. Dominici insulam cum Anglis praelio nuper ferebantur, non ex aula Hispana nuntius, sed ex sermone rumor attulisse videtur. Illud confirmari accepimus, Delphinum castris Dunquercensibus praefuturum.

In propugnaculum quoddam suum, cuius nondum nomen auditur, coniecisse Lusitani quinque millia militum perhibentur, quo progredientes Hispanos arceant, nullum iter satis tutum, nisi castellum illud ante ceperint, habituros.

Ex litteris Sobisianis satis tecta sunt ab hostili imperu castra hostibus viciniore. Ad Rhenum inferiorē et copias habemus praeclare instructas, et horrea cibariis plena. Iter praeterea Rhenanum communicaturis patet.

Mantua Carpetanorum recens allatae litterae, Hispanos in fines Lusitaniae hostiliter incursionem fecisse, confirmant.

In bina castra congregatae sunt copiae Lusitanae:

nae: altera ad Abrantium locata sunt; ad Extremam altera. Terrestribus copiis numerum tricies mille militum nondum confici, ex indice militari patet.

PEINA AD FVSAM. XI. MAIL.

Ad illustrissimum Bückeburgi comitem delatum esse, Regum M. Britanniae et Lusitaniae iudicio, supremum copiarum apud Lusitanos imperium, certi auctores referunt.

EX AGRO BRANDENBURGICO. XIII. MAIL.

Adhuc rei quidem grauioris nuntios ex Silesia habemus nullos. Neque ex quo apud exercitum Austriacum redux est Daunius, quidquam suscepit, quod inferendi praelii consilium argueret. Quin potius variis se locis Austriaci operibus et munitionibus sepiunt. Regis exercitus, adductis vndique copiis, in primis illo veteranorum, qui apud Russos detinebantur, robore, ita auctus est, vt facile obsistere hostibus queat.

BEROLINO. XV. MAIL.

Heri, missus ab Henrico Principe Vratislaviae ad Regem cursor retulit, disiectas hanc procul Döbelio stationes Austriacorum principes, captos, praeter ducem militum, praefectos duodecim, gregarios vero mille et quingentos, cum tormentis tribus.

RES LITTERARIAE.

Ea fama est *Dominici Passionei*, cuius anni superis libello XI. mortem retulimus, ut facere non possumus, quin vitam quoque breuiter narremus.

Illustri gente prognatus vitam hanc ingressus est Foro Sempronii a. 1682. Romam ab auunculo, qui sacri collegii a secretis erat, arcesitus anno aetatis decimo tertio, in eloquentiae se et philosophiae studio totum posuit. Post, reliquas litterarum partes cum a *Thomaso Theatino*, ordinis Iesu sodali, et celeberrimo *Fontanino*, Praesule Ancyrano, hausisset, eos in scientiis progressus fecit, ut excellere iudicaretur. *Fontaninus* quidem a. 1705. ei libellum suum, quo *Germonium*, e soc. Ies. confutauerat, inscripsit, nec multo post celebratam illam quae edita nondum fuerat, *Alcuini* ad praesulem *Eboracensem* epistolam, ipsius *Passionei* adnotationibus criticis auctam. Neque minus conspicua fuit *Nostri* singularis quaedam eruditio, *Auli Gellii* editione ea, quam ipsi a. 1706 dicabat *Iacobus Gronouius*, collatis codicibus manuscriptis emendatiorem. Atque tum animum adiecit ad colligendam illam librorum, codicumque in primis manu exaratorum supellectilem, cuius in magna copia delectum admirati sunt litterarum exultimatores. *Lutetiam* *Parisi* a *Clemente XI.* missus, quod in illa artium et scientiarum sede egit Biennium, totum fere augendae doctrinae, expoliendoque illi,

quo tantopere valuit, acri iudicio dicebat. In quo hominum tum clarissimorum consuetudine maxime usus est, Montfauconii, Mabillonii, Lequienii, Danielis, Harduini, Renaudori, Bignonii, Boissii, Tourellii, Boilauui. Inde in Flandriam, post ad Batauos et Britannos delatus, itinera illa vere litteraria habuit. Hagae Comitum, Pontificis iussu, quadriennium commoratus, Traiectum ad Rhenum concessit, nobilissimo conuentui legatorum interfuturus. Inde Augustam Taurinorum abiit, litis, quae inter Pontificem et Sabaudiae ducem exorta erat, disceptator. Reducem Pontifex cum decurionem dixisset cubiculariorum, Badenam a. 1713 misit. Romae tandem, post varias legationes praeclare administratas, a 1719 redditus, sedem ibi figere constituit. Effecit tamen, mortuo Clemente XI, Innocentii XIII. auctoritas, ut ad Heluetios legatus Pontificis iret. Quo temporis intervallo quid praestiterit, docent edita ab eo Romae 1738 *Acta Apostolicae Legationis Helveticae*. Sed morem postea pariter gesit Clementi XII. legationem Vindobonensem decernenti. Vindobonae quantum eloquentia valeret declarauit tum oratione funebri, quo Eugenium Principem profecutus est, tum colloquiis, quibus Ludouico, Wurtembergiae duci, ut sacra Romanensia amplecteretur, persuasit.

Romam a. 1738 reuocatus, primum iadscitus a summo Pontifice in Patres purpuratos fuit, mox epistolis scribendis, denique, mortuo Qui-

rino,

sino, bibliothecae Vaticanae praepositus. Romae quoad vixit, singulari ab omnibus observantia cultus, communem se litteratorum Maecenatem praestitit, ita ut exterorum quoque per litteras amicitiam coleret. In concilio sanctorum cum collocandi viderentur Bellarminus et Io. de Palafox, eaque de re ageretur, illius in primis merita commendavit scripto, qui Venetiis modo lucem adspexit, libello hoc indice, *Voto dell' eminentissimo, e reverendissimo Sig. Cardinale Domenico Passionei a nostro Signore Papa Benedetto XIV. nella causa della Beatificazione del Venerabile Servo di Dio Cardinale Roberto Bellarmino.*

Illis rebus honoribusque gestis vitae cursum confecit senex eminentissimus Romae d. V. Julii ao. 1761. Exsangue corpus sepultum fuit in monasterio S. Bernhardi ad Thermas, cui Abbatris fiduciarii nomine praefuit, hac addita inscriptione,

D. O. M.

DOMINICO PASSIONEI FOROSEM-
PRON.

S. R. E. BIBLIOTHECARIO.

TITVLI S. LAVRENTII IN LVCINA
PRIMO INTER CARDINALES PRESBY-
TERO
BERNARDI AD THERMAS COMMEN-
DATARIO

CLEMENT. XII. BENED. XIV.

BREVIVM A SECRETIS

VLTRA

VLTRAIECTI ET BADENS. CELEBERRI-
 MIS IN COMITIIS
 APOSTOLICAE SEDIS NOMINE
 PVBLICAE TRANQVILLITATIS AC
 PACIS
 CONCILIATORI
 LEGATIONIBVS AD HELVETIOS
 ET CAROLVM VI. IMP.
 PRAECLARE GESTIS
 GENERIS SPLENDORE MORVM GRA-
 VITATE
 RELIGIONIS STUDIO SPECTATISSIMO
 LITTERARVM AC BONARVM ARTIVM
 CVLTORI FAVTORI EXIMIO
 DOCTORVM VIRORVM
 GRAVI CONSTANTIQUE IVDICI
 DOMI FORISQUE SAPIENTIAE
 LAVDE ILLVSTRI
 PAVLVS. BENEDICTVS. LVDOVICVS.
 PATRVO BENEMERENTISSIMO MOE-
 RENTES

M. P. P.

OBIT TERTIO NON. IVL. A. R. S.
 clō lō cclxi.

AETAT. A. LXXIX. M. VII. D. III.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti
 foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in ta-
 bernis, vno quilibet assc, venales. Extranei, quibus reprae-
 sentare anuum pretium placuerit, numos librales quinque
 cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLII.

DIE MARTIS, VIII. CAL. IVN. clō Iſcclxii.

HAFNIA. XVI. MAII.

Repletum fuit regio iuffu, addita etiam poena grauiori, edictum, quo argenti cufi exportatio clandestina prohibebatur. Similiter cautum eft, quod inde malum increbuerat, ne ſchedulis argentariis * redimere numeratam pecuniam liceat.

* Bancozettel.

Hirſchholmenſe palatium proximo Iouis die petitura eſt Regina mater auguſtiſſima.

PETROBVRGO. XXVI. APR.

In aliud tempus differtur inaugurandi Imperatoris caerimonia: quo magis perfici queant qui in ea ſunt adparatus magnifici inſolitique.

T t

Numos

Numos iam conspiciamus Petri III. effigie ornatos. Horum altera facies insignia praefert Imperii, armaturis quales habere numi Prussici solent, instructa.

Celsissimus Holsatiae Princeps collatum in se imperium militare supremum, oratione humanitatis plena detulit ad illustrissimum senem, Comitem a Münnich, insigni quadam sua aduersus tantum heroem reuerentia impulsus.

Oblatam sibi ab Augustissimo supremam Sibiriae praefecturam deprecatus est Butturlinus Comes, senectutem prouectam caussatus. Moscouiam contra propediem discedet praefectus urbis et regionis summus, illustrissimus Comes Schuwalow.

Pariter Vratislauiam hinc ad Regem Prussiae legatus abibit excellent. Woronzouius, ex fratre Woronzouii, supremi rerum administri, natus.

VINDOBONA. VIII. MAII.

Daunium vniorem, quem paternae virtutis aemulum fore omnes iudicant, legioni praeficere Regina constituit. Interea is, per gradus militiae singulos adscensus, Schönbrunnae nuper cum gregariis excubias egit. Parentem tamen illustrissimum, in Silesiam hinc profectum, quam primum consequetur, eiusdem legionis centurio.

Silesiae redditus Daunius, pater, Glacii primum et Suidnicii munimenta inuisset: deinde exercitum imperatorum regum-lustrabit.

De

De praefectorum militarium, qui capti detinentur, commutatione consilia agitari dicuntur.

OLYSSIPPONE. XXI. APR.

Discesserunt hinc cum Tirawleyo iuniori, legati Anglici filio, complures eiusdem gentis praefecti militares, operumque bellicorum machinator insignis, castra haud procul Pace Iulia* metaturi. Eodem se Rex pariter conferet: praemissa iam supellectili regia.

* Beja.

Quae nuper conscribi coepta est, legio tormentaria* milites habebit mille et sexentos. Ei praeerit Weinholzius.

* Artillerieregiment.

GADIBVS. XX. APR.

Per dies hosce nauibus quindecim maioribus aucta fuit Saundersii, praetoris Angli, clasfcula. Itaque in freto Gaditano Anglorum naues quadraginta versantur.

MANTVA CARPETANORVM. XXVI. APR.

Adhuc quidem in vrbe hac commoratur aulae Lusitanae administer morbo, verone an simulato incertum, retentus. Olyssippone contra discessisse fertur legatus noster, itemque Gallicus. Vtrumque in dies expectamus.

Carthagine noua e portu exierunt naues bellicae minores duae, cum clasfcula illa coniun-

gendae, cui praestitit illustrissimus Idiaquez. Quae quidem ipsa naues maiores tres, minores quatuor complexa, primo quoque tempore ancoras tollit.

NEAPOLI. XXVII. APR.

Ex diebus aliquot vehementer aestuantem vidimus Vesuvium montem, atque in subiacentes vineas saxa, flammam, cineres evomentem. Auerruncandae ruinae, precesiones institui in vrbis huius templis placuit.

ROMA. I. MAII.

Præterito solis die in montis Quirinalis sacello summus Pontifex ritu sollemni inauguravit virum eminentissimum Marcum Antonem Columnam, in partibus infidelium, quas dicunt, summum Corinthi praefectum. Postridie eius diei Centum Cellas hinc Pontifex discessit praefidio militari et urbano tectus. In carpento adsidebant purpurati patres duo. Illud sequebantur praefules multi, aulici vero omnes.

LUTETIA PARISIORVM. XIV. MAII.

Litterae ex Lusitania novissimae haec narrant: Hispanorum copiae, decies vel duodecies mille homines supra oppidum S. Marthae ad quartum miliare in Lusitaniam intrarunt, ibique considerunt. Earum cornu alterum ad Zamoram usque protenditur, vrbis eius tormentis tectum. Mirandam Hispani Almeydamque inuasuri praecipue videbantur. Ea de causa

ut-

utrumque locus, quantum fieri potuit, praesidio auctus fuit.

LONDINO. XIV. MAIL.

Hiberniae qui adhuc praefuit regis vicarius, illustrissimus comes ab *Hallifax*, inde nuper red-
dux humanissime exceptus a Rege fuit.

In palatio S. Jacobi crebra per hosce dies a Senatu sanctiori consilia de rebus maxime Lusitanis collata fuerunt. Nec parum saepe cum ministris nostris deliberationes habet perillustres a *Melho*, Lusitaniae legatus. Huic confirmant nostri, futurum, ut Britannia quibus posset opibus copiisque non tantum expectationi Lusitaniae respondeat, sed eam etiam superet. Porro *Magnum* is abiit, ut legiones videret in Lusitaniam inde transportandas. Ex Hibernia quae Lusitanis auxilio venturae erant copiae, eodem iam discesserunt: quas etiam aliae sequentur. *Hawkium* praetorem cum classe sua id acturum, fama est, ut distrahendis Hispanorum copiis * Lusitaniae similiter succurrat. Quia ex nostro in Germania exercitu peditum quatuordecim millia in Lusitaniam audimus transitura, et in eorum locum successuros Prussos.

* Durch eine Diversion.

AMSTELODAMO. XVIII. MAIL.

Quod Hispanorum in Lusitanos expeditio opinione lentius procedit, sunt, qui auxilia ab illis Gallica expectari putent. Alii subesse insidias dictitant: neque enim vel Hispanos vel

Gallos de subigenda Lusitania cogitare; sed illud agere, ut eductis ex patria et in Lusitaniam ablectis copiis Anglicanis, Angliam coniunctis viribus inuadant.

RES LITTERARIAE.

Typis iam expressam 4 plag. formae quartae legimus orationem elegantem et politam, quam *Witzendorffio*, iuvene generos. natalitiis regiis in Christianeo acad. recitatam laudauimus libello XXVII.

Nicolaus Ludouicus de la Caille, cuius nuper de mortui ante hos dies octo mentionem fecimus, astrorum scientia clarissimus, dioeceseos Rhemensis diaconus, Ruminii, Tirasciae vico, natus erat a. huius saeculi decimo quarto. Eius pater, cum cohorti tormentariae miles voluntarius interfuisset, Aneti tandem, ab illustrissima Duce Vindociensi venationum praefectus constituebatur. Qui ut litterarum studiis ipse magnopere fauebat, ita filium illis probe imbui voluit in collegio, quod Lutetiae Paris. floret, Lexouienfi. Sed hoc patre noster a. aetatis decimo octauo orbarus, reique familiaris inopia pressus, vix prosequi potuisset praeclare coepta, nisi curam iuuenis praestantissimi egisset Dux Aureliae, a collegii praefecto sibi propter excellens ingenium commendati. Ex eo tempore, naturae suae obsecutus, ad astronomiam tanto studio incubuit, ut discendi impetum nec magistrorum inopia nec librorum retardaret. Ea scientia aliquantulum

tum imbuto, quae defuerant, praesidia obtulit celeberrimus Cassinus, cum sibi eum adsciuisset, in speculam, ex qua siderum motus obseruabat, comitem. Itaque paullo post in partem etiam venit infiniti laboris, quem lineae meridianae per speculam illam totamque inde Galliam ducendae impendit Thurius, dignus patre Cassino filius. Mox, cum vix annos haberet viginti quinque, professor mathematicum constitutus fuit in collegio Mazariniano: neque alia re, quam doctrinae meritorumque laude commendatus a. 1740 Academiae primum scientiarum, deinde multis per Europam aliis adscriptus. Eius rei testimonium perhibent quotquot inserti ab eo commentariis academiae leguntur libelli, lucido omnes ordine et mirifica quadam in argumentis abstrusis perspicuitate conscripti. Non illum quidem dicendi luminibus splendidisque sententiis usum videmus; sed tanto acriorem animaduertimus obseruandi et iudicandi vim: ita quidem, vt quae semel ab eo posita fuissent, in his nihil quidquam vel ingenii sollertia, vel vsus diuturnior emendandum adhuc repererit.

Clarissima vitae pars et inprimis memoria digna est haec, quam itinere Africano transegit. Ad perficiendam stellarum errantium cognitionem vel in primis facit fixarum catalogus plenior et accuratior. Harum complures deerant in Flamsteadii indice, illae nimirum ad verticem australem, quas in specula Gronuicensi, conspiciere Anglus non potuerat. Itaque Halleyus a.
1676

1676 ad S Helenae insulam delatus, trecentas ibi et quinquaginta observauit. Atque huius caeli regionis plenius cognoscendae cupiditate incensus Galus noster a. 1750 ad bonae spei promontorium iter, aulae iussu, suscepit. Ibi cum initio nihil aliud praeter principum astrorum positionem quaereret, mox ipsius caeli dignitatis noctiumque clarissimarum spectaculo inuitatus, astrorum decem millium positionem definiuit, meridiani commensus est gradum, in Lunae parallaxi observauit ea, quae aliorum in boreali regione inuentis responderent. Hunc stellarum indicem, suasque, quibus is nititur, observationes cum edere coepisset, rerum caelestium cognitioni creptus est vir longiori vita dignissimus: quam producturus fuisse videtur, si per hiemis superioris noctes frigidas valetudinem geniumque curare, quam stellarum circa punctum verticale numerum inire maluisset. Febri maligna d. V. Martii huius anni correptus die eius mensis XXI. anno aetatis quadragesimo octauo periit. Sepultae sunt exuviae in sacello collegii Mazariniani, cuius ipse cathedram annos viginti tres magna meritorum nominisque laude ornauerat.

Commentationum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

**DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO**

LIBELLVS XLIII.

DIE VENERIS, V. CAL. IVN. clō IOCELXII.

HAFNIA. XXII. MAII.

Augustissimi Regis nostri iter Holstæ-
ticum hoc modo descriptum
est, vt cum sacra pentecostalia
Rex in hac vrbe peregerit, die
II. Iunii Cruciforam perueniat;
inde, traiecto postridie freto Baltico maiori,
Orhenas Fionensium pergat; post vnius diei
moram, superato freto minori, Coldingam iter
persequatur; hinc d. VI. Haderslebie reditus,
die VII. Flensburgo Gottorpiam concedat.

OLTSSIPPONE. XVI. APR.

A Lusitaniae patriarcha, nullo Regis rogatu,
iussi sunt qui ordine sacro censentur omnes, sup-
pedi-

peditare in itinere copiis regiis, quaecunque in
vsum essent.

MANTVA CARPETANORVM. XXX. APR.

Adhuc apud nos commorari Lusitaniae lega-
tum, adfixa in fronte aedificii Heri ipsius in-
signia demonstrant. Sed ipse quoque Araniue-
zi identidem, non minus quam reliqui Admini-
stri extranei, in aula compareret. Qui Zamora
nuntii veniunt, castris nihil neque ad nu-
merum copiarum neque ad reliqua praesidia de-
esse confirmant. Mirandae munimenta, tametsi
aucta confirmataque scimus, expugnatu haud
difficilia iudicamus. Quibus Brigantiaque ex-
pugnatis, vt similiter in potestatem nostram ve-
niat Portus Cale, omnem operam nauabimus,
qua quidem re mercaturae Anglorum haud leue
damnum inferetur.

GENVA. II. MAII.

Lites cum aula Romana nostras magna spes
est primo quoque tempore compositum iri. A
Curiae * incolis, concitata in Paolum Ducem se-
ditione, ereptos e custodiis praefectos militares
nostros, et ab his occupatum mox Castellum
fuisse missi inde nuntii confirmant. Praesidio
nunc locum illum valido satisque numerofo in-
struximus.

* Corte.

VENETIIS. XXVIII. APR.

Constantinopoli relaram legimus et mortem
filioli, qui non ita pridem genitus erat Magno
Impe-

Imperatori, et huius ex ea morte aegritudinem nulla consolatione leuandam. Inuidiae, quae in palatio imperatorio orta esset, et veneficio illam mortem tribui, rumor erat.

BVRDEGALA. VII. MAIL.

Intercepto vtriusque Indiae commercio, tum nostra, tum aliarum Galliae ciuitatum negotia multum detrimenti capiunt, quod in dies rariorem fieri animaduertimus illum rerum gerendarum neruum, pecuniam. Angli, cum domini fierent Martinicae, sacchari, Galliae destinati, copiam deprehendisse dicuntur eam, quae ducentis nauibus onerandis sufficeret.

LVTETIA PARISIORVM. XVIII. MAIL.

Concilio, quod hic ex diebus aliquot haberi coeptum est, sacro grauem deliberandi causam attulisse aula perhibetur, librarum Gallicarum tricies mille millia sibi praebere, gratuiti muneris nomine, postulans.

Ex cohortibus praetoriis * quotidie manipulos in Flandriam discedere videmus.

* Königliche Haustruppen.

Die XXX. April. Hispaniae fines contigisse, qui aulam Lusitanam reliquerant, Legatos Odünium nostrum et Torrerum Hispanum, certi homines retulerunt. Eodem tempore liberi commeatus litteras traditas scimus Iosepho de Silua, legato Lusitano, Olyssipponem ex aula Hispaniae reuersuro.

VINDOBONA. XV. MAII.

Die mensis huius X. cum nauibus nouem Danubio se commisit, Liber Baro a Penkler ad aulam Constantinopolitanam Legatus. Qua ipse vna cum coniuge vehebatur, nauis pulcherrima erat valdeque ornata.

Litteris ex Silesia nouissimis cognouimus, illustrissimum Daunium exercitui nostro redditum, nudius tertius, quo die Augustae natalicia erant, haud paucis ibi ordinis Theresiani insignia tribuisse; copias nostras in iisdem, quae ante hiberna proxima habuissent, statim locatas: a Brentano, primae aciei praefecto, Sabothum montem teneri.

* Den Zottenberg.

EX BOHEMIA SILESIAE VICINA. IX. MAII.

Prussorum copias omnes fama est (excepta parua manu ad tegendam Vratislauiam relictâ) discessisse die VI. in castra Strehlensia, egregie communita, quorsum iam ante se contulerant cohortes triginta tres. Wurtembergiae Princeps Nouomarchiae expectabatur. Wernerus, cum agmine, quod ducit, expedito in Silesiam superiorem processerat. Qui in Silesia sunt Prussi, si praefidiarios adnumeret, nonagies septies mille capita conficere perhibentur. In Saxonia vicies mille Prussi putantur relictî.

Exercitus imperatorius regius, inde a Strigauia ad Reichenbacum extenditur.

EX

**EX PRAETORIO PRUSSICO PROPE BETLERN
SILES. XX. MAIL.**

Compositam cum Russis pacem publiceque confirmatam, cum exercitui hodie declarasset Rex, decantato hymno Ambrosiano, solitas laetitiae militaris significationes edi iussit. Misae sunt etiam litterae regiae, ut in reliquis, quae Regi parent, regionibus de illo pacis munere gratiae Deo sollemnes agantur.

CLIVIA. XVII. MAIL.

Heri omnes simul Gallorum copiae mouerunt, ad Reesium congregandae. Rhenum traiecerunt legiones voluntariae, Delphinas et Claramontana; supraque Reesium iaculatoribus granatorum regis * auctae fuerunt. In castellum ipsum intrauit legio Bullionensis, praesidii causa. Satellitum Heluetiorum cohors heri Geldriam peruenit.

* Grenadiers royaux.

PYRMONTIO XX. MAIL.

Hamela hodie mane inter tormentorum salutarium fragores profectus huc venit Sereniss. Ferdinandus. Sed quod praetorium totum non capit vicus noster, eius pars translata in pagum vicinum fuit. Nec tamen diu apud nos commoraturum putamus Ducem.

EX TRACTU WESTPHALICO. XVIII. MAIL.

Ad vicum Buldern hoc ipso die transmigravit Serenissimi Principis heredis praetorium:

eius copiae novas in eo tractu stationes temporarius caperunt. Quae in statua propediem concessurae videntur. Hostes Rhenum transierunt.

* Cantonnement.

RES LITTERARIAE.

Angeli Mariae Cardin. Quirini, liber singularis de optimorum scriptorum editionibus, quae Romae primum prodierunt post diuinum typographiae inuentum cet. Lindaviae, impensis Iacobi Ottonis 1761. Ferrarus in Germania erat libellus. Quem suis impensis editum, amicis tantum suis paucisque aliis, quos magni in primis faceret, impertierat auctor eminentissimus. Gratisimum itaque eruditis fecit Schellhornius, iucundum litteris nomen, quod libellum et denuo edidit, et doctis etiam lectuque dignissimis observationibus de artis typographicae origine auxit.

L'Eloquence du corps ou l'action du Predicateur: seconde edition par Mr. l'Abbe Dinouart. A Paris chez Desprez, 1761. De Cupide emta lectaque faisse constat haec de eloquentia corporis praecepta, quibus actio in primis oratoris sacri dirigitur: neque tamen defuisse, qui ea hic atque illic censoria quadam virgula notarent. Horum monita Dinouartus, consiliaque, vir doctus et sapiens, in usus suos conuersurus, passim libellum

lum vel emendauit, vel illustrauit: quod insigni ipse modestia professus est.

Positis summorum in hoc genere hominum eloquentiae praeceptis varia subiungit solide eleganterque cogitata. De quibus ita ipse: Vno hic volumine collecta inuenient eloquentiae sacrae cultores oratorum omnis fere aevi praestantiorum consilia praeceptaque. Haec discant, in his exerceantur, si quidem virtutum aemuli ad parem dicendi laudem incumbere imbibierint. In maximo errore versantur, si qui sibi persuaferint, initiatos se sacroque munere auctos eloquentiae simul sacrae vim virtutemque obtinuisse. Sunt, qui celeritate ac festinatione ingenium obruant; sunt, qui naturae facultatem artis ignorance negligant; sunt, qui actionem alienam seruili studio imitantes suam corrumpant, ac deprauent. Nonnulli, praetermissa diuini codicis patrumque lectione et meditatione, ad legenda opera ludicra et leuia, atque adeo ad fabulas Romanenses animum adiiciunt: ad eiusmodi librorum rationem et iudicium suum conformant, et orationem effingunt; hanc deinceps fucatis quibusdam luminibus perspersam actione scenica animant, quae cum profanis forte probeatur, piorum hominum et cordatiorum animos offendit.

Illi Dinouarti libello adiuncta sunt duo similis argumenti carmina, alterum Abbatis de Villiers, alterum reuer. patris Sanlequii. Huius quidem in notandis actorum vitiis ingeniosam diligentiam,

tiam, qui Batteusii elegantiorum litterarum institutiones legerunt, ignorare haud possunt.

Sermons et Panegyriques: par Mr. l'Abbé Ciceri, Prédicateur ordinaire du Roi. A Paris, chez Desaint et Saillant.

Non magnopere placituras putamus Cicerianas orationes his, qui fulmina illa oratorum, dicendi vehementiam, imagines ad percellendam mentem expressas quaerunt. Stilo scriptae sunt paullo tenuiori, sed qui sacrum oratorem haud dedecet, et ingenua quadam nobilique simplicitate commendetur. Longe nobis praestare videntur orationibus tot aliis, quas quotidie propremodum utriusque generis, sacri in primis, prodire animaduertimus. Optandum sane esset, ut ad amabilem hanc simplicitatem se componere vellent, quicunque ingenio destituti, inter Gallos ex Bossueto, Masillonio, Flecherio, inter nostros vel ex iisdem germanice conuersis vel ex Moshemio, Ierusalemio, Cramero cet. vel ex poetis adeo epicis dicendi lumina formulasque conquirunt audaciores.

Commeñtariorum libelli, charta omnes nitida exscripti
Jens. Vnde singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet assē, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetæ Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLVIII.

DIE MARTIS, XVII. CAL. IVL. CLCCLXII.

HAFNIA. V. IUN.

In itinere, quod ad Holsatos suos suscepit hospes Augustissimus, die XI. Rensburgum se conferret, postridie Bramstedio ad arcem Travenenthalensem perrecturus. Inde, post quinque dierum commorationem, Plonam petet: hinc Rheinfeldam. Die XXI. Pinnebergam veniet. Ibi quatrimum commoratus, Die XIV. Irzehoa Rensburgum redibit.

Copii per Holsatiam nostris castra erunt bina altera quidem inter arcem Trauenthal. et Segebergam; altera haud procul Pinneberga. Illis continebuntur quae in eo tractu stationes habuerunt, legiones peditum, equites Noruagiae

B b b

desul-

desultorii, et quicumque tormenta bellica tractant: hique, praesente Rege, a die XIV. ad XVII. meditationes obibunt militares. In castra Pinnebergensia concedent legiones undecim, quae in Stormaria versantur, equitum, maximam partem cataphractorum. Hae cum die XVIII castra ceperint, diebus XXI, XXII et sequentibus, ab Augustissimo pariter lustratae, varia exercitationum genera persequentur.

In tabernaculis degent, more militari, duces nostri, militumque praefecti: qui, ne quid ad castrensem adparatum desit, omni studio provident.

PETROBURGO. XVII. MAII.

A consiliis sanctioribus sibi esse iussit Imperator, simulque ordinis S. Andreae equitibus adscripsit illustrissimum Paninium, Magni Ducis supremum aulae magistrum.

Heri, inspectantibus Augustissimis, ex navali praetoriano deducebantur recens ibi constructae binae naues bellicae, octogenis aptatae tormentis. Earum altera Friderici regis; altera Principis Georgii nomine insigniebatur.

Quae Aspahano-novissime allatae sunt litterae, compositos narrant motus intestinos, quibus diu misere turbata fuerat Persia. Itaque prope diem eo legatus noster abibit Iuan Alexiowitz, Dedinouiae nuper illustrissimae virgini iunctus.

Prope

Prope Casanum effossa ex terra fuit effigies marmoræ, qua vsque ad pectus repræsentatur * Iulii Caesaris coniux. Affabre sculpta est, opinionemque nonnullam præbet, in ditione quondam ac potestate Romanorum fuisse Casanum.

* Brustbild.

LONDINO. XXVIII. MAIL.

In Bengalæ regno expeditionem gravissimam meditantur Angli, magni Mogolis heredem folio paterno reddituri. Quod negotium si successerit, haud parum utile videtur futurum societati mercatorum Indicæ, genti autem nostræ apud Asianos etiam gloriosum.

Quæ fretum Hudsonium negotiatione obtinet societas, diligenti studio misit qui Indiæ maria perquirerent, ut tandem aliquando reperiretur illa diu multumque quaesita per glaciale mare in Indiam orientalem via. Largius illi profundiusque, quam adhuc putatum esset, competerunt fretum, quod Cestriæ aditum * vocant. Itaque probabili coniectura ducuntur, qui detectum iri transitum existimant.

* Chesterfields Inlet.

Septem hebdomades sunt cum aestu gravissimo laboramus. Quo temporis intervallo cum homines solito plures interierint, mota est nonnullis suspicio aeris contagione infecti. Quod ut experirentur naturæ studiosi, variis ad eam rem inuentis vsi sunt. Dracones artificiose factos, quibus carnem recentem alligassent, sustu-

lerunt, ut ad certam aëris regionem sublimes ferrentur: eos mox retraxerunt. Quo facto, quod intactam carnem integramque viderent, aërem quidem pestilentiae suspicione aboluendum iudicarunt.

VENETIIS. XXVI. MAII.

Praeterito Lunae die, rei publicae nostrae ereptus fuit Dux serenissimus Franciscus Loredanus. Natus erat d. IX. Febr. 1685. Rei publicae d. XVIII. Maii 1752 praepositus, principatum non sine laude sustinuit. Heri demum ciuibz sollemniter indicebatur funus illud. Quo audito cessarunt solitae per mercatum festiuitates, clausaeque fuerunt tabernae.

ROMA. XXVII. MAII.

Passionei, viri quondam eminentissimi, bibliothecam emi Pontifex, et Vaticanae inferri iussit.

LVTETIA PARISIORVM. IV. IVN.

Roma relatum legimus, breui futurum, ut litteris a Pontifice obsignatis * tollatur omnino illa ordinis a Iesu pominati societas. Cuius suasor consilii impulsorue dicitur Rezzonicus Princeps fuisse oblato Pontifici libello, quem Tamburino, patri purpurato, moribundus tradidisset Benedictus XIV. P. M.

* Päpstliche Bulle.

Inde a mensis Maii die vicesimo octauo quarti ordinis cometam hic obseruauimus speciose caudatum, qui motu suo ab occidente ad orientem fertur.

VINDOBONA. I. IVN.

Die XXV. Maii Lutetia Parisiorum huc venit Comes a Montazer, in copiis Gallicis summi ducis legatus, expeditioni in Silesia interfuturus.

Nupero illo incendio Laxenburgensi pretiosa periit suppellex Comitum a Claris, summi venationum praefecti. Ipse saluus evasit vestitu cubiculari indutus.

Die XXIII. Reginam imperatricem discessus causa ultimum convenit princeps Gallizinus, Russiae administer.

GEDANO. XXIX. MAII.

Petroburgi promulgatum fuit edictum, quo sacro ordini, redituum loco, constituta sunt stipendia quaedam annua. Praesulum tribus primariis quinquies milleni, reliquis ter milleni imperiales Russici tribuentur. Abbatum qui primae classis sunt quingenos, qui secundae, trecenos, qui tertiae centenos et quinquagenos eiusdem pretij numos auferent. Eodem edicto cauere iubentur coenobia, ne quemquam ante annum aetatis tricesimum in societatem cooptent.

EX POMERANIAE CONFINIO. IV. IVN.

In Pomerania tam citeriori, quam vltiori tranquille adhuc consistunt copiae Russicae. De quarum itinere et expeditione suscipienda quae audiuntur, quae leguntur, rumores sunt sine auctore. Illud certum habemus, quae Sedini adhuc fuerant, copiae Prussicae, has tantum non omnes in Silesiam ituras.

VRATISLAVIA. III. IVN.

Ex die mensis praeteriti ultimo in hac urbe versatur Woronzovius comes, Russiae ad aulam Londinensem legatus. Ad salutandum Regem quoties in praetorium se contulit, singulari humanitate acceptus fuit, Regisque convivio adhibitus.

HANNOVERA. VII. IVN.

Die huius mensis secundo in vico Bulderenfi adhuc praetorium habuit Princeps heres. Die V. Spörkii agmen, relicta Blomberga, castra promovit.

Pyrmonto die VI. corbeiam transtulit Ferdinandus castrorum principia. Eodem die legionis Bremeri et Behrii equestres Hamela ad Luckneri agmen iter habebant.

Heri Londino redux Hannoveram saluus sospesque intrauit perillustri Münchhufius, Regis M. Britanniae a consiliis intimis.

EX AGRO BRANDENBURGICO. XI. IVN.

Ex litteris Silesiorum novissimis in vico Betlern adhuc commorabatur Rex cum praetorio: is vicus ad viam est, qua Vratislavienses Suidnitium commeant. Pariter Krazkauensem pagum qui Stagno Suidnicensi ultra Cantium adiacet, adhuc tenebat Daunius. In hac utriusque exercitus propinquitate, neuter tamen quidquam suscipit rei grauioris. Expectare Rex agmen Rusticum dicitur copiis suis iungendum.

Apud Saxones Henricus Princeps Pretschendorfense praetorium nondum reliquerat die mensis

sis IV. Eius primum agmen cui Seidlizius praest, Dippoldiswaldia propius aberat: reliqua agmina duo, Hülfsenio et Canizio ductoribus, ad vicos Wilsdrufensem et Oederensem subsistebant.

RES LITTERARIAE.

Slesuici ineunte hoc anno prodire coeperunt, qui singulis Saturni diebus una formae 8. pagina comparent, libelli morales et satirici, lingua vernacula polite eleganterque conscripti. Index est *der Hypochondrist*, i. e. affectione hypochondriaca percitus. Libello primo rationem auctores instituti sui exponunt, primumque liberae bilis specimen edit Zacharias Iernstrup, Steelii se imitatore professus. Qua professione quas sibi partes sumserint nostri, facile intelligitur. Praeclare adhuc successisse institutum, videmus: neque dubitandum est, quin lectorum expectationi etiam in posterum satisfaciant auctores, ingenio, doctrina, vitaeque politioris usu clarissimi.

Libelli argumentum praescripta ex auctore sententia quadam indicatur: ac cum per se iucundum est, et ad aliquam vitae partem utile; tum amabili tractationis varietate, quae plerumque nonnihil generosae bilis habeat, distinguitur. Delicati generis sunt epistolae libello XII. ex amatoris tabulario prolatae: nec tamen minus commouent, quas libello XX. Richardsoni exemplo scriptas legimus. Soluta oratione compositis passim interponuntur carminum condimen-

ta partim suauioris argumenti, vt lib. XIX. Euphemi et Cynthiae amores, lib. XIV. idyllia; partim grauioris et sacri, vt lib. VIII. angelorum Dei laudes celebrantium hymni, hisque subiunctus hominis hymnus. Quo loco mirantur auctores, neminem adhuc cogitasse de characteristice angelorum ad f. codicis ductum definienda, cuius ope diiudicari accuratus naturae illae aethereae queant, quarum in epicis sacris frequens hodie vsus est. Libello XVII. de orientalium poësi, ducto ex sacris paginis carmine, exponitur. Libello XXII. eleganter Iernstrupius et Socratica ratione principem nostrae aetatis poëtarum defendit, optatque, vt quod Galli in Fontano suo, Itali in Anacreonte fecerint, vt effictas ab his imagines pictorum caelatorumque artificio exprimendas curarint, idem nostri in praestantissimis Mesfiados picturis efficiant; quibus sane ornari porticula quam elegantissime possit.

Adhuc perlati ad nos erant libelli eius generis viginti duo: qui vt ad iusta aliquando volumina augeantur, optabunt nobiscum quicunque virtuti litterisque elegantioribus cupiunt.

Commentatorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quolibet assc, venales. Extranei, quibus repraesentare annum premium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARIII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS XLIX.

DIE VENERIS, XIV. CAL. IVL. cło IDCLXII.

ROMA. XXIV. MAII.

Ante quam Centum Cellas nuper concederet, Pontifex grauisissimi argumenti litteras obsignauit. Illis reprimitur insignis et impotens ferocia, qua in Tunquiniae regno aliisque orientis regionibus saeuire coeperunt, patres qui Iesu nomen professi ab exemplo eius longissime absunt. Tunquiniae finibus non ipsi eiecerunt solum quos ab Augustinianis propagandae religionis causa missos deprehendissent, sed indigenas etiam, eorum opera conuersos, aduersus illos ipsos doctores suos concitarunt, et armis, fustibus lapidibusque armauerunt cet. Romam redeunti Pontifici obviam ibant, qui patribus cupiunt, illam ab ordine

Ccc

dine vindictam deprecaturi. Quod cum iam in integro non esset, fecerunt, quod fieri poterat, ut epistolae illius pontificiae exempla typis impressa conquirerent, vendique prohiberent.

VENETIIS. XXVIII. MAIL.

Peractis, quae ad iusta pertinent demortuo Duci quam magnificentissime facienda, hodie a Senatu serenissimae rei publicae Dux adpellatus fuit illustriss. eques Marcus Foscarinus, aedis S. Marci praefectus, superioris curiae adfessor, reip. historiographus, ex Academiae Patavinae reformatoribus cet.

MANTVA CARPETANORVM. XXV. MAIL.

Brigantiae similiter nunc Domini, nullo labore nostro facti sumus. Vrbi cum adpropinquasset missus a summo duce cum agmine suo Marchio di Cevallos, ei obuiam processerunt delecti ciues quinque, vrbisque clauces tradiderunt. Quibus conuiter acceptis, marchio et copias nostras in castellum deduxit nullo praesidio munitum, et ciues, dicto sacramento, in fidem et clientelam Regis Hispaniae accepit. In munitionibus deprehendit tormenta non vnius moduli * duodeuiginti, adparatum bellicum valde mediocre, bis mille sclopos maiores nullius vsus, cum minoribus nonnullis.

* von verschiedenem Calibre.

LVTETIA PARISIORVM. VIII. MAIL.

Ad Baionam congregatae sunt copiae nostrae, Principis Bellouacensis ductu in Hispaniam iturae. Inde Valdoletum recta via petent.

Adhuc

Adhuc apud nos commoratur Rusſiae adminiſter. Quem reuocatum iri nemo dubitat, ſimul vt Petroburgo diſceſſerit Baro a Breteuil.

Ante dies aliquot typis hic exſcriptae fuerunt litterae pontificiae die XIII Aprilis datae; quibus grauiſſime improbantur illa ordinis Ieſu ſodalium in regno Tunquiniae conſilia factaque.

Eiuſdem ordinis praefecto ſupremo * declaraffe Pontifex dicitur, conſtitutum ſibi eſſe, in negotio Gallico nihil ſodalitatis cauſſa facere.

* Pater General.

Iohannem Palafoxium nemo ignorat quanto-
pere tum viuum tum mortuum infectati ſint or-
dinis Ieſu ſodales, quibuſque artibus impedire
ſtuduerint ne inter caelites coleretur. Illius
fane pertinaciae grauiſſimam poenam expetitu-
rus erat Rex catholicus, niſi conſilio tempore
praeuertiffet eminentiſſimus Torreggianus, ipſe-
que Pontifex ſe conſecrando Palafoxio haud de-
futurum, oſtendiſſet.

PETROBURGO. XXI. MAI.

Copiarum, quae in Germaniam denuo mit-
tentur, omnium ſummus dux conſtitutus eſt
Czerniſcheuius.

Galliciniſ, quam primum ex legatione An-
glica redux fuerit, palatii quaefor vicarius *
dicetur.

* Reichsvicerekanzler.

Demortuae Imperatrici quae propriae fuerant, possessiones, * ad Imperatricem, coniugem suam, peruenire Augustissimus voluit. Earum annui redditus tricies vel quadragies mille imperialibus Rusficis aestimantur.

* Domainen.

Warsoniam hinc propediem redituri sunt illustrissimus Brühlus iunior, et Lachinal supremus vigiliarum praefectus.

WARSOVIA. II. IVNI.

Qui Hispaniae legatus hinc discescit, marchio d'Aranda, ad exercitum Hispanicum proficiscitur summus rei tormentariae praefectus.*

* Generalf Idzeugmeister.

Die XXIV Martii Thorunium transibant venatores Prussi militares quatuor, qui Petroburgo profecti Vratislauiam tenderent. Eos biduo post eodem itinere sequebatur centurio Prussus idemque adiutor alarius a Steuben. Rursus ex eo tempore Vratislauia veniens Petroburgum perrexit cursor Prussicus, cui perferenda erat ad Russiae Imperatorem vestis militaris* valde splendida eius formae, qua vitur legio Syburgia augustissimo Imperatori dono data: quem veste illa ipsum nonnunquam vsurum ex ordinis insignibus colligebatur, quae acu magnifice picta inerant.

* Uniform.

LONDINO. VIII. IVN.

Die IV. qui natalis erat Regis annum aetatis vicesimum quantum ingressi, sollempni festiuitate celebrauimus.

In

In linguae Anglicae studio mirificos Regina progressus fecit. Librae numorum Sterling. ducentae, praemii loco, constitutae dicuntur ei, quo vsa est, magistro.

Die VI. in praedio suo Moorepark (comitatus Herfordiensis vicus est) vitae cursum confecit Georgius Anson, in summo militiae reiue naualis senatu administer primus, M. Britanniae propraetor cet. Demortui heres est sororis filius; successor, si populi suffragiis res permetteretur, futurus erat Hawkius praetor naualis.

Qui Russiae a secretis legationum est, Petro- burga nuper nuntium accepit, iter iam ingredi iussos esse tricies mille Russos cum exercitu Regis Prussiae coniungendos: Imperatori dono datam esse a Rege legionem militum, cui ipse Tribunus praefuisset.

CASSELLIS. VI. IUN.

Adhuc Cassellis versantur Gallorum duces, summique castrorum praefecti, illustriss. abEtreés et Sobisius. Propediem tamen ad exercitum quisque suum discessuri putantur.

EX TRACTV MONASTERIENSI. IX. IUN.

Die VI. cum Monasterium peruenisset Granbyus et postridie in praetorio Bulderensi salu- tasset, serenissimum Principem heredem, Osnabrugae heri ad exercitum maiorem perrexerit.

RES LITTERARIAE.

Amstelodami ex Reyi officina prodierunt anno praeterito Gallico sermone conscripti, commentarii de vita Vidi Fabri Pibrachii, cum libellis, qui rei narratae fidem faciant, additisque eiusdem epistolis amatoriiis, et tetraastichis. *Memoires sur la Vie de Mr. de Pibrac, avec les pieces justificatives, ses Lettres amoureuses, et ses Quatrains* Pag. 303, formae octavae.

Vitam Pibrachii a Carolo Paschali Latine conscriptam habemus, anno 1584, quo mortuus erat, editam. Eius cum in historia sua mentionem fecisset Thuanus, memoriam quoque commendavit Morerius. Sed longe diligentius de vita clarissimi viri exponunt hi, quos modo indicavimus, commentarii. Natus erat Tolosae a. 1529. Postquam Parisiis elegantioris litteraturae elementa hausisset, in Italiam profectus, Petrique Bunelli opera, utriusque linguae, poëseos et iuris scientia excultus est. Vnde cum domum se retulisset, in consilium magnum allectus, mox etiam praetor Tolosae constitutus fuit. A. 1562 ad concilium Tridentinum a Carolo IX. missus cum duobus aliis, ecclesiae Gallicanae ipsa tam fortiter docteque defendit, ut omnium in se oculos animosque converteret. Itaque diligentiae fideique praemia tulit redux, in Senatu Parisiensi caussarum patronus factus, annoque 1572 eitam ad secretiora Regis consilia admisus. Cum humani ingenii mansuetique animi officia in eo omnes laudent, ut in suspensionem
etiam

etiam veniret, notante Pallauicino, clandestini in religionem reformatam studii, merito quis miretur, defensas ab eo, statim post factam caedem, libello singulari fuisse nuptias illas Parisinas. Verum hunc is libellum non ex animi sui sententia, sed superiorum iussu conscripsisse videtur. Anno 1573 Henrico Valesio, Adegauen-
sum duci, in Poloniam ad capeffendum regnum eunti, comes, consiliorumque adiutor primarius, innox etiam relinquendae Poloniae auctor fuit. Quo quidem tempore cum in magnum vitae periculum venisset, constanti animo praesentique rem expediuit. A 1576 prudentia eius eluxit in pace cum iis facienda, qui religionis causa a Romanensibus secessionem fecerant. Sequenti anno dictus est ab Henrico III. Senatus Parisien-
sis praefes.

A. 1578 Pibrachium sibi cancellarium adseiuuit celebratissima illa Nauarrae regina, Margareta Valesia. Huius ille negotia insolito quodam studio procurauit, vt nonnullis etiam suspensionem moueret amorum. Quam cum ei exprobrasset Regina ipsa, hac se suspitione scripto quodam exsoluendum putauit. Tandem a. 1582 cum duce Andegauensi, huius cancellarius, in Brabantiam concessit: sed eundem haud multo post, quod consiliis suis haud obtemperare vidisset, reliquit.

Erat in Pibrachio, praeter amplissimam iuris cognitionem, linguarum veterum et philosophiae

phiae scientia singularis, ingeniique ad poësiæ facti mira suauitas. Epistolae amatoriae ad quam datae sint, non liquet; in quibus illud singulare videtur, quod cum amore coniunctum habent deuotae pietatis sensum. Tetraſticha eius variis non orientis tantum, sed etiam occidentis linguis explicata fuisse constat. Quae cum a. 1687 et 1720 edita essent ad recentiorum sermonis Gallici cultum immutata, hic antiqua facie, et quomodo ipse dederat, rursus comparent.

Illam, cuius modo meminimus, scriptam pro nuptiis Parisinis epistolam legere qui volent, adiectam reperient, inter alia eiusdem argumenti scripta, Marci Ant. Mureti orationibus cet. Lipsiae editis. Vbi praeterea huius ipsius Oratoris exemplum doceat (Vol. I. Orat. XXII.) quantum religio possit suadere malorum!

In libello proxime superiori operarum aberrationes animaduertimus solito plures. p. 377. v. 17. legatur Die XXVI. Itzehoa cet. p. 381. v. 6. *supellex*. p. 382. v. 15. *legiones*. p. 384. v. 8. *accuratius naturae*.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetæ Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS L.

DIE MARTIS, X. CAL. IVL. clō Iocclxii.

HAFNIA. XIV. IVN.

Praefecturam Plonensem et Arensbocensem suscepit vir perillustis Detlev a Reventlow, Augustissimi a cubiculis.

Quae die VIII. hinc abierant Eckernfoerdam petiturae, naues vectoriae, eas ibidem die X. pro spero cursu portum intrasse, accepimus.

MANTVA CARPETANORVM. XXVIII. MAII.

Brigantia, adpropinquantibus nostris, ne iure belli caperentur, discesserunt praesidiarii. Peditum centuriae quinque erant. Proruentur et huius urbis et Mirandae munimenta. Copiae nostrae ad Durii oram procedent, Lamecam,
D d d Portum.

Portumque Calensem expugnaturae: quod dū fiet, sinistrorsum agmen Almeida obfessum ibit. Propter obiecta itinerum impedimenta, tardiores fore successus, praeuidemus.

PLIMVTH, EX NAVI WARWICK. XXIX. MAII.

Insularum, quas sub caeli vertice australi dixeramus, vnam reperimus variis mercibus diuitem: in eaque agros cultissimos, incolas numerosos, qui cum Aethiopes videantur, lingua tamen ab illis et moribus distant. In naui nobiscum erant, qui omnes Europae linguas callerent, nec tamen eius, qua incolae vtuntur, verbum vllum intelligerent. Gentis commercia moresque exploraturi, in nauem adduximus, qui linguam nostram disceret, quemque in Angliam transportaremus. Verum is, cum ex naui se eiecisset, in litus, tametsi satis remotum, nando euasit.

LVTETIA PARISIORVM. XVI. Ivnii.

In Regis nuper conspectum adducti, ab eoque perhumaniter accepti fuerunt Pingreus, et Lhuillierus, ex insula Rodriguez, vbi Veneris per solis orbem transitum obseruassent, reduces.

DVNQVERCA. XII. Ivn.

In portu nostro quae adsunt vectoria, et structurae planioris nauigia ad exeundum instruuntur. Similiter Portu Briuate magni fiunt apparatus.

HAGA COMITVM. XVI. IVN.

Qui in Angliam nuper factae inter Russos Prussosque pacis nuntium pertulerat, cursor Londino huc rediit, Vratislauiam perrecturus.

Conuenisse inter Rusſiae Prussiaeque Augustissimos dicunt de colloquio Regiomontii coram faciendo.

Mantua Carpetanorum accepimus, ad oppugnandam Gibraltariam omnia ab Hispanis praeparari, Regemque ipsum expeditioni reliquae interfuturum.

Caiennam, Indiae occidentalis insulam, quam Galli colonis tenebant, ab Anglis expugnatam narrant litterae Londinenses.

AMSTELODAMO. XVI. IVN.

Die mensis huius VI, si fides habenda nouissimis ex Anglia nuntiis, Grauesanda Bremam abierant naues vectoriae quadraginta, lectis in exercitus supplementum militibus onustae.

EX TRACTV VIADRINO. XIII. IVN.

De Russorum itinere complures nuntii referunt Treptouiae ad Regam congregari, quod in Marchia noua Pomeraniaque fuerat agmen Romanzouii, ibique dum allatum fuerit nouum aliquod itineris praescriptum, castra habiturum. Ad transportanda frumenta et cibaria illius agminis vehiculorum aliquot millia conducuntur.

MAGDEBURGO. XV. IVN.

Dies abhinc aliquot ex statiuis in Polonia mo-

uerunt copiae Russorum auxiliares, Czernischeui ductu, in Silesiam ad Regis exercitum iturae.

EX THVRINGIA. XIV. IVN.

Inter Saxoniam Prusiamque aliquot hebdomadam inducias conuenisse, de illisque, cursore nuntio, certiore factum magistratum Lipsiensem, nonnullae Saxonum litterae referunt. Eaedem tamen addunt, ad Kellerum, praesidii Prusici praefectum, nihil ea de re perlatum esse: a Fiedlero etiam, curiae fisci administro, iussum magistratum conferendi tributi negotium persequi. Thuringia arctiore in dies annona laborat.

RES LITTERARIAE

In Academia Iulio Carolina d. XXIX. Apr. sub praesidio Carpzouiano dissertationem historico litterariam *de Vita, eruditione et scriptis Saxonis Grammatici, historici etiani*, publico examini subiecit auctor Georgius Reimer, Flensburgensis. Helmstad. octo plag. formae 4.

Centum et duodeuiginti anni sunt, cum de praestantissimi historici vita et scriptis erudite exposuit Stephanus Iohannes Stephanus, Historiographus regius et in equestri Sorana Professor. Sed dignus sane erat ciuis quondam noster, saeculiue duodecimi scriptorum facile princeps, cuius et memoria recoleretur libello singulari, et merita nouis obseruationibus illustrarentur. Disputationis initio docet auctor, fuisse omni aetate viros, nomine proprio *Saxonum* nobiles: lilud-

illudque cum Romani, Itali, Germani vsurpauerint, crebriore tamen in vsu fuisse genti Danicae. Nominis huius proprii syllabam mediam produci in casibus obliquis; quae in eodem nomine, cum gentem significat, modulo breuiori plerumque efferatur. Quae deinde, ad Saxonem suum conuersus, de vita eius rebusque, monumentorum fide tradit, ea hic strictim iudicio arbitrioque nostro colligemus.

Saxonis nostri pater auusque non ignobili genere fuisse videntur, certe virtute bellica incliti sub Waldemaro I. Daniae rege stipendia meruerunt. Ipse quo anno natus fuerit, non liquet. A. 1150, vel vt alii volunt 1156 floruit, h. e. laudem iam nomenque scribendis libris consecutus erat. Ac quemadmodum gente se Danum non vno historiae suae loco professus est ipse: ita patriam illi Selandiam insulam contigisse, constanti annalium testimonio patet. Quod Saxonem Longum vocant scriptores nonnulli, statuae id cognominis tributum fuisse verisimile est. Sed longe celebrius est Grammatici cognomen, quo illius aetatis consuetudo hominem significabat aliis doctiorem, et in litterarum studiis, in antiquitatis et historiarum cognitione insigniter versatum.

Neque immerito tribuitur Saxoni laus grammaticae, hoc est, eruditionis singularis cuiusdam et, vt tum erant tempora, mirificae. Cognouerat diligentius sollertique studio excusserat carmina monumentaque Islandorum, poetas Daniae

vetustos, inscriptiones in saxis, cippis, rupibus repertas, omnia denique, quae ad rerum a Danis gestarum memoriam pertinerent. Nec minus eum diligenter legendis scriptoribus Romanis operam dedisse, satis indicat orationis, quae usus est, elegantia. Praeter illud, quo in primis excelluit, litterarum genus, doctrinam etiam sanctiorem coluisse videtur, qui primum in Lundensi episcopatu capitularis, postea cathedralis ecclesiae Roschildensis praepositus fuerit: iniquior enim est, qui hanc ei dignitatem ereptam iuit Otto Sperlingius. Ad prudentiae reliquarumque virtutum laudem Saxoni tribuendam haud parum facit, quod eo consiliis suis intimo usus est Absolon, heros ille et Archiepiscopus apud Danos tum auctoritate omnique virtute summus, ingeniorum etiam existimator singularis.

Caelibem vixisse Saxonem, librosque non procreasse ut credamus facit decretum illud pontificium, quo uxores ducere vetabantur sacerdotes: tametsi filios ipsi duo tribuerit Huitfeldus, et utriusque rei conciliandae modum tradat Ericus Pontoppidanus, Vir illustris. Naturae denique concessit Saxo noster, septuagenario, uti quidem videtur, maior, a. 1204; exuinaeque cathedrali templo Roschildiae illatae fuerunt. In quo adhuc legitur tumulo tribus post saeculis imposita a Lagone Vrne, Episcopo Roschildensi, epigraphe.

Delituerat trecentos amplius annos Saxonis *Historia Daniae*, qua inde ab origine gentis usque

que ad annum 1185 res gestas persequitur, cum tandem Christiernus Petraeus, ecclesiae Lundensis canonicus, auctore eo, quem modo diximus, Lagone Vrne, de opere edendo cogitaret, et acceptum ex tabulario Lundensi codicem manuscriptum, Iodoco Badio, Ascensio, typographo Parisino, traderet. Itaque prodit primum Saxo Grammaticus Lutetiae Paris. 1514. fol. Annos viginti post secundum prodit Basileae a. 1534 fol. Secuta est editio tertia Francofurti ad Moen. a. 1576 fol. et tandem quarta Sorae 1644 eiusdem formae, studio eius, quem initio commemorauimus, Stephanii: cuius ipsius anno sequenti separatim prodierunt in fol. notae vberiores vna cum prolegomenis ad eas, paginis 252 absolutae.

„Merebatur, (ita iudicat Reimerus) hoc ornamentum patriae Saxo Grammaticus; merebantur hae doctae elegantesque notae Stephanianae, quae ab aliquo *Godofredo Schütze*, aut *Bernardo Moellmann*, *Olao Henr. Mollero*, aut ab alio quodam his viris praestantibus simili ad modum veterum scriptorum Lat. et clasfic. quam fieri potest, ornate recuderentur.

In reliqua disputatione, ornátissimus Auctor praestantiam operis Saxoniani, et insignem tum in litteris humanioribus, tum in historia siue sacra siue litteraria, vtilitatem praedicat. Cumque more Petronii et aliorum Saxo narrationi historicae passim carmen aliquod suum inseruerit,

rit, eius rei hoc specimen adfert ab illustri Pontoppidano quoque laudatum. Hialto, heros, Biarconem dormientem compellat lib. II. p. 32.

Ocius euigilet, quisquis se regis amicum
 Aut meritis probat, aut sola pietate fatetur.
 Discutiant somnum procures, stupor improbus absit,
 Incalcant animi vigiles: sua dextera quemque
 Aut famae dabit, aut probro perfundet inertis;
 Noxque haec aut finis erit, aut vindicta malorum.
 Non ego virgineas iubeo cognoscere ludos,
 Nec teneras tractare genas, aut dulcia nuptis
 Oscula conferre.
 Non liquidum captare morum, tenerumue fricare
 Femen, et in nuceos artibus iactare lacertos.
 Evoco vos ad amara magis certamina Martis.
 Bello opus est, nec amore ieiun: nihil hic quoque facti
 Mollities enervis habet, res praecia poscit.
 Quisquis amicitiam regis colit, arma capeßat.

Ceterum elegantem hanc de Roschildensi praeposito disputationem duobus Cimbriae nostrae Theologis, summe vener. inscripsit Reimerus, Adamo Struensee, supremo per ducatum Slesvic. et Holsat. sacror. praefidi, et Christi. Ernesto Lundio, praeposito Flensburgensi.

Commentariorum libelli, charta omnes nitida exscripti foras dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet asse, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos librales quinque cum dimidio, monetae Lubecensis, solvent.

DE REBUS

POLITICIS ET LITTERARIIS COMMENTARII ALTONANI CONCESSV REGIO

LIBELLVS LI.

DIE VENERIS, VII. CAL. IVL. CLCCLXX.

PETROBURGO. XVII. MAII.

Regis Sueciae effigiem ad magnitudinem viventis pulcherrime pictam splendidoque margine conclusam tradidit hodie Liber baro a Posse, legatus Sue-

ticus, excellentissimo Broekdorffio, cubiculi imperatorii praefecto supremo, et in rebus Holaeis administro. Regiae in virum praestantissimum voluntatis, veterisque amicitiae monimentum interpretantur quicunque vitae apud Holaeos actae memoriam tenent.

LIVRNO. XXIX. MAII.

Qui nuper e Corsica nuntius venit, de gravissima Genuensium clade retulit. Neque enim

Dec

per

per annos triginta tres, quibus vexata insula raris et seditionibus fuit, commissum putatur proelium acrius illo, quo, nocte diem XI. Maii secuta, dimicatum est, cum improvise Genuenses adortus esset Paolus. Concisus fuit excursorum * Genuensium princeps. Vix noctis beneficio cum militibus suis evaserunt Matra et Martinettus, tribuni, cum fugientes insequerentur quatuor millia amplius Corsorum. Novus rebellantium ductor Ferdinandus, expugnato Campoloro, obsessum iuit Maecinagium: unde qui eruptionem fecerant praesidarii, male accepti sunt, nec sine magno suorum detrimento in urbem reiecti. Exitiabilem fore imperio Genuensi cladem illam haud pauci autumant.

* Paribeygänger.

MANTVA CARPETANORVM. I. IVNI.

Qui Mirandae nuper et Brigantiae exitus fuerat eundem habuerunt Chauae, provinciae Transmontanae castellum. Ad tentandas Chauas ablegatus cum expedito milite Oreillyus, tribunus, urbis portas deprehendit apertas, arcemque a praesidiariis vacuum. Discesserant enim qui locum defensuri putabantur bis mille Lusitani. Sed reperta fuerunt tormenta, aenea quidem unum et viginti, ferrea viginti septem. Reperta quoque ingens copia scloporum, pulveris pyrii, glandium, reliquique adparatus bellici. Oreillyum Rex legatum dixit legionis pedestris. * Dum haec Chauis geruntur, cum alio agmine ad Moncorvium venit Casa-Tremanes,

may

Marchio, oppidumque offendit et magistratu et praesidio orbem.

* Brigadier der Infanterie.

IVTETIA PARISIORVM. XIV. IVNI.

Ex aula Petroburgensi a Rege nuper reuocatus Liber baro a Breteuil ad Sueciam legatus ibit. Itaque direptam putamus quae nobis cum Russis erat, coniunctionem. Havrincourtium, cum ei successum fuerit, Holmia putant Hagam Comitum concessurum, ut locum obtineat Affryi, qui ad exercitum regium haud ita pridem abiit summi ducis vicarius.

Die huius mensis tertio fines Hispaniae contigerunt Regi catholico auxilio missae cohortes tredecim. In Gallicia illae cum agmine Hispanico coniungentur, ad oppugnandum Portum Calensem communem operam collaturae.

Allatae modo Mantua Carpetanorum litterae Hispanos nuntiant nullo negotio Chauarum Moncoruique dominos factos. Mouisse inde quintuplici proficiscentium ordine copias Almeidae obsessuras.

Ex supremi senatus decreto, manu carnificis comburetur Ioannis Iacobi Roussauui, ciuis Geneuensis nobilissimi, de educatione libellus, quem Aemiliam inscripsit: auctor ipse in carcerem palatinum conicietur. Qui si fuga se eripuerit, eius tamen bona manu praetoria detinebuntur.

* Conciogerie.

E c c e

L X R.

LONDINO. IV. IVN.

Die X. Portum Magnum hinc deportata sunt
tum Principis Strelitienfis, tum Bückeburgi
Comitis impedimenta. Eodem se conrulerunt
praefecti militum, medici, chirurgi complures,
conf. n. naui Lusitaniam simul petaturi. Illu-
strissimum Bückeburgi Comitem, fama est, ante
discessum ordinis equestris insignibus, Comitis-
que Anglicani dignitate ornatum iri. Sunt, qui
in Hiberniae Duces referendum, existiment.
Woolwico in Lusitaniam deuehentur tormenta
aenea.

Ad Moorii subpraetoris * clasficulam quae in
freto Britannico inter Dubrim ** et Caletum
versatur prope litora Cantii, *** multae conue-
nuntur naues incendiariae ****, tormentariae
***** , vectoriae, pilis ferreis, * anatis ** globu-
lisque onustae. Quae quidem ad excensionem,
quam Angli in Galliae litus parent, spectare non
nulli existimant.

* Comm. dore.

** Dover.

*** Die Dünen.

**** Branders

***** Pomardier - Gallioten.

* Bomben.

** Carcassen.

EX CONFINIO EIMBECCENSE XVII. IVN.

In eo esse videtur, ut in expeditionem copiae

educantur. Hodie bene mane Visurgim versis

mouisse Eimbeccense praesidium, modo accepi-

mus. Eimbeccam rursus intrarunt venatores

Brug

Brunsvicensium trecenti, qui in Luckneri agmine militant.

Gotingensium civitati imperata dicuntur viginti quatuor millia librarum Gall. novi tributi nomine, pendenda.

RES LITTERARIAE.

Subigendi agri inculti rationem cum scripto super libello (*Pratique des desfrachements*) Gallos suos docuisset *Marchio Turbilly*: dignus visus est libellus illustrissimo Comiti a Wedel Friis, Regis Daniae in aula Gall. extra ordinem Legato, qui in linguam Germanicam conuersus, nostris quoque hominibus commendaretur. Itaque, misso opusculi Germanice redditi exemplo, huius edendi ornandique curam mandauit *Godofredo Schützio*, viro celeberr. suoque in patriam amore cognito. Prodiit Altonae litteris Burmesterrorum libellus octo plagulis formae 8. mai. hoc indice inscriptus.

Des Herrn Marquis von Turbilly practischer Unterricht zum Aufreißen oder Brechen der unangebaueten Felder. Eine mit einigen von dem Herrn Verfasser selbst mitgetheilten Zusätzen erweiterte deutsche Uebersetzung. Mit einer Vorrede Gottfried Schützens, Doctors und Professors zu Hamburg, der Akademien der Wissenschaften zu Copenhagen und Berlin Mitgliedes, und der Akademie der schönen Wissenschaften zu Paris correspondirenden Mitgliedes.

In praefatione beneficium Editor celebrat amabilissimi Regis nostri in nouos Iutiae suae

colonos: quo cum laudes coniungit similis studij
quo in augenda patriae commoda incumbant
Daniae, purpurati, qui propositis etiam praemiis
excitent artium rei que rusticae cultores. Deinde
Turbillyi institutum commemorat quantopere
probatum fuerit ciuibus Gallis. Huius dehinc
praeatio et introductio quaedam sequuntur. In
hac tum peregrinationi suae, tum duorum et
viginti annorum vsui, quo in praediis suis An-
degauenfibus edoctus sit, monita haec sua et
praecepta tribuit.

Interpretationem hanc vernaculam cum, ad-
dendis obseruationibus nonnullis, ipso exemplo
Gallico auctiorem effecisset Turbillyus, Editor
is rogatu cum verbis Gallicis etiam consulit
Wintius, Femerensis, vir doctissimus. Instru-
mentum denique rusticum, cuius in vertendo
agro vsus est, tabella exhibet in aes incisum.

Medicam tormentorum aestimationem, praeside Pe-
tro Imman. Hartmanno, Medicinae D. et PP. O.
cet. d. VII. Martii huius anni, vt amplissimum
Doctoris medici gradum adipisceretur, in Iuleo
magno publicae disceptationi proposuit auctor
Fridericus Adolphus Detleffsen, Naualia Transysala-
nus. Helmstadii, 8 plagulae in 4. mai.

De reis pertinaciter negantibus quaeri per
tormenta solet. Sed ita instituenda est quaestio,

ut conseruandae valetudinis, membrorumque integritatis simul ratio habeatur: ne ex tormentis forte dimissi eam valetudinis factam sentiant iacturam, quae facultatem adimat comparandi vitae subsidia. Huiusmodi detrimentum sanitatis fieri potest vel per tormenta ipsa, siue inepta sint torquendi instrumenta, siue inscite adhibeantur; vel per qualemcunque corporis in rebus constitutionem sustinendis eiusmodi cruciatibus imparem. Vtrumque cum medicae considerationis sit, faciendum sibi putauit Auctor praestantissimus, ut potiorum, quae in usu essent, tormentorum aestimationem institueret. Opusculum in duo capita tribuit, quorum primum de tormentorum in reorum corpora effectibus generatim exponit. Praemissis, quae partim etiam ad Iureconsultorum scholas pertinent, quaestionum generibus, duo torquendi instrumenta sibi potissimum hic persequenda sumit, polletra (Daumenstöcke), et funes s. fidiculas (die Schnüre). Vtriusque generis usum legitimum, tum minus probandum, effectusque demonstrat. In fidiculis describendis errasse ostendit et ab usu fori recessisse doctissimum ceteroquin Ienensem Iurisconsultum, Io. Rud. Engau, qui in Elementis iuris criminalis, ex feta equina construi scripserit. Nimirum ex filis cannabinis contextuntur, quae hodie in usu sunt, fidiculae. Caput disputationis alterum inscriptum est de tormentorum effectibus, reorum valetudini imbecilli aut laesae collatis, speciatim. Quod tamen priori, quo nititur, multo breuius

nus est, accurate tamen docteque propositum sibi argumentum explicat.

Dissertationi illi sollemni prolationem praemiserat is, quem supra laudauimus, *D. Petrus Immanuel Hartmann*, ordinis medici eo tempore decanus, qua *calculum sub lingua exsectum* describit. Constat illa eiusdem formae plagulis tribus et dimidia. Quarum pagina index calculi illius sublingualis figuras habet caelo nitide expressas. Prolutioni subiuncta legitur de vita et studiis Candidati, narratio breuior. Nos vt testes quondam fuimus diligentiae ac virtutis doctissimi Delleffsenii, cum in Christianeo acad. bonis litteris operam nauaret: ita patriae nostrae vrbique Itzehoensi medicum gratulamur probum eruditum, et vel ipsa ingenii morumque suauitate aegrotis solatio futurum.

Berolini d. XIV. Iunii diem obiit, coetui suo, quin reipublicae sacrae desideratissimus, vir summe ven. *M. Nathanael Baumgarten*, Regis a consiliis sacris, ecclesiae Berolin. Inspector cet. Cuius nuper fratrem doluimus academiae *Viadrinae* ereptum.

Commentatorum libelli, charta omnes nitida exscripti, gratis dantur singulis hebdomadibus bini: prostantque in tabernis, vno quilibet assc, venales. Extranei, quibus repraesentare annum pretium placuerit, numos libales quinque cum dimidio, mœnetac Lubecensis, soluent.

DE REBUS
POLITICIS ET LITTERARIIS
COMMENTARII
ALTONANI.
CONCESSV REGIO

LIBELLVS LII.

DIE MARTIS, III. CAL. IVL. CLCCLXII.

HAFNIA. XIV. IVN.

Propositum fuit die XXVIII. Maii augustissimi Regis edictum, quod valde gratum putamus futurum his, quibus per ducatum Slesuicensem et Holsatiam regiam itinera sunt facienda. Constituitur

eo edicto, et in melius reficitur res cursoria et vehicularis, quam ex aliquo tempore satis perturbatam conquesti erant viatores.

ROMA. I. IVN.

Heri festo iubilaeo per dies quindecim agenco initia dedit Pontifex, cum in supplicationem et sacram pompam procederet comitantibus purpuratis, praefulibus quotquot hic aderant, sacer-

F f f

deri-

dotibus, et reliquis sacro ordini adscriptis. De-
creta fuit haec supplicatio, ut belligerantibus
exposcamus a summo Numine mentem eam,
quae ad reconciliandam pacem feratur. Per
huiusmodi dies festos impetrare delictorum ve-
niam solent quicumque templum S. Petri, S. Ioan-
nis, item diuae Mariae maioris adeunt, statutis
diebus cibo se ac potu abstinere, et cum confes-
sionis mysterium obierint, ad sacram mensam
accedunt. Itaque ex omnibus Italiae partibus ho-
mines Romam allicit illa indulgentiarum titulo
celebrata venia.

PETROBURGO. I. IUN.

Rigam, Reualiam, Wyburgum et reliquas
eius tractus vrbes per hanc aestatem inuisere de-
creuit Imperator.

Holmiam primo quoque tempore iturus il-
lustrissimus Münchius iunior, supremi castro-
rum praefecti filius, vel, Ostermanni loco, lega-
ti munere apud Suecos fungetur; vel manda-
tum ab Augustissimo negotium aliquod peculiare
curabit.

OLYSSIPPONE. XVIII. MAII.

Edicto, quo Lusitaniae ciues sollicitauerat,
postquam fines intrasset, exercitus Hispanici dux
summus, oppositum est a consilio nostro, Regis
nomine, aliud, quo alia omnia, quam quae Hi-
spani velint, facere Lusitani iubentur.

Qui, relicta aula, ad dioecesin suam nuper
abiit, Eborae praeful summus, non alio id consi-
lio fecit, nisi ut Regi ab ordine sacro, cui praest,
quint

quingentes mille aureos, * veluti munus gratuitum impetret. Vix dubitamus, quin exemplum illud sequantur reliqui praefules Lusitani.

* Gracien.

Cum ante dies aliquot conspectae in Tago fuissent naues Catalonicae tres, regredi quamprimum atumque repetere iubebantur: ne, si forte ab Anglis caperentur, occasionem darent violandi iuris regii.

MANTUA CARPETANORVM. IV. IVNI.

Inter Abrantium et Villam-Veham quae congregatae in castris sunt copiae Lusitanae, complura ibi suggesta tormentis muniuerunt. Nec tamen, etsi magna sit loci opportunitas, expectaturae milites nostros putantur, nec numerosae fatis neque exercitatae.

Carthagine Noua * sine mora soluet classica nostra, cum Gallica, quae Telone Martie ** discescit, se coniunctura.

* Carthagena.

** Toulon.

LVTETIA PARISIORVM. XVIII. IVR.

In Britanniam minorem abiit Dux ab Aiguillon, ut oris maritimis prospiciat, quibus exsensionem minari putantur Angli.

Adhuc vndique nuntii veniunt inundationum ab imbris, qui die XX. Maii deciderunt. Detrimentum illi grauisimum attulerunt tractus Engolismensi. *

* Angoumois.

PEE 2

Ex hyperboreis secum adduxerata. 1738 inde
 redux Maupertuisius puellas binas: harumque
 alteram, Plaustroniae nomine nobilitatam a. 1745
 matrimonio sibi iunxerat nobilis quidam Nor-
 mannus. Sed haec incautior forte et ad Galli-
 cam elegantiam parum docilis, violatae fidei a
 marito nuper accusata, ex supremi senatus de-
 creto, annum integrum in custodiis versabitur.

LONDINO. XVI. I. IVNII.

Ex morbo iam ante dies aliquot conualuerat
 Rex: Sed heri demum equo primum vectus est.

Relicto palatio Buckinghamensi, in illud, quod
 a diuo Iacobo nominatur rursus concedent Rex
 et Regina Lucinam ibi expertura.

Die XV. ex Germania cursor missus graui-
 simi argumenti litteras attulit. In expeditionem
 iam eductas scimus exercitus foederati legiones
 omnes. Itaque breui putamus futurum, vt de
 commisso cum Gallis proelio audiamus. Ciba-
 ria his pabulaque deesse, ex nonnullis indiciis in-
 telligitur.

Saundersii classicula et nauibus et classiariis
 augetur, vt vel impedire omnino nauium Galli-
 carum cum Hispanis conjunctionem, vel vtris-
 que minimum resistere possit.

Quae Lusitaniae auxilia paramus, eo celeriora
 erunt, quo magis properato opus est, ex quo
 prouinciam Transmontanam Hispani, nullo re-
 pugnanse, occuparunt.

HAGA COMITVM. XXII. IVN.

Pocockium, praetorem Anglum, litterae confirmant satis verbosae scriptae die X. Maii ad Fanum S. Christophori * peruenisse.

* vor der Havana.

VINDOBONA. XII. IVN.

Quae ex Silesia nuntiantur, secutura proxime grauiora significant. Die VI. Beckius, ut hostem Tessenam * vsque progressum coërceret, Carnouia ** Oderbergam, deduxit castrorum principia. Die vero IV. Haddickius auxilia Beckio in Silesiam superiorem laturus cum octo legionibus ab exercitu maiori in tractum Glaciensem discescit.

* Tetschen.

** lägerndorf.

Ad Viadrum iam peruenisse dicitur Russorum agmen cum Prussis coniungendum. Ei idem dux praest, qui nobis simile antehac auxilium adduxit.

RATISBONA. XIV. IVN.

Heri a meridie ad aeternae quietis sedem abiit, anno aetatis sexagesimo tertio, reuerendiss. Ioh. Baptista Kraus, Abbas Emmeranus, motis religionis causa controuersis pugnisque nobilis.

RES LITTERARIAE.

Qui de iure et immunitatibus militum exposuerunt, auctores non tam militibus, quam eruditis scripsisse videntur. Disputationes academicae erant, eruditorum lingua paulloque subtilius

lius plerumque conscriptae, quam ut legi facile ab his, quorum iura disceptarentur, et in usum conuerti possent. Deerat, qui ex variis eiusmodi libris, ex legibus Principum et edictis militaribus, ex usu denique potiora colligeret, et vernaculo sermone explicaret. Satisfactum est desiderio illi commentatione luculenta, quae Hamburgi nuper cum praefatione viri celeb. Godofredi Schütze prodit.

Johann Heinrich Kirchhofs, Sr. Königl. Maj. zu Norwegen bestallten Justizraths, Abhandlung von den besondern Soldatenrechten, Vorzügen, und Freyheiten. Inscriptis Kirchhofius librum viro rei militaris scientia inclito, illustrissimo atque excel. Conrado Wilhelmo, Comiti ab Ahlefeldt, in copiis augustissimi Regis Daniae equestribus summi ducis vicario, ordinis dannebrogici equiti aurato, supremo cancellariae bellicae secretario.

In praefatione auctor tum scriptores academicos laudat, tum eos, qui lingua vulgari leges et statuta militaria, forique militaris rationem exposuerunt. In his verustissimi sunt, praeter Philippum Cluiae ducem, et Reinhardum comitem Solmensensem, Nicol. Otte, qui a. 1530 statuta militaria edidit, et Leonhard. Fronspurger, cuius collecta militum iura a. 1565 prodierunt.

Commentatio ipsa in capita nouem descripta, postquam de iure militum et immunitatibus generatim exposuit, has deinde sigillatim ad varias vitae statusque militaris partes transfert, atque ordine iuris officiique rationem persequitur.

Pasum

Pasſim lector quaefiones reperiet locaque cognitu iucunda: ſingula etiam vel veterum ſcriptorum testimoniis vel legum, edictorum cer, auctoritate comprobata. Qui adiecti ſunt, indices nomina auctorum librosque laudatos, et rerum potiora argumenta complectuntur.

Quo adhuc rarius factum eſt, vt Gallico ſer, mone libellum conſcriberet Anglus, eumque Londini ederet: eo nobis magis mirum eſt viſum Gibboni, nobilis Angli, inſtitutum, qui virumque facere non dubitavit quo tempore illud, quod inter Anglos Galloſque dudum interceſſit non aemulandi tantum, ſed paene etiam obtrectandi ſtudium, haud parum accendi bello et inimicitiiſ publicis videbatur. Hic vero libelli index eſt. *Essai ſur l'Etude de la Litterature. Londres 1761. chez Becket et de Hondt.* Paginaſ ipſe 159. formae 12 implet: et praemiſſa celeberrimi D. Mattyi epiſtola paginaſ 32 completitur. Valde ingenioſa eſt haec epiſtola, et dum Gibbono, veluti bonorum ciuium nomine, linguae et eruditionis Gallicae uſum exprobrat, ſuauiſſimae ironiae ſpeciem praebet.

Cogitata opusculum varia et de rebus litterariis iudicia continet, quae auctorem, iuuenem acri ingenio praeditum nec litteris leuiter imbutum, oſtendant, virum aliquando futurum cum Anglorum Gallorumque doctiſſimis comparandum. De litterarum ſtudiis illud initio animad,

uertit;

uertit, omnibus saeculis vsu venisse, vt in vna quadam parte colenda praecipuo quodam et singulari studio versarentur homines, ceteris fere neglectis. Nostra aetate veluti principatum dari Physicae et Mathefi: sed breui fieri posse, vt statu detrusis alia disciplina succedat. Hanc ipse dignitatem elegantioribus litteris tributam vellet: sed ita tamen, vt ne a philosophiae studio seiungantur. Hinc de humanioris disciplinae statu pretioque disputans antiquarum gentium mores quam vni habuerint ad eloquentiam et poësin, pulchre docet. Nec minus pulchre quo consilio scripta videantur Virgilii Georgica, et horum lectori quid tenendum sit, exponit. Ad artem criticam deinde et praecepta artium conuersus, discedendi a regulis veniam redimi censef virtute quadam carminis singulari. Ad naturae historiam Romanos existimat subsidia habuisse, quibus nos careamus, in spectaculis illis amphitheatrorum, vbi omnis generis vndique conquisita animalia oculis subiicerentur. Digna quoque lectu sunt, quae de reliqua historia monet. Finiro quoque saeculo colligenda suadebat Alembertus facta gestaue, et horum delectu habito quaedam ad posteritatem transmittenda, reliquorum memoriam delendam. Gibbonus contra diligentissime conseruari omnia iubet: quod fieri possit, vt vel ex leuissimis grauiorum indicia eruat ingenium acre et Montesquieuus simile. Denique de natura et origine deorum, quos olim colerent, a vera dei cognitione alieni, multa hic exquisita minimeque vulgaria tradid animaduertimus.

